

DE PIGNORIBVS
ET HYPOTHE-
CIS

B-5371

CELEBERRIMI DOCTO-

ris domini Antonii Negufantii de Fano Tractatus
Iurisprudentiæ studiosi vtilissimus, Summa-
riusq; per Numeros aptè illustratus, nu-
perrimè diphthongis, necnon ac-
centibus decenter ornatus,
ac quàm hæctenus fue-
rit emendatior
redditus.

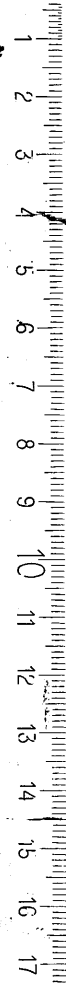
Non indiget correctione

*Index alphabetica serie superprime digestus, Pignorum &
Hypothecarum materias distinctè complectens.*

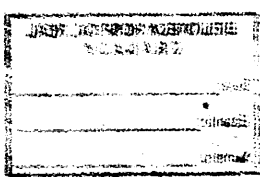

LVGDVNI.
Apud hæredes Iacobi Giuntz.
M. D. XLIX.

del collegio della compagnia de' s. di gr. ...

1324

11225832

REVERENDISSIMO IN CHRISTO
PATRI, ET D. DOMINO GORO CHERIO

Pistoriensis, Episcopo Fanenti apostolicae sedis

Bononiensis, Vicelegati dignissimo, Antonius Negufantius Fanen. I. V. D.

Salutem, & plurimam com-
mendationem de-
siderat.

CIENTIAM Iuris civilis, Reverendissime Pater & Do-
mine, humano generi non solum utilem, sed perquam necessariam
esse nemo mihiari potest. In ea enim civitatum, populorum, & re-
gnorum omnium libertatem, pacem, dignitatem, omnemque pote-
statem tanquam in solido fundamento constitutam esse, explora-
tum est. Nemo igitur admirari debet si semper antiquitas in ma-

gna veneratione Iurisconsultos habuit: & illi apud Imperatores & Reges tan-
tum autoritate valuerunt: ut eis plerumq; universa reipublice gubernacula commissa
fuerint. Nam si liberè veritatem loqui licet: felix illud Romanorum genus non
minus legibus & iustitia, quam armis & bello alijs nationibus anteponi, & omni-
bus gentibus dominari meruit: & nisi prius ab ipsa iustitia declinatu fuisset: diu-
tius etiam res militares consecrari potuissent. Nec minus (si rectè advertatur) arma
legum, quam leges armorum præsidio indigent. In qua quidem scientia: si satis p-
fecissem, partus de eius laude dicere: nunc de me nihil dico: sed de alijs qui in
hac dignitate excelluerunt. Nam quæquã nostræ tempestatis Iurisconsulti, cum
illis antiquis, neq; doctrina, neq; elegantia dicèdi conferri possint: quod ex latinæ
lingue corruptione evenisse opinor. Illud tamen hæc nostra ætas absq; contentio-
ne assequuta est, ut legum enigmata, & sensus abstrusi, iam quadam facilitate & co-
pia palã, & quasi vulgo intelligantur. Scripta enim extant tot doctissimorum: viro-
rũ: ut quoddã olim difficillimam fuerat hodie onus indicandi & civiles controversias
decidendi planum & facilissimum effectum sit. Ego enim sic existimo, sic mihi
persuadeo si quid per modernos iudices peccatur, id potius dolo quam errore pec-
cant: quandoquidè ferè nulla pars iuris reperitur que iam abunde declarata nõ sit.
Nec solum in ipso iuris corpore cõmentaria conscripta sunt, quæ multa leguntur:
sed, quod est magis propinquũ, variæ summæ, tractatus, & compilationes extant, in
quibus singulorum titulorum materia cõprehensa fuit. Non enim est novũ huius-
modi edere traditiones: sed & maiores nostri, & veteres legum doctores id prius
vsurpauere, leguntur: & de testibus, de arbitris, de iudicijs, de quæstionibus, de em-
ptione & vèditione: & de pluribus alijs iuris articulis: varij libelli etiã ab ipso Bar-
tolo & Baldo: alijsq; antiquis & modernis doctõrib; cõpositi. Ita ut affirmari pos-
sit nullã ferè aliã materiam ad hæc nostra tempora suo scriptore fraudatã: nisi hæc

pignorũ

pignorum & hypothecarum iuris civilis non exignam partem, quã nec in ipso iuris
corpore ordinariè ab aliquo collectam, neq; in suum proprium libellum redactã
adhuc vidimus: quod profectò valde admirandum est cum materia ipsa, alioquin
ex se vaga fit & difficilis, & nõ minus quotidiana & utilis, quã aliqua alia iuris pars:
Eãq; Imperator in proximo digestorum studio: in tertio anno addidit: quod
proposuit: habetq; plurima Papiniani Iurisconsultorum disertissimi responsa: qua
si in primordio omnium titulorum inserta. Cum autem iam prope novem annis
in hac rota, seu consilio iustitiæ excelsæ reipublicæ Florentinæ iudicandi munere
functus sim: & in hac materia hypothecaria, sæpe numero varij difficultates occur-
rerint. In hisq; plerumq; erratum fuisse perpenderim: non alia de causa, nisi quod
varijs in locis materia quasi disseminata reperitur. Cupiens aliquando in tanto
ætatũ meæ spacio, tantaq; rerum forensum experientia publicæ utilitati in ali-
quo profectò: hanc quoq; iuris partem alijs associandã & in vnum libellum colligendã
curavi: illuq; tractatum de pignoribus & hypothecis, qua potui cura &
diligentia compilavi: fateor hæc materiam pro sua difficultate, amplitudineq; aliũ
interpretem, aliũq; autorem maiori doctrina, & ingenio præditũ requisivisse: de-
buisseq; & potuisse siho magis copioso & eleganti pertractari: sed cum ab alijs præ-
termissa, & quasi neglecta videretur. Nolui (qualiscunq; sim) huic muneri meum
quodq; manum subtrahere. Testor tamen deos omnes me hunc laborè potius com-
munis utilitatis causa, quam alicuius laudis cupiditate suscepisse. Verũ cum ita na-
tura comparatum sit, nullas actiones humanas per se subsistere posse: sed semper
aleno auxilio indigere: proptereaq; in more institutoq; maiorum semper fuisse: ut
rerũ scriptores eorum libellos alicui illustri principi cõmendauerint: ut sub tali tu-
tela & autoritate magis excellere viderentur. Mihi quoq; id observare cupienti: so-
lus inter tantos, Reueren. pater & domine, mihi occurrit, cui huanc meum libel-
lum dicandum esse putauerim. Nam præter id quod in dulci patria meæ Fanestrĩ:
mihi præsul venerandus & dominus sis: quodq; de me semper optime meritis fue-
ris: multa; ex tua benignitate beneficia recognoscã: eas etiam iustitia, fide,
tẽperantia, liberalitate & sapientia præditus: ut inter omnes ecclesiasticos prælatos:
quasi quoddã clarissimum sydus fulgeas: & licet administrandarum civitatum
& provinciarum, maxime istis temporibus conditiones difficillimæ sint: tanta
tamen est virtus & probitas tua, ut in omnibus locis tuo sanctissimo regimini com-
missis ab omnibus simul ameris & timearis: & ij populi beatissimi esse videantur:
apud quos diutius ipse cõmoraris: teq; omnes admirantur, non tanquã sed apo-
stolica missum: sed tanquam de cœlo lapsum, & tuam iustitiam & mansuetudinem
expertũ: nunc deniq; incipiunt credere tales fuisse olim antiquos prælatos qualem
te probant & experiantur, qd apud plerõsq; falso memoriae præditũ fuisse putaba-
tur. Et nunc apud istam indytam Bononiensem provinciam, vbi legati de latere
sedis apostolicæ vicem geris spendor libertatis ecclesiasticæ, in tua virtute lucet.
Nunc intelligunt maiores suos non sine causa maluisse Romanis pontificibus scri-
uire, quã alijs imperare. Dicit em̃ plusquam existimari potest: in quibus personis
dignitates, & magistratus collocentur. Nam licet honorum gradus summis homi-

a ij aibus

nibus & infimis pares sint: glorie tamen & laudis dispares sunt. Agè verò, quanta
semper fuerit fides & obseruantia tua erga Clementem vij. Romanorum pontifi-
cem maximum, rotamq; illustrissimam domum Medicè. Omnes namq; cogitatio-
nes, & actiones tuæ nunq̄ aliud egerunt, aut agunt, nisi suæ sanctitatis & totius il-
lus inclitæ familiæ honorem, vtilitatem, gloriam & famâ. Illuc tua consilia, illuc
stipendia, clientelæ, conatus & omnes vires tuæ semper diriguntur: & quasi tui obli-
tus nihil quæris, nisi ea quæ dignitatem, excellentiam, & cōmoda suæ beatitudinis
concernunt: quod si de moribus & vita tuæ Reuerendissimæ D. nunc dicendum
esset, plurima alia commemorare possem, quæ demum legentes admirarentur
& obstupescerent: sed non id agimus: solum nunc dico ex quibus mihi
meritus præ cæteris visus fueris, cui hæc nostra lucubratio diri-
geretur. Accipe igitur Reuerendiss. & illustriss. pater & do-
mine benigno animo hunc libellum tuo nomini
dicatum: tibi (vt opinor) tantò incundio-
rem futurum, quantò magis fo-
rensibus controuersijs
cum cognoueris
profuturū:
& diu
feliciter Vale, seruitutis
nostræ memor.

AD LECTOREM.

PIGNORVM & hypothecarum materiam, lector candidissime
& doctissime, late admodum patere & subtilem ac frequente esse quo-
tidiana reru forethum experientia docet. Cum in omni pene contro-
uersia aliquis articulus huius materie interdicat: & quatuor per anti-
quos legum latores: satis copiose pertractata fuerit. Sunt enim in or-
gestis & Iustitiano codice triginta peculiares tituli de ea inscripti: & vnos tantum in
Decretalibus. Tamen per doctores postea legentes super ea in locis ordinarijs mo-
dicè scriptum fuit: & in consultationibus edendis litibusq; decidendis non sine ma-
gno labore: in varijs locis quærenda. & quasi mendicanda est. Iure igitur hic noster
libellus, in quo tota ipsa materia collecta est, tibi ingratus videri non debet: ex eo
enim laborem & multarum chartarum reuolutionem euitabis. Conatus etiã sum
pro mei ingenij mediocritate, opus in partes conuenienter distinguere: & indicem
(quem repertorium appellant) adiungi. Si tamen aliquando nonnulla minus con-
gruè, & non suis locis apposita videbuntur, excusatum mihi oportebit: quandoquid-
dem materia ad eò connexa & quasi affinis est: vt etiam apud ipsos antiquos legum
latores in firmendis legibus sub congruis titulis: aliquando aberratum fuisse con-
stat. Nam lex rem alienam posita sub titulo de pigno. actione debuisset poni sub titulo
de pignoribus cum de hypothecaria diffiniat, & non de pignoratitia, vt ibi Accur-
sius, Salycetus, & Paulus de castro aduerterunt: & e conuerso: lex si Titio, de pigno-
ribus: sub titulo de pigno. actione situari debuisset, cum de actione pignoratitia lo-
quatur. In cæteris autè per me scriptis, fateor elegantius & copiosius rem explica-
ri potuisse & debuisse: & facillimè aliquos errores subesse posse: (homo enim sum) &
ideo, omnia tuæ, & aliorum doctissimorū viroꝝ honorandos collegas, D. videlicet
Gabrielem Calderonum Ruffum, D. Martinu Ieneurū rachenatensem,
D. Bernardinum Ruffum Furciensem, D. Eneam Vbaldum perusinum
& D. Nezarium scopulum Mantuanum, doctriam, acumen inge-
nij, experiētia, maturitate consilij, elegātia dicendi & sapien-
tia nullis alijs huius nostræ ætatis postponendos: erit
igitur eorum arbitrij demere, & addere quæ-
cunq; tuis demenda, & addenda, videbun-
tur. Vale, benignissime lector,
amantissimèq; virtutis,
& mei memor.

IULIUS NEGVSANTIVS, FILIVS
ad operis autorem eius patrem,

Debebam genitor q̄ etiam tibi in orbe creatus
Quodq; pari Studio discere iura licet:
Pignora nunc paruo tradis cumulata libello
Quæ prius in varijs scripta fuere locis.
Perpetuum natis nomen, famamq; dedisti:
Vincula sunt oneris sic duplicata mei.

Idem ad lectorem.

Pignora Cæsarei lector pars optima iuris:
Quæ prius in varijs sparsa fuere locis.
Omnia sunt isto nouiter collecta libello:
Quem genitor mira condidit arte manu.
Si cupis in causis errorem explodere agendis
Hunc cape: multorum hic vnicus initar erit.

Idem in libellum distichon.

Dum fuerit legum in terris veneranda potestas:
Gratus legaleis iste libellus erit.

INDEX ALPHABETICVS,
indicans singulares sententias de
Pignoribus & Hypothecis,
per D. Antonium Ne-
gusantium de
Fano.

¶ Delitera A.

- Ccedens pignori, an dicat̄
pignus. pte. iij. memb.
nu. 18. fo. 64.
- Acquisitio domini rei hy-
pothecate, an confundat̄
parte. v. memb. j. nu. 55. fo. 135.
- Aḡi nō pōt cōtra tertiu possessorem hypo-
thecaria nisi prius actū sit personali cō-
tra principalem debitorem, vel eius hæ-
redes. parte. viij. membr. j. numero. 10.
fo. 139.
- Agens hypothecaria ex obligatione gene-
rali contra tertiu possessore potest vnā
rem insolidum eligere. parte. viij. memb.
ij. nu. 4. fol. 199.
- Agens hypothecaria contra hæredem debi-
toris cui bona defunctus obligauit qd
probare debeat. parte. viij. memb. iij. nu.
7. fo. 101.
- Agens hypothecaria cōtra tertium posses-
sorem quæ probare debeat parte. viij.
memb. iij. nu. 8. fo. 201.
- Actio pignoratitia in quib⁹ differat ab hy-
pothecaria. parte. vij. membr. j. nume. 1.
fo. 178.
- Actio semel extincta non reuiuiscit. parte.
viij. memb. j. nu. 4. 4. fo. 162.
- Actio pro dote regulariter non competit
constante matrimonio parte. v. memb.
j. nu. 30. fo. 98.
- Actio pignoratitia dicitur bonæ fidei: hy-
pothecaria vero stricti iuris. parte. vij.
memb. j. nu. 4. fo. 177.
- Actio pignoratitia directa & contraria, an
- possint cōcurrere. parte. vij. membro. j.
nu. 5. fo. 177.
- Actio pignoratitia differt ab hypothecaria
duratione: nam diuersis tolluntur spa-
cij. parte. vij. memb. j. nu. 6. fo. 178.
- Actio pignoratitia, an sit psonalis, vel rea-
lis. parte. vij. membro secundo. numero
1. fo. 178.
- Actio pignoratitia, an sit in rem scripta.
parte. vij. memb. ij. nu. 2. fo. eod.
- Actio hypothecaria datur ad bona sita ex-
tra territorium contractus. parte. viij.
memb. ij. nu. 8. fo. 199.
- Actio de dote non oritur constante matri-
monio, nisi in casu emergētis inopie ma-
riti. parte. viij. memb. iij. nu. 1. fo. 200.
- Actio hypothecaria in contractu emptio-
nis pro euictione non oritur, nisi secuta
euictione. parte. viij. memb. ij. numero
2. fo. eod.
- Actio realis vel personalis in rem scripta
competens cōtra actore, cōpetit etā cō-
tra eius singularem successorem. parte
viij. memb. ij. nu. 12. fo. 201.
- Actio hypothecaria vt lis cōpetit, vbi hy-
potheca reconuuluit: quæ debitor succes-
sit domino rei obligatæ. parte. viij. memb.
ij. nu. 13. fo. eod.
- Actio pignoratitia non requirit probatio-
nem domini. parte secunda. memb. iij.
nu. 66. fo. 36.
- Actio pignoratitia directa competens debi-
tori quo tempore & quare nascatur.
parte. vij. memb. ij. nu. 7. fo. 199.
- Actio pignoratitia directa non nascit nisi
prius soluto debito: fallit quatuor casu-
bus. parte. vij. memb. ij. nu. 8. fo. 180.
- Actio hypothecaria differt ab interdicto
Saluano in pluribus. parte. viij. memb. j.
nu. 1. fo. 188.
- Actio directa oritur vbiq; in aliqua dis-
positione iuris cōcurrunt verba & mēs
legislatoris. parte. viij. membr. j. nume.
a 2 iij 5. fo. eo.

5. fol. eod.
- Actio hypothecaria** nō procedit cōtra tertium possessorem nisi prius discussis bonis principalis debitoris & fideiussorū. parte. viij. membr. j. nu. 11. fo. 18.9.
- Actio hypothecaria** & quasi seruiana in nihil differunt. parte. viij. membr. j. nu. 11. fo. 18.9.
- Actio personalis** & hypothecaria, an in eodē libello cumulari possint. parte. viij. membr. 3. nu. 9. fol. eod.
- Actio pignoratitia** contraria, an competat creditori decepto in pignore cōtra fideiussorē sibi cū pignore datū parte. viij. membr. iij. nu. 21. fo. 18.6.
- Actio pignoratitia** non sequitur tertium possessorem. parte. lex. membr. v. nu. 20. fol. 18.2.
- Actio hypothecaria** quēadmodū diuersimode intentatur: ita diuersimode libellus in ea concipitur. parte. viij. membr. iij. nu. 20. fo. 20.4.
- Actio pignoratitia** directa: quæ datur debitori, quādo nascat. parte. tertia. membr. j. nu. 11. fol. 63.
- Actio** semel nata, non pot̄ iterū nasci. parte. tertia. membr. j. nu. 12. fo. 64.
- Actio personalis** nō transit de subiecto in subiectum. parte. secunda. membro. iij. nu. 32. fol. 19.
- Actio hypothecaria** est realis, & transit de subiecto in subiectū. ibidē. nu. eo.
- Actio** subsidiaria non habet locum in materia hypothecaria. parte. v. membr. j. nu. mc. 39. fo. 100.
- Actio** & passio nō sūt in eodem subiecto. parte. v. membr. j. nu. 49. fo. 103.
- Actio** q̄ datur primo creditori quare dicat̄ directa: & ea quæ datur secūdo cui prius obligauit quare dicatur vt̄lis. parte. secūda. membr. iij. nu. 25. fo. 18.
- Actio** cōpetēs primo legatario, non transit in secūdū, nisi cedatur: quēadmodum
- illa quæ competit hæredi, nō transit in fideicommissarium vniuersalē, nisi facta restitucione parte. secūda. membr. iij. nu. 34. fol. 19.
- Actio** hypothecaria sequit̄ ratio: fallit in mercibus venalibus alienatis ante ortū hypothecariæ. parte. secūda. membr. iij. nu. 4. fo. 9.
- Actio** quæ cumulatiuē accedit alteri, fortitur eandē naturam cū prima. parte. ij. membr. iij. nu. 60. fo. 35.
- Actio** dotis cōsideratur in tacita hypotheca, non quantitas ipsius dotis. parte. ij. membr. iij. nu. 48. fo. 32.
- Actio** personalis cessā, an censeatur etiam cessā hypothecaria cedēti cōpetens parte. v. membr. iij. nu. 23. fo. 12.5.
- Actus** diuerso modo intelligibilis per quē veniat interpretandus. parte. iij. numero. 28. fol. 8.6.
- Actus** quātūcūq; pfectus nihilominus recipit formā declaratoriā. parte. iij. nu. 29. fol. eod.
- Actus** purus differt à conditionali. parte. ij. membri. tertij. v. partis principa. nu. 32. fo. 136.
- Administratores** ciuitatis, an possint obligare bona ciuitatis: quando pro ciuitate accipiunt aliquā pecuniā. parte. ij. membr. j. nu. 44. fo. 68.
- Administratores** rerum alienarū, an possint in actu cōtrahēdi præiudicare principalibus. parte. quarta. numero. 37. fol. 88.
- Alienari** prohibita, an veniant in generali obligatione bonorum. parte. ij. membr. ij. nu. 29. fol. 10.
- Alienari** prohibita sub pœna, nō veniunt in generali obligatione bonorū. parte. ij. membr. ij. nu. 42. fo. 12.
- Alienatio** phibita cum speciali hypotheca rei phibitæ alienari, reddit alienationē nullā: secus si cū generali hypotheca. ij. parte.

- parte. membr. j. nu. 5. fo. 4.
- Alienatio** nō infringit̄ per rei alienatę specialē hypothecā dūmodo per pacū nō sit phibita alienatio. parte. ij. membr. j. nu. 6. fo. 4.
- Alienatio** facta, etiā cū cōsensu creditoris nō tollit hypothecā. parte. vj. membr. iij. nu. 31. fo. 173.
- Alienatio** prohibita nō cōprehēdit hypothecā p̄prie, sed interpretatiuē & extensiuē. parte. ij. membro. iij. numero. 71. folio. 23.
- Alienatio** prohibita, nō est prohibita pignoris obligatio: dūmodo nō obligetur res pro toto, q̄ versimiliter non sit spes luitionis. parte. ij. membr. ij. numero. 30. folio. 10.
- Alienatio** prohibita censeatur prohibita hypotheca: & hoc in dispositione fauorabili, secus in odiosa vel pœnali. parte. ij. membr. iij. nu. 73. fo. 4.
- In alternatiua** exigēdi, electio est agentis. parte. v. membr. j. nu. 7. fo. 9.2.
- Appellari** pot̄ à sentētia lata sup̄ hypothecaria. parte. viij. membr. j. nu. 2. fo. 18.8.
- Appellari**, an possit à sentētia lata in interdico Saluiano. parte. viij. membro. j. nu. 3. fol. 18.8.
- Appellatione** alienationis venit hypotheca, improprie tamen & interpretatiue. parte. secūda. membro. ij. numero. 31. folio. 10.
- Appellatione** domus, quæ veniant. parte. secūda. membro. iij. numero. 139. folio. 54.
- Argumentum** de libertate ad pietatem vadium est parte. sexta. membr. iij. numero. 24. fo. 172.
- Argumentum** de personali actione ad hypothecā. nō procedit. parte. ij. membr. iij. nu. 103. fo. 44.
- Anterioritas**, vel posterioritas instrumentorum consideratur secūdū ordinem

scripturæ. parte. ij. membro. iij. numero. 110. folio. 47.

¶ De licta. B.

Beneficium retentionis competit in causa dotis soluedę. parte. ij. membr. iij. nu. 130. fo. 51.

Beneficium cedendarum fideiussori competens, vnde causetur. parte. v. membr. iij. nu. 30. fo. 13.5.

Beneficium cedendarum actionū, an renuntiarī possit: ita q̄ qui renuntiauit amplius non valeat excipere de cessione sibi faciēda, nec eam amplius petere. parte. v. membro. iij. nu. 24. fo. 215.

Beneficium cedendarū actionum, an requiratur specialis & indiuidua renuntiatio. parte. v. membro. iij. numero. 25. folio eodem.

Bona delinquentiū, an p̄ pœnis fisco applicanda censeantur tacite ipsi obligata. parte. ij. membr. 4. nu. 115. fo. 49.

Bona delinquentis, puta furis censeantur pro restitutione, vel satisfactioe fienda tacite hypothecata. parte. ij. membr. iij. nu. 12.4. fo. 10.

Bona emphyteutica, p̄ quibus canon debetur quolibet anno, an sint tacite pro illo obligata. parte. ij. membr. iij. numero. 127. fol. 51.

Bona inuēcta, vel illata in domo cōducta, non censeantur tacite hypothecata, nisi quatenus sint per conductorem illata: cuius p̄batio incumbit agenti. parte. ij. membr. iij. nu. 150. fo. 55.

Bona minoris inducta in domum conductam, non veniunt in tacita hypotheca pro cōductione contracta. parte. ij. membr. iij. nu. 154. fo. 56.

Bona vsuariorum, an dicantur tacite hypothecata pro restitutione vsuariorum. parte. ij.

parte.ij.membr.iiiij.nu.155.fo.146.
 Bona fecunda mariti quo calu sint tacite by
 pothecata filijs primi matrimonij.parte
 ij.membr.iiiij.nu.156.fo.eod.
 Bona feudalia nō veniūt in generali obli-
 gatione & quar.parte.ij.membr.ij.ou.
 43.folio.12.
 Bona ecclesie in cōtractu pmissio possunt
 obligari generaliter per prelatum absq;
 traditione, specialiter autem nō fecunda
 parte.j.membr.nu.3.fo.3.
 Bona patris pro administratione bonorū
 filij, in quibus non habet vsum fructum
 censetur hypotheca, si gessit se pro legi-
 timo administratore: nō aliter.parte
 secunda.membr.iiiij.nu.16.fo.29.
 Bona subiecta restitutioni fideicommissarie
 in conditione euentū, nōa veniunt in
 generali obligatione bonorum.parte.ij.
 membr.ij.nu.53.fo.12.
 Bona hæredis uō veniūt in generali obli-
 gatione bonorū facta per defunctū: nisi
 hæres illa p̄scripserit cōtinuata præscri-
 ptio cū defuncto.p.ij.mē.ij.n.54. f.13.
 Bona heredis an & quando expresse pos-
 sunt obligari p̄ defunctū.parte.ij.mē.
 ij.nu.55.fo.13.
 Bona mulieris minoris promittentis, vel
 dantis dotē, an tacite hypothecatur.p̄
 dictā promissione obseruanda.parte.ij.
 membr.iiiij.nu.74.fo.37.
 Bona mariti, an pro pretio rerum dotaliū
 per ipsum venditarum sint tacite hypo-
 thecata: & an pretiū redactū ex ipso
 bonis dicatur tacite obligatum p̄ dote.
 parte.ij.membr.iiiij.nu.58.fo.35.
 Bona futura veniunt in tacita hypotheca
 parte.ij.mē.iiiij.nu.21.fo.9.
 Bona fidei possessor lucratu fructus, etiā
 sine titulo.parte.v.mēbr.iiiij.nume.12.
 Bona fidei possessor lucratu fructus me-
 lioramentorum pro rata.parte.v.mēbr.

iiiij.nu.20.fo.146.
 Bona generaliter duobus creditoribus by
 pothecatis diuersis temporibus, an alter
 illorum sit aliquo modo præferendus.
 parte.v.membr.ij.nu.39.fo.114.
 Bonis tutoris & curatoris obligatis an cē-
 seantur & bona hæredis obligata.parte
 ij.mēbr.iiiij.nu.11.fo.28.

¶ De litera C.

Asus quinq; in quibus poste-
 rior efficit anterior. par-
 te.v.membr.ij.nume.30.
 folio.111.

Casu quo debitor lite pendē-
 te alienauit rem hypothecata, p̄t̄r pos-
 sessor absq; debiti principalis excusio-
 ne conueniri hypothecaria. parte.vij.
 membr.j.nu.17.fo.108.

Casibus quibus us offerendi comperit, an
 possit fieri obligatio lata sententia in hypo-
 thecariā.parte.v.membr.ij. numero
 51.folio.132.

Cautea pro liberaanda prima hypotheca.
 parte.vj.membr.iiiij.nu.5.fo.cxlxij.

Cessio, quā cogit facere creditor primus,
 vel alius posteriori creditori soluenti,
 vel offerenti, quo iure petatur.parte.v.
 membr.iiiij.nu.15.fo.123.

Cessione facta de dote simpliciter p̄ mu-
 lierē, censetur etiam cessa hypotheca ta-
 cita.parte.ij. membr.iiiij.nu.33.fo.30.

Cessionem habēs à creditore, an possit pi-
 gnus vendere.parte.vj.membr.j.nu.19.
 folio.154.

Citatio in casu excusiois bonorū alicui
 debet esse specialis.p.vij.mēbr.j. nu-
 15.fol.160.

Clausula, ex nūc, prout ex tunc, in cōtra-
 ctibus quid operetur. secunda parte.ij.
 membr.nu.5.fo.7.

Clausulæ in instrumentis & cōtractib* ap-
 poni

poni solitæ, an semper subintelligatur.
 parte.ij.membr.j.nu.25.fo.65.

Colubaria, an sit localis.parte.v.mēbr
 v.ou.9.fo.149.

Compensatio de specie ad quātitatē, non
 admittitur.parte.v.membr.v.nume.11.
 folio.148.

Cōpensatio particularis admittitur, parte
 ij.tertij membri.v.partis principa.nu.
 24.folio.138.

Condēnatus ad restitutionē rei, an possit
 excipere de melioramētis; & eorū oca
 siue illam rem retinere.parte.v.mēbr.
 iiiij.nu.10.fo.144.

Conditio extrinseca oblationi, vel depōsi-
 tioni apposita reddit illā inefficacem.
 parte secūda membri tertij.v.partis prin-
 cipalis.nu.11.fo.136.

Conditio casualis nō trahitur retro, quan-
 do extremū à quo tempore purificatē
 cōditiois nō erat habile in essentia, siue
 ex parte rei, siue ex parte personę.parte
 v.mēbr.ij.nu.41.fo.115.

Conditio quo casu retrotrahat̄, & quo casu
 non.parte.v.membro.j.nu.15. fo-
 lio.94.

Conditio retrotrahitur in cōtractibus, sed
 non in legatis.parte.v.membr.ij.nu.ume-
 ro.folio.108.

Conditio casualis in cōtractibus trahitur
 retro respectu obligationis, nō autē res-
 pectu traditionis. secūda parte.ij.mē-
 bro.nu.6.fo.7.

Conditio suspensiuā impedit obligationē
 parte.v.membr.j.nu.25.fo.96.

Conductor cui pro obseruantia locatiois
 fuit obligata res locata, siue generali-
 ter, siue specialiter habet solum ius re-
 tinendi illam rem pro pignore: & singu-
 laris successore non cogitur ex hoc præci-
 se stare locatōni, sed soluendo interese
 sed officio iudicis
 ellet appositum iuramentū. prima par-

te.j.membr.nume.7.&.9.fo.4.&.5.
 Consensus illius de cuius præiudicio agi-
 tur, non debet necessario esse solēnis,
 vel formalis.parte.ij.membr.iiiij.nume-
 ro.43.fol.32.

Cōsensus creditoris in casu pignoris: per
 debitorem alienadī quid operetur: par-
 te.vj.mēbr.iiij.nu.21.fo.

Consignatio in pecunia requisita an etiā
 regatur in rebus mobilibus.parte se-
 cūda membri tertij.v.partis principa.
 nu.15.fo.172.

Constitutio, an valider pactum legis com-
 missoriae in pignoris cōstitutū.parte
 iiiij.nu.5.fo.81.

Constitutum collatum in tempus mortis
 verificatur in articulo mortis. Nam vi-
 uens quis quandoq; mori dicitur.parte
 secūda membro.ij. numero.7. fo-
 lio.7.

Cōstitutum in obligatione bonorum ad-
 lectum quid operetur.parte.ij.membr.
 ij.nu.3.fo.6.

Constitutum collatum post mortem con-
 stituentis, est inefficax: nisi in illo fuerit
 adiecta clausula, ex nūc, prout ex tunc,
 secūda parte.ij. membro numero 4.
 folio.7.

Contententium pro re insoluidam obliga-
 ta, melior est conditio possidentis.parte
 v.mēbr.ij.nu.32.fo.112.

Cōtractus luellarius quis, & qñ dicatur.
 parte.ij.mēbr.ij.nu.51.fo.12.

Contractus luellarius proprie dicit̄, quā-
 do vasallus locat feudum alteri de licē-
 tia domini: improprie autē æquatur
 cōtractui emphyteutico.parte.ij.mēbr.
 nu.51.&.52.fo.12.

Contractus pignoris dicitur nominatus.
 parte.ij.membr.j.nu.23.fo.65.

In cōtractibus bonæ fidei fructus nō veni-
 unt iure actōnis. sed officio iudicis
 merceario.parte secūda.membro.iiiij.
 nu.

- nu. 31. fo. 37.
Conuētio facta inter creditorē & debitorē, q̄ creditor nō possit vēdere pignus. an sit validum parte. vj. membro. i. nu. 3. fol. 152.
Correctio iuris communis non recipit extensionē de casu ad casum. parte secunda memb. iij. nu. 102. fo. 44.
Creditor quo casu teneatur partem debiti sibi oblatū recipere. parte secunda mēbri tertij. v. partis principia. nu. 19. fo. 137.
Creditor habēs duo pignora pro diuersis debitis, vnū videlicet minus idoneum, aliud valde idoneum, an possit retinere illud valde idoneum pro vtroq; debito. parte. v. mēbr. iij. nu. 49. fo. 132.
Creditor conueniēs cū debitore, vt ad eū pignus pleno iure pertineat, remittit hypothecam. parte. vj. memb. iij. nu. 22. fol. 152.
Creditor qui vēdidit pignus, & promisit de euictioe in casibus permissis, pōt retinere alia pignora, donec sibi à debitore de iudemnitatē caueatur. parte. vj. memb. j. nu. 46. fo. 163.
Creditor chirographarius dicitur habere ius retinēdi pignus. sed non vendendi. par. v. mēb. iij. nu. 50. fo. 132.
Creditor recusans debitū oblatū, an amittat ius petendi. parte. v. memb. iij. nu. 40. fol. 130.
Creditor, an teneatur recipere debitum ab extraneo à debitore oblatum. parte. v. mēb. iij. nu. 41. fo. eod.
Creditor qui non potest cedere, an semper repellatur exceptione cedendarū. parte. v. mēb. iij. nu. 36. fo. 129.
Creditor vēdens pignus, an teneatur emptori de euictioe. parte. vj. mēbr. j. nu. 40. fo. 159.
Creditor vendēs pignus iure permittētē, an poterit euincere illud ab emptore parte. vj. mēbr. j. nu. 41. fol. 160.
Creditor recipiens duos fideiussores pro vno debito, an vno absente teneatur recipere particularem solutionem tangentem vnum fideiussorem parte secunda tertij membri. v. partis principalis. nu. 23. fol. 138.
Creditor dicitur in pignore pcurator debitoris: parte. vj. membri. j. numero. 13. fo. 153.
Creditor, an possit vendere fructus pignoris parte. vj. membro. j. numero. 20. folio. 154.
Creditor, an possit vendere pignus p parte redemptum. parte. vj. membro. j. nu. 21. fo. 155.
Creditor immixtus ex primo decreto non tenet circa prætōriū pignus de leui culpa, sed bene de dolo & lata culpa. parte. v. mēbr. v. nu. 5. fol. 148.
Creditor ingressus possessionē ex primo decreto teneatur iurare de fructib; percipiendis. parte. v. membro. v. nume. 6. fol. 148.
Creditor inhabitans domum pignoratam teneatur hanc locationem in sortem deducere, ac si alteri locasset, & fructus perciperet parte. v. mēbr. v. nume. 7. fo. 148.
Creditor an possit admitti ad emptorem pignoris iudicialis, vel prætōrij. parte. vj. memb. j. nume. 10. fo. 153.
Creditor, an possit alienare pignus conuentionale. parte. vj. memb. j. nume. 11. fol. 153.
Creditor secundus, an & quo pacto possit vendere pignus. parte. vj. memb. j. nu. 30. fo. 157.
Creditor cui actualiter traditū est pignus si cadat ab eius possessione pōt dimissio principali illud hypothecaria recuperare. parte. viij. mēb. j. nu. 18. fol. 190.
Creditor in repetitione expensarum in re pignorata factarum præfertur cæteris credi-
- toribus. parte. vj. memb. iij. nu. 16. fo. 185.
Creditor, an teneatur probare expēsas in pignorata factas: & si præsumantur. parte. vj. mēbro. iij. nume. 17. fo. 185.
Creditor quādo dicatur aliquid fecisse in re pignorata tacito consensu debitoris. parte. vj. mēb. iij. nu. 18. fol. eod.
Creditor volēs vendere pignus minus iusto pretio, potest impediri per debitore, parte. vj. mēbro. j. nu. 29. fo. 156.
Creditor nō potest ad venditionē pignoris peruenire, nisi debitor sit in mora. parte. vj. mēbr. i. nume. 1. fol. 152.
Creditor non dicitur is qui sub cōditione creditor est. parte. v. membro. j. nu. 26. folio. 97.
Creditor cui vnus socius rei cōmunis pro induisio obligauit, potest procurari ad diuisionem per alium socium, & si cōtingat totam rem adiudicari socio non auidit postea alius socius, nisi totam rem redimat. parte. iij. mēbro. iij. nume. 59. fol. 20.
Creditor qualiter dicatur pignus possidere: & qualiter percipit. parte. iij. mēbr. j. nu. 34. fo. 66.
Creditor, an vendendo pignus possit habere fidem de pretio. parte. vj. mēbro. j. nume. 37. fol. 158.
Creditor posterior præfertur anteriori ob ipsius prioris culpam & vitium. part. v. memb. ij. nu. 26. fo. 11.
Creditor posterior pro debito primipili preferendus ex priori. parte. v. mēbr. ij. nu. 27. fol. eod.
Creditor ex vna causa tantum, an teneat recipere particularem solutionem. par. v. memb. iij. nume. 12. fo. 122.
Creditor secundus offerens primo succedit in ius hypothecæ prioris creditoris: succeditq; in ius personalis actionis. p. & v. memb. iij. nume. 13. fo. eod.
- Creditor potest vendere pignus, seruatis tamen seruandis.** parte. vj. memb. j. nu. 15. fo. 154.
Creditor, an possit vendere pignus pēdētē lite mota per alium contra debitore super re pignorata. parte. vj. mēbr. j. nu. 16. fo. 154.
Creditor pōt vendere pignus nō obstante diuisione de eo facta inter hęredes debitoris. par. vj. memb. j. nu. 17. fo. eod.
Creditor, an possit vēdere simplicem hypothecam. parte. vj. mēbro. j. nume. 18. fol. eod.
Creditor cadēs à pignore ptorio, an possit illud recuperare p hypothecariā: quæ admodum potest pignus conuentionale. parte. iij. mēbr. ij. nume. 25. fo. 71.
Creditor turbatus in possessione rei pignorate, habet interdīctum vt possidetis. parte. iij. mēbr. j. nu. 31. fol. 66.
Creditor habens castrum pignoratam potest exercere iurisdictionem. par. iij. mē. j. nu. 32. fo. eod.
Creditor, an possit cogi cedere iniusto possessori. parte. v. mēbro. iij. nume. 26. folio. 125.
Creditor non cogitur agere cōtra debitorem: & nō constituitur in mora nō agēdo. parte. vj. mēbr. iij. nu. 10. fo. 184.
Creditor non pōt in cōuentionali pignore agere contra tertios possessores dicti pignoris, nisi prius facta excusioe principalis debitoris. Secus in pignore prætōrio. parte. iij. mēbr. ij. nu. 40. fo. 78.
Creditor non potest excipere de dominio contra debitorem, respectu rei pignorate: ipsi creditorum. par. ij. mēbr. iij. nu. 68. fo. 23.
Creditor subiens notabilem laborem pro pignore. potest in compēsam talis laboris fructus locari: nec illos teneatur in sortem computare. par. v. memb. v. nu. 13. fol. 149.

- Creditor nō potest inuitus astringi ad pignorum custodiam parte.v.membro.j. nu. 2. fol. 91.
- Creditor agens pignoratia contraria contra debitorem pro re aliena sibi obligata ad quid agere debeat. parte.vij. memb. iij. nu. 20. fo. 185.
- Creditor habens generalem & specialem hypothecā, an possit cumulate agere. p. v. 191. parte. viij. membro. j. nume. 20. fol. 191.
- Creditor male se habens in pignore cōtentionali, tenetur debitori pignoratitia: in pignore autē pratorio actione factum. parte. iij. membr. iij. nu. 31. fo. 77.
- Creditor in pignore cōtentionali habet naturalem & ciuile possessionē in pratorio nullam. ibidem.
- Creditor habet in conuentionali pignore interdīctū vti possidetis, in pratorio secus. parte. tertia. mēbro. iij. nu. 33. fol. 77.
- Creditor in pignore cōtentionali aliter tenetur quā in pratorio. parte. tertia. mēbro. iij. nu. 34. fol. 77.
- Creditor agens hypothecaria cōtra tertium possessorem nō habentē causam à debitorē, quid probare debeat parte. viij. memb. iij. nu. 11. fol. 202.
- Creditor p mittēs pignus vēdi vel pmutari p debitorē an pdat hypothecā parte. vj. mēbr. iij. nu. 12. fo. 170.
- Creditor cōsentiens debitori alienanti vel obliganti rem sibi obligatā videtur remittere ius pignoris parte. vj. membro. iij. nu. 13. fol. 171.
- Creditor, an teneatur de casu fortuito rei pignorate. parte. vij. mēbro. iij. nume. 5. fol. 183.
- Creditor restituens pignus debitori soluto debito tenetur repromittere debitori de dolo & culpa. parte. vij. mēbro. iij. nu. 6. fo. 183.
- Creditor teneat & cogi potest actione pignoratia cōpensare fructus perceptos ex re pignorata. parte. vij. mēbro. iij. nume. 7. folio. 183.
- Creditor cōsentiens debitori: q̄ eius heres alienet pignus, an renuntiat hypothecæ parte. vj. mēbro. iij. nume. 15. fol. 171.
- Creditor, an possit p̄pria autoritate occu parte hypothecam. parte. viij. mēbro. j. nu. 53. fo. 198.
- Creditor, an teneat cōsentire debitori volenti vendere pignus. parte. vj. mēbro. j. nu. 23. fol. 155.
- Creditor, an possit vēdere pignora incorporalia. parte. vj. mēbr. j. nu. 24. fo. 155.
- Creditor an possit pignus precario debitori concessum vendere. parte. vj. mēbr. j. nu. 25. fo. 155.
- Creditor, an possit vendere pignus debitori. parte. vi. mēbr. j. nu. 26. fol. 155.
- Creditor emens rem à debitore videtur hypothecam remittere. parte. vj. mēbr. iij. nu. 17. fol. 171.
- Creditor subscribens chyrographo debitoris vendentis alteri vel obligantis, videtur hypothecam remittere. parte. vj. membro. tertio. numero. 18. folio. eodem.
- Creditor restituens debitor chyrographū in quo res est sibi obligata, censetur hypothecam remittere parte. vj. mēbr. iij. nu. 19. fol. eod.
- Creditori multis casibus cōpetit pignoratitia cōtraria contra debitorē parte. vij. mēbr. iij. nu. 22. fo. 186.
- Creditori contra depositarium ad petendum depositum competit actio vti lris depositi, & in rē. pte. secūda mēbri. tertij. v. partis principa. nu. 29. fo. 139.
- Creditorē vnus ex fideiussoribus liberāte, an ipsi creditor obstat exceptio cedēdarum. parte. v. membro. iij. numer. 37. fol. 129.
- Creditorē agente hypothecaria cōtra tertium

- tium simpliciter possessore ex duobus creditis quorum vnū anterius est altero, possessor non potest vnū offerre sine altero. parte. v. membro. iij. numero. 32. fol. 127.
- Creditorē cedente ius debitoris contra ipsi debitori retentio pignoris datā alterius vfucationē pte. v. mēbr. iij. nu. 44. folio. 130.
- Creditorē vno in possessionē immisso ceteri cōsentur immixti. limitatur & ampliat̄ur multis casibus. pte. tertia. mēbro. iij. nu. 10. fo. 72.
- Creditorē possē transferre dominū pignoris in eumentem, qualiter intelligatur. parte. vj. membro. j. nu. 14. fo. 154.
- Creditorum, quorum vnus prætendit pignus cōtentionale, alter pratorio vnus prætendit prior tēpore. parte. v. mēbr. iij. nu. 7. fo. 107.
- gnus datum pignori secundo creditori per primum, ipsi secundo creditori satifaciendo. parte. vij. membr. iij. numeri. 3. fo. 198.
- Debitor pignus redimens siue à primo creditore siue à secundo resoluit vtramq; hypothecam. parte. vij. membr. iij. nu. 4. fo. 179.
- Debitor qua actione agere debeat contra suum fideiussorem pignus redimentem parte. vij. mem. ij. nu. 5. fo. eod.
- Debitor constituens se possidere bona hypothecata pro creditore si ea alienet potest creditor agere ad reuocationem. parte. vij. memb. j. nu. 36. fo. 158.
- Debitor dans pignus cum pacto q̄ creditor possit certo tempore illud vendere, potest obstatē pacto ipsum pignus ante venditionem redimere. parte. vij. mem. ij. nu. 14. fo. 181.
- Debitor emens pignus a creditore potest agere contra creditorem pignoratitia: quia talis venditio nulla est. parte. vij. mem. ij. nu. 15. fo. eod.
- Debitor offerens debitum creditori, an si creditor nolit acceptare habeat ipse debitor pignoratitia directam contra creditorem. parte. vij. membr. iij. nu. 12. fol. 180.
- Debitor, an pro vēditōe pignoris debeat admoneri vt ad sit venditioni. parte. vj. mem. j. nu. 6. fo. 153.
- Debitor, an liberetur vnica oblatiōe, vel si plures tenetur offerre parte. secūda. mem. tertij. v. partis principa. nu. 30. fo. 139.
- Debitor qua actione agat contra singularem successore sui creditoris. parte. vij. mem. ij. nu. 6. fo. 179.
- Debitor prohibens in suo testamento pignoris alienationē, an praeiudicat creditori & an hac prohibitionē resoluatur hypotheca parte. vj. mem. iij. nume. 11. fol.

¶ De litera D.

Data tenuta credito

- ri si aliqua re sibi hypothecata i qua dāda fuit inordinare processum, ex quo tenuta veniat, annullanda, an poterit dista res per prius obligata retineri. parte. iij. membro. ij. nu. 20. fo. 75.
- Datio pignoris, qd operetur, & ad qd fiat. parte. v. mēbro. j. nu. 13. fo. 92.
- Datio fideiussoris, & datio pignoris æquiparantur. parte. secūda. mēbr. iij. num. 54. fo. 34.
- Debitor offerens creditori impedit vendi pignorem pignoris & moram purgat. parte. v. mēbr. iij. nu. 43. fo. 130.
- Debitor, an possit à quolibet indifferenter etiam inuitus liberari. parte. v. mēbr. iij. nu. 39. fo. 130.
- Debitor potest redimere vel resoluerē pignus

fo.170.
Debitor obligans omnia bona sua creditori pro debito, an possit vendere, & dominium transferre par. sexta membro. j. nu. 35. fo. 157.
Debitor habet actionem pignoratitiam contra creditorem dolo pignus vendente parte sexta. mēbro primo. numero. 27. fol. 173.
Debitor solvens alteri quam creditori de voluntate tamen ipsius creditoris, an acquirat actionem hypothecariam contra ipsum creditorem parte. vij. memb. ij. nu. 10. fo. 180.
Debitor suspectus de fuga potest capi etiam pendente conditione. parte quarta. nu. 16. fo. 83.
Debitor alternatiue promittens, vel solvere, vel dare pignora, an dans pignus liberetur parte. v. membro. j. nume. 5. folio. 91.
Debitor principalis cuius nomen obligatum per creditorem alteri creditori, an possit solvere primo creditori in preiudicium secundi creditoris cui nomen suum est obligatum. parte secunda. mēbro. iij. nu. 26. fo. 18.
Debitor decipiens creditorem in re pignoratata tenetur actione pignoratitia contraria: submittens aut aliam pro iam tradita tenetur actione furti. parte. vij. mēbro. iij. nu. 23. fo. 186.
Debitor pignoras rem alienam tenetur pignoratitia contraria. parte. vij. memb. ij. nu. 24. fo. eod.
Debitor habens vsumfructum in bonis, an possit illum obligare vsq; ad nu. 26. pte secunda. membro. iij. nu. 9. fo. 16.
Debitor contentus ex hypotheca generis que potest excipere de dominio alieno: scilicet si ex speciali conueniatur. ij. parte. membro. j. nu. 2. fo. 3.
Debitor, an in soluendo, vel offerendo creditori teneatur offerre creditum chyrographarium. parte. v. mēbro. iij. nu. 46. fo. 131.
Debitor non potest preiudicare creditori hypothecario in acquirendis qualiter procedat parte. quarta. numero. 41. folio. 81.
Debitor possidere rem pignoratam, quo ad effectum vsumfructu, qualiter sit intelligendum. parte. iij. membro. j. nu. 33. fo. 66.
Debitor solvente de pecunia aliena, an ille de cuius pecunia soluitur succedat in ius illius creditoris. parte. v. mēbro iij. nu. 45. fo. 130.
Debitor intricatus non eget oblatioe, sed interpellatione. parte. iij. membri tertij. v. partis principia. nu. 5. fo. 134.
Debitor legis dispositione potest particula tim solui. parte. iij. membri. tertij. v. partis principia. nu. 26. fo. 38.
Debitor principalis remissionem existente inualida, an nihilominus valeat pignoris liberatio. parte. vij. memb. iij. num. 47. fol. 176.
Debitor principali vitiato, an vitietur etiam pignoris remissio. parte. vij. memb. iij. nu. 48. fo. 176.
Debitor soluto oritur debitori actio pignoratitia directa ad repetendum pignus. parte. vij. mēbro. iij. nu. 9. fo. 180.
Debitor extincto qualiter agat debitor pro pignore conuentionali: & qualiter pro pratorio. parte. iij. memb. ij. nu. 35. f. 76.
Denuntiatio trina qualiter fit fienda, & quantum interuallum in illa esse debeat. pte. vij. membro. j. nu. 4. fo. 152.
Depositarius, an possit reddere depositum deponenti. parte. ij. tertij membri. v. particula. nu. 28. fol.
Detentatio, seu custodia possessionis que acquiritur per immisionem ex primo decreto, an animo retineatur. parte. iij. membro. ij. nu. 4. fo. 70.
Deteriorans rem alterius etiam commo-

data

data tenetur de deterioratione. parte ij. mēbro. iij. nu. 138. fo. 53.
Dictio diu, quantum tempus comprehendat. parte. vij. mēbro. iij. nu. 45. fo. 176.
Dictio omnis, in singulari numero est distributiva, & attribuit actum cuiuslibet in solidum. parte. vij. mēbro. j. nu. 49. fo. 197.
Dictio omnis, quando restringitur, ut omnia includat, vel nihil excludat. parte. ij. mēbro. ij. nu. 38. fol. 11.
Dictio omnis, adiecta dispositioni de futuro continenti concessione non actus recipit restrictionem de habilitate. parte. ij. membro. ij. nu. 39. fo. 11.
Differentia inter pignus & hypotheca est potius nominis & vocis quam rei & effectus. prima parte. nu. 9. fo. 1.
Dispositio. l. apud celsum. f. de auctoritate. ff. de doli exceptione, quo casu procedat. parte. vij. mēbro. iij. nu. 9. fol. 201.
Dispositio in vltimis voluntatibus semper reputat conditionalis. parte. 4. nu. 38. f. 88.
Dispositio. l. quoties. C. de rei vendit. an locum habeat in pignore. parte. v. mēbro. j. nu. 46. fo. 102.
Dispositio generalis in vltimis voluntatibus comprehendit illa, de quibus tractat. l. obligatione generali. ff. de pignore. parte secunda. memb. ij. numero. 36. fo. lio. 11.
Dispositio. l. j. ff. qui potio. in pig. hab. non procedit specialiter in dote, sed in quolibet creditore. parte secunda. mēbro. iij. nu. 78. fo. 39.
Dispositio adiuncta verbo debet intelligi secundum tempus verbi. parte. ij. mēbro. iij. nu. 37. fo. 38.
Dispositum in vno ex æquiparatis, censetur dispositum in alio. parte. ij. membro iij. nu. 23. fo. 29.
Diuisio potest fieri per socium cum alio socium, non obstante quod vnus eorum partem suam obligauerit creditori: & obligatio integra remanebit. parte. ij. memb. iij. nu. 43. fol. 20.
Diuisio rei communis non tollit obligationem factam per vnum ex sociis de parte sua pro indiuisa. parte. ij. mēbro. iij. nu. 37. fo. 20.
Dominium alicuius rei non habens, an possit in alterum transferre. parte. vj. mēbro. j. nu. 12. fo. 153.
Dominium qualiter in actione hypothecaria probetur. parte. vij. memb. iij. num. 25. fo. 206.
Dominium potest transire de vno in alium, & perambulare per mille manus. parte secunda. membro. iij. numero. 11. folio. 16.
Dominium quare non sit multiplicabile. parte tertia. memb. ij. numero. 28. folio. 77.
Dominus pleno iure obligas alicui vsumfructum. scilicet iustum vsumfructum qui erat casualis penes eum in persona creditoris formalis. parte secunda. mēbro. iij. nu. 10. fo. 16.
Domus cõbusta creditori hypothecata, si a debitoro redigissetur, an possit extitum per creditorem vendi. parte. vj. memb. j. nu. 39. fol. 159.
Donatio facta vxori, quæ venit morte rite confirmata censetur reuocata si maritus rem donatam alteri specialiter hypothecat. scilicet si generaliter hypothecat omnia bona. secunda parte. mēbro. j. nu. 3.
Donatio pro nuptiis, an & qualiter dicatur in dominio vxoris transire. parte. ij. memb. iij. nu. 66. fo. 36.
Donatione resoluta deserta in situatione & videtur etiam resoluta hypotheca

causa

b b

- causata penes donatariū parte. v. memb. primo nu. 4. fo. 102.
- Dos, seu res dotales tam in æstimate quæ æstimate, & tam ex parte mariti quam vxoris non veniunt in generali obligatione honorum. parte secunda. memb. ij. nu. 58. fo. 11.
- Dos posterior in hypotheca tacita præfert anteriori in rebus secunde dotis existētibus. parte. v. memb. ij. numero. 22. fo. 100. 111.
- Dos cum fructibus ipsius dantur marito pro oneribus matrimonij supportandis. parte secūda. membro. iij. numero. 50. fo. 33.
- Dotis tacita hypotheca præfert alteri anteriori tacite. parte. v. memb. ij. nu. 23. fo. 111.
- Dotibus duobus constitutis præfert tempore prior. parte. v. memb. ij. numero. 12. fo. 109.
- Dubius euentus alicuius conditionis quā sit in consideratione. parte. v. memb. ij. nu. 27. fo. 97.
- ¶ De litera E.**
- E** Mere rem suā nemo potest parte. vj. membro. j. nu. 33. fo. 157.
- E**mes pignus à debitore præfertur ementi à creditore sua hypotheca creditori competenti parte. vj. membro. i. numero. 32. fo. 157.
- E**mens non dicitur cōfiteri rem quā emit esse venditoris: nec hoc tenetur cōfiteri si conueniatur. parte. viij. memb. ij. nu. 10. fo. 101.
- E**mens rē à debitore, vt satisfaciat creditoris, si non satisfaciat tenetur hypothecaria. parte. viij. membro. ij. numero. 5. fo. 199.
- E**mens rem alteri hypothecata, an tenetur soluere pretiū venditori, prius quā res vendita sit libera. parte. v. memb. ij. nu. 2. 4. fo. 155.
- E**mpior rei subiectæ restitutionis fidei commissariæ in euentum conditionis non repetit melioramenta. parte. v. memb. iij. nu. 19. fo. 146.
- E**mpior si agit re vendicionem contra venditorem, non potest venditor refricere quæstionem dominij. parte secūda. memb. ij. nu. 63. fo. 26.
- E**mpior non tenetur fateri venditorē esse dominum: nec negando dominū venditor illius turpitudinem allegare. parte secūda. membro tertio. nume. 64. fo. 23.
- E**mphyteusis etiam ecclesiastica venit in generali obligatione bonorum. parte secūda. memb. secundo. numero. 28. fo. 10.
- E**mphyteusis alienatio sine traditione caducitatem non inducit. parte secūda memb. iij. nu. 79. fo. 24.
- E**mphyteuta prædiorum & patrimonij cæsaris, admittitur ad particularem solutionem: scilicet in emphyteuta privati. parte secūda tertij membri. v. partis prin. nu. 22. fo. 137.
- E**uictio in dotalibus rebus, an & quando debeat. parte secūda. memb. iij. num. 27. fo. 29.
- E**xceptio intentionis & facti non dicitur propriè exceptio, parte. vj. memb. ij. nu. me. 34. fo. 174.
- E**xceptio excusionis quando fit in iudicijs opponenda, parte. viij. memb. j. nume. 34. fo. 165.
- E**xceptio excusionis opponenda est clarè & specificè. pre. viij. memb. j. nu. 35. fo. eod.
- E**xceptio excusionis omnia in prima instantia non potest amplius opponi. parte. viij. memb. j. nu. 36. fo. eod.

Exceptio

- E**xceptio cedendarum, an obstat creditori cui possessor offert, si creditor liberauit alia bona hypothecata. parte. v. memb. iij. nu. 29. fo. 127.
- E**xceptio cedendarū nō obstat mulieri agenti & cōtra correum vel fideiussorē obligatum ad restitutionem dotis. parte. v. memb. tertio nu. 31. fo. 127.
- E**xceptio excusionis nō competit mercatoribus, campforibus, nonmularijs, & similibus personis. parte. viij. membro primo nu. 9. fo. 194.
- E**xceptio excusionis, an admitti possit coram arbitro & arbitratore, parte. viij. memb. primo nu. 30. fo. eod.
- E**xceptio excusionis pot dupliciter considerari parte. viij. memb. primo nu. 31. fo. eod.
- E**xceptio non procedit vbi agitur vigore instrumenti gaurentiati, vel habentis executionem paratam, parte. viij. memb. primo nu. 32. fo. 195.
- E**xceptio faciendi cōtra hæreditatem iacentem requirit curatoris dationem, alias est inualida, parte. viij. memb. primo nu. 40. fo. 196.
- E**xceptio facta ad instantiam vnus creditoris: an p̄sit alijs creditoribus in alijs causis, parte. viij. memb. primo nume. 38. fo. eod.
- E**xceptio, an sit faciēda de bonis extra territorium iudicantis existētibus, parte viij. memb. primo nu. 42. fo. eod.
- E**xceptio nō est necessaria in hypotheca legali. parte. viij. memb. primo nu. 11. f. clx.
- E**xceptio quo iure fuerit introducta, parte viij. memb. primo nu. 22. fo. 192.
- E**xceptio nō requiritur in repetitione dotis. parte octāua. memb. primo nume. 23. fo. eod.
- E**xceptio requiritur in hypothecaria intēta ex pignore conventionali: scilicet quā agitur ex pignore prætorio ad pignus
- à quo immixtus cecidit, parte tertia. memb. ii. nu. 26. fo. 77.
- E**xceptio multis casibus in actione hypothecaria nō requiritur. parte. viij. memb. primo nu. 15. fo. 190.
- E**xceptio bonorum alicuius præsupponit citationem possidentium & fideiussorum. parte octāua. memb. primo nu. 12. fo. 189.
- E**xceptio fit de illis bonis tantum, quæ sine controuersia possideri possunt. parte octāua. nu. 4. fo. 197.
- E**xceptio, an procedat in causa dotis. parte octāua. membro primo numero. 27. fo. 193.
- E**xceptio in exceptione pendente iudicio hypothecario opposita duobus remedijs prouiderit actori. parte octāua. memb. primo nu. 37. fo. 195.
- E**xceptio sententia, an transeat in rem iudicatam: ita quæ ab illa appellari non possit. parte octāua. memb. primo numero. 39. fo. 196.
- E**xceptio in forma quæ sit remissio. parte octāua. memb. primo numero. 44. fo. 197.
- E**xceptio facta contra debitorem, & licite contestata contra tertium possessorem: si postea superueniat bona debitoris potest tertius possessor etiam post litis contestationem de illis excipere. parte octāua. membro primo numero. 41. fo. clx.
- E**xceptio facta vigore sententiæ per primū decretum non reuocatur per satisfacionem de iudicio sibi: si tunc reuocatur primū decretū in cōtumacia interpositum, sed requiritur solutio debiti. partis. parte. octāua. membro. tertio nume. 3. fo. 70.
- E**xceptio pacti de ingrediendo & potest exerceri etiam contra hæredem debitoris: etiam si hæres esset pupillus vel minor. parte quarta. nume. 17. fo. 78.

bb ij Execu-

Executio facta vigore instrumenti habentis vim sententiæ non reuocatur, nisi debito soluto. parte tertia. membro. iij. numero. 4. fo. 70.

Expensa funeris præferatur omni æri alieno. parte. v. membro. ij. numero. 2. fo. 111.

Expensæ necessariæ quæ dicuntur parte prima. memb. iij. nu. 15. fo. 156.

Expressi hypotheca non trahitur ad tempus promissionis dotis, nisi promissio sit facta tempore matrimonij contracti, vel post matrimonium. parte secunda. membro quarto. numero. 79. fo. 139.

Extentio de stricta significatione ad latam procedit, etiã in correctorijs, si militet eadem ratio. parte. v. membro. iij. numero. 4. fo. 131.

Extraneus soluens vel offerens creditori, an possit impetrare cessionem iurium contra debitorem. parte. v. membro. iij. numero. 4. fo. 130.

¶ De litera F.

Factum in eadem oratione & factum in diuersa, differunt. parte quarta. numero. 4. fo. 59.

Fauore dotis cõpetit mulieri, retento bonorum mariti. parte. v. membro. iij. nu. 5. fo. 134.

Feudum alienari dicitur, si vasallus illud dat pignori domino: & eadem domino consentienti nulla sit iniuria. parte secunda. membro. ij. nu. 4. fo. 12.

Feudum pluribus dominis attinent diuiduum, potest vni ex dominis pignori, etiam alijs non consentientibus. parte secunda. membro. ij. numero. 45. folio. 12.

Feudum potest pro necessitatibus & serui

tijs domini obligari. parte secunda. membro. ij. nu. 4. fo. 12.

Feuda potest obligari animo luendi absque tamen ipsius traditione. parte secunda. membro. ij. nu. 4. fo. eod.

Feudum non potest respectu dominij & proprietatis obligari. respectu verò fructuum & commoditatum sic. parte secunda. membro. ij. nu. 4. fo. eod.

Fictio tranquillata de tempore ad tempus requirit duplex extremum. videlicet a quo, & ad quod. parte. v. memb. ij. numero. 40. fo. 115.

Fictio cuius sit natura: & an semper habeat iuris effectum. parte. v. membro. j. nu. 13. fo. 93.

Fideiusor potest accedere pro dote danda marito, sed non pro dote vxori reddenda. parte secunda. membro. iij. nu. 89. fo. 41.

Fideiusor simpliciter intercedens, tenetur etiam pro accessionibus & vluris, quæ veniunt officio iudicis. parte secunda. membro. iij. numero. 56. fo. 43.

Fideiusoris datio simplex qui veteri obligationi accedat non inducit nouam obligationem, sed solum est additamentum maioris cautionis. parte secunda. membro. iij. numero. 9. fo. 42.

Fides de pretio rei venditæ transfert dominium rei venditæ in emptorem: si tamen venditor expressè conueniat quod res vendita sit sibi pro pretio hypothecata: tunc est ceteris in illa præferendus, secus si non fecit tale pactum. parte. v. memb. ij. nu. 18. fo. 110.

Filius familias, imò & seruus pro negotio & causa peculiari si liberam habeant administrationem possunt res peculiares pignori dare. parte tertia. memb. j. numero. 13. fo. 64.

Filij, nec alij homines liberi possunt hypothecari. parte secunda. memb. iij. numero. 50.

50. fo. 11.

Fiscus alienas rem alteri obligatam, an & quo casu tollat ius pignoris. parte. vj. membro. iij. nu. 25. fo. 173.

Fiscus præferatur anteriori creditori in bono quæ sitis per debitorem post contractum huius, præterij si anterior esset priuilegiatus, vt pupillus. parte. v. memb. ij. nu. 4. fo. 115.

Fiscus potest vendere & obligare totam rem quam habet communem per indiuiso cum priuato. parte secunda. memb. iij. nu. 36. fo. 20.

Fiscus & mulier in materia hypothecaria pari passu ambulant. parte secunda. memb. iij. nu. 10. fo. 47.

Fiscus in quibus ciuitatibus, vel populis esse dicitur. parte secunda. memb. iij. nu. 11. fo. 48.

Fiscus, an in dubio præferatur priuato, vel contra. parte secunda. memb. iij. nu. 117. fol. 49.

Fiscus in causa onerosa præferatur in dubio priuato: in causa autem lucratica præferri debet priuatus. parte secunda. memb. iij. nu. 118. fo. 50.

Forma libelli hypothecarij in quo differat à forma libelli vtis saluati interdicti parte. viij. membro. iij. numero. 25. folio. 206.

Fructus percepti ab eo qui emit ignoranter rem dotalem à marito non computantur cum melioramentis. parte. v. memb. iij. nu. 13. fo. 145.

Fructus percepti ratione dominij etiã vtis non computantur cum melioramentis, secus si essent percepti ratione possessionis tantum. parte. v. memb. iij. nu. 14. fo. eod.

Fructus ex equitate debiti veniunt cum melioramentis computandi. secus si de re. parte. v. membro. iij. nu. 15. fo. eod.

Fructus alicuius rei quæ dicantur consumpti parte. v. membro. v. nu. 12. fo. 149.

Fructus percepti per creditore ex pignore computantur in sorte. parte. v. memb. v. nu. 1. fo. 148.

Fructus ex cumbularijs percepti, an veniant in sumptibus melioramentorum computandi. parte. v. memb. v. numero. 3. fo. 149.

Fructus percepti ex re pignoratæ extenuant sortem: similiter & illius rei deteriorationem parte. v. membro. v. nu. 2. fo. 148.

Fructus rei pignoratæ qui superflui ultra satisfactionem sortis debet debitori restitui qui pignore. parte. v. membro. v. numero. 3. fo. eod.

Fructus percepti ex pignore prætorio extenuant sortem. parte. v. membro. v. nu. 4. fo. eod.

Fructus sancti conducti indistinctè dicuntur tacti hypothecati pro pretio conducto. parte. ij. memb. iij. nu. 14. fo. 55.

Fructus industriales nõ sunt intelligendè tacite obligati pro pensione prædij rusticis, secus de naturalibus. parte secunda. memb. iij. nu. 148. fo. eod.

Fructus & accessiones dotis percepti per maritum, peti dicuntur per mulierem actione dotis. parte secunda. membro. iij. nu. 49. fo. 33.

Fructus rei non traditæ, an ratione more regularis debeantur. parte tertia. memb. ij. nu. 19. fo. 75.

Fructus pendentes possunt obligari: & quæ libet res fururæ, vt parte. v. memb. iij. nu. 45. fo. 21.

Fructus percepti per generum ex pignore sibi dato à socero pro dote, an sint in sorte computandi. parte. v. membro. v. nu. 16. fo. 150.

Fructus rei pignoratæ quo casu cedat creditori. parte tertia. memb. j. nu. 30. fo. 66.

Fructus rei pignoratæ, quibus casibus non

veniant in sortem computandi. parte. v. membro. nu. v. 14. fo. 150.
 Furiosus, an aliquo casu dicitur censentire. parte. ij. membr. iij. nu. 4. 4. fol. 32.

¶ De litera G.

Generalis obligatio bonorum comprehendit res venditas & locatas. Emptor enim vel conductor obligas omnia bona ceterur etia obligare rem emptam & conductam. parte. secunda. meb. ij. nume. 33. fol. 11.

Generalis obligatio bonorum non comprehendit ea, que visibiliter non essent specialiter obligaturus, nisi talis obligatio esset collata post mortem obligantis. parte. secunda. meb. ij. numer. 34. & 35. fo. eo.

Generalis obligatio bonorum, an comprehendat merces & venalia parte. ij. membro. ij. nu. 14. fo. 8.

Generalis obligatio bonorum, etiam conditio non omnis non comprehendit ea de quibus in l. obligatio generalis. ff. de pig. parte. secunda. meb. ij. nu. 37. fo. 11.

Generalis obligatio comprehendens ea, de quibus in l. obligatio generalis. ff. de pig. qualiter accipi debeat parte. secunda. meb. ij. nu. 41. fo. 12.

Generalis obligatio bonorum comprehendit presentia & futura. parte. secunda. meb. ij. nu. 1. fo. 6.

Generalis hypotheca minus afficit re quam specialis, & per speciale constituitur plus iuris creditori quam per generale: & regulariter prouiso specialis plus operatur quam generalis parte. ij. meb. j. nu. 10. fo. 5.

¶ De litera H.

Habens ius in re potest esse obli-gare: licet non sit ei debitor, nec sit in eius bonis. parte. ij. meb. iij. nume. 6. fo. 16.

Heres debitoris sui, si antequam debeat hypothecam suam, vitis que copetitur cessione non confunditur per sequentem additionem: directam aut sic parte. v. meb. j. nu. 56. fo. 106.

Hypotheca conuenientialis per quas personas potest, vel non potest constitui. parte. tertia. meb. j. nu. 35. fo. 66.

Hypotheca conditionalis competens pro legatis nunquam retrahitur. parte. v. meb. ij. nu. 24. fo. 111.

Hypotheca, an tollat vel extinguatur sub-lata actione personali. parte. vj. meb. ij. nu. 5. fo. 165.

Hypotheca non tollitur per confusione-m inductam ex additione. parte. vj. meb. ij. nu. 6. fo. 165.

Hypotheca tollitur ex pacto, ex quo tollitur principalis obligatio. parte. vj. mem. bro. ij. nu. 8. fo. 166.

Hypotheca tollitur per pactum de non petendo factum super principali etiam si factum sit ad tempus. parte. vj. meb. ij. nu. 9. fo. cod.

Hypotheca tollit per iuramentum decisiuum delatum per creditorem debitori iuranti non debere. pte. vj. meb. ij. nu. 10. fo. cod.

Hypotheca non ceterur remissa per consensum creditoris, de alienando in modo si alio deteriori modo alienetur. par. vj. meb. iij. nu. 25. fo. 173.

Hypotheca non ceterur remissa per alienationem factam de consensu creditoris, si talis alienatio non valeat. parte. vj. mem. bro. ij. nu. 27. fo. eo.

Hypotheca vendita per debitorem de consensu pupilli creditoris sine tutore vel decreto iudicis non ceterur remissa. parte. vj. membro

ALPHABETICVS.

membro. iij. nu. 28. fo. cod.
 Hypotheca non potest remitti gratis pro filio, vel seruum in causa peculiari. parte. vj. membro. ij. nu. 29. fo. cod.
 Hypotheca tollitur per sententiam absolutam super obligatione principali latam in fauore debitoris. parte. vj. meb. ij. nu. 11. fo. 166.
 Hypotheca multis tollit modis. parte. vj. membro. ij. nu. 12. fo. cod.
 Hypotheca, que de defuncto copetebat non dicitur inter haeredes, sed inuisita remanet, & vnicuique competit in solidum. parte. v. meb. ij. nu. 35. fo. 113.
 Hypotheca dicitur ius in re, seu ius reale: parte. v. memb. ij. nu. 36. fo. cod.
 Hypotheca constituitur per pactum initum inter debitorem & creditorem, que licet creditor alienare rem debitoris. parte. tertia. memb. j. nu. 4. fo. 73.
 Hypotheca constituitur per verbum mutuo. parte. tertia. meb. j. nu. 5. fo. cod.
 Hypotheca semel in rebus acquisita non tollitur per alium subsequente contractum factum sine consensu illius cui primò acquisita est. parte. secunda. memb. iij. nu. 1. 43. fo. 54.
 Hypotheca introducta à lege in bonis patris pro administratione facta per patrem, in bonis filii dupliciter consideratur. parte. tertia. meb. i. nu. 10. fol. 63.
 Hypotheca, an tollatur per vfucapionem triennale. parte. vi. membro. ii. numero. 14. fo. 166.
 Hypotheca prima non ceterur nouata, nec sub-lata per prorogationem termini ad solvendum facta debitori. parte. vi. meb. bro. iij. nu. 6. fo. 170.
 Hypotheca expressè in obligatione nouante repetita ceterur repetita cum priuilegio prelationis. parte. vi. membro. iij. nu. 7. fo. cod.
 Hypotheca potest cedi sine principali: & cuius sit effectus talis cessione. parte. tertia. meb. i. nu. 14. fo. 64.
 Hypotheca tacita non potest probari per testes, expressa autem sic parte. secunda. memb. iij. nu. 5. fo. 28.
 Hypotheca tacita competit in bonis tutoris, vel curatoris. parte. secunda. mem. iij. nu. 6. fo. cod.
 Hypotheca tacita non solum inducitur in bonis tutorum, sed etiam protutorum, & qui se gerunt pro tutore. parte. secunda. mem. iij. nu. 7. fo. cod.
 Hypotheca tacita locum habet in bonis curatorum ad lites datorum: & eorum fideiussorum. parte. secunda. mem. iij. nu. 8. fo. cod.
 Hypotheca tacita procedit etiam in bonis actorum à tutoribus, vel curatoribus constitutorum. parte. secunda. membro. iij. nu. 9. fo. cod.
 Hypotheca non ceterur remissa per consensum de alienando, si alienatio non sequatur. parte. vj. memb. iij. numero. 30. fo. 173.
 Hypotheca tollitur per consensum creditoris, non solum respectu eius qui consensit sed alterius qui in eius locum, seu ius succedit. parte. vj. memb. iij. nume. 16. fo. 171.
 Hypotheca non ceterur remissa, si debitor vendat de consensu creditoris post tempus cõuentum. parte. vj. memb. iij. nu. 32. fo. 173.
 Hypotheca, an solo consensu dissoluatur parte. vj. memb. iij. nu. 33. fo. cxliij.
 Hypotheca remissa non ceterur debitum principale remissum. parte. vj. memb. iij. nu. 37. fo. 174.
 Hypotheca per stipulationem contracta, an solo consensu dissoluatur. parte. vj. meb. iij. nu. 38. fo. cod.
 Hypotheca, que datur pro grano, vino, & oleo extendit ad incrementum, seu aestimab b b iij tiorca

tionem. parte. viij. membro. j. nume. 52. folio. 197.

Hypotheca tacita, vel expressa conditiona-
lis, licet constituatur ab initio actus: ta-
men ex ea non oritur actio, nisi purifi-
cata conditione. parte. v. membro. j. nu.
14. folio. 94.

Hypotheca potest remitti pacto debito
principali non satisfacto. parte. iij. memb.
j. nu. 15. fo. 64.

Hypotheca potest legari p testatore. par-
te. tertia. membro primo numero. 16.
folio. eodem.

Hypotheca tacita quæ competit pro lega-
tus differat ab alijs hypothecis. parte. se-
cunda. membro quarto. numero. 160.
folio. 58.

Hypotheca non confunditur successione:
parte. v. membro. j. nu. 52. fo. 103.

Hypotheca, an confundatur per additione
hereditatis debitoris per creditore hy-
pothecarium factam. parte. v. membr. j.
nu. 53. fo. 104.

Hypotheca, an possit renunciari per mu-
lierem. parte. vj. membro. iij. nume. 14.
folio. 71.

Hypotheca conventionalis adiecta p prin-
cipali obligatione nõ se extendit ad par-
tem in contractu appositam respectu
privilegij p. parte. v. membr. j. nume. 41.
folio. 64.

Hypotheca in instrumento nõ adiecta, an
per notarium ex suo officio possit sup-
pleri & apponi. parte. tertia. membro. j.
nu. 2. 4. fo. 65.

Hypotheca tacita transit ad quocũq; transit
actio de dote. parte. secunda. membr. iij.
nu. 30. fo.

Hypotheca præscriptione perempta perit:
sic & autoritas vendendi pignus. parte
vj. membr. j. nu. 31. fo. 30.

Hypotheca tacita dicitur illa quæ est in-
troducãta lege, vel statuto: licet etiam
strationis

appelletur expressa parte secunda. meb.
iij. nu. 1. fo. 27.

Hypotheca tacita respectu bonorũ dota-
lium diuersimodè consideratur. parte
secunda membro quarto. numero. 25.
folio. 29.

Hypotheca tacita, an locum habere possit
in dote euidã marito. parte. ij. membr.
iij. nu. 2. 6. fo. eod.

Hypotheca tacita pro dote competit etiã,
quando pater agit ad dotè vt legitimus
administrator hie. parte. secunda. meb.
iij. nu. 3. 4. fo. 30.

Hypotheca tacita quæ competit pro lega-
tus conditionalibus, non trahitur retro
purificata conditione: sicut in contracti-
bus. parte. quinta. membro. j. nume. 20.
folio. 95.

Hypotheca non potest constitui in præ-
mio futuræ victoriæ. parte. ij. memb. iij.
nu. 51. folio. 21.

Hypotheca in re aliena in qua debitor ha-
bet aliquod ius constitui potest respec-
tu illius iuris: & si dominij potestã su-
perueniat debitori valet in tota re. par-
te. secunda. membro. iij. numero. 57. fo-
lio. eodem.

Hypotheca in hoc differat à venditione: vt
ea constitueda non requiritur verbũ
promissiuum in venditione autem, sic.
parte. ij. memb. iij. nu. 58. fo. 22.

Hypotheca introducta à lege, vel statuto
licet sit tacita, est tamè verò nõ ficta nõ
obstãte impositione, vel inductione per
verba fictione denotãtia parte. ij. memb.
iij. nu. 3. fo. 28.

Hypotheca de re aliena nõ valet in præiu-
diciũ domini, valet tã in iudiciũ tertij
possessoris nullũ titulu habetis ad cau-
sandũ vitilem hypothecariã ad similitu-
dinẽ hypothecariæ. parte. ij. membr. iij.
nu. 60. fo. 22.

Hypotheca tacita incipit tẽpore admini-
strationis

strationis bonorũ filij per patrẽ fraudu-
lenta. parte. ij. memb. iij. nu. 17. fo. 29.

Hypotheca de re aliena valet in iudiciũ
debitoris: & quomodo. parte. ij. memb.
iij. nu. 62. fo. 22.

Hypotheca cõtra prohibitionẽ constituta
nulla interueniente traditione est inua-
lida. parte. ij. memb. iij. nu. 80. fo. 25.

Hypotheca vèdi potest per creditore, etiã
pignore existẽte apud debitore. parte
ij. memb. iij. nu. 81. fo. eod.

Hypotheca phibita sub pœna intelligitur
de illa in qua interuenit traditio: nõ au-
tem de illa que sit sine traditione: quia
per illã non incurritur pœna. parte. ij.
memb. iij. nu. 7. 8. fo. xij.

Hypotheca pot estã constitui in fructibus
pendentibus & futurius animalũ.
parte. ij. memb. iij. nu. 35. fo. 24.

Hypotheca dicitur, ab hypotes qd est sub,
& thesis positio: quasi quædã suppositio,
vel obligatio rerũ. prima. parte. nume.
2. folio. 2.

Hypotheca dicitur ius reale, vel actio rea-
lis: quã constituitur super rebus: & per eã
nõ obligatur persona debitoris, sed res
ibidem, nume. 3.

Hypotheca in quibus contractibus, & pro-
quis debitis possit constitui & cõtrahi.
parte. ij. memb. iij. nu. 3. fo. 15.

Hypotheca specialis requirit, qd res sit in bo-
nis debitoris tempore obligationis con-
tractæ. parte. secunda. membro. iij. nu-
me. 4. fo. 15.

Hypotheca pro dote expressa quo tempo-
re incipiat: & qd in tacita. parte. ij. memb.
iij. nu. 77. fo. 18.

Hypotheca simplex si sine traditione cõtra
hatur creditor non potest agere hypo-
thecaria cõtra tertiu possessore, nisi fac-
ta excussio cõtra debitore, nisi prin-
cipalem: secus si pignus sit datum credi-
tori: & postea cadat à possessioẽ. prima

parte. nu. 7. fo. 2.

Hypotheca specialis & expõsa dicitur illa,
in qua res particularis obligatur. par-
te. secunda. membro. iij. numero. 1. fo-
lio. 15.

Hypotheca potest constitui in re in qua de-
bitor habet quasi dominũ, & idem ius
transfertur vitiliter in creditore. par-
te. ij. memb. iij. nu. 7. fo. 16.

Hypothecæ specialis essentia quæ requiritur
secunda parte principa. j. memb. nume.
1. folio. 3.

Hypothecaria directã datur quando debi-
tor tempore obligationis emerat, sed
non dũ erat sibi res tradita: sed fuit tra-
dita postea. parte. viij. memb. iij. nu. 14.
folio. 201.

Hypothecaria directã cõpetit qn debitor
obligauit rem sub conditione, si res sua
heret: & postea fuit acquisita parte. viij.
memb. iij. nu. 15. fo. 203.

Hypothecaria directã competit ex obliga-
tione generali in bonis postea acquisitis.
parte. viij. memb. iij. nu. 16. fo. eod.

Hypothecaria nõ cõpetit ad possessionem
obligatã si debitor illã amisit, & fuit
occupata per alium. parte. viij. memb. iij.
nu. 17. fo. eod.

Hypothecaria, an & quibus casibus locũ
habeat pro possessione amissa per debi-
tore. parte. viij. membro. iij. nume. 18.
folio. 203.

Hypothecaria in legato cõditionali, vel in
diem non oritur, nisi purificata condi-
tione: idẽ in quacũq; obligatione. parte
viij. memb. iij. nu. 3. fo. 100.

Hypothecaria in fideicõmissio vniuersali
facta restitutione verbali adhuc cõpetit:
facta autem restitutione reali nõ. parte
viij. memb. iij. nu. 4. fo. eod.

Hypothecaria in cõtractibus parnis oritur
à die obligationis contractæ. parte. viij.
memb. iij. nu. 5. fo. eod.

Hypothecaria quibus personis competat, & cōtra quas & pro quibus rebus. parte. viij. memb. ij. nu. 1. fo. 198.

Hypothecaria ideo competit infolidū ga est accessoria: sicut dicitur in pluribus fideiussoribus. parte. viij. memb. ij. nu. 50. fo. 197.

Hypothecaria quæ datur pro legatis contra heredes, dat ad instar personalis: nec datur infolidū, sed p̄ hereditariis portionibus. parte. viij. memb. j. nu. 11. fo. eo.

Hypothecaria cōtra debitorem potest cumulari cū personali: etiā post productū libellum in personali tantū. parte. viij. memb. ij. nu. 6. fo. 199.

Hypothecaria datur cōtra tertiu possessore in subfidū ad p̄teritū, re p̄scripta, vel perempta, quando ille possidet ex causa lucratia. parte. viij. memb. ij. nu. 7. folio. eod.

Hypothecaria nō oritur ex obligatione cōtracta in diem certā pendente die: nisi debitor sit suspectus de fuga. parte. 8. memb. j. nu. 4. 7. fo. 197.

Hypothecaria datur infolidum cōtra vnū ex possessoribus bonorū obligatorum. parte. viij. memb. primo numero. 48. folio eodem.

Hypothecaria obtenta pro aliqua re quō nō sufficit pro toto debito nō tollit p̄nalem in residuo. parte. viij. memb. j. nu. 4. 6. fo. eod.

Hypothecaria datur contra tertiu possessorem tam pro tacita quā pro expressa hypotheca. parte. ij. memb. iij. nu. 13. 2. folio. 52.

Hypothecaria nō extinguitur cum personalis: si p̄sonalis de rigore tollatur. parte. v. memb. j. nu. 50. fo. 103.

Hypothecaria sua conditione durat, quousque sit solutus & satisfactus creditor. parte. v. memb. j. nu. 51. fo. 103.

Hypothecaria quæ datur secundo credi-

tori in locū primi succedenti, an sit eadem quæ datur primo. parte. v. memb. ij. nu. 16. fo. 123.

¶ De litera I.

Immisio in personale actio nē in quo differat ab immisio in reale. parte. tertia. memb. ij. numero. 7. fo. 71.

Immisio facta de vno creditore ex secundo decreto nō prodest alijs creditorib⁹. parte. iij. memb. ij. nu. 11. fo. 73.

Immisio & decretum, an possit in nominibus debitorum & actionibus interponi. parte. tertia. memb. ij. numero. 2. 4. folio. 76.

Iudiciū diuisoriū nō pot̄ intetari per cogitū, qui alteri cōsocio partē suā obligauit non resoluta prius hypotheca si de hoc cōsocius excipiat. parte. ij. memb. iij. nu. 4. 4. fo. 20.

Iuramentū, an obliget precise ad factū. parte. v. memb. v. nu. 15. fo. 150.

Iuramentū qualiter deferatur in hypothecaria & creditore in litē iurātē cōdenabitur debitor & in quantum. parte. viij. memb. ij. nu. 2. fol. 198.

Iuramentū in litē in materia hypothecariæ diuersimodē cōsiderat. parte. viij. memb. ij. nu. 3. fol. eod.

Ius retentiōis possessori ratiōe melioramētōri cōpetēs, transit in illius singularē successorē absq; alia cessione. parte. v. memb. iij. nu. 23. fo. 147.

Ius digestorum, & ius. C. differūt in materia venditiōnis pignorū. parte. vj. memb. j. nu. 2. fo. 152.

Ius hereditariū indiuiduum quo casu veniat in iudiciū fami. ere. parte. v. memb. ij. nu. 37. fol. 114.

Ius offerēdi competēs tertio possessori, an

locum habeat in possidēte rem aestima. Immobilia qualiter dicātur tradi manū. tā in dotē datam. parte. v. memb. iij. nu. 28. fo. 126.

Ius reale constituitur p̄ pignus: & hoc est speciale in pignore. & quare. pte. tertia. memb. j. nu. 1. fo. 62.

Ius creditoris cui debitor obligauit rē in qua habebat quasi dominium, vel sufficem resolutur eo ipso q̄ resolutur ius debitoris. parte. secūda. memb. iij. nu. 8. folio. 16.

Ius patronatus nō venit in generali obligatione bonorū: sed eius cōmoditas & fructus. parte. secūda. memb. ij. nu. 60. fo. 14.

Ius si de futuro cōpetat iure actiōis, actor potest illud petere, & ad illud agere. par. tertia. memb. ij. nu. 4. fo. 74.

Ius offerēdi qualiter competat fideiussoribus debitoris. parte. v. memb. iij. numero. 33. fo. 128.

Iuris apex nō cōsideratur vbi procedēdū est, sola facti veritate inspecta. pte. viij. memb. j. nu. 28. fo. 194.

Iuri offerēdi, an possit p̄scribi. parte. v. memb. ij. nu. 52. fo. 133.

Iuri hypothecæ quā creditor habet in bonis debitoris sui sibi obligatis quāto tempore p̄scribitur. parte. vj. memb. iij. nu. 1. fo. 164.

Immisus in actiōe hypothecaria ante annū efficitur possessor reuocabiliter: post annū verō irrevocabiliter. parte. tertia. memb. ij. nu. 8. fo. 71.

Immisus in possessionē ex secūdo decreto an statim efficiatur possessor. parte. tertia. memb. ij. nu. 9. fo. 72.

Immisus in possessionē ex primo decreto, an possit cōpellere illū cōtra quē est facta immisio exire à possessione. pte. tertia. memb. ij. nu. 2. fo. 69.

Immisus in possessionē ex primo decreto, an efficiatur possessor. parte. tertia. memb. ij. nu. 6. fo. 70.

Impendens in re aliena bona fide quod re medium habeat. parte. v. memb. iij. nu. 9. fo. 144.

Ingrēdi in possessionē, & esse in possessione, & possidere differunt. parte. quarta. nu. 10. fo. 82.

Instrumentū publicum dñi p̄ferretur scripturæ priuatæ procuratoris. parte. v. memb. ij. nu. 50. fo. 118.

Instrumenta ruralia nō possunt hypothecari, nec p̄torio pignore accipi: licet hoc de consuetudine nō seruetur. parte. secūda. memb. iij. nu. 4. 9. fo. 21.

Interdictū Saluanū in cuius fauorē fuit introductū, & in quē finē. parte. viij. memb. j. nu. 4. fo. 188.

Interdictū Saluanū vtile cōpetit cuilibet creditoris hypothecario. pte. viij. memb. iij. nu. 19. fo. 204.

Interdictū Saluanū dicitur possessorū: & datur solū respectu possessionis. parte. viij. memb. j. nu. 6. fol. 188.

Interdictū Saluanū à quo dicitur. parte. viij. memb. j. nu. 7. fo. 189.

Interesse quod debitor passus est ex eo creditor reuocatur restituere pignus, an veniat in pignoratiua. parte. viij. memb. iij. nu. 3. fo. 200.

Iudiciū familiæ eriscundæ non datur inter plures cohæredes, quoad actiones personales, & nomina debitorum. parte. v. memb. ij. numero. 34. folio. 113.

Iudiciū diuisorium cōpetit inter duos creditores, qui rem communem pro in diuisio pignori acceperūt. parte. secūda. memb. iij. nu. 38. fo. 20.

Iudiciū diuisorium habet locum inter duos tenentarios eiusdem rei. parte. secūda. memb. iij. nu. 4. fo. 20.

Iudiciū diuisorium pot̄ intetari per te-
auta-

nutarius contra habentem cōmunio-
nem in re parte. secūda. mēbro. iij. nu.
4. 2. fol. 20.

Iustus, differt. à simplici cōsensu. mādato
rati habentis: & volūtate. parte secūda
mēbr. iij. nu. 4. 2. fol. 31.

Iustus, seu primum decretum de immitte
do quāto tempore expiret. parte tertia.
mēbr. ij. nu. 3. fo. 59.

¶ De litera L.

Legata & pignora, an veniāt
in generali obligatiōe bono-
rū. pte secūda. mēbr. ij.
nu. 15. fol. 8.

Legatarius particularis cui
primus est grauatus restituitur habet rea-
lem actionem sine cessione: licet non
personalē. parte secūda. mēbro. iij. nu.
31. fo. 29.

Legatarius secūdos cui primus est grauatus
restituere. habet vtilē hypothecariā
contra hā. eum. ubiq. restitutione, vel
cessiōne. parte secūda. mēbro. ij. nu. 29.
fol. 18.

Lex. ij. C. de fideiusoribus. quibus casibus
procedat & quibus nō. parte. v. mēbr. ij.
nu. 34. fo. 128.

Lex si. ff. quib. mo. pign. vel hypo. fol. duas
recipit restrictiōes. parte secūda tertij
mēbr. v. partis. principa. numero. 21.
fol. 137.

Lex promittendo. ff. de iure dot. quo casu
procedat. pte. viij. mēbr. j. nu. 24. fo. 193.

Lex pot fieri de casu dubitabili. parte. viij.
mēbr. j. nu. 25. fo. 193.

Lex. ij. C. de rescin. vēdi. an locū habeat in
cōtractu pignoris. p. v. mēbr. j. n. 4. 2. f. 101.

Lex scripturas. C. qui potiores in pig. hab.
qualiter intelligi possit. pte. v. mēbro. ij.
nu. 4. 7. fo. 117.

Lex obligatiōe generali. ff. de pign. an sit

restrictibilis ad indefinitā. parte. secū-
da. mēbr. ij. nu. 4. 3. fol. 11.

Lex. j. C. de iure fisci. & l. si is q. ff. de iure
fisci. nō habent locū vbi mulier cōtēdit
cū fisco pro dote. parte secūda mēbr.
iij. nu. 109. fol. 44.

Lex iubemus. & l. etiam. C. ad velleia. quo
casu disponant. parte. ij. mēbr. iij. nu.
88. fo. 41.

Lex absidus. §. exceptis. C. q. potio. in pi-
hab. quo casu loquatur & disponat. par-
te. secūda. mēbro. iij. numero. 97.
fol. 43.

Lex fingendo in actō descendente à pote-
state iuris non operatur fidei, sed verē:
parte. ij. mēbr. iij. nu. 4. fo. 28.

Libellus in hypothecaria directā. vtili
alternatiuē conceptus, an non declara-
tus procedat. parte. viij. mēbro. iij. nu.
21. fo. 205.

Libellus in actione hypothecaria diuersi-
modē venit considerandus. parte. v. iij.
mēbr. iij. nu. 2. fol. eod.

Libellus in pignoratitia directā qualiter
sit formatus. parte. viij. mēbr. ij. nu. 25.
fo. 186.

Libellus in pignoratitia directā, an debeat
continere probationē domini. part. viij.
mēbr. ij. nu. 26. fol. eod.

Libellus qualiter sit in pignoratitia con-
traria cōpendus. parte. vij. mēbr. iij.
nu. 27. fo. 107.

In libello hypothecario qd & qualiter sit
concludendum. parte. viij. mēbr. iij. nu.
24. fo. 205.

Libellus propriē sumptus nō venit in ge-
nerali obligatiōe bonorum. parte. ij.
mēbr. ij. nu. 50. fo. 12.

Litis estimatio in causā hypothecaria qua-
liter offeratur. parte. v. mēbro. iij. nu.
12. fol. 146.

Locator prouidens sibi de speciali & ex-
pressā hypotheca in certa re cōducitoris,
non

non propterea cessare facit tacitā indu-
ctam à lege super bonis inuectis & illa-
tis. parte secūda. mēbr. iij. nu. 91.
fo. 42.

Lucrum & damnum inter socios, an sem-
per debeat esse commune. parte. v. mē-
bro. ij. nu. 33. fol. 113.

¶ De litera M.

Maritus qualiter petere pos-
sit, vel debeat accessiones
dotis. parte secūda mem-
bro. ij. nu. 59. fol. 14.

Maritus an possit obligare
res dotales ex pte vxoris. parte. ij. mēbr.
ij. nu. 59. fol. eod.

Mater transiens ad secūda vota dicitur taci-
tē hypothecare bona sua filijs primi ma-
trimonii. parte. ij. mēbro. iij. nu. 20.
fol. 29.

In materia hypothecæ tacitē dicta de ma-
tre locum habere possunt in parte. par-
te secūda. mēbro quarto. numer. 22.
fol. 29.

Matrimonium putatiuum bona fide con-
tractum habet priuilegia veri matri-
monij quoad dotē. parte secūda mēbr.
iij. nu. 105. fo. 45.

Medium inter esse obligatum, & non esse
obligatum est suspensio obligatiōnis ad
tempus. parte. vj. mēbro. j. nume. 45.
fo. 162.

Melioramenta faciens in re quam possi-
det, si cōueniatur super ea hypotheca-
ria potest offerre agētī affirmatiōe rei
detractis melioramētis. par. v. mēbro.
iij. nu. 21. fol. 146.

Melioramenta facta per debitorem in re
quam hypothecauit creditorī, cēsentur
hypothecata ipsi creditorī sicut ipsa res
in qua facta sunt. parte. v. mēbr. iij. nu.
18. fo. 145.

Melioramenta rerū pignoratium quali-
ter veniant exigenda. parte. v. mēbro.
iij. nu. 11. fo. 144.

Merx fide mercantia supponit corpus vni-
uersale. parte secūda mēbro. ij. nu. 11.
fol. 99.

Merces venales inuectę in domo cōducta,
an veniāt in tacita hypotheca. parte. se-
cūda. mēbr. quarto. numero. 153. fo-
lio. 56.

Merces venales etiam futurę veniunt in
generali obligatiōe mercū. parte. secū-
do. mēbr. ij. nu. 17. fol. 9.

Merces acquisite in vita defuncti veniunt
in generali obligatiōe, nō autē acqui-
sitę per heredem, nisi hāres acquisiuerit
eas explicādo negotia cępta per de-
functum. parte secūda. mēbr. secūda.
numero. vigesimosecūdo. fo. 9.

Merces repertę apud debitorem tempore
ortę actionis hypothecarię vel moti iu-
dicij hypothecarij veniūt in obligatiōe
generali: nō autem alienata ante per
ipsum debitore parte. ij. mēbro. ij. nu.
23. fo. 10.

Militia emptā ex pecunia expressim mu-
tuata ad dictam militiam emendam. est
specialiter pro ipsa pecunia hypot-
ta cum priuilegio prælationis. part.
mēbr. ij. nu. 21. fo. 110.

Mulier, an in casu inopię mariti possit
habeat bona omnia occupare. pte. v. mēbr.
j. nu. 33. fo. 98.

Mulier, an cōstāte matrimonio possit
pedire hypothecam bonorum sui ma-
ti. parte. v. mēbr. j. nu. 34. fo. eod.

Mulier potest in causā dotis bona ma-
riti fisco publicata vendicare. par. v. mēbr.
nu. 35. fol. 99.

Mulier an possit actionē sibi pro dote cō-
petente ratione inopię emergentis al-
teri cedere. parte. v. mēbro. ij. nu. 28.
fo. eod.

Mulier potest agere vtili rei vocatione ad rem emptā ex pecunia dotali, & ad rem restitutam in dotem, si maritus nō sit soluendo. parte. v. mēbro. j. nu. 4. fol. 100.

Mulier habens expressam hypothecā pro dote, an præferatur alijs habentibus tacitam anteriorem. parte. secūda mēbro. iij. nu. 99. fo. 44.

Mulier habens expressam hypothecā pro dote posteriorē, an præferatur creditoribus habentibus expressam anteriore. part. iij. membr. iij. nu. 100. fo. eod.

Mulier iudæa habet tacitam hypothecam in bonis mariti iudæi: nā inter iudæos est matrimoniu. parte. ij. mēbro. iij. nu. 69. fo. 37.

Mulier in causa dotis licet sit posterior in hypotheca præferatur priori creditori. parte. v. membr. ij. nu. 16. fo. 109.

Mulier habens per pactum & conventionem expressam hypothecā pro dote, an etiam illam dicatur habere tacitam à lege inductā. part. ij. membr. iij. nu. 82. fo. 40.

Mulier agens ad donationem propter nuptias habet tacitam hypothecam absq; priuilegio prælationis. parte. ij. mēbro. iij. nu. 65. fo. 36.

Mulier agit ad bona mariti hypothecata, an possit per creditores offerri dos in pecunia & peti relaxatio bonorum cum cessione iurū dotaliū. parte. v. mēbr. j. nu. 31. fo. 98.

Mulier post mortem mariti debetur alimenta de bonis dotalibus: & si hæredes uerint in mora constituti, tenentur ad viuras & interesse. parte. tertia. mēbr. ij. nu. 7. fo. 75.

Mulier in causa dotis agenti fauendum est. par. v. mēbro. j. nu. 32. fo. 98.

Mutuas alienam pecuniam suo proprio nomine, & pro ea accipiens pignus, non

acquit hypothecā domino pecuniæ, sed sibi mutuanti. parte. iij. mēbro. j. nu. 43. fol. 68.

Mutuum datum ad domū reficiendā non extinguit primā hypothecā primo creditori in illa cōpetentem. parte. v. mēbr. ij. nu. 4. fo. 107.

¶ De litera N.

Nomen debitoris potest per creditorem pignori obligari. parte. secūda. mēbr. iij. nu. 21. fo. 17.

Nomen suum proprium potest quis sibi ipsi obligare. parte. ij. mēbro. iij. nu. 22. fol. eod.

Nomen debitoris non dicitur ipsius debitoris: sed est creditoris. par. ij. mēbr. iij. nu. 23. fo. eod.

Nomen debitoris includitur in generali hypotheca bonorum. par. ij. mēbr. ij. nu. 8. fol. 7.

Nomen debitoris nō cōprehenditur, in generali obligatione bonorum mobilium & immobilium: quia est tertia species. pte. ij. mēbr. ij. nu. 9. fo. 8.

Nomine debitoris obligatio creditori potest ipse creditor ad illud agere vtili hypothecaria absq; excusatione debitoris principalis. par. viij. membr. j. nu. 19. fo. 109.

Nomine debitoris obligatio qua actione agatur ad illud. pt. ij. mēbr. iij. nu. 24. f. 17.

Notoriu non soluendo quem esse, qualiter intelligatur. parte. viij. membr. i. nu. 15. folio. 190.

Notoriu releuat ab onere probandi. parte. viij. membr. j. nu. 14. fol. eod.

Nouatio necessaria qua fit per litis cōtentionē, vel per sententiā nō est priuatiua seu extinctiua primæ obligationis: sed accumulatiua aliorum obligatiōnū cū primis. par. vi. mēbr. iij. nu. 2. fo. 169.

Noua

Nouatio inuvalida nō tollit pignora, vel hypothecas præcedētis obligationis. parte. vj. membr. iij. nu. 3. fo. eod.

¶ De litera O.

Obligatio debitoris stat in arbitrio creditoris. parte. ij. mēbr. ij. v. partis principa. lis. num. 7. fol. 135.

Obligatio verbalis prodest, si debitor teneatur soluere in alio loco. parte. iij. membr. iij. v. partis principa. nu. 8. fo. eod.

Obligatio valida præsupponit locū congruū & tempus. parte. ij. mem. tertij. v. partis principalis. nu. 9. fo. eod.

Obligatio debet esse pura. parte. ij. mem. tertij. v. partis prin. nu. 10. fo. eod.

Obligatio verbalis quæ dicatur. parte. tertia. membr. tertij. v. part. principa. nu. 11. fol. 139.

Obligatio realis quæ fit extrajudicialiter, quod operatur. part. ij. membr. tertij. v. part. principalis. nu. 2. fo. eod.

Obligatio debiti etiam sine consignatione liberatur à pœna caducitatis. parte tertia. membr. tertij. v. partis principa. nume. 3. fo. 140.

Obligatio realis causat debitori actionem pignoraticiam contra creditorem ad repetendum pignus. part. iij. membr. tertij. v. partis prin. nu. 4. fo. eod.

Obligatio facta cū cōsignatione & depositio ne quid operetur. parte tertia. tertij. mēbr. v. partis principalis. nu. 8. fo. 141.

Obligatio debiti, quam creditor non vult acceptare diuersimodè operatur. par. tertia. membr. tertij. v. partis princip. nu. 9. fo. 142.

Obligatio sola, an aliquam producat actionem. part. tertia. membr. tertij. v. partis prin. nu. 10. fo. eod.

Obligatio præsentis facta importat promissionem. parte tertia. membr. tertij. v. partis prin. nu. 11. fo. 142.

Obligatio debet esse realis: nam verbalis nō releuat. parte. ij. mēbr. tertij. v. partis. nu. 1. fo. 139.

Obligatio debet esse specialis: generalis enim non releuat. parte secūda membri tertij. v. partis principalis. numero. 16. folio. 136.

Obligatio debiti debet esse totalis & integra: Creditor enim nō tenetur recipere partem debiti. parte secūda, membri tertij. v. par. prin. nu. 17. fo. eod.

Obligatio debiti debet fieri præsentis. par. ij. tertij. mem. v. partis. principa. num. 27. fo. 138.

Obligatio facta per secundum creditore prius possidētis, an præcludat viam primo offerenti secundo. parte. v. membr. iij. nu. 20. fo. 124.

Obligatio iudicialis quæ dicatur. parte tertia. mem. tertij. v. partis principa. nu. 6. fo. 141.

Obligatio iudicialis etiam absq; depositione & obsequatione facit euitari iudicium: si fiat ante litis contestationem. part. iij. mem. tertij. v. partis principalis. nu. 7. fo. eod.

Obligatio potest fieri per alium creditorem tertium secundo creditori qui obtulit primo & in ius successit. parte. v. membr. iij. nu. 22. fo. 224.

Obligatio, an & quādo possit fieri per primū creditorem secundo. parte. v. mem. tertij. v. fo. 123.

Obligatio per secundum creditorem non potest fieri emptori qui emit à primo vendente iure creditoris. parte. v. membr. iij. nu. 4. fo. 120.

Obligatio potest fieri primo creditori etiam post rem rei adjudicatam insolūtū per iudicem ex secundo decreto iudicialio ordine

- ordine: & hoc per secundum creditore
non per debitorem. parte. v. mēbro. iij.
nu. 8. fol. 122.
- Oblatio facta per secundum creditore pri
mò cum depositione & consignatione
liberat pignus. parte. v. mēbr. iij. nu. 10.
fol. eod.
- Oblatio que fit à secūdo creditore, primò
fit de credito anteriori, nec requiritur
offerre posterius. parte. v. membro. iij.
nu. 11. fol. 122.
- Oblatio potest fieri per habentem solum
us dominij in re. parte. v. mēbr. iij. nu.
38. fol. 129.
- Oblatio potest fieri per secundū credito
rem primò, non solū quando secundus
conuenitur à primo: sed etiam quando
secundus agit contra primum: quo ca
su primus tenetur cedere secundo iura
teuati. parte. v. mēbro. iij. numero. 14.
fol. 123.
- Obligans pignus pro alio, an tenetur. diu
pati talem obligationem: & an possit
post tempus aliquod petere liberationem
pignoris. parte. vj. membr. iij. nu. 45.
fol. 176.
- Obligans ad nudam cautionem, an liber
retur promittendo sub hypotheca suò
rū bonorū. parte. v. mēbro. j. nume. 9.
fol. 91.
- Obligatio omnis argenti, vel omnī rerū,
quid & quæ includat. parte. secūda. mē.
ij. nu. 16. fol. 8.
- Obligatio tabernæ cōprehendit etiā merces
futuras. parte. secūda. mēbr. ij. nu.
18. fol. 9.
- Obligatio ad interesse regulariter succe
dit in obligationibus factū: nec in eis
potest agi præcisè ad factū. parte. ij. mē.
i. nu. 8. fol. 5.
- Obligatio omnium bonorum mobiliū &
immobiliū pro restitutione dotis fa
& non includit nomina debitorū. par.
- te secūda. mēbro. iij. numero. 8. 4. fo
lio. 43.
- Obligatio personalis, seu principalis du
plex est cōsideratur. parte. secūda. mē.
iij. nu. 13. fol. 29.
- Obligatio consecutiva ad actū in quo dif
ferat à conuentionali. parte. secūda. mē
bro. iij. nu. 45. fol. 32.
- Obligatio pignoris, an possit alicui quæri
per alterū. parte. tertia. memb. j. nu. 39.
fol. 57.
- Obligatio conditionalis purificata condi
tione retrotrahitur, nisi obiter defectus
rei, vel personæ. parte. tertia. mēbr. j. nu.
37. fol. eod.
- Obligatio rei obligatæ creditori licet non
sit in bonis debitoris, ipsi tamen debito
ri debita est valida. parte. secūda. mēbr.
iij. nu. 5. fol. 15.
- Obligatio rei alienæ sub conditione si sua
erit est valida. parte. secūda. mēbr. iij.
nu. 53. fol. 21.
- Obligatio rei alienæ validatur per ratifi
cationē dominij illius rei. parte. secūda
mēbr. iij. nu. 54. fol. eod.
- Obligatio rei alienæ validatur per domi
nij superuenientē ipsi debitori. parte. se
cūda. mēbr. iij. nu. 55. fol. eod.
- Obligatio fideiussoria cessante, an cesset
hypotheca. parte. vj. membro. secūdo
nu. 7. fol. 165.
- Obligatio specialis & expressa prohibita
censetur etiam prohibita generalis: par
te. secūda. mēbr. ij. nu. 61. fol. 14.
- Obligatio, vel consignatio, seu sigillatio
qualiter & quando fieri dicitur. parte
secūda. mēbr. tertij. v. partis. principa
lis. nu. 13. fol. 136.
- Officium iudicis nobile nullam actionem
vel obligationem præsupponit. parte. se
cūda. mēbro. iij. nu. 51. fol. 33.
- Ordo in venditione pignoris iudicialis,
qualis fit seruandus. parte. vj. mēbr. pri
mo.

De litera P.

- P**actū, quod creditor luere
tur fructus pignoris pro
interesse, seu vsuris in ua
lidū est: & tali pacto ini
to nihilominus tenetur il
los fructus in fortem computare. parte
v. mēbr. v. nu. 10. fol. 149.
- Pactum, quod pignus vendi possit per cre
ditorem, nulla denuntiatione preceden
te validum est. parte. vj. membro. primo
nu. 5. fol. 152.
- Pactum tacitum nihil potest remittere.
parte. vj. membro. tertio. numero. 35. fo
lio. 174.
- Pactum de non petendo debitum princi
pale, an extinguat hypothecam. par. vj.
mēbr. tertio. nu. 36. fol. eo.
- Pactum, quod res emenda ex pecunia per
me mutuata ad illam emendam sit mi
hi specialiter obligata pro mea pecu
nia, facit me præferri omnibus anterio
ribus: etiam doti. parte. v. mēbr. secūdo
nu. 17. fol. 110.
- Pactum quod de ingrediendo & occupā
do propria autoritate pignus, excusat
ceditorem occupantem à pœna vi bono
rum raptorū valet. parte. quarta. nu.
9. fol. 82.
- Pactum de ingrediendo & c. nō potest exc
qui nisi mora debitoris præcedente vel
suspitione de fuga. parte. quarta. nu. 15.
fol. 83.
- Pactum de ingrediendo non operatur nisi
si creditor ex primam vim pacti. pte. iij.
nume. 7. fol. 85.
- Pactum legis commissoriæ in contractu
emptionis & venditionis dicitur illud
quod concipitur per verba directæ. par
te. quarta. nu. 1. fol. 8.
- Pactum legis commissoriæ est in pignori
bus inprobatum. parte. quarta. num. 2.
fol. eod.
- Pactum legis commissoriæ in pignori bus
constitutum, an firmetur iuramento. par
te. quarta. nume. 3. fol. 81.
- Pactū firmari iuramento, & iuramentum
metu periurij esse seruandū, differunt.
parte. quarta. nu. 4. fol. eo.
- Pactum in iuramento cum creditore, de ingre
diendo excusat à pœna ingressus: sed nō
excusat si perseueret, vel retineat: nisi
hoc expressum sit in pacto. parte. qua
rta. nu. 11. fol. 82.
- Pactum de ingrediendo & c. pōt fieri etiam
in vltimis voluntatibus & in alijs con
tractibus quā pignoris. parte. quarta.
nu. 12. fol. 83.
- Pactum de ingrediendo excusat à vicio
clandestinitatis. parte. quarta. nume. 13.
fol. eod.
- Pactum de ingrediendo & c. pōt executio
ni mandari, etiam si debitor verbo con
tradicat. parte. quarta. numero. 14. fo
lio. eod.
- Pactum inter creditorem & debitorem,
quod debitori non liceat luere pignus
ante anoum, valet quod autem in per
petuum non liceat, non. parte. quarta.
nu. 30. fol. 85.
- Pactum, quod debitori imperpetuum nō
liceat luere pignus, non valet etiam in
vim alienationis. parte. quarta. nume
ro. 31. fol. eo.
- Pactum, quod debitor non possit luere pi
gnus infra. xxx. annos, non valet. parte
quarta. nu. 32. fol. 87.
- Pactum, quod res vendita sit specialiter, et
prius obligata vni creditori ipsius em
ptoris, an possit adici in præiudicium
anteriorum credito. rum ipsius empto
ris. parte. quarta. numero. 33. folio. 87.
- Pactum legis commissoriæ in pignore ad
c. iectum

- lectum non à principio tempore cõtra ctas, sed post ex intervallo adiectum est validum. parte quarta. numero. 6. folio. 81.
- Pactum de ingrediendo &c. an possit fieri cum tutore vel pupillo. parte quarta. numero. 18. fol. 83.
- Pactum de ingrediendo &c. an possit fieri cum ecclesia. parte. iij. numero. 19. folio. 84.
- Pactum de ingrediendo, an possit exerceri contra singularem successorem, vel quando in pacto fuit appositum constitutum, vel præcarium. ite an transmittatur ad herede creditoris. parte. quarta. numero. 20. fo. eod.
- Pactum de ingrediendo &c. potest cedi in alium. item potest exerceri cõtra debitorem sine iudice: contra tertium possessorem non. parte quarta. numero. 21. fol. eod.
- Pactum de ingrediendo. &c. an possit exerceri ante liquidationem debiti. parte. quarta. numero. 22. fol. 85.
- Pactum de ingrediendo pro creditorem deductum ad iudicem: & iudex dedit licentiam sine citatione partis, an sit validum. parte quarta. numero. 23. folio eodem.
- Pactum de ingrediendo potest dupliciter ad iudicem deduci. parte quarta. numero. 24. fol. eod.
- Pactum de ingrediendo delatum ad iudicem, an possit propria autoritate exerceri. parte quarta. numero. 25. folio eodem.
- Pacta in pignoriõs cõstituta, an sint semper & de iure valida, nisi reperiantur prohibita. parte quarta. numero. 8. folio. 81.
- Pater natural: ratione tenetur dotare filium, & filium donis propter nuptias honorare. parte secunda. memb. iij. nu.
- me. 40. fol. 31.
- Pater censetur obligatus pro dote filio ipsius iussu data. parte secunda. memb. iij. numero. 21. fol. eod.
- Pater in bonis in quibus habet vsum fructum non tenetur reddere administratione filio de ijs quæ culpabiliter gestis de fraudulenter autem gestis sic in his autem in quibus non habet vsum fructum indistincte tenetur. parte secunda. memb. iij. nume. 14. & numero. 15. fo. 18. & 29.
- Pater agens procuratorio nomine filij & ad filij utilitatem gaudere debet prius legio tacite hypothecæ: secus si nomine proprio. parte secunda. memb. iij. numero. 35. fo. 30.
- Pater quibus casibus censetur obligatus pro restitutione, vel conservatione dotis suæ nurus. parte secunda. memb. iij. nu. 36. fol. eod.
- Pater, an vt administrator legitimus filij accipiendo pignus, vel obligationem acquirat vtilem hypothecarum filio. parte tertia. memb. primo. nume. 41. fol. 68.
- Pecunia, an veniat in generali obligatione. parte secunda. memb. ij. nume. 11. folio. 8.
- Pecunia debitoris aliunde habita quàm à creditore cui obligantur bona non venit in generali obligatione. parte secunda. memb. secundo. numero. 12. folio. eod.
- Pecunia, an possit dici tacite hypothecata. parte secunda. memb. iij. nu. 166. fol. 61.
- Pena falsi qua tenetur vendens re duobus non habet locum in pignoram rem duobus. parte. v. memb. j. numero. 47. fo. 102.
- Perculum creditoris vendentis pignus & habentis fidem de pretio in quo ver

- setur. parte. vij. membro. j. numero. 38. Pignoraticia nõ impeditur per exceptionem dominij: quia in ea nõ requiritur debitor sit dominus. parte. ij. memb. iij. numero. 61. fo. 13.
- Pignorans, an & quo casu habeat se probare dominum rei pignoraticia: parte secunda. membro. tertio. numero. 67. folio. 23.
- Pignorans suam possessionem vt cõdo verbo possessionem, intelligitur illam pleon iure pignorarare. parte tertia. memb. j. nu. 7. fo. 63.
- Pignoratio, vel hypothecatio facta pro tãto debito quod nulla sit spes luitionis: potius dicitur alienatio quàm pignoratia. parte tertia. memb. j. nume. 27. folio. 65.
- Pignoratio vnius rei pro alia, an sit valida. parte tertia. memb. j. numero. 19. folio. 64.
- Pignoraticia directa cõpetit tam pro pignore pretorio quàm conventionali. parte. vij. membro tertio. numero. 11. folio. 184.
- Pignoraticia directa, an & quando reijciatur per exceptione donumij parte. vij. memb. ij. nu. 1. fo. eo.
- Pignoraticia contraria potest creditore comperere contra directam. parte. vij. memb. iij. nume. 13. fo. 185.
- Pignoraticia directa non datur debitori contra creditorem nisi pignus traditum fuerit vel saltem fingatur traditum creditore. parte. vij. membro primo. nu. 2. fol. 177.
- Pignoraticia directa competit creditore, etiam absq; pignoris traditione. parte. vij. memb. j. nu. 3. fo. eo.
- Pignoraticia præscriptione sublata, an debitor poterit agere contra creditorem rei vendicatione ad pignus. parte. vij. memb. ij. nume. 24. fo. 168.
- Pignoraticia quanto tempore præscribat. parte sexta. memb. ij. numero. 29. folio. eod.
- Pignoraticia nõ impeditur per exceptionem dominij: quia in ea nõ requiritur debitor sit dominus. parte. ij. memb. iij. numero. 61. fo. 13.
- Pignoraticia directa competens debitori ob deteriorationem rei à creditore factam, an datione pignoris insolutum creditore censetur remissa. parte. vij. me. iij. numero. 8. folio. 184.
- Pignoraticia directa datur contra dominum pro pignore dato eius seruo peculiarium nomine. parte. vij. memb. iij. numero. 9. fo. eod.
- In pignoraticia actione quæ veniat. parte. vij. memb. iij. nu. 1. fol. 183.
- Pignoraticia directa datur ob dolum creditore: similiter ob latam & leuem culpam. parte. vij. membro. iij. numero. 4. fo. 183.
- Pignoraticia cõtraria cõpetit pro re aliena, vel alteri obligata data pignori creditore ignoranti. parte. vij. membro. iij. nu. 19. fol. 185.
- Pignoraticia contraria competit creditore pro expensis necessarijs, & aliquando pro voluntarijs factis in pignore. parte. vij. memb. iij. nu. 14. fo. eod.
- Pignoraticia non oritur ex solutione partis debiti. parte. vij. memb. ij. num. 17. fol. 182.
- Pignus prætorium creditore additum præsumitur pro toto debito datum: secus in conventionali. parte tertia. membro. ij. nu. 36. fo. 78.
- Pignus quodlibet à creditore acceptum præsumitur idoneum: nec ex tunc potest creditor facere capi debitorem fugientem tanquam in aspectum. parte tertia. memb. ij. numero. 37. folio. 78.
- Pignus prætorium constitui potest in bonis minorum formiter. conventionali autem non: nisi decreto iudicis. parte tertia. memb. ij. nu. 38. fol. eod.

- Pignus conuentionale & prætorij diuersimodè recuperatur.** parte tertia. memb. ij. nu. 39. fo. eod.
- Pignus potest alteri pignori dari:** quo factò primus creditor habet directam: secundus vtilem hypothecariã. parte. ij. memb. iij. nu. 19. fo. 17.
- Pignus non solum per primum, sed etiam per secundum & tertium creditorem & alios posteriores potest pignori dari.** parte secunda. membro. iij. numero. 20. fol. eod.
- Pignus prætorium infra quantũ tempus vendi possit.** parte. vj. membro. j. nume. 8. fo. 153.
- Pignus venditum quo casu possit à debitorè venditari.** parte. vj. membr. j. nume. 28. fo. 156.
- Pignus, vel hypotheca, an tollatur nonatione.** parte. vj. membro. iij. nume. 1. folio. 169.
- Pignus licet pluries, vel pluribus obligatum sit:** vnica tamen solutione liberatur. parte. vij. membro. ij. numero. 13. folio. 18.
- Pignus quando intelligatur obligatum pro vsuris.** parte. vij. membro. ij. numero. 16. fo. eod.
- Pignus conuentionale potest inter absentes constitui:** & per literas. parte tertia. memb. j. nu. 2. fo. 62.
- Pignus vel hypotheca, an possint accedere obligationi nulli & inefficaci.** parte tertia. membro primo. nu. 8. fo. 63.
- Pignus vel hypotheca non constituitur, nisi aliqua obligatione præcedente.** parte tertia. membro. j. numero. 9. folio. eod.
- Pignus dicitur commercium.** parte secunda. memb. iij. nu. 70. fo. 23.
- Pignus conuentionale quibusq; verbis contrahi potest & sine scriptura.** Itẽ in quacũq; obligatione potest contrahi.
- Item potest constitui pro toto tempore & pro parte temporis. Item de nocte: & pro quacũq; causa & c. parte tertia. memb. j. nu. 3. fo. 62.
- Pignus dicitur in bonis debitoris remanere.** parte secunda. membro. iij. numero. 72. fo. 24.
- Pignus pignorum omnino liberatur per solutionem debitoris primo creditoris factam.** parte secunda. memb. iij. numero. 8. fo. 18.
- Pignus vnde dicitur, & in quibus consistat prima parte.** nu. 1. fo. 1.
- Pignus prætorium cuius sit effectus.** parte tertia. membro secundo. numero. 5. fol. 70.
- Pignus conuentionale solo consensu constituitur: prætorij verò requirit actualẽ immersionem.** parte tertia. memb. ij. nu. 30. fo. 77.
- Pignus iudiciale quod dicitur, & qualiter constituitur.** parte tertia. memb. ij. nu. 1. fo. 79.
- Pignus iudiciale, an & in quo differat à prætorio.** parte tertia. memb. iij. numero 2. fo. eod.
- Pignus speciale pro mulierem pro dote receptum non facit cessare generalem tacitam hypothecam à lege, inductã.** parte secunda membro. iij. numero. 83. folio. 40.
- Pignus & hypotheca differunt in proprio significato.** prima parte. nu. 6. fo. 1.
- Pignus & hypotheca in quo differant.** prima parte. nu. 4. fol. 1.
- Pignus non potest constitui neq; dari adiecto solutioni.** parte. v. membr. numero 23. fo. 96.
- Pignus prætorium & iudiciale potest retineri p debito chirographario.** parte. v. memb. iij. nu. 48. fo. 131.
- Pignus non constituitur mandato, nisi sit ad hoc speciale.** parte tertia. membro. j. nume.
- nume. 36. fo. 66.
- Pignus prætorij quod dicitur.** parte tertia. memb. ij. nu. 1. fo. 69.
- Pignus prætorium, an possit in eadem re concurrere cũ conuentionali.** parte tertia. memb. ij. nu. 27. fol. 77.
- Pignus conuentionale & prætorij in quibus conueniant, & in quibus differant.** parte tertia. membro secundo. numero 29. fo. eod.
- Pignora data locatori in contractu locationis, an per reconductionem cęsantur repetita.** parte tertia. membro. j. nu. 22. fol. 65.
- Pignora noua data in obligatione nouant ioualida accumulatur veteri obligationi.** parte sexta. membro. iij. nume. 4. fo. 169.
- Pluribus immisis ex primo decreto vigo re rei iudicate vel iuris exequibilis nullus in iure præfertur.** parte. v. memb. ij. nu. 25. fo. 111.
- Possessio non transit de vno ad alium sine auctore possidentis.** parte. v. membro. ij. nu. 2. fo. 124.
- Possessor conuentus hypothecaria potest offerendo debitum petere sibi cedi iura si onus luendi rem possessam & hypothecam non incumbat ipsi possessori.** parte. v. membro. iij. numero. 27. folio. 126.
- Possessor non dicitur qui incontinenti expelli potest.** parte tertia. membro. ij. nu. 16. fol. 74.
- Possidens audiendus est de suo iure in iudicio possessorio, vbi ex iusta causa ad peruenit possessio.** parte tertia. memb. ij. nu. 21. fo. 76.
- Posterior creditor præfertur priori multis casibus.** parte. v. membro. ij. numero 15. fo. 109.
- Pretium rerum mariti venditarum & tacitè obligatarum pro restitutione de-**
- ris succedit loco dictarum rerum. parte secunda. membro. iij. numero. 59. folio. 135.
- Pretium non succedit loco rei in actione hypothecaria singulari.** parte secunda. memb. iij. nu. 149. fo. 55.
- Pretij, an in hypotheca succedat loco rei parte. v. membro primo. numero. 48. folio. 102.**
- Prædium vrbatum in quo distinguitur à rustico.** parte secunda. membro. iij. nu. 14. fo. 55.
- Prælati in multis æquiparatur tutori.** parte secunda. membro. iij. nume. 11. fol. 50.
- Præscriptio in hypotheca non impeditur pro malam fidem auctoris.** parte. vj. memb. ij. nu. 2. fo. 164.
- Præscriptio vtilis dominij contra debitorem, an tollat hypothecam cõtra creditorem.** parte sexta. membro. ij. numero. 13. fo. 166.
- Præscriptio actionis pignoratitię respectu iuris offerendi, quo mediante ipsa oritur à quo tempore incipiat parte sexta membro secundo numero. 19. folio. 167.**
- Præscriptio aliter consideratur in pignore, aliter in hypotheca.** prima parte. nume. 5. fo. 2.
- Præscriptio impedit excussionem.** parte vij. memb. j. nu. 33. fol. 193.
- Præscriptio cõtra pignoratitiam, an de iure canonico procedat.** parte. vj. membr. ij. nu. 11. fo. 168.
- Præscriptio potest currere etiã quod præscribens sciat alteri ius competere: si actio nondum sit nata & c. bid.**
- Præscriptioni obstat mala fides, si id quod præscribitur debetur iure actionis: secus si officio iudicis.** parte sexta. memb. ij. nu. 23. fo. 167.
- Præsentia creditoris in venditione pignore**

ris quid operetur. parte.vj. mebro.iiij. nu. 23. fo. 172.

Primus creditor non possidens, an possit secundo offerre. parte.v. membr.iiij. nu. 18. fo. 123.

Primus creditor non potest cogi offerre secundo. parte.v. membr.iiij. numero. 19. folio. 124.

Primus creditor si habeat specialem & generalem hypothecam: secundus autem specialem, non potest primus descendere ad generalem, in qua comprehenditur specialis secundi creditoris, nisi in subsidium. parte. v. membro. ij. num. 51. fo. 118.

Prior tempore praeferatur posteriori, etiam si sit nouata sua obligatio cum repetitione pignorum. parte. v. mebr. 2. num. 23. fo. 109.

Prior in tempore habens generalem hypothecam praeferatur posteriori, etiam habenti specialem. parte. v. membro. ij. nu. 14. fol. eod.

Prior tempore in hypotheca potior est in iure: & multis modis ampliat hanc regula. parte. v. membro. ij. nume. 1. fo. 107.

Prior in tempore priuatus praeferatur fisco in bonis quaesitis ante obligationem fisci: sed non postea. parte. v. mebro. ij. nu. me. 11. fo. 109.

Prioritas hypothecae in multis prodest, & multa operatur. parte. v. membro. ij. nu. 2. fo. 107.

Prioritatem vel posterioritatem alleganti incumbit onus probandi. parte. v. mebro secundo. nu. 43. fo. 116.

Priuilegium tacitae hypothecae cum praelatione, an competat pro dote putatua. parte secunda. membro. iiij. nume. 10. 4. fo. 45.

Priuilegium dotis non extenditur vltra suos limites: nec augmentum quod in

omni casu dos sit priuilegiata est validum. parte quarta. nume. 7. fo. 81.

Priuilegium tacitae hypothecae introductum in .9. & vi plenius. C. de rei uxoratio. datom, censetur actioni non personae. parte secunda. membro quarto. nu. me. 19. fo. 30.

Priuilegium tacitae hypothecae, an locum habeat in matrimonio putatiuo ex parte mariti. parte secunda. membro. iiij. nu. 10. 6. fo. 45.

Priuilegium tacitae hypothecae cum praelatione, an possit per mulierem cedere transactio cessionarium. parte secunda. memb. ij. nu. 10. 7. fo. eod.

Priuilegiu tacitae hypothecae mulieri pro dote datum, an transeat ad quoscuq; haeredes. parte secunda mebro. iiij. nu. 11. fo. 48.

Priuilegium tacitae hypothecae, sine priuilegio praelationis ad quos haeredes transeat. parte secunda. mebr. iiij. nume. 9. 4. fol. 42.

Priuilegium tacitae hypothecae cum priuilegio praelationis, an transeat ad filios secundi, vel alterius matrimonij. parte secunda. membro. iiij. numero. 95. folio. 43.

Priuilegium tacitae hypothecae cum praelatione, an competat vni mulieri contra aliam praetendentem similem hypothecam ex causa alterius dotis. parte secunda memb. iiij. nu. 96. fo. eod.

Priuilegium praelationis tacitae hypothecae quod datur dotis: non datur poene illi adiectae. parte secunda. membr. iiij. nu. me. 7. fo. 37.

Priuilegium tacitae hypothecae non procedit in muliere haeretica parte secunda memb. iiij. nu. 58. fo. eod.

Priuilegium tacitae hypothecae habet locum & potest procedere contra fideiussores. parte secunda. memb. iiij. nu. 62. fol. 36

Priuilegium

Priuilegium tacitae hypothecae potest competere vxori in bonis mariti non solum dotalibus, sed etiam paraphernalibus. parte secunda. membro. iiij. numer. 63. fo. eod.

Priuilegium tacitae hypothecae procedit etiam pro pretio rerum dotalium per maritum alienatarum parte. ij. membr. iiij. nu. 57. fo. 35.

Priuilegium tacitae hypothecae concessum actioni de dote competit etiam pro augmento dotis. parte. ij. mebro. iiij. nume. 46. fo. 34.

Priuilegia dotis an competant soluto matrimonio. parte. ij. membr. 11. 2. fo. 48.

Probanda quoad agitur hypothecaria contra debitorem. parte. viij. memb. ij. numero. 6. fo. 100.

Probans semper praefertur nihil probanti. parte. v. membro. ij. numero. 46. folio. 116.

Probatio prioritatis, vel posterioritatis qualiter fit. parte. v. mebr. ij. nu. me. 45. fo. eod.

Prohibita alienari quandoq; censentur & prohibita pignorari, vel obligari parte secunda mebr. ij. nu. 77. fol. 24.

Prohibitio alienationis non includit hypothecam. parte secunda. mebro. iiij. nu. me. 76. fo. 24.

Promissum, vel debitum conditionale non est ante conditionis euentu offerendum. parte secunda mebr. tertij. v. partis principalis. nu. 6. fo. 135.

Promittens dare fideiussores, an dando pignus inuito creditore liberetur. parte. v. mebro. j. nu. 1. fo. 91.

Pronuntiatio & executio per nuntium faciendi in causa creditoris non requirit citationem possessoris. parte. tertia. mem. ij. nu. 15. fo. 74.

Protestatio seruat ius protestanti. parte quarta. nu. 26. fo. 84.

Prouisio legis est efficacior prouisione hominis. parte secunda. mebro. iiij. nume. 86. fo. 41.

Prouisio legis quando tollatur per prouisionem hominis. parte secunda. mebro iiij. nu. 93. fo. 42.

Prouisione hominis an nihilare prouisione legis, qualiter sit intelligendum. parte secunda mebr. iiij. nu. 87. fo. 41.

Publicatio bonoru mobilium & immobilium non comprehendit iura, nec actiones. parte secunda mebro. ij. nu. 10. fo. 8.

Pupillaris res non pot obligari pro solum pupillu: nec cui tutore, sine decreto iudicis. parte secunda. mebr. iiij. nu. 48. fol. 21.

Pupillus non potest obligari pignoratiua: non enim potest pignus recipere, nec dare. parte. vij. memb. ij. nu. 19. fo. 182.

Pupillus, an possit rem pignori dare. parte tertia mebro. j. nu. 4. 2. fo. 68.

¶ De litera Q

Qualitate rei hypothecatae mutata, an nihilominus duret hypotheca. parte. vij. mebr. iiij. nu. 9. 1270.

Qualitate rei legata mutata, an perdat legatum. parte. vij. membr. iiij. nu. 10. fo. 170.

Quasi contractus per litis contestata. inductus quid operetur. parte secunda. mebro. iiij. nu. 116. fo. 49.

¶ De litera R

Ratificatio hypothecae & obligationis tacitae de re aliena per dominum rei valdat pignus vsq; ad principio in praedictum ratificantis, etiam si heritor sciuerit re esse aliena. parte secunda mebr. ij. nu. 56. fo. 13. cc. iiij. Ratificatio

- Ratificatio de gestis per defunctum in bonis hæredis, an inducatur per additionem hereditatis, & quò parte secunda.** mēbro. ij. nu. 57. fo. eo.
- Ratione melioramentorū factorum in vna re, nō potest alia retineri.** parte. v. membr. iij. nu. 17. fol. 145.
- Recipiēs a colono suo hincussorem, an videatur renūtiare tacitæ hypothecæ super rebus illatis & inductis.** parte secunda mēbr. iij. nu. 90. fo. 41.
- Redditio rationis, quæ fienda est per administrationem tutelæ non potest separari: ad in simul tota reuideri.** parte. v. membr. j. nu. 37. fo. 99.
- Redimendi pignus debitoris absentis, cōpetit retentio illius pignoris pro pretio debiti soluti.** parte. v. mēbro. iij. nu. 6. fo. 143.
- Regula, quæ incontinenti sunt censentur inesse, dicitur quædā fictio: nec in multis casibus locum habet.** parte quarta. nu. 40. fo. 89.
- Regula, qui prior est tempore & c. pcedit non tantū pro sorte principali, sed etiā pro vsuris: & non solum in expressa hypothecā, sed etiam in tacita. Itē tam in hypothecā cōditionali, quam pura.** parte. v. membr. secundo. numero. 9. folio. 107.
- Regula, qui prior est tempore potior est in iure, habet locum in pignore prætorio concessio pluribus creditoribus ex diuersis titulis.** parte. v. membr. ij. nu. 6. folio. 107.
- Regula quod rati habitio retrahitur, et mandato comparatur, pluribus causis limitatur.** parte tertia. membr. j. nu. 38. folio. 67.
- Regula, quod accessorium sequitur naturā principalis, procedit vbi accessorium nō potest stare sine principali.** par. ij. mēbr. iij. nu. 61. fo. 36.
- Regula, quod vno prohibito, censetur prohibitum id per quod peruenitur ad illud: non procedit in dispositionibus penalibus & odiosis.** parte secūda. mēbr. ij. nu. 75. fo. 24.
- Regula, quod oblatio non potest fieri per creditorem euenti a primo: septem modis necessarijs restringitur.** par. v. mēbr. iij. nu. 5. fo. 121.
- Regula, quod in alternatiuis electio fit de bitoris: procedit quando alternatiua cadit inter duo, quorum vtrūq; est in obligatione & solutione.** par. v. membr. j. nu. 6. fo. 92.
- Regula, quod spoliatus venit restituendus, nō procedit pro spoliato per iudicē, vel autoritate iudicis iudicialiter procedentis.** parte tertia. mēbr. ij. nu. 22. fo. 76.
- Regula, quod taciti & expressi idem est iudicium, procedit si tacitum procedat secundum regulas iuris communis: secus si contra.** par. ij. mēbr. iij. nu. 101. f. 44.
- Res peruena ad creditorem occasione debiti, an possit absq; illius obligatione retineri.** part. v. membr. iij. numc. 4. folio 143.
- Res vna non potest pro alia retineri.** parte. v. membr. iij. nu. 1. fo. cod.
- Res retenta pro vno debito, an ipsa liberata possit pro alio debito retineri.** par. v. mēbr. iij. nu. 2. fo. eodem.
- Res obligata creditoribus tradita, an vñdi possit.** par. vj. membr. j. nu. 43. fo. 261.
- Res vna pluribus creditoribus hypothecata, an possit vendi.** parte. vj. membr. j. nu. 34. fo. 157.
- Res empta ex pecunijs pupilli est ipsi pupillo pro restitutione pecuniæ tacitę obligata.** parte secunda. membr. iij. nu. 163. fo. 58.
- Res empta ex pecunia militis est tacitę per restitutionem pecuniæ ipsi militi hypothecata.** parte. ij. membr. iij. nu. 164. fo. 59.
- Res empta ex pecunijs alicuius quibus casibus dicatur tacitę hypothecate.** parte secunda. membro quarto. nu. 163. vsq; ad nu. 165. fo. 58.
- Res illa dicitur esse in bonis, quando agitur ad illam, licet non possideatur: & si possideatur cum exceptione.** parte octaua. membro tertio. numero. 23. fo. 25.
- Res inutiles pro nihilo in excusationibus habentur.** parte octaua mēbr. j. nu. 43. folio. 197.
- Res legate a testatore non dicuntur in bonis ipsius, nec tacitę dicuntur hypothecate p ipsis legatis.** parte secunda. mēbro quarto. numc. 15. fo. 57.
- Res hæredis, an tacitę dicatur obligatę per legatis a testatore factis.** parte. ij. membr. iij. nu. 159. fol. 58.
- Res obligata duobus ab vno debitore, an censentur in solidum cuiuslibet obligata, an pro parte.** parte. v. membr. ij. nu. 31. folio. 112.
- Res empta ex pecunia vnus creditoris est nihilominus obligata priori creditoris emptoris: præferturq; secūdo creditoris cuius pecunia res est empta.** parte quarta. nu. 36. fo. 88.
- Res hypothecata pro sorte, an cęsetur per hypothecata etiam pro vsuris.** parte. v. membr. j. nu. 10. fol. 92.
- Res hypothecata transit cum suo onere.** parte quinta. membr. iij. numc. 2. fol. 120.
- Res pignorata qualiter dicatur à creditore possideri.** parte tertia. membr. j. nu. 29. fo. 66.
- Res inuectæ & illatæ in domum conductā tacitę sunt obligatę pro pensione & affictu domus locatę.** parte secunda. membr. iij. nu. 128. fo. 51.
- Res inuectę & illatę in domum cōductā, an possint retineri per locatorem p alio**
- debito quā locationis tanquā tacitę hypothecate.** pte. ij. mē. iij. nu. 129. fo. eo.
- Res inuectę, seu inductę in domum cōductā licet tacitę sint hypothecate nō tamen prohibentur alienari nisi expressē sint obligatę.** parte secunda mēbro. iij. nu. 131. fol. 52.
- Res expressę obligatę per secundum cōductorem primo conductori non sunt ex illa conuentionali obligatione obligatę primo locatori.** parte secunda. mēbr. iij. nu. 135. fol. 52.
- Res inuectę & illatę per secundum cōductorem, an pro primo cōductore censentur tacitę obligatę & quare.** parte secūda. membr. iij. nu. 136. fo. eo.
- Res inductę in nauis conducta censentur tacitę hypothecate pro pensione nauis.** parte secunda. membr. iij. numc. 140. fo. 54.
- Res inuectę & illatę censentur pro quolibet mercede conducto tacitę obligatę.** parte secunda. membro quarto. nu. 142. fo. eodem.
- Res illatę & inuectę in molendino nō sunt tacitę obligatę pro pensione molendini.** parte secunda. membr. iij. nu. 144. fo. eo.
- Res illatę in prædium rusticū non intelliguntur tacitę obligatę: tunc si in prædium vrbaniū parte secunda. mē. iij. nu. 145. fo. eodem.**
- Res famuli inductę in domo per dominū conducta: nō censentur tacitę obligatę pro conductioe.** parte secunda. mēbr. iij. nu. 151. fo. 55.
- Res alienę inductę in domo conductā nō veniunt in tacita hypotheca.** par. ij. mē. iij. nu. 152. fo. 56.
- Res prohibita alienari, an possit pignori dari.** parte secunda membro tertio. nu. 69. fo. 23.
- Res aliena non potest obligari.** parte secūda mēbr. iij. nu. 52. fo. 21.

Res aliena obligata creditori ignorati superueniente dño debitori conuolidat quoad vtile hypothecariam obligata autem scienti conuolidatur quoad retentionem tantum. parte secunda. mem. iij. nu. 56. fo. eodem.

Res in qua est spes futuræ successione licet veniat in generali obligatione bonorum: tamen specialiter obligari nō pōt. parte. ij. memb. iij. nu. 59. fo. 22.

Res litigiosa. nec obligari. nec alienari potest. par. ij. memb. iij. nu. 46. fo. 21.

Res religiosa & sacra. nec emi. nec obligari nec alienari pōt. pte. ij. memb. iij. nu. 47. fo. eod.

Res orta ex re obligata cōprehendit in hypotheca. dummodo orta sit. vel salte cōcepta donec obligata sit apud debitorem. par. ij. memb. ij. nu. 25. fol. 10.

Res obligata transiens in aliā mutata materia. vt de sylua in nauim: definit esse obligata. nisi obligatio formiter fuerit concepta. part. ij. memb. ij. nu. 26. fo. eo.

Res orta ex re obligata immediatē sine fauore hæredis est obligata. parte secunda membr. ij. nume. 27. fol. eo.

Res empta ex pecunia mutuata. non est obligata mutuati. etiā si mutuū expresse ad hoc factum esset: sed bene mutuū tali casu præfertur alijs creditoribus in actione personali. part. ij. mem. ij. nu. 13. folio. 8.

Res empta ex pecunia. pupilli p rata suæ pecunie est ei tacite hypothecata cū priuilegio antelationis alijs creditoribus habetibus anteriorē generalē hypothecam in bonis eiusdem debitoris. par. v. membr. ij. nu. 19. fol. 110.

Res empta ex pecunia militis. est ipsi tacite hypothecata cum beneficio antelationis cuiuslibet alterius. par. v. membr. ij. nu. 20. fo. eod.

Reuēdicatio differt ab hypotheca. par. iij.

mēbr. j. nu. 40. fo. 67.

Rem specialiter & expresse obligari. & re haberi ac si specialiter esset obligata differt: nec est idem. par. ij. memb. iij. nu. 2. fo. 15.

Re empta per debitore ex pecunia secūdi creditoris præferendus est in illa prior creditor in hypotheca generali. parte. v. memb. ij. nu. 3. fo. 107.

Re empta minus iusto p̄rio & alteri quā emptori hypothecata. an teneat emptor restituere. an liberet iustū p̄riū suppleto do. parte. v. memb. j. nu. 43. fo. 101.

Re primo creditori ex secūdo decreto ad iudicata. nō pōt vltra creditor secūdos offerre. pte. v. memb. iij. nu. 7. fo. 112.

Rebus pluribus pignoratis. an possit creditor vēdere vnā illarū. parte. vj. memb. j. nu. 2. fo. 155.

Restituens pignus. an cēseat ius pignoris remittere. par. vj. memb. ij. nu. 20. fo. 172.

Retentio. an locum habeat vbi ipsa hypotheca nulla est. vel saltem vitiosa: parte tertia memb. j. nu. 17. fo. 64.

Retentio dotis quo casu competat hæredis contra vxorē defuncti. part. v. memb. j. nu. 36. fo. 99.

Retentio an locum habeat in pacto nudo parte quinta. membro. iij. nume. 7. folio. 143.

Retentio procedit pro melioramentis. vel expensis circa rem pignoratam factis. parte. v. memb. iij. nu. 8. fo. 144.

Delitera S.

133. fol. 52.

Aluianū interditiū cōpetit locatori pro rebus coloni illatis & inuectis: p rebus autē inquilini. vtile. parte secunda. membr. iij. nu. 133. fol. 52.

Satisfactio coactus. an dando pignora. vel fide-

fideiussore liberetur. parte. v. memb. j. nu. 4. fo. 91.

Satisfactio melioramētōri qualiter sit debita. parte. v. membro. iij. numero. 16. folio. 145.

Scriptura libri mercatilis differt ab apo Sententia lata contra creditore cōuetum diffi. parte. v. memb. ij. nu. 48. fo. 117.

Scriptura solēnizata inducit prioritatem & priuilegium prelationis. parte. v. memb. ij. nu. 49. fo. eod.

Secūdos creditor. an possit offerre emētī à debitore vt satisfiat creditori primo. parte. v. memb. iij. nu. 3. fo. 110.

Secūdos creditor pōt offerre primo creditori suū creditū: & liberare pign^o à primo credito. & suam hypothecam confir mare. parte. v. membro. iij. numero. 1. folio eodcm.

Secundus creditor offerens solutionem pignoris. efficitur anterior. parte. v. memb. ij. nu. 29. fo. 112.

Secundus creditor qui gratis à primo conductore domū recepit. an teneatur de domus deterioratione: vt pro ea dicatur res illatæ tacite obligatæ. parte. ij. memb. iij. nu. 137. fo. 53.

Secūdos creditor pōt offerre primo creditori hypothecario. sed nō chyrographario. parte. v. memb. iij. nu. 6. fo. 121.

Sententia in iudicio hypothecario cuius forme esse debeat. parte. viij. memb. o. iij. nu. 27. fo. 206.

Sententia nulla potest per iudicē appellationis confirmari. parte. iij. memb. ij. nu. 23. fo. 76.

Sententia hypothecariæ non transfert dominium in creditore. & sententia lata in ea cōtra vnū nō potest exequi contra alium. parte. viij. membro. j. nume. 45. folio. 197.

Sententia lata contra debitorem post rem obligatam creditori præiudicat ipsi creditori scienti & patienti. similiter lata

antequam res sit ipsi obligata. parte. vj. memb. iij. nu. 39. fo. 174.

Sententia lata contra debitorem quo casu præiudicat creditori. & quo casu nō. parte. vj. memb. iij. nu. 40. fo. 175.

Sententia lata contra creditore cōuetum præiudicat debitori scienti & patienti. parte. vj. memb. iij. nu. 40. fo. eo.

Sententia lata contra creditorem agētem an præiudicat debitori. parte. vj. memb. iij. nu. 42. fo. eod.

Sententia lata in fauorem tertij creditoris contra primum. an præiudicat secundo. parte. vj. membr. iij. numero. 43. fo. eodem.

Sententiæ semel parens pro restitutionem rei. an si res iterum redeat ad condēnatum possit iterari executio. pte. vj. memb. iij. nu. 44. fo. 176.

Sermo generalis non comprehendit personam loquentis. fallit vbi seruus obligatū omnia bona domus dei eius licitā: in tali enim obligatione cōprehenditur ipse seruus. parte secūda. memb. ij. nu. 32. fol. 11.

Seruitus rustica potest hypothecari per dominum rei. sed non vrbana: nō autē per eum qui habet seruitutem. parte secūda. membro tertio numero. 15. folio. 16.

Seruitus causalis prædij rustici pōt obligari: formalis autē nō. parte secūda. memb. iij. nu. 16. fo. 17.

Seruitus rustica in quo differat ab vrbana. parte secūda. membr. iij. nume. 17. fol. eo.

Seruitus etiā vrbana qñ ex ere nō inducitur deformatio ciuitatis potest obligari. parte secūda. membro. iij. nume. 18. fol. 17.

Signatio cuius sit effectus. parte secūda membri tertij. v. partis principalis. nu. 14. fo. 136.

Solvens pro debitore redimit pignus, acquirat: actionem hypothecariam contra creditore si mandato debitoris soluit. parte vij. mēbro. ij. nume. 11. fo. 180.

Solutio de pecunia reprobata nemine reſeatur. parte. vij. mēbro. ij. numero. 18. folio. 182.

Solutio particularis admittitur in pia causa & in libertate. parte secunda tertij membri. v. partis principalis. nu. 20. folio. 137.

Solutio, an possit fieri p primū debitore, cuius nomine fuit obligatū secundū primo creditori q obligauit: & in hoc casu sufficiat sola sciētia obligationis, vel si requiratur denuntiatio obligationis, facte. parte secunda. membr. ij. nu. 27. fol. 182.

Solutio particularis pot fieri publico exactori ipso volente. parte secunda tertij membri. v. partis principa. numero. 25. fol. 138.

Solutio particularis maxima incommoda solet asserre. parte secunda membri tertij. v. partis principalis. nu. 18. fo. 137.

Solutio eius q debetur tollitur omnis obligationis. parte. vij. membr. 1. nu. 42. folio. 161.

Specialitates plures circa idem a iure inducæ possunt cōcurrere. parte. v. mēbr. j. nu. 16. fol. 94.

Sponsa, an habeat privilegia dotis. parte secunda membr. iij. numero. 72. folio. 37.

Statutum loquens de pignore, an habeat locum in hypotheqa. prima parte. nu. 8. folio. 22.

Statutum, q immixtus in possessionem ex primo decreto lucretur fructus. vsq; in quinq; pro centenario non tollit quin possit petere etiam vltra quinq; quando eius interesse esset maius vel ratione lucri cessantis. vel damni emergētis.

parte tertia. mēbr. ij. nu. 12. fo. 73. Statutū, q instrumenta confessonata, vel garentignata habeant executionē paratam, militat etiā si peratur executio vigore instrumenti ex quo reſultat tacita hypotheqa. parte secūda mēbr. iij. nu. 167. fo. 61.

Statutū generale, q nulla mulier possit cōtrahere sine certa forma, an comprehendat causam dotis. parte. vij. mēbr. j. nu. 26. fo. 163.

Statutū, q nullis actionibus civilibus præscribat minor spatio. xxx. an. an comprehendat hypothecariū. parte. vij. mēbr. nu. 18. fo. 197.

Statuto dicitur. q quilibet teneatur facere describi res suas in æstimo, an creditor teneatur res pignoratatas describi facere: & sub qua forma. parte tertia. mēbro. j. nu. 28. fol. 65.

Subſcribens contractum, vel scripturam in qua res sua est obligata dicit pignus cōstituire, nisi subscribat se tanquā testem. parte tertia mēbr. j. nu. 6. fo. 63.

Subſtatio, an in venditione pignorum requiratur. parte. vij. mēbro. j. nu. 47. fol. 163.

Substantialia & naturalia contractus quæ dicantur. parte tertia. mēbro. j. num. 26. fo. 65.

Successio quandoq; est loco solutionis, & quandoq; non. parte v. membr. j. nu. 54. fol. 104.

Sufficiētia debitoris quodammodo liberat eum a satisfadione. parte. v. mēbr. j. nu. 3. fo. 61.

¶ De lictera T.

Taberna dicit corp^s vniuersale: q non recipit statū nomē ad ædificio, sed etiā ad mercātia. par. ij. mem. ij. nu. 20. fo. 9.

Taci-

Tacita hypotheqa introducta à iure pro legatis, an competat etiam pro vsuris legatorū. parte. v. membr. j. numero. 11. fol. 92.

Tacita hypotheqa respectu vsurarum cōditionaliter debitarū cuius tēporis respectu sit attēdēda. parte. v. mēbr. j. nu. 12. fo. 93.

Tacita hypotheqa inducitur in bonis administratorum ciuitatum. nam eorum bona sunt ciuitatibus quā tuum gesta est administratio tacite hypotheqata. part. secunda membr. iij. nu. 119. fo. 50.

Tacita hypotheqa habet locū in bonis prælati ecclesie pro mala administratione bonorum ipsius ecclesie. parte secunda membr. iij. nu. 120. fo. eod.

Tacita hypotheqa includit, & comprehendere pot omnia bona præsentia & futura: etiam nomina debitorū tam præsentia quā futura. parte secūda. mēbr. iij. nu. 165. fo. eod.

Tacita hypotheqa procedit pro alimentis debitis vxori per maritū. parte secūda. membr. iij. nu. 47. fo. 60.

Tacita hypotheqa in bonis tutoris vel curatoris à quo tēpore incipiat. parte secūda. membr. iij. nu. 12. fo. 28.

Tacita hypotheqa cōpetit in bonis patris malè & fraudulenter bona filij administrantis. parte secūda. mēbro. iij. nu. 13. fo. eod.

Tacita hypotheqa transfere potest in heredem extraneū. parte secūda. mēbro. iij. nu. 31. fo. 30.

Tacita hypotheqa potest transfire in celsio nariū. parte secūda. membr. iij. num. 32. fo. eod.

Tacita hypotheqa nō procedit in camera episcopali: seu in contractu cū episcopo in toto. parte secūda. membr. iij. nume. 122. fol. 50.

Tacita hypotheqa pcedit in bonis orpha-

notropi, vel hospitalarij pro eorū mala administratione. parte secūda. mēbr. iij. nu. 23. fol. eod.

Tacita hypotheqa inducitur in collectis, & fauore collectarum soluendarū. par. secūda. membr. iij. nume. 125. fol. 15.

Tacita hypotheqa inducitur fauore decimarum soluendarū in bonis, de quibus soluēda est decima. parte secūda. mēbr. iij. nu. 126. fol. eod.

Tacita ferui hypotheqa, an impediatur eius manumissionē. parte secūda. mēbr. iij. numero. 134. fol. 52.

Tacita hypotheqa rerū inuectarum, & inductarum, an per amotionem ipsarum expiret. parte. ii. mēbro. iij. nume. 142. fo. 54.

Tacita hypotheqa inducitur in bonis testatoris pro legatis ab eo factis. parte secūda. membr. quarto numero. 157. folio. 56.

Tacita hypotheqa inducta pro legatis cōpetit vniuersaliter secundo legatario, cui primus est grauatus restitueret. parte secūda. mēbro. tertio numero. 30. fol. 18.

Tacita hypotheqaria quæ datur pro legatis non venit accessoriè ad personalem: sed oritur æquè principaliter. parte secūda mēbr. iij. nu. 33. fol. 19.

Tacita hypotheqa procedit etiam in bonis paternis: etiam si sint subiecta restitutioni fideicommissarie. parte. ii. mēbr. iij. nu. 38. fol. 20.

Tacita hypotheqa, an possit habere locū in bonis mentecapti, vel furiosi. par. secūda. membr. quarto. nume. 39. folio. 31.

Tacita hypotheqa cōtrahitur pro bonis à fisco emptis. parte secūda membr. iij. nu. 113. fol. 48.

Tacita hypotheqa anterior pro dote præfertur expresse posteriori. parte. ij. mēbr. iij.

iiii.nu.98.fol.43.

Tacita hypotheca, an locum habeat in extraneo de dante & dotē repetete. parte secūda. membr. iiii. nu. 67. fol. 36.

Tacita hypotheca in quo differat ab expressa. parte. secūda. membr. iiii. nu. 85. fol. 41.

Tacita hypotheca non procedit pro dote promissa, vel data pro sponsa per verba de futuro. parte secūda. membr. iiii. nu. 71. fol. 37.

Tacita hypotheca, an locum habeat in bonis mariti minoris. xxv. an. contrahentis matrimonium & recipientis dotem. parte secūda. membro quarto. nu. 73. fol. eod.

Tacita hypotheca inducitur in dote, & in actione dotis. parte secūda. membr. iiii. nu. 2.4. fol. 2.9.

Tacita hypotheca quæ datur pro actione dotis se extendit ad omne id, ad quod ipsa actio dotis. parte secūda. membr. iiii. nu. 52. fol. 34.

Taciti & expressi, an & quando sit eadem ratio & quando nō. parte secūda. membr. iiii. nu. 81. fol. 40.

In tacita hypotheca pro dote: an sit inspicendum tempus promissionis, vel solutionis. parte secūda. membr. iiii. nu. 80. fol. 39.

Tacita hypotheca qualiter induci dicatur in bonis patris. parte. ij. membr. iiii. nu. 19. fol. 2.9.

Tacita hypotheca diversimodē consideratur. parte secūda. membr. iiii. nume. 2. fol. 7.

Tacita hypotheca introducta pro dote, an locū habeat in donatione propter nuptias. parte secūda. membr. iiii. nu. 64. fol. 36.

Tacita hypotheca nō procedit in bonis actoris loco tutoris vel curatoris à iudice. dati. parte. ij. membr. iiii. nu. 10. fol. 2.8.

Tacita hypotheca, an locum habeat in dote confessata. parte secūda. membr. iiii. nu. 76. fol. 38.

Tacita hypotheca competens pro legato conditionali, & vsuris non trahitur retro puricata cōditione in præiudicium emptoris vel creditoris, qui ab hærede acquisiuit ius in bonis testatoris pendente conditione. parte. v. membr. ij. nu. 23. fol. 95.

Tacita hypotheca à principio pro dote introducta non extenditur ad augmentū dotis: & quare. parte. v. membr. ij. nu. 17. fol. 94.

Tacita hypotheca non est deterioris cōditionis quā expressa. parte. v. membr. ij. nu. 18. fol. 95.

Tacita hypotheca quæ datur pro legatis cōstituitur tempore mortis testatoris sub cōditione legati & ex ea nō oritur actio nisi purificata cōditione. pte. v. membr. ij. nu. 19. fol. eod.

Temporalia ad agendum perpetua sunt ad excipiendū. parte. v. membr. iiii. nu. 53. fol. 133.

Tempus requisitū ad præscribendū contra creditorem in hypotheca an contra creditore currat respectū tertij possessoris antequā actū sit cōtra principalē debitorem &c. parte. vj. membr. ij. nu. 3. fol. 165.

Tempus existens alicuius actionis fundamentum precisē est probandum. parte. quinta. membro secundo. numero. 4.4. fol. 93.

Testator potest remittere tacitā hypothecam introductam pro legatis. parte secūda. membr. quarto. numero. 151. folio. 88.

Tex. l. qui baluē. §. j. ver. sed si hæres. ff. qui potio. in piga. hab. de quo pignore sit intelligendus. parte. v. membr. ij. nu. 21. fol. 95.

Titulus quorū modis accipiatur: & an hypotheca dicatur titulus. par. secūda. membr. iij. nu. 61. fol. 22.

Traditio rei hypothecate alteri hoc est secūdo creditori nō tollit hypothecā à primo. parte. v. membro secundo. nume. 5. fol. 107.

Traditio rei in contractu emptionis & vēditionis id operatur, quod licet contractus nondum sit absolutus transit nihominus dominium rei tradite in emptorem. parte quarta. numero. 39. folio. 89.

¶ De litera V.

Vassillus qualiter ex quo pacto dicatur posse fructus feudales obligare. parte secūda. membr. ij. nume. 49. folio. 11.

Vendens rem alieni hypothecatā sub cōditione non tenetur de dolo. parte quinta. membro primo. numero. 28. folio. 97.

Venditio pignoris, an per oblationem debiti reuocari possit. parte tertia membri tertij. v. partis principalis. numero. 5. folio. 141.

Venditio pignoris iudicialis, vel prætorij debet fieri auctore prætoris. parte. vj. membr. i. nu. 9. fol. 153.

Venditio secūda per secūdum creditorem de re empta sed non soluta facta nō tollit primam hypothecam cum primo venditore contractam. parte. v. membr. ij. nu. 8. fol. 107.

Venditio vnus rei pro alia, an sit valida. parte tertia. membro. j. numero. 20. fol. 65.

Venditione facta cum pacto de reuendendo intra certū tempus, si fiat reuenditio hypothecæ factæ super illa re per empto-

rem censetur resolutæ. parte. v. membr. j. nu. 4.4. fol. 102.

Venditor, an possit in vēditione rei suæ apponere pactum specialis hypothecæ in præiudicium aliquorū creditorum. parte. iiii. nu. 3.4. fol. 87.

Venditor nō habet ius pignoris in re vendita & tradita emptori. parte. iiii. nu. 35. fol. 88.

Venditor vendens rem alteri obligatā assensillam esse liberam & nemini obligatam pœna falsi tenetur: dissimulans, autē tenetur crimine stultitatus. parte tertia. membr. j. nu. 21. fol. 65.

Venditor potest retinere rem venditā pro pretio non soluto. parte. v. membro. iiii. nu. 3. fol. 143.

Verbū, sua, obligatio bonorū adiectum, hoc modo, omnia bona sua quid operetur. parte secūda. membr. ij. numero. 2. fol. 6.

Verbū, taberna, simpliciter prolātū quid significet. parte secūda. membro. ij. nu. 19. fol. 9.

Verba nō sufficiūt vbi opus est factū. parte secūda. membr. tertij. v. part. princip. nu. 2. fol. 134.

Verba cōtractū sunt strictē intelligenda. parte secūda. membr. iij. nu. 7.4. fol. 24.

Verbalis oblatio operatur quoad retractādam venditionem pignoris factam per creditorem. parte secūda. membr. tertij. v. part. principa. nu. 4. fol. 134.

Verbalis oblatio procedit et operatur in rebus immobilibus. parte secūda. membr. tertij. v. partis principalis. numero. 3. fol. eodem.

Viro ad inopiā vergente licet mulieri agere ad cōsignatiōē dotis. parte. v. membr. i. nu. 29. fol. 97.

Vni ex duobus reis vel fideiussoribus soluenti creditor tenetur creditor cedere iura & actiones &c. parte. v. membr. iij. num.

nume. 35. fol. 128.

Vno ex creditoribus hypothecam immisso ex primo decreto alij non censetur immitti. parte. v. mēb. secūdo nu. 38. fol. 114.

Vsūcapta respectu dominij, an creditor possit eam auocare respectu hypothecae. parte. vj. mēb. secūdo nu. 17. fo. 167.

Vsūcapio quare nō tollat hypothecam in re mobili spatio triennij. parte. vj. membro. secūdo nu. 15. fo. 166.

Vsūcapio in re mobili perficitur triennio respectu dominij: & respectu hypothecae inducitur praescriptio per possessionem decennio continuatam. parte. vj. mēb. secūdo nu. 15. fo. 167.

Vsura, mora, dilatio, & similia, an in obligatione voluntarij an nouante censentur repetita. parte. vj. mēb. tertio nu. 8. fo. 170.

Vsura, an debitori debeatur de illo pluri, quo pignus venditū est per creditore. parte. vij. memb. iij. nu. 2. fo. 183.

Vsufuctus obligatus si vendatur simpliciter per creditorem, an censetur venditus simpliciter vsufuctus, an verò res & possessio. parte secūda. mēb. iij. nume. 14. fo. 16.

Vsufuctus obligatus creditorij potest eū vendi iure creditoris: & si vendatur non redit amplius ad proprietatem. parte secūda. membro. iij. numero. 12. folio. 16.

Vxor minor non potest bonā immobilia dare in dotem sine curatore & decreto iudicis. parte secūda membro. iij. num. 75. fol. 37.

Vxor soluto matrimonio habens pignus pro dote restituenda, an compensabit fructus in dotem. parte. v. mēbro. v. nume. 17. fol. 151.

Vxor an cōstante matrimonio currat praescriptio ad repetendā dotem. parte septima. memb. secūdo. nu. 4. fo. 165.

Finis indicis.

¶ Nouus & vtilissimus Tractatus subtilis, ac quotidianae materiae de pignoribus & hypothecis, Aeditus per excellentissimum. I. V. doc. dominū Antonium Negufatium de Fano Rotae excellentiae rei publicae Florentinae auditorem. Summarijs nunc primum commodissimè auctus fideliterq; emendatus incipit.

Ræmissa

itaq; præfatione. Deueniēdo iā ad ipsum Tractatū de pignoribus & hypothecis. Cū pfectio omnis operis maxinē consistat in ordine: & ordo sit modus entium vt per Bal. in proœmio. ff. de scire quid facias, & nescire quo ordine facias (teste Ambrosio) nō est perfectæ cognitionis refert Isid. in l. Gallus. §. idem credendum. ij. colū. in ij. lectura. ff. de libe. & posthu. & sapientis est ordinare secundum physiosophū. ij. Metaphysicæ vt inquit Arctinus in consilio. lxxij. diligenter, & mature in princip. & ex his, quæ inordinatè acta sunt non potest ordinabiliter agi. c. qua liter & quando el. j. de accusa. xiiij. qō. v. c. forte. c. quoniam frequenter. vt lit. non contest. gloss. in l. prolatam. C. de sententijs. & Aristote. vj. Metaphysicæ. Idcirco opus istud ordinando. Diuidam totum Tractatum in octo partes principales.

¶ In prima parte videbimus vnde dicitur pignus & hypotheca, & quid sint *compendium huius habet?*

Item in quo differant pignus & hypotheca. ¶ In secūda parte principali tractabimus de speciebus hypothecæ: & diuiditur in quatuor membra. In primo membro videbimus differentias inter generalem & specialem hypothecam. In secūdo membro videbimus quæ veniant, & quæ non veniant in generali hypotheca bonorum. In tertio membro videbimus de speciali expressa hypotheca vt de, licet quæ res specialiter & expresse obligari possint, & quæ non. In quarto membro ponemus de tacita hypotheca, & quibus casibus tacita hypotheca inducatur.

¶ In tertia parte discutietur de pignoribus: & diuiditur in tria membra. In primo membro ponitur materia pignoris conuentionalis: in secūdo materia pignoris prætorij, & in fine ponuntur. x. differentiae inter pignus prætorij, & cōuentionalē: in tertio membro tangitur materia pignoris iudicialis.

¶ In quarta parte examinatur materia pactorum super pignoribus: & primò ponitur pactum legis commissoriae, secūdo pactum occupadi hypothecam, seu pignus propria auctoritate: tertio subduntur diuersa alia pacta.

¶ In quinta parte ponitur effectus, qui vario modo resultant ex hypothecis seu pignoribus, & diuiditur in quinque membra. In primo tractatur de diuersis effectibus in genere: in secūdo de effectibus prioritatis & posterioritatis hypothecæ: in tertio de iure offerendi: & de eius effectibus: in quarto de iure retinēdi bona ex causa obligationis & hypothecæ, & etiā de expensis melioramentorū: in quinto de fructibus pignorum.

¶ In sexta parte discutietur de resolutione hypothecarum & pignorum, & Anto. de fa. de pig. & hyp. a qui-

quibus modis tollantur & resoluantur: & diuiditur in tria membra: primo tractabitur de venditione & alienatione pignorum: & de pactis quae apponuntur in eis: in secundo quibus modis pignora & hypotecae tollantur praescriptione & vluacione: in tertio quomodo tollantur pignora, nouatione & alijs diuersis modis.

¶ In septima parte disputabitur de actione pignoratitia, & de eius materia: & diuiditur in tria membra. In primo videbimus in quibus differat pignoratitia ab hypotecaria: in secundo de natura huius actionis: & quomodo nascatur: in tertio quae veniant in actione pignoratitia, & pro quibus competat tam directa quam contraria: & primo de directa, deinde de contraria: & de modo libellandi & deducendi in iudicio vtraque.

¶ In octaua parte & vltima ponetur materia actionis hypotecariae: & diuiditur in tres partes. In prima videbimus aliquae de natura istius actionis hypotecariae, & etiam Saluiani interdicti, & quae requirantur, vt competat & multiplicetur in materia excusationis: in secunda, quibus personis, & contra quas, & pro quibus competat: in tertia quomodo oriatur ista actio hypotecaria: quae sint in ea probanda: & de modo libellandi tam in hypotecaria, quam in Saluiano interdicto.

✱ Summarium. ✱

1. Pignus vnde dicitur & in quibus consistit.
2. Hypotecae dicitur ab hypotes quod est sub, & thesibus positio: quae si quaedam suppositio, vel obligatio rerum.
3. Hypotecae dicitur ius reale vel actio realis.

quia constituitur super rebus per eam non obligatus persona debitoris. Ad res.

Pignus & hypoteca in quo differant.

¶ Praescriptio aliter consideratur in pignore, aliter in hypoteca.

Pignus & hypoteca differunt in proprio significatu.

Hypoteca simplex si sine traditione contrahatur velitor non potest agere hypotecaria contra seruam possessorem, nisi facta excusatione contra debitorem principalem: secus si pignus sit datum creditori, & poeica cadat a possessione.

Statutum loquens de pignore, an habeat locum in hypoteca.

Differentia inter pignus & hypotecam est potius nomen & vocis, quam rei & effectus.

Apiendo itaq; pri-

tem Tractatus nostri, in

qua videndum est vnde dicitur pignus & hypoteca,

& in quo differat. ¶ Primo quaeritur vnde dicitur pignus & respondetur breuiter quod pignus dicitur a pugno: vt l. plebs. §. pignus. ff. de verborum significatione. quae allusione videbatur dicendum, quod pignus non consisteret nisi in illis rebus mobilibus, quae manu traduntur, & sic in rebus mobilibus tantum. Tamen secus dicendum est, videlicet quod etiam consistat in rebus immobilibus: vt l. sciendum. §. creditor. ff. qui facit. cog. & l. cum notissimi. §. sed cum illud. C. de praescrip. xxx. anno. quia etiam immobilia dicuntur manu tradi & accipi: dum de illorum terra, vel substantia pugno accipitur & clauduntur: ita declarat Salic. in l. i. rem alienam. §. proprie. ff. de pig. act.

¶ Est bene verum quod ista traditio rebus immobilium per accptionem de

illis par-

illis substantia est impropria & abusiua: quia non traditur, nec accipitur tota res, sed quaedam portiuicula prototo: & ideo proprie loquendo pignus dicitur de rebus mobilibus: improprie autem & abusiue de immobilibus: vt est textus. & ibi not. gloss. in dicta l. plebs. §. pignus.

¶ Secundo quaero vnde dicitur hypoteca: & respondetur quod hypoteca dicitur ab hypotes quod est sub, & thesibus quod est positio, quasi quaedam suppositio, vel obligatio rerum nam supponere idem est quod obligare. vt probatur in Rubrica. ff. de res eorum non alienandis, vel supponendis. Nam illud participium supponendis ponitur ibi pro obligandis, vel pignorandis, aut hypotecandis: vt probatur in l. p. re. §. si. & l. seq. & seq. in quibus habetur quod res pupillorum & minorum non possunt alienari, nec etiam pignori dari: & sic secunda pars Rubricae loquitur de rebus non supponendis verificat in pignori & hypotecis.

¶ Et quia hypoteca constituitur super rebus, ideo dicitur ius in re, seu ius reale, vel actio realis: quia per illam non obligatur persona debitoris sed res: vt Leos. C. qui po. in pig. hab. & l. pignoris. C. de pig. & l. pignoris. ff. eod. titu. & in fit. de actio. §. ite Seruiana. & no. Alex. in l. i. filio. §. fina. in ij. colum. in versu. per hoc etiam dicebam. ff. solu. matri. & sequitur fundum & datur co tra possessorem vt l. i. fundus. §. in vocatione. ff. de pigno. ¶ Tertio quaeritur an pignus & hypoteca differant? & in hac quaestio. dicendum est quod proprie loquendo, pignus dicitur quando res obligata traditur ipsi creditor: maxime si sit res mobilis vt dictu fuit in prima quaestione. Sed quando non

conuocatione res obligatur creditori, &

ci aliter non traditur, dicitur proprie hypoteca: vt est text. in l. i. rem aliena. §. proprie. ff. de pigno. actio. & institutio actio. §. item Seruiana. versu. inter pignus & c. §. Sed ista differentia inter pignus & hypotecam dicitur potius discretia nominis vel vocis quam rei & effectus: vt est text. in l. i. res hypotecae. §. inter pignus. ff. de pignori. & quantum attinet ad actionem hypotecariam non differunt: vt est text. in dicto §. ite Seruiana. versu. inter pignus & ibi not. gloss. in versu. nihil interest. ¶ Hoc tamen quod dixi videlicet non esse differentiam inter pignus & hypotecam, quantum pertinet ad actionem hypotecariam: fallit in tribus casibus. ¶ Primus casus est respectu praescriptionis: quia quoad sumus in pignore proprio: quia scilicet creditor possidet pignus, non currit praescriptio in hypotecaria, quae illi competit contra eum: quia cum possideat non potest ei imputari: quod non egerit hypotecaria, & ideo sit ei praescriptum. Sed quando non possidet, & sic sumus in hypoteca: tunc actioni hypotecariae bene praescribitur: diuersimode tamen. Nam interdum praescribitur. x. annis. Interdum. xx. Interdum. xxx. Interdum. xl. Ita not. gloss. in d. §. item Seruiana. in glo. in versu. nihil interest. Declaratur quoque quando tertius possessor possidet pignus cum titulo actioni hypotecariae competenti creatori praescribitur. x. annis quando sius inter praesentes. sed quoad sumus inter absentes. xx. vt l. i. C. si aduer. cre. in libro. vii. quando autem tertius possessor possidet sine titulo. requiruntur xxx. anni. cum notissimis in principi. C. de praescrip. xxx. an. quando vero possidet debitor. vel eius haeres requiruntur anni. xl. vt est casus in l. j. §. j. C. de

annal. excep. Ita declarat glo. in dicta. l. cum notis suis. in prin. in ver. spacijs. & Ange. de Aret. in d. §. item Seruiana in vltima colu. super. d. glo. in ver. Nihil interest. & ponam de hac materia præscriptiois latus. j. in secundo membro sextæ partis principalis. ¶ **Secundus casus** in quo inuenitur differentia inter pignus & hypothecam in proprio signifi-
 ficatu, est quando aliquis est obligatus alicui idoneo cauere. **Nam licet ille qui ad hoc tenetur adimpleat talem obligationem dâdo ei pignora idonea: quia idonea cauio intelligitur cum pignore vel fideiussore: vt. l. i. mandato. Titij. §. ina. ff. manda. tamen non sufficeret simplex hypotheca bonorum: quia pignus transit ad creditorem: hypotheca autem remanet apud debitorem dicta. l. si rem alienam. §. propriè. ff. de pigno. actio. & ideo nō dicitur ita cautum creditori per hypothecam simplicem sicut per pignus ita tenet Io. An. in additionibus Specu. super Rubrica de pigno. & alijs caut. in fi. in addi. quæ incipit. ad secundam partem. & idem tenent Franciscus de Rampo. & Gaspar de Caldari- nis in consilio. xvj. eo. titulo refert & se quis Domi. de. S. Gemen. c. fi. in prin- cipul. col. in versu. tam. Io. and. latus & c. de vltis. lib. vj. ¶ **Tertius casus** in quo inuenitur differentia inter pignus & hypothecam respectu actio- nis hypothecariæ est: quia quando sim- plex hypotheca est contracta sine tradi- tione: regulariter creditor non potest agere hypothecaria contra tertium nolite- forem, non facta prius exculsione con- tra debitorem principalem vt in autem de hedeul. §. led neq. & in autem. hoc si debitor. C. de pign. Sed quando pignus fuit traditum creditori: si ipse postea ca- dat a possessione culpa sua vel casu for-**

tuito potest agere hypothecaria contra possessorem nō excuslo aliter principali debitor vt firmat Alexander post R. apha. in Repe. l. sepe. colum. xxx. in ver- siculo. secundario dicitur & c. per allega- ticia ibi p. r. cum de quo etiam latus dicitur. in sta. in. viij. parte principalis in mēbro exculsiois in quinta salientia. ¶ **Quarto queritur ex prædictis, an statutum loquens de pignore habeat locum in hypotheca? & Barto. in d. l. si rem aliena. §. propriè. ff. de pigno. actio. mo- uens. q. d. q. videtur dicendum q. nō: quia verba in statutis debent accipi secundū propriam significationem: tamē subdit q. ipse non poneret hoc pro constanti. Alex. ibi in apōl. dicit contrarium: vult ibi Pau. de cast. ego nō inuenio q. Pāu. dicit de hoc aliquid. Idem Alex. in l. à Diuo pio. §. in veditioe. in quinta col. in glo. in versu. pignoribus. ff. de re iudi. mouet hanc difficultatem: & dicit le- nolle discutere ex quo alij non tangit. ¶ Ego dubito de hac decisiōe: quia differ- entia inter pignus & hypotheca vide- tur potius nominis & vocis, quā rei & effectus: vt in d. §. item Seruiana. & in dicta. l. si rem alienam. §. propriè. & in l. res hypotheca. §. inter pignus. ff. de pigno. & propterea non videtur atten- denda: quia disputatio de nomine relin- quenda est pertinacibus in iure vt est text. & ibi gloss. in ver. vocabula. & Bal. & Saly. in l. penul. C. de consti. pecu. ¶ **Itē quia** quando duo conueniunt in nomine, saltem latè & improprie sum- pto vocabulo: si in vtroque militat ead- em ratio: tunc statutum etiam corre- ctorium loquens in vno militat etiam in alio. gloss. est not. in clemen. auditor. in versu. beneficio. de resecip. & gloss. in cle. j. in versu. eligatur. cum ibi not. per Pau. de Leaza. de electio. & habetur**

per Barto. Alexan. & Ias. in l. Marcellus. in princip. ff. ad trebel. per Sozin. in Rubrica. ff. sol. matr. in fine primæ col. per Barb. in Rubrica extra de fi. instr. in. iij. carta in versu. v. plus auden & c. Cum ergo pignus & hypotheca fadem sint improprie sumpto vocabulo idem sint dicta. l. res hypotheca. §. inter pignus. & dicto. §. item Seruiana: sequitur quod vbi non datur ratio differentiar inter illa, quōd statutum loquens de pigno- re, habere debeat locum etiam in hypo- theca. & econuerso: & per hæc ex- pedita. sit prima pars principalis istius tractatus.

Summarium.

- 1. Hypotheca specialis essentia que requirat.
- 2. Debitor conuentus ex hypotheca generalis potest excipere de dominio alterius: secus si ex speciali conueniatur.
- 3. Bona ecclesie in contractu permisso possunt obligari generaliter per prelatum absque translatione specialiter autem non.
- 4. Donatio facta uxori que venit morte mariti confirmanda censetur reuocata si maritus rem donatam alteri specialiter hypothecar: secus si generaliter hypothecet omnia bona.
- 5. Alienatio prohibita cum speciali hypotheca rei prohibita alienari redditus alienationis nulli in seculum generali hypotheca.
- 6. Alienatio non infringitur per res alienate specialem hypothecam: immo modo per pactum non sit prohibita alienatio.
- 7. Conductor cui pro obseruatia locationis fuit obligata res locata: siue generaliter siue specialiter habet solum ius retinendi illam: rem pro pignore & singularis successor non cogitur ex hoc precise stare locationi: sed foluendo interesse: resolutus ius retinendi in contractu esse: appositum iuramentum. & n. g.
- 8. Obligatio ad interesse regulariter succedit

in obligationibus factis: nec in eis potest agi precise ad factum.
 Generalis hypotheca minus afficit rem quam specialis, & per specialis constituitur plus iuris creditori quā per generalis: & regulariter promissa specialis plus operatur quam generalis.
 Sequitur secunda pars principalis.

In ista secunda parte venit tractanda materia hypothecæ: & diuiditur in quatuor mēbra. In primo videbimus: in quibus differat generalis & specialis hypotheca: in secundo quæ veniant & quæ non veniant in generali hypothecâ: in tertio de speciali hypotheca: videlicet quæ possint & quæ nō possint specialiter obligari: in quarto de sacita hypothecæ & in quibus casibus inducatur. ¶ Capio igitur primū mēbrū, in quo videndum est quot sint differentie inter generalem & specialem hypothecam? Et inuenio inter genera- lem & specialem obligationem bonorum differentias sex. ¶ **Prima** itaque differentia est, quia ad essentiam specia- lis hypothecæ requiritur quōd tempo- re obligationis contractæ res sit in bonis debitoris: ita quōd non sufficeret si illa res post obligationem contractam superueniret in domino, seu quasi debitoris text. est & ibi no. in l. j. in prin- cip. ff. de pigno. sed ad essentiam generalis obligationis omnium bonorum sufficit etiam si bona post contractam obliga- tionem acquirantur ipsi debitori: vt in dicta. l. j. in prin. & l. i. & que non dantur: §. i. eod. titu. & ibi per Barto. & hoc pro- dicit etiam si in generali obligatione bonorum nihil fuit dictum de bonis fu- turis: quia illa omnino comprehenduntur: vt est casus in l. h. C. quæ res pigno-
 a iij oblig.

aff

primus vicinim

ms.

tur res. sed simpliciter fuit in ius contractus: puta quia facta fuit locatio alieni cuius rei & promissa per locatorem observantia: & in specie pro observantia fuit hypotheca res locata, & postea durante locatione locator alienavit dictam rem locatam: dubitatur ergo an alienatio ista erit nulla: sicut in precedenti casu in quo in conuentione fuit prohibita alienatio: & breuiter dicendum est quod non: sed quod solum in casu emptor tenebitur stare locatorem, & conductor dabitur retentio rei locatae pro omni suo interesse: & pro poena alienatio autem valebit: & isto casu idem operabitur generalis hypotheca quod specialis: quia ex utraque debet dari retentio conductori pro suo interesse & poena: istam conclusionem tenet Barto. in l. qui fundum. ff. loca. & sequitur Paulus de castro. in l. si merces. §. si fundus. eodem titu. & Barto. in l. j. §. quod autem. ff. de superficie. Bald. Aug. & Saly. in l. emptorem. C. loca. Abb. in c. fi. vt. colum. ne prela. vi. suas. Saly. in l. mancipia. C. de reb. alie. non alie. Alexand. in consilio. cxvij. in casu, de quo queritur & c. vt. co. v. vo. est ergo communis conclusio qd qn hypotheca, siue specialis, siue generalis apponit in conuentione pro observantia contractus: siue prohibitione vel pacto de non alienando alienatio valebit, sed dabitur retentio illius rei pro interesse & poena: & ratio est, quia ratio hypothecae etiam generalis datur retentio rei iuxta no. per Bar. & alios. in l. si non sortem. §. si centum. ff. de conditio. in debi. & iste secundus articulus est diuersus ab articulo praecedenti: ideo bene aduertens ne sis in arguendo: quia doctores scribunt super ambobus: quia super vno: & non bene distinguunt vnu

alia difficultas videlicet an in terminis secundi articuli proxime discussi ius retentionis quod dictum fuit competere colono pro suo interesse, & poena resoluitur per solutionem interesse & poene ei factam ab emptore rei. An vero vigore dicatae retentionis possit emptor precise cogi ad observantiam contractus locationis: & in hoc etiam communis est conclusio quod propter dictam hypothecam quam conductor habet in re empta illius rei, non teneatur precise stare conductori: & tenentes hanc conclusionem mouentur: quia hypotheca est accessoria ad obligationem principalem: sed obligatio & actio principalis competens conductori contra locatorem ob inobservantiam contractus datur ad interesse. d. l. qui fundum. ff. loca. vnde hypotheca que venit accessorie non habet implere ius actionis personalis. Item liberatur. in princ. ff. quib. mod. pig. vel hy. sel. l. intelligere cum glo. C. de lui. pigno. & per consequens quam primu successores singularis offert suum interesse colono habenti fundum hypothecatum videtur quod cum possit expellere. l. Paulus. alius incipit Sempronius. §. qui pignoris. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. & l. cum seruus. ff. de distrac. pign. & istam opin. tenet Barto. & Imo. in l. vestigalia. ad fin. ff. de publica. & Barto. & Salye. in d. l. emptorem. C. loca. & Saly. in dicta. l. qui fundum. in l. mancipia. C. de reb. alie. non alie. Imo. Paulus de castro. & Roman. in d. l. si filio. §. si vir in quinquenium. & ante eos Jac. but. in d. l. si merces. §. j. ff. loca. Eandem opin. tenet Alexand. in d. §. si vir. in ij. colum. in versu. predictis tamen adde & c. & l. in dicta. l. filiusfam. §. diui. in xij. colum. in versu. tertio principaliter & c. Sed est aduer

est aduertendum quod contraria opinio valet qd Conductor ratione hypothecae possit retinere precise rem locata & non cogatur recipere interesse, tenet Sozin. subtiliter more suo in consilio. xv. vltis quibuldam actis & c. in iij. volumine. & mouetur per auctoritatem Barto. in d. §. si vir. in fin. vbi Bartol. vult quod quando conductor habet obligata generaliter bona locatoris, dicitur habere ius in re iuxta. l. j. §. autem. ff. de superficie. & propterea potest dicere se vellet remanere in re vigore pignoris, & successor non poterit eum expellere: tamen hoc non obstant non est recedendum ad commu. opinio. Quia vt habetur per Alexand. in d. §. si vir. in versiculo. predictis tamen adde & c. dicta auctoritas Barto. & sequacium intelligitur quantum successores singularis non offerret conductori interesse: tunc enim non possit eum expellere, sed potest retinere rem loco pignoris: sed si ei offert interesse, ipsum potest expellere per. d. l. Paulus. alius incipit Sempronius. §. qui pignoris. ff. quibus mod. pign. vel hyp. sol. & l. cum seruus. ff. de distrac. pi. Ita intelligit ibi Alexand. dictam auctoritatem Barto. & sequacium & ita refert tenere. ibi Imo. Pau. de castro. & Roma. & Iaco. but. in d. l. si merces. §. j. & Saly ce. in d. l. qui fundum. & in d. l. mancipia. & in d. l. emptorem. & ibi etiam hoc sentit Barto. & Barto. in d. l. vestigalia. & Imo. ibi. vnde vel auctoritates Barto. intelligenda vt. ubi vel simpliciter intellecta: vt videtur intelligere Sozi. no. est vera: & ita etiam sunt intelligenda alie auctoritates allegatae per Sozi. loquuntur enim quod conductor qui habet hypothecam potest retinere rem: & istud non negatur, sed dicitur quod dictum ius retinendi resoluitur per solutionem

interesse. & Et communis opinio probatur concludenti fundamento iudicio meo: quia patientia ad quam tenetur locator, est qd facti: vt habetur in l. ced. C. loca. & propterea dicitur indiuidua ve pulchre per Alexand. in l. diuortio. in princ. vij. colum. in versu. contra eum etiam facti & c. ff. soluto matrimo. & in obligationibus facti regulariter succedit obligatio ad interesse, nec potest agi precise ad facti, vt late per Barto. & alios. in l. stipulationes non diuiduntur. in. vij. q. 6. ff. de verbo. obliga. & quibus ad istam regulam seu conclusio nem ponatur ibi per Barto. & alios alique limitatioes. tamen nulla potest adparari in proposito: probatur etiam ista conclusio per. d. l. Paulus. §. j. vbi dicitur, qd quando agitur contra non obligatum hypothecaria, vel reali actione, & sic principaliter propter debitum, consequendum potest a quocunq; offerri interesse. & Et praedicta videntur clare procedere, nisi locator in contractu locationis iurasset: quia tunc vigore iuramenti potest conductor precise petere sibi locationem obseruari: vt habetur per Alexandr. in d. l. stipulationes non diui. colu. vij. & l. in l. pecunia. in prin. ff. de condi. ob causam. & in hoc vlti. fundamento de iuramento potissime se fundat Sozi. in d. iuo consilio. xc. parum curando de primo. & ideo non obstante contradictione Sozi. puto non esse recedendum ad conclusionem communis: scilicet quod sola hypotheca conductor non possit contra singularem successore precise velle retinere: sed quod illud ius retinendi ipsius possit per solutionem interesse: secus autem si hypotheca specialis in illa re cocurreret. cu prohibitione alienandi: dicta tunc alienatio esset nulla: vt dictum fuit. §. in hac

7 ab alio. ¶ Insuper etiam in praedictis

hac quinta differentia nunc. quinto.
 10 ¶ Sexta differentia potest poni in gene-
 re q̄ scilicet specialis hypotheca plus
 afficiat rem quam generalis, & plus iu-
 ris constituatur creditori per specialem
 hypothecam quam per generalem: vt di-
 cit glo. not. in auct. de non alienat. §. nos
 igitur. verificat. tradere creaturibus ad
 fin. & probat, quia debitor potest ma-
 numittere mancipia generaliter obliga-
 ta creditori, non obstante dicta gene-
 rali obligatione: specialiter autem obli-
 gata non. vt. l. iij. C. de seruo pigno. da-
 ma. & hoc procedit non solum in ex-
 pressa hypotheca: sed etiam in tacita, que
 resultat ex inductione, & vel illatione re-
 rum conductorum in demum conductum.
 vt. l. item qui. ff. de pac. & l. i. certi iu-
 ris. C. loca. quia talis tacita hypotheca
 tanquam generalis non obstat, quin man-
 cipium inuectum & illatum in domum
 possit manumitti per conductorem: se-
 cus quando illud esset in specie hypo-
 teca: textus est in l. licet. ff. in quibus
 cau. pig. tacit. contra. & in l. penult.
 eodem titu. & habetur per Alexand. in
 d. consilio. xvij. vltima colu. in v. volu-
 mi. & faciunt optime no. in glossi. magi-
 stra. xxij. diltio. capitu. qua. quā. in ver-
 plus. in qua enumerantur plures casus
 in quibus prouiso specialis miles ope-
 ratur, & influit quā generalis & c.

* Summarium. *

- 1 Generalis obligatio bonorum compre-
 hendit praesentia & futura.
- 2 Verbum sua obligationis bonorum adiectum
 hoc modo, omnia bona sua, quid operetur.
- 3 Constitutum obligatione bonorum, adiectum
 quid operetur.
- 4 Constitutum collatum post mortem constitum
 est inefficax, nisi in illo fuerit adiecta clau-

sula, ex nunc, prout ex tunc.
 Clausula ex nunc, prout ex tunc, in contra-
 ctibus quid operetur.
 6 Conditio casualis in contractibus, trahitur
 retro respectu obligationis, non autem res-
 pectu traditionis.
 7 Constitutum collatum in tempus mortis re-
 spectu in articulo mortis. Nam uiuens q̄
 quandoq; meri dicitur.
 8 Nomen debitoris includitur in generali obli-
 gatione bonorum.
 9 Nomen debitoris non comprehenditur in ge-
 nerali obligatione bonorum mobilium, & im-
 mobilium: quia est serua speciei.
 10 Publicatio bonorum mobilium & immobili-
 um non comprehendit iura nec actiones.
 11 Pecunia an veniat in generali obligatione.
 12 Pecunia debitoris aliuunde habita quā a cre-
 ditore cui obligatur bona, non venit in gene-
 rali obligatione.
 13 Res empta ex pecunia mutata non est ol-
 gata mutanti, etiam si mutuum expressi ad
 hoc factum esset: sed bene mutans tali casu
 proferatur alijs creditoribus in actione per-
 sonali.
 14 Generalis obligatio bonorum, an compre-
 hendat merces & venalia.
 15 Legatus & pignoratius, an veniant in generali
 obligatione bonorum.
 16 Obligatio omnis argenti vel omnium re-
 rum quid & que includat.
 17 Merces venales etiam futurae veniunt in ge-
 nerali obligatione mercium.
 18 Obligatio tabernae comprehendit etiam mer-
 ces futuras.
 19 Verbum taberna simpliciter prolatum quid
 significet.
 20 Taberna dicitur corpus vniuersale: quis
 non recipit tantum nomen ab adiecto, sed
 etiam a mercantia.
 21 Merces seu mercantia supponit corpus vni-
 uersale.
 22 Merces acquisita in vita defuncti veniunt in
 generali

generalis obligatione, non autem acquisita 37
 per heredem, nisi heres acquisierit eas ex-
 plicando negotia capta defunctum.
 23 Merces repetitae apud debitorem tempore ortae 38
 actionis hypothecariae, vel moti iudicij hypo-
 teca: veniunt in obligatione generalis: non au-
 tem alienata ante per ipsum debitorem.
 24 Actio hypothecaria sequitur rem, fallit in
 merobus venalibus alienatis ante ortum 40
 hypothecariae.
 25 Res ortae ex re obligata comprehenditur in 41
 hypotheca, dummodo orta sit, vel saltem con-
 cepta, donec obligata fuit apud debitorem.
 26 Res obligata transiens in aliam mutata ma-
 teria: vt de sylua in nauim: desinit esse obliga-
 ta, nisi obligatio formiter fuerit coepta.
 27 Res ortae ex re obligata: immEDIATE sine sa-
 clo heredis est obligata.
 28 Emphyteusis etiam ecclesiastica venit in ge-
 nerali obligatione bonorum.
 29 Alienari prohibita, an veniant in generali
 obligatione bonorum.
 30 Alienari prohibita non est prohibita pi-
 gnoris obligatio: dummodo non obligetur res
 pro tanto quod verisimiliter non sit spes liti-
 tionis.
 31 Appellatione alienationis venit hypotheca,
 improprie tamen, & interpretatiue.
 32 Sermo generalis non comprehendit personā
 loquentis fallit vbi seruus obligat omnia bo-
 na domini de eius licentia: in tali enim obli-
 gatione comprehenditur ipse seruus.
 33 Generalis obligatio bonorum comprehendit
 res viduas, & locatas: Empior enim vel cō-
 ductor obligans omnia bona censetur etiam
 obligare rem emptam & conductam.
 34 Generalis obligatio bonorum non cōprehen-
 dit ea que quis verisimiliter non esset specia-
 liter obligaturus, nisi talis obligatio esset
 collata post mortem obligantis & nu. 35.
 36 Dispositio generalis in vltimis voluntatibus 53
 comprehendit illa de quibus tractat. l. obli-
 gatio generalis. ff. de pig.
 37 Generalis obligatio bonorum, etiam cū di-
 ctione omnis, non comprehendit ea de quibus
 in l. obligatione generalis. ff. de pig.
 38 Dicitio omnis quāloq; restringitur vt omnia
 includat vel nihil excludat.
 39 Dicitio omnis, id est la dispositio de futuro
 continentis, concessionem noui actus recipit re-
 strictionem de habilitate.
 40 Lex obligatione generalis. ff. de pigno. an sit
 restringibilis ad uoluntatem.
 41 Generalis obligatio comprehendens ea de qui-
 bus in l. obligatione generalis. ff. de pig. qua-
 liter consipi debeat.
 42 Alienari prohibita sub pena, non veniunt
 in generali obligatione bonorum.
 43 Bona feudalia nō veniunt in generali obli-
 gatione & quare.
 44 Fens alienari dicitur, si vasallus illud dat
 pignori domino, & eidem domino cōsentien-
 ti nulla sit iniuria.
 45 Fendum pluribus dominis attines diuidi
 potest vni ex dominis pignori: etiam alijs
 non consentientibus.
 46 Fendum potest pro necessitatibus & seru-
 tijs domini obligari.
 47 Fens potest obligari animo luendi, absq̄
 tamen ipsius traditione.
 48 Fendum nō potest respectu domini, & pro-
 prietatis obligari: respectu vero fructuum &
 commodatum sic.
 49 Vasallus qualiter, & quo pacto dicat posse
 fructus feudales obligare.
 50 Linellus obligatio bonorum, non venit in gene-
 rali obligatione bonorum.
 51 Contractus linellarius quis & quando de-
 catur.
 52 Contractus linellarius proprie dicitur, quin-
 slo vasallus proprie facit: sedo alteri de licentia do-
 mini: improprie autem equiparatur contra-
 ctus emphyteutico.
 53 Dispositio generalis in vltimis voluntatibus
 in conditionis euentum, nō veniunt in ge-
 nerali obligatione bonorum.

§4 Bona heredis non veniunt in generali obligatione bonorum facta per defunctum: nisi heres illa parte ipsi continuate praesertim cum defuncto.

§5 Bona heredis an & quando expresse possint obligari per defunctum.

§6 Ratificatio hypothecae & obligationis factae de re aliena per dominum rei ralis talis pignus vsq; ad principium in praedictum ratificantis: etiam si creditor fuerit rem esse alienam.

§7 Ratificatio de gestis per defunctum in bonis heredis an inducat per aditionem hereditatis & quomodo.

§8 Dos seu res dotales tam inestimatae quam aestimatae, & tam ex parte mariti quam uxoris non veniunt in generali obligatione bonorum.

§9 Maritus an possit obligare res dotales ex parte uxoris.

§10 In patrimonio non venit in generali obligatione bonorum, sed eius commoditas & fructus.

§11 Obligatione specialis & expressa prohibita, censetur etiam prohibita generalis.

Equitur modò

secundò membrum huius secundae partis principalis, in quo dicitur veniunt quae comprehenduntur & quae non comprehenduntur in generali obligatione bonorum: & per clarioris & facilioris intelligentiae expediam materiae per regulam ampliationes, & fallentias, videlicet septem ampliationes, & fallentias octo.

¶ Regula ergo fit quod in generali obligatione & hypotheca bonorum continetur bona praesentia & futura, textus est in l. h. C. q. res pi. obli. pos. ¶ Primò, ampla hanc regulam, sive in dicta obligatione adiectum fuerit verbum sua, puta dicens, obligavit omnia bona sua: ut de hoc est textus in d. l. h. §. h. sive etiam non fuerit adiectum dictum pronomen sua: sed simpliciter dictum fuit, quod talis obliga-

uit: bona nam etiam isto casu comprehenduntur praesentia & futura: ut est textus intellectus ibi per Bar. in l. j. in principio. ff. de pig. ¶ Secundò, ampla regulam, etiam si debitor in obligatione bonorum apponeret constitutum. Nam licet clausula constituti non videatur posse referri, nisi ad praesentia bona: quia futura incerta sunt & possideri non possunt: v. l. iij. §. & enim incertum. ff. de acq. pos. & hinc est etiam quod constitutum collatum post mortem constitutus non valet tanquam collatum in tempus quo possessio extinguitur ut non. Ang. & reter Alex. in l. quavis. §. si conditor. ff. de acq. pos. Tñ contraria opinio videlicet quod etiam adiecto constituto in obligatione generali omnium bonorum veniunt futura, est magis communis, & cam tenet Iac. Bul. & Sal. in d. l. h. quae res pig. obli. pos. & Bar. in consil. lxxvij. putatus talis est. pater filio suo emancipato & c. & Angel. in q. per eum disputata incipiente. In visenti palatio & c. & in consil. clxxx. visis instrumentis & c. & in d. l. j. in prin. ff. de pigno. & Bal. in l. si quis argentum. §. Sed & si quis per illud text. C. de dona. Imo, & Roma. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de ver. obli. Ale. Are. & Ias. in d. l. iij. §. etenim incertam. vbi Ias. in j. & ij. lectura hoc tenet videlicet in j. in iij. lmi. & in ij. in vij. lmi. ex quibus apparet, quod ista est materia vera & communis op. licet ut dicit ibi Ias. ista opinio non transeat sine serupulo & contrarium voluerit Bald. in l. h. §. si per illum tex. cum glo. ff. pro socio. & Bal. & Ang. in d. l. stip. hoc modo concepta. & Ange. in d. l. h. C. de pac. & Rom. in d. §. etenim incertam, & ad illud quod dicebatur quod futura bona sunt incerta & ideo possideri non possunt: respondetur per docto. tenentes communem opi. & max. per Sozi. & Ias. in d. §. etenim incert

incertam quod dicta incertitudo est ante acquisitionem bonorum futurorum: sed post acquisitionem cessat talis incertitudo: sicut dicitur in fructibus nascentibus in pignus: nam illis natis non dicitur emptor res incerta ut l. interdum in principio. ff. de verb. ob. & l. nec emptio. ff. de contrah. empt. Itē respondent quod licet non addit omnimodo certitudo respectu rerum particularium est tamen certitudo respectu uniuersis & sufficit certitudo respectu uniuersis & generalis argumentum. l. qui iure militari. ff. de testamento milita. & ita referit tenet in signe doc. d. Io. petrutium in l. ab emptione. ff. de

¶ Illud autem quod constitutum collatum post mortem non operatur ut per Alex. post Angel. in d. l. quavis. §. si conditor. ff. de acq. pos. limitatur solenniter per Alex. in consil. lxxxij. vna facta narratione. ij. col. verbi confirmatur & c. secundo vol. nisi in constituto sit adiecta clausula ex nunc, prout ex tunc & c. & reter & sequitur Ias. in rep. l. quoties in iij. colum. in verficu. Nota tamē diligenter & c. de re v. d. Sed istam limit. impugnat Decius in consilio cxlvij. in causa Mag. col. fin. dicens, quod dicta clausula ex nunc, prout ex tunc & c. in constituto collato in tempore mortis non pot operari: quia extrema non sunt habilia: ut ipse declarat in d. consilio in ij. colum. in verfic. ij. hoc idem probatur & c. vbi dicit quod licet conditio existens in contractibus retrotrahatur ad tempus contractus. l. qui potior & l. qui balneum. ff. qui in pig. ha. tamen hoc est verum, ut tempore exitus conditionis reperitur extremum quod habile ad obligationem contrahendam: sicut si ex parte rei reperitur inhabile: sed cum tempore purificate conditionis dicti constituti extremum

quod non erat habile, cum constitutum non potuisset tunc operari translatione possessionis, quae tunc non erat apud constituentem. ideo illa conditio retrotrahi non potest allegat. l. quoties in fi. ff. de noua. subdit etiam quod non est verum, quod conditio videatur purificari in articulo mortis: ut dicit Oldra. in consil. cxxxix. ad habendum & c. in v. dubio: quia conditio apposita in casu mortis non videtur verificari, nisi post mortem: quia donec aliquis vitae spiritus superest non dicitur quis mortuus: quia mors omnia soluit: ut in d. deinceps. in autent. de nupt. ¶ Tamen istis non obstantibus puto veram esse limitationem Alex. in d. consilio lxxxij. ¶ Quia dicta verba est nunc, prout ex tunc operantur quod vnum tempus videatur alteri inesse, valet praesens tempus in futuro & conuersio, & ex quolibet dictionum temporum dicti potest conuentionem, seu actum fumere initium: ita dicit Alex. post Angel. & Imol. in l. huiusmodi. la. ij. ff. de verb. obli. per allegata ibi per eum: & vt dicit Bald. in c. j. de mil. vasa. qui contu. est in vi. colu. Verbum ex tunc significat praesentem actum: sed futurum effectum dictum ver. ex tunc: & sequitur Alex. in d. l. huiusmodi. dicens quod per dictum ver. ex nunc, censetur actus factus de praesenti tempore conuentionis: & verbum ex tunc, significat effectum actus esse collatum in illud tempus futurum, quod designatur per dictum verbum ex tunc. Idem tenet Ias. in l. j. in fin. C. de codicil. & Alex. in consil. lxxj. per scriptis literis & c. vj. volu. num. 17. costat ergo quod quando dispositio confertur post mortem vendentis, vel aliter alienantis: & ille qui alienat ex nunc, prout ex tunc, constituit se possidere & c. quod constitutum

stitutum incipit, & sumit initium à die contractus: sed eius effectus est collatus post mortem & sic indubitanter valeret constitutum à primordio contractus licet eius effectus differat post mortem: & ideo cessat consideratio quam faciebat Decius de inhabitate extremorum cum imo tempore constituti in esse producti extremum fuerit habile: quia constitutus vivebat & possidebat: non obstat quod effectus constituti sit collatus post mortem: quia non per hoc tollitur quod constitutum non habeat suam substantiam ab initio. vt colligitur ex nota per Alexandrū in consilio. xliij. Circa primum in. j. dubio. j. volumi. vbi vult quod licet donatio conferatur post mortem donantis non propterea desinit esse donatio inter vivos: & in fine dicti consilij firmat quod constitutum adiectū in donatione cuius executio est collata post mortem donantis operatur effectum ab initio: & dictū consilio refert & approbat Iaso. in. l. sub conditione. ff. de conditione indebiti, & istam partem in proprijs terminis tenet etiam Guido pape in consensione. cclxxij. Incipien. quidam donauit &c. ¶ Cessat etiam alia consideratio quod conditio non possit retrahari ad diem contractus ex eodemmet fundamentō: quia non agitur hic de trahendo retro effectum constituti subsequenti post mortem ad diem contractus: sed conceditur quod effectus non trahatur retro. Et dicitur quod constitutum fuit in esse deductum tempore contractus: tunc enim incipit constitutus possidere pro eo pro quo constituitur possidere: sed effectus istius constituti. i. effectus traditionis possessionis fuit collatus post mortem: & sic traditio fuit facta à principio: sed effectus traditionis fuit dilatus post

mortem. ¶ Præterea licet in conditionibus casualibus conditio existens trahatur retro ad diem contractus: vt. d. l. qui potior. & d. l. qui balneum. tamen illud est verum respectu obligationis, non autem respectu traditionis. vt declarat Ray. & Imo. in. d. l. huiusmodi. ff. de verbo. obli. & ibi refert Ias. Ita quod traditio collata in euentum conditionis casualis: non trahitur retro ad diem contractus: purificata conditione: vnde dicta consideratio Decij non videtur bene applicari ad terminos constituti.

¶ Præterea quando etiam substantia actus constituti fuisse collata vna cum ipso effectu in tempore mortis: quod certum non fuit (vt dictum est): Tamen adhuc videtur posse subsistere decisio Oldra. in. d. consil. cxxix. videlicet quod dictum constitutum verificatur in actu moriendi non autem quod inspicere debeat tempus subsequens post mortem: quia quis dicitur mori viuens. l. qui duos. in. princ. ff. de manu. test. propter quod Iaso. in. l. si quis posthumus. §. si filius. in. vj. col. in. vers. Imperator concessit & ff. de l. be. & posth. tenet contra Paul. de castr. quod priuilegium legitimum concessum Comiti palatino in vita & morte patris filij spurij: dum dicitur in morte, debeatur intelligi in articulo mortis vt ibi late per eum: magis tamen placet præcedens fundamentum: & ideo non puto recedendum à decisione Alex. in. d. consilio. lxxxiij. quamuis autoritas Decij apud omnes sit maxima. ¶ Tertio, ampliat dicta regula. quod etiam in generali obligatione bonorum veniant nomina debitorum ipsius debitoris obligantis. vt. l. iij. & ibi not. Bartol. Bald. & Salyc. C. de hære. act. & not. Barto. in. l. Quintus. §. argento. ff. de auro. & argen. lega. & l. nomen. & ibi Bart. & alij

C. quæ

- 9 C. quæ res pigno. oblig. post Restringitur autem hæc ampliatio vt procedat quando obligatio bonorum sit simpliciter: secus autem si fieret obligatio bonorum mobilium & immobilium: tunc enim non comprehenderentur iura & actiones, vel nomina debitorum quia actio, seu nomen debitoris dicitur tergia species: & non comprehenditur appellatio mobilium vel immobilium: vt. l. à Diuio. p. §. in venditione. ff. de re. iud. l. quain Tuberonis. §. penult. ff. de pecu. lega. no. Dy. Bart. & alij in. l. post pupillus. ff. de aucto. tut. & in. l. muentium. ff. de verb. signi. & cano. in. c. nulli. de rebus ecclie. non alie. Corn. in. consil. cxxij. ad fi. in. vol. & in. consil. ciiij. in. ij. vol. In litera. ¶ Et facit quia in publicatione in qua simpliciter publicantur bona veniunt iura & actiones secus autem est si publicentur bona mobilia & immobilia vt per Bald. Angel. & Alex. in. l. si constante. §. in. ad fin. ff. sol. mar. & per Alex. in. consil. cxxj. Vifo. thmate. q. primis. in. ij. col. in. vers. sed ita est quod actio competens & c. iij. vo. & in. consil. xxj. vo. in. princ. Adde Bartol. in. l. si conuenierit. l. ij. ff. de leg. actio. & in. l. vxori me. ff. de vfu fru. legat. ¶ Restringitur etiam alio modo vt infra in. ij. membro huius secundæ partis in. x. q. vbi vide. ¶ Que autem actio competit, quando sit obligatum nomen debitoris: & a principalis debitor possit soluere suo primo creditori non obstante quod dictus primus creditor obligauerit nomen dicti debitoris aliter suo creditori: vide infra in. d. ij. membro in. xj. q. quæ quæstiones melius ibi cadunt quæ in hoc. ij. membro. ¶ Et quæ ratio, Amplia dictam regulam, vt etiam in generali obligatione veniat ipsa pecunia, text. est & ibi no. Bartol. in. l. cum ta
- bernam. §. si. ff. de pig. & no. Alex. in. l. si constante. in. princ. in. sum. q. iij. partis principalis. ff. lo. ma. in. vers. confirmo. nam in generali &c. ¶ Restringe tamen hæc ampliationem ad pecuniam debitoris aliunde habitam: quæ a creditore recipi obligantur bona. text. est in. d. l. cum tabernam. §. iina. pond. rando ibi verific. ab alio. Et ratio est, quia illa pecunia quam quis accepit mutuo ab illo creditore cum quo facta fuit obligatio bonorum. accepta fuit vt cum ea debitor possit explicare sua negotia ideo non est verisimile quod debitor voluerit ea comprehendere in dicta obligatione bonorum: quia si veniret in dicta obligatione non posset ea vt pro suo negotijs: sed posset impediri per creditorem illa singulariter ponderat & firmat Bald. post Richar. malumbre in. d. l. obligatione generali. & idē tenet Alber. gull. in. sua Margarita. in. tit. de pigno. verific. sed pone accepta. & ita etiam tenet per prædicta Roma. in. suis singularibus chart. xvij. iij. col. incip. Accipio à te pecuniam & c. no. 603. ¶ Pro quo etiam oprime facit: quia res emptæ ex pecunia mutuata non est præcipua in qua mutans possit præferri alijs creditoribus, vt tenet Dyn. Bar. Bald. Angel. & com munter doct. in. l. si cum dotem. §. si. ff. sol. mar. per. l. procuratoris. §. pland. & §. sed & si dedi. & in. vers. & si quidem. ff. de tribut. & per. l. quidā fudum. ff. de in rem. ver. & not. Ios. fab. inst. de re. diui. §. venditæ. & Bald. in. l. si. C. cōmo. & in. l. eū cui. ff. de actio. & oblig. & in. l. in rebus. in. ij. col. C. de iure dot. & refert & sequitur Alex. in. d. l. si cū dotē. §. si. in. vi. col. in. vers. postremo &c. limitans tamen predicta nisi pecunia fuisset expresse mutata ad merces comparanda: quia tunc bene mutans præferre

feretur ceteris creditoribus, in dictis mercibus in actione personalium. Quod cum glossa communiter approbata. ff. de priuile. credi. Imò fortius voluntur: non in authent. quo iure. C. qui po. in pign. hab. videlicet q. talis mutans expressè ad merces comparandas in illis tacitam habet hypothecam. Ita refert Alexā. in d. l. si cum dotem. §. si de quo ultimo videbimus infra in xvij. tacita hypotheca. vbi discutitur de veritate. d. gloss. in d. authent. quo iure. ¶ Quinto amplia dictam regulam, vt etiam in generalibus obligatione bonorum veniant merces venales: ita colligitur ex no. per Barto. in l. generali. §. vxori. ff. de usufruc. lega. vbi Bar. vult quod dispositio generaliter facta de rebus comprehendat res venales allegat in argumentum l. pediculis. §. labeo. ff. de auro. & argē. lega. & l. Iulianus. in princip. ff. de leg. iij. Secus secundum eum, si dispositio generalis fieret. de rebus existentibus in certo loco: quia tunc non comprehenderent merces: & sic ex dictis Barto. elicitor ista conclusio. Quod in generali obligatione rerum, seu bonorum non restricta ad certum locum comprehenduntur etiā merces & res venales: & istam cōclusionem expressè tenet Bald. in l. cum tabernā. in prin. in reportatis anti quis. ff. de pigno. vbi ita refert tenere Bar. in d. §. vxori. & assignat rationem cōcludentē, videlicet quod sicut dictus debitor fuisset venditurus, & specialiter obligaturus dictas merces, ita etiam debet venire in generali obligatione. vt d. l. obligatione generali: & respondet ad d. §. vxori. quod ibi non fuit simpliciter dispositio de rebus: sed et rebus existentibus in certo loco: res autē venales non videntur esse in certo loco: cum non sint ibi perpetuo mansurę, vt l. venditor. ff.

de pig. ita tenet Bal. in d. l. cum tabernā. in princ. dicens istam. q. fuisse pridiē de facto: ita etiā tenet Alex. in d. l. si constante. in prin. in iij. q. iij. q. partis principalis, in versi. item inquantū Bar. hic & c. ff. solu. ma. Non obstat quod Roma. ibi teneat cōtrariū & Bal. in l. ceteri iuris. in vj. q. C. loca. & Iaco. de Are. in d. §. vbi. ¶ Quia vt declarat Alexā. præfati d. q. qui tenet contrarium locū, quatur, quando dispositio fuit restricta ad certum locū: tunc enim verū est quod venales in ea non comprehenduntur. vt no. Barto. in d. §. vxori. & Bald. in d. l. cum tabernā. secus autē est quādo dispositio est simplex & non restricta: ad locū. ¶ Respondet etiā Alexā. ad d. l. pediculis. §. cum quæritur. ff. de au. & arg. lega. vbi legatū fuerat omne argentum, & tamen non venit venale: quā aliud sit in legato, vt ibi: & aliud in pignori sit, seu contractibus, in quibus nos loquimur: vt sentit Bald. in Rubric. C. de verb. signific. in iij. q. per. d. l. cum tabernā. in prin. ¶ Secundo modo respondet Alexā. quod aliud sit in legato argenti vel alterius speciei, & tunc verum sit quod non comprehendantur venalia & habeat locum. d. l. pediculis. §. cū quæritur: & aliud in legato generis omnium rerum, vel bonorum: quia in eo omnis substantia comprehenditur. l. quomodo. §. si. ff. de usufru. & idē cōprehenduntur etiam venalia & ita loquitur Bart. in d. §. vxori. & ita refidit Alexā. in d. l. si constante. in prin. & ita videtur tenēdū. ¶ Sed circa prædicta contingit vtiliter dubitari, an in generali obligatione mercium veniant nō solum merces venales quas de presententi habet debitor, sed etiam future? Et in hoc Sozi. in l. qui Romæ. §. Calimacus in iij. no. ff. de verb. obliga. ponderat ibi esse

esse text. q. futura merces non veniant, quæ ibi text. exprimit de mercibus quas tunc habebat debitor & etiam de emedis. q. fieri nō oportuisset, si de iure fuissent cōprehensæ in generali dispositione: probat etiā ipse: quia licet in generali obligatione veniant etiā futura. d. l. si. C. que res pi. obli. poss. Tamen cum in generali obligatione non veniant merces: si exprimitur de mercibus intelligendum videtur de presentibus & non de futuris: vt minus recedamus à regulis iuris & pro hoc inducit text. in d. l. cum tabernam. vbi ideo veniunt future merces: quia obligatæ fuerunt sub nomine tabernæ, & sic corporis vniuersalis quo casu vna res succedit loco alterius, ergo in alio casu non debent venire future merces. Dicit tamē esse cogitandum. Sed in prædictis est aduertendū. Circa plura: & primò, quod inquantū Sozi. vult q. in generali obligatione bonorum non veniant merces venales, nisi expressè essent obligatæ: q. in hoc male loquutus fuit, & in contrarium est veritas & communis opinio. per Alexā. in d. l. si constante. in prin. in iij. q. tertie partis principalis, vbi reguli in principio isti: quante applicationi vbi probauit q. in generali obligatione bonorum veniant merces venales, nisi dispositio esset restricta ad certum locū, & hęc cōclusionē tenet etiā Bal. in Rubrica. C. de verb. signific. in quarta quæstione. & cōtra Sozinū tenet Iaf. in d. §. Calimacus. in quarta. q. 18. nu. 9. ¶ Secundo, est aduertendū inquantū Sozi. in d. §. Calimacus. principaliter disputando, tenet q. in obligatione mercium non veniunt future merces: nisi quando sunt obligatæ sub nomine tabernæ, & sic vniuersalis corporis prout secundū eum loquitur text.

in d. l. cum tabernā. quia licet neq. Iaf. neq. alij tangant. Tamē ego puto etiā in hoc Socii, non rectē loqui. Nam puto verissimum esse q. in obligatione iuris, seu corporis vniuersalis vt est grex peculium & huiusmodi, vna res succedat loco alterius: & sic q. quāuis prima corpora mutantur & noua loco ipsorum subrogentur: subrogata loco priorum veniant in obligatione facta de prioribus vt est text. in l. grege. in princip. ff. de pigno. licet enim membra illius corporis mutantur, hęc nouentur: tamen idem est corpus. vt ibi est text. ¶ Itē istud verbum taberna simpliciter prolatum non dicitur corpus vniuersale, sed dicitur vniuersale, prout refertur ad merces, quæ in ea tenentur: vt declarat Bar. in d. l. cum tabernam. in princ. & allegat. l. cū pater. §. mensæ. ff. de leg. ij. & ppter ea infert ipse. quod licet merces mutantur, tamen eadem videtur esse taberna. d. l. grege. & l. peculium. in prin. ff. de leg. ij. Idē etiā tenet Bald. in d. l. cum tabernam. post Rayn. & Bar. ibi allegat. l. imperator. §. si. de leg. ij. ex hoc infert notabiliter q. pretiū redactū ex mercibus atrequam sit alio verum erit obligatū licet erit ipse merces secudū Alber. gal. in margarita. c. otin. ¶ Istud etiā vult nota. Sal. in d. l. cū tabernam. dicens q. idē taberna est corpus vniuersale: quia nō recipit tātū nomē ab edificio, quātiū à mercatū que ibi venditur: & q. est nomen complexū extra ædificium aliquid importās & significans: & idem dicit de Apotheca. Sed de domo dicit fecus, videlicet q. est nomen simplex. extra se nihil significās, & sic clarum est q. ideo nomen taberna significat corpus vniuersale: quia non consideratur simpliciter, sed prout in ea sunt merces: virtus ergo vniuersalis. Anto. de fa. de pig. & hyp. b. lis

notat
Socii.

21 his corporis descendit ad mercibus. ¶ Et per consequens de necessitate in fertur quod istud vocabulū merx supponit de se corpus vniuersale, etiam sine tabernaculo: quod tamen negat Soci. in d. §. calimacus. & vltra prædicta probatur per nota. per Bald. in l. vbi adhuc. in. iij. q. 6. in v. sic. tunc ego formo tibi. q. C. de iure do. vbi dicit expresse quod mercantia est corpus vniuersale, in quo vna res subrogatur loco alterius. istud etiā vult Barto. in d. l. cum pater. §. menfa. & est textus. & ibi not. Barrol. in l. jin prin. & §. j. ff. de tributo. & tex. in l. p. curator. §. mercis. & §. j. libi propter. & §. si plures. eo. titu. vbi verbum negotia tio & merx. idem supponit. vnde resulsat conclusio contra Soci. in d. §. Calimacus. q. sicut quando obligatur taberna habito respectu ad mercis in obligatione, veniunt tamen presentes quam future merces, ita & quando obligatur merces simpliciter, vel merx, vel mercantia.

22 ¶ In quantum tamen conclusum est quod in obligatione mercium veniunt etiam future merces: intelligi debet de illis mercibus quæ durante vita illius qui obligauit acquisitæ sunt: non autem de illis quæ acquisitæ fuerunt post mortem obligantis per eius hæredem: quia ille ad comprehenditur: vt est tex. in d. l. cū taberna. in fine. in principio, & ibi gl. in ver. obligata. & sequitur ibi Bar. limitando tamen hæres illas acquiri fuerit, explicando negotia cepta per defunctū: allegat ad hoc l. futuri. §. illud planè. & ibi glo. in ver. succedit. ff. de

23 his qui no. in fa. ¶ Itē & secūdo prædicta sunt intelligēda: & in hoc bene aduerte: quia est magna importatio: licet in obligatione mercium veniat etiā futura. In istud restringit ad illas merces tantū, quæ reperiunt apud debitorem

obligatū tēpore quo oritur actio hypothecaria ad merces, vel tpe motū iudicij: ita tenet Bald. in d. l. vbi adhuc. in. iij. cō lū. in ver. sic. pone manū erat mercator & c. C. de iur. dot. ita q. si dicit mercēs ante mortē debitoris, vel ante oriū hypothecariā, vel ante motū iudicij sue rite alienata; in extraneū nō cōpetet ad illas hypothecaria: & ratio est secundū Bald. ibi: quia licet merces vena les veniant in obligatione bonorum: tamen non veniunt taliter quod liberè vendi & permutari non possint: argumen. d. l. cū tabernam. & ita etiam tenet ibi Bald. in lectura antiqua post Iacob. et Aret. idem tenet Bar. in d. l. j. constante. in princip. in. iij. q. tertie part. 4. tit. principalis. ¶ Ex quibus habes magnam limitationem ad illam regulam, quod hypothecaria sequitur rem, de qua in l. distractis. & in l. pignoris. C. de pigno. & in l. pignoris. ff. eod. Nam fallit in mercibus venalibus: quia licet illæ sint hypothecate: tamen illis venditi ante ortum hypothecariæ definit cōpetere hypothecaria ad illas. Sed ad pretium redactum ex dictis mercibus antequam sit conuersum in alias res bene dabitur hypothecaria: quia cum simus in vniuersalibus (vt dictum est d.) illud succedit loco mercium arg. l. imperator. §. fina. ff. de lega. ij. & ita not. Bald. in dicta. l. cum tabernam. in principio per Alberic. Gale. in sua margarita in titu. de pignor. & quæ dicta sunt, de mercibus futuris procedunt iuxta terminos Sozin. in d. §. calimacus. videlicet quando essent obligate merces simpliciter. Nam si obligatis esset facta de bonis in genere tunc indubitanter venirent merces presentēs, & futuræ: vt conclusum fuit. d. in princip. huius quintæ ampliationis.

Præ-

24 ¶ Prædictis autem, pot applicari alia notabilis. q. videlicet qd si sunt obligata corpora quæ non sunt vniuersalia, sed particularia videlicet res periculales: tunc si res hypothecata esse desierit, & alia eius loco fuerit subrogata, dicta res subrogata comprehendatur in dicta obligatione sicut prima? & breuiter dicendum est, quod si res subrogata sit, orta est prima q. comprehendatur. text. est & ibi nota. Bar. in l. h. de iustor. §. h. ff. de pigno. ¶ Istud r. limitatur tribus modis: primo quoad illa res quæ oritur ex prima obligata orta, vel salte cōcepta fuit do nec res fuit apud debitore, vel eius hæredes: sed si orta esset apud aliū ad quem res obligata deuenit: tunc nō illa res orta ex ea nō veniret in obligatione. text. est & ibi nota. Bar. in l. paulus. §. j. ff. de pigno. & ibi etiā gl. in ver. pepererint. iactō tex. in l. si cōuenit. §. si fundus.

26 ff. de pigno. actio. ¶ Secūdo limita nisi res orta fuerit ex prima: quia materia transierit in materiam: quia qñ materia quæ fuit obligata trāsit in materiam: tunc illa prima materia definit esse, & extinguit, & incipit esse alia species: & extinguit hypotheca quæ erat in prima materia extinguit vt est tex. no. in l. si cōuenit. §. si quis. ff. de pigno. actio. vbi est tex. q. silua fuerat dicta pignori: & ex illa silua fuit postea cōposita nauis: dicitur ibi quod nauis non est pignori nexa: nisi in obligatiōe facta de silua dictū fuisset: q. silua obligabatur vna cū omnibus quæ ex illa facta nature essent. tunc enim etiam nauis esset obligata & ibi gloss. optime declarat & Bar. post Iac. bu. ponit distinctionē concludēs: q. quādo res obligata transit in alia formā reducibile ad primā materiam, non extinguitur hypothecata: secus si non sit reducibile per tex. ibi & in l.

quæsiu. §. illud fortasse. ff. de leg. ij. & idem firmat Saly. in l. quāuis. C. in qui bus caus. pig. tacit. contraha. ¶ Tercio limita, q. res oritur ex prima obligata immediate: secus si oriatur mediante factō hæredis: quia tunc nō cōprehenditur in obligatione, in qua prima erat cōprehensa vti ut in fructibus: quia fructus naturalis percipit ex re pignorata per hæredem, veniunt in obligatione rei pignorati: quia immēdiatē percipi dicitur ex ipsa re: sed fructus industriali nō ita not. Bar. interpretando gloss. in l. assiduis. C. qui po. in p. hab. & habetur in l. iij. C. in quibus cau. pi. ta. cōtra. & in d. l. Paul. in prin. & §. j. ff. de pigno. Et intellige hoc, etiā si fructus fuissent iam sati ad debitore in re obligata: quia licet illi fructus censeantur pars prædicti obligati: vt l. fructus pendentes. ff. de rei vendi. Tñ illi nō cōsentur p se prout sunt fructus sed vna cū fundo: vt est tex. no. in l. h. §. fructus. ff. in frau. credi. quāuis in cōtrarium videntur text. in l. diuortio. in prin. ff. sol. ma. sed ibi est diuersa ratio & idē si tales fructus non percipiuntur ad debitore, sed ab alio bonæ fidei possessore: nō competit pro illis hypothecata: quia verum est dicere illos nunq̄ fuisse in dominio debitoris text. in l. j. §. cum prædiū. & ibi glo. in ver. nūquā debitoris. & ibi etiam Bar. ff. de pigno. qui declarat gloss. quæ prima facie videbatur velle contrariū. In hoc tamen articulo. san. & qñ fructus rei hypothecate veniant in obligatione, & quo iure peti possint. Salice. post Iaco. de are. & Cy. in l. iij. C. in quibus cau. pi. tacit. cōtra. ponit vnā plenam & pulcherrā distinctionem: nō tñ discordat ad prædictis: idē etiā facit. Sal. in l. j. §. cum prædiū. in. ij. q. ff. de pigno. & quæ causis occ-

b ij curis

currit vide Sali in locis prædictis: quia perfectè loquitur. & addè in materia fructuum perceptorum ex bonis obligatis Socin. in confi. xcij. Circa primum & c. co. vij. verfi. Confirmatur dicta cõclusio. j. volu. ¶ Sexto, amplia regulam prædictã quòd in generali obligatione bonorum, veniã etiam bona emphyteutica: & sic quòd licet regulariter bona emphyteutica alienari nõ possint in requisito domino: tamè possunt hypothecari. Ita not. Barto. & clarus Bald. & Pau. de cast. in l. tutor. §. si. ff. de pigno. actio. & l. lex vestigialis ff. de pigno. & Bart. in l. si constante. in princ. in. ij. q. tertie. q. prin. ff. fol. mat. & ibi sequitur Alex. reprehendens Roma. qui ibi voluit cõtrariã: idè tenet Spec. in tit. de loca. §. nunc aliqua. ver. cxxij. idem tenet glo. in l. si in verfi. vendere. & ibi Sali. & alij. C. de iure emph. Dicit tamè Salice. ibi in. ij. col. audiuisse quemdam solennem doc. tenetẽm, quòd si esset emphyteus ecclesie non possit obligari neq; hypothecari per aut. hoc ius porrectum. & aut. quas res. C. de sacrosanct. ecclesi. Sed subdit ipse, quòd illa iura hoc non probant: quia loquuntur in administratore ecclesie, non in emphyteuta, qui ius suum tantum, & non ius ecclesie pignorat: nã ius eccl. obligare non possit. l. re alienã. ff. de pigno. acti. & ita refert & sequitur Iaso. in d. l. si. car. 18. col. iij. & facit, quia pignorans, vel hypothecans non alienat, nec ius in alium transfert: quia pignus remanet in bonis debitoris ¶ I. pignus. C. de pigno. actio. ¶ Et non obstat quòd phibita alienari nõ veniã in obligatione bonorum iuxta. not. per Bar. in l. codicillis. §. in fituro. ff. de leg. ij. & per Bald. in l. j. C. quæ res p. obli. pos. & in d. volutã. ad fi. C. de fideicom. mis. per Bart. no. in l. & quorũ. ff. de pi-

gno. & in l. multũ in inter. ff. de ver. obli. per Cyn. Bal. & Sali. in l. si. vbi bonus text. C. de rebus alien. nõ. alie. per Barr. in l. qui habeat. in princ. ff. de leg. ij. & in l. legata. §. si. ff. de adi. lega. in quibus locis habetur, quòd regulariter prohibita alienari, nõ potest obligari. Nam ad istud respondetur quòd. d. l. si. C. de iure emphyt. in qua suadãtur tenentes, quòd res emphyteutica non possit obligari, nõ prohibet simpliciter & directo alienationem, sed prohibet ius emphyteuticum in alium transferri. & aliud est alienare, aliud translati: nam etiã simpliciter locatio dicitur translatio. l. fina. in verfi. transtulerunt. cum glo. & ibi Bal. C. de bon. aut. iur. pos. & ideo nõ sumus in regula quòd res prohibita alienari, non possit obligari: & ita respondet Ias. in d. l. si. cart. 18. §. nu. 34. col. iij. ¶ Et secũdo, ultra. Ias. potest responderi vt respondet Bar. in d. l. qui habeat. in si. ff. de lega. iij. videlicet quòd nõ prohibita alienatione non sit prohibita obligatio: pignoris dũmodo nõ obligetur res pro tanta quantitate, quòd verisimiliter nõ sit spes luitiosis: intellige dũ tamẽ quòd oblig. pignoris sit facta sola conuentione absq; traditione: nã per talem simplicem obligationem nõquã prohibitus alienare dicitur venire contra prohibitionẽ alienandi: ita tenet & firmat Bal. in ca. j. in. §. aut si libellario. quibus modo. feud. amit. vl. col. in verfi. Sequitur in tex. aut pignori. ¶ Tertio, potest responderi qd licet app. alienationis veniat hypotheca: tamẽ istud est impropiẽ, & ex interpretatione: vt dicit. gloss. in d. l. si. C. de realie. non alie. & ex hoc inferunt ibi Bal. Cyn. Paul. de cast. & omnes quòd tunc appell. alienationis venit hypotheca quando sumus in dispositione, in qua fit latissima interpretatio, vt in testamentis: sic-

us autem quando sumus in interpretatione in qua fit stricta interpretatio: vt in statutis & in prohibitione alienationis quæ sit in odium alterius: & ita videtur intelligenda no. per Barto. in d. l. qui habeat. & in d. l. rem legatam & ita declarat & firmat Sozi. in cõsil. lxxv. primo vol. iij. col. verfi. sed his non obstantibus & c. Vnde cum sumus in dispositione. d. l. si. in. C. de iure emphyt. quæ est pænalis inducẽs caducitatem & priuationem: & per consequens sit strictè intelligenda, iuxta. l. cum quidã. ad fin. & ibi gloss. ff. de lib. & postum. prohibita alienatione non censetur prohibita hypotheca. Et istum articulum, an res prohibita alienari, possit obligari: pos. ¶ Et in hac secunda parte in. iij. membro in. xij. q. vbi latè exammabit. Et ad materiam adde Alex. in cõsil. clxxij. secũdo vol. & Pau. de Cast. in cõsi. cxxxv. in casu præsent. ad fin. vbi addere tenet dixit quòd in generali obligatione non venit res emphyteutica contra conclusionem. ¶ Septimo, amplia regulam prædictã quòd licet aliã in generali sermone non continetur persona loquentis: vt. l. inquisitio. C. de solut. cum concordantijs. Tamen si seruis de licentia domini obliget omnia bona domini in tali generali obligatione continetur etiã ipse seruus text. est in l. Paulus. §. si. & ibi gloss. ff. de pigno. & ratio istius decisionis est: quia in dicta obligatione contracta per seruũ, ipse seruus non consideratur vt persona: sed magis vt res spectãtis ad dominũ vt inquit ibi Bart. dicens ita solui cõtrarium de dict. l. inquisitio Bald. autem ibi post Franc. Accur. aliter soluebat, videlicet quòd seruus in cõtrahenda obligatione non fuit loquutus, vt ipse: sed vt dominus, & est subtilis solutio. & dictũ. §. in-

ducit ibi Alex. ad plures. q. ¶ Et ex prædictis inferitur etiã quòd in generali obligatione omniũ bonorũ appõhita in contractu locationis pro obseruatã, & in contractu emptiois, in quo emptor promittit soluere pretium, vel fecit partu de ruendo vel alia conuentione: comprehenditur etiã res locata & vendita per no. per Bart. in l. qui fundu. ff. loca. & in l. si filio. §. si. in si. ff. so. mat. & in l. j. §. q. autem. ff. de superficie. & per Paul. de ca. in l. si merces. §. j. ff. loca. iũctis alijs allegatis. & etiã not. in ista secũda parte in. membro in. §. differẽtia nu. 5. Expeditus Amphionibus, venio nunc ad fallentias dictæ regulæ. ¶ Et primo, dictã regula quòd in generali obligatione veniant bona præsentia & futura: fallit quo ad ea bona quæ verisimiliter nullis in specie fuisset obligaturus: quia illa non veniunt in generali obligatione bonorũ. ¶ Et est casus in l. obligatione generali. ff. de pigno. quæ autẽ sint ista bona quæ verisimiliter quis in specie non fuisset obligaturus exprimunt in d. l. obligatione cum tribus. l. sequentibus iunctis not. ibi per Bart. & Alex. & per Bart. & alios in l. j. C. quæ res p. obli. pos. & per Spec. in tit. de loca. & §. 5. verfi. cãterum. ¶ Limita tamẽ & restringe hanc fallentiam, nisi obligatio generalis bonorũ esset collata post mortẽ obligantis: quia quò obligatio conferretur post mortẽ cessat ratio, de qua in d. l. obligatione. & ideo veniunt in ea omnia etiã exceptuata in dictis. lli. ita nõ limitat Alex. in l. stp. hoc modo cõcepta in. vi. col. in ver. q. videtur verũ. ff. de ver. oblig. ¶ Et hinc est quod in vltimis voluntatibus in gñali dispoñe nõ exceptuãtur ea de quibus in d. l. obligatione generali. & alijs tribus sequentibus. l. nam q. §. h. cum. l. seq. ff. ad treb. & l. his ver-

bis. ff. de hære di. infra. ita singulariter
 no. Cor. præcep tor meus in cons. lxxij.
 37 iura. quij. volu. q. no. perpetuo. ¶ Secundo
 ita prima fallacia videtur restin
 genas & sublimanda: vt non procedat
 qm in dispositione & obligatione generali
 bonorū esset adiecta dictio vt et
 falsis omnis: q. cum omne dicit nihil ex
 cepti. l. procurator. C. in anota. ita hinc
 rat. subulis & ex c. lxx. de Dec. in
 c. lxx. x. in q. col. verbi. no. ostendit. & c.
 intelligens. d. l. obligatione generali. pro
 cedere in obligatōe indefinita. puta no
 norū: fecus si adijciat dictio omnū. de
 etiā tenet Decius in l. c. m. o. in j. colū.
 ff. si cer. pec. v. etiam ad hoc mouetur
 ex no. per Bar. in l. generali. §. vxor. ff.
 de v. l. i. leg. ¶ Sed licet auctoritas De
 cij sit magna: in ego dubito de illa sua
 decisione. Primo, quia doc. intelligunt
 d. l. obligatione generali. qm causa fuit facta
 obligatio cu dictione omnū: vt per
 Bart. in l. i. codicillis. §. in i. no. de lega.
 ij. & per Mathes. in no. 1. 4. 2. per Bar. &
 Saly. in l. j. C. quæ res pig. ubi. post. & p.
 Alex. & doc. in d. si. p. h. q. no. c. conce
 pta. secundo, quia opi. Decij no probat q.
 no. p. Bart. in l. generali. §. vxor. Nā (vt
 etiā dixi. §. in hoc mebro in §. an phario
 no. 1. 4.) Jex dicitis Bart. ibi colligit. q.
 dispositio, seu obligatio generalis simp
 citer facta cōprehendit etiā venalia sed si
 dicta dispositio generalis restringat ad
 certū locū. puta relinquē oīa quæ in do
 mo sunt: tunc ppter locū designatū res
 stringit dispositio generalis. & nō cō
 prehēdit venalia quæ sunt in domo: nisi
 dicte loco designato adijciatur aliud si
 gnū vniuersale, puto dicēdo: qm & domi
 quoquo modo sunt: tūc enim illa restrin
 gō locū tollit per dictā clausulā vniuer
 sale quoquo modo. & prout prius cōpre
 hendebat venalia: qm dispositio erat fa

cta sine designatione loci. Ita & nūc cū
 designatione loci ampliat & dictā clau
 sulam quoque modo ita vult in effectu
 & substatia ibi Bart. & sic Bart. nō facit
 ibi dīctōem inter legatū seu dispositio
 ne ind. hinc ita vt vniuersū vt facit De
 cius in sua decisione. ¶ Nec etiā fundari
 pōt dictio Decij ex no. per Bart. in l. si
 plurib. ff. de leg. ij. ad quē se refert De
 cius: quia Bar. ibi examinat. an & qm in
 definita equipolleat vniuersali: & in p
 pesto dicit q. qm indefinita profert ab
 homine: si sedet ex voluntate profes
 soris, an cōprehēdit vel nō cōprehēdit
 res factūne debet attendi q. ipse voluit:
 in casu aut dubio qm nō collat. qd volue
 rit: distinguit, an sit eadē ratio omnium
 cōtentorū subindefinita, an nō prout te
 cunā Bart. ibi distinguit Ly. in Rub.
 de reg. iur. lib. vj. in terminis autē. d. l.
 obligatōe generali. qm nō est eadem ratio
 omnū cōprehētorū: & ideo excludunt
 ea de qbus in d. l. obligatōe cū tribus
 illis leg. ¶ Tertio, nō obstat illud yul
 gare q. qui omne dicit nihil excludit.
 d. l. a procuratore. q. terminis omnis res
 stringit ad ea quæ sunt de natura cōtra
 ctus: vt pulchre declarat Barto. in d. l. a
 procurator. & in d. l. q. habet. in prin
 ci. ff. de leg. iij. ¶ Præterea dictio omnis
 adiecta dispositioni de futuro cōtinēti
 cōtēctōe noui actus recipit restrictiōe
 de habitate vt latē p. Bar. Alexā. &
 l. in l. j. §. nūciatio. ff. de no. oper. nūc.
 Et præterea dictio omnis, adiecta in ge
 nerali obligatōe bonorū restringi debet
 ad bona quæ habilia sunt cōprehēdi
 in ea, nō aut ad inhabilia iuxta. d. l. obli
 40 gatione generali. ¶ Quarto, quia lex
 obligatōe generali lequitur expressē
 de generali obligatōe, ergo nō est res
 stringenda ad indefinitam, vt facit De
 cius. Nam oratio vniuersalis: generalis,
 particula

particularis, & indefinita differūt ad in
 uicē, vt latē habetur per Bart. in l. si ita
 ff. de auro. & arg. lega. & per Bar. in l. si
 §. j. ff. de leg. ij. merito dispositio. d. l. ob
 ligatione generali. procedit etiā qm adie
 cta fuit dictio generalis, omnis: quia illa
 dictio facit obligatōem generalem: vt
 per Bart. in d. l. si ita. & sine dicta dictio
 ne omnis diceretur indefinita, vt ibi per
 41 Barto. ¶ Et præterea doctores volen
 tes dare cautelā q. in obligatōe & hy
 potheca comprehenduntur etiam ea quæ
 excipiuntur in d. l. obligatōe. cum fe
 quētibus dicunt q. obligatōe omnia bō
 na præsentia & futura etia (supplecti
 lia & vestes proprie plone vel quelibet
 alia res quæ speciale requireret expres
 sionē. nō isto modo bene cōprehēdenti
 ea de quibus in d. l. obligatōe arg. c. q.
 ad agendum de procura. lib. vj. & itam
 cautelā tradit Matthesi. in d. not. 1. 4. 2.
 refert Alex. in d. l. obligatōe generali:
 ex quo datur intelligi q. sola dictio om
 nis nō sufficit & ita puto tenendum.
 42 ¶ Secundo fallit principiatē dicta re
 gula in bonis prohibitis alienari sub pe
 na: quia illa comprehenduntur in gene
 rali obligatōe bonorum vt per Bar. in
 l. codicillis. §. in i. no. de lega. ij. per
 Specula. in titulo de pigno. §. j. ad fin
 versu. sed nunquid cadit feudum per
 Bald. in l. j. per illum tex. post Barto. ibi
 C. quæ res pi. obli. g. possel. & in l. volun
 tas. C. de fideicom. & in c. imperialem.
 in princip. colū. de prohibi. fe. aliena
 per Federi. per Ange. in authen. de non
 aliena. & ea quæ parit. in prin. per Ale
 x. in consil. 1. 10. ij. colū. versu. fort si
 cantur prædicta. §. volu. per Bart. in l. si
 constante. in princ. in ij. q. tertie partis
 princ. & ibi per Alexā. ff. sol. mat. & per
 41 Alex. in consil. x. ad fi. vj. vol. ¶ Ter
 tiō fallit dicta regula in bonis feudali

bus quia illa non veniunt in generali
 obligatōe: ea ratione, quia feudū non
 solum prohibetur alienari, sed etiā pig
 norari: vt est text. in c. j. in princ. de
 prohibi. fe. alie. per Federi. & no. Bar.
 in d. l. qui habet. in fine principij. ff.
 de lega. iij. ¶ Et ideo sicut reprehēdit
 Barto. in d. l. si constante in principij.
 in q. tertie q. principa. dum ibi vult q.
 in facta hypothec. data à iure pro restitu
 tione dotis comprehenduntur etiam
 bona feudalia. prout ibi eum reprehē
 dunt Bald. & Roma. dicentes q. in genera
 li hypotheca nō venit feudū ppter pos
 sēl priuationis, quam incurrit alienans
 vel obligās illud p. d. l. j. in princ. & ideo
 non est verū simile, q. illud quis in specie
 vult alienari, quia d. l. obligatōe gene
 rali. ¶ Et cōtra Barto. in hoc. f. q. feud
 um neq. generaliter, neq. specialiter,
 neq. expressē, neq. tacite obligari pos
 sit, tenet Spe. in tit. de pig. §. j. versu. sed
 nūquid feudum & Saly. in d. l. C. de in
 re emphy. & Bald. in l. iij. C. v. in poss.
 lega. & in d. c. §. 8. aut si luellario. quibus
 mo. fe. am. & Alex. in d. l. si cō
 stante in princ. in ij. q. tertie q. princ.
 & Alex. in consil. 41. v. i. o. themate no. 1.
 & 1. vj. vol. & l. in d. l. fin. in car. 18. §.
 nume. 34. & sic ista est communis & ve
 43 ra conclusio. ¶ Restringitur tamē &
 limitatur ista conclusio quinq. modis
 Primo, nisi vasallus daret feudū pigno
 ri domino, quia tunc cum dominus cōtē
 sentiat, nulla ei fit iniuria. c. j. extrā de
 feudo. ita tenet Bar. in c. j. in prin. de pro
 45 hibi. fe. alie. per Fede. ¶ Secundo, re
 stringitur, quādo essent plures domini,
 & feudum esset diuiduū: quia tunc pos
 set pignorari vni ex dñis, etiam alijs nō
 46 cōsentientibus. ita no. Bal. eo. lo. ¶ Ter
 tiō limitatur, nisi feudum obligaretur
 pro necessitatibus vel feruitijs domini.
 b iij Q. quartō

notat
Decij

notat
Bart.

47 ¶ **Quarto** limitatur, nisi obligaretur ab q. traditione animo luendi. istis duobus modis limitat Bal. in ij. C. commu. de lega. & in d. §. aut si huellario. licet Ambro. opizo. in repeti. l. filiusfamij. §. diui. in. ix. l. i. i. i. i. i. i. §. ff. de leg. j. inuoluendo se in hoc firmet contrarium. Ad cuius dicta responde vt. §. in hoc membro in. vj. ampliatione: & latius. j. in. ij. membro in. xij. q. v. ibi late posui an & quando prohibita alienari. sint etiā prohibita hypothecari. ¶ **Quinto** restringitur & limitat respectu fructuum & commoditatum feudij quia licet feudum respectu dominij & proprietatis non possit pignori tamen respectu fructuum & commoditatum illius lic ita tenet Ioā. Fab. in. §. item seruiana. in. xiiij. col. l. i. in. §. de acti. refert & sequitur Ias. in. d. l. h. char. 185. iij. col. ¶ **Intellige** tamen tu & declara istud, quando vasallus obligaret se actione personalia ad dictos fructus & commoditates feudij: nā tūc valeret obligatio. secus autē si pro dictis fructibus & commoditatibus vasallus constitueret ius usufructus in re feudali prout no. per Bart. in. d. l. codicillis. §. inf. tuto. in. ij. q. ff. de lega. ij. & ibi sequitur Bald. & reputat notabile. Nam ibi Bar. vult q. prohibitus vendere vel obligare, potest tū fructus rei phibite alienare: vendere & obligare se psonali actione ad prestandū dictos fructus: nō autem possit vsum fructuū constiturere: quia tūc constitueret ius in re, & esset quædā alienatio vel obligatio: iuxta no. in. l. h. C. de rebus alie. non alie. ¶ **Quarto** fallit regula principalis, in bonis huellarijs, q. etiā illa nō veniūt in obligatiōe generalia: ita tenet Ang. in aut. de resti. & ea que. par. in prin. & facit tex. in cap. generali. h. de feu. sue. contro. inter do. & agna. & in. c. j. de cap. qui curiam vē-

di. Et ita per p̄dicta iura tenet Alex. in d. l. si cōstit. in. d. ij. q. tertie. q. prin. & Ias. in. d. l. h. char. 185. col. iij. ¶ **Secundo** dubitatur in materia, quia dicitur contra tractus huellarius in quo dicitur est, q. in proposito cōtractus huellarius dicitur, quando vasallus concedit alteri certa annua mercede p̄ vicum, vel alia rem, quā ipse vasallus habet in feudis q. olim fieri poterat sine cōsensu domini: secundū id q. habetur in. c. j. in prin. §. si clientulus de aliena. feu. Hodie autem istud fieri non potest sine cōsensu dñi: quia omnis alienatio est phibita vasallo sine cōsensu domini. d. c. j. de ph. feu. alie. p̄ Fede. & secundū istā declarationē intellige istā quartā hmi. ¶ **Nā** si caperes cōtractum huellariū secundū cōmunē vsum loquēdis, secundū quē cōuenitur cum cōtractu emphyteutico & pro eo ponitur vt p̄dicta habetur per Alex. late in. l. h. finita. §. si de vestigalibus. in. xiiij. & xv. col. in vers. item dū in eadē. q. querit Barto. ff. de dā. infecti. tunc nō procederet ista. q. fal. Sed tunc esset dicendū de tali huello, put dictū fuit de bonis emphyteuticis. id. hoc membro in. vj. ampliatione nume. 8. ¶ **Quinto** fallit regula principalis, in rebus subiectis restitutioni fideicōmissariae in cōditionis euentū. quia tales res nō veniūt in generali obligatiōe. ita no. Ang. in aut. de resti. & ea q. par. in prin. in vers. in gl. q. incipit hāc primā dubitationē. & ita refert & sequit Alex. in d. l. si cōstit. in. tertia. q. tertie. q. prin. Bona autē q. sunt subiecta restitutioni fideicōmissariae purē nulla expectata cōditione: nō solū non veniūt in gnali obligatiōe: sed non possunt vllo modo etiā specialiter & exp̄sse hypothecari vt est tex. in. l. fin. §. sed quia nostra. C. cōmu. de leg. & ibi per omnes & c. Sexto

limita

limita p̄dictam regulā principalē, in bonis hæredis illius, q. obligat & hypothecatur: quia illa nō veniūt in generali obligatiōe bonorū: vt est tex. in. l. Paulus. in prin. ff. de pig. & ibi Bar. & glo. magna in. l. asiduis. C. qui po. in. p. h. ad id tenet Cy. Bar. Bal. Salyce. & alij in. d. l. asiduis. put etiā nō veniūt in legali feudo facta hypothecā: h. in fin. & ibi per doc. C. cōmu. de lega. & firma Bald. in d. l. p̄aus. in prin. in lectura antiqua: licet secus dicat in privilegio servatione p̄verso mali quā cōpetit nō solū contra bona defuncti, sed etiā heredis. ita dicit ibi Bah. post Iac. de arc. & Cyn. in additionibus allegat ad hoc tex. in. l. dabimus. ff. de s. p̄rui. credi. ¶ **¶ Sed** circa hoc dubitat vtrū, an res p̄scripta per hæredē cōfirmatē in tempore cū defunctio veniat in obligatiōe bonorū facta per defunctū: & in hoc Bal. in. d. l. Paul. in prin. in lectura noua, rñdet q. sic, si defunctus habebat titulū: si autē nō habebat titulum, tunc tenet allegat. l. q. alienā. & l. si alienā. ff. de donatio. causa. mor. & l. veniūt. C. fami. ere. & h. in fin. C. cōmu. de lega. & facit ma. l. Pomponius. §. cū q. admniculo. ff. de acquir. pos. vbi habet q. qui vult vt cōmodore alterius persona, debet etiam ex persona eiusdē vt in cōmodo. & facit ratio: l. secundum naturam. ff. de reg. iur. cū alijs cōtordandis. ¶ **¶ Maius** autē dubij est in materia, an defunctus possit exp̄sse obligare bona futuri hæredis: non tūc bona hæreditaria: & in hoc Bald. in. l. asiduis. C. qui po. in. pig. hab. post Petrū ibi sentit, q. sic. Nā Petrus ibi dicit q. hæres ad eū dō hæreditatē defuncti, censetur ratificare obligatiōe factā per defunctū. & pro hoc facit tex. in. l. si fundus. §. j. ff. de pig. vbi habetur, q. hypothecatio rei alienæ cōmuniatur per ratificationem

domini: idem tenet Bald. in. l. j. vlti. col. ff. solu. ma. idem tenet Ange. in. d. l. asiduis, sicut em defunctus pōt legare hæredis. l. vnū ex familia. §. i. rem. ff. de leg. ij. ita videtur q. possit rem illi obligare. & ita tenet Alex. in cōsil. clxij. vij. o. themate & scriptis in. ij. col. in ver. & tunc etiam dicta res iij. volu. Contraria autē opi. scilicet q. defunctus nō possit obligare bona hæredis, tenet Cy. Salyce. & Rapha. in. d. l. asiduis. & mouentur, q. testator legando rem hæredis, nō potest ei auferre dominiū & transferre in legatariū recta via. ergo eadē ratione nō debet posse rem hæredis afficere hypotheca & obligatiōe, Et cū dicta opi. mo. Cyn. transeat simpliciter Imol. & Pau. de cast. in. l. si hæredis seruus. ff. de leg. j. eandē opi. sequitur Bal. sibi contrarius in. d. l. Paulus in prin. in lectura antiqua. ff. de pign. mouetur quia ex quo creditor habet scientiam rei alienæ ergo sibi non potest confirmari pignus, per. l. i. in prin. eo. titu. Nec videtur verum, q. ad eundem videatur ratificari: quia talis oblig. nō descendit ad hæredem arg. l. quæ sitū. in. ff. de precario. ita inquit Bald. eandē opi. tenet Saly. in. d. l. Paulus in prin. & pro ista opi. videtur tex. in. l. i. Titio. ff. de pigno. & in. l. re alienā secūdo respōso. ff. de pign. actio. vbi habetur, q. si debitor obligauit creditori rem alienam: & postea dominus illius rei efficiatur hæres debitoris, nō reconualescit obligatio pignoris, vt ex ea creditor possit agere hypothecaria contra dictum hæredem: sed dabitur ei pignoratitia cōtraria descendens ex persona defuncti in hæredem: secundū veram lecturam quæ sequitur Bar. in. d. l. si Titio. vnde nō videt verum, q. ad hoc hæredis faciat reconualescere hypothecam que ab initio non valuit. ¶ Et

hōs

nos

hoc est verum quāvis solcat cōcludi, q̄ si dās rei obligat̄ ratificet obligationē factam de rei sua, obligatio reconualefcit, vt à principio: vt est text. in. l. i. fundus. §. j. ff. de pigno. & habetur per Barto. in. l. j. §. j. cod. titu. Et hoc, etiam si obligatio facta fuerit proprio nomine debitoris: & non nomine domini rei: quia licet regula sit, quōd quis non possit habere ratum id, quōd non est gestum nomine suo: vt. l. i. pupilli. §. sed si ego. ff. de nego. gest. tamen illud est verū ad cōmodum ratificantis: quia scilicet per ratificationem actus non gesti suo nomine quis non trahit ad illud negotiū nec acquirit actionem nego. gestorum. d. §. sed si ego. Sed quo ad prauitium d. §. bene potest quis ratificare id, quōd non fuit gestum nomine suo: ita pulchrē declarat Barto. in. d. l. i. fundus. §. j. & idē firmat Barto. in. l. j. §. sed & si cum q̄. ff. de vi & vi arma. vnde concluditur, q̄ licet ratificatio expressa illius, cuius res per alium fuit hypothecata validet hypothecam vq̄: à principio: tamen scopus est in tacita ratificatione que inducitur 57 per additionē hāreditatis. ꝑ̄ quā illud quod dicitur quōd quis succedendo alteri videtur, habere ratū q̄ per illū fuit gestū: habet locū & ꝑ̄cedit solū in his, que defunctus gessit nomine hāredis. vel in quibus pro eo de rato promissit: & tūc enim hares succedendo defuncto videtur illa ratificare: secus autē est in alijs casibus. Ita declarat Bart. in. d. l. i. rem alienā. in vlti. col. in ver. itē oppono extra glo. ff. de pig. actio. ¶ Et hoc quo ad actionem: quia scilicet creditor, q̄n hāres succedit debitori qui obligauit simpliciter & nō nomine hāredis, nec pro eo promissit de rato: nō habet actionem hypothecariā: sed quo ad exceptionē videlicet si hāres ageret cōtra illū credi-

orem possidentē tūc per successionem bene cōfirmata esset obligatio ad repetendum hāredē debitoris agentem. Ita declarat Barto. in. d. l. rem alienā. in vlti. col. in secunda opp. secunda partis. & habetur per Barto. in. l. cum vir. in vlti. col. in ver. quāro quid conuerso. ff. de vfuca. ¶ Et sic est differentia inter expressam ratificationem & tacitam: quia ratificatio expressa validat obligationē vq̄: à prin. Tacita autē, que fit per successionē in hāreditate debitoris, nō validat hypothecam factam per debitore de re hāreditatis: facta luitel nomine hāredis: vel defunctus pro hārede de rato promissit quo ad actionem hypothecariā: sed bene quo ad exceptionē: vnde in terminis nostris dūm queritur an hāres ad eū videat ratificare obligationem de bonis hāredis factam per defunctū. Alex. relatis opi. in. d. l. si hāredas seruus. fundamentaliter loquendo, cōcludit esse distinguendum, q̄ aut defunctus obligauit bona hāredis nomine ipsius hāredis: supple tu vel pro eo de rato promittendo & tunc fit vera opi. Pe. & sequaciu, quōd obligatio sit ratificata & cōfirmata per additionē. per no. per Bar. in. d. l. rem alienā. in vlt. col. Aut defunctus obligādo bona hāredis nō fecit mentionem de hārede: & tunc procedit opi. contraria q̄ obligatio nō censetur ratificata per additionem hāredis quo ad concedendam actionē hypothecariā creditori: sed quo ad exceptionem tantum per no. per Barto. in. d. l. rem alienā. & in. d. l. cum vir. & etiā quo ad dandam pignoratitiam contra hāredem per. d. l. si Titio. & ibi Barto. ¶ Et non obstat, quōd ex quo creditor scituit rem esse alienam, non reconualdat pignus per ratificationē dñi: quā imo etiā data scitētia creditori per ratificationem

actionē domini reconualefcit pignus: vt habet p Bart. in. l. j. §. j. ff. de pig. in sua distinctione. ¶ Nō obstat etiā q̄ talis obligatio nō descendat ad hāredē ar. l. quæ sitū. in. fi. ff. de peca. quia loquitur in diuersis terminis ideo cessat arg. l. i. ff. de calūnia. cum vulga. ¶ Ad alia autē, que in contrarium allegantur, responde: vt per Alex. in. d. l. si hāredis seruus. & sic opi. quā firmat Alex. cū declarationibus & supplementationibus de quibus. §. est tenenda tāquā verior & cōmunior. ¶ Septimo fallit. d. reg. in bonis dotalibus: quia illa non veniunt neq̄ comprehenduntur in obligatione generali omnium bonorū: & hoc tā in persona mariti, quā vxoris ita tenet Cy. & Bal. in. l. i. constāte. §. si maritus. ff. sol. ma. & ibi sequitur Alex. & mouetur quia maritus non pōt alteri obligare res dotales. l. vni. §. & cū lex. C. de rei vxor. acti. & insti. gbus alie. licet. in prin. & aut. siue à me. C. ad Vel. Et propter eā nō veniunt in obligatione generali: quia si nō pōt expressē obligare, non potest etiam tacitē: arg. l. cum quid. ff. si cer. pe. & facit reg. in generali lib. vj. & idē etiam ex parte vxoris: quia vxor non pōt consentire, q̄ maritus res dotales vel alās obliget. in iudicio dotis: vt est text. in. d. §. & cū lex. & habet per Ang. de Arc. insti. gbus alie. licet. in prin. & habet in. d. aut. siue à me. & ya et res dotales sunt i dñio mariti. l. doce ancillē. C. de rei vendi. ideo tales res nō veniunt in obligatione generali bonorū facta per vxorem constante matrimonio. ¶ Et intellige prædicta non solū in rebus dotalibus in estimatis: sed etiā in rebus dotalibus & estimatis vera estimatiōne, que faciat emptiōnem: iuxta legē quōtens. & legē h. inter virum. Cod. de iure dotium quia si maritus non esset idoneus in alijs suis bonis

pro restitutiōne dictæ dotis estimatæ, tūc ipso iure in subditū dominum dictarū rerum estimatarū restituatur in vxorē: iuxta tex. & ibi per gl. & doct. in. l. in rebus. C. de iure do. & propter eā tanquā res dotales non fuerunt affectæ per aliquā obligationē factam per maritum suis creditoribus cōstāte ma. in prin. v. vxoris. ita no. Bal. & Sal. in. l. interest. C. de vlti. ruc. & firmat las. in. l. ex cōuētiōe. in. 4. l. i. m. C. de pac. post. Bald. ibi in iij. opp. & faciūt no per imo. in. l. si estis maris. ff. fo. ma. & per Bal. in. trac. do. in. viij. parte. in. vij. priu. ¶ Octauo fallit. d. reg. in iure patronatus: quia licet in contractu pignoratitio transeat in creditorē pñsio debita ecclesie pro iure patronatus: quā illa pōt restitui vel in debitū cōferri: iuxta no. in. l. j. & ij. C. de pign. actio. Tamen ipsū ius patronatus, quōd cōpetit ecclesie non transit in creditorē ecclesie cui solēnter per ecclesiam fuit hypothecata vniuersitas: in qua aliās comprehenditur ipsū ius patronatus: quia istud ius non posset neq̄ restitui neq̄ cōferri in fortem. Nam si creditor eligeret & presentaret: & pręsentatus institueretur, non deberet post modum remoueri: & sic restitui ius patronatus ecclesie debitoric: nec posset haberi ratio estimatiōnis dicti iuris patronatus: quia est res inestimabilis: & ideo non venit in obligatione generali. iste est tex. singu. in. c. cum Bertoldus. de re iudi. & ibi habetur per Abb. in pen. col. post gl. dū soluit cōtrarium formatum de. c. ex literis. de iure patr. tenendo secundā solutio. gl. ibi: & hoc modo sunt intelligenda notata per Bar. in. l. siis. §. iura. in. fi. ff. de pigno. vbi loquitur de hoc arti. allegando. d. c. cum Bertoldus. ¶ Pōt etiam limitari. d. regula prin cipalis in omnibus casibus, in quibus

bus de iure bona expōit & in specie obligari non possunt: de quibus tractabitur in sequenti. **¶** Membrum: quia ubi est prohibita obligatio expressa & specialis, ibi etiam censetur prohibita generalis: arg. l. eū qd. ff. si cer. pe. Tameñ magis ordinate procedamus, dictos casus ponem⁹ in sequenti membro ad quod nunc devenimus.

✱ Summariū. ✱

- 1 Hypoteca specialis & expressa dicitur illa, in qua res particularis obligatur.
- 2 Rem specialiter & expresse obligari, & rem haberi at si specialiter est obligata, differunt: nec est idem.
- 3 Hypoteca in quibus contractibus, & pro quibus debitis positi constituti & contrahuntur.
- 4 Hypoteca specialis requiritur, quod res sit in bonis debitoris tempore obligationis contractae.
- 5 Obligatio rei obligata creditori licet non sit in bonis debitoris, ipsi tamen debitoris debita est valida.
- 6 Habensius in re, potest eam obligare: licet non sit ei debita, nisi sit in eius bonis.
- 7 Hypoteca potest constitui in re qua debitor habet quasi dominium & idem ius transferri videtur in creditorum.
- 8 Ius creditoris in debitor obligavit re in qua habet quasi dominium vel superficies, resoluitur eo ipso, quod resoluitur ius debitoris.
- 9 Debitor habens usufructum in bonis an possit illum obligare: usque ad iure. 26.
- 10 Debitor principalis cuius nomen fuit obligatum per creditorem alteri creditori, an possit solvere primo creditori in praedictum secundum creditorem, cui nomen suum est obligatum?
- 11 Solutio an possit fieri per primum debitorem, cuius nomen fuit obligatum secundo primo creditori qui obligavit, & an hoc casu sufficiat sola scientia obligationis: vel si

requiratur denunciatio obligationis factae. **¶** Pignus pignoratium, omnino liberatur per solutionem debitoris primo creditori factam. **¶** Legatarius secundus cui primus est gratianus restituere habet utilem hypothecarium contra heredem absque restitutione vel cessione. **¶** Tacita hypotheca inducitur pro legatario competens videtur secundo legatario, cui primus est gratianus restituere. **¶** Legatarius particularis cui primus est gratianus restituere, habet realem actionem sine cessione: licet non possidemet. **¶** Actio personalis non transit de subiecto in subiectum. **¶** Actio hypothecaria est realis: & transit de subiecto in subiectum. **¶** Tacita hypothecaria que datur pro legatario non venit accessorie ad personalem: sed oritur aequae principalior. **¶** Actio competens primo legatario, non transit in secundum nisi cedat: quod admodum illa, que ceperit heredi non transit in solatō commissarium universale nisi facta restitutione. **¶** Hypotheca potest etiam constitui in praedictis pendentiis & futuris futuris, cum aliis. **¶** Fiscus potest vendere & obligare totam rem, quam habet communem pro indiviso cum privato. **¶** Divisio rei communi non tollit obligationem, si actum per unum ex sociis de parte sua pro indiviso. **¶** Iudicium divisorium ceperit inter duos creditores, qui rem communem pro indiviso pignori acceperunt. **¶** Creditor cui vnus socius rei communis pro indiviso obligavit, potest provocari ad iudicium per alium socium & sic contingit: totum rem ad iudicium socio, non auditur postea alius socius, nisi totam rem redimat. **¶** Divisio per se potest per creditorem conventionem contra condominum rei hypothecatae. **¶** Iudicium divisorium habet locum inter duos

tenentarios eiusdem rei. **¶** Iudicium divisorium potest intentari per tenentarium contra habentem commissionem in re. **¶** Divisio potest fieri per socium cum alio socio non obstante, quod vnus eorum parte sua obtinebit. **¶** Iudicium divisorium non potest intentari per socium, qui alteri confocio partem suam obligavit non resoluta prius hypotheca: si de hoc confocius excipiat. **¶** Fructus pendentes possunt obligari: & que libet res futura: ut partus ancillae: futus pecorum: & similes. **¶** Res litigiosa nec obligari nec alienari potest. **¶** Res religiosa & sacra nec emi, nec obligari, nec alienari potest. **¶** Papillaris res non potest obligari per solum papillum: nec cum iure sine decreto iudicis. **¶** Infracta ruralia non possunt hypothecari nec pretorio pignore accipi: licet hoc de consuetudine non servetur. **¶** Filij nec alij homines liberi possunt hypothecari. **¶** Hypotheca non potest constitui in premio successorie. **¶** Res aliena non potest obligari. **¶** Obligatio rei alienae sub conditione si sua erit, est valida. **¶** Obligatio rei alienae validatur per ratificationem domini illius rei. **¶** Obligatio rei alienae validatur per dominij superventionem in ipsi debitori. **¶** Res aliena obligata creditori ignoranti, supervenienti dno debitori, committitur quod ad utile hypothecaria: obligata autē scienti, committitur quod ad retentionem tantum. **¶** Hypotheca in re aliena in qua debitor habet aliquod ius, constituit potest respectu illius iuris: & si dominium post superventionem debitoris, valet in tota re. **¶** Hypotheca in hoc differt a venditione: quod in ea constituenda non requiritur verbum

promissum: in venditione autem sic. **¶** Res in qua est ipse fucetio, licet veniat in generali obligatione bonorum: tamen specialiter obligari non potest. **¶** Hypoteca de re aliena non valet in praedictum domini: valet tamen in praedictum tertij possessoris nullum titulum habentis ad causandum utilem hypothecariam ad similitudinem hypothecariae. **¶** Titulus dicitur modis accipiatur: & an hypotheca quotiens titulus. **¶** Hypoteca de re aliena, valet in praedictum debitoris: & quomodo. **¶** Empitor si agat ut venditione contra venditorem, non potest venditor reficere quaestionem domini. **¶** Empitor non tenetur fateri venditorem esse dominum: nec negando dominum, videtur illius turpitudinem allegare. **¶** Pignoratitia non impeditur per exceptionem domini: quia in ea non requiritur quod debitor sit dominus. **¶** Actio pignoratitia non requirit probationem domini. **¶** Pignoratitia an & quo casu habeat se probante victorie. **¶** Creditor non potest excipere de dominio contra debito: em respectu rei pignoratita ipsi creditori. **¶** Res prohibita alienari, an possit pignori dari. **¶** Pignus dicitur commercium. **¶** Alienationis prohibitio non comprehendit hypothecam proprie: sed interpretatur & extenditur. **¶** Pignus dicitur in bonis debitoris remanere. **¶** Alienationis prohibitio, censetur prohibita hypotheca: & hoc in dispositione favorabilis, scilicet in odiosa vel personale. **¶** Verba contractuum sunt stricte intelligenda. **¶** Regula, quod non prohibe censetur prohibitum id, per quod peruenitur ad aliud, non praedit in dispositionibus penalibus & odiosis. **¶** Prohi

- 76 Prohibitio alienationis non includit hypothecam.
- 77 Prohibitio alienari quandoq; censetur & prohibita pignoriari, vel obligari.
- 78 Hypotheca prohibita, sub pena, intelligitur de illa, in qua intervenit traditio non autem de illa, quae sit sine traditione: quia per illam non incurritur pena.
- 79 Emphyteusim alienatio sine traditione, caudicatum non inducit.
- 80 Hypotheca contra prohibitionem constituta nulla interveniente traditione, est invalida.
- 81 Hypotheca vendi potest per creditorem, etiam si pigore existente apud debitorem.

¶ Tertium membrum secundae Partis.

Sequitur ergo tertium membrum huius secundae Partis principalis: in quo tractandum est de hypotheca speciali expressa: & pro intelligenda praemito, quod specialis hypotheca expressa dicitur, quando vna res particularis obligatur. vt est text. in l. j. in principio secundo responsio. ff. de pign. iuncta gloss. ibi in ver. recepta.

¶ Potest etiam dici specialis hypotheca, cum obligantur bona praesentia tantum: vt est text. iuncta gloss. in l. i. & quae nondum. §. j. ff. de pigno. in glo. in ver. specialiter. Et sic in hac materia dictio specialis, capitur ad differentiam generalis. ¶ Aliquando tamen ista dictio specialis, exponitur. i. expressa: vt no. gloss. in l. negotium. C. de neg. gest. & habetur per Alex. in l. j. in. iij. column. super gloss. j. ff. de offi. eius, cui man. est iuris. & in l. j. ad. ff. si quis in ius voca. non in e.

¶ In terminis autem nostris dictio, specialis, accipitur primo modo, videlicet, quando vna res particularis, vel plures in specie, expressè hypothecatur.

cantur. ¶ Adde tamen, quod aliud est rem specialiter & expressè obligari: & aliud perinde haberi, ac si specialiter esset obligata. Ita not. Bartol. in. licet. ff. in quibus cau. pig. ta. contra. h. quod potest seruire ad multa. & facit. l. mercis. cum ibi no. per Bar. ff. de verb. signa. vbi habet, qd aliud est esse tale, & aliud haberi pro tali. ¶ In quibus: autè differat generalis hypotheca à specialis, dictum fuit. & in secunda parte, in secundo membro: vbi posuit sex differentias, ibi vide. ¶ Item praemittit, qd hypotheca & obligatio bonorum potest interponi in quolibet contractu seu obligatione, sine sit pura sine in diem, siue conditionalis, & tam in contractu qui de praesenti celebratur. quàm etià pro eo, qui in celebra tus est & tam pro toto debito, quàm pro parte: & etià pro naturali obligatione, vt de his omnibus est text. in l. res hypothecae. in prin. ff. de pigno. ¶ Et hypotheca interponi potest non solum pro iuo debito, sed etià pro alieno: vt est text. in d. l. res hypothecae. §. in. de pluribus autè modis contra hanc hypothecam & pignus, latius dicitur. j. in. iij. parte principali in prin. vbi de pignore conuentionali tractabitur. ¶ His praemis quæritur, quæ res in specie & expressè obligari possint: & respondet qd omnia, quæ sunt in bonis nostris, obligari possunt: vt. quæ prædicti. C. si alie. res. p. d. fit. & in l. qui filios. C. q. res. pig. obli. pos. & not. gl. in. l. si quis. §. v. usufructus. ff. de pign. Itè quicquid vendi potest: potest etiam pignoriari. l. sed & quod. §. j. ff. de pign. Et istud sit pro regula. ¶ Ad quam regulam pro faciliori ordine, ponam ampliationes & limitationes: & secundo loco octo limitationes. ¶ Primo igitur amplia regulam, quod etiam si res obligata cre

ta creditori non sit in bonis debitoris sed sit aliena tamen sit debitori debita ex aliqua causa, valet obligatio l. l. iij. §. j. & ibi no. gl. ff. qui pot. in pig. hab. & not. gl. & Bar. & alij in l. j. §. j. vbi ponit distinctionem plenam in materia. ff. de pigno.

¶ Secundo amplià, etià si res obligata non sit in bonis debitoris, neq; ei debita: sed debitor in ea habeat aliquod ius in re: quia in illo iure consistit obligatio: & hinc est, qd non habet aliquod ius in re, nisi solius superficiarij, potest illud obligare: vt. l. grege. §. & in superficiarijs: & ibi glo. quæ allegat concordantes. ff. de pigno. & assignat rationem: quia. f. talis superficiarius habet vtile dominium vt. l. in provinciali. §. pen. ff. de no. oper. nun. & in l. j. §. j. de superficiali. ¶ Et ex hoc inferitur idem esse in eo debitore, qui in re habet quasi dominium & possit exerceri publiciana: quia scilicet ille etià potest dici quasi dominium pignori obligare: & per talem obligationem creditor consequitur idem ius: qd habet debitor: & aduersus illos, aduersus quos debitor poterat se tueri vigore quasi dominij, poterit etiam se tueri creditor. Vnde si verus dominus rei ageret, creditor se tueri non posset: quia etià debitor contra eum obtinere non posset iste est text. & ibi glo. in. l. si ab eo. ff. de pigno. & ibi optime declarat.

¶ Bar. ¶ Intellige tamè, qd vterq; praedictorum t. s. habens hypothecam à superficiali, quàm à quasi domino amittit ius dictæ obligationis eo ipso, qd reoluetur ius debitoris obligatis: vt no. Bar. in. d. l. grege. §. & in superficialijs p. ea, quæ ibi allegat: & habens hypothecam ab illo: quia habet vtile dominium, vel quasi, quâdo ageret vtili hypothecaria qd habet probare, & qd deducere in libello.

¶ docet Bar. in. d. l. si ab eo. ¶ Secundo

ex ista ampliatione dubitatur, quid in usufructu: an. si debitor habes vsumfructum in bonis possit illum obligare: & videbitur dicendum qd non: quia ut per hypothecam constituitur creditor usufructus formalis: qui apud alium est, per modum seruitutis: vt per Bald. & doct. in l. usufructu. ff. so. ma. & per Alex. in l. si ita stipulatur. §. titius. ff. de ver. obli. ga. Et nõ videtur, quod illum creditor possit habere obligatum: quia si usufructus est sibi constitutus, est sours: & idè sibi non potest esse obligatus. l. neq; pignus. ff. de reg. iur. Aut nullus usufructus est constitutus: & cù nõ sit, nõ debet posse venire in obligatione. Tamen hoc non obstante, dicendum est, quod licet per dictam obligationem non sit constitutus vsumfructus: tamen illa facultas & comoditas vtendi & fruendi, quæ est apud debitorem, potest deduci in obligationem: & sic non ipse usufructus: sed ius vtendi & fruendi censetur obligatum: & sicut debitor possit vendendo transferre vsumfructum in alium: ita creditor vigore hypothecæ, debitor non solvente poterit dictum vsumfructum vendentem in prædictis tenet Barto. in. l. si is qui. §. usufructus. ff. de pignori. ¶ Et nõ obstat si dicatur, qd usufructus non potest vendi. vt in. d. de usufruc. §. finitur: & etiam non potest obligari vt. l. sed & si quid. in. ff. de pigno. quia respondetur, qd licet non possit vendi & obligari, vt transferatur ius usufructus, tamen bene potest vendi & obligari, vt transferatur comoditas: vt. l. arboribus. §. usufructuarius. ff. de usufruc. Ita declarat Bartol. in. d. l. si is qui. §. usufructus. & Cy. & Salyc. in l. j. C. si pign. pig. da. fit. ¶ Dicunt enim quando dominus pleno iure obligat alicui vsumfructum: tunc usufructus causa

lis, qui erat penes eum efficitur formalis in persona creditoris: & si postea creditor alteri illi obliget: vsufructus ille formalis non recedit ab eo: sed ius realis obligationis transfertur, in secūdam creditore. ¶ & idē tenet ibi Bal. dicens, qd ius quatuor creditorum in pignore est reale: & de facili transit ab oīsibus creditoris in aliū: sicut dominiū: quod est rāstritorium de vno in aliū, & perambulā per mille manus: & idem semper est ius licet tēat per multas manus: & idē creditore primus qui habet obligatū vsum fructū: si alteri illi obliget, nō tām tūc ius vsufructus nec ab eo separatur: sed tantum transfert ius reale: quod habet in vsufructu vigore hypothecæ & obligationis, ita inquit ibi Bald. ¶ Adde tamen prædictis, qd licet (vt dictū est. s. j. creditore) qui habet hypothecam in vsufructu possit vendere vsum fructū, vt tenet Bartol. in d. l. si quis §. vsufructus. tamen non potest vendere proprietatem, in qua constitit vsufructus. vt est text. in l. j. C. si pig. da. sit. ¶ Sed dubitatur, an vendit vsufructū per creditorem vigore pignoris & hypothecæ sibi in eo constitutæ: an ille amplius reuertatur ad proprietatem? & videbatur dicendum, qd sic: vt in §. finitur in situ. de vsufruct. Tamen contrarium est tenendum, videlicet, qd in illo casu vsufructus non reuertatur in qua ad proprietatem: & ita tenet Bal. in d. l. j. C. si pig. da. sit. vbi dicit se habuisse ista. q. de lacto Florentia: & non obstat. d. §. finitur. d. ubi dicitur qd si vsufructarius alienet vsum fructum in extraneum, ille vsufructus finitur, & redit ad proprietatem: quia ille. §. procedit quando alienatio vsufructus fit sine permissione legis vel ipsorum contrahentium: secus autem

quando alienatio fit ex permissione legis vel contrahentium: prout fit quando creditor cui fuit obligatus vsufructus alienat illum debitore non solentē tenet ibi Bald. & an. & quando per alienationē vsufructus per vsufructuāriū factum finitur vsufructus, videtur per Bal. in l. res. quarum. C. de iure do. per Bar. in l. si vsufructus ad finē. ff. de noua. quorū dicta aliter non refero: quia sunt extra materiam nostram. ¶ Iterū dubitatur, qd si creditor, cui fuit obligatus vsufructus: vendat simpliciter rem vel possessionem vel ipsam obliget alteri, an in isto casu videatur vendidisse vel obligasse dictam rem in totum, an vero solum ius, quod in ea habet: & gloss. in d. l. j. C. si pig. da. sit. in gloss. in versu. vinculum dicit qd vendit vendidisse vel obligasse solum ius, quod habet in ea argu. l. quod tabernas. ff. de contrahen. emptio. sed Cyn. ibi dicit decisionem glo. procedere, quod recipiens obligationem vel venditionem à primo creditore erat sciens: qd ille non habebat in dicta re nisi dictum ius: per not. in d. l. j. tabernas. & in l. si domus. §. fina. ff. de lega. j. Secus autem si esset ignorans, quod in dubia præsumitur: quia tunc censetur obligasse & vendidisse totam rem, & in totum teneretur quoad præiudiciū suū: nō aut in præiudiciū ipsius rei obligatæ vel dominiū ipsius iuxta no. in l. rem alienā. ff. de cōtra hē. emp. & ita tenet Bal. & Salyc. in d. l. j. C. si pig. da. sit. ¶ Tertio ex ista secunda Ampliatione. Dubitatur quid in seruitutibus an seruitutes possint pignori dari, vel obligari? Et dicendum est, qd seruitutes & iura rusticorū prædiorū possunt obligari: seruitutes autem & iura vrbano-rum prædiorū minimē. vt est text. in l. si,

si quis. §. si cum. l. seq. quæ incipit: sed in viā. ff. de pigno. & est glo. in l. qui fructus. in ver. obnoxia. C. quæ res p. obli. pio. Intellige tamē tū & bene aduerte: qd seruitutes rusticorū prædiorū possunt obligari creditoribus per ipsum dominiū rei, in qua est seruitus. Nō autem intelligas, qd ille cui fuit constituta seruitus prædij rustici, possit illam seruitutē alteri obligare: quia indistinctē ille, cui est constituta seruitus, tam rustica, qd vrbana, non potest eam pignori dare: ita tenet Bartol. in l. ff. de vsufruct. lega. in vlti. col. in ver. & pro declaratione. l. op. pono. vbi approbat lecturam gl. datam ad d. l. sed an viā: & ita dicit tenuisse Cy. ip. o. audite. ita etiam tenet Bal. in d. l. si quis. §. fin. ¶ Vbi ad similitudinem vsufructus in quo datur causalis & formalis, dicit in seruitute esse causalem & formalem: & qd seruitus causalis prædij rustici potest obligari: sed formalis non, siue finis in seruitute rustica, siue vrbana: & idem dicit esse in seruitute vrbana: & assignat rationem: quia huiusmodi seruitutes respiciunt indigentiam rei vel personæ, pro qua sunt constitutæ: & intantum licet eis vtī, in quantum est in indigentia. l. ergo. §. si ff. de serui. vrbana. prædio. & ideo non possunt per eum cui constitutæ sunt alteri obligari: quia per hanc viam ille veterit illis alio modo, quā essent constitutæ: quod non licet vt. l. ex meo. ff. de serui. rusti. prædi. & ita dicit tenere Dy. in additionibus: & subdit qd seruitus causalis improprie dicitur: quia omnis seruitus est formalis & abstracta à suo dominio. ¶ Sed dubitatur, quæ sit ratio differentie inter seruitutes rusticas & vrbanas: & gl. in d. l. sed an viā assignat hanc differentiam. §. qd ideo seruitutes vrbanae non possunt obligari: quia ser-

uitutes vrbanae constituuntur sub quadam perpetuitate: nec ex mutatione illarum contingat vrbes deformari: moenij & edificij vt insit. de rerū diu. §. cum in suo. & in l. ff. ne quid in lo. publici. Non enim efficit conueniens vt post quā tigna immissa essent, soluto pignore, ille qui immisit, cogeret tollere, deformando edificium quod inconueniens cessat in seruitutibus rusticis. & ista ratio placet Bartol. ibi. ¶ qui subdit qd si daretur casus in seruitutibus vrbanis in quo cessaret ratio dictæ deformitatis, etiam in illis constitueret hypotheca: & de hoc ponit exemplū, videlicet quod esset hypotheca seruitus altius nō tollendi, donec pecunia mutuata restitueretur. nam hoc casu cessat dicta ratio deformitatis, ideo valebit obligatio. & ita etiā refert & sequit Veronen. in tractatu vrbano-rum serui. in c. xij. ad fi. sub Rub. de seruitutib. realib. ¶ Tertio ampla regulā supradictam, quoad res non esset debita, nec in ea haberet aliquod ius: sed esset illa res sibi obligata per hypothecam: nam etiam illa potest alteri obligari vt. l. j. & ij. C. si pig. da. sit. & ibi Bart. Bald. & Salyc. & l. gre. §. cum pignori. & ibi Bart. ff. de pigno. & talī casu secundus creditor cui primus obligauit pignus, habet vtilem hypothecam: primus aut habet directā. & ratio est secūda gl. in d. §. cū pignori. in glo. in ver. actio. quia quā primus creditor obligat pignus, in secūdo. Ille qd obligat, nō est dñs rei: ideo secūdo datur vtilis: sed qui obligauit primo, fuit dñs: ideo primus datur directā: & illam glo. sequitur ibi Bartol. & Salyc. post Petr. in d. l. j. C. si pig. da. sit. licet per alia verba vt ibi per eum. ¶ Sed dubitatur an sicut primus creditor potest obligare pignus secūdo. Ita & secundus. Anto. de fa. de pi. & pyp. c. dus

dus possit obligare tertio: & sic deinceps & Specul. in titul. de pigno. §. i. verifico. sed cum pignus dicitur pignus non potest pignoriari ultra tertiam vicem tunc tunc in iuribus argu. eum mult. de rescript. libr. vi. Et hoc dictum dicit esse notandū Abb. in e. cum contra vlti. col. in verifico. sed est questio notabilis de pigno. sed Bald. in d. l. tenet contra Specul. sed in pigno pignori milles dari possit: quia ius questum nobis in pignore, est reale & ab omnibus nostris de facili transit: hinc dominium quod est transitorium de persona in persona per mille manus, & semper remanet idē dominium: sic in pignore idē ius permanet per quācūq; manus perambulerit: id dicit ibi Bald. idem tenet Angel. in d. l. j. Ro. aut in Rub. de arbi. circa medium refert dictum Specul. & Angel. & nihil firmat. ¶ Sed Alexand. in l. qui bona §. sine penult. colum. ff. de dam. infect. dicit, quod verior videtur opi. Angel. quia dictum Specul. non probatur per iurata, quae allegat: & quod contra eum facit id, quod vult Barto. ibi non tractat de infinitate numeri, praefertim dum allegat. l. veluti. §. haec vox. ff. de adē. & ita tenendum puto. ¶ Quartū amplia regulam, ut procedat non solum in rebus corporalibus hypothecatis: sed etiam in nomine debitoris. Nam etiam nomen debitoris mei potest per me obligari creditori meo: vult text. in d. l. grege. §. cum pignori. ff. de pigno. secundū secundam lecturam gloss. ibi: & ibi Barto. & text. & ibi Barto. & alij in l. nomen. C. quae res pi. oblig. pos. ¶ Et ista ampliatio procedit non solum in nomine debitoris alterius: sed etiam in nomine debitoris ipsius creditoris. Vnde si ego sum debitor Titij in cētū & Titius ex alia diuersa causa aliquid

mihi promittat & obliget pro obseruatiōe omnia sua bona: vigore generalis obligationis erit mihi obligatum nūquid proprium nomen in illis cētum, in quibus ego sum debitor Titij: & non obstat quod in re sua nō possit consistere pignus. l. neq; pignus. ff. de regu. iur. ¶ Quia respōdetur quod ipsum nomen debitoris non est ipsius debitoris sed est creditoris: vt probatur in l. postquā. §. idem tamen. ff. de vlt. iur. ca. re. quae vlt. colū. & not. Bart. licet ad alium finem. in d. §. cum pignori. in fi. Et nō obstat: si quod forte dixerit, quod non refertur hypotheca ex tali obligatione nominis, cum non possit ipse idem debitor & creditor cui nomen ipsum inuenitur obligatum, agere contra seipsum: quia respondetur quod satis est, quod competat retentio & ex hypothecae. causetur exceptio. Nam si res pignoriata tradatur creditori, non competit ipsi creditori actio hypothecaria ad rem: cum ipse res pignoriata possideat: sed datur exceptio & retentio vel replicatio vt. l. creditor. in prin. ff. qui po. in pi. habe. & tamen nō desinit esse hypothecata: vt ibi sic etiam in casu nostro, licet cesset actio hypothecaria, nō tamen desinit esse hypothecata: cū & alias ex obligatione cōpetat ius retinēdi & nō agēdi vt per Bart. in l. j. in princip. ff. de pigno. & in d. l. creditor. in princip. & ita per praedicta & plura alia copiose adduēta, firmat Corne. in cōs. lxxj. tertio volumine in litera. m. n. Et ista cōsultatio Corne. fuit comprobata per Sozinum in cōs. lxxx. diligenter puncti narratione in penult. colū. in verifico. sed ad hoc respōdeo. secundū volū. Vbi etiam ad hoc adducit alia fundamenta, quod perperū nō. ¶ Sed in praedictis dubitat, quae actio agat ille creditor cui nomen debitoris fuit obligatum: & in hoc fuerunt

fuerunt opiniones diuersae. Tamē Bar. in d. l. grege. §. cum pignori dicit quod habito respectu ad ipsum nomen obligatum & pecuniam ex illo nomine debitorum competit vtilis personalis, quae dicitur competebat debitori, qui illud obligauit & est perinde ac si secundus debitor illud nomen à primo emisset: iuxta l. postquā. C. de hāre. vel actio. vēdi. Sed habito respectu ad alias accessiones, quae primo creditori cum eo nomine erant obligatae, valet ad bona hypothecata: primo creditori competit, secundū creditori vtilis hypothecaria, quae directè competebat primo creditori contra bona ei obligata à suo debitore: ita dicit Bartol. in d. §. cum pignori. & ita in effectu tenet Salyc. in d. l. nomen. C. quae res pi. obliga. pos. & in d. §. cum pignori. clarius hoc distinguendo, vt ibi per eū. ¶ Ideo autem ista actio dicitur vtilis & non directā: quia creditor primus qui illud pignori secundo, nō est dominus illorum bonorum sibi obligatorum: sicut fuit suus debitor, qui ei obligauit: & ideo obligatio facta à domino parit creditori directam hypothecariā. sed obligatio facta à creditore alteri, parit vtilem hypothecariā. ita declarat gl. in d. §. cum pignori. in ver. actio vtilis & ibi sequit Salyc. ¶ Secundū dubitatur, in materia d. l. nomen. an principalis debitor cui nomen fuit obligatum p. creditori alteri creditori, possit soluere primo creditori in praedictiū secūdi creditoris, cui nomen suū est obligatum? Et in hoc gl. in §. cum pignori. tenet quod sic. p. d. l. nomen. Nisi fuisset ei per secūdiū creditore dēnuiciatū, ne soluere primo: ista aut dēnuiciatō Bar. ibi intelligit debere fieri taliter quod debitor primus certificet de obligatiōe facta de suo nomine ostendendo sibi iustitiam

obligatiōis p. d. l. nomen. ¶ Sed dubitatur quod si debitor haberet notitiā de hoc alter, & nō esset factū alteri de tribus, de quibus in l. iij. C. de noua. an solus sufficiat ad hoc vt debitor nō possit solvere primo creditori? Et gl. in d. l. nomen. an ver. certior tenet quod nō sufficiat sola sciētia: sed quod requiratur alteri de tribus de quibus in d. l. iij. videlicet vel de auctōritate praedicta: vel litis cōtestatio, vel solutio partis debiti. ¶ Alia aut gl. in l. i. ff. de transac. in gl. j. tenet quod sufficiat sola sciētia: idē tenet gl. in l. si cū emptore. in prin. ff. de pac. Bart. in d. l. nomen. tenet gl. in d. l. si cū emptore. sed in d. l. i. ff. de transac. dices. d. gl. melius remittit se ad d. §. cum pignori remittit se ad no. in l. l. i. §. si haeres. ff. ad Trebel. vbi dicit se plenē dixisse: & ibi Bart. & in d. l. si cū emptore. in prin. post Iac. de Are. p. veritate distinguit, quod aut cessio fit ad cōmodū cedētis & eius piculo, & quaequid inde exigitur cōuertitur in eius veritate: & tunc nō sufficit simplex sciētia: sed requiritur alteri de tribus de quibus in d. l. iij. & hoc mō procedat text. & gl. in d. l. i. nomen. nā ibi hypothecatio nominis fuit facta ad cōmodum hypothecātis & pro eius liberatione. Aut fit ad cōmodū cedentis: & eius piculo, & tūc sufficiat sola sciētia: & ita pcedat gl. in d. l. si cū emptore. & in d. l. si cū emptore. & cū Bar. in d. l. facta §. si haeres distinguunt: vt dixi traēt ibi Imo. & moderni. & videt transire Bal. in l. iij. in y. C. de actio. & obliga. & ibi Salyc. in xij. q. & trānsit etiā Iaf. relatis prius opi. aliorum in d. l. si cū emptore. in prin. & sic remanet firma conclusio, quod in terminis d. l. nomen. nō sufficit sola sciētia: sed requiritur alteri de tribus de quibus in d. l. iij. ¶ Et praedicta procedunt, quod ad nomen cedentis fuit datum pignori. i.

28 ¶ Sed si esset datum pignus pignori: tunc dicendum esset, quod si pignori solueret primo creditori qui dedit pignus debitor dedit, quod pignus omnino liberetur ut tenet glof. in d. l. j. C. si pig. pi. da. fit. ad idem glo. in d. §. cū pignori. in ver. soluerit. & est tex. in l. debitor. §. ff. de pig. actio. nec isto casu secundum creditor potest prohibere primo debitori ne soluat suo primo creditori: quia licet et si primo creditore pignus pignori datum sit: tamen actio personalis remansit libera penes primum creditorem: & ideo secundus creditor non habens aliquid facere in dicta actione personali, non potest illam impedire. Nam isto casu fuit translata hypotheca per primum creditorem in secundum sine actione personali & principali: & ita tenet Bar. in d. §. cū pignori. in pen. q. & cū Barr. trāsīt ibi Saly. in. iij. q. & ita te-

29 neas. ¶ Insuper in materia dicta. i. n. o. men. dixit vnu singulare verbum Bar. in l. i. quis seruus. §. certā. ff. de leg. ij. videlicet quod legatario est substitutus aliquis per fideicommissum in legato ita quod legatarius tenet restituere fideicommissarium legatum: quod quavis alias fideicommissarius non habebit actionem contra heredem nisi illi se libi cedat vt. l. Imperator. in prin. ff. de leg. ij. & in l. si legatarius. ff. de lega. iij. Intelligenti semper de fideicommissario legati particularis: tamen istud est verum quo ad actionem directam: illa enim non competit fideicommissario particulari: nisi cedat legatario: sed quo ad vtilem actionem, dicit Bart. quod illi se libi cedat vt. l. fideicommissario abiq. cessione. Nam cum fideicommissarius habeat actionem contra legatarium pro restitutione legati: in consequentiam habet obligatā illam actionem, quā legatarius habet contra heredem p. legato: & sic habet vtile quod directo competit legatario: per. d. l. nomē. potest enim interesse ipsius fideicommissarii: vt sibi prius restituatur legatum, quā legatario, forte quia legatarius esset statim consumpturus, si ipse prius legatum accepisset, ita quod subiectus restitutus est faciēda fideicommissario: esset postea frustratoria. ¶ Sed aduerte: quia Alex. in d. l. si quis seruus. i. certam. in apostol. ad Bar. dubitat de dicta decisione Bar. ex eo, (quia secūdu eū) non reperitur iure cautū, quod fideicommissarius isto casu habeat hypothecam illam actionem, quā habet legatarius contra heredem: cū ergo fideicommissarius non habeat actionem personale contra heredem nisi cessam legatario. d. l. Imperator. non videt, quod etiā habeat hypothecariam. l. fideiusor obligari. in prin. ff. de fideius. vbi habetur, quod actio accessoria, prout est hypotheca non potest esse sine principali. ¶ Nihilominus videtur quod dicta decisio Bar. possit delentari ab impugnatione Alex. quia tacita hypotheca inducta est a lege pro legato contra heredem super bonis: tamen testatoris. vt. l. j. §. j. C. cōmu. de lega. Et ista actio non solum competit primo legatario vt. ibi: sed etiā competit fideicommissario cui legatarius grauatū esse restituere: datur enim fideicommissario hypotheca super rebus testatoris, quae ad ipsum legatarium grauatū deueniret: vt est tex. in d. l. j. §. & hęc disposuimus. vnde cum hypotheca, quam habet legatarius grauatū proueniat a bonis testatoris: quia est ius in re: cum sit actio realis. l. pignoris. C. de pigno. sequitur, quod sicut alia bona testatoris existētia apud legatarium grauatū: sunt tacite hypotheca ipsi fideicommissario. d. l. §. & hęc disposuimus. ita debet etiam esse obligata dicta hypotheca, quae est apud legatarium: quia in tacita hypotheca in-

ducta a lege veniunt & comprehenduntur etiam iura & actiones: vt tenent Bal. & Saly. in l. heredem. C. de hered. actio. & Bart. in l. pater. in fin. ff. de dot. preleg. Et sic illa hypotheca & actio hypothecaria, quae ex ea cōpetebat directo legatario grauatō contra bona testatoris existētia apud heredem, videtur quod debeat vtiliter competere fideicommissario: arg. d. l. nomē. Ecce ergo probatur iure quod illa hypotheca quod directo competit legatario grauatō ad bona testatoris existētia apud heredem, vtiliter potest cōpetere ipsi fideicommissario, cui legatarius grauatū est restituere. ¶ Et non obstat, quod actio ex legatario in legatario non transeat nisi mediante cessione. d. l. Imperator. in prin. ff. de leg. ij. Quia ad hoc potest responderi, quod quicquid sit in actione personali ex test. de qua. j. dicitur: potest dici quod actio realis in legatario particulari vtiliter transeat in legatario sine cessione: licet secus sit in fideicommissio vniuersali: sicut enim in legatario particulari transeat domini recta via sine aliqua traditione. l. a Titio. ff. de fur. ita videtur attendū in actione reali particulari, vt expresse vult Bart. in l. j. in vl. col. in vers. pro an ex solo cōtractu. de actio. & obli. alleg. l. ex legat. C. de lega. ¶ Et facit, quia licet actio personalis, quae coheret omnibus nostris, non transeat de subiecto in subiectis: vt est glof. no. in l. iij. ff. pro socio. & ideo facta cessione cōpetit vtilis, per quam quis cōsequitur, quod consequeretur per directā, vt. l. actio. ff. de neg. gest. tamē actiones reales directae transeunt ipso iure in legatarium: sed nec legatarius. ff. de cōdic. turt. quia iura realia non coherent omnibus nostris: ita dēclarat Bartol. & Bal. in l. ff. C. de leg. & habetur per las. in d. l. ex legatō. cōd. titū. Cū autem

actio hypothecaria sit realis. d. l. pignoris. C. de pigno. videtur quod illa sine cessione possit transire in legatarium: & ex legatario in fideicommissarium particularem. ¶ Nec obstat dicta. l. fideiusor obligari. in prin. ff. de fideius. quia respondetur, quod licet a principio hypothecaria non nascatur sine actione personali, tamen postquam vtraque esse constituta potest ipsa hypothecaria cedi sine personali: sicut ergo potest cedi sine personali: ita vbi non requiritur cessio, videtur quod possit transire sine personali: per no. ibi per Bar. ¶ Et tāto fortius ut terminis nostris, cū actio hypothecaria quod legatis & fideicommissis particularibus non veniat accessoria ad actionem personalem: sed oriatur aequē principaliter: vt est tex. in l. j. §. j. C. cōmu. delega. quod etiam patet: quia hypothecaria cōpetit pro legato, etiā vbi non cōpetit personali sine ex testamēto vt declarat Bart. in l. j. ad ff. de leg. ij. ¶ Sed iterū est aduertēdū, quod Bar. in d. l. j. ff. de leg. j. in. iij. rege videtur contrariari praedictis. dicit enim ibi, quod sicut actio, quae cōpetit heredi, non transeat in fideicommissario vniuersali, nisi facta restitutione: ita etiam quae cōpetit primo legatario, non transeat in secundo nisi cedatur. allegat. d. l. Imperator. in prin. de leg. ij. ¶ Et Alexan. ibi in. viij. col. istud dicitum Bar. inducit ad quod si testator legat secundum Titium, & grauat Titium vt per fideicommissum illū der Caio dicit ipse quod domini recta via transeat in Titium: sed dubium est an incontinētī quod transeat in Titium, transeat in Caium fideicommissarium absque alia restitutione? & dicit quod Dyn. in l. vnu ex familia. §. sed si vno. ff. de leg. ij. sentit, quod transeat recta via de primo legatario grauatō in eius fideicommissario: sed quod To-

roducta a lege veniunt & comprehenduntur etiam iura & actiones: vt tenent Bal. & Saly. in l. heredem. C. de hered. actio. & Bart. in l. pater. in fin. ff. de dot. preleg. Et sic illa hypotheca & actio hypothecaria, quae ex ea cōpetebat directo legatario grauatō contra bona testatoris existētia apud heredem, videtur quod debeat vtiliter competere fideicommissario: arg. d. l. nomē. Ecce ergo probatur iure quod illa hypotheca quod directo competit legatario grauatō ad bona testatoris existētia apud heredem, vtiliter potest cōpetere ipsi fideicommissario, cui legatarius grauatū est restituere. ¶ Et non obstat, quod actio ex legatario in legatario non transeat nisi mediante cessione. d. l. Imperator. in prin. ff. de leg. ij. Quia ad hoc potest responderi, quod quicquid sit in actione personali ex test. de qua. j. dicitur: potest dici quod actio realis in legatario particulari vtiliter transeat in legatario sine cessione: licet secus sit in fideicommissio vniuersali: sicut enim in legatario particulari transeat domini recta via sine aliqua traditione. l. a Titio. ff. de fur. ita videtur attendū in actione reali particulari, vt expresse vult Bart. in l. j. in vl. col. in vers. pro an ex solo cōtractu. de actio. & obli. alleg. l. ex legat. C. de lega. ¶ Et facit, quia licet actio personalis, quae coheret omnibus nostris, non transeat de subiecto in subiectis: vt est glof. no. in l. iij. ff. pro socio. & ideo facta cessione cōpetit vtilis, per quam quis cōsequitur, quod consequeretur per directā, vt. l. actio. ff. de neg. gest. tamē actiones reales directae transeunt ipso iure in legatarium: sed nec legatarius. ff. de cōdic. turt. quia iura realia non coherent omnibus nostris: ita dēclarat Bartol. & Bal. in l. ff. C. de leg. & habetur per las. in d. l. ex legatō. cōd. titū. Cū autem

de Imo. ibi tenet contrarium: & melius
secundum Alexan. & firmat q̄ primus
legatarius teneatur cedere secundo. l. si
legatarius. ff. de lega. iij. & dicta. l. impe-
rator. & subdit, q̄ si aliter diceremus, se-
queretur, q̄ duo essent domini in solidum
contra. l. ii. vt. c. 9. si duobus ve-
hiculum. ff. cōmō. nam primus & secun-
dus legatarius inueniuntur habere do-
minium legati: si incontinenti de primo
transierit in secundum: & sic dubia vide-
tur reddi decisio Bart. in dicta. l. si quis
seruum. §. certā. de leg. iij. ¶ Ias. in d. l. j.
de leg. j. in. ix. col. in verti. subdit Bar. q̄
sicut actiones competentes & c. pendit
de hac difficultate. Et primò dicit,
q̄ dicta ratio adducta contra Dy. quòd
duo nō possunt esse domini in solidum,
nihil valet quia ex quo à primo legatario
dominium statim transit in secundum,
sequitur q̄ non remanet apud pri-
mū: ergo nō sunt duo domini in solidum.
¶ Secundo subdit, q̄ licet Alexand. dicat
q̄ ista q̄ inuenitur in paucis locis: tamē
quod de hoc est gl'ad literam in. l. iij. in
ver. actiones. C. cōmū. de leg. & d. gl.
sequitur ibi Bald. & etiā Bal. in. l. j. eod.
artu. in vlt. col. in verti. quæro si à lega-
tario legatur & c. vbi concludit q̄ in
secundo legatariū non transit immediate
dominium: sed bene mediante primo ita
statim transit in secundum: prout tenet di-
cta gl'of. ¶ Pau. autē de cast. in d. l. iij. for-
mat. q̄ & tenet contra gl'of. & concludit
q̄ dominium à primo legatario in secū-
dum nō transeat, nisi facta restitutione.
¶ Vltimo loco Ias. concludit, q̄ licet se-
cundus legatarius sine restitutione pri-
mi vel cessione nō habeat directā actio-
nē, tamen bene habet vtilem secundum
quod vult Bart. in d. §. certam. per quā
decisionem dicit Ias. limitari id, quod
vult Barto. in d. l. j. & sic Ias. cōprobat

decisionē Bart. in d. §. certam. ¶ Ego
vltra alia supra per me allegata pro de-
fensione decisionis Barto. in d. §. certā.
quæ meo iudicio non sunt sublatæ: dico
etiam, q̄ in hoc arti. an à primo legatario
transeat actio vel dominiū in secun-
dum sine cessione vel restitutiōe, est ad-
uertendū: quia licet (vt constat ex præ-
allegatis) doctores variè loquuti sint: tū-
cē ego puto pro decisione tenendā esse
distinctionē quā ponit Bar. post lac de
Aret. in. l. hīc commissum. ff. de lega. j.
vbi in hoc arti. distinguit, q̄ aut primus
legatarius agnouit & percepit legatū
& tunc ipse primus legatarius tenet pro-
fiscum legatum secūdo. & habet locum,
dicta. l. imperator. in princ. Aut primus
agnouit, sed nō percepit legatum, & tūc
primus tenetur cedere actiōnem. d. l. im-
perator. & l. si legatarius. ff. de lega. j.
Aut primus nō agnouit, nec percepit le-
gatum: & tunc nō requiritur cessione: sed
legatum remanet apud heredem cum
eodem onere. l. si ab eo. ff. de vsu fruct. le-
ga. ita distinguit ibi Bar. adde tūc in vlti-
mo membro, q̄ nō requiritur, q̄ primus
legatarius abstineat seu repudiet ex-
pressè legatum, ad hoc vt legatū rema-
neat apud heredem cū onere restituti-
onis: sed secundum legatario: sed sufficit in
hoc, q̄ primus legatarius differat agere
contra heredem. ita declarat gl'of. in d. l.
imperator. in princ. in ver. abstineat. &
cum dicta distinctione Bart. transeat
alij, vt ibi per Ias. Ex quibus resultat cō-
clusio q̄ si primus legatarius agnouit le-
gatum non transit actio in secundum si-
ne cessione: & fortius si primus agnouit
& percepit si autem primus nō agnouit,
transit actio in secundum sine cessione:
ne & isto casu pollet secundus legatarius
tam personali directā, quā etiam hypo-
thecaria agere contra heredem pro re-
stitutione

Intentione dicti legati: in primo autem
casu, quando primus legatarius agnouit
legatum, maius dubium est: tamē prout
firmat Ias. videtur posse teneri, q̄ tunc
non transeat directā actio hypothecaria
sine cessione: sed vtilis sic, per dictam de-
cisionem Bart. in d. §. certam. defendens
do illam ab impugnationibus vt. s. Ad-
de no. per Alexand. in l. mulier. §. si. in. ff.
de Trebel. & nota prædicta: quia casus
est contingibilis: & puto quòd nō inue-
nies alibi ita discussum. & per hoc est
expedita ista. 4. ampliatio in materia. d.
36 l. nomen. ¶ Quinto ampliatur regula.
vt nō solum procedat, quando res quæ
obligatur, est tota obligantis: sed etiam
si illa sit communis pro indiuiso cum
alio: quia ille qui habet rem communē
pro indiuiso cum alio, potest illam rem
pro sua parte non autem pro parte socij
obligare: vt est text. in l. vni. C. si com-
mū. res. pig. da. sit. & hoc pcedit in pes-
sonis priuatis. Fiscus autem ex priuile-
gio potest rem communem cum alio in
totum obligare & alienare: vt. l. j. C. de
vendi. re. ff. cōmū. cum priuileg. x. ita
37 tenet gl. Bal. & Saly. in d. l. vni. ¶ Et
si post obligationem inter dictos socios
dicta res communis diuidatur, & vni-
cuiq̄ ex socijs obueniat dimidia: nō re-
manebit obligata sola dimidia quæ ob-
uenit illi socio qui dimidiam obligauit:
sed in obligatione erit dimidia cuiuslibet
dimidij: pro indiuiso: vt est text. &
ibi Barto. in l. si consensit. §. si. in. ff. qui-
mō. pigno. vel hypo. sol. & text. in l. iij. §.
si. in. ff. qui po. in pigno. ha. & Bal. & Sa-
lice. in d. l. vni. ¶ Sed dubitatur in ma-
teria, an inter duos creditores qui rem
communem pro indiuiso pignori acce-
perunt, cōpetat iudicij diuisorij cōm-
mū. diuidendo: Et dicendum est, q̄ sic
vt est text. in l. cōmuni. §. inter eos. ff. cō-

mu. diui. & in diuisione prædicta nō fiet
æstimatio partiū pro vero pretio: sed p̄
quātitate debita: & si cōtingat in dicto
iudicio diuisorio vni ex creditorib' alij
gnari totum pignus, referuabitur tunc
iudicij debitor: vt est text. in d. §. inter
eos. ¶ Vltimus notandum est, in mate-
ria q̄ socius & dominus alterius dimi-
diæ potest puocare ad diuisionē credi-
toris, cui alius socius obligauit alia dimi-
diam: & si cōtingat q̄ tota res adiudicetur
creditori in dicto iudicio diuisorio,
nō audietur debitor postea volēs recu-
perare suā dimidiā à creditore: nisi etiā
recuperet alia partē adiudicatā in diuisi-
one ipsi creditori: text. est in d. l. com-
muni di. §. si debitor. & ibi Bart. & alij.
¶ Sed est dubium an idem sit cōtra-
so, videlicet ipse socius & dominus
Pot puocare ad diuisionē ipsium credi-
tore: vt dictū est: ita ipse creditor pos-
sit puocare ipsum socium & dominum
alterius partis: & text. in d. §. si debitor
& in l. si pbatum. C. de ritu. qui conor-
dat cum d. §. si debitor solum decidit,
q̄ dominus vnus partis possit puocare
creditorē: sed an creditor possit pu-
ocare dominū nec text. nec doc. ibi de-
cidunt: & videbatur dicendum q̄ credi-
tor nō possit puocare socium seu domi-
nū alterius partis: quia diuisio est quæ-
dam alienatio: vt. l. j. C. cōmū. di. & si
cet alienatio necessaria permittatur ipsi
creditori quando scilicet ipse puocatur
ad diuisionem à domino alterius partis:
tamen non videtur ei permitti voluntaria,
quando scilicet ipse puocatur: prout
in simili dicit in marito in fundo dotali
vt. l. ij. C. de fun. do. & in minore vt. l.
finali. C. cōmū. di. Tamen in credito-
re conuentionali est clarum, q̄ ipse pos-
sit puocari & etiam puocare alium
ad diuisionem quia videtur de iure et

concessa à debitore tempore obligatio-
nis alienata non voluntaria, quam nec-
cessaria pro suo debito consequendo vt
l. non est nouū. ff. de acqui. re. do. & ita
tenet Bartol. in. l. is, qui fundum. ff. de
usufr. lega. ¶ Sed dubium est, quid
in creditori immisus in tenentia, & sic ha-
bente pignus pretorium ex primo de-
creto iuxta. l. non est mirum. ff. de pign.
actio. an possit prouocare ad diuisione:
& in hoc si sunt duo creditores immisus
in tenentium inter eos cōpetit hoc iudici-
um diuisionum: vt est tex. in. d. l. cōmu-
ni. d. §. adem si duo à pretore misus, quia
per talem diuisionem non tollitur ius
lucendi quod competit debitori. d. l. cō-
muni diu. §. inter eos. & idem est quan-
do immisus prouocatur ad diuisionem
per alium dominū alterius partis: quia
diuisio tunc est necessaria, & ideo per-
missa. d. l. si probatum. & d. l. cominūni
di. §. si debitor. ¶ Restat ergo diffi-
cultas, an immisus possit prouocare al-
lium dominū alterius partis: & videba-
tur dicēdū, q̄ non quia alienatio volun-
taria non est permisa in pignore prae-
torio sicut in pignore conuentionali. Nā
(vt dixi) in pignore conuentionali per-
mittitur creditori etiā alienatio volun-
taria. d. l. non est nouum. in pignore autē
iudiciali ipse creditor non pot alienare:
sed debet petere heri alienationem per
pretorem: vt est tex. in terminis in. l. j.
C. si in causam iudi. p. captum ius. Cum
autē ex diuisione possit sequi alienatio
partis in qua facta est immisus, per ad-
iudicationē faciendā alteri domino al-
terius partis: iuxta. l. j. C. commu. diu.
videtur q̄ immisus non possit prouoca-
re alium dominū: & ita arguebat in fa-
cto quidam excellēs aduocatus. ¶ Mihi
autem semper vilum fuit, q̄ etiam im-
misus in tenentia possit prouocare aliu

dominum ad diuisionem: quia quōis
immisus non possit ex sua voluntate alie-
nare sicut potest creditor pignoris con-
uentionalis: tamen bene hoc potest pe-
tere heri per iudicem. d. l. j. C. si in cau-
sam iudi. Similiter ergo debet posse pe-
tere diuisionem heri per iudicem: & sic
est, q̄ ipse voluntarie diuidere nō pos-
sit ex te, sicut potest creditor pignoris
conuentionalis: tamen hoc potest impetra-
re a iudice cessat ergo argu. quod sit de
prohibitione alienationis voluntariae.
¶ Nec obstat, q̄ maritus & minor non
possint prouocare, sed bene prouocari
ad diuisionē. d. l. j. C. de fun. dota. & l.
fioa. C. cōmu. di. quia potest responde-
ri, q̄ ipse est prohibita non solum ali-
enatio: sed etiam diuisio in fauorem dotis
& minoris etatis: sed in immisus nō
inuenitur talis prohibitio imo iuueni-
tur permissa, quando duo immisus agūt
inter te vt dictum est. §. ista autem dif-
ficultas ex toto cessaret, quando immisus
haberet etiam hypothecam conuen-
tionalem: nam tunc tanq̄ habens con-
uentionale pignus possit prouocare vo-
luntarie. d. l. non est nouum. ¶ Adde
etiam in materia, q̄ si habens rem com-
munem cū alio pignori det partē suam,
potest nihilominus cū alio loco diuide-
re & diuisione nō obstante manebit in-
tegrum ius pignoris debitori. d. l. si con-
sentit. §. in. ff. quibus mod. pignus vel
hyp. sol. & l. si quis putās. §. si fundus.
¶ Item adde, q̄ si habes
rem commune cum Titio eius partem
pignori det Titio: hoc potest Titius
agat cōmuni diuidendo poterit repelli
exceptione pignoratitia vt licet non
audiat nisi prius soluat debitum pro
quo illam partem sua pignoratitū text.
est in. d. l. si quis putās. §. idem Iulianus.
& ibi no. Floria. ad h. Decas posse

hoc quotidie in practica contingere in
ter fratres & mercatores habentes res
communes: q̄ si alter reperatur obliga-
tus alteri sub hypotheca bonorum, non
poterit eum cui obligatus est prouoca-
re ad diuisionem: nisi forte ille cui obli-
gatus res est, patiatur heri diuisione non
alter opponendo exceptionem dictae
hypothecae: nam tunc diuisio deberet fieri
vt habetur in. d. l. si quis putās. §. idē
Iulianus. Et ista sufficiant in ista quin-
ta ampliatione. ¶ Sexto amplia
dictam regulam, vt nō solum res quae no-
strae sunt possint obligari, vt dictum est
in regula, & ampliationibus praecedentibus:
sed etiam ille, quae non sunt nostrae
sed futurae sunt vt fructus pendentes
res: partus ancillae: factus pecorū & hu-
iulmodi possint obligari: vt est text. &
ibi no. Bart. in. l. & quae nondum sunt.
ff. de pigno. ¶ Intellige tamen tu, dum-
modo res principalis ex qua res futurae
erant nasciturae, esset in bonis debi-
toris tempore obligationis vt est tex. in
l. potior. & ibi per Barto. §. si de futura.
Et qui po. in pig. hab. Item dummodo
futura res, quae obligatur essent natae
vel saltem late seu conceptae tempore
obligationis apud ipsum debitorem obli-
gatum: sed si apud alium: vt optimē
declarat gloss. in. d. §. si de futura. quam
approbant ibi Barto. Saly. ¶ Limita-
tur modo dicta regula pluribus mo-
dis. Et primō in re litigiosa: quia sicut
illa non potest alienari: ita & nō potest
obligari vt est text. in. l. j. §. si ff. quae res
pigno. obliga. non possunt & ibi Barto.
¶ ¶ Secundo limitatur regula, vt non
habeat locum in re sacra & religiosa &
etiam in alijs, quae vendi & emi nō pos-
sunt: nam huiusmodi etiā obligari non
possunt: vt est text. in. d. l. j. §. cā rem. ff.
quae res pi. oblig. non poss. iuncta gloss.

ibi. ¶ Tertio limitatur reg. vt procedat
in rebus pupillaribus: quia illa obliga-
ri non possunt per solum pupillum,
nec etiam cum tutore sine decreto iudi-
cis: vt est tex. in. l. j. in principi. ff. quae res
pi. oblig. non poss. Intellige tu, quando
obligatio est voluntaria: sedus autem si
esset necessaria: quia tunc obligatio non
est prohibita, puta, quando tutor esset
obligatus pro defensione cause pupilla-
ris cauerē de iudic. l. si: nam tali causa
posset solus tutor bona pupilli obliga-
re: vt est tex. in. l. in. §. defensionem. &
ibi glo. C. de admitt. tut. & not. Bartol. in
d. l. j. in prin. ¶ Quarto limitatur regu-
la in instrumentis deputatis ad agricul-
turam: inter quae sunt etiam boues:
& de quibus habetur in. l. excoutores. pos-
sum. l. seq. C. quae res pigno. oblig. pos-
sunt quia talia obligari non possunt vt ibi
& contra facientes etiam puniuntur in
aut. agricultores. ibi posita: & istud
procedit tam in pignore conuentionali,
quam pretorio: & etiā si colonus aliud
non haberet in bonis. Ac etiam si colonus
sponte talia pignora offerret: sed istae
firm. Saly. ibi post Pet. & Cyn. Sed istae
constitutiones hodie de consuetudine
non seruant: vt ibi per Sal. ¶ Quinto
limitatur regu. vt non procedat in filijs
familias & liberis hominibus: quia tales
obligari non possunt: vt. l. qui filios. C.
quae res pigno. obliga. non poss. quini-
mo accipiunt punitur & relegantur. vt. l.
si. ff. eo. & not. gloss. in dicta. l. qui filios.
Limitando tamen vt ibi per glo. & decla-
rando vt ibi per Salyce. ¶ Sexto limita-
tur regu. vt non procedat in loco religio-
sioso: nam ille etiam pignori dari non
potest vt. l. si. monasterio. C. quae res
pi. oblig. non poss. declarando. C. quae res
pi. oblig. ¶ Septimo limitatur regu. vt non
procedat in premio futurae victoriae: quae
etiam

aff
noti caluz in praesi p. l. in
contra p. l. in

noti caluz in praesi p. l. in
contra p. l. in

etiam illud obligari non potest vt est text. in l. oper. C. quae res pigno. obligari non poss. declarando vt ibi per Saly. & istas septem limi. sub breuitate posui: quia sunt de raro contingibiles. ¶ **O**ctauo limitatur regul. vtiliter vt non habeat locum in re prorsus aliena, in qua debitor non habeat aliquid, ius neq; in rem neq; ad rem: quia illa obligari non valet: & si obligetur obligatio non potest. vt. l. j. §. primo. ff. de pignori. & ibi glo. & Bartolus ponentes circa hoc plenam distinctionem & l. rem alienam. ff. de pignor. actio. ¶ **I**ta autem limitatio restringitur aliquibus modis & primo restringitur, vt non habeat locum, quando res aliena esset obligata sub conditione ista, si iura erit: nam tunc purificata conditione, videlicet, quod illa res efficiatur debitoris, valebit obligatio: vt. l. si fundus. §. aliena. ff. de pigno. & not. gl. & Barto. in dicta. l. prima. §. j. limitatio ergo procedit, quando res aliena simpliciter esset obligata. ¶ **S**ecundo restringitur limi. vt non habeat locum, quando dominus rei ratificaret dictam obligationem factam de re sua: quia propter talem ratificationem conualdatur obligatio rei alienae: vt dicta. l. si fundus. §. j. & l. rem alienam. ff. de pigno. actio. & no. Barto. & gloss. in dicta. l. prima. §. j. ¶ **T**ertio restringitur limi. quando dominium dictae rei superuenit post obligationem ipsi debitori: quia tunc si creator tempore quo accepit obligationem ignorauit dictam rem esse alienam confirmabitur obligatio & ex ea dabitur creditoribus hypothecaria: vt. l. rem alienam. ff. de practico. & ita tenet gl. & Barto. in d. l. j. §. j. Secus autem si creditor fuisset sciens videlicet quia habuisset notitiam, quod res esset aliena quia etiam ex superueniente dominio ipsi debitori, non confirmaretur

obligatio, ad effectum producendi hypothecariam vtile ipsi creditori: sed solum ad effectum dandi ei retentionem rei obligatae si possideret: vt habet in d. l. j. §. j. ff. de pigno. & ibi per Bar. & plerumque per gl. ibi. ¶ **R**atio autem differentiae inter creditorem sciens rem & ignorantem, assignatur a Barto. in d. l. re aliena. m. j. col. m. j. oppo. Et est, quod quando creditor habuit scientiam rei alienae sibi obligatae, debitor non tenet eam contraria pignoratitia: sed bene et tenet, quando creditor suus ignorans: text. est in l. tutor. §. contraria. ff. de pigno. actio. & ppter ea primo casu quo debitor non tenet, non inter est debitoris pignus confirmari, si puper uenierit dicitur: & ideo non confirmatur. ¶ **S**ecundo autem casu in quo creditor suus ignorans & debitor ei tenet contraria pignoratitia, interest debitoris vt pignus confirmetur & ideo confirmatur. Et ex ista ratione inserti vnu alium ipse Barto. in d. l. j. §. j. ff. de pigno. videlicet, quod etiam in creditore sciens potest dari casus in quo ex dominio superuenienti debitori confirmabitur obligatio rei alienae: puta si debitor qui obligauit re alienam creditori sciens obligatum se expressit, quod dominus rei dictae obligatione ratificaret vel alio modo ita quod ipse debitor teneat, si dicta res in obligationem non incidere: nam etiam isto casu ex quo interest debitoris: vt obligatio confirmetur, ex superueniente domino ipsi debitori confirmabitur hypotheca & dabitur creditoribus vtilis hypothecaria, & idem etiam colligitur ex not. per Bar. & Saly. in l. cum res. C. si aliena. res. pi. da. fit. & latus per Salyce. in d. l. rem alienam. in. iij. col. ubi etiam in materia ponit latiore & plenioram distinctionem, quae ponat glo. & Barto. in d. l. j. §. j. ¶ **I**nsuper in materia istius, vj. limitationis dubitatur, quid si debitor tempore quo obligauit rem alienam creditori

ignoranti, habeat aliquid ius in dicta re: quo casu valet obligatio in dicto iure tantum: vt. l. greg. §. j. & iij. & l. si ab eo. ff. de pigno. & ibi per gloss. & Barto. An si postea superueniat in dicta re debitori dominium, dicta res modo in proprietate incipiat esse obligata creditori: & in hoc Barto. in dicta. l. j. §. j. ff. de pigno. distinguit quod aut dicto debitori superuenit dominium illius rei ex causa illius iuris, quod in ea habebat: puta quia habebat publicianam, ex qua vsucapiebat & compleuit vsucapio nem, vel erat sibi obligata pro debito: & fuit sibi data insolutum & isto casu ipsa res erit obligata: vt probatur in dictis iuris: & in l. cum fundo. §. si fundo. ff. de iure dotium. Aut debitor quae fuit dominium ex alia causa prorsus separata a dicto iure, quod habebat in re: & tunc illa res non erit obligata: sed idem, quod est, quando res aliena simpliciter obligatur: de quo dictum est, §. in ista. viij. limi. ita firmat Barto. in dicta. l. j. §. j. Adde etiam in materia Saly. §. ibi. ¶ **S**ecundo quaeritur, quae est ratio differentiae quod res aliena non possit obligari, vt dictum est: sed bene possit vendi: vt. l. rem alienam. ff. de contrahenda emptio. & gloss. in dicta. l. rem alienam. dicit quod ratio differentiae est, quia in pignore oportet, quod constituarur ius in re, quaedam obligatio, quod fieri non potest in re aliena: sed in venditione venditor non tenetur nisi quandam possessionem asinam tradere, & se de eundem obligare: & sic est ius, quod constituitur in persona, quod fieri potest etiam respectu rei alienae. allegat gloss. l. ex empto. §. j. ff. de actio. empti. & illam glo. in dicta. l. rem alienam. sequitur & declarat ibi Bald. Idem tenet Bald. in l. si sine. in prima

colu. C. ad Velia. dicens, quod ius reale non potest constitui in re aliena: sed ius personale sic: quia res non obligatur: sed persona, & subdit quod hypotheca non constituitur verbo promissio: sed verbo effectiuo: quia qui obligat, non promittit rem tradere: & quo ad ipsam hypothecam non requiritur verbum promissum. Et si in hypotheca effectiuo adiecta promissio tradendi, oritur actio praescriptis verbis personalis: sed subdit ipse, quod istud non est de natura hypothecae, & ideo non competit praescriptis verbis: in venditione autem bene cadit verbum promissum, ex quo oritur obligatio personalis, quae cadit etiam circa praestationem rei alienae: quia sua natura non afficit rem: sed per sonam vnde secundum eum nullum est impedimentum ex parte naturae nec ex parte consensum. ¶ **E**t ex hoc infertur mirabilis subtilitas secundum eum: quod si tu obligasti mihi rem alienam, & ego illam possedi titulo hypothecae loco tempore, non tamen praescribam veram hypothecam: fecit est si res vendatur vel donetur: quia ibi est titulus ordinatus ad praescribendum: qui ortus fuit ex contractu celebrato inter partes & ex promissione in eo adiecta, ita dicit ibi Bald. Idem tenet Bald. in l. fina. C. si aliena. res. pi. da. fit. vbi per diuersa verba idem firmat. ¶ **T**ertio adde, in quantum dictum fuit supra in ista. viij. limi. in prima restitutionis numero. §. quod res aliena potest obligari sub ista conditione, si sua erit: vt. l. si fundus §. aliena. ff. de pigno. quod istud limitatur singulariter per l. fina. C. de pactis videlicet, quod res illius de cuius hereditate habetur spes: non potest illo viuentis hypothecari. iste est textus singularis de hoc in dicta l. fina. in versu.

vi. quod i
cit. aut
T. n. §. p

mirabilis
sub
subtilitas

notandum
in nota

secu. neq; hypothecas & ibi not. Salycce. Alexand. & Iaso. in vlti. nota. Intellegit tamen, quando talis res in specie obligaretur exprimendo personam ita procedit dicta. l. fin. & tali casu etiam, quod postea dicta res per successionem efficeretur illius, qui eam dicto modo obligavit non reconualidaretur obligatio: vt per docto. in dicta. l. fina. sed in generali obligatione bonorum non expriffa persona illi, à quo iperetur successio, bene veniunt etiam bona postea per aliquam successionem quaesita: quia in istis terminis non militat dispositio & ratio dicta. l. fina. ¶ Et adde, quod in tantum est prohibita specialis hypotheca bonorum in terminis dicta. l. huius, q; etiam non firmatur iuramento: & ratio est quia talis hypothecatio est contra bonos mores: vt per Barto. & alios in dicta. l. fina. ¶ quod no. ¶ ¶ Quartò adde in materia, q; licet obligatio non valeat de re aliena in prauidicium domini: vt dicta. l. prima. §. primo. ff. de pigno. & dictu est supra: tamen in prauidicium tertij possessoris qui non habet titulu nec ius domini vel quati, bene valeat: quia sicut ex titulo & traditioe caufatur publiciana contra possidentem sine titu. vt l. j. & per totum. ff. de publicia. ¶ Eodè modo ex hypotheca facta à debitorè possidente cum titu. & bona hñe qui nò habebat dominium caufatur vitlis hypothecaria vel quaestio qua satis est probare vitale dominium, vel quasi debitoris hypothecantis ad obtinendù contra tertium possessorem sine titu. possidentem ita not. Bartol. in. l. si ab eo. ff. de pigno. & clarius in. l. ré alienam. in. j. col. ff. de pigno. actio. & Bald. in. l. mater. in. j. col. in. versicu. Item in prauidic. tertij. C. de rei vendicatio. & in. l. cù res in additione sua. C. si res aliena. pign. da. sit. & firmat

Cor. in cõsil. cclxxxvij. iij. volu. in litera. l. per allegata ibi cum. ¶ ¶ Et ex his inferitur, q; pignus & hypotheca dicitur titulus. vt etiã est text. in. l. pignor. C. de pigno. actio. & not. Bal. in. l. si tibi. C. de pignori. vbi dicit de hoc fuisse olim maximam questione: & inuit q; sit titulus per text. ibi. Quot autè modis accipitur titulus, vide glo. & ibi Bar. in. l. nò est. C. fam. ere. Cy. in. l. cogi. in. j. q. 6. C. de pètio. h. & redita. vbi ponit q; titulus nouem modis accipi potest. Alex. in. l. j. in. 4. nota. ff. si certum petatur. & ex not. in locis praedictis intelliges quomodo pignus dicatur titulus. ¶ ¶ Quomò adde in materia, quòd licet obligatio rei aliena non valeat in prauidicium domini: tamen videtur valere debere in prauidicium debitoris obligantis: vt ipse si possideat. possit conueniri hypothecaria: ita tenet Bal. in. l. mater. in. j. col. C. de rei vendicatio. quia debitor non pot ratificare creditori. quaestione domini allegat. l. si inter. §. si debitor. ff. de pign. sed Bartol. in. l. j. §. j. ad fin. ff. de pigno. tenet contrarium, videlicet quòd actio hypothecaria non detur contra debitorem qui obligauit rem aliena. Nec habet oblatre secundum eum, quòd debitor non possit referre. q. domini iuxta not. in. l. prima. §. si predo. ff. de pign. & in. l. ita vt si fur. ff. commoda. C. quia ad hoc respondet ipse, quòd praedicta procedunt, quando ageretur actioe personali ex contractu: secus autem quando agitur actioe reali, videlicet hypothecaria tunc enim bene potest referri. q. domini Bartol. autem in dicta. l. rem alienam. in secunda colum. in versiculo quero circa istam partem. ff. de pigno. actio. videtur tenere contrarium: vide licet, quòd quando agitur hypothecaria contra ipsum debitorem, sufficiat probare

bare possessione debitoris & ponere seu articulare de dominio absq; quòd aliter probetur quia contra debitorem ex probatione possessionis resalut probatio domini, cum non possit referre. q. domini: ex quibus apparet, quòd ista quaestio est valde dubia. & ipsam per diftansionem late explicat Bar. in. l. com modare. ff. commoda. & adhuc plenius reasumit & magistraliter more suo idè Bar. distinguit in. l. si alienam. ff. soluto matrimonio. & ibi post eum Alexan. alia qua addit distinctioni Barto. Quorum dicta non puto aliter referenda, nisi in quantum respiciunt materiam & terminos nostros. ¶ ¶ Et idè pro conclusioe praesentis dubitationis dicendum est, quòd quòd ille qui habet causam ab alio quo, agit contra eum à quo causam habet, & tunc etiã quòd agatur actioe reali ille à quo agens causam habet non pot ei referre quaestio domini, dicendo se non fuisse dominum: quia hoc dicendo al legaret turpitudinem suam, quod non licet: vt. l. si creditoribus. C. de seruo pigno. da. ma. & ita tenet gloss. in. l. cù res & ibi Bart. Bal. & Salyc. C. de probationibus. sequitur Alex. in dicta. l. commoda. in fine apostli. magnæ, & idem Alexand. in dicta. l. si alienam. in prima columna. & exemplificat in emptore agente rei vendicatione contra venditorem & concludunt, quòd tali casu venditor non potest excipere se non fuisse dominum: quia allegaret turpitudinem suã: ¶ ¶ vt dictum est. ¶ licet contra emptor non videatur lateri venditorem fuisse dominum: & sic ipse emptor conuentus à venditore rei vendicatione potest negare illum fuisse dominum: quia hoc negare nullam allegat turpitudinem suã ita tenet gloss. & Aug. in. l. prima in versicu. a non domino. ff. de publicia. &

Ratis. secunda colum. versic. praeterea ad probandum locatione. iij. volumie & in consilio. clxxxv. secunda colum. quia to volumi. & in consilio. cxv. vifo profectu sexto volumine in fin. vbi idem efficit sic videtur ageret hypothecaria contra possessore, qui habet causam à debitorè quòd scilicet possessor conuentus à creditore possit negare debitore, à quo ipse habet causam fuisse dominum: et Salyc. in dicta. l. cum res in hoc voluerit contrarium, & male vt ibi per Alexan. allegantem Ange. in dicta. l. prima. ¶ Et sic vera videtur conclusio, quòd debitor conuentus hypothecaria à creditore non possit negare vel excipere se non fuisse dominum. & sic quòd lit tenenda conclusio Bart. in dicta. l. ré aliena. & Bald. in dicta. l. mater. Et ista etiã videtur magis cõmunis opinio. vt refert Alexan. in dicta. l. si alienam. ¶ ¶ In actioe autem ex contractu videlicet in pignorantia aliter est dicendum. Nam si debitor ageret directa pignorantia contra creditore & creditor exciperet, quòd debitor agens nò sit dominus talis exceptio nò impediret pignorantiam directã: quia ad producendam pignorantiam directam, quæ datur debitori, nò requiritur, quòd ille, qui dat rem pignori videlicet debitor sit dominus: vt. l. nec creditores. C. de pignora. actioe. & not. Bartolos in dicta lege si alienam. licet ad constitutum ius in re & sic ad hypothecariã bene requiritur dominium debitoris: vt subdit ibi Bar. & est text. in. l. si pigno re. §. si praedio. & ibi etiã not. Bartol. ff. de pigno. actio. ¶ ¶ In pignorantia vero contraria, quæ datur creditori contra debitorem, idem dicendum est, vide licet, quòd si debitor exciperet, q; agens non sit dominus, vel quòd ipse debitor

qui pignoravit non fuit dominus, talis exceptio nō obstat: quia in hac actione nō requiritur probatio dominij per prædicta & quia etiam debitor allegare suam turpitudinem, in quōd non licet
 67 vt dictum est. ¶ Sed si creditor cōvenerit pignoratitia directa à debitore non exciperet de defectu dominij debitoris, sed potius allegaret & exciperet se esse dominum rei pignoratitæ, & non teneri illam restituere, tunc bene talis exceptio haberet obstat. & debitor ad obtinendum haberet probare se dominum: quia dominium creditoris recipientis impedit cōtractum pignoris. l. neq; pignus. ff. de reg. iur. ita tenet Bartol. in d. l. commodare. & Saly. in d. l. nec creditores. in vers. quæro mudò &c. ¶ Si verò creditor cōvenerit pignoratitia directa exciperet contra debitore de dominio alterius tertij, videlicet quod dominium rei pignoratitæ spectet ad alium: & tunc talis exceptio nō admittetur, quia nō potest de hoc excipere cōtra eum à quo causam habet. d. l. nec creditores. & quia etiã quod dicta res fuerit aliena, nō impedit ortus pignoratitæ: vt per Bar. in d. l. si alie nã. etiã quia obstat regula: quod de iure tertij nō licet recipere vt. l. loci corp. §. cōpetit. ff. si ferui. vendi. habetur plene per Bar. in l. ij. ff. de excep. rei iudi. & ita tenet Bar. in d. l. commodare. & Saly. in d. l. nec creditores. & plenus in l. nō vnde. C. si cer. pe. & de hac materia vide etiã, quæ subd. 7. in 3. membro. vij. partis in vers. vltierius quærit & c. nu. 14. vsq; ad
 69 nu. 16. ¶ Postremò, pro cōplemento huius tertij membri secundæ partis quæritur an res prohibita alienari, possit pignori dari: & in hoc Bar. in l. in quorū ff. de pigno. posuit vna distinctione: dicitur cens quod quandoq; prohibetur res vendi: quia eius cōmercium inter dicta de iure:

vt in res sacra religiosa, vel simili: & tunc pignori nō potest dari: quia etiã pignus est cōmercium. vt. l. j. §. eã. re. ff. q. res pigno. oblig. pos. quãdoq; nō phibet cōmercium sed phibet vendi vel alienari res: & tunc etiã non potest obligari per. l. h. n. C. de re. alie. nō alien. & ratio est, quia per obligationem peruenit ad venditionem pignoris. l. ij. & l. ij. ff. de diltra. pigno. vbi licet prohibetur venditio ita & eius præambulu. l. oratio. ff. de sponsa. quãdoq; verò prohibetur persona emere rem: non aut prohibetur res vendi: & tunc ille qui est prohibitus emere non prohibetur pignori accipere: quia licet ipse pro suo debito possit alij vendere: tamē prohibitiõ ad hoc non se extendit: sed ad solū vt ipse non emat: & istud limitat Bar. nisi ille acciperet pignori pro tanta quantitate, quod non esset verisimile debitor esse luiturū per no. in l. q. habebat. in prin. ff. de leg. iij. & hæc distinctione dicit Bart. scedere siue phibitio sit facta à iudice siue à lege. ¶ Sed circa istã distinctione Bart. advertendū est in quãtu ipse in i. membro firmat, quod res phibet vel alienari, quod etiã non possit obligari, p. l. h. C. de re. alie. nō alien. ¶ Quia ista conclusio non est simpliciter tenenda. Nam gl. in d. l. h. in ver. hypotecam dicit, quod d. l. si. quæ disponit, quod siue lex siue testator siue cōtractus prohibeat alienatione, non solū censetur phibere dominij transfationem, sed etiã hypotecam vel pignoris nexu, loquitur ex quadam interpretatione: sed quod verè & propriè loquendo & sic ex proprio significatione prohibita alienatione, non censetur prohibita hypoteca, & ratio est quia alienatio proprie dicitur, quando dominium transfertur vt. l. j. C. de fundo dor. & l. alienationis. ff. de verborum significatione. & nor. gloss. in d. l. fana. in versicul. hypotecam

tecum. & gloss. & Ang. in l. begninius. ff. de legibus. lmo. & alij. in c. episcopi. 72 rebus ecclesie. si nō alie. ¶ Tig. vs au te manet in bonis debitoris vt. l. pignus C. de pigno. actio. ita tenet prædicta. Et dictam gl. quod appellatione alienationis proprie veniat illa ex qua dominium transierit: & improprie obligatio & hypoteca sequuntur & dicunt esse notabilia ibi Cy. Bal. Sal. Pau. de cast. & alij & Alex. in consil. xxix. clarissimè
 73 doc. §. col. au. §. vij. vo. ¶ Et per illam gloss. inferunt, quod ex quo oblig. & hypoteca improprie venit appellatione alienationis, quod quando sumus in dispositione, strictè sit intelligenda: vt in statu istius odiosis & pœnalibus & in testamentis in quibus phibet alienatio in odiu vel pœnam puta quia testator, prohibet fieri alienationem in tales consortes: tunc appellatione alienationis, non venit obligatio vel hypoteca: sed illa solū ex qua dominium transfertur. & propter eã non obstante huiusmodi prohibitiõ alienationis in dicto casu: poterit res obligari & hypothecari, & etiam locari ita tenent in d. l. h. Bal. Saly. & alij: hoc, nisi in casu in quo obligatio vel hypoteca fieret pro tanta quantitate, quod verisimiliter non esset spes luitionis: iuxta. d. l. q. habebat. ff. de leg. iij. & ista conclusio tenet etiã Sozi. in consil. lxxx. circa præsentem cōsultatione in. ij. colum. in vers. sed his non obstantibus. in primo volu. ¶ Ex quibus apparet, quod dicta decisio Bar. in d. l. in quorū. in. ij. membro dictæ vna distinctionis potest habere locum & procedere, quãdo sumus in dispositione in qua hæc interpretatio: prout sunt testaments, favorabilia, & huiusmodi: tunc enim prohibita alienatione: ceteretur etiã prohibita oblig. & hypoteca: secus autem quãdo sumus in disposi-

tionem pœnalem vel odiosam, vel aliter strictè intelligenda: nam tunc prohibita alienatione, non censetur prohibita hypoteca.
 74 ¶ Et maximè hoc est verū in contractibus, in quibus verba sunt strictè intelligenda. l. quicquid adstringedæ. & l. stipulatio ista. §. in stipulationibus. ff. de ver. obl. & l. si præses. & l. si de interpretatione. ff. de pœn. & ita late firmat Alex. in consil. xlv. visio themate. in si. vij. volu. & in cõs. clxiv. inspecto ac maturè in si. co. volu. & ita sunt intelligenda not. per Bar. in d. l. in quorū. & in d. l. qui habebat. & in l. re legatã. ad fin. ff. de adi. leg.
 75 ¶ Nec habet obstat id, quod dicebat Bart. in d. l. in quorum. quod prohibita alienatione, id eõ censetur prohibita hypoteca: quia per illa peruenit ad alienatione. l. oratio. ff. de sponsali. Q. uia respondetur, quod regula d. l. oratio videlicet quod quãdo vnum prohibetur, censetur prohiberi omne id, per quod puenit ad illud: procedit per interpretationem exteliã: vt probat text. in d. l. oratio. in ver. suppletur. & no. Cy. Bal. & Saly. in l. ij. in vlt. c. si restor prouin. Vnde cũ veniat per extensionem, sequitur quod illa nō habet locum in dispositionibus pœnalibus & odiosis & strictè intelligendis per no. in aut. quas actiones. C. de sacro. eccle. & ita late firmat Ias. in l. ij. in vlti. co. ff. de iurisd. om. iud. vbi ex regula. d. l. oratio. facit pulcherrimas illationes. ¶ Ratio ergo Bar. fundata in d. l. oratio. restringi debet ad dispositione & materiã, in qua fit lata interpretatio. In alijs autem duobus membris Bar. in d. l. in quorum tenenda est sua distinctio.
 76 ¶ Et pro confirmatione prædictorum facit, quia videmus, quod vbi iura voluerunt prohibere etiã hypotecam istud expresserunt non acquiescendo in sola prohibitione alienationis: vt facit lex. lege fin. §. sed

in fello
 9 ad 2.
 onatio.

Re con
 cludens

discuti
 ff. de pigno. posuit vna distinctione: dicitur cens quod quandoq; prohibetur res vendi: quia eius cōmercium inter dicta de iure: no subditi et ma gistra.

§. sed quia nostra. C. comu. de lega. vbi prohibet alienari & obligari vel hypothecari res subiecta restitutioni fideicommissariae pure vel in die certa: & idē facit iurifiliator in l. fi. C. de pac. vbi prohibet alienatio & etiā hypotheca bonorū personae viuētis sub spe futurae successōis nisi illa persona cōsentiat. Datur enim intelligi, q̄ ex quo in dictis iuribus prohibito alienationis sit in odiū & nō in fauorē alicuius, q̄ prohibita alienatiōe non fuisset prohibita hypotheca & propterea imperator vltra prohibitionem alienationis, prohibuit etiā hypothecam

77 expressē. ¶ Secus autē in prohibitiōe, que fit principaliter in fauorē alicuius: vt explicari potest in alienatione prohibita tutoribus & curatoribus pupillorum & minorum: de bonis eorū sine decreto iudicis, de qua in l. j. in prin. ff. de rebus eorū. illa enim facta fuit in fauorem pupillorum & minorum vt habetur in auct. sacramento pub. C. si aduer. vēdi. & ideo licet simpliciter distractio & alienatio praediorū fuerit prohibita: vt. d. l. j. in prin. Tñ talis prohibitiō extenditur etiā ad obligationem & hypothecā: vt. l. si pupillorū. §. si p̄tor. eo. tit. Et idem potest dici in terminis. l. huius fami. §. diui. ff. de leg. j. & in multis alijs casibus adaptant illos ad praedictam cōclusionem & cōcordiā licet doctores in hac materia aliquādo loquantur indistinctē. & aliquādo dicant prohibita alienari non posse obligari: & aliqñ dicant contrarium: nā concordanda sunt vt. s̄. deducunt est, que no. quia nō in-

78 ueni bene declarari per aliquē. ¶ In surgit autē in praedictis alia vtilis dubitatio, videlicet an in casu, in quo est etiā prohibita obligatio vel hypotheca sub p̄na puta qñ sumus in prohibitiōe alienatiōis in materia fauorabili vel

late interpretanda, secūdm q̄ conclusum est. s̄. saluādo secūdm mēbrū dictae distinctiōis Bart. in d. l. in quorū. ff. de pigno. vel etiā in aliquo alio casu in quo inueniretur prohibita pignoris ratio: an in tali seu talibus casibus ex lo-
la simplici hypotheca sine traditione incurratur p̄na dicit prohibitiōis? & in hoc puto cōcludendū q̄ per simplicem hypothecā sine traditione nō incurratur p̄na nā tam cōclusionem firmat
 Bal. in c. j. §. aut si luellario in vlti. col. in versu. sequitur in tex. aut pignori in tit. qui. mo. feu. amit. vbi ipse cōcludit q̄ licet feudum sit prohibitum alienari vel pignori dari sub p̄na amissionis feudi: tamen hoc intelligitur ita demū si processum fuit ad traditionem rei, alius secus: vt dicit notari p̄ Cy. & alios in l. si alienatū. ff. de ver. signi. & subdit se etiā ita intelligere in pignore pro in alienatione & quod per simplicem hypothecationem nudo verbo factam nunquam intelligitur ventura contra prohibitionem: nisi fit processum ad traditionem: licet alius hypotheca nudo consensu constitutur: & quod idem est siue per testamentum siue per statutū sit prohibita alienatio sub p̄na videlicet q̄ nūquā per verbalem pignoratiōem incurritur p̄na: quia promittere non est alienare. l. ad eum. §. lutius. ff. de dona. cum alijs ibi per eum allegatis idem tenet Bal. in c. j. §. deniq. quae fuit prima causa bene. amit. & in c. j. in prin. in pri. colū. ad fin. de prohibi. feu. alie. per

79 Fedē. ¶ Et idem videmus in alienatione emphyteutis: quia nisi fit processum ad traditionem emphyteuta per simplicem venditiōem nō incurrit p̄nam caducitatis iuxta. l. fin. C. de iure emphy. ita tenet Specu. in titu. de locat. §. nunc aliqua. versu. 195. & Io. And. & Pau.

Pau. de leaza. & Ant. de bu. in c. potuit. de locat. & optimē facit text. in d. l. si alienatū. in prin. ff. de ver. sig. & mouetur: quia verbū alienatio seu pignoratio est cū effectu intelligēdū. l. j. §. hac verba. ff. q̄ quisq; iur. cu. vulga. & a venditiō nō dicitur perfecta ante traditiōem. §. vendite. in fi. de re. diui. & idē tenet Saly. in d. l. fi. C. de re alie. nō alien. qui etiā pro hoc adducit, q̄ qñ in contractū venditiōis nō interuenit traditio, habetur pro nō facta: & ab eā nudo cōsensu receditur. l. ab emptione. ff. de pac. & idē tenet Alber. in d. l. si in vltimis verbis & Ant. de bu. in cō. xcviij. viso puncto & instrumento ad fi. & ita etiā per praedictā tā in feudo, quā in emphyteuti tenet Alex. in cōs. clxxiij. viso themate & scriptis & c. in ij. col. ij. vol. & ita etiā tenet Ias. referēdo praedicta, in d. l. si. char. pe. in. xix. q. C. de iure emphy. & pro hac etiam addit gl. in l. j. §. si re deposita. in gl. j. & ibi Bar. §. depositi. & Bal. in l. iij. C. vt in pos. lega. & dicit hanc esse cōmunem opi. quāuis cōtrariū tenet Imo. in d. c. potuit. col. xij. & seq. intelligēdo tñ semper nisi hypotheca heret pro tanta quantitate. q̄ non ellet verisimiliter spes luitiōis: per no. p̄ Bar. in d. l. qui habebat. de lega. iij. & p̄ Alex. in l. iij. C. de lega. ¶ Et sic remanet firma cōclusio, q̄ prohibita pignoriōe vel hypotheca sub p̄na priuatiōis vel alia nō incurritur talis p̄na nisi simpliciter hypothecā cōuentionale nuda

80 a traditione. ¶ Tñ non propterea est dicendū aut existimādū, q̄ stāte prohibitiōe pignoris vel hypothecae expressa vel cōprehēsa sub ver. alienatiōis, quōd ipsa simplex hypotheca vel obligatio valeat: sed imō erit inefficax quaecūq; hypotheca cōtracta cōtra dictā prohibitiōem: aē quā dispositio loquēs in vao ex ipsis,

habet locū in alio vt habet in l. si re alie. nā. §. proprie. ff. de pig. actio. & dixi. s̄. in p̄te pu. n. 8. & quia etiā est eadem ratio in vtroq; quia p̄ vtranq; paratur praembulū ad alienationē, vt de pigno. re no. Barto. in l. in quorū. ff. de pignor. ¶ Et de hypotheca simplici pbatur quia etiā illa dū possessio est apud debitorē potest vendi vt est tex. in l. si in hoc. C. de distrac. pigno. & dicā latē. j. in. vj. p̄te principalis in primo mēbro in. 4. ampliatione. ¶ Est ergo conclusio, q̄ prohibito pignore vel hypotheca sub p̄na: ex simplici hypotheca sine traditione: non incurritur p̄na, vt dictum est. & hypotheca est nulla: & ita vult Bald. in d. c. j. in d. §. aut si luellaria. q. mo. feu. amit. & illud quōd dixi de traditione, intelligit etiā si traditio fieret sicē per cōstitutū: quia tunc incurreretur p̄na iuxta l. q̄ meo in prin. ff. de acq. pos. & firmat Ias. in d. l. nō. char. clxxxix. in fine secundae col. Conclusio ergo. a. facta, p̄cedit in hypotheca nuda ab omni traditione. & per praedicta remanet expeditum istud tertium membrum secundae partis.

* Summarium. *

¶ Hypotheca tacita dicitur illa, que est introducta a lege vel statuto: licet etiā appelletur expressa.

2 Tacita hypotheca, diuersimode consideratur. Hypotheca introducta a lege vel statuto, licet sit tacita: est tamen vera non ficta non obstante impositione vel inductione per verba fictionem denotantia.

4 Lex fingendo in actu descendente a potestate iuris non operatur fictē sed verē.

5 Hypotheca tacita non potest probari per testes: expressa autem sic.

Tacita hypotheca in quibus casibus de iure Anto. de fa. de pi. & pyp. d. fin.

- sunt inducta.
- 6 Hypotheca tacita competit in bonis tutoris vel curatoris.
- 7 Hypotheca tacita non solum inducitur in bonis tutorum: sed etiam procuratorum, & qui se gerunt pro tutoribus.
- 8 Hypotheca tacita loci habet in bonis curatorum ad lites daturam: & eorum filiorum.
- 9 Hypotheca tacita procedit etiam in bonis actorum & tutoribus vel curatoribus constitutoribus.
- 10 Tacita hypotheca non procedit in bonis actoris loco tutorum vel curatorum nisi iudice datus.
- 11 Bonis tutoris & curatoris obligatio: an censetur & bonis heredes obligata.
- 12 Tacita hypotheca in bonis tutoris vel curatoris: an quo tempore incipiat.
- 13 Tacita hypotheca cõpetit in bonis patris male & fraudulenter bona filii admittit transire.
- 14 Pater in bonis in quibus habet usufructum non tenetur reddere admittit rationem filio de his, quae culpabiliter gessit: de fraudulenter autem gessit sic. In his autem, in quibus non habet usufructum, iudicabitur tenetur & numero. 15.
- 16 Bona patris pro administratione bonorum filii, in quibus non habet usufructum censentur hypothecata si gessit se pro legitimo administratore: non aliter.
- 17 Hypotheca tacita incipit tempore administrationis bonorum filii per patrem fraudulenter.
- 18 Obligatio personalis seu principalis, dupliciter consideratur.
- 19 Tacita hypotheca qualiter induci dicatur in bonis paternis?
- 20 Mater transiens ad secunda vota dicitur tacite hypothecare bona sua filij primi matrimonij.
- 21 Bona futura veniunt in tacita hypotheca.
- 22 In materia hypothecae tacite dicta de matre locum habere possunt in patre.
- 23 Dispositum in uno ex equiparatis, censetur dispositum in alio.
- 24 Tacita hypotheca inducitur in dote & in actione dotali.
- 25 Hypotheca tacita respectu bonorum dotalium diversimode consideratur.
- 26 Hypotheca tacita an locum habere possit in dote emissa marito.
- 27 Emittio in dotalibus rebus an & quando debeat.
- 28 Privilegium tacite hypothecae introductum in §. & re plenius. C. de rei uxorio. actio. datur censetur actionis, non personae.
- 29 Hypotheca tacita transit ad quemcumque sit actio de dote.
- 30 Tacita hypotheca transire potest in heredes extraneum.
- 31 Tacita hypotheca potest transire in cessionarium.
- 32 Cessione facta de dote simpliciter per mulierem, censetur etiam cessata hypotheca tacita.
- 33 Hypothecata tacita pro dote competit etiam quando pater agit ad dotem re legitimum administratorem filiae.
- 34 Pater agens procuratorio nomine filiae & ad filiae utilitatem, gaudere debet privilegio tacite hypothecae: secus si ageret nomine proprio.
- 35 Pater quibus casibus censeatur obligatus per restitutionem vel conversationem dotis natus sit.
- 36 Dispositio adiuncta verbo debet intelligi secundum tempus verbi.
- 37 Tacita hypotheca procedit etiam in bonis patris: etiam si sint subiecta restitutioni si de commissariae.
- 38 Tacita hypotheca an possit habere locum in bonis manente capti vel furiosi.
- 39 Pater naturalis ratione tenetur dotare filium: & filium dotali propter nuptias honorare.
- 40 Pater censetur obligatus pro dote filio ipsius iussu datus.
- 41 Iustus differre ad simplicem consensum, mandata, ratihabitione, & voluntate.
- 42 Consensus illius de cuius praedictio agitator non debet necessario esse solennis vel formalis.
- 43 Furtivus an aliquo casu dicatur censetur obligatio
- 44 Obligatio consecuta ad actum, in quo differat a conventionali?
- 45 Privilegium tacite hypothecae concessum actio non de dote, cõpetit etiam pro augmento dotali.
- 46 Tacita hypotheca procedit pro alimentis debitis uxori per maritum.
- 47 Actio dotalis consideratur in tacita hypothecae non quantitas ipsius dotalis.
- 48 Fructus & accessiones dotalis percepti per maritum, peti dicuntur per mulierem actione dotali.
- 49 Dos cum fructibus ipsius datur marito pro oneribus matrimonij supportandis.
- 50 Officium iudicis nobile nullam actionem vel obligationem praesupponit.
- 51 Tacita hypotheca quae datur pro actione dotali excedit ad omne id, ad quod ipsa actio datur.
- 52 In contractibus honestis fructus non veniunt iure actionis, sed officio iudicis mercenarii.
- 53 Datio fideiussoris & datio pignoris, aequiparantur.
- 54 Maritus qualiter petere possit vel debeat accessionem dotalis.
- 55 Fideiussor quo casu teneatur pro parte & visuris debitis ex contractu stricti iuris: vel bonae fidei per debitorem inito.
- 56 Fideiussor simpliciter intercedens, tenetur etiam pro accessionibus & usuris, quae veniunt officio iudicis.
- 57 Privilegium tacite hypothecae procedit, etiam pro precio rerum dotalium per maritum alie naturam.
- 58 Bonus mariti an pro precio rerum dotalium per ipsum venditarum sint tacite hypothecata: & an precium redactum ex ipsius bonis, dicatur tacite obligatum pro dote.
- 59 Precium rerum mariti venditarum, & tacite obligatarum pro restitutione dotalis, succedit loco dotalium rerum.
- 60 Actio quae cumulatim accedit alteri, sortitur eandem naturam cum prima.
- 61 Regula quod accessorium sequitur naturam principalis, procedit ubi accessorium non potest stare sine principali.
- 62 Privilegium tacite hypothecae habet locum & potest procedere contra fideiussorem.
- 63 Privilegium tacite hypothecae potest competere uxori in bonis mariti non solum dotalibus, sed etiam parphernalibus.
- 64 Tacita hypotheca introducta pro dote, an locum habeat in donatione propter nuptias.
- 65 Mulier agens ad donationem propter nuptias, habet tacitam hypothecam absque privilegio praelationis.
- 66 Donatio propter nuptias, an & qualiter dicatur in dominium uxoris transire.
- 67 Tacite hypothecae an locum habeat in extraneo dotante & dote repente?
- 68 Privilegium tacite hypothecae non procedit in muliere heretica.
- 69 Mulier iudex habet tacitam hypothecam in bonis mariti iudicis: nam inter iudex est matrimonium.
- 70 Privilegium praelationis tacite hypothecae quod datur dotali, non datur penae illi adiectae.
- 71 Tacita hypotheca non procedit pro dote promissa vel data pro sponsa per verba de futuro.
- 72 Sponsa an habeat privilegium dotalis.
- 73 Tacita hypotheca an locum habeat in bonis mariti minoris, xxv. an. cõtrahentis matrimonium & recipientis dotem.
- 74 Bona mulieris minoris promittentis vel dantis dotem, an tacite hypothecentur pro dicta promissione observanda.
- 75 Uxor minor non potest bone immobilis dare in dotem sine curatore & decreto iudicis.
- 76 Tacita hypotheca an locum habeat in dote confessa.
- 77 Hypotheca pro dote expressa quo tempore incipiat: & quid in potio?
- 78 Dispositio l. i. ff. qui tacito in pigno. habet non procedit specialiter in dote: sed in quolibet creditore.
- 79 Expressa hypotheca non transiit ad tempus promissionis dotalis: nisi promissio sit facta tpe

- matrimonii contracti, vel post matrimonium.
- 80 In tacita hypotheca pro dote an sit insufficienti dum census pro fructibus vel solutionis.
- 81 Tacita & expressa an & quando sit eadem ratio, & quando non?
- 82 Mulier habens per pactum & conventionem expressam hypothecam pro dote, an etiam illam daturat habere tam, am a lege inducitur.
- 83 Pignus speciale pro muliere pro dote receptum, non facit cessare generalem tacitam hypothecam a lege inducendam.
- 84 Obligatio omnium bonorum mobilium & immobilium, pro restitutione dotis facta, non includit nominatim debitorum.
- 85 Tacita hypotheca in quo differat ab expressa.
- 86 Promissio legis, est et tacita promissione bonis.
- 87 Promissio hominis annullare promissionem legis qualiter sit intelligendum.
- 88 Lex in bemis, & I. etiam, C. ad Velleia, quo casu disponant?
- 89 Fideiussor potest accedere pro dote danda marito, sed non pro dote uxori reddenda.
- 90 Recipiens a colono suo fideiussorem, an videatur renunciare tacite hypothecae super rebus illatis & inclusis.
- 91 Locator prouidet sibi de speciali & expressa hypotheca in certa re conductoris, non propter cessare tacitam inducendam a lege super bonis inuectis & illatis.
- 92 Fideiussori datio simplex, qui veteri obligacione accedit, non induci novam obligacionem: sed solum esse additamētū maioris cautionis.
- 93 Promissio legis quando tollatur per promissionem non hominis.
- 94 Præiudicium tacite hypothecae sine præiudicio prouisionis ad quos heredes transeat.
- 95 Præiudicium tacite hypothecae cum prouisione prouisionis, an transeat ad filios secundum vel alios matrimonii?
- 96 Præiudicium tacite hypothecae cum prouisione an competat vni mulieri contra aliam.
- 97 Lex a filiis, §. exceptis, C. qui potio, in pig. habe. quo casu loquatur, & disponat.
- 98 Tacita hypotheca anterior pro dote præferretur præsi posteriori.
- 99 Mulier habens expressam hypothecam pro dote an præferatur alij habentibus tacitam anteriorem.
- 100 Mulier habens expressam hypo. pro dote posteriori, an præferatur creditori habenti expressam anteriorem?
- 101 Regula quod taciti & expressi iudicium procedit: si tacitum procedat secundum regulas iuris communis secus si contra.
- 102 Correctio iuris communis non recipit extensionem de casu ad casum.
- 103 Argumentum de personali actione ad hypothecam non procedit.
- 104 Præiudicium tacite hypothecae cum prouisione, an competat pro dote putativa.
- 105 Matrimonium putativum bona sine contractu, habet privilegia veri matrimonii quoad dorem.
- 106 Præiudicium tacite hypothecae an locū habeat in matrimonio putativo ex parte mariti.
- 107 Præiudicium tacite hypothecae cum prouisione, an possit per mulierem cedi, ut transeat in creditorium.
- 108 Fideiussor & mulier in materia hypothecaria pari passu ambulant.
- 109 Lex, j. C. de iure fisci, & l. si in, qui, ff. de iure ff. non habent locum, vbi mulier contentit cum fisco pro dote.
- 110 Anterioritas vel posterioritas instrumentorum consideratur secundum ordinem conscriptionis.
- 111 Præiudicium tacite hypothecae mulieri pro dote datur, an transeat ad quoscumq; heredes.
- 112 Præiudicia dotis, an competant solum matrimonii.
- 113 Tacita hypotheca contrahitur pro bonis a fisco emptis.
- 114 Fideiussor in quibus civitatibus vel populis esse dicitur?
- 115 Bona delinquentium an pro panis fisco applicanda,

- casibus, censetur tacite ipsi obligata.
- 116 Quasi contractus per legis consensum, inclusit quid optatur.
- 117 Fideiussor an in dubio præferatur primato, vel contra.
- 118 Fideiussor in causa onerosa præferatur in dubio primato: in causa lucrativa præferretur debet priuatus.
- 119 Tacita hypotheca inducitur in bonis administratorum civitatis: nam eorum bona sunt civitatis quorum gesta est administratio tacite hypothecata.
- 120 Tacita hypotheca habet locū in bonis prælati ecclesie pro mala administratione bonorum ipsius ecclesie.
- 121 Prælati in multis equiparatur tutori.
- 122 Tacita hypotheca non procedit in camera episcopalis: sed in camera cum episcopo iuncta.
- 123 Tacita hypotheca procedit in bonis orphanorum vel hospitalium pro eorum mala administratione.
- 124 Bona delinquentis, puta furis, censentur pro restitutione vel satisfactione fienda tacite hypothecata.
- 125 Tacita hypotheca inducitur in collectis, & favore collectorum solvendum.
- 126 Tacita hypotheca inducitur favore decimarum solvendarum in bonis, de quibus solvenda est decima.
- 127 Bona emphyteutica, per quibus canon debetur quoties anno, an sint tacite ipso obligata?
- 128 Res inuectæ & illatæ in domum conductam, tacite, sunt obligatae pro pensione & affectu domus locatae.
- 129 Res inuectæ & illatæ in domum conductam an possint retineri per locatorem pro alio debiti, quâ locationis tanquâ tacite hypothecate.
- 130 Beneficium retentionis competit in causa dotis solvenda.
- 131 Res inuectæ seu incluse in domum conductam, licet tacite sine hypothecate: non, tamē prohibentur alienari nisi expresse sunt obligatae.
- 132 Hypothecaria datur contra tertium possessorem
- 133 Salsinianum interdictum capere locatori pro rebus coloni illatis & inuectis: pro rebus autem inquilinis, vtile.
- 134 Tacita servus hypotheca an impediatur eius manumissionem.
- 135 Res expresse obligatae, per secundum conductorem primo conductori non sunt ex loca conuentionali obligatione obligatae primo locatorem.
- 136 Res inuectæ & illatæ per secundum conductorem an pro primo conductore, censentur tacite obligatae: & quare?
- 137 Secundus creditor qui gratis a primo conductore domum recepit, an censetur de domus deterioratione: pro eadem censetur resiliata tacite obligatae.
- 138 Deterioritas vni alterius etiâ commodatam tenetur de deterioratione.
- 139 Appellatio domus quæ veniant.
- 140 Res incluse in nauis conductæ, censentur tacite hypothecate pro pensione nauis.
- 141 Res inuectæ & illatæ censentur pro qualibet mercede conductæ tacite obligatae.
- 142 Tacita hypotheca rerum inuectarum & includatarum an per amonitionem ipsarum expret.
- 143 Hypotheca seu et in rebus acquisita non tollitur per alium subsequens contractum sine consensu illius, cui primo acquisita est.
- 144 Resiliatae & inuectæ in molendino non sunt tacite obligatae pro pensione molendini.
- 145 Res illatæ & incluse in prædium rusticum non intelliguntur tacite obligatae: sed si in prædium urbanum.
- 146 Prædium urbanum in quo distinguitur a rustico.
- 147 Fructus fundi conducti in ditione dicitur tacite hypothecati pro precio conducto.
- 148 Fructus inclusatiles non sunt intelligendi tacite obligatae pro pensione fructuaria: sed de naturalibus.
- 149 Precium non succedit loco rei in actione hypothecaria singulari.
- 150 Bona inuectæ vel illatæ in domo conductam

non censentur tacite hypothecata nisi quatenus sint per concludentem illata: cuius probatio incumbit agenti.

151 Res famulii inducta in domo per dominum conclusa, non censentur tacite obligata pro conductione.

152 Res alienae inductae in domo conducta non veniunt in tacita hypotheca.

153 Merces venales inductae in domo conclusa, an veniant in tacita hypotheca.

154 Bona minoris inducta in domum conductam, non veniunt in tacita hypotheca pro conductioe contracta.

155 Bona usufructuaria an dicantur tacite hypothecata pro restitutione usufructuum.

156 Bona secundum maritus quo casu sint tacite hypothecata filijs primi matrimonij.

157 Tacita hypotheca inducitur in bonis testatoris pro legatis ab eo factis.

158 Res legata a testatore, non dicuntur in bonis ipsius, nec tacite dicuntur hypothecata pro ipsis legatis.

159 Res heredis an tacite dicuntur obligata pro legatis a testatore factis.

160 Hypotheca tacita qua competit pro legatis, differre ab alijs hypothecis.

161 Testator potest remittere tacitam hypothecam introductam pro legatis.

162 Tacita hypotheca introducta pro legatis non procedit in donationibus causa mortis.

163 Res emptae ex pecunia pupilli est ipsi pupillo pro restitutione pecuniae tacite obligata.

164 Res emptae ex pecunia militis, est tacite pro restitutione pecuniae ipsi militi hypothecata.

Res emptae ex pecunia alicuius, in quibus casibus dicatur tacite hypothecata.

165 Tacita hypotheca includit & comprehendere potest omnia bona praesentia & futura: eius nomina debitoris tam praesentia, quam futura.

166 Pecunia an possit dici tacite hypothecata.

167 Statuimus quod instrumentum confessio narta vel quatuordecim an habeat executionem pa-

ra, militat etiam si perat executio vigore instrumenti: ex quo resultat, tacita hypotheca.

Quartum membrum Secunda Partis principalis.

Equitur modo

quartum membrum illius Secunda Partis: in quo tractabimus de tacita hypotheca: in quibus casibus inducatur & de eius effectu. Praemittenda tamen sunt aliqua pro faciliiori intelligentia. Et primo praemittit, quod tacita hypotheca dicitur illa, quae est introducta ex dispositione legis seu statuti a partibus non expressa: expressa autem dicitur illa, quae partium conventionione inducitur: ut probatur in tit. quibus modis pignus taci contracti. ff. de iur. i. ubi in casibus ibi notatis dicitur tacite contracti hypotheca: & tamen illam lex inducit. Et propterea inferitur, quod quod lex vel statutum inducit hypothecam, etiam quod illam expressam hypothecam apparet tamen dicitur tacita, licet habeat vim expressae: ita declarat not. Paul. de iur. in consil. cccxciii. quia quam multa copiose in secunda colum. in verbi. ex quibus concludendo &c. Et secundum praemittit, quod si statutum inducens hypothecam diceret, quod illa hypotheca habeat eum dem effectum, quae habet hypotheca de scripta in publicis instrumentis, non per hoc intelligitur expressa hypotheca: quia non per hoc dicitur descripta in instrumento: cum descriptum in instrumento dicitur illud, quod oculis corporis legi potest. l. ff. de his quae in testam. delent. & Bald. in l. leg. C. locatio. sed erit tacita hypotheca tamen effectus cuius est expressa: ut copiose & pulchre firmat Roma. in consil. xlviij. licet haec pars & Alex. in consil. lviij.

lviij. in causa mota per Paulum & c. vij. volumine pro allegata per eos. Et tertio praemittit quod licet tacita hypotheca inducatur a statuto vel lege per verba importancia fictionem, prout est verbum, intelligatur, & credatur. l. quoniam. ff. de his qui nota. infra. & in §. ci. verum. qui instituit. de inutili stipula. Tamen per hoc illa hypotheca non erit ficta: sed vera: licet tacita ita probatur in l. in praedij. ibi tacite pignora esse intelligantur. ff. in quibus casibus pignori taci. contra. & de iure ibi pignora esse credantur eodem titulo. Nam licet in dictis legibus sint verba importancia fictionem tamen illa bona sunt vere hypothecata, licet tacite ut l. secunda. C. eodem titulo. & ita est lat. in repetitio. l. si is, qui pro emptore. in xvij. charta. columna tertia in versiculo. item adde, quod lex fingendo. ff. de usufructu. item adde, quod lex fingendo. ff. de usufructu. Et ratio est, quia lex fingendo in actu descendente a potestate iuris, vere facit & non ficti: sed cum Ant. de butriga. in consil. xx. qui dicitur valde suggerit, & not. Barto. in dicta repetitione. l. si is, qui pro emptore. circa hanc fictionis inducitur. Et quartum praemittit, quod tacita hypotheca non potest probari per testes: ut pulchre per Bald. in l. contentualium. in fine. C. de episcopo pisa & cleicis. nisi per modum indirectum ut ibi per eum. sed expressa sic: quia licet dicatur expressa: tamen de necessitate, non requirit scripturam. l. contractur. & ibi Bartol. ff. de pignoribus. Et istis praemissis deveniendi ad tacitas hypothecas: videndum est in quibus casibus de iure tacite hypothecae inducuntur: quos omnes casus enumerabimus distincte. Et primus igitur casus est, in quo tacita hypotheca invenitur de iure in bonis tutoris & curatoris. Nam corum bona sunt tacite hypothecata pro admi-

nistracione tutelae seu curae ut l. pro officio. C. de administratione tutorum. Amplia primo ut dicta tacita hypotheca inducatur non solum pro male administratione: sed etiam pro neglectis. ita tenet ibi Cynus, Bartolus, Baldus, Salicetus, & alij. Et secundo amplia, ut non solum dicta tacita hypotheca inducatur in bonis tutorum & curatorum, ut dictum est fed etiam in bonis procuratorum, videlicet illius, qui non est tutor fed gerit se pro tutore ut tenet gl. in d. l. pro officio. in glo. h. qua ibi Bald. dicit non esse alibi et mouet glo. per l. da binus. §. j. ff. de pauke. credi. & ibidem hoc expresse tenet glo. & Bartol. & sequitur Soci. in consil. lxxv. viso copromissio. per multos. col. ij. volu. Et tertio amplia, ut idem sit in curatoribus datis ad lites: quia etiam eorum bona & etiam eorum fideiussorum sunt tacite hypothecata pro eorum administratione: sicut bona tutoris & curatoris generalis: text. est & ibi not. doct. in l. properandum. §. si. C. de iudi. Et quartum amplia in actoribus datis ab ipsis tutoribus vel curatoribus: quia etiam illorum bona sunt tacite obligata, sicut bona tutorum & creditorum: ita tenet Bar. in l. actor. in ij. col. ff. rem ra. hab. Et Fallit autem dicta conclusio in actore dato a iudice loco tutoris vel curatoris: quia illius bona non sunt tacite hypothecata: ut per Bart. in d. l. actor. ij. col. & meminist. lat. in d. l. properandum. §. fin. in vlt. colu. Et secundum fallit in bonis haeredum tutorum vel curatorum: ita tenet Raph. cum in consil. lviij. quia tutor aut bona haereditis tutoris. vbi dicit, quod text. in d. l. properandum. §. fin. quia videbatur inuicere contrarium inquirendum dicit: haereditasque & res eorum debet intelligi de rebus haeredum quae fuerunt tutoris & curatoris: non aut de rebus proprijs dictorum haeredum. lat. autem in d. §. fin. d. iij. intelli

*not. dicit
de forma*

intelligi, q̄ dicta verba: res eorū, debet
referri ad tutores, & curatores? & credo
istam esse veram intelligentiā. ¶ Sed sub
dit las. q̄ tūc ille tex. seruiret de veno:
quia sine illo tex. omnia bona tutorum
& curatorum, & in eorum hæredes
deuenerunt, erant obligata minoribus:
& p̄pter ea v̄ ille tex. aliquid operetur,
debet intelligi, secundū Iaso. q̄ loquatur
de bonis hæredū, & tunc secundū eum
esset magnum priuilegium pupillorum
& minorum: tamen Iaso. super hoc ni-
hil decidit: sed relinquit cogitandum.
¶ Ego autem puto q̄ decisio Rapha. sit
uersissima: videlicet q̄ bona hæredum
tutoris vel curatoris ad lites. & etiam
aliorum non sint tacite obligata pro ad-
ministratōe tutorum vel curatorum:
quia in obligatōe generali & expressa
bonorum facta per defunctum non ve-
niunt bona hæredum: vt l. Paulus. in
prin. ff. de pigno. & habetur per gloss. &
doct. in l. alsiduis. C. qui po. in pi. ha. &
in l. j. in fin. C. cōmū. de lega. & dictum
fuit. s. in secundo membro huius fecūde
partis. in. vj. fal. nu. 53. & 54. si ergo in
generali & expressa obligatōe non ve-
niunt bona hæredis, ergo etiam non de-
bet venire in tacita: argu. l. cū quid. ff.
si certū petat. & non debet dici, quod sit
speciale in pupillis vel minoribus, quia
istud dicere, est recurrere ad refugium
misorum: vt per gl. & doc. in l. filium
quē habentem. ff. fami. er. & esset indu-
cere correctiōnem legum, contra l. præ-
cipimus. C. de appel. cum vulga. & idē
stan dū est regulā q̄ bona hæredum nō
cōprehenduntur in obligatōe bonorū
facta per defunctū. d. l. Paulus. in prin.
¶ Et non obstat, q̄ hoc modo. d. l. prop-
randum. §. si. seruiret de veno: vt dicit
Iaso. q̄ pot̄ responderi, q̄ imō ille. §. si.
stat cū virtute operandi, & fuit illa di-

*refugiū
misorū*

spolitio necessaria: q̄a licet in tutore &
curatore generali esset inducā tacita
hypotheca, de qua in. d. l. pro officio ta-
me hoc nō erat decisum in: curatoribus
datis ad lites tantū: & in eorū fideiussō-
ribus. cū ergo de his alibi expressē non
esset decisum, nō pot̄ dici q̄ imperator
in. d. §. in superuacuo loquutus fuerit:
vt etiā dicit Bal. ibi. Et sic remanet fir-
ma decisio Raph. q̄ bona hæredū tuto-
ris vel curatoris non veniūt in tacita hy-
potheca: de qua in. d. l. p̄ officio. ¶ Sed
dubitatur, a quo tempore incipiat tacita
hyp̄ in bonis dictorū tutorū, curato-
rum, protutorū, & eorū fideiussōrū
¶ Et gloss. in. d. l. pro officio ponit duas
opiniones. Prima est, quod hypotheca
incipiat tempore, quo incipit esse tutor
argu. l. cū oportet. §. si. C. de bono. quē
lib. ¶ Secūda opinio est q̄ incipit tempore
quo incipit male administrare argu.
l. hac edictali. §. penul. C. de nup. sed per
mam opinionē tenent ibi Iaco. de arto.
Syn: Bal. & hēc sām. qui respondet ad
argumenta cōtraria: eandē opinionē tenet
Soci. in consi. lxj. in præfatiōe consula-
tatione. in. j. colū. in. j. volu. & sic
est cōmūis & tenenda: & faciunt que
dicuntur in proxima sequenti hypotheca.
¶ ¶ Secundus casus in quo inducitur ta-
cita hypotheca est, quando pater admi-
nistrat bona filij male & fraudulenter
vel illa alienauit. nā isto casu pro bonis
filij alienatis p̄ patre, & p̄ mala & frau-
dulenta administratōe datur hypothe-
ca in bonis ipsius patris dicitur. vt l. cū
oportet. §. si. C. de bon. quē libe. Secus
aut̄ est p̄ culpabili administratōe pa-
tris: q̄a pro illa non tenet pater: vt decla-
rat gl. Barr. & Bal. in. d. l. cū oportet. §.
14. nō aut̄. & in. §. si. ¶ Et ratio est q̄a pa-
ter de bonis in quibus est legitimus ad-
ministrator, & habet vsum fructū, non
tenetur

4

15

16

reddere rationem administratōis
filio de his quæ culpabiliter gel-
lose solum de his quæ fraudulenter &
dolo gelosivt habetur in. l. imperator
fideiussōrib. & istā dicit esse magis cōmū-
nem opinionē. Socio. in consi. xxxiiij.
prosequendo ordinē in vlti. colū. j. volu.
¶ ¶ In his aut̄ bonis in quibus pater nō
quærit vsum fructus, & non est legitimus
administrator filij, iuxta vt iliter. no. per
Bar. in. l. si. §. j. fide verbo. obl. pater in-
distinguit tenet reddere rationē admini-
stratōis filio, cū restitutōne reliquo-
rum: vt no. Bal. in. d. l. cū oportet. §. si. &
Bal. in. l. si. §. i. cū. C. fami. er. & habet
tur per Socio. in. d. consi. xxxiiij. penult.
& viti. col. vbi p̄cludit. ¶ ¶ Sed dubitatur
quando pater administrat dicta bona,
in quibus non habet vsum fructum, &
non est legitimus administrator: quo
casu indistinctē tenetur reddere admini-
stratōnem, cū restitutōne reliquorū
vt proximē dicit̄ est. An pro tali admini-
stratōne sicut etiā bona patris tacite
hypotheca, sicut vbi hypotheca p̄
administratōe illorū bonorū in quibus
pater habet vsum fructū, & est legitimus
administrator: quo casu loquit̄. d. l. cū
oportet. §. si. Et videtur dicendū q̄ nō:
quia dispositio. d. §. si. est ex hōribus
iure introductōe hypothecam tacitam
in illo casu specialin quo de iure non
erat introducta: vt. ff. & C. in quibus
cau. pign. taci. cōtraha. idē nō videtur
extendēda ad bona, in quibus pater nō
est legitimus administrator: arg. l. si ve-
rō. §. de viro. ff. so. matr. & no. per Bar.
& Alex. in. l. si cōstante. in prin. in. viij.
q̄. secundæ partis co. tit. Tamē in con-
trarij facit. d. l. pro officio. cum gl. vbi
que extendit. d. l. loqueret in tutore ad
protutore: vt dicit̄ Iust. s. in primo ca-
tu proxime precedētī nu. 7. Vnde si ap-

paret q̄ pater gessisset se in admi-
strandis bonis filij pro legitimo admini-
stratore: cū tamen nō esset: qua in illis
non habebat vsum fructū (vt dictū est).
tunc posset dici introducta tacita hypo-
theca, etiā illo casu, sicut quādo est ve-
rus & legitimus administrator, per no.
in. d. l. pro officio: & ita firmat Bal. non
in tractata dotis in nona parte in. viij.
privileg. quod nota ad ampliatiōem. d. l.
cū oportet. §. fin. ¶ ¶ Et prædicta tacita
hypotheca incipit a die inchoatæ admi-
nistratōis, nō aut̄ a die male gestōnis
secundū gl. si. Per. Cy. Bar. Bal. & Sal. in
d. §. si. Nec obstat q̄ hoc modo videtur
prius nasci hypotheca quæ personalis,
seu principalis obligatō contrahat. l. si
debitor. C. de priu. ff. & no. p̄ Bar. in. l.
fideiussōri obligari. in prin. ff. de fideiuss.
¶ ¶ Quia vera solutio istī cōtrarij est,
q̄ isto casu duplex pot̄ considerari obli-
gatō personalis. seu principalis, vna ge-
neralis & primeua, qua pater incōtinēti
q̄ incipit administrare obligat, & tenet
res filij saluas facere, & abiq̄ fraude &
dolo administrare, & ista præcedit hy-
potheca: alia obligatō est specialis & se-
cundaria, que nascit ex mala & fraudu
lenta gestōne patris: vt in primō. §. est
aut̄. & §. si apud. & l. si duo. ff. depositi.
& licet ante istā secundā specialē oriatur
hypotheca: tamē satis est q̄ non oritur
ante primā generale: ita declarat Petr.
Bal. & clarus Sal. in. d. §. fin. & plenius
adhuc idē Salic. in. d. l. pro officio. C. de
administratōe tutorū. de quo dicit. j.
in tertia parte principalī in primo mem-
bro in secundā quæstione nume. i. 9. vj. q̄.
ad numerū. 2. 4. ¶ ¶ Terti casus in quo
tacita hypotheca a iure inducitur est in
bonis patris: q̄n̄ scilicet pater transit
ad secundā vota, vt scilicet illa sint tacite
obligata filij primi matrimonij pro iu-

33. cap.

eris & alijs bonis peruectis ad ipsum patrem ex prima vxore, in quibus pater habet vsumfructu & quali proprietate, sed illa conseruare tenetur filijs primi matrimonij: vt est tex. in l. si quis prioris. §. in illo. C. de secudis nuptijs, & ibi glo. Bar. Bald. Sali. & alijs: & in illis etiam tenetur pater pro dolosa & fraudulenta administratione: sicut in alijs in quibus habet vsumfructu de quibus in .d.l. cu oportet. §. si. vt tenet glo. in .d.l. in illo. & ibi Bal. licet Sali. ibi dubitet: na opinio. gl. & Bald. est magis comunis: vt refert Socii. in d. c. c. xxxij. in penul. col. in. vj. ¶ Est ergo comunis conclusio, q. in lucris & alijs bonis peruectis ad patrem ex primo matrimonio: h. pater transeat ad secundas nuptias habet vsumfructu & quali proprietate, & tenetur de dolosa administratione illorum: & filij prioris matrimonij habent tacite hypothecata pro predictis bona paterna per. d. l. h. g. s. prioris. §. in illo. ¶ Et id est dicendum conuoluit in matre transeunte ad secunda vota vt scilicet eius bona sint tacite obligata filijs primi matrimonij pro cedentis lucris & alijs bonis ad eam perueniatis primo marito vt est tex. in l. hac edictali. §. omnib. C. de sec. nup.

21 & ibi per doct. ¶ Et in dicta tacita hypo. veniunt bona materna tam presentia q. futura & incipit ex die eic quo res predictae perueniunt ad matrem: vt

22 est tex. in .d. §. in omnibus. ¶ Et illud quod dicit in matre in .d. §. in omnibus habet locu & decim est in patre. in .d. §. in illo. q. a decimo. d. §. i. illo. facta fuit ad expleu eius quod decim prius fore

23 rat in matre. in .d. §. omnibus. ¶ Et Cu ergo aequiparentur dispositu in vno ex aequiparatis censetur dispositum in alio per no. per glo. in c. si postu de elec. lib. vj. in glo. pen. & late per Ias. in l. tran-

gere. in v. col. C. de tranfac. & in auth. quas actiones. in v. colu. C. de sacrosan. eccle. & per Cor. in consi. lxxxij. v. col. in litera i. k. ¶ Quartus casus est vultum notabilis in quo de iure inducitur tacita hypotheca est q. a iudice ex specialij privilegio in dote, & in actione dotis: vt est tex. not. in l. vnica. §. & vt plenius. C. de rei vxor. actio. & q. iste casus est valde practicabilis ideo intendo cu pleni* examinare qua alios: & vt magis ordinate procedamus: ponemus pro regula, q. in dote tacita hypotheca de iure fit introducta: & postea ponemus multas ampliationes ad regula, & subinde aliquas fallentias, & vltimo nonnullas vtiles. q. posita ergo regula, q. in dote copetur tacita hypotheca per tex. in .d. l. vni. §. & vt plenius. ¶ Et Amplia primo regula predicta, q. dicta tacita hypotheca datur ex vtroq. latere, videlicet tam ex parte mariti p. restitucioe dotis: quae ex parte mulieris pro ipsa dote praestanda marito. Itē tam in dote data vel promissa per ipsam vxore, qua ahus pro ea: & similiter tam pro dote recepta p. maritu qua recepta per ahos pro eo. Item tam in dote aduentitia. qua profecticia. itē ta in dote de qua est collectu instrumetu qua etia ea de qua nullu fuit collectu instrumetu: vt de oby* predictis est tex. expressus. d. l. vni. §. & vt pleni*

26 ¶ Item Amplia etia regula habere locum in dote euicta: q. scilicet maritus cui dos fuit euicta, id est, res dotalis in dote data, habet tacita hypotheca in bonis dotantis pro rebus dotalibus euictis: tex. est & ibi gl. in .d. §. & vt pleni*.

27 ¶ Istud aut intelligit Bal. ibi procedere, quādo in dote deberetur euictio: puta q. dos incepisset a promissione, tunc enim debet euictio: secus si incepisset a traditione: q. tunc nō debetur euictio

iuxta. l. j. C. de iure dot. & facit in simili. l. Aristo. ff. de dona. ¶ Tu autē aduerte, & intellige dictū Bal. procedere, quādo extraneus dedit dote, & non fuit incontinenti stipulatus sibi reddi: q. tali casu censetur donasse dotem mulieri: vt. d. l. vni. §. accedit. C. de rei vxor. actio. & sicut in donatione quae incipit a traditione non venit euictio. d. l. Aristo. ita etia non venit in ista dote. ¶ Non autē procederet dictū Bald. in suo dotante vel in extraneo stipulante incōtinē sibi reddi: q. tunc nō induceretur traditio, & omnino deberet euictio: vt videtur casu in .l. si pro re pupilli. §. j. cū ibi no. ff. de euictio. ¶ Maximē cū marit* ex suo latere in dote praetendat titulu onerosum licet ex parte vxoris sit lucrativus: vt. l. h. §. j. & ibi Bar. ff. quae in frau. credi. & ita tenet per praedicta Ang. de are. instit. de actio. §. fuerat. in. vj. col. in gl. ver. hypothecaria. & an & quādo in dote debeatur euictio, posuit Bald. no. in tractatu dotis in. vij. parte in priuileg. xij. & habet p. Bar. in .l. si familiar. C. famier. per Bald. in .l. dubitatur. in fin. C. de euictio. per Paulum de castro. in consi.

29 xlix. viis omnibus &c. ¶ Ratio autē quare dicta tacita hypotheca competat, tam late ex vtraq. parte & omnib* personis supra narratis est: quia dictum priuileg. tacite hypothecae introductu in .d. §. & vt plenius, datur principaliter actioni, & non personae: vt est tex. in .d. §. & vt plenius. ibi: ita & in huiusmodi actione damus ex vtraq. parte hypothecam: & ita tenent Bar. & communiter doc. in .l. j. ff. so. ma. & Bal. no. in. xij. parte in. v. col. in ver. ij. quero de priuileg. tacite hypo. ¶ Secundō, loco ergo vltra supra dictas ampliationes ex ratione praemissa amplia regulam quod priuilegiū dictae tacite hypothecae trāsit

ad quemcuq. tranfit ipsa actio de dote: ita tenet Bar. in .d. l. j. in primo priuileg. ff. so. ma. allegat tex. in. §. fuerat. ad fin. insti. de actio. pōderando ibi dictionem aduersariam autem: quae innuit quod hypotheca de qua ibi transeat ad oēs, & cū Bart. in hoc trāsūt alij doc. praeter q. in casu in quo extraneus dotando stipularet sibi reddi. de quo. j. subd. ¶ Et ideo inferitur ex hac ampliatione quod sicut actio de dote potest tranfire in extraneum haeredē vxoris ita potest tranfire tacita hypotheca: vt probat in .d. l. amplia. §. illo proculdubio. ¶ Tertio, amplia. d. regulam de qua in .d. §. & vt plenius. quod priuileg. d. hypothecae tacite prout trāsit in extraneū haeredē, ita etia trāsit in cessionariū ipsius mulieris per regulam. l. ex pluribus. ff. de adm. tuto. quae est quod quequid est transmissibile ad haeredē, etia est cessibile: & ita etia voluit Bald. in .l. j. C. de priuileg. ¶ Imo quod est plus facta simpliciter cessione de dote per muliere consequenter tranfitur ipsa tacita hypotheca tāquā postea sequa actionis: dotalis: licet de hypotheca in cessione nihil fuerit expressum. l. emptor nominis. & l. veditor actionis. ff. de haere. vel actio. vedit. ita tenet Bal. in .d. l. j. in. iij. col. in ver. quae runt doc. de pulcherrima questio. C. de priuileg. & habetur p. Bal. & Sali. in .l. in solutu. C. de act. & obli. & habetur per Alex. in .d. l. si verō. in prin. ff. sol. ma. ¶ Quarto amplia regula, etia qñ pater ageret pro restitutione dotis suae filiae tanquā eius legitimus administrator iuxta. l. si cūm dote. §. itē cū pater. ff. so. ma. q. tali casu pater agens habet priuileg. dictae tacite hypo. in bonis obligatis ad restitutionē: secus autem si pater ageret nomine suo per stipulationem a principio factam nomine suo iuxta. l. quoties. ff. solutu. matri.

Et

aff

ma vel per consolidatione actionis facta
 leu, iuxta no. in l. dos a patre. C. fo. ma.
 & l. vni. §. videam. C. de rei. vxo. actio.
 quia tali causa, et q. talis exactio p. obli
 qua uol haberet deuenire in filia iuxta au.
 sed qua uis. C. de rei vxo. actio. tamen no
 habet dictu priuilegiu tacite hypothecae
 ita firmat Bart. in l. post dotem. in. ij. q. 6.
 ad h. ff. solu. mat. & cum Bar. tenet ibi
 Ang. Imo. & Alex. in vlt. colu. licet ibi
 Roma. indistincte uoluerit, quod patet
 agendo ad restitutionem dotis, filia vi
 uente habeat priuileg. tacite hypothecae
 ca: attento q. pater tenetur dotem filiae
 coferre iuxta dictu. aut. sed qua uis.
 Nam eum reprehendit ibi Alex. dicens
 q. iura allegata per Roma. uidelicet. l.
 cum dotem. ff. ad l. falcid. & l. iij. §. si. ff.
 de. pre. g. no. probat. quia in illis iuri
 bus commodu omnino erat peruentu
 rum ad personam priuilegiatam: secus autem
 est in dote exacta per patrem nomine
 proprio vigore stipulationis quia tunc
 efficitur eius proprium patrimonium.
 l. fin. C. commu. vtrius. iudic. & licet te
 neatur ea filiae coferre uer. per dictu. aut.
 sed qua uis. tamen praesens restitutio non
 tendit ad illud. attento maxime q. posset
 35 costringere q. filia no. nuberet. ¶ & qua
 do praesens rei status potest contingere,
 praeter naturam & lege: sed non indicat
 contingentiam de futuro non inspicit
 tur. tunc q. euenire potest. l. inter stipu
 lan. §. sacra. & ibi Bar. ff. de verb. obli.
 in vlt. col. ¶ Vera est ergo conclusio Bar.
 in. d. l. post dotem. q. quando pater agit
 administratorio nomine filiae, & ad vtili
 tate filiae: tunc habet priuilegiu dicte taci
 te hypothecae: sed autem q. pater agit no
 mine suo proprio, licet p. obliquu talis
 exactio possit redundare in utilitate
 filiae: & in hanc conclusionem inclinat gl.
 magna in situ. de actio. in. §. fuerat ad

fi. & ibi Ang. de Arc. & ita tenendu est,
 quauis Bal. no. in tractatu dotis. in. xij.
 parte. in v. colu. in versic. & in transi
 eat in patrem mulieris refert Bald. in
 l. j. C. de priuile. do. tenere indistincte q.
 tale priuileg. tacite hypo. non transeat in
 patrem: & dicit q. istud potest procede
 re quando pater ageret ex iure consolida
 tionis, vel ex stipulatu a principio inter
 positae nomine suo. Na ego no. inuenio
 q. Bal. in d. l. j. ita dicat, & q. diceret no.
 est recedendu a conclusione Bar. Cuius
 communiter trañetur doc. & omnino Bal.
 nouel. tenet in effectu idem q. tenet Bar.
 ta in d. xij. pre. qua etia in. vj. pte. in. vij.
 36 priuilegio ubi improbat Bal. ¶ Quia
 no. amplia dicta regu. dicte tacite hypo
 thecae de qua in d. §. & vt plenius in d.
 la procedat, etia in terminis. l. si cu. dote
 §. trañgrediamur. ff. solu. mat. vi. de her. q.
 q. pater iussit filium accipere vxore, &
 dote: vel q. pater iussit vxore, & dote
 coñsentit, vel tertio q. pater coactus fuit
 se obligare p. dicta dote data filio: quod
 est quando filius accepit in vxorem per
 sonam honestam & in regione illa non est
 coñsuetum facere donationes ppter nau
 pias aequales dotibus. Na in omnibus
 istis casibus regulariter pater obligatur
 pro coñsuetudine & restitutione dotis tu
 g. nurus, secundum Bar. Pau. de ca. Imo.
 Alex. & sequaces in d. §. trañgrediamur.
 & iure per Bal. nouel. in. vj. pte. in
 xx. priuilegio. & p. Cor. in colu. §. 56. p. mo.
 uolu. Viso puncto. & in consil. 303. in
 hac coñsultatione. 4. vol. Intellego ta
 semper q. pater coñsentit filio recipere
 dote, licet pater no. obligaret, etiam q.
 sciret & coñsentiret filiu coñtrahere ma
 trimoniu, nisi coñsentiat etia filio recipi
 ti dote: & ratio est: quia quando pater
 coñsentit filio recipi dote, licet ex
 isto solo coñsensu de iure non videatur

obliga

obligatus: tamen ex eo, q. poterat pater
 cogi ad se obligandu, ideo dicitur obli
 gat: vt habet p. Bar. & alios in d. §. trañ
 grediamur. sed licet pater coñsentiret ma
 tri. filio: no. cogebat p. pterea coñsentire &
 se obligare in solutione dotis facta filio:
 q. poterat dicere q. sibi dos soluereetur,
 & no. filio, ne forte ea dissiparet. Et sic li
 cet pater coñsentiendo simpliciter filio do
 te recipere obligetur: si coñsentiat in
 matrimo. tantu, & filius postea recipiat
 dote patre in scio: pater non obligat. Ita
 colligit ex no. per Bar. in d. §. trañgredia
 mur: & ita ibi clare firmat moderni Pe
 ruffini: & refert & sequitur Soc. in coñs.
 ccl. xix. pro inuestigatione. iij. col. in vers.
 iij. declaradu. j. secundo vo. ¶ In omnibus
 ergo casibus praedictis in quibus pater ex
 receptione dotis facta p. filiu cum coñ
 sensu patris obligatur pro restitutione
 dotis in consequentia, etiam tacite obli
 gatur bona patris pro dicta restitutioe.
 vt colligitur ex no. per Bar. in d. §. trañ
 grediamur: & per spec. in tu. de dona. in
 ter vir. & vxor. in. §. formatis. versic. quid
 si filius. allegado. d. l. vni. §. & vt pleni.
 & d. §. trañgrediamur. & probatur cla
 re in d. §. & vt plenus. in quo inducitur
 tacita hypotheca non solu in bonis ma
 riti, sed etiam ex parte mariti: pars autem
 mariti est omnis qui obligatur ex recep
 tione mariti, & ita firmat Cor. in consil.
 ccl. vj. vol. in litera. i. & Bal. not. in d. vj.
 parte. xx. priuileg. in. ij. col. & in. xij. par
 te. in. vj. col. dicens, q. in terminis dicti
 §. trañgrediamur fingitur coñsensu & obli
 g. patris pro restitutione dotis & co
 sequetur etiam surget tacita hypotheca
 vt pedissequa arg. no. in d. §. trañgredia
 mur iunctis his que habentur in l. i. j.
 C. per quas perso. no. acquir. ¶ Nec ob
 stat secundu eum si dicatur, q. tunc in
 eodem actu duae videntur concurrere si

tionis: prima, q. pater coñsentiret: & co
 sequetur se obligatur: secunda q. ex tali
 obligatione insurgat tacita hypotheca
 contra ea q. habetur in l. j. C. de dot. pro
 mi. Na respondet ipse q. tunc impeditur
 coñsensus duaru fictionu i eodem actu, quia
 duae fictiones concurrunt circa idem, & ve
 niunt aequae principaliter: secus si circa
 diuersa, vel si vna venit tanquam sequela
 ad altera: nam tunc non improbatu con
 cursus duaru fictionu per no. in l. singu
 laria. ff. si cert. petatur. & in l. iij. §. si. ff.
 de donatio. inter viru & vxore. sed in
 proposito tacita hypotheca venit conse
 quentiue ad dictam obligationem principa
 lem resultantem ex coñsensu patris in ac
 ceptione dotis: merito non obstat con
 cursus duaru fictionu. Et q. in terminis
 d. §. trañgrediamur. in consequentiam
 personalis obligationis resultantis
 coñtra patrem coñsentientem filio recipi
 ti dote, tamen refert etia tacita hypotheca
 bonoru patris pro restitutione dicte do
 tis, firmat Soc. in d. coñs. ccl. xix. in secu
 da col. in versic. iij. declarandu secundu alle
 gato. ¶ Vbi etia dixit, quod dicta tacita
 hypotheca oritur a die receptiois dotis:
 quia dispositio adiuncta verbo debet in
 telligi secundu tepus verbi. l. si Titius.
 ff. de testam. mili. & l. ex facto. ubi
 no. ff. de vulg. & pupil. vt per eum in ver
 ficul. p. pterea etiam statu. cum versic.
 sequenti. & sic firma manet ista amplia
 tio, videlicet quod etiam in bonis patris
 coñsentientis filio recipienti dote pro
 vxore sua oritur tacita hypotheca die
 dotis receptae & c. ¶ Extende autem
 ista ampliationem duobus modis. p. mo
 modo, vt procedat dicta tacita hypo
 theca in bonis paternis, etiam si di
 cta bona essent subiecta restitutioni fi
 deicommissariae per singularem decisio
 nem autenti. res. quae. C. commu. de le
 ga. ita

ga. ita firmat expressè Bald. not. in dicto tractatu dotis in sexta parte in priuile. 39 xx. secunda colu. quod no. q. t. Secundo, extendè dictam ampliationem vt dicta tacita hypotheca in bonis paternis inducatur etiam si pater esse mente captus, vel furiosus ita tenet Paul. de Castro in consilio. clxxvj. proponitur in facto per not. in dicto. s. trāsgrediamur. vbi Bar. determinat. quod pater cogitur obligare se & bona sua pro restitutione dotis dandæ filio: & eo ipso quod consentit filio contrahenti matrimonium & recipienti dotem videtur se & sua obligare per. l. si filius. ff. de tute. & l. si inter tres. s. imperator. ff. de excusat. tut. & quando tenetur consentire & propter furorē consentire non potest, habetur pro consentiente, si non suberat aliqua causa contradicendi, & casus sit talis, quod si esset sanæ mentis in eo cogere tur consentire: vt habetur in l. ij. s. voluntatē. 40 ff. solu. matri. t. pater enim sic tenetur naturali ratione dotare filium. ne propter defectum dotis matrimonium impediatur ita & pro filio tenetur facere dona. ppter nuptias iuxta. l. qui liberus. ff. de ritu. nup. & vbi non est cōsuetudo faciendi tales donationes: si filius accipiat vxorē honestam & condignam tenetur pater pro dotis restitutione obligare se & sua: secundum Bar. & sequaces in. d. s. trāsgrediamur. esto ergo q. pater expressè nō consentiat vt se obliget propter impedimentum furoris: tamen ob publicam utilitatem nuptiarū ne matrimonia impediatur haberi debet perinde ac si cōtraxisset. vt. l. in bello. s. medio. ff. de capt. vbi optimus text. ad propositū: facit q. habetur in. l. si finita. s. eleganter. ff. de damno infecto. vbi cautio quæ de necessitate facta scienda habetur pro facta ita per supradicta, &

etiam per alia tenet Pau. in. d. consilio. clxxvj. Nec videt̄ obstare, q. vbi pater non consentit filio recipienti dotē nō obligatur pro restitutione dictæ dotis, nisi de peculio vt habet in. d. s. trāsgrediamur. quia illud procedit vbi pater potuisset consentire: & filius vel eius vxor fuissent negligentes in faciendo: cōsentiente: sed dato furore hoc cessat. cū etiam tenet Pau. de Castro in. d. s. trāsgrediamur. ad ff. Sed Alexā. ibi. in. ij. col. in versic. iuxta prædicta dicebat hie Pau. de Cast. nō facta mētiōe de dicto cōsi. Pau. dicit q. Pau. plurimum erant in hoc. Nam si pater mar. it sit mentecaptus. nō debet obligari: nisi ille qui dedit dotem petat ei dari curatore. i. petat qui se obliget pro dote. per. l. q. & l. admō. cā. C. qui. pet. tuto. & q. ista ratio cessat in. d. l. si finita. s. eleganter. & q. alia iura allegata per Pau. & maxime Bald. not. in. vj. parte sui tractatus in priuileg. xx. secunda col. refert decisionē Pau. in. d. s. trāsgrediamur. & dicit illam esse satis rationabilem, & pro illa dicit bene facere not. per Bar. in. l. ij. s. ff. solu. matri. ¶ Ego quamuis autoritati Alexan. semper plurimum deferam tamen decisionem Pau. puro esse de iure verā: & quādo esset aliqua ambiguitas, tamen fauore dotis esset tenenda per. l. in ambiguis. ff. de iure do. ¶ Et pro confirmatione dictæ decisionis Pau. de Castro pondero tex. in. d. s. trāsgrediamur. cum dicit quod pro dote data filio iussu patris obligatur ipse pater super quo Dy. & Bal. ibi. exponunt iussu idest voluntate: idem tenet Specula. in tit. de donatio. inter virum & vxorem. s. formatis. versic. quod si filius. ¶ Nam licet aliis iussu distinetur ad simplicem consensu, voluntate, &

mandato, seu rati habitione: vt per Bar. & doct. in. l. si quis mihi bona. s. iussum. ff. de acquir. hære. Tamen in terminis in quibus agit de obligando patrē. quod iussu: accipitur iussus magis latē. & comprehendit etiā mandatū. l. ij. s. ij. ff. quod iussu. item comprehendit rati habitionē. d. l. ij. s. ratū: & ita latē firmat Cor. in cōsilio. cclvj. primo volu. in. v. eolum. ¶ Cōstat ergo quod quomodocunq. etiam in absentia interueniat voluntas, vel consensus patris in receptione dotis facta per filium quod pater obligatur. ¶ Corroboratur hoc: quia sufficit quod consensus præstetur etiam post actum ex interuallo quando consensus non requiritur in actu per modū solemnitatē & forme: vt habetur per Bar. cū quo trāsit Alex. in. d. l. si quis mihi bona. s. iussu. ff. de acquir. hære. ¶ Et certum est, q. quando consensus illius de cuius præiudicio agit, requiritur: sic nō videtur requiri per modum solemnitatē vel formæ. c. quā sit de electio. libr. vj. & tenet Alex. in. d. s. iussum in. ij. col. Vnde cū consensus patris in terminis. d. s. trāsgrediamur. consistat in voluntate, sequitur q. etiā in absentia præstari potest, & post actum celebratum. ¶ Et ex his inferitur, quod sumus in theorica Bar. in. d. l. secunda. s. ff. solu. matri. cum qua alij transeunt: q. quādo requiritur consensus alicuius, nec curatur, an ille sit presentens vel absens: si ille qui habet consentire cōtradicit non pot. quādo esset sanæ mentis: si contingat illum esse furiosum habetur pro consentiente: sed in terminis. d. s. trāsgrediamur. pater nō pot. cōtradicitur quin obliget pro dote vxoris sui filij: data cōgruitate vxoris: merito sequit̄ q. quādo pater est furiosus haberi debet p. consentiente. Nec obstat. d. l. j. & l. admō. cā. C. qui petat tu. in. qui

bus habetur q. volēs agere cōtra minorē debet curare, vt per iudicem detur ei curator, etiam quod minor admonitus nollet eum petere, & idē videtur in furioso: pro totum rit. C. de curat. su. rjo. ¶ Quia illa iura militrant in iudicijs & in obligationibus conuentionalibus in quibus persona debet esse integra & legitima, aliās agi aut cōtrahi cū ea nō potest: nos autem sumus in obligatione legali, & ministerio iuris introducta in terminis. d. s. trāsgrediamur. nam licet aliās ex simplici consensu nō oriat obligatio: vt l. Lurius Titius. s. Gaio. ff. de admitt. tut. Tamē quādo ille, qui consentit de iure cogitur se obligare: tūc consentiēdo simpliciter censetur etiā se obligare: & idē cū pater pro dote filij cogatur obligare se vt. d. s. trāsgrediamur. & ibi Bar. per consensum simplicē ad iure & l. obligatio introducit. ¶ Et multoties permittitur obligatio conuentiua ad actum, vbi non permittitur conuēntialis obligatio: vt est gl. & ibi Cy. in. l. si. C. de leg. hæredi. & pulchrē per Bal. not. in. vj. parte sui tractatus in. lviij. priuilegio & supra probatū est quod furiosus: quando esset sanæ mentis non possit contradicere habetur pro consentiente. vt per Bar. in. d. l. ij. s. ff. solu. matri. Dato ergo consensu resul tat obligatio iuxta. d. s. trāsgrediamur. & ibi Bar. & propterea non requiritur alia legitimatio personæ. ¶ Nec Alexan. bene respondet alijs fundamentis Pau. de castro in. d. consi. clxxvj. de quo non meminit: & propterea puto standū cū decisionē Pauli approbata à Bal. no. & à nemine alio impugnata. nisi à solo Alexandro debilibus argumentis iudicio meo. ¶ Sexto, amplia regulam, quod scilicet dictum priuilegium tacite hypothecæ concessum actioni de dote

de quo in dicta. l. vni. §. & vt plenus. cō
 petat etiam pro augmento dotis vt est
 textus in aut. de equali. do. §. i. & pilli
 textum nota. ibi Ange. quod quantum
 privilegia sint stricte intelligenda: tamen
 privilegium q̄ datur doti, datur etiam
 augmento dotis: & ita tenet Iason in
 Rub. H. solu. mar. vltima col. vbi ad hoc
 multa cumulat motus suos: & ampliat q̄
 idem iuris sit in multis casibus in au
 gmento dotis, quod est in dote: vt ibi p
 eum. ¶ Adde etiā quod privileg. dicta
 tacite hypotheca competes pro augme
 to dotis (vt est dictum) competit etiam
 cum privilegio prelationis de quo in l.
 assiduis. C. qui po. in pig. hab. ita loqui
 tur Ias. in d. Rubri. solu. matr. in vlti.
 col. Aduerte tamen, q̄ tacita hypothe
 ca, quæ competit pro augmento dotis,
 non refertur ad initium tacite hypothe
 cæ cōtractæ pro ipsa dote: sed sumit ini
 tium à die ipsius augmenti facti. textus
 est & ibi Bald. & Saly. in l. si constante.
 C. de dona. anteq̄ nupt. & sic tacita hypo
 theca, quæ competit pro augmento
 dotis non est illa, quæ competit pro dote:
 sed alia quæ postea nascitur cum datur
 augmentum dotis: vt ibi est textus.

47 ¶ Septimo, amplia dictam regulam
 quod nō solum pro dote: sed etiam pro
 alimentis debitis vxori per maritū cō
 petat dicta tacita hypotheca in bonis
 obligatis pro dote: ita tenet Barto. post
 Iacobum de Aret. in l. si cum dotem. §.
 sin autem in feuisimo. ff. solu. matr. &
 probat à simili: quia sicut pignora obli
 gata pro sorte, cōsentur etiā obligata p
 vsuris pro sorte debitis. l. Lucius. ff. qui
 po. in pig. hab. ita & bona obligata pro
 dote debet cēferri obligata pro alimē
 tis debitis ex causa dotis: & idem tenet
 Spec. in titu. de dona. inter vi. & vxor. §.
 formatis. ver. sed nunquid bona viri. &

Bar. in tractatu alimentorū & Raph. &
 Pau. de Ca. in d. §. sin aut. in feuisimo.
 & Bal. in d. §. & vt plenus. & Paul. de
 ca. in cōsil. viij. ad primum respōdēt.
 Vbi tñ restringit hāc cōclusionem pro
 cedere in alimetis, quæ petūtur cōstan
 te matrimonio. In his autē quæ petūtur
 soluto matrimonio dicit non reperire
 esse decem. ¶ Alex. ver. in d. §. sin au
 tem in feuisimo. tenet indistincte opi
 nionē. Bar. & sequacii, videlicet q̄ pro
 alimetis debitis pp̄ dotē, tñ cōstat q̄
 soluto matrimonio bona mariti sint ta
 citē obligata & hāc opinionē dicit esse
 veriorē, licet multi alij, quos ipse refert
 tenuerint cōtrariū: & potissimum fun
 damentū Alex. est in d. l. Lucius. cui di
 cit p̄ doctores tenetes. opi. cōtrariā non
 bene respōderi. ¶ Subdit tñ q̄ si q̄s vel
 let tenere cōtrariā opinionem possit re
 spōdere ad d. l. Lucius. duobus modis.
 primō, q̄ illa pcedat, qñ obligatio fuit
 simpliciter cōtracta, non exprimēdo ali
 ter fortē nec vsuras: secus autē qñ obli
 gatio esset cōtracta exprimēdo in specie
 sortem: quia tunc nō extēderet ad vsu
 ras sicut dicimus in fideiussores, qui li
 quibet expresse pro sorte q̄ eius obli
 ga. nō extēditur ad vsuras: vt notat glo.
 in l. quæro. in prin. ff. loca. & in termi
 nis nostris dicta. l. vni. §. & vt pleni
 expresse & in specie dicit q̄ bona mariti
 sint tacitē obligata pro dote: ergo nō
 est obligatio bonorū extendi ad ali
 menta. ¶ Sed ista respōsiō nō est bona
 na: quā vt est text. in d. §. & vt plenus.
 §. dixi: hypotheca ibi nō introducitur
 respectū quantitatis dotis: sed respectū
 actionis ibi & in huiusmodi actiōe da
 mus: & sic, licet hypotheca in actiōe do
 tis referatur de necessitate ad dotē: tñ
 principaliter actiō dotis est in cōsidera
 tione, & nō quantitas dotis: & finaliter
 probat

probat text. in d. l. Lucius. vbi certa quā
 titas erat mutuata, & erat accepta pi
 gnora: quia tūc pignora nō fuerunt in
 specie data pro quantitate certa: sed pro
 obligatione psonali principaliter licet
 habito respectū ad ipsam quantitatem:
 idēo talia pignora obligata sunt, etiā p
 vsuris: illud ergo q̄ dicitur fideiussores,
 vel pignora accepta pro sorte tātum, nō
 teneri pro vsuris debet intelligi: quādo
 accepta fuerūt expressa certa quantitate
 puta pro centum, cū dictione taxatiua
 ista: vel sine: vt probat text. in l. fideius
 sores magistratū. in princ. & §. j. ff. de
 fideiusso. pro quē gl. in d. l. quæro. & in
 l. centū Capua. ff. de eo q̄ cer. lo. & ibi
 Bar. ita intelligit & Bar. in l. solutū. §.
 si in sortem. ff. de pig. actio. nō autē de
 bet intelligi qñ fideiusso, vel hypothe
 ca interposita fuit p obligatiōem, in qua
 erat expressa certa quātitas: nō restrin
 gendo illa expresse ad dictam certam
 quantitatem: sed dicendo: & pro dicta
 obligatiōe obligauit &c. tunc enim nō
 habet locum d. l. fideiussores magistratū.
 ¶ Secundō modo respondet Alex.
 ad d. l. Lucius. q̄ illa loquatur in vsu
 ris quæ veniunt officio iudicis merce
 nario accessorie taliter, q̄ extincto prin
 cipali extinguitur accessorium: sed ali
 menta in dote non veniunt taliter ac
 cessorie ad dotem cum possint peti con
 stitē matri. & sic antequā sit nata actiō
 de dote, & etiā soluto matrimonio an
 tequā dos petatur: vt per Alex. in d. §.
 sin autem in feuisimo. & idēo videtur
 minor ratio in alimentis debitis pro
 pter dote quā in alijs vsuris. ¶ Sed
 etiam ista nō videtur ratio concludens:
 quia alimenta quæ petuntur constante
 matri. vel aliter ante natam actionem
 dotis: petūtur officio iudicis nobili vt
 per Alex. in d. loco & habetur per Bar.

& Raph. in l. si marito. §. si. eo. ita di
 cit ibi Alex. sed ego nō inuenio aliquid
 in d. l. si marito. §. si. dicētem quōd ali
 menta cōstante matri. petantur officio
 iudicis nobili. Imō omnes doctō. post
 gl. ibi & Bar. in Rubr. ff. solu. matr. in
 ij. colū. dicunt q̄ fructus & accessiones
 dotis percepti per maritū tam cōstante
 matri. quā soluto petuntur per mulie
 rem actione dotis. ¶ Et ratio est quia
 iudic. de dote est iudi. vniuersale ex pte
 vxoris vt l. quōd dicitur. ff. de impē.
 in re. fo. fac. & habetur per Bar. & alios
 in l. j. ff. solu. matr. & per Alex. in d. l. si
 marito. §. si. licet fecus sit ex parte ma
 riti vt per Alex. & in iudic. vniuersa
 li accessiones actionū pars ipsius rei veni
 unt iure actiōnis vt litem veniūt. §.
 fructus. ff. de peti. hære. & l. ij. C. co. ri.
 & l. nō est. & ibi Cyo. C. fami. erisc. &
 Alex. in d. l. si marito. §. si. & Ias. in l. j.
 in. ij. col. in verficu. vlti. circa prædicta
 aduerte. C. de iudi. in alijs. aut iudicij
 parti vltibus huiusmodi accessiones
 veniunt officio iudicis mercenario. qñ
 nō sunt promissæ p stipulationem: vt l.
 iij. C. depositi. & habetur in locis. v. al
 legatis. Vnde cōsiderandum est quōd
 dos cum fructibus ipsius datur marito
 pro oneribus matrimonij supportan
 dis: vt l. pro oneribus. C. de iure do. &
 inter alia onera maritus tenetur alere
 vxorem vt ibi per Cy. Bald. & alios: &
 idēo tñ ex parte vxoris cui nō sunt præ
 stita alimēta quā ex parte viri, qñ ei nō
 est soluta dos in termino, & ipse sub
 stituit onera matrimonij, possunt peti
 alimenta, seu interesse habito respectū
 ad fructus, seu redditus dotis: vt late
 firmat Alex. in consil. lvi. in præfenti
 cōsultatione. iij. volu. per totū. & idem
 firmat Bald. in Rubrica de priui. do. in
 prima columna vbi dicit. q̄ si maritus
 Anto. de fa. de pig. & lyp. c. relit.

non subijt onera matrimonij tenetur restituere vxori fructus dotis, p ea quæ ibi allegat ad idem gl. & doctor. in capitulo significasti. de iuror. vbi habetur quod si vxor fecit expensas postquam recessit à viro nolente eam alere, poterit eas repetere & illa gl. sequitur Bal. in l. j. C. de legi. & nota Cy. Bal. Salyce. & Alexan. in l. qd in vxorem. C. de negocijs gestis & habetur per Alex. in cõ. li. xxvj. viso & diligenter. in j. colu. nu me. 4. vj. volu. ex quibus sequitur, quilibet cõstitare matri. non sit nata actio vxori p. dote restitueda, nisi in casu inorij, iuxta l. vbi ad huc. C. de iure do. & l. si cõstante. in principio. ff. solu. matri. Tam eni respectu alimentorum debitorum vxori habito respectu ad fructus dotis ratione quærum maritus tenetur alere vxorẽ bene cõt orta actio de dote p nota. in d. l. i. marito. §. fina. & in locis õ. allegatis. Et per consequens si datur actio de dote vxori pro alimentis, tam cõstante, quã soluto matrimonio, nõ videtur dubium quin pro illis detur tacita hypotheca in bonis mariti iuxta dicta hypotheca in bonis mariti datur dicta. 5. & vt plenius. ¶ Sed quãdo etiã competet officium iudicis nobile: vt vult Alex. in d. l. i. cum dotẽ. §. finaüt in seculissimo non videtur q minus in tali casu debeat cõpetere tacita hypotheca quã quã agitur principali actione, & officio iudicis mercenario, dictæ actioni deseruienti accessiones petuntur iuxta no. in l. iiii. C. de positi. mo potius magis: quia officij iudicis nobile quando intentatur loco deficientis actionis succedit in locũ dictæ actionis: vt l. q. si minor. §. hui. ff. de mi. & habetur in c. j. de offi. iudic. & dicitur nobile: quã nõ deseruit aliquid actioni, imò actionem vel obligationẽ nõ præsupponit vt l. qui p collationem. §. h. ff. de actio. emp. & in

locũ actiõis deficientis datur: mercenariũ autẽ dicitur, quia incidẽter venit & deseruit actioni inorentate vt habetur p Bar. & alios in l. j. ff. de iurif. omni. iud. & ideo nõ minus debet gaudere priuilegio, actionis officium nobile quod succedit loco actionis iuxta no. in l. si cõ. §. qui iniuriarum. ff. si quis cau. quam ipsam officij mercenariũ quã nõ succedit loco actiõis, sed solũ deseruit actiõni. ¶ Præterea vt probatũ est. õ. etiã alimenta quæ debentur cõstitare matri. dicuntur venire accessoriẽ ad dotẽ, & ad actionẽ dotis, sicut illa quã debentur soluto matrimonio: vt. d. l. h. marito. §. h. sunt em̃ ista habito respectu ad fructus dotis accessiões: nec desinũt esse accessiones ex actiõne vel officio iudicis intentato: siue sit nobile, siue mercenariũ ut p batur in d. §. h. vbi accessiones dotis petuntur actiõne de dote. ¶ Sola ergo discretiõ inter officij iudicis nobile & mercenariũ est: quã officij iudicis nobile intetatur principaliter: mercenariũ autẽ venit incidẽter deseruẽdo actioni intentatã vt habet in d. l. j. ff. de iurif. omni. iud. per Bar. & alios: vera est ergo cõclusiõ, q pro alimentis debitis vxori tam cõstante matri. mo soluto bona mariti sunt tacitẽ obligata sicut pro dote: per dictũ. §. & vt plenius. & istã opinio tenet etiã Ange. de Are. in st. de actio. §. fuerat in j. col. in vers. quero, an bona mariti & c. Eandem opinio. etiam tenet Sozi. in cõ. 4. t. in præsentĩ cõsultatione. in j. col. in vers. sed hæc responsiõ. in j. vol. vbi etiã latẽ disputat de intellectu. d. l. Lucius. ff. qui. po. in pi. hab. ¶ A quo autẽ tpe incipiat ista tacita hypo. p istas accessionibus, an scilicet tpe datæ dotis: an vero tẽpore more factæ in præstãdis alimentis vide per Sozi. in d. cõ. õ. xli. & dicef. f. in secũdo mẽbro quintę partis

tis principalis vbi tractabitur de effectu prioritatis hypothe. ¶ Adde prædictis q Bal. no. in tractatu dotis in. vj. p. te. vj. priuileg. late examinat huc arti. & relatis opinionibus antiquorũ hinc inde istã quæstiõne distinguit in duos casus, videlicet q aut sumus in dote cõsistat in bonis immobilibus: aut in pecunia: primo casu qn dos cõsistit in bonis immobilibus, dicit ipse, q si alimen ta petatur ex parte vxoris, vel p ipsam, vel eius hæredes, vel constante matri. vel eo sol. tãquã interesse vxoris ppter onera matrimonij non supportata per maritum iuxta not. in l. de diuisione. ff. sol. matri. & d. l. pro oneribus. C. de iure do. tũc p illis detur tacita hypothe. Cũ tale interesse cedat in augmentũ dotis & isto casu procedat opinio Bart. in d. §. finaüt in seculissimo. quia sicut p dote competit tacita hypotheca: ita debet cõpetere pro alimentis quæ cedunt in augmentũ dotis vt per Bald. in l. vni. §. exactiõ. C. de rei vxõ. actio. ¶ & quã tacita hypotheca. quẽ tãquã accessoria datur pro actiõne dotis se extendit ad omne id ad quod se extendit ipsa actio dotis per id quod habetur in l. ij. C. per quas person. ¶ Secundo casu quando dos est in pecunia & petitur interesse per mulierem. primo solutum matri. propter dotem non restituitur: tũc tenendo q tales vsuræ nõ debeantur iuxta nota. per doc. in l. insulam. §. vsuras. ff. solu. mat. Cessat disputatio sed tenendõ q debeantur: tũc cũ tale interesse nõ petatũ quẽ principaliter, & sic actiõne de dote: sed p modũ accessoriõj & sic officijs iudicis nõ videtur q hypotheca tacita introducta pro dote se extendat ad istud interestẽ, nisi hoc expressẽ actum esset: & hoc modo procedat no. p Bart. in l. Lucius. ff. de alim. leg. vbi Bart. tenuit contra-

rium eius quod vult in d. §. finaüt in seculissimo. ¶ Sed ista distinctiõ inter fructus bonorũ immobilium, & sic naturales: & vsuras, vt alias accessiones ciuiles: nõ videtur iuridica: quia etiã fructus nõ veniunt iure actionis in contractibus bonæ fidei, sed officio iudicis mercenario: vt tenet Bald. in l. j. C. de vsur. & fructu. lega. in fi. & sequitur & firmat Alex. in d. l. j. marito. §. h. Et vt dixi. in iud. de dote quod est vnuer sale omnes accessiones, tam naturales, quã ciuiles veniunt iure actionis vt late per Alexã. in d. §. fina. & propterea nõ est recedendum ab opi. Bart. in d. §. finaüt in seculissimo. & prædicta procedunt ex parte vxoris petentis alimentã in bonis mariti, tacitẽ obligatis pro dote. ¶ Sed dubitatur, an idem sit ex parte mariti habentis obligata bona p mittentes dotẽ tacitẽ, vt scilicet etiã pro alimentis seu vsuris debitis marito occasione dotis non solutæ & onerũ matrimonij supportatorum sint tacitẽ obligata bona promittentes dotem? Et videtur Bald. no. in d. vj. parte in d. vij. priuilegio dicit quod non: quia secundum eum tales vsuræ peti non possunt actiõne dotes quæ principaliter: sed officij iudicis mercenario deseruienti tali actioni bonæ fidei: & mouetur ad hoc quia datio fideiussois & pignoris æquiparatur: vt in situ. de emptio. & vèdi. §. præ tium: sed fideiussois datus pro sorte non videtur datũ pro vsuris & interesse, nisi expressẽ dicitur, vel nisi fidei iubeat in omnem causam. vt l. i. quero. in principio. ff. loca. & l. fideiussores magistratũ. §. si p aurelio. ff. de fideiussor. & nota in l. si. ff. de eo q certo loco. ¶ Sed est ista cõclusiõ meo iudicio nõ est vera, quia quibus iudicij de dote ex parte mariti nõ hnt vnuerfale, sed principaliter: vt firmat

Alexander in dicta. l. si marito. §. final. & propter hoc dicit non possit quod maritus tales accessiones possit petere iure actionis de dote, prout dictū fuit supra ex parte vxoris: sed necesse sit petere illas officio iudicis mercenario, prout petitur in quolibet iudicio particulari: vt per Alex. in d. §. fin. & per Ias. in d. l. j. C. de iudic. in. iij. colū. Tamen etiam quod peti debeat officio iudicis mercenario non per hoc denegandum est quod etiam pro illis non sint obligata bona tacita hypo. prout sunt obligata pro dote: & hoc per ea quae nor. Bar. in d. §. fin. autem in fe-
uisimo. vbi concludit q bona mariti ta-
 cite obligata pro dote, sint etiam tacite
 obligata pro alimentis vxoris quae petu-
 tur officio iudicis mercenario p dicta. l.
 Lucius. ff. qui portio. in pig. habe. & di-
 ctam opinio. Bart. approbat magis co-
 muniter docto. vt per Alexan. ibi & di-
 ctū est supra. ¶ Sicut ergo ex parte vxoris
 licet alimenta veniant officio iudicis
 mercenario, bona mariti sunt tacite hy-
 pothecata: ita debet dici ex parte mari-
 ti: quia eadem est ratio. l. j. Titio. ff. de
 furt. & l. illud. ff. ad legem aquilam. &
 non obstat. d. l. fideiussores magistratū.
 §. pro Aurelio. quia illa text loquitur, quan-
 do fideiussores interfecit pro certa quāti-
 tate expressē & specificē, tunc enim ve-
 rum est quod non censetur interfecisse
 pro vxoris: vt etiam dixi. a. ¶ Non obstat
 dicta. l. quæro. in princ. in d. l. centum
 Capuz. ff. de eo q certo locn. quia in so-
 lutione dictarum duarum. l. quæ videt-
 tur contrariari. glo. valde laborat, & po-
 nit septem lecturas seu solutiones: sed
 quinta quæ fuit Ioannis glossatoris ap-
 probata per Bartol. & alios doctores
 communitur in d. l. centum Capuz. &
 in. l. fin. eo. ritu. & est quod illæ accessio-
 nes quæ debentur ex mora debitoris in-

iudicis bonæ fidei secundum naturā actio-
 nis: etiam quod ille petatur officio iudicis
 mercenario: tamen comprehenduntur
 in fideiussione simpliciter prestita. nam
 tali casu fideiussor tenetur pro sorte &
 vxoris prædictis: & hoc modo procedat.
 d. l. quæro. Secus autem est in accessio-
 nibus & vxoris debitis ex contractu stricti
 iuris: quia in actionibus stricti iuris
 de iussor tenetur ex mora sua tantū, non
 autem ex mora debitoris: & ratio est,
 quia actiones stricti iuris sunt strictè in-
 telligendæ & quicquid obmissum est in
 verbis habetur pro obmissio: vt declara-
 Ias. in d. l. ceterum Capuz. ¶ ¶ Vera est
 ergo conclusio quod fideiussor simpliciter
 intercedens tenetur etiam pro accessio-
 nibus & vxoris quæ veniunt officio iudi-
 cis mercenario secundum naturā actio-
 nis bonæ fidei: secus autem in actionibus
 stricti iuris. Vnde cum actio de dote sit
 bonæ fidei vt in situ. de actio. in. §. sus-
 rat. vxoris & accessiones veniunt ex ca-
 sa dote dicuntur venire secundum na-
 turam actionis bonæ fidei: & ideo pro-
 terius tenetur fideiussor simpliciter inter-
 dens vt. d. l. quæro. Et similiter bonati
 citè obligata pro dote pro illis censentur
 obligata: quia in hac materia quod dicitur
 in fideiussore debet dici in pignore
 & hypothecha. l. promissor. §. constituto.
 ff. de consti. pecu. & l. j. §. iuber. ff. de col-
 la. bono. & faciunt no. per glo. magnam
 & docto. in. l. j. ff. qui satisda. cogan. & in
 proprijs terminis firmat Bart. in. l. solu-
 tum. §. si in fortem. ff. de pign. actio. vbi
 dicit. in vxoris quæ veniunt officio iudi-
 cis mercenario idem esse dicendum in
 pignore quod ipse dixit in fideiussore
 in dicta. l. ceterum Capuz. & in dicta. l. quæ-
 ro. Et sic concludo quod etiam ex parte v-
 ri pro alimentis seu vxoris ei debitis ob-
 dtem non solutam sint tacite hypothecata
 contra bal. nouel. s. n. o. S. q. ca. 1.

ca bona promittentis dorem: quæ no-
 quia puto quod non inuenies ita plene pali-
 quem declarata & c. ¶ ¶ Octauo, amplia
 regulam principalem quod dictum pri-
 uilegiū tacite hypothecæ de quo in dicto.
 §. & vt plenus. sicut cōpetit pro dote
 ita & cōpetit pro pretio rerum dota-
 lium alienatarum per maritum in cali-
 bus, videlicet in quibus permilla est alie-
 natio: puta in vtilitate vxoris iuxta. l. ita
 constante. §. ff. de iure. do. vel alijs ca-
 sibus iuxta. l. si extimatis. ff. soluto ma-
 trimonio & in alijs. l. dicit. tit. I. tenet
 Aret. in. l. j. in. iij. col. ff. sol. mar. Subdit
 tñ quod Bar. in hoc fuit sibi met cōtrarius:
 quia in cōsi. cxviii. punctus. Videtur te-
 nere quod bona mariti sint hypothecata p
 pretio rerum dotalium venditarum per
 maritū: & in. l. j. ad fin. ff. de distrac. pig.
 videtur tenere contrariū. ¶ ¶ Sed est ad-
 uertendum quod non est verum quod Bart. in
 aliquo contrarietur: sed ponit duos ca-
 sus diuersos. ¶ Primus est. an pro pretio
 rerū dotalium venditarū per maritum
 bona mariti sint tacite hypothecata: &
 in hoc Bar. in d. cōsi. cxviii. tenet quod sic.
 ¶ Secundus casus est an pretium redactū
 ex bonis mariti sit tacite obligatum pro
 dote & in hoc Bar. in d. l. j. ad fin. de di-
 strac. pig. tenet, quod dictum pretium non
 sit obligatū, nisi in subsidium videlicet
 quā bona mariti vedita essent perempta,
 vel præscripta: tunc enim posset agi hy-
 pothecaria contra illum, qui dictum pre-
 tiū haberet & ita dicit Bar. habuisse de
 facto in quadam muliere paupere. idem
 tenet Bar. in. l. quia debitor. ff. quæ in-
 frau. credi. & itud intelligit Bar. in d.
 l. j. ad fin. procedere in quocunq; credi-
 tore etiā extra dorem, & ita demū si pre-
 tum ad quod in subsidium agendum est,
 sit apud quem sit conuenitur ex causa
 lucratiua: secus autē si sit ex causa on-

rosa: quia tunc etiam in subsidium con-
 ueniri non potest nisi ad illud quod esset
 superfluum apud illum vltra tuum cre-
 ditum. & hoc per no. in. l. i. cum feruū.
 ff. si cer. peta. & in. l. n. ff. de nego. gest. &
 ita etiam tenet Cy. in. l. mater. in. v. ij. q.
 C. de rei vendi. & ibi etiam Ray. in. x. q.
 & latè Alex. in cōsi. cxviii. vito processu
 pe. col. v. volu. vbi etiā in hoc proceflu
 quod nec creditor potest agere actione
 personali cōtra debitorem, & donec non
 sit exsuffum de bonis debitoris, non pos-
 sit creditore agere hypothecaria in subsi-
 dium cōtra h. habente pretium redactum
 ex rebus debitoris ex causa lucratiua: &
 vt dixi doctores prædicti loquuntur in-
 distinctè in quolibet creditore: & solus
 Bar. in d. l. j. ad fin. extendit etiā hoc ad
 creditorem ex causa dotis & sic ad vxorē
 rem. ¶ ¶ Ego autem in dote, & in mulie-
 re agente ad restitutione dotis puto in-
 distinctè tenendum quod pretium rerū ma-
 riti veditarū & tacite obligatarum pro
 restitutione dotis succedat loco dictarū
 rerū vt est glo. in. l. Labeo & Sabinius. §.
 ite si dominus. ff. de verb. signi. allegar.
 l. res in dorem data. ff. de iure. do. & firmat
 Bart. in Rub. ff. sol. mar. in vlti. col.
 in verti. præterea in vniuersalibus: & p-
 batur hoc ratione: quia. si dos ex parte
 mulieris dicitur ius vniuersale sicut hæ-
 reditas peculii & similia: vt. l. quod dicit.
 ff. de impen. in re. do. fac. & ibi glo. & fir-
 mat Bar. in d. Rubrica. ff. sol. mar. & ha-
 beretur per Alexā. in. l. si marito. §. h. eo.
 ritu. Vnde licet in vniuersalibus pretiū
 succedat loco rei vt. l. si rem & pretium.
 ff. de pec. hære. & habetur per Ias. in di-
 cta. l. i. cum feruū. ff. si cer. peta. & per
 Bar. in. l. qui ad debitore. ff. quæ in frau-
 credi. ita debet esse in dote, & in eius
 actione. Cum sit ius vniuersale: & sicut
 in dote & eius actione pretiū succedat
 e iij loco

loco rei (vt dictū est) ita etiam videtur
 decedum in hypothecaria actione tacita
 concessa actioni de dote per. d.l.vni. §.
 & vt plenus. q. si ex natura rei & actio
 nis in dote pretium succedit loco rei vt
 firmat no. Bar.in.d.conf.1.24. Idē vide
 tur esse in hypotheca quæ tacite accedit
 60 actioni dotis. † actio enim quæ cumu-
 latim accedit alteri sortitur eandem na-
 turam q. prima iuxta text. in l. si eū. §.
 qui in iuramentum. ff. si quis cau. & no. Sa-
 ly. in d. l. vni. §. sed & si non ignoramus.
 C. de rei vxo. actio. & actio hypotheca-
 ria concessa actioni ex stipulata in dote
 tanquam *pedisequa* sortitur eius natu-
 rā: vt in simili dicit Bald. no. in tractatu
 dotis in. xij. parte in. vj. colū. & accessio-
 rium sequitur naturā sui principalis vt
 in regula accessio-riū lib. vj. & q. hypothe-
 ca tanquam accessoria sequatur naturam
 suæ obligationis principalis, est text. &
 ibi glo. & doct. in. l. ij. C. per quas pson-
 nob. acqui. & expressē not. Bart. in. l. so-
 lutum. §. per liberam. ff. de pigno. actio.
 vbi dicit q. cum obligatio hypothecaria
 fit accessoria ad personalem de ea iudi-
 catur secundum quod iudicatur de per-
 sonali, & hoc per no. in. l. & an eandem
 §. fi. ff. de except. rei iudi. in gl. fi. vbi in
 hypo. debet exprimi causa sicut in per-
 sonali cui accedit & non potest simplici-
 ter proponi sicut actio realis. ¶ Vnde licet
 in hypotheca accedente actioni singu-
 lari, vel particulari pretium non succedat
 loco rei, nisi in subsidium re præ-
 scripta vel percepta iuxta text. & ibi not.
 in. d. l. j. ff. de distrac. pig. Tamē in hypo-
 theca accedente actioni de dote ex parte
 mulieris pro restit. dotis cum sit actio
 vniuersalis: secus est dicendum videlicet
 q. pretium succedat loco rei, & q. vxor
 vel hæres illius possit vigore tacite hy-
 pothecæ agere cōtra habentem pretium

rerum mariti venditarum, etiam q. rei
 venditæ non sint præscriptæ nec perem-
 ptæ: dammodo præcedat dictū solum
 de iure requisita antequā agatur cōtra ter-
 tium possessore iuxta. auten. hoc. si debi-
 tor. C. de pigno. tenendo q. in dote eū
 requiratur excusio iuxta no. per Bar.
 & alios in. l. si cōstante. in prin. in. ij. q. 6.
 tertie questio. prin. ff. fo. ma. & per Bal-
 not. in octaua parte in priuileg. 37. de
 quo. i. suo loco dicitur. Nisi forte dica-
 tur q. illud quod est dictum, est q. actio
 hypothecaria fortiatu naturā actionis per-
 sonalis in dote procedat quādo agit
 contra maritū, vel eius hæredes pro
 restit. dotis: quia tunc possunt cumuli-
 ri: vt in auten. de fideiuss. ff. de neq. &
 in dicta. auten. hoc si debitor. Secus au-
 tem sit quando agitur hypothecaria cō-
 tra tertium possessorem. cōtra quem non
 datur actio personalis iuxta. l. j. §. si hæ-
 res. ff. ad Trebel. & sic q. tunc hypotheca-
 ria non accedat personalis: sed tanquam
 distincta ab ea consideranda sit. ¶ Tamē
 etiam hoc non videtur oblatre quia hy-
 potheca dicitur inesse doti & actioni do-
 tis vt dicit text. in dicto. §. & vt plenus.
 vers. sicut & licet detur contra tertium
 possessorem, tamen datur tanquā ad bo-
 na principalis debitoris, & semper præ-
 supponit actionem personalem & ei ac-
 cedit vt habetur p. Bart. in. l. persequen-
 tione. C. de pigno. Vnde licet dirigatur
 contra tertium possessorem, contra quē
 non datur personalis: tamen non altera-
 tur eius natura sed dicitur etiam illa ca-
 su cumulatim accedere actioni perso-
 nali competenti cōtra principalem debi-
 torem, & ideo seruat illius naturam: &
 sic vt illa est vniuersalis, ita & ista iux-
 ta. not. in dicta. l. si eum. §. qui iniuria-
 rum. ff. si quis cau. & latē per Bar. in. l. j.
 §. hæc actio. ff. si quis testa. lib. esse. l. i.

fuc. ¶ Concludo ergo ex prædictis quod
 licet Bart. in dicta. l. ff. de distrac. pig.
 voluerit quod etiam in dote ita demu-
 pretium ratione hypothecæ succedat lo-
 co rei, quādo res fuit præscripta vel præ-
 emptā & quando habens pretium præ-
 tendit causam lucrosam: tamē quod ve-
 rius fit de iure quod in hypotheca com-
 petenti ad restitutionem dotis pretium
 indistinctē succedat loco rei prout in
 alijs actionibus seu iudicijs vniuersali-
 bus iuxta. no. per Barto. in dicta. l. qui
 debitor. ff. quæ in frau. credi. Et licet
 ita putem tenendum tamen cogitabam:
 quia non inuenio examinatum per ali-
 quem. ¶ Sed credo quod Barto. non ad-
 uerterit in dicta. l. j. quod actio & iudi-
 cium de dote esset vniuersale: & quod
 hypotheca ei accedens habere deberet
 eandem naturam: sed putauit illam esse
 actionem singularem & docto loquen-
 tes de hypotheca & dicentes quod in ea
 pretium nō succedit loco rei loquuntur
 in iudicijs & actionibus singularibus:
 non autem in vniuersalibus si bene au-
 dieris: vti etiam considerauit Laso. in di-
 cta. l. si eum seruum. in fin. & ideo cor-
 rectiones non sunt trahendæ ad hypo-
 thecam competentem pro dote reititue-
 da per allegata. ¶ Intelligo tamen quod
 pretium rerum venditarum sit hypothecatum,
 & possit peti antequam sit alio
 conuersum vt in simili vult Barto. in. l.
 eum tabernam. in prin. ff. de pigno. &
 dixi. §. in secundo membro secundæ par-
 tis in quinta ampliatione numero. 19.
 ¶ Sed adhuc in prædictis dubito: actio
 licet hypothecaria sit accessoria ad iudici-
 nē personalem, & per hoc videatur imi-
 tari eius naturā tamen illa regula, quod
 accessorium sequatur naturam principa-
 lis, procedit quando accessorium non
 potest stare sine principali vt. l. eum no.

visum in prin. & ibi glo. in veri. p. 6.
 rogari. & ibi Cyn. & docto. C. de præ-
 script. xxx. anno. Sed hypothecaria pos-
 test stare sine principali vt ibi habetur
 & not. Bartol. in. l. fideiussor obligari. in
 prin. ff. de fideiuss. merno non videtur
 quod imittitur naturam principalis. &
 ita tenet Alexand. in. l. tertiam. §. finali
 in vlt. colun. in versio. Nec obstat ratio
 & c. ff. de acquiren. possēt. sed quod imō
 hypotheca tanquam accessoria ad actio-
 nem principalem sequatur eius natu-
 ram est text. & glo. in d. cta. l. secundā.
 C. per quas pson. no. acquiri. & illud
 quod tenet Alexand. in dicto. §. finali
 videtur procedere in accessorio tollen-
 do nam fit accessorium potest stare sine
 principali: tunc sublato principali non
 tollitur accessorium: ita procedunt alle-
 gata per eum. In alijs autem videtur
 stare regula: ideo cogita. ¶ Non, am-
 plia regulam prædictam videlicet quod
 dictum priuilegium tacite hypothecæ
 de quo in dicto §. & vt plenus. compe-
 tat etiam cōtra fideiussorē. Nam etiam
 bona fideiussoris sunt tacite hypothecata
 pro dote videlicet tam in fideiussore
 qui intercessit ex parte vxoris in dote
 decedens quam etiam in fideiussore qui
 intercessit ex parte viri in dote resti-
 tuenda: in casibus tamen in quibus fi-
 deiussor pro dote reddenda interuenire
 potest quos persequitur Bald. no. in tra-
 ctatu dotis. in sexta parte in. xxj. priuile-
 legio. & similitur in bonis fideiussoris,
 qui intercederet post solutum matri-
 mo. iuxta terminos. l. si cōstante. §. quod
 ties. ff. soluto matrimo. ita firmat idem
 Bald. not. in dicta. vj. parte in. vij. priuile-
 gio in principio. ¶ Decimo, am-
 plia dictam regulam vt dictum priuilegium
 tacite hypothecæ competat vxori in bo-
 nis mariti non solum pro dote (vt dicit

Aut em) sed etiam pro bonis parafernalibus per maritum administratis tex. & ibi Bar. Bal. & Alex. in apoll. l. is ad Bal. d. in l. in. C. d. pact. conuentio. super do. l. afo. §. fuerat. in. xj. col. in iuratio. de aho. & in l. maritus. ad finem. C. de procu. ¶ Et ista tacita hypotheca pro rebus parafernalibus vxoris habet in se tacitram conditionem diuortij, & soluti matrimonij: sicut habet ipsa restitutio dotis vt tenet Bal. l. i. vbi ad huc in pen. col. in vers. secundo casu principali. C. de iure do. Q. vlt nota, q. vltra istam tacitam hypothecam bona parafernalia non inueniuntur habere aliqua alia priuilegia dotalia: vt est gloss. reputata singulari. in. l. i. ego. §. dotis. in vers. condici. ff. de iure do. & not. Alex. & l. afo. in. d. l. maritus. ¶ Et per consequens dicta tacita hypotheca, quæ cõpetit pro bonis parafernalibus, non competit cum priuilegio prælationis sicut illa quæ datur pro dote iuxta. l. afo. idus. C. qui po. in pigno. hab. ita tenet Salicetus. in. d. l. afo. sidus. §. h. ¶ Vndecimo, ampla regula vt dicta tacita hypotheca introducitur pro dote, habeat etiam locum in donatione propter nuptias vt notat Bald. in. l. vbi adhuc. in penult. col. in vers. Item quæro. nam lex nostra. C. de iure do. & hoc tam sol. matrimo. quæ etiam eo constante in casu inopix vt est casus in. d. l. vbi adhuc. Intelligit tamen de tacita hypotheca sine priuilegio prælationis: quia priuilegium prælationis in tacita hypotheca datur soli dotei non donationi propter nup. Ita tenet Bald. in. d. l. afo. idus. post Cy. ibi in. iij. oppo. & ibi tex. glo. ante penult. & Saly. in. §. fi. & Ang. de Aret. in. st. de aho. §. fuerat. in. xij. col. in vers. in ea gloss. ibi: quia aliud est: & hoc modo intelligi debet ita, quod dicit Bald. in. d. l. afo. idus.

in secunda col. in verbo, nõ ueritas. vbi dicit q. do. propter nuptias nõ habet priuile. tacite hypothecæ prout habet dos: quia in donatione est lucrum, in dote autem est damnum si amitteretur: & probatur in illo tex. ibi si amittatur posteriori datum. Nam certè Bald. ibi loquitur sicut de priuilegio prælationis iuxta terminos dictæ l. afo. idus. ¶ In intellige autem sane quando mulier ageret ad donatione propter nuptias, agens illam lucrari: tunc enim habet tacitam hypothecam absq. priuilegio prælationis vt dictum est. Secus si ageret illam tanquam sibi specialiter obligatam pro dote: nam tuc haberet tacitam hypothecam in dicta donatione cu priuilegio prælationis: quia isto casu potius censetur agere pro dote quam pro donatione propter nuptias ita declarat Abb. in. d. l. afo. idus. ¶ Et non mireris q. donatio propter nuptias sit obligata pro dote: quia licet donatio propter nuptias transeat in dominij vxoris, sicut dos in dominium mariti: quia tamen vxor non est dña illius donationis iure proprio & perpetuo: ratione istius possibilibus reuocationis res censetur quodammodo aliena, iuxta. l. ex sextante. §. latius. ff. de exceptione rei iudica. merito non inuenit q. ipsa donatio propter nuptias sit hypothecata vxori pro restitutione dotis. Nã donatio propter nuptias non datur solū propter lucra nuptialia, sed etiam pro maiori securitate dotis. l. in. §. sancimus. C. de dona. ante nuptia solentur declarat Bal. in autentica siue à me. C. ad velleianum. & ibi sequitur Salyceus. ¶ Fallit modo dicta regula quatuor modis. Et primo, in extraneo dotante: quia scilicet dicta extraneo repetiti dorem non datur ta-

cita hypotheca. de qua in. d. §. & vt plenius in bonis illius qui tenetur restituere dorem: ita tenet Cynus in dicto. §. & de viusion. ff. sol. matrimo. Nicolaus de Ne. p. in. Ange. & Imol. in. l. j. ff. soluto matrimo. licet Bar. ibi sentiat cõtrariū, dum dicit q. tale priuilegium datur actio de dote & q. trahit ad quæcumq. tran sit ipsa actio per dictū. §. & vt plenius, & per. §. fuerat. sed Alex. d. l. j. in. viij. col. in ver. Successiue quærit Nicolaus de Neapoli. & sequitur opinione commune, videlicet q. priuilegium tacite hypothecæ de quo in. d. §. & vt pleni. 2. per quod mulier præfertur solis creditoribus præcedentibus personalem tantum non competit extraneo dotanti & stipulanti dorem sibi redditi: & ita etiã tenet ibi Decius per bonas rationes respondendo argumentis l. afo. qui cõtrariū voluit in. d. §. fuerat. & ita est tenendū. 68 ¶ Secundo, fallit regula in vxore hæretica: quia ei non cõpetit priuilegium tacite hypothecæ, de quo in dicto. §. & vt plenius: vt est tex. in authentica idem priuilegium. C. de hæreticis & no. Antea de butrio. & Abb. in. c. gaudemus. de diuortio. circa huc limitatio tamen vt ibi per eos, nisi mulier abiuraret hæresim, & rediret ad fidē: quia tunc recuperaret dictū priuilegium tacite hypothecæ pro 69 dote in bonis mariti: vt ibi per eos. ¶ In vxore aut iudea fecus est: quia illa habet hoc priuilegium tacite hypothecæ in bonis mariti iudæi: ita singulariter tenet Anto. de butrio. in. d. c. gaudem. in vlt. col. & latiusmè tractat Bartholomeus belenzinus ibi: & ratio est, quia inter iudeos est matrimonij, licet nõ ita firmū & indissolubile: vt inter christianos: vt not. Abb. in capitulo quanto. eodem titulo. ¶ Tertio, fallit regula prædicta

in pona adiecta promissioni dotis: quia priuilegium prælationis tacite hypothecæ quod datur dori per dictum. §. & vt plenius. & d. l. afo. idus nõ datur pona nisi illi adiecta: ita singulariter tenet Pau. de cas. in l. afo. ff. de cõpen. quod est notandum: & mouetur per illum tex. & quia si scus habet priuilegium tacite hypothecæ in suis contractibus: vt. l. si scus. de iure ff. & tamen illud non habet in pœnis vt in t. C. de pœnis sili. l. x. & per no. in l. rescipitum. in prin. in glo. super ver. hypothecæ. ff. de pactis. ¶ Quarto, fallit regula prædicta in dote promissa, vel data pro sponsa per verba de futuro: quia si ante contractum matrimonium veniat casus restitutende dotis: puta quia spūs prædecessit: non competit sponsæ priuilegium tacite hypothecæ in bonis sponsi: ita tenet gl. in l. eos. C. qui potio. in pigno. hab. & ibi Dyn. laco. de are. & alij: & Bartol. in l. secunda. §. fin. ff. de priui. credi. & ratio est quia l. j. ff. qui potio. in pigno. hab. quæ loquitur de expresse hypotheca & l. in. C. instit. & d. §. & vt plenius. & §. fuerat. in. st. de aho. quæ tex. loquitur in tacita hypotheca quæ datur dote loquitur de dote: sed ante contractū matrimonium per verba de præsentibus non est dos: vt. l. si. C. de dona. ante nup. merito & c. & ita tenet Ange. de aret. in. d. §. fuerat. col. vj. in versic. quæro vtrum sponsa & c. ¶ Et non obstat q. etiam sponsa videatur habere priuilegiata dotis: vt. l. si sponsa dorem iuncta gloss. ff. de iure dotum. & no. Ange. in athen. de equali. do. in. §. his consequenter. ad h. colla. vij. & Alex. in. d. l. j. in. viij. col. in ver. alius casus est. ff. sol. mat. quæ prædictæ decisiones loquunt de priuilegio personalis actionis non hypothecariæ. Nam sponsa habet etiã priuilegium in personali

personali actione, quo mediante præfer-
tur alijs creditoribus prætedentibus
solum personalē: vt est tex. & ibi Barto.
in d. l. ij. in §. ij. ff. de priui. credi. quod
non e sequi uoces. Modo ponam in ma-
teria aliquas notabiles. q. ¶ Primo igi-
tur quæro, an tacita hypotheca de qua
in d. 9. & vt plenius contrahatur in bonis
mariti minoris. xxy. ann. contrahen-
tis matrimonium & recipientis dotem.
¶ Ista quæstio est valde dubia. Nō Bar-
in. l. i. si constat. in quarta quæstione ter-
tiæ partis. ff. solut. matrimo. concludit
q. bona mariti minoris non sint tacite
hypothecata pro dote & arguit à simili
ex no. per glo. in litem qua. ff. de pact.
scilicet q. bona minoris non sunt tacite
hypothecata pro domo conducta: & re-
prehendit Bar. distinctionem Guli. qui
tenuit contrariū per tria fundamenta,
per quæ concludit quod obligatio quæ
per legem inducitur absq. facto mino-
ris non cadit in rebus minoris nisi cum
autoritate curatoris & decreto iudicis:
unde infert quod ad inducendā hypo-
thecam requirit expressa obligatio bono-
rum cū iuramento minoris quod repre-
sentat eum maiorē. aut. sacramenta pu-
berū. C. si aduer. vendi. Idem etiā tenet
Bar. in d. l. item qua. & ibidem Raph.
fulg. & Salyc. in l. certi iuris. C. loca. &
sequitur Ioan. de Imo. in d. l. si constan-
te. dicens quod opinio. ¶ Bart. securē est
tenenda. Bald. not. in d. tractatu dotis
in. vj. parte in priuileg. lviij. reliquit su-
per hoc cogitandū: quia dicit hunc arti-
culū nō esse parue hesitationis. ¶ Tame-
non obstantibus prædictis cōmuni opin-
est contra Bartol. & sequaces videlicet
quod bona mariti minoris recipientis
dotē tacite obligent. & istā opin. tenent
Bal. Ang. Roma. & Alex. in d. l. si con-
stāt. i. prin. & Ang. Pau. de ca. & Alex.

in d. l. item ga. Cyn. Bal. & Ang. in l. i. ff.
C. de legi. tuto. ubi Bald. dicit hanc esse
communē opinionē. Idem tenet Bald.
in d. §. & vt plenius & Bald. in l. j. in j. colū.
C. de priuile. do. & in d. l. certi iuris. in. viij. q.
Et istam opinionē tenet & firmat Iaso. in d. l. si constante. in dicta
quarta quæstione tertie partis ubi cum
corroborat quinque fundamentis & res-
ponder ad argumēta Bar. & vt ibi latē
per eum. & ita puto tenendū in marito
4 minore recipiente dotē. ¶ Sed dubiū
est quid in muliere minore promittente,
vel dante dotem, an eius bona tacite hy-
pothecentur pro dicta promissione, vel
datione obseruanda, iuxta dictum. §. &
vt plenius & in hoc Bal. no. in dicto pū-
in. lviij. dicit intrepidē posse teneri q.
sicut non potest sem constituerē, ma-
ximē in bonis immobilibus sine curatore
& decreto iudicis: vt habet. in l. lex
quæ tutores. C. de administra. tuto. ita
non possit etiam obligare bona sua pro
dote cum hypotheca. Nam hypotheca
tantum accessoria sequitur naturam
sue personalis obligationis: vt l. secūda.
C. per quas perso. no. acqui. & sicut hypo-
theca expressa non pot. introduci, ita
non videtur posse introduci tacita lega-
lis, cum lex improbet principale con-
tractum, argu. l. non dubiū. C. de legib.
sed si dos esset constituta cū curatore,
& decreto iudicis, tunc etiā q. de hypo-
theca non esset conuentum: tamen in-
surgeret ipsa tacita hypotheca p. dictū.
§. & vt plenius & isto casu decretum
interpositum in dote porrigeret effectū
ad tacitā hypothecā: quia ex quo iudex
permisit principale contractū: videtur
etiā tacite voluisse q. tacita hypotheca
ex illo causari arg. l. si pupillorū. §. si pu-
pillus. ff. de rebus eorum: ita dicit ipse
Bal. no. ubi supra. ¶ Sed aduertē quod
respectu

respectu bonorum immobilium puto de-
cisionem Bal. procedere: quia vxor mi-
nor non potest bona immobilia in dote
dare, sine curatore & decreto iudicis: vt
l. lex quæ tutores. iuncta glo. ibi, in ver-
siculo, vel in dotem. C. de administra-
tionis tutorum. & ibi, per doct. & ita
etiā non potest illa obligare vt ibi est
text. Sed respectu aliarum rerum quæ
alienari nō sunt prohibita per minorē:
potest puella minor se dotare moderatē
absq. curatore & decreto: vt est text. in
l. j. C. si aduer. dot. & hoc fauore dotis,
vt ibi dicitur: & potest etiam se obliga-
re pro dote constituēda vt ibi habetur:
cū ergo fit habilis ad matrimonium con-
trahendū: quia pubes, & ad dotem con-
stituendam in bonis non prohibitis alie-
nari, dicta. l. j. sequitur etiā quod in con-
sequenti in tali obligatione vel dora-
tionē oriatur tacita hypotheca p. dictū.
§. & vt plenius. quia isto casu cessant ra-
tiones in quibus se fundat Bald. not. &
dicam aliquid infra in materia excusio-
nis. in. ix. fallētia. & optimē faciunt no.
per Soci. in consi. lxxx. præfens consulta
76 tio. iij. volu. ¶ Secundo, quæritur, an
dicta tacita hypotheca, de qua in dicto
§. & vt plenius. habeat locum in dote
confessata: & ista quæstio est adeo diffi-
se examinata per doct. q. si vellem refer-
re eorū dicta ex hoc solo articulo posse
confici vnus tractatus. & propterea su-
tendo breuitati in hac quæstione remis-
sive tantū procedā. ¶ Et primō, Bal. no.
in tractatu do. in. x. parte examinauit
eam p. xij. col. & recitatis opi. antiquo-
rum distinguit articulū in duos casus
principales. ¶ Primus casus est, an dos
confessata habeat priuilegiū tacite hypo-
thecæ contra maritum & eius hæredes?
¶ Secundus casus est, an habeat tacitam
hypothecā cōtra alios: ¶ Primo casu cō-

cludit indubitanter q. dos cōfessata ha-
beat tacitā hypothecā contra maritū &
hæredes: & hoc modo dicit pedere gl.
in l. exgere dotem. ff. de iudic. limitat
tameo hoc, nisi maritus, vel eius hæ-
redes in fra legitima tempora exciperent
de dote non numerata: postea latē exami-
nato iuristis, quædo maritus cū
iuramento tenuisset exceptioni non
numerate dotis cuius dicta videri pos-
sunt, ideo non refert. ¶ In secundo autē
casu, quādo agitur contra alios tertios:
distinguit ipse, an ille tertius cōtra quē
agit mulier habeat hypothecā in bonis
mariti, an nō. Si enim non habeat hypo-
thecam, vxor obtinebit: sed an tunc ille
tertius possit excipere de non numera-
ta pecunia, ipse dubitat vide ibi. Si autē
ille tertius habeat hypothecam, & tunc
si illa hypotheca est expressa, & ante-
rior, & obtinebit tertius: sed si hypothe-
ca tertij esset tacita: tunc etiā secundū
eū mulieri ex sola dote confessata non
debet preferri: quia cōmuni est opinio. q.
dos confessata nō habeat tacitā hypothe-
cam contra tertium cū priuilegio præla-
tionis, de quo in d. l. absidius. in princi.
& ita ibi etiā tenet Salicetus in octaua
quæstione, limitādo tamē certo modo:
quō non obstat exceptio nō nume. do.
vt ibi per eum. ¶ Angelus autē de are. in
situ. de actio. §. fuerat. etiā latē exami-
nat hunc articulū distinguedo inter cre-
ditores præfentes tempore cōfessate do-
nis, & postea cōtractos. Nā quod ad præ-
sentes tenet indistincte, q. confessio do-
tis nō præiudicat eis: in futuris autē cre-
ditoribus dicit ipse post Cyn. Bart. Bal.
Ang. & Sal. in authē. red iam necesse. C.
de donatio. ante nupt. q. ita denum ta-
lis confessio non præiudicat futuris cre-
ditoribus: si appareant aliqua signa de
fraude: sed qn confessio dotis valeret,
tam

ram respectu præsentium quam futurorum creditorum, an tunc mulier habeat priuilegium prælationis de quo in d.l.aisiduis. dicit ipse tenendam esse cõcordiam datam per Ange.in.l.j. ff. solu. matrim. & per Bald.in.d.l.aisiduis. videlicet quòd quando mulier nititur ex sola cõfessione dotis: creditores verò nituntur ex vera numeratione. ipsi creditores debet præferri: sed quando creditores nõ probant veram numeratione, mulier esset præferenda. Distingueno tamen, an cõfessio dotis sit facta ante matrimonium vel constante matrimonio. vt ibi per eum. Alexand. & Areti. in isto articulo satis bene locuti sunt in d.l.j. ff. de iur. matrim. nõ tamen perfectè explicant. ¶ Bulgarinus doctor senensis. ibidem copiosè & subtiliter per columnã xx. sed tamen consule processit. ¶ Socinus autem ibidem latius & perfectius quam aliquis alius complexus est totã materiam, & reducit illam ad duos articulos principales. ¶ Primus articulus est, quando maritus confessus fuit dotè ante matrimoniu, vel in actu matrimonij contrahendu: & hunc articulu diuidit ipse in duo membra: primum membrum est vtrũ talis cõfessio præiudicat marito & heredibus: secundum, vtrum præiudicat creditoribus. In primo membro ponit quinq; conclusiones cũ suis correlarijs & limitationibus. In secundo ponit tres conclusiones cum suis etiam correlarijs & limitationibus, & sic excedit totum primum articulum. ¶ Secundus articulus principalis, est quando cõfessio dotis fit per maritum constante matri & istum articulum diuidit etiam in duo capita. Primum est an præiudicat marito & heredibus, & in eo ponit similiter quinq; conclusiones cum correlarijs & limitationibus. In

secundo capite tractat, an præiudicat creditoribus & in hoc etiã ponit quinq; conclusiones & sua correlaria & limitationes: vnde quando casus occurrunt recurrendum est ad lecturam Socii. recurandum enim existimant illã transplantare, cũ ordinariè habeatur apud omnes, & etiam extranea visa est in maiori pte à materia hypothecæ & ad materiam adde Corne. in consilio. cxx. in. vlu. & Alex. cõsil. cxlij. v. vo. vbi plene.

77 ¶ Tertio, queritur, an hypotheca p dotè expressã incipiat tempore promissionis dotis an vero tempore dotis distitit & quid in tacita? ¶ Et capiendo primam dubitationem de expressã hypotheca. Dicendum est q; in hypotheca expressã facta per maritum promittit restituere dotem vxori solu. matrim. inspicitur tempus cõtractæ hypothecæ & matrimonij, & non tempus numerationis dotis postea factæ. Nam licet hypotheca in dotè vna cũ actiõe personã non oriatur, nisi demum solu. mat. Tamen ex tunc cum oritur hypotheca retrotrahitur ad tempus promissionis: latè per Alex. post alios in l. si constat. §. j. ff. solu. matrimo. ¶ Et ratio est, quia quando nõ est in potestate debitoris nõ recipere pecuniam inspicitur tempus promissionis & obligationis contractæ: quãdo autem est in potestate debitoris, an velit recipere pecuniam, inspicitur tempus solutionis. iste est text. in l. j. ff. qui potio. in pign. habe. & ibi Azo. glof. Barto. Bald. & alij. & licet ille text. loquatur in dotè: tamen habet locũ etiã in quocunq; alio debito in quo habet locum dicta ratio, scilicet an impletum contractus consistat in voluntate, an in necessitate debitoris: & quo modo in necessitate mariti consistat recipere dotem sibi promissã: & non in voluntate

voluntate declarant ibi Bartol. & Bal. & est secundum eos: quia vir nõ potest commodè obmittere solutionem dotis: quia hoc modo mulier remaneret indotata, & maritus habet necessè substituere onere matrimonij vnde dicit maritum necessè habere recipere dotem promissã: quia eius solutionem honestè obmittere non potest. l. nepos Proculo. ff. de verbo. significat.

¶ Et istud secundum Bartol. ibi est notandum ad illud quod solet dici quòd quando finis habet necessariam consequentiã ad principiu inspiciamus principium: nam illud debet intelligi de necessitate præcisã vel dotali, quæ commodè preteriri non possit: & istam opinionem firmat Raphael Fulgo. in consilio. cxxvj. proponitur q; dicta Dorothea & c. ¶ Sed Cyn. in lege cum tibi. C. qui potio. in pig. habeantur. dicit istud esse speciale in dotè, & ita intelligit dicta lex. ff. qui potio. in pign. habeant. & hanc opinionem Cyni dicit esse veriorẽ Bald. no. in. viij. parte. in. xxij. specialis: qui secundum eum non videtur verum, q; maritus non possit obmittere receptionem dotis ex eo quòd habeat substinere onera matrimonij: & phar: quia maritus constante matri. potest facere pactum de non petendo dotè, maxime ipsi focero & sic renũciare fauori suo vt habetur in lege si focer. §. Luci. & in l. nupta. §. primo. & in l. si marito. §. primo. ff. solu. matrimo. & idèõ concludit ipse quòd illud quod dicit in d. l. j. sit inducta in speciali fauore dotis, ne scilicet interim mulier remaneat indotata argumen tum l. secunda. ff. de iure dotiu. & quia si interim esset indotata sperneretur à viro. l. si. C. ad velleian. 78 ¶ Sed per prædicta non puto recedendum ab opinione Azo. glof. Barto.

Bald. & aliorum quæ videtur communior & verior, videlicet q; dispositio. d. l. j. non sit specialis in dotè: sed idem sit in quolibet alio credicore: q; modo prædicto cogitur recipere solutionem: vt etiam probat text. in l. qui balneum. in princ. eod. titu. & text. in l. quidam cum filium. §. fina. & ibi Rapha. cum. ff. de verbo. obliga. & text. in d. l. j. probat expressè, quòd nõ dicitur esse in potestate mariti non recipere dotem promissã ibi, nec probè dici potest in potestate eius esse ne pecuniam residuum redderet vt minus dotata mulier esse videretur exponendo illud verbum redderet: vt ibi exponit glof. Nec videtur verum q; maritus constante matrimonio possit paci sci de dotè non petenda, etiam ad sui præiudiciũ latè prosequit Alexã. post Imo. in d. l. si focer. §. Lucius. Vnde cũ secundum regulas iuris possit in dotè intelligi dispositio dictæ legis primè non debet trahi ad specialitatem, nõ necessariam. iuxta glo. vulg. in l. filium qui habentem. C. lami. circũ. sit ergo cõclusio q; expressã hypotheca in dotè incipit à die promissionis dotis & non solutionis. ¶ Quæ tamen conclusio intelligenda est, cum grano salis, videlicet quando tempore promissionis dotis erat contractum matrimonium. Nam ad hoc vt expressã hypotheca trahatur ad tempus promissionis dotis, requiritur quod promissio sit facta tẽpore matrimonij cõtracti, vel post matrimoniu. si enim esset facta ante matrimoniu hypotheca, non possit trahi ad tẽpus promissionis, sed solum ad tẽpus matrimonij: & ratio est, quia licet dos sit promissã ante contractum matrimonium: tamen tunc non est propriè dos. vt. l. si. C. de donatio. ante nup. & videtur iustific. de mente Bartol. in dicta. l. aisiduis.

& ita firmat Bald. not. in x. parte. in xij. col. in versicu. sed tunc surgit notabile dubium & c. ¶ Et ex hoc inferit in practica. q. si esset factum instrumentu dotale tempore sponfalici vt communiter fit puta per annum ante consummatu matrimonium cu expressa hypotheca; & post annu sequutu fuit matrimoniu, quod si maritus post instrumentu dotale, ante tamen consummatu matrimonium contraxisset aliqua debita cum alijs creditoribus cu hypotheca expressa; mulier nō praeferretur talibus creditoribus: sed bene praeferretur talibus creditoribus, qui cōtraxisset post matrimonium & promissionem dotis, ante solutionem dotis: & idē dicit procedere etiā si dos fuisset soluto tempore sponfalioru ex quo illo tempore nō erat dos: sed si promissio dotis esset facta per matrimoniu & dos postea per intervallu esset soluta: tunc hypotheca expressa traheretur retro ad tempus promissionis: quia tempore promissionis erat dos ex qua erat matrimoniu; ita dicit ipse & relicta opi. Cy. firmat opinio Bar. in d. l. j. ff. q. potio. in pigno. habe. quae nota: quia possunt frequenter contingere. ¶ Tuarto, quaeritur vtiliter quid in tacita hypotheca pro dote introducta ex d. §. vt plenius. an scilicet in illa inspicitur tempus promissionis dotis, vel tempus solutionis? & in hoc glo. in d. l. asiduis. C. qui potio. in pigno. habe. in glo. in versicu. hypotheca, tenet q. talis tacita hypotheca nō trahatur retro ad tempus promissionis, sicut trahit expressa vt dictu est in praecedenti quaestione. sed vult glo. q. incipiat dicta tacita hypotheca tempore date dotis. & ante: licet prius fuerit promissa: pro quo allegat l. penulti. §. iura. C. de donatio. ante nuptias. & l. hac dicit l. talis. §. omnibus. C. de secun. nupt. & in

simili. l. cū oportet. in fi. C. de bonis que liberis. & responderet ad l. j. ff. qui potio. in pigno. habe. q. illa loquitur in expressa hypotheca, & non habet locu in tacita: & illa glo. non reperitur alibi secundu Bald. ibi qui licet nō bene se firmet: tamen videtur transire cum dicta gl. eandem opinionem tenet Spec. in titu. de solutio. §. ante omnia. ad finem in versicu. sed pone, contraxi dicens q. tacita hypotheca incipit a die dotis date & nō a die promissionis: & mouetur per etiā in d. l. asiduis. ibi: si tamen re ipsa & etia per text. in l. j. C. de dot. cau. ibi re ipsa: & idem sequitur ibi Bald. in additio. Dicendo hoc esse notabile. ¶ Contrariam opinionem, scilicet q. etiā tacita hypotheca incipiat a die promissionis dotis, sicut expressa tenet Iacobus de aretio quem sequuntur Raynu. Cynus & Bartolus in d. l. in asiduis intelligendo tamen quod tempore promissionis esset cōtractum matrimonium secundum Bartol. ibi: supple tu respectu matrimonij idem quod dictum fuit in expressa hypotheca in proximē praecedenti quaestione, pro quo faciunt etiam nota. per Banc. in l. i. j. §. finali. ff. de privileg. credito. ad dum text. in d. l. asiduis. dicit, si tamen re ipsa fuerint patri mariti date: subaudit ibi Bartolus, vel promissa: & mouetur Bartolus per textum in dicta l. j. ¶ Eandem opinionem tenet Salycetus in dicta l. asiduis. in principio quae spononis & mouetur vltra alia quae adducuntur pro hac opinione: quia in ambiguis doti est fauendum. l. in ambiguis. ff. de iure dotium: sed vbi sunt opiniones doctoru res dicitur dubia & ambigua, vt not. in §. quibus. C. de no. co. cōpo. & in l. leges. C. de legi. merito tenetā videtur opi. Iaco. de are. & sequatū, quae fauet doti mouet etiā Salycetus, quia

ly. quia tex. in d. §. & vt plenius. introducta hac tacita hypothecam ex quadā tacita obligatione quā lex fingit marito fecisse mulieri: sicut fingit mulierē stipulatā fuisse dotē sibi reddi. ¶ Ego autem pondero illu text. pro hac opinione alio modo: videlicet q. illa tacita hypotheca inducitur in d. §. & vt plenius. in dote siue detur, siue promittat in duobus locis ibi dederit, vel promiserit, vel susceperint: & in fine ibi detur, vel promittatur vel suscipiatur: & sic nō solū ex data tūc dotis, sed etiā ex promissione resoluta illa tacita hypotheca; & p hoc infero quod Bar. in d. l. asiduis. recitē subauditur in versicu. date, vel promissio: cū ergo in tex. illo probetur incuitabiliter quod hypotheca oriatur etiā ex promissione: debet intelligi quod oriatur tempore promissionis: quia qualitas tacitae hypothecae adiuncta dicto principio promissio debet intelligi secundu tempus promissionis. in l. in agris. ff. de acqui. rerum do. & l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxa. & ad d. legē cū oportet. §. si quam gl. allegat in contrariu. respondet Salycetus quod illa potius facit pro ista opinione quā pro contraria: sed non dicit Salycetus quomodo: sed tu dic quod ideo facit pro ista parte: quia scilicet illa tacita hypotheca quae in dicta l. cū oportet. in fine, inducitur in bonis patris pro bonis maternis per eum alienatis trahitur retro ad tempus quo pater incepit administrare dicta bona materna: & ita illum textu in proposito intelligit Bal. no. in x. parte in xx. iij. col. vbi examinat hunc articulu, sed illum indecivum relinquit dicendo esse super eo cogitandū: quia maxima est autoritas glossae & Spec. sed eandem opinionem Iacobi de aretio & sequatium tenet Imo. post Pet. in c. ex literis. de pig. Adde tamen ad hoc quod talis tacita

hypotheca incipiat a die promissionis se quotta postea numeratione, & est bona suppletio: & hanc opinionem dicit esse communem Sozi. in consilio. cclxix. pro investigatione. in tertia quaestione, & quarta colum. in versicu. quarto & vltimo in secūdo volu. ¶ Vnde cum ista opinio sit communior & verior, non videtur ab ea recedendum iuxta no. in c. ne in nitaris. de consi. & tenendo hac opinionem non videtur ob stare vnum quod in contrarium adducit Bal. not. in d. x. parte in colum. xij. videlicet quod secū dum istam opinionem duo concurrunt fictiones. Prima, quia inducitur tacita hypotheca fauore dotis. secunda, quod retrorahatur ad tempus promissionis contra not. in l. j. C. de do. promiss. ¶ Quia res potestur quod istud q. retrorahatur ad tempus promissionis nō est speciale in dote, vt dictum fuit supra in praecedenti quaestione num. 78. Imō est regulare in quolibet alio creditore quādo scilicet non est in volūrate, sed in necessitate receptio crediti: quia tunc semper hypotheca trahitur retro ad tempus promissionis: vt. d. l. i. ff. qui po. in pigno. habe. & iu d. l. qui balneū. in princ. de ti. merito nō cōcurrunt, nisi specialiter tacite hypothecae introductae per dictum §. & vt plenius. ¶ Licet tex. in d. l. j. cum concolloquatur in expressa hypotheca, nos autē sumus in tacita: tamē tacite & expressae si idē est iudiciu. l. cū quid. ff. si ce. peritur. & licet aliquādo expressum magis operetur quā tacitum: tamen sufficit q. regula sit in cōtrarium: & qui vult se fundare in exceptione, quod scilicet isto casu expressu hypotheca operet magis in retrorahendo ad promissionē q. tacita debet probare: hāc exceptionē per legē vel autoritatē: alius stādum est regulae iuxta latē nota. per Ias. in l. secunda in vij.

vij.col. ff. si quis in suo vort non ier. & in l. cetera. ff. de leg. ij. ¶ Vnde cōcludo q̄ tenenda sit op̄n. q̄ tacita hypotheca trahat retro ad tēpus promissionis & matrimonij: prout in præcedēti quēstione dictum fuit in expressa hypotheca quæ nota. q̄a nō inuenies examinata plenus
 2 p̄ aliquē. ¶ Q̄untō, quæritur, si mulier habet p̄ cōuentionē & pactū expressum hypothecā pro dote, an etiā tūc habeat tacitam à lege inductam? & in hoc licet tex. in l. fina. C. de pac. conuen. super dote dicat q̄ illa tacita hypotheca introducta per dictam legem fi. pro bono parafernalibus, vt (suprà dixi) in. x. ampliatione huius quartī casus numero 63. non habeat locum quādo mulier p̄ illis bonis cōuentionalem & expressam hypothecam recepit: & sic quod prouisionem hominis in hoc faciat cessare prouisionem legis. ¶ Tamen gl. Ioannis ibi in versū. cōtētam. in fine. tenet aliud esse in dote, videlicet quod etiam q̄ mulier pro dote accipiat speciale pignus: tamen per hoc non cessat generalis tacita hypotheca à lege inductā: & illam glo. tenent ibi Cy. Bal. & latius Salycē. qui de hac decisione gl. assignāt etiā rationem, & est quia vxor per pactum nō potest constituere ius dotis deterioris: & ita dicit Salycetus tenere omnes doctores. Idem firmat Saly. in. d. l. afsiduis. in princ. in. vij. quæstione. vbi dicit q̄ nostri doctō. cōmuniter tenent illam glossam & assignat eandē rationem: subdit tñ q̄ pro veritate est distinguendū hoc modo videlicet quod si expressa hypotheca alicuius rei particularis interposita fuit ante generalem tacitam, illa non præiudicat tacitæ generali & hoc modo procedit gl. in. d. l. fina. & est ratio secundum eum, quia nihil contradicit quia speciali hypothecæ non possit accedere

generalis. l. ij. C. de pig. & l. doli clausula. ff. de verbo. oblig. sed si post generalem. expressam, vel tacitam, vel etiā generalem: mulier de speciali expressa in aliqua re sibi prouideat: nō præiudicat præcedentibus generalibus: quia scilicet ius dotis deteriori tacere non potest verò sibi prouidet de generali expressa antequam fuerit orta generalis tacita: tūc dicit Salycetus qd̄ generalis expressa impedit generalem tacitam natis: ratio est, quia generalis expressa est vltior, quæ tacita vel saltem æqualeuatur: sed subdit quod vbi possit reperiri casus in quo generalis tacita esset in ioris vtilitatis quàm generalis expressa, tunc tacitæ generali non præiudicatur per generalem expressam, ne scilicet per pactum mulieris ius dotis constituitur deterioris, & dictam glossam citat esse communiter approbatam Alex. in cōsil. l. vij. in causa mota numero: 84 vij. volumine. ¶ Eandem glossam requirit Baldus no. in sexta parte in pe. uileij. l. xvij. & ibi dicit per dictam glossam vidisse decidi: notabilem quæstionem in facto. Nam vir obligauerat in iumento pro restitutione dotis omnia bona mobilia & immobilia, in qua datione de iure non veniebant nomina debitorum cum illa faciant tertiam partem: vt habetur in l. quam Tuberenus. §. alia. ff. de pecunia legata. & in legē duo Pio. §. in venditione. ff. de re iudicata. & mulier soluto matrimonio agebat hypothecaria contra debitorē vntanquam illud esset sibi obligatum pro restitutione suæ dotis vigore tacitæ hypothecæ à lege inductæ: sed cōtra eam excipiebatur quod ex quo illa sibi prouiderat per generalem expressam hypothecæ omnium bonorū mobilium & immobilium quod videbatur recessisse ab

EXTOR.

extraordinaria tacita inducitur à lege. Dicit ipse quod obtentum fuit cōtrariū in fauorem mulieris per dictam glossam in. d. l. fina. & mouetur ipse eadem ratione, quia motus fuit Salicetus supra allegatus, videlicet quod mulier nō potuit paciscendo, vel renunciando face-re deterioris ius suæ dotis per legem. ij. & l. de die. & l. Attilicinus. ff. de pactis dotalibus, & cura pactum expressum mulieris non possit doti præiudicare, minus debet præiudicare tacitum. arg. l. cum quid. ff. si cert. peta. & non habet obstat secundum eum l. etiam. & l. i. u. bimus. C. ad velleia. vbi habetur quod mulier potest renunciare suæ hypothecæ, etiā ipsi viro vt habetur plenus l. Metuia. §. ff. sol. matri. de quo tamen videtur est ibi per Alexandrum. Nam secundum eum prædicta procedere possunt in hypotheca cōuentionali: quia nō est tanta ratio prohibitionis in hypotheca conuentionali, in qua mulier renunciat fuori inducto ex sua prouisione, quanto est in hypotheca legali de qua in. d. §. & vt plenus. quæ tempore dictarum. l. nōdum erat introducta: lex enim magis suam quàm tuam auxiliū conseruat. d. l. afsiduis. gloss. in. l. j. C. si aduer. tranfac. & ita dicit fuisse de mente Cy. in. d. l. afsiduis. dum allegat. l. si vnus. §. quod in specie dotis. ff. de pac. quod secundum eum est valde no. ad li 85 mi. dictæ. l. etiā & d. l. i. u. bimus. ¶ Sed ista ratio Bal. non videtur tuta. Nā nō videtur maior ratio in tacita hypotheca quo ad renunciationem illi faciendam quam fit in expressa: sed eadem videtur esse ratio in vtraq̄: arg. l. cū qd̄ ff. si cer. peta. & cōmuniter solet concludi qd̄ renunciatio hypothecæ facta p̄ mulierem non valeat, nisi remaneant tot alia bona apud maritum ultra ea in quibus

renunciatur est hypotheca qd̄ sufficientibus pro dote: vt habetur in. d. l. i. u. bimus. & per Alex. in. d. l. Metuia. §. j. nisi tamen esset renunciatum cum iuramento: quia tunc valet indistincte, vt ibi per Alex. & latè per Alexandrum in cōsil. lxxxij. vifio processu numero. 9. vj. qd̄ ad nume. 10. vj. volu. & in hoc non constituit differentia inter tacitā & expressam: sed facta esse videtur quod remaneant bona sufficientia apud maritum pro dote. nam tunc non censetur constitutum ius dotis deterioris, ex quo non incurritur damnus. l. damnus. ff. de dā. 86 insec. ¶ Nec in. d. l. afsiduis. probatur quod lex magis cōseruet auxiliū per eam introductū quàm illud q̄ fuit introductū pro prouisione hominis: sed potius probatur cōtrarium: nam ex ea sumitur hoc notabile qd̄ lex multoties aliquid denegat auxiliū p̄ ipsam legē introductū, sed nunquā denegat auxiliū inductū per ipsam partem. ¶ Introductatur enim in. d. l. afsiduis. per gl. & doctō. an privilegium prælationis concessum per. d. l. tacite hypothecæ, quo mediante tacita hypotheca dotis præferatur cuiuslibet alteri tacite anteriori: exte datur etiam quo ad præferendū eā expressæ anteriori: & cōmunis est opinio secundum Bar. ibi & alios quod dictū privilegiū prælationis militet respectu alterius tacite anterioris, non autē respectu expressæ: mouetur autem doctō. ad hoc quia lex alicui potest denegare & tollere auxiliū per ipsam legē introductum & sic facere qd̄ tacita anterior per eam concessa vni non præferatur posteriori tacite doti concessæ: sed nō præsumitur qd̄ lex velit auferre alicui prouisionē p̄ ipsam factā, & sic qd̄ anterior expressa acquisita alicui ex sua prouisione postposita tacite doti concessæ. Anto. de fa. de pi. & hyp. f. &

& ideò illatio Bal.no.non vartur.

¶ Vnde ratio dicitur gloss.in.d.l.f.in.C.de p*ro* p*ro* conuent. quod per expressam p*ro* fionem non censetur derogatum ta citè hypothecè dotis consistit (vt dictu est. s*u*o. in eo, videlicet ne ius dotis fiat deterius q*u*o per mulierè fieri n*o* p*o*t: vt d.l. i. Atrilicinus. & l*ij*. ff. de pactis dot.

¶ Intelligit tamen quando maritus p*re* decederet vxori: sed si vxor p*re* decede ret marito valeret pactum. etià in p*re* iudiciu dotis: vt notat glossa in. d. l. ij. & tex. & gl. nota. in. l*ij*. circa p*ri*ncipi*u*. ff. de dote p*re*legata & habet p*er* Alex. in l*ij*. f*o*cer. ff. so. ma. vbi ponitur materia, & q*u*o valeat pactu*m* in p*re* iudiciu dotis à se ex parte mariti quàm vxoris.

¶ Potest etiam fundari ratio decisio nis glossæ in. d. l. f*in*. in alio. videlicet q*u*o licet dictus articulus, an per p*ro*uisionem hominis censetur recessum à p*ro* uisione legis, habeat materiam brocardicam: vt habetur per Cynum post Pe. & ibi late per Iaf*o* in fol. clxxij. in. j. columna. tamen ex relatis ibi per Iaf*o*. duæ rationes adaptari possunt ad decisio nem gl. in. d. l. f*in*. quæ vult q*u*o in dote per expressam hypothecam non censetur recessum à tacita. ¶ Prima est, q*u*o illa regula quod per p*ro*uisionem hominis censetur recessum à p*ro*uisione legis procedit quado p*ro*uifio legis esset in t*ro* ducta de iure speciali ex p*ri*uilegio: secus autem quando p*ro*uifio legis esset de iure c*o*muni. ¶ Secunda est, quia dicta regula procedit quo ad p*ro*uifio nem. l. nascituram: non autem quo ad iam nat*u*ra. ita tenet Bal. in. l. vbi adhuc. in. vij. col. C. de iure do. & Iaco. de bel. Cy. & Bal. in. d. l. f*in*. C. de pactis c*o*uen.

¶ Iafon in. d. l. ij. ¶ Et p*ro*cedit p*ro* ce dunt. q*u*o post acquisitam hypothecam

ipsi mulieri ipsa renunciat. tunc enim procedunt. d. l. iubemus. & d. l. etià. C. ad velle. Sed si à principio dotis p*ro* missa vel datae mulier pacifere*re* quod bona mariti n*o* sint obligata pro dote. t*u*c si bona sunt apud maritum & alijs credi toribus, n*o* sunt obligata: & sic pactum n*o* fuit in fauorem tertij. sed solius ma riti, non valeret tanquam intum con tra naturam contractus dotis, quæ est quod res mariti sit obligata p*ro* dote. d. §. & vt plenius. ita notat Bald. & Salyc. post Nico. de matha. in. d. l. etià. & habet in. d. l. f*in*. C. de pactis c*o*uen. & Bal. in rubri. C. de p*ri*u. dot. in. ij. colum. in versic*u*lo. item expressè. ¶ Sed licet ita dicend*u* sit ex parte vxoris dubitari p*o*t, an idem etià sit ex parte mariti: videlicet, an per expressam hypothecã man us c*o*ntetur recessisse à tacita in t*ro* du cta per dictu*m*. §. & vt plenius. & an id etià sit si maritus accepit fideiusso*re* q*u*o

dote. ¶ n*o* hoc casu scilicet p*ro* dote da marito p*o*t accedere fideiusso*re*: sed non p*ro* dote vxori reddeda, vt late p*er* Bal. nota. in. vj. parte. xxj. p*ri*uilegio. Et sic, an gl. in. d. l. f*in*. C. de pac. c*o*uen. quæ vult, q*u*o mulier per expressam hypothecã interpositam p*ro* dote n*o* censetur recedere à tacita, militet etià ex parte viri. ¶ Et videtur dicendum q*u*o non, per textum in. d. l. f*in*. & p*ro* hoc facere videtur tex. in. l. pe. ff. quibus mod. pig. vel hypothe. solu. vbi quis recipiendo à colono suo fideiusso*re* m, videtur renu c*o*ntasse tacite hypothecè super rebus in uectis & illatis. de qua in. l. item qua. ff. de pac. & in l. i. c*o*nti iuris. C. de loca. secus autem sit in expressa hypotheca: quia ab illa nunquam recedi censetur per fideiusso*re* postea p*re*stitum ipsi locatori: vt est textus not. in. litem li beratur. ff. quib*u*s modis pignus vel hypo

pothe. solu. Nec videtur ob stare q*u*o etiam in. d. l. pe. fuit etiam interposita expres sa hypotheca: & tamen illi censetur re nunciatum per fideiusso*re* postea acce ptum: quia responderi p*o*t q*u*o expressio in. d. l. pe. nihil operatur ex quo tacite inferat super rebus inuectis & illatis per l. non rectè. C. de fideius so. & ista videtur vera solutio in. d. l. pe. quia aliàs posita ibi in glo. & in. d. l. i. liberatur. §. f*in*. videtur diuinatua. & ita tenet Bald. nota in. d. vj. p*re* p*ri*uilegio. lxxvij. p*ro* quo etià subdit bene facere. l. j. §. sciendum. ff. de separa. qu*o* tex. fo. led p*o*derari p*ro* notabili. q*u*o vnus cor reo*re*um debendi d*o*do fideiusso*re* p*ro* ipso debito videtur renunciare benefi cio diuisionis de quo in auct*o*re. hoc ita C. de duo. re. ¶ P*re*terea p*ro* hoc etià fa cit, quia ratio quæ assignatur p*ro* docto. super decisio*ne*. d. gl. in. d. l. f*in*. q*u*o scilicet mulier non possit facere ius dotis dete rius, n*o* militat, sed cessat ex parte ma riti: vt colligitur ex nota. per Alex. post Imo. in. d. l. f*o*cer. ff. solu. ma. ¶ Tamè licet p*re*dicta stringere videantur p*ro* quod contraria opinio sit de iure ve rior, videlicet quod idem sit dicendum ex parte mariti q*u*o. d. dictum fuit ex par te vxoris: quia licet cesset dicta ratio, ta men: vt dictum fuit. s*u*o. illa non est vni ca ratio dictæ decisio*nis*: sed reddi etià p*o*t alia ratio, videlicet quod d*o* regula quod per p*ro*uisionem hominis cen setur recessum à p*ro*uisione legis non habet locum in p*ro*uisione legis iam nata: sed in nascitura tantum: vt p*er* Bal. in. d. l. vbi adhuc. in. vij. colum. & per Iafon. in. d. l. ij. & dictum est. ¶ Et istam rationem sentit expressè gloss. in. d. l. f*in*. in. versic*u*lo. contentam. Item d*o* regula procedit, quando p*ro*uifio hominis, est æquè plena sicut p*ro*uifio. l. tunc enim

censetur recessum à p*ro*uisione legis: se cus autè quando p*ro*uifio hominis non est æquè plena: sed p*ro*uifio legis aliqd potest addere: ita not. Cynus & docto. in. d. l. ij. ¶ Et p*ro*pterea solet comma niter concludi, quod licet locator hypo uideat sibi de speciali & expressa hypo theca in certa re c*o*ductoris, non p*ro* p*re*terea cessare debet tacita inducta à lege super bonis inuectis & illatis: vt firmat Dyn. in. l*it*ru. de act. §. item Seruiana per dictam l. f*in*. sequuntur Cy. & Sa lyce. in. d. l. certi iuris. licet ibi Bal. sentiat c*o*trarium. eandem opinionè tenet Angel. de aret. in. d. §. item Seruiana. in. ij. colu*m*. in. versic*u*lo. quid si locator: & resp*o* det ad. d. l. f*in*. quod p*ro*uifio legis nun quam cessat quando p*ro*uifio hominis n*o* est æquè plena, sed p*ro*uifio legis po test aliquid addere. p*ro*uifio hominis, ex quibus apparet q*u*o n*o* est illa sola ratio: vnde licet illa cesset non cessat p*ro* uifio & dispositio, ex quo alia*e* ratios ad sunt argumen. §. affinitatis. & ibi nota in. l*it*ru. de nup. ¶ Nec obstat tex. in. d. l. penult. ff. quib*u*s modis pig. vel hypothe. solu. quia imò vera solu. in illo tex. re. sp*ec*tu ad dicta. l. item liberatur. §. f*in*. eo. titu. quæ videtur contrariari: est quod in. d. l. penult. fuit conuentum, q*u*o per satisfactio*ne*m signora essent liberata vir tute. ergo pacti expressi illud euenit, quod non fuit in. d. l. item liberatur. §. fina. quia ibi non fuit de hoc inter partes conuentum: & ista solu. tenet Bart. in. d. l. item liberatur: & in. d. l. penult*i*. Nec est verum q*u*o illa sit diuinatua ad illum textu*m* in. d. l. penult*i*. quia imò ex pressè hoc dicitur in. d. l. penult*i*. ¶ Item est aduertend*u* q*u*o in. d. l. penult*i*. expressa hypotheca non fuit generalis: sed fuit solum de rebus inuectis & illatis, vt scilicet illa essent expressè obli

gata, donec merces esset soluta, aut satisfactio: illa ergo tacita q̄ inerat super iouctis & illatis tanquam inuitis propter expressam fuit sublata: quia (vt .ā. conclusum fuit) ex parte vxoris, iuxta distinctionem Salycet. in .d. l. afsiduis. in septima questione quando expressa est vtilior tacita vel saltē tacitalet tacitæ, tunc per expressam cessat tacita tanquā inuitis. vnde in dicta. l. penulti. per expressam fuit sublata tacita tanquā reddita inuitis p̄ expressam: & sic tollitur illud quod dicebat Bald. not. q̄ in .d. l. penul. expressa hypotheca nihil operabatur: quia tacite inerat: cum imo per expressam æquivalent tacite fuerit ibi sublata tacita: & sic ibi non fuit sublata tacita per dationē fideiusforis: quia tacita fuerat prius sublata per expressam: sed fuit sublata expressa per pactū conuentū, quod dicta expressa duraret, donec esset satisfactio cōductoris: quod fuit adimpletū per fideiusionē præstitā: vt l. quod si non. ff. de pign. actio. Aliud est ergo dicere, an per satisfactionē voluntariē præstitā ad debitore creditori, videatur creditor recedere ab hypotheca. & dicendū est q̄ non, & hoc modo procedat dicta. l. iurē liberatur. §. fina. & aliud, an præstita satisfactione ex pacto cōuenit: quod pignora essent obligata donec satisfaretur, sint sublata pignora: & dicendū est q̄ sic, ex quo ita cōuentū fuit, & hoc modo pcedat. d. l. pen. ¶ Et probatur ista cōclusio: quia quādo præstatur simpliciter fideiusfor qui accedit veteri obligationi, nō nascitur noua obligatio sed fit additamentū maioris cautionis primæ: & tali casu etiā de iure. ff. nō fiebat nouatio: vt habetur per Alex. post alios in. l. iij. §. si ex cōuentione. ff. de re iudic. & hoc modo loquitur text. in .d. l. itē liberatur. §. fina. Sed quādo si-

deiuissor præstatur per modū secundæ obligationis, tunc de iure. ff. inducitur nouatio secundū Bart. in. l. penult. ff. de præto. stipula. & habetur p̄ omnes in. l. qui vsufructum. ff. de verb. oblig. ¶ Et quādo prouiso hominis sit ad nouandum prouisionē legis: tūc prouisionis legis etiam quæ est de iure cōmunitur per prouisionē hominis, ita tenet Cynus & Salycet. in .d. l. secunda. C. de iure emphyteutico, & habetur in. d. l. iij. §. si ex cōuentione. & firmat Salycet. post Petr. in .d. l. fina. C. de pac. conuen. & refert Ias. in .d. l. secunda. me. lxxvj. Merito. d. l. penulti. in qua fundat Bald. not. non probat eius intentionem: quia si recedat aduertatur illa satisfactio, de qua in .d. l. penulti. præstita fuit ibi tāquā noua promissio & obligatio, & non per modum accessionis ad primam: sed potius per modum substitutionis permixtæ de illo iure. ff. exceptio. ita inito inter partes: nimirum ergo si ibi fuit sublata expressa hypotheca per dictam satisfactionem, & etiam tacita quæ not. quia sunt aliquantulū subtilia & non inuenies per aliu examinata & meo iudicio concludenter probant. ¶ Et propterea puto tenendum quod hoc art. an p̄ expressam hypothecā censetur recessum ad tacita? Idem fit dictū in marito, quod dictū fuit in vxore. ¶ Sexto quæritur in materia, an dicta cita hypotheca de qua in dicto. §. & ut plenius sit priuilegiata priuilegio prælationis: quo mediante præferri debeat alij anteriori tacite alterius creditoris? & in hoc communis est opinio, quod vxor in dicta tacita hypotheca sit priuilegiata, & præferatur alijs creditoribus, prætendentibus etiam tacitam. in ille est textus. in .d. l. afsiduis. C. qui po. in. §. 4 hab. † & licet priuilegium tacitæ hypothecæ sine priuilegio prælationis transeat in hæredes etiam extraneos: vt dixi supra in secunda & tertia ampliacione præsentis casus nume. 30. 31. & 32. & in omnes alios, ad quos transit actio de dote præterquam in extraneū dotantem & stipulantem dotem sibi reddi: vt dixi .ā. in prima fallētia numero. 72. Tamen istud priuilegium prælationis de quo in .d. l. afsiduis. non transit ad hæredes extraneos, sed solum trāsit ad filios: vt est textus in .d. l. afsiduis. §. exceptis. & ibi gloss. Barto. Bal. & alij & tex. & ibi gloss. & docto. in .l. j. C. de priui. dotis. ¶ Sed difficultas est, an tale priuilegiū transeat solum ad filios eiusdē matrimonij, an etiam ad filios alterius matrimonij? & glo. in .l. etiam. ff. soluto matrimonio voluit, quod tale priuilegium transeat etiam ad filios alterius matrimonij: & vt refert ibi Bald. cum opinione dictæ glossæ, tenuerunt Iacobus de Areto. Dynus & Cynus. & istam opinionem tenuit Salycet. in .d. l. j. C. de priui. do. & in .d. l. afsiduis. §. exceptis.

SECVNDAE PARTIS. 43

¶ Sed contrarium quod nō transeat, nisi ad filios eiusdē matrimonij tenet glossa in .l. si cum procurator. ff. de re iudicata. & istam opinionem tenet ibi Barto. & Bar. Bald. Angelus & modernio. in .d. l. etiam. & Iacob. de belus. in sua dispensatione quam posuit in .l. j. C. de rei vxor. act. & Bar. in .d. l. j. C. de priuileg. dor. & ibi Bald. in dicta Rubric. & Bal. in .d. l. afsiduis. eandem opinionem tenet Bald. nota in decima parte in .v. l. i. & in vltima parte in .vj. col. in versu. tertio quero circa priuilegium prælationis. ¶ Eandem opinionem tenet Angel. de areto in .d. §. fuerat. in vltima colu. in versiculo, in ea gloss. ibi & alijs descendētibz. vbi etiam firmat, quod tale priuilegium non solum datur filijs,

sed etiam alijs descendētibz, dummodo sint eiusdē matrimonij: & de hoc vltimo est tex. in authent. si quid. in versulo, seu qualibet toboles eius. C. qui potio. in pign. habe. & ita etiam in prædictis tenet Alex. post alios in .d. l. etiā in prima colu. & ita puto esse tenendum cum ista (vt apparet ex relatis) sit communis opinio. & ita etiā tenet Alexander in consilio. lviij. in causā mota. numero. 4. septimo volumine. Quāuis Salycetus in .d. l. j. & in .d. l. afsiduis. faciat in contrarium aliqua fundamenta pro defendēda dicta glossa in .d. l. etiam. quibus de facili potest responderi: sed non curo cum (vt dixi) ista sit communis opinio. prout etiam affirmat Alex. in consilio. lviij. numero. 4. septimo volumine. ¶ Septimū, quæritur, an dictū priuilegium tacitæ hypothecæ cu prælatione de quo in .d. l. afsiduis. cōpetat vti mulieri cōtra aliam mulierem prætendentem finalem hypothecam ex causa alteri dotis? & breuiter respōdetur, q̄ non, vt est casus in .d. l. afsiduis. in .§. exceptis & ibi per omnes. in versulo in duabus. Intellige tu, nisi ex rebz secundæ vxoris, quæ in dotē datæ essent: aliquid superesset: quia in eo quod superesset præferri deberet illa vxor cuius res essent primæ vxoris: tex. est in authent. si quid ex rebz. C. qui potio. in pign. hab. & ibi per omnes. ¶ Item intellige quāduæ dotes ex eadem substantia perentur actioe de dote: tali enim casu loquitur quādo dōs fuisse legata per maritū vxori & preterer actioe ex testamento: tunc enim præferri non deberet in dote ages actioe ex testamento. Ita refert Bozi. in cōsil. cclxix. pro inuestigatione scūdo volumine. in .ij. colum. versu cu. sed ab hac ratione videbatur tenuisse Rapha. fulgo. in quodam suo cōsilio: f iij & hcc

1. asiduis. & Barto. in .l. si cum dotem. §. in a. folu. matrimo. restringendo ta men hoc, quando ille qui dictum matri monium contraxit erat liber: sed autem si esset seruus. vt ibi per eum, idem tenet Saly. in .d. l. asiduis. in principio. in sexta questione dicens hac esse communem opinionem. ¶ Sed in contrarium videtur esse opi. Bartol. in .d. l. secunda. §. si. vbi contra gl. ibi dicit quod sponsa non habet tacitam hypothecam priuilegiatam, & ita dicit notari in .l. cos. C. qui po. in pigno. hab. & ita dicit tene re Dyn. lac. de areti. Et hanc secundam opinionem reputat veriore in puncto iuris Bald. not. in .xj. parte in secunda parte in tertia columna, in versu. secundo conueniunt dos putatiua & c. vbi istam secundam partem comprobat duobus fundamentis vt ibi per eum. ¶ Tamen quicquid ibi ipse dicat, non puto recedendum ab illa opinio. prius relata, vide licet quod doti putatiue competat tacita hypotheca cum priuilegio praelationis: & non obstant no. per Barto. in .d. l. secunda. §. in a. quia diuersus est articulus dotis putatiue ab articulo spose. Nam fateor quod sposa de futuro non habet priuilegium tacite hypothecae, vt tenet Barto. in .d. l. ij. §. si. vt etiam dixi supra in quarta fillen. numero. 71. & ratio est quia iura dant hypothecam pro dote vt d. §. & vt plenus sed ante matrimoniu contractum per verba de presenti non est dos vt .l. in .l. in .C. de dona. ¶ In matrimonio autem putatiuo est secus: quia illud quando est contractum bona fide habet omnia priuilegia veri matrimonij quo ad dotem: vt .l. si cum dotem. §. si. & ibi not. ff. solut. matri. Barto. in .l. si concubinam. ff. rerum amo. & in .l. de iure. §. si. ff. ad muni. ¶ Et prædicta intellige ex parte vxoris: nam ex parte

mariti dos putatiua non habet priuilegium tacite hypothecae vt habetur per Alexā. in .d. l. si cum dotem. §. si. in prin. colū. post alios per eum relatos: & ratio est, quia non est idem fauor in marito putatiuo, quæ est in vxore: quia ratio quare fauetur vxori putatiue in dote est ut deinceps possit facilius nubere. d. l. ij. §. si. ff. de priuileg. creditor. & ita tenet Alex. in .d. l. si cum dotem. §. si. quæ ratio celsi fat in marito. & c. ¶ Vnde in quoque ritur, an dictum priuilegium tacite hypothecæ cum praelatione de quo in .d. l. asiduis. possit per mulierem cedi & tra feat in cessionarium? ista questio est valde dubia, & in ea doctores vario modo loquuti sunt: ita vt non possit recte per pedu quæ sit communis opinio: & hanc questio. Alexā. in .l. post dotem. in vlt. colū. ff. soluto matrimo. dicit esse difficilem & venenosam: & in illa Dyn. in .l. si minoris. ff. de administra. tuto. indistinctè tenuit tale priuilegiu non tran sfire in cessionarium, & motus sunt quia tale priuilegium non est transmissibile ad hæredes extraneos: sed ad solos descendentes eiusdem matrimonij. d. l. asiduis. §. exceptis. cui ergo non sit transmissibile ad hæredes, non videtur cessabile per regulam. l. ex pluribus. ff. de ad mini. tuto. & cum opinione Dyn. tenet Ray. de for. in .l. si folu. matrimo. ¶ Petrus autem & Cy. vt refert Bart. in .d. l. post dotem. in sexta questione distinguunt, quod aut cessionarij vult vt tali priuilegio viuente muliere cedente, vel eius filio in quem etiam transit tale priuilegium dicto. §. exceptis: & tali casu tale priuilegium competit cessionario aut ea mortua: & tunc secus. ¶ Sed Barto. in .d. l. post dotem. in dicta. q. vj. sub in noua opinio videlicet quod aut celsio fit ex necessitate ex vtraq; parte: quia scilicet

tam ille qui cedit cogitur, quæ ille qui emit cogitur emere: et tali casu transit hypotheca celsa cum priuilegio praelationis, & mouetur Bart. per text. in .l. j. C. de priuileg. si. & subdit hæc verba si necessitates exemplificare venias ad me: & ibi Alex. in .d. vj. questio. declarat quomodo Bart. voluerit inducere. d. l. in qua dicit q. voluerit explicare iuxta terminos .l. in .C. si antiqui. credi. vbi habetur, q. creditor posterior conuenus hypothecaria ab anteriori cogitur, aut soluere priori creditori, aut rem ei restituere & antiquior creditor tali casu cogitur cedere iura posteriori: & ista casu secundum Barto. transit hypotheca cum priuilegio praelationis. ¶ Sequitur Barto. aut dicta celsio fit ex voluntate, & tunc aut cessionarius agit directa nomine cedentis, & transit priuilegium in cessionarium, aut agit vtili actione nomine suo & ad sui vtilitate: & tunc non habet tale priuilegiu: ita tenet ibi Bart. & idem in effectu tenet Bart. in .l. j. C. de priuileg. ¶ Imo in .d. l. post dotem. vj. detur tenere contra Bart. scilicet q. siue celsio fiat ex causa voluntaria, siue ex causa necessaria, tale priuilegium non transeat in cessionarium: & fundat se Imo. per text. in .d. l. ex pluribus. ff. de administratione tutorum. vbi agebatur de necessaria causa: quia ibi cõtor soluerat pupillo p. mala administratione, & sic ex necessitate: & pupillus tenebatur cedere eidem contra alium contutorẽ etiã ex necessitate iuxta no. in .l. j. §. nunc tractemus. ff. de tuto. & ra. dif. & in .l. j. C. de transactio. & tamen in .d. l. ex pluribus deciditur q. dictu ius cessum non transit in contutorem cum priuilegio praelationis quod cõpetebat pupillo ex sua persona speciali fauore: mouet etiã Imol. contra Bar. per text. in aut. vt exa-

ctio. inst. do. §. j. colla. vij. vbi dicit text. q. priuilegio praelationis in hypotheca nõ cõpetit creditoribus mulieris: & tamen mulier dictis creditoribus tenebat cedere illis teneretur satisfaccere: sed ille text. parũ facit: q. Bart. præsupponit necessitatẽ in cessione ex vtraq; parte, sed in dicta authentica. §. j. necessitas nõ erat ex parte creditoru: quia nõ tenebant recipere cessione contra debitores mulieris inuiti iuxta .l. ij. §. j. ff. si cert. petat. & respondet Imo. ad .d. l. si. C. de priuileg. in qua se fundat Barto. q. illa lex fit specialis in silico qui nunq mouetur: & ideo dictu priuilegiu praelationis in silico censetur esse perpetuu: cu vt dixi hinc nunqua moriatur. capitulo si gratioso. de rescrip. lib. vj. nimiru ergo si illud po test transire in quencung: silicus autem fit in priuilegio praelationis in hypotheca competeti mulieris: quia illud inuitur cum persona mulieris, & ideo non pot transferri in cedentem. ¶ Roma. etiam in .d. l. post dotem. tenet contra Bartol. per aliqua fundamenta que referuntur ibi per Alexā. & subdit ibi Alexā. non videre quomodo possit in hoc articulo defendi opinio Barto. & reprobatã quã dam distinctione posita ibi per Roma. tenet indistinctè quod tale priuilegium tanquam personale non transeat in cessionarium: etiã si hoc agatur expressè, & ita dicit tenere Cy. in dicta. l. j. C. de priuileg. per text. & in .d. authent. vt exca. instan. do. §. j. & dicit q. Bald. & Salice. in .l. j. tangunt varias opinio. in hoc articulo & nullam eligere videntur: sed se inuoluunt vnde concludendo contra opinio. Bartol. dicit quod tale priuilegium indistinctè non transit in cessionarium & hanc opinionem dicit etiam tenere Angel. & Imol. in .l. j. ff. soluto matrimonio. ¶ Angelus de aretino. ab

d. §. fuerat. in. xj. colum. relata opinio. Imo. contra Barto. de qua. §. dicit quòd dictū Bar. forte est verius quando imminet necessitas celsionis faciendæ ex vtroq. latere vt in casu dictæ. l. i. C. de priu. l. i. §. & respondet ad text. in. d. aut. vt exactio. instan. do. §. j. ubi aut creditoribus q̄ ille tex. loquitur in creditoribus mariti. quibus mulier. nō cogitur cedere sua iura: sed inō mulier debet eis præferri tanquā anterior. d. §. fuerat. & imputandum est dictis creditoribus. quare contraxerunt cum marito. ¶ Sed pro certo errat Are. quia ille text. loquitur expressè in creditoribus mulieris. non mariti. vt etiam ibi declarat gl. in ver. aut hæredibus. & idè sua responsio nihil valet: sed (vt. §. dixi) ad illum tex. potest responderi: q̄ necessitas recipiendæ celsionis non erat ex parte creditorum: quia non cogebatur multi recipere pro eorum credito celsionē ab vxore contra hæredes mariti. d. l. i. §. j. ff. si cer. peta. & idè non obitat tex. ille distinctionis Barto. ¶ Illam. q̄. etiam latè examinat Bal. not. in tractatu dotis in xij. parte. in. ix. colum. in vers. iij. quia dixi. §. & ibi recitatis opinionibus omnium. & multis ingeniosè & subtiliter additis: tandem distinguit articulum in duo membra. ¶ Primum membrū est q̄ aut mulier cedit iura sua. quæ habet ad dorem contra virum aut eius hæredes ad sui vitiatatem: ita q̄ comoditas celsionis veniat in totum in vitiatate mulieris: ita q̄ nisi priuilegium prælationis transiret in celsionarium. non esset vitiatate prouisum mulier: & tunc dictum priuilegium transeat etiam in celsionarium: quia non potest negari q̄ tunc dictum priuilegiū. nō deleuiat vitiatati mulieris. in cuius fauorem fuit introductum vt dicit text. in. d. §. fuerat. &

in. d. l. falsiduis. & isto casu non est facta da differentia. an in celsione fiat expressio mentio dicti priuilegi. an non. quia etiam in celsione simpliciter facta per mulierem transit simplex hypotheca. de qua in. d. §. & vt plenius. vt in hactenus in Lemptori nominis. ff. de hære. vel actio. vendi. & in. l. si solutu. C. de act. & obli. ga. & per consequens transit etiā priuilegium prælationis tanquā celsionem hypothecæ & ius celsium: vt. l. venditor nominis. ff. de hære. vel actio. vendi. Et hoc etiā pcedit si talis celsio fieret post mortē mulieris per eius filios etiam in matrimonij: cum enim in eos transeat dictum priuilegiū prælationis. d. §. dicitur. ideo si fiat celsio per eos conueniens eorū vitiatate transibit etiā in celsionarium: quia licet tex. in. d. §. fuerat. loquatur per taxatiuā. ubi cuius solus prouidentia tamen nō excludit fauorem filiorū. qui eodē priuilegio gaudēt. d. §. exceptis. & faciunt quæ habent in l. ob. æs. C. de præd. mi. ubi dictio taxatiua non excludit extensionē que fit ad alii. l. & habetur per Bart. in. l. i. i. constituta prin. in. ix. q̄. ff. soluto marit. ¶ Nec etiā debet fieri differentia. an intentetur ad recta vel vitilis: quia talis differentia est potius verbalis quā realis: quia satis est q̄ vitilis intentata tendat ad comodum mulieris & filiorum. ¶ Et de hoc primo membro distinctionis ponit Bal. not. ex. pla. in frā scripta: primo. si mulier post mortē viri videat hereditatē mariti implicitam multis debitis: & multi creditores habēt hypothecā expressam & tacitam in bonis mariti & anteriorē quā sit hypotheca ipsius mulieris: mulier ergo cedit iura sua contra primū maritū vel eius hæredes secundo marito: isto casu secūdus maritus vtetur priuilegio prælationis contra alios creditores præten-

dent

dentēs tacitam hypothecam licet anteriorem. Nā si hoc priuilegi. vt nō posset mulier remaneret frustrata sua dote: & idè nō est dicendum q̄ isto casu non transeat priuilegi. prælationis in dictum celsionarium. ¶ Secundo. ponit aliud exemplū quando alius pro muliere promisit dotem. & eam soluit dicto secūdo viro animo repetendi ab ipsa muliere & ipsa mulier propter hoc dedit insolūtū dicto soluenti nomen hæredum primi viri debitoris mulieris pro restitutione dotis. nam etiam hoc casu censi debet celsium dictum nomen debitori cum tacita hypotheca priuilegiata: ubi alias fit dictum priuilegi. prælationis nō transiret in ipsam celsionarium: non posset fieri exactio dotis ab hæredibus primi viri propter creditores habentes tacitā hypothecam anteriore: & sic celsionarius haberet regressum cōtra ipsam mulierē quæ se potiorē in nomine celsio nō præstitit. & etiam. quia dictus celsionarius qui soluit per dicta muliere non fuisse ita promptus in soluendo pro ea. si dubitasset mulierē non posset trāsferre dictum priuilegiū prælationis in eum: & si talis celsio tota pertinet ad comodū ipsius mulieris. ¶ Secūdū membrū dictæ distinctionis est q̄ si dicta celsio fit principaliter in fauorem & comodū celsionarij. vel alterius quā mulieris. aut eius filiorum: tūc dictum priuilegiū prælationis non transeat in celsionariū. etiā si dicta celsio fieret expressè de dicto priuilegio ex quo illud soli mulieri. & eius filijs. & eorū vitiatati est indultū. vt. d. §. fuerat. & talis distinctio alias fieri solet in familiar. videlicet. an celsio fiat ad comodū cedētis an vero ad comodū celsionarij. vt per Barto. & alios in. l. facta. §. si hære. ff. ad trebellia. & in. l. fin. ff. de transac. ¶ Et istud secūdū mem-

brum exemplificat etiam Bal. not. pluribus modis. Primo. si mulier ex causa donationis cederet alteri ius suæ dotis repetendæ ab hæredibus mariti: Secūdō. quando ipsa cederet ex causa onero facta: puta quia esset condemnata pro aliquo debito. & bona ipsius mulieris mobilia & immobiliā non possent obtineri sine controuersia: & propterea creditor illius fecisset sibi adiudicari ex secūdo decreto nomē debitoris dotis dictæ mulieris. iuxta. l. a. Diuo pio. §. fin. ff. de re iudi. certē in talē celsionariū dicti nominis dotalis nō transiret dictū priuilegi. prælationis cū talis celsio tendat in fauorem creditoris non mulieris. ita videtur tex. in. d. aut. vt exactio. do. instan. in. princi. Tertio. exemplificat istud secūdum membrum ipse Bal. no. quādo mulier p̄ restitutione suæ dotis ageret hypothecaria contra bona mariti & possessor. vel secundus creditor offerret mulieri solutionem dotis. & vellet impetrare celsionem à muliere iuxta not. in. l. mulier. ff. qui potio. in. pig. habe. & l. paulus. §. j. ff. quib. mod. pig. vel hypoth. & l. i. res obligata. ff. de lega. j. & l. iij. & l. cum secundus. ff. de distrac. opi. Certē tali casu non transeat in dictum celsionariū tale priuilegiū prælationis contra alios creditores: cum tunc istud non resultaret ad comodū mulieris: sed ad vitiatatē dicti celsionarij: q̄ not. quia est valde cōtingibile. maxime Florentiæ vbi frequenter impetrantur celsiones iurium dotaliū à mulieribus per secundos creditores. vel tertios possessores bonorū mariti: quia tales celsionarij nō habent ius prælationis in tacita hypotheca. nec in expressa cōtra alios habentes tacitam anteriorem: & responderet Bald. no. ad text. in. d. l. finali. C. de priuile. fil. in quo Barto. & sequaces se

fundant:

fundant: q. ille tex. non loquitur de priuilegio praelationis quod habet fiscus: sed de simplici hypotheca. quam habet fiscus iuxta l. secundā. C. in quibus cau. pign. taci. contraha. & licet in d. l. si. dicitur q. cessionarius fisci debet esse potior alijs creditoribus. quibus fiscus foret præferri, tamen debet intelligi respectu anterioris hypothecæ, & non specialis priuilegij praelationis: sed ista intelligētia nimis restringit, & destruit illū. tex. in d. l. si. quæ indistincte vult, quod cessionarij fisci possit vti praelatione, prout vti potest fiscus. & propterea ad illum text. aliter est respondendum, & prout retul. suprā, responderi per Iuol. videlicet q. speciale sit in fisco qui non moritur, vt in eius cessionarium transeat hypotheca cū priuilegio praelationis, & ista distinctio Bal. no. tanquā rationabilis & reducēs ad cōcordiā. opi. doc. mihi satis placet. ¶ Duodecimō. quæritur, q. præferat in hypotheca tacita vel expressa, an mulier, an vero fiscus? ¶ Et dicēdū est quod respectu hypothecæ, mulier & fisco pari passu ambulant, & vnus non præferatur alteri: ita tenet Bar. in l. j. sola. matr. in. ij. & iij. vtilitate publica per tex. in l. ij. C. de priuile. fisci. & com Bart. transeat ubi alij dicit, & est gl. not. in l. dotis. C. de iure do. vbi glo. dicit q. fiscus & mulier paribus passibus ambulant: & qui prior illorum est in tempore, potior est in iure. probatur etiā per tex. & ibi gl. in d. l. asiduis. vbi habetur quod mulier non vitur dicto priuilegio praelationis de quo ibi cōtra fiscum & facit tex. in l. j. C. de iure fil. lib. xj. vbi fiscus est priuilegiatus, cæteris paribus circa prioritatem hypothecæ, facit etiā text. & ibi no. Bartol. in l. si. qui. ff. de iure fisci. vbi fiscus in quæsitis post suam hypothecam præferatur omnibus

alijs creditoribus, & etiam anterioribus & istā opi. scilicet q. fiscus & mulier in dote paribus passibus ambulant tenet Pau. de ca. in consil. ccccxiij. quāquam multa copiosē in ij. colum. ¶ Et ista cōclusio clarē procedit, quando cōstat de prioritate hypothecæ. tacite vel expressē inter fiscū & mulierē dotatā: quia tūc ille præferitur, qui est prior in tempore per supradictā. ¶ Sed difficultas est in dubio, quando scilicet non cōstat de prioritate temporis: puta quando apparet eodē de duo instrumenta confecta vnū. s. pro fisco, & alterū pro dote mulieris: & non constat de prioritate al. cuius dōtorū instrumentorum, neq. per ordinē nature, neq. per horā appositionē quā tūc esset præferēdū anteriori in tempore vt declarat Soci. in l. j. in. ij. col. ff. sol. ma. & dictū fuit. ā proximē. ¶ Dubitatur ergo in casu dubio quis veniat præferendus, an mulier an fiscus? & Bal. d. l. dotis. C. de iure do. tenet q. isto casu mulier sit præferenda fisco, allegat Iuol. pro. ff. de iure fil. & hanc opi. tenet etiam Nico. de Neapo. in d. l. j. ff. sol. ma. vbi refert Alex. in. j. col. Et Alex. ibi dicitur semper fuisse dubium de hac decisione Nico. de neap. & latē insinuat circa intel. lectū. d. l. no. puto. & nihil determinat: tamē dictā opi. Nic. de neap. sequit Soci. in d. l. j. ij. col. in ver. iij. & vl. limitat & illā cōfirmat optimo fundamētō. videlicet quod quando duæ personæ priuilegiatæ contendunt ad inuicem, tunc præferatur magis priuilegiata: vt vult Cyn. & sequuntur alij in autent. quat. auerens. C. de sacrosan. eccl. argumētō in l. v. in f. ff. de mi. j. sed mulier est magis priuilegiata quam fiscus: quia mulier præferatur habentibus priorem tacitam dictā. l. asiduis. quibus tamen non præferatur fiscus. l. prima. C. de alio.

geren.

geren. ¶ Et ex hoc infert Soci. quod quādo mulier cōtēdit cum fisco pro dote, non habet locum. d. l. j. C. de iure fisci. & idem est dicendum secundū eū in terminis. d. l. si. qui. ff. de iure fil. ¶ Eādem opinio. quod in dubio mulier pro dote sit præferenda fisco, tenet Ias. in d. l. j. ff. sol. ma. in. xj. col. sequēdo Nico. de neap. & Bal. eandē opi. tenet Bal. no. in tractatu do. in. ix. parte in primo priuileg. sub dubio tamē: quia dicit quod dictū Bal. in d. l. dotis. non videtur vsquequaq. verū, cū concurrant duo priuilegiati quibus ambulant pari passu: vt dicit Iuol. in d. l. dotis. & aliquādo etiam fauor fisci præferatur fauori dotis vt habetur in l. satis notū. C. in qui. cau. pi. taci. cōtra h. Ta men omnino tenēdam puto cōclusionē Nico. de nea. & Bal. q. in dubio mulier pro dote sit præferenda fisco. per l. in ambiguis. ff. de iure do. ¶ Et non obstat quod vterq. eorum sit priuilegiatus: quia videtur magis priuilegiata mulier pro dote. d. l. asiduis. & not. Soci. in d. l. j. & dixi suprā. ¶ Nec obstat. d. l. satis notū. quia ibi est casus specialissimus fauore primipuli: vt ibi declarat Bald. ideo nō est trahendum in consequentiā. l. ins. singularē. ff. de legi. & ista est etiam magis cōmunis opinio. quia illa tenet Bal. Nico. de neap. Soci. Ias. & sequaces. ¶ Sed pro declaratione prædictōrum inquantū dictum fuit, quod dubietas potest insurgere ex eo q. ambobus instrumenta, videlicet fisci & mulieris sint cōfecta eodē die et aduerēndū quod etiam quod duo instrumenta sint confecta eodem die tamen ex aliquibus posset constare de prioritate: & primo ex ordine nature: quia scilicet in vno esset habitus, & in alio priuatio. secundo quādo vnū esset publicū & aliud priuātū iuxta l. scripturas. C. q. po. in pign. ha

ber. terto quādo in vno esset hora. vt pul chre per Soci. de omnibus istis in l. j. ff. sol. ma. quarto quando dicta duo instrumenta confecta eodē die, essent confecta ab eodē notario. nam tūc ex ordine scripturæ & prothocolli prius scriptum cē ferri prius & anterior in tempore argu. l. si quis ex auctorarijs. §. si initū. ff. de eden. & l. quotiens. ff. de vstru. ita tenet Bal. no. in. ix. parte. in. ij. priuile. ¶ Et dubio tamē: quia dicit quod dictū Bal. in d. l. dotis. non videtur vsquequaq. verū, cū concurrant duo priuilegiati quibus ambulant pari passu: vt dicit Iuol. in d. l. dotis. & aliquādo etiam fauor fisci præferatur fauori dotis vt habetur in l. satis notū. C. in qui. cau. pi. taci. cōtra h. Ta men omnino tenēdam puto cōclusionē Nico. de nea. & Bal. q. in dubio mulier pro dote sit præferenda fisco. per l. in ambiguis. ff. de iure do. ¶ Et non obstat quod vterq. eorum sit priuilegiatus: quia videtur magis priuilegiata mulier pro dote. d. l. asiduis. & not. Soci. in d. l. j. & dixi suprā. ¶ Nec obstat. d. l. satis notū. quia ibi est casus specialissimus fauore primipuli: vt ibi declarat Bald. ideo nō est trahendum in consequentiā. l. ins. singularē. ff. de legi. & ista est etiam magis cōmunis opinio. quia illa tenet Bal. Nico. de neap. Soci. Ias. & sequaces. ¶ Sed pro declaratione prædictōrum inquantū dictum fuit, quod dubietas potest insurgere ex eo q. ambobus instrumenta, videlicet fisci & mulieris sint cōfecta eodē die et aduerēndū quod etiam quod duo instrumenta sint confecta eodem die tamen ex aliquibus posset constare de prioritate: & primo ex ordine nature: quia scilicet in vno esset habitus, & in alio priuatio. secundo quādo vnū esset publicū & aliud priuātū iuxta l. scripturas. C. q. po. in pign. ha

Bibliotheca Universitaria CRANADA

¶ Sed Soci. ibi in. iij. colum. in. iij. not. dicit

nō præiudicat alijs creditoribus ex alia causa quā ex delicto prout tenet Gui. & Bal. sed quod talis hypotheca solum operetur contra delinquentes, vel tertios possessores possidentes sine titulo & in cæteris. Idem tenet quod Gui. & Bal. ¶ Subdit tamen vnum Alexand. post Bald. ibi in lectura antiqua quod reputat valde notabile, videlicet quod quando fiscus prosequeretur rem famuliam, puta quia ageret ex dāno dato in fundo fiscoi quod tunc incōtēti haberet boni dicti damnuni dantis obligata: tunc enim non censetur proprie prosequi pœnam: alius secundum quem melioris esset conditionis delinquens in damnuni fisci quā cōtrahens cum eo quod non est dicendum secundum eū: & ita etiam sequitur ibi Iaso.

¶ Sed contingit dubitari quando cōcurrunt fiscus & priuatus, & non constat de prioritate iurium: sed sumus in casu dubio quis debeat præferri in hac dubitatione Alex. in l. j. ff. sol. ma. in prima col. procedit in cōsuso in causa dotis, & alterius priuati cū fisco, & multa disputat super intellectu. In nō puto. ff. de iure fisci. nihil determinat. ¶ Sed quicquid sit circa prælationē in casu dubio inter mulierem prætenderem causam dotis & fiscū de quo supra diximus in quarto casu in duodecima questione vime. 10. r. 8. vlg. ad. 11. ¶ Quando concurrunt duplex priuatus & fiscus Soci. in dicta l. j. in prima colum. disputando etiā de intellectu. d. l. non puto firmat quod fiscus præferri debeat priuato etiam quod priuatus prætenderet causam onerosam: & mouetur, quia fisco causa dotis in dubio præferatur priuato vt tenetur communiter in d. l. j. & dictum fuit supra. Ita debet præferri causa fisci. Nam etiam fiscus habet multa priuilegia de

quibus per Bald. in l. j. C. de hære. in actio. vendi. & fiscus & dos ambulat pari passu secundum gloss. in l. j. C. de priuileg. fisci. & tacita hypotheca dotis non præferatur tacite hypothecæ fisco: vt habetur in d. l. ij. & fiscus in bonis quæsiis post summ obligationem præferatur priuato habenti anteriorem hypothecam: vt habetur in d. l. si in quæ. de iure fisci. sicut ergo in his præsentibus in quibus priuatus est potior: similiter debet præferri quando sumus in dubio. ¶ Iaso. autem in d. l. j. ff. solu. matrim. in. xj. colum. dicit quod d. l. non puto procedit, quando fiscus prætendit causam lucratiuam puta: quia venit contra indignum, vel petit pœnā ex causa delicti: tunc enim priuatus præferatur fisco. Sed quando fiscus prætendit causam iuris proprii, vel agit ex aliquo contractu tunc secundum eum saluandum est potior fisco quā priuato allegat. d. l. j. ff. in. & ibi Iacob. de belui. C. de cat. quod iste intellectus sit diuinitus: quia respōdet ipse, quod in hoc nō est diuinitus: sed est propria natura iuris. In nō puto cōsiderato tit. sub qua sita est argu. l. imperator. ff. de in d. ad. h. & istum intellectum ad. d. l. j. puto. dedit Rapha. cum. & ibi, & eam refert & sequitur Angelus de aretio. l. sciendum. in princ. ff. de appel. recep. & in situ. quibus modis testa. in. r. ad. ad finem & istud corroborat Iaso. in d. l. j. & dicit hanc esse veritatem a nemine declaratam: sed in hoc articulo Bal. nota. in tractu dotis in. ix. parte in primo priuilegio late disputat & refert opinionē tenentiu pro vtraque parte: & tandem cōcludit, quod quādo cōtenditur inter fiscum & priuatum quod in dubio quādo nō cōstat de prioritate præferatur

feratur fisco priuato: siue finis in causa lucratua, siue in causa onerosa: & ad dictam. In nō puto. respondet quod illa procedat quando est aliqua dubietas vel per aliquo articulo iuris: tunc enim fiscus admittit quod interpretatio fiat contra ipsum, maxime in pœnalibus: & ita secundum eum intellexit ibi glo. in vlt. opinionione quæ semper videtur cōsentanea gl. vt vult gl. in l. j. hñ. §. sabinus.

¶ ff. ad treb. ¶ Ego autē puto quod magis verū & cōis op. illi quam firmat Ias. videlicet quod si sumus in causa onerosa in dubio præferri debeat fisco priuato: quod aut sumus in causa lucratua præferri debeat in dubio priuatus fisco: hanc enim opinionē tenet Iac. de belui. in l. j. in fi. C. de ca. tol. & Raph. cu. Ange. de are. & Ias. supra relati, & sic quod d. l. non puto. loquatur in causa lucratua: alia aut iura quæ allegantur in contrario, loquuntur in causa onerosa: & quod dicta opinio procedat siue dubiū versetur in articulo iuris, siue in articulo facti: quia cū leges loquantur indistincte, indistincte debet intelligi. l. de pretio. ff. de publi. Nec pōt reddi ratio cōcludens diuersitatis inter articulo iuris, & inter articulo facti: & tātō magis placeat ista opinio: quia per eam reducuntur opinionēs doctorū ad concordiam. Nā opinio. Dy. Bart. & sequacium in dicta l. non puto. qui tenent, quod in dubio priuatus præferatur fisco debet intelligi in causa lucratua: opinio aut illorum qui tenent contra Dy. & sequaces quos refert Alex. in d. l. j. videlicet quod fiscus præferatur priuato debet intelligi in onerosis: & ita tenendū est meo iudicio.

¶ Sextus casus in quo inducitur de iure tacita hypotheca est in administratoribus ciuitatis: quia sicut corū bona per dicta administratione sunt tacite

hypothecata ciuitatibus quarum gesta est administrato, quod est nota. Quia licet aliās ciuitas quæ nō habet fisco nō habeat priuilegium tacite hypothecæ vt l. si uide. & ibi gloss. ff. ad municipi. & nota gloss. & docto. in l. j. C. in quibus causis pig. taci. contra ha. & Roma. in c. fil. ecc. viij. præfens consultatio. & firmat Alexander post Iaco. de aretio. l. j. §. si hæres. ad si. ff. ad trebel. Tamen bona administratorū bene sunt obligata (vt dixi) & ita firmat ibi Alexander post glossum ibi in ver. sequitur per textum in l. finali. C. quo quis ordi. conue. libr. xj. quæ ita debet intelligi tradit Alex. in dicto. §. si hæres. ¶ Septimus casus in quo inducitur est tacita hypotheca est in bonis prælati ecclesiæ pro mala administratione bonorum ecclesiæ: sicut sunt tacite obligata bona tutoris pro mala administratione. l. pro officio. C. de administra. tuto. & dixi latē. in primo casu numero. & ista est gl. no. in ca. ex literis. de p. gno. quam ibi sequitur Abbas & illa pro singulari allegat idem Abbas in capitulo episcopus de præb. ¶ Et pro hoc etiam facit: quia prælati in multis æquiparatur tutori vt p. Abb. in. c. c. deputari. de iudi. & ibi late Fel. in col. penul. in versu. quādo prælati æquiparatur tutori, & isto casu ecclesia habet priuilegiū tacite hypothecæ: sed nō in alijs. quia ecclesia æquiparatur ciuitati & nō fisco & sicut ciuitas nō habet tacitā hypothecā ita nec ecclesia, nisi in casu præmissio: vt p. Bal. in l. fina. in. iij. col. in versu. quæro hic an ciuitas. C. de sacro. eccl. & per Bal. post gl. in l. j. C. in quibus causis pig. taci. cōtraha. & per Cy. & Bal. in l. dotis. C. de iure do. & p. Alex. in l. si filio. §. fin. in. iij. col. in ver. adde quod istud dictum. ff. sol. matrim. & per eundem in cons. iij. plurā super his

122 vj.vol.ad fi. ¶ Et idē est etiā in came-
ra episcopali. quia scilicet illa non habet
privilegiū tacite hypothecæ. vnde si qs
cōtrahat cum episcopo: bona illius non
sunt tacite hypothecata episcopo nec
episcopatus quia de hoc nulla lege caue-
tur, ita tenet Bal. in rubri. C. de privile-
fif. in fine. & Alex. in d. conf. c. iij. in fi.
123 ¶ O dtaus casus in quo inducitur est
tacita hypotheca est in bonis orphano-
trophii, seu hospitalarij: vt scilicet eorū
bona sint tacite obligata pro mala admi-
nistratiōe: quia scilicet etia ipsi æquipa-
rantur tutoribus: vt l. orphanotrophos.
C. de episc. & cleri. & ita tenet Bal. in. l.
124 si qs presbyter. in prin. eo. tit. ¶ Non-
us casus in quo inducitur tacita hypo-
theca est in bonis delinquentis puto furis p
restis. rerū ablatarū: quia dicta bona etiam
cōtra hæredes delinquentis vel quēcūq;
aliū possunt in dāniificato vigore tacite
hypothecæ peti & hoc saltē ex equitate
iuris canonici ita tenet Bald. in. l. furti.
C. de fur. arg. c. parochiano. de sepul. &
ibi pleonius comparat Saly. dices bona
delinquentis esse tacite obligata pro ma-
lè ablati, & hoc pro liberatione animæ
dicti delinquentis, per tex. in. d. c. paro-
chiano. & per. l. sancimus. C. de rebus ec-
cle. vbi anima præfertur cūstis facro: &
quia anima defuncti aliter stare in ca-
pitiuitate, cū nō remittat peccatū nisi re-
stitutatur ablati: vt in regula peccatū.
lib. vj. ¶ Quæ not. quia de iure ciuili nō
reperitur: quia bona furis, vel aliterius
delinquentis sint tacite obligata pro ma-
lè ablati: sed cōtra furē, vel eius heredē
datur cōditio furtiua quæ est rei perse-
quatoria. l. si p. fure. §. j. ff. de cōdi. fur.
& hoc etiā si res furtiua non extaret: quæ
datur ad æstimationem illius: vt. l. in re
furtiua. in prin. eo. titu. tex. glo. & Ang.
de areti. in fi. de obli. quæ ex deli. nal. §.

fi. ¶ Et licet Bar. in. l. j. in ij. col. ff. de pri-
ua. deli. tenuerit qd actiones descendentes
ex delicto quæ sunt pœnales ex parte
rei delinquentis, & ex parte adōris
sunt rei psequutoriz de iure canonico
dentur cōtra hæredes delinquentis infu-
lidū: licet de iure ciuili dentur in tātū,
quātū peruenit ad heredēs per. c. j. de
pto. & q. ibi no. p. doc. Tamē Ab. in. d.
parochiano. referēdo dictā decisionem
Bar. in. d. l. j. dicit nō esse faciendā dō-
rentiā in hoc inter ius ciuile & canoni-
cū: & respōdet ad iura allegata per Bar.
q. illa procedūt qñ delinquet in articulo
mortis fuit cōrītus & mandauit re-
stitui per hæredes: tunc enim nō dicit
agere ex delicto, sed ex quasi contradic-
tōe: ideo tūc datur actio cōtra hæredes infu-
lidū, etiā vltra facultates hæreditarias:
sed in alijs casibus in quibus delinquet
nō inuixit istud onus hæredē ex parti-
cetiā & cōrītione: tā de iure ciuili qd
canonico hæres ex delicto defuncti con-
ueniri non pōt vltra vires hæreditarias,
sed solū quatenus ad eū peruenit de
functo: & hoc etiā si hæres nō fecerit
ueteriū & ita etiā tenet Ab. in. l. in li-
teris. de raptō. & To. an. in. c. quinquam. de
vfu. lib. vj. in nouella. & Fede. de senā
cōdi. xj. vt refert Abb. in. d. c. in literis &
istam opinionē videtur tenere Alex. in
apost. ad Bart. in. d. l. j. & ipsam late
d. sputatō tenet Pet. de an. cōdi. ecclesi-
incip. & prima facie. Ita etiā tenet Bal.
in. d. l. furti. & in. l. j. in pe. col. C. ne
deli. defuncti. & Flori. in. l. inde Neratius.
ff. ad l. aq. i. Et sic est cōmunis cōclusio
q. hæres teneatur ex delicto defuncti
lū vsq; ad vires hæreditarias: & nō vltra
etiā nullo factō inuentario & hoc tā de
iure ciuili quā canonico: & quod pro
d. cta satisfactiōe omnia bona delinque-
tis sunt tacite hypothecata dāniificato

siue peruenierit ad hæredes delinquentis
sue, ad alios tertios possessores. vt. a. 125
est cōclusio. ¶ Decim⁹ casus in quo
tacita hypotheca de iure inducitur est
in collectis: quia scilicet fauore collecta-
rum bona allibrata & accatastrata pro
lis sunt tacite obligata. ista cōclusio pro-
batur per tex. & ibi glo. in. l. j. C. in quibus
cau. pi. ta. constra. & ibi hoc not.
Bar. & Bal. firmāt Iaco. de are. Cy. Bar.
Areti. Alex. & Ias. in. l. apud Iulianū. §.
hæres. ff. de lega. j. & Soc. in cōsi. cc. xlij.
2. col. in ver. præterea videtur quod bona
2. volu. faciūt not. in. l. imperatores. ff.
de public. tex. & ibi not. Bald. in. l. fi.
C. sine cen. vel reli. & nisi soluatū col-
lectæ possunt bona allibrata vērū vt est
glo. not. in ver. distrahatur. & ibi Bart.
C. de venden. bo. ff. lib. x. & non solum
possunt vendi pro collectis non solutis,
sed etiā pro pœnis impositis cōtra non
soluentes vt not. Alex. in apost. ad Bart.
in. l. creditor. in prin. ff. de actio. emp. &
si bona ex causis prædictis solēntur vē
dita sint nō audietur vltimus dominus
volens offerre collectas pro quibus ven-
dita sunt: vt not. Bal. in. l. j. in ver. Item
possunt eius bona occupari & c. C. si pro
pter pub. pens. & licet Bald. loquatur
in tributō: tamē idem est in collectis ga
rubri. ibi loquitur de publicis pensita-
tionibus: quarum appellatiōe veniunt
solutiones omnes quæ sunt in publico
annuatim vt declarat ibi glof. & probat
in. l. j. & iij. eo. tit. Secus autē si bona
non essent solēnter vendita: quia
tunc dñs veniens post venditionem po-
test illa recuperare: vt. kj. ibi neq. ordi-
nere peracto. C. de fi. in str. lib. x. qui tex.
solet allegari ad retractationem subha-
stationum factarum minus solēnter
in uēditiōe rerum captarū pro executio-
ne rei iudica. nam tunc dominus pōt of

ferre debitū & reuocare venditiōe: si
nō fuit in ea seruatus ordo & c. ¶ Vn-
decimus casus est in decimis: nā pro illis
sunt tacite obligata prædia ex quibus
solui debent decimæ prædiales ad simi-
litudinē eorum quæ dicta sunt supra in
collectis vt not. Io. And. & Abb. in. c. cū
hofes. de decimis. & idē tenet Fed. de fe-
nis in cōsi. l. xxxi. Incipit latius & mo-
uetur argumen. d. l. imperatores. ff. de
publica. & idē tenet Abb. in. c. pastora-
lis in. j. col. in ver. sed quæro. quid si ven-
ditur ipse ager de decimis. per eadē fun-
dāmetā quæ sunt in collectis. ¶ Sed
dubitat, quid in canone debito pro bonis
emphyteuticis, an scilicet p illo sint
tacite obligata bona emphyteutica, pro
quibus canō debetur quolibet anno: &
in hoc Bald. in authē. si quas ruinas. in
iij. col. in ver. fed vltra oes. C. de sacro
fan. ecclē. tenet quod sic, & mouet per
tex. & authē. de alie. §. scire. quod ten. di-
cit esse tenendū mēti ad hoc. Idē tenet
Bal. in. l. certi iuris. in. §. q. C. loca. ¶ Sed
Bar. in. l. fi. C. de iure emphy. tenet con-
trariū: & istā opinionē Bar. contra Bal.
tenet Ant. de But. & Imo. in. c. potuit.
de loca. super glo. iij. & Ang. in. l. vniuer-
sas. C. ne rei domi. vel templ. & mouent
quia licet de iure pro tributis soluedis
sit obligatus fundus tributarius per. d.
l. imperator. & l. j. j. & iij. C. sine cen.
vel reli. tñ in canone debito pro emphy-
teusi istud non reperitur, etiā si sumus
in emphyteusi ecclesiastica: ita dicunt
Ang. Anto. de but. & Imo. in dictis lo-
cis: & ita tenet Alex. in. l. quod decimus.
in decima col. in ver. & sic ex prædictis
patet. ff. de verb. obli. dicentes quod. d.
§. scire. in quo se fundat Bald. nō probat
quia ille tex. non dicit quod pro cano-
ne bona sint obligata. ¶ Aduerte ta-
men quod si rem emphyteuticā essent in
g iij uelē,

ueat, vel illatæ in p̄i ad iū emphyteuti-
cū, illæ bene essent tacite obligatæ pro
canone iuxta. l. rē qua. ff. de pact. & l.
certi iuris. C. loca. g. i. talis contractus di-
citur conductio: vt in situ. loca. §. adeo.
& ita p̄t saluari opinio Bal. in d. authē.
11 o si quas ruinas. ¶ **Duodecimus casus**
in quo de iure inducitur tacita hypo-
theca est in terminis. d. l. ite qua. ff. de
pact. & d. l. certi iuris. C. loca. videlicet
quod res inuectæ & illatæ in domo con-
ductam tacite sint obligatæ pro pen-
sione seu allictu domus locatæ ad iud. tex.
in l. ij. ff. quibus modis pig. tra. cōtraha. &
in l. i. ff. non inducta. C. eo. tit. & inue-
ctæ, seu inductæ dicuntur manu illatæ
autē dicuntur dotis, ita exponit glo. in
d. l. si non inducta. in glo. j. & ibi Saly. &
ista fit regula. ¶ **Quam regulā amplia**
& limita pluribus modis. ¶ Et primò,
amplia vt illa procedat non solum pro
pensione: sed etiam pro deterioratione
prædij locati, vt scilicet etiā pro dete-
rioratione res inuectæ vel illatæ sint ta-
cite obligatæ vt est tex. in l. ij. ff. in quibus
causis pi. taci. contraha. & not. Bar.
in l. solum. §. solum. ad si. ff. de pig.
12 9 actio. ¶ Vbi etiam plus vult. videlicet
quod res inuectæ, seu illatæ in domum
conductam possint retineri per locato-
rem pro alio debito tanquā tacite obligatæ:
& pro hoc facit tex. in l. j. C. etiam
ob chirogra. pecu. quem ad hoc alle-
gat Bart. in d. §. soluta. ¶ Sed istud vlti-
mum quod dicit Bart. scilicet quod res
inuectæ vel illatæ possint retineri pro
alio debito, reprehenditur per Iaso. in
d. l. item qua. in prin. in 4. requisito di-
cētem quod. d. l. j. & ij. ff. quib. ex causis
pig. tra. cōtraha. per quas fit mouet
Bar. nihil faciunt: & quod in contrariū
facit. l. si. que incip. prætextu. C. cōmo.
& se ita alias tenuisse in. l. si non fortem

§. si centū. ff. de condi. inde. per ea que
habentur per Barro. & alios in l. si hinc
fami. in prin. ff. solu. mar. ¶ Sed per hanc
nō puto recedendū esse ab opi. Bar. que
videtur de iure venior. Nam Bart. fundat
et in d. l. j. C. etiam ob chirogra. pecu.
cu. que bene probat, q̄ res obligatæ pro
vno debito, potest retineri p̄ alio vt hinc
per Bar. & alios: & sic licet. d. l. j. & ff. ff.
ex quib. cau. pi. tra. contraha. non p̄bent
op. Bar. tamen bene probatur in. d. l. j.
cu. non responderet Ias. & istam opinio.
Bar. tenet Ang. de ore. in fi. de actio. &
item Seruiana. in. j. col. in vlti. quæra.
an inuectæ & illatæ per allegata ibi per
eū: & probatur etiā ita opinio Bart. et
no. per eū in d. l. si non forte. §. si centū:
vbi Bar. in primo mebro suæ distinctionis
sine tenet. q̄ res obligatæ pro vno debito
potest retineri per creditore: sed ob ali-
bitio & mouetur per eandem. l. j. C. etiam
ob chirogra. pecu. in proposito autē
bona inuectæ & illatæ sunt tacite obligatæ
pro pensione domus merito dicendū
est quod etiā pro alio debito possint re-
tineri per locatore. ¶ Nō obstat. d. l. per
textu iustus no. per Bar. in d. l. si hinc
in prin. q̄ non faciūt ad propositū: sed
loquūtur quando creditor volebat reti-
nere res que nō erat obligatæ pro alio
debito (vt est res eōm data) & ideo re-
gulariter retineri non p̄t dicta. l. præ-
textu. ¶ **Quæ tamen. l. fallit in causis**
dotis. Nam vbi aliās nō datur retentio,
debet dari fauore dotis & ita procedit
d. l. si hinc familias: vt ibi notat Bar. & p̄
clarioris responsioe ad. d. l. prætextu. vi-
de omnino Bar. in d. l. si non inducta.
C. in quibus causis pig. tra. contraha.
vbi vult quod illa procedat quando res
peruenit ad creditore, eo animo, vt ei in
illa nullū ius cōstitueret: tunc enim re-
tineri non p̄t pro alio debito: fallit in
d. no.

dotē. l. si hinc fami. Secus autē si res per-
uenisset ad creditorem eo animo vt in
causā aliquid ei constitueretur qua tūc
potest retineri p̄ alio debito & hoc mo-
do procedant in nota in d. l. si nō forte.
¶ **Si cetum secundum Bar. ibi ¶ Insuper**
aduerse in hoc ad vnum aliud. vi
delicet dum Iaso. in d. l. item qua. in. j.
col. in vlti. item aduerse. dicit talia in-
uectā & illatā cum sint generaliter &
tacite totum obligata non impediuntur
retineri alienari ita quod in dicta alienatio-
ne traicitur in acquirement dictū onus
tacite hypothecæ nisi prius essent inclu-
sa, id est, descripta per manum notarij
in præsentia testium per tex. in l. est dif-
ferentia. ff. in quibus causis pi. taci. con-
traha. & propterea secundum eū talis ta-
cita hypotheca ante inclusionē videtur
inanis & elusoria: subdit postea quod
in hoc Marti. laudē. tenet contrariū,
videlicet quod ista tacita hypotheca im-
pediat alienationē sicut conuentionalis
expressa per l. si debitor. C. de distract.
pigno. & respondet ad. d. l. est differentia
quod ibi est casus specialis fauore liber-
tatis. ¶ Sed Iaso. dicit quod imò. d. l. est
differentia loquitur generaliter: licet ex-
plicitur in libertate vnde regula nō de-
bet restringi per exemplū. l. damni in
est stipula. pertinet. ff. de dā. insec. con-
cludit tamē Ias. q̄ dicta solutio Marti.
est tenenda de necessitate vt tollatur di-
ctā difficultas que aliās euitari nō p̄t:
& pro hoc allegat text. in l. si gratuita.
§. si. ff. in quibus causis pignus taci. con-
traha. ¶ **Sed certe ista difficultas nota**
p̄ Ias. meo iudic. est leuissima. Nam
clarum est quod sicut pro expressā hypo-
theca datur hypothecaria contra ter-
tium possessorem. vt. l. si debitor. cū con-
tra. C. de distrac. pigno. ita etiā datur pro
tacita hypotheca argu. l. cū quid. si cēt.

per aliās esset immanis: & de hoc textus
secundū intellectum glo. & aliorū in l.
j. C. de præcar. & Salu. interdict. Nam
ille textus intelligitur in locatore & cō-
ductore. Idem expressē tenet Bar. in l. j.
in repetitio. C. de pigno. in. iij. q̄o.
prin. pa. in ver. sed cōtra prædicta pos-
set quis instare locator & c. vbi determi-
nat quod quādo res cōductoria quæ est
tacite hypothecata locatori pertinet in
tertium habentem causam ad conductore:
non potest locator contra dictum ter-
tium possessore exercere executiū
de ingrediēdo propria autoritate: quia
illud pactū executiū censetur limita-
tum ad certū locū, videlicet donec res
sunt in domo: sed quis tenet extra domū
penes tertium habentem causam ad dicto
conductore debet agi cōtra eū hypo-
thecaria & allegat tex. in d. l. j. C. de Salu.
inter. ¶ **Præterea clarū est quod pro**
rebus coloni ista tacita hypotheca com-
petit locatori directū Saluianum interdictū:
vtile autem cōpetit locatori pro rebus
inquinis, & etiā cūlibet alteri credito-
ri: vt est casus in d. l. j. & competit non
solum contra conductorem & cebitorum
seu inquinum & eorū hæredes: vt. d. l.
l. j. & ibi Bel. sed etiā cōpetit contra quē
libet extraneum possessorem vt est tex.
in l. j. §. j. ibi vtilis actio aduersus extra-
neos. ff. cod. tit. & ibi not. Bart. & sic est
clara conclusio q̄ interdictū Saluianū,
seu Seruiana actio cōpetit locatori pro
rebus inuectis & illatis etiam cōtra ex-
traneum possessorem, vt habetur in lo-
cis prædictis. In hoc tamē est differen-
tia q̄a quod Saluianū interdictum vel Ser-
uiana actio datur pro rebus coloni est
directū, & est propria Seruiana sed quā
datur pro rebus inquinis vel alienis
debitoris est vtile interdictū & quali ser-
uiana quæ idem est cum hypothecaria
g. iij. vt declarat

vt declarat Bartol. in.l. fina. ff. de salui. inter. & habetur in. §. item Seruiana. in stru. de actio. & ideo concluditur quod quando res inuectæ & illatæ alienantur per colonum vel inquilinū in tertium possessore cōpetit locatus Saluianum interdicitum, vel Seruiana vel hypothecaria contra dictum tertium possessorem.

134 rem. ¶ Et nō obstat. d. l. est differentia: quia vera solutio illius est quod ibi est casus specialis in libertate: vt probatur per textū & gl. in. l. licet. ff. in quibus cau. pignus. taci. contrahat. quæ est. l. sequens post. d. l. si gratuita. §. si. in. Iaso. per errorem allegauit. nam debuit allegare. d. l. licet. quia in. d. l. licet. dicitur q̄ tacita obligatio serui nō impedit quia seruus manumitti possit: & gloss. ibi dicit quod idem est in generali obligatione: vt scilicet per illam non impediatur manumissio serui: secus autem est in speciali obligatione serui: vt dicit ibi in glo. & allegat text. in. l. ij. & in. l. ab eo. C. de serui. pigno. da. ma. & quod dictū est de tacita hypotheca serui quod illa non impedit manumissionem: intelligi debet, nisi ante manumissionem esset inclusus: quia tunc propter talem inclusionem non possit manumitti: vt est textus in. d. l. est differentia in qua derisus fuit Nerua iuriscōsultus: qui putauit per fenestrā seruum inclusum manumitti posse: vt etiā meminit Bal.

135 ibi & in. d. l. ab eo. ¶ Amplia secundo dictam regulam vt procedat etiam si primus conductor locaret secundo conductori: quia etiam bona inuectā & illata per hunc secundum conductorem effent tacite hypothecata pro pensione de mas primo locatori: quod ex duobus est satis mirabile. Primo quia res expressē obligatæ per secundum conductorem primo conductori nō sunt ex illa conuen-

tionali obligatione obligatæ primo locatori: vt est text. & ibi Bart. in. l. si in. §. si colonus. ff. loca. nisi forte primus locator acquisiuisset à primo conductore etiam ipse generalem obligationē expressam, nam tunc bene primus locator haberet vt iliter hypothecatū nomen secundi cōductoris quod directo est obligatum primo iuxta. l. nomē. C. quæ res p. ubi. pos. ff. & habetur per Bar. in. l. soluta. §. soluta. in. ij. col. ff. de pign. actio. Et tamen bona secūdi conductoris inuectā & illata sunt tacite hypothecata etiam primo locatori vt per glo. & Bar. in. d. l. solutam. ¶ Secūdo mirabile etiam videtur q̄ licet secundus conductor non sit personaliter obligatus primo locatori: & sine personali obligatione non possit à principio induci hypotheca: vt l. fideiusor obligari. in prin. & ibi Bar. ff. de fideius. tamē non obstante res inuectæ & illatæ per secundum conductorem sunt tacite obligatæ primo locatori pro obligatione primi conductoris. ¶ Et ratio est, quia vnusquisq̄ obligatur res suas p̄ debito alterius. vt l. aliena. ff. de pigno. actio. ita declarat gl. & Bar. in. d. §. soluta. ¶ Intelligit tamen prædicta pro ea rata domus tantū qui conductit secūdos conductores à primo: non aut̄ pro tota pensione si totam domum non cōduxit: vt est text. in. d. §. soluta. & dictā conclusionē tenet etiā gl. in. d. l. si gratuita. in prin. dū intelligit illū text. ubi quod bona per secundū conductorem inuectā, & illata non sunt tacite obligata primo locatori: quando secundus cōductor gratis habuit rē cōductā à primo cōductore vt etiā expressē ibi dicit iuriscōsultus & tener. Bart. in. d. §. soluta. ad fi. Sed qñ illā gratis non habuisset tūc tenet gl. ibi quod bona secūdi cōductoris inuectā & illata essent obligata

et primo locatori per. d. §. soluta. ita tenendū puto quāuis Roma. in singulari lxxxv. x. car. col. iiii. inuectā. teneat cōtrariū, scilicet quod bona secūdi conductoris non sint tacite obligata primo locatori, dicens de hoc esse text. fing. in. d. l. si in lege. §. si colonus. ff. loca. sed ille text. secundū gl. & Bar. ibi intelligi debet de expressa conuentionali hypotheca: & non de tacita (vt. d. dictum fuit.)

137 ¶ Sed dubitatur, an secundus creditor qui gratis à primo cōductore domū recepit, & qui (vt dictū est) non tenetur ad pensionē: an saltem si domū deteriorauit teneat de dicta deterioratione: & ei bona inuectā & illata sint tacite obligata pro dicta deterioratione primo locatori: & glo. in. d. l. si gratuita. in prin. tenet q̄ sic allegat. l. non solui. eo. fi. Ias. autē in. d. l. item ga. in. ij. limi. reprobat dictam gl. nā secundū eū inceptum esset dicere in illo tex. quod iuriscōsultus de cōditis q̄ bona illius qui gratis inhabitat essent tacite hypothecata pro pensione cum ipse ad pensionē non teneatur. ergo de necessitate debet ille text. intelligi de deterioratione quod. §. bona illius q̄ gratis conduxit à primo conductore non sint tacite obligata pro dicta deterioratione. ¶ Mihi aut̄ videtur q̄ illa gl. in debet reprehēdatur à Iaso. quia nulli est dubiū quod ille q̄ deteriorat rem alterius etiā cōmodatā tenetur de deterioratione vt habet in. l. ij. §. in hac. ff. cōmo. cū concordant ijs allegatis ibi per gl. & Bar. & licet ille secūdos cōductor q̄ gratis conduxit à primo non teneat actione personali primo locatori neq; pro pensione: quia ad illā non tenet villo modo: neq; pro deterioratione per eū facta in domo: quia inter primū locatorem & ipsum secundum conductorem nullus contractus intercessit. tamē hoc

non obstante voluit glo. & Bart. quod bona inuectā & illata per secundū conductorem sint tacite obligata primo locatori pro pensione debita ei per primū conductorem: quasi secundus conductor in seruo & inuechendo bona sua in domum censetur illa tacite obligare pro pensione debita ipsi locatori per primū conductorem: & sic quod secundus cōductor obligauerit bona sua pro pensione alterius. i. primi cōductoris iuxta. d. l. aliena. ff. de pigno. actio. & ita declarat glo. & Bart. in. d. §. solutam. vnde licet bona secūdi conductoris inuectā & illata nō censentur obligata primo locatori pro pensione per ipsum debita primo locatori: quia per eum non debetur pensio: tamē censentur obligata pro pensione debita per primū cōductorem: & pari ratione videbatur dicendum in secundo conductore qui gratis conduxit à primo q̄. si licet pro pensione sua bona inuectā nō censentur obligata ex quo gratis cōduxit tā quod censentur obligata pro pensione debita à primo conductore: & super ista ratione dubitādi, & pro eius decisione fundata est. d. l. si gratuita. videlicet q̄ secūdos cōductor qui gratis conduxit à primo non censetur obligare sua bona inuectā & illata pro pensione primi cōductoris: & ratio decidendi fuit quia isto casu quando secūdos conduxit gratis à primo non tenebatur ad pensionem primo conductoris: prout tenebatur quando nō gratis conduxit vnde non militat illa ratio obligandi sua bona pro primo conductore, quæ militat quādo ipse tenetur ad pensionē. Primo, quia quādo tenetur ad pensionē primū cōductoris quasi p̄ suo debito obligare sua bona: sed quando non tenetur ad pensionem, quia gratis cōduxit cessat p̄sumptio voluntatis quod voluerit

luerit obligare sua bona p debito pro-
fus alieno. arg. l. cū de inadito. de pro-
ba. cum vulgariis: sed respectu dete-
riorationis ad quam ipse omnino tene-
tur nō primo locatori: sed primo cōdu-
ctori à quo ipse gratis conduxit per no.
in. d. l. iij. §. in hac. subest illa ratio, scilicet
quod ex quo ipse p ea tenet primo
conductori tenetur habuisse animum
obligandi bona inuecta & illata primo lo-
catori pro dicta deterioratōe: ad quam
tenetur primus cōductor locatori suo &
ipse secūdo, cōductori primo, & suo lo-
catori & sic tenetur obligare bona primo
locatori pro dicta deterioratōe non tanquam
pro suo debito: quia ipse non tenetur
primo locatori: sed pro debito primi
conductoris causato: tamen ex sua
deterioratione: & sic non potest
dici inepta decisio. d. l. si gratuitam. re-
lata ad pensionem & non ad deteriora-
tionem & gl. habuit bonum sensum &
recte loquuta fuit: quæ no. quia sunt ali-
quantulū subtilia &c. ¶ Tertio, amplia
regulam vt procedat nō solum quando
locatio facta fuit pro mercede debita in
pecunia numerata quæ propriè dicitur
locatio: sed etiam si esset facta pro mer-
cede debita in certa specie & sic improp-
ria locatōe ita tenet gl. ordi. in fi. de
actio. in §. item seruiana. quā etiam
sequitur Bald. in l. j. ff. loca. in certis le-
cturis & eius opi. dicit esse equiorem &
magis expressè tenet idem Bal. in. d. l.
certi iuris. in. iij. q. post Cyn. ibi: & ita
etiam tenet Saly. ibidem & Iaso. in. d. l.
item quia. in. iij. limi. quicquid in con-
trarium voluerit Spec. in tit. de loca. §.
postquam. ver. porro. est quædam actio
prætoria: & dictam opi. tanquam verio-
rem & magis cōmunem approbat An-
ge. de ar. in. d. §. item seruiana. in. iij.
colū. in versu. in gloss. in versu. quis & ita

etiam tenet Roma. in sing. 233. car. viij.
incipi. tu fecis quod inuecta. ¶ Quarto,
amplia dictam regulam, vt illa procedat
etiam si locator prouideret sibi de spe-
ciali hypotheca: quia per hoc non videtur
voluisse recedere à dicta hypotheca
inducta à lege de inuectis & illatis. ita
tenet Bal. in. d. l. certi iuris. circa hū. &
ibi respondet ad illam regulam quæ vi-
debatur facere in contrarium, videlicet
quod per prouisionem hominis censetur
quis velle recedere à prouisione. l.
iuxta not. in. l. h. C. de pac. conuentis.
Ita etiam tenet Ioan. fabr. in. d. §. item
Seruiana. in. ij. colū. & hanc opinionem
tanquā vtiorem amplectitur ibi Ang.
de are. in. ij. colū. in versu. quid si loca-
tor prouider. Itam etiam videtur tene-
re Ias. in. d. l. item quia. in. ij. no. & hanc
puto tenendam: licet contrariū opinio.
tenuerit Cy. in. d. l. certi iuris. in. ij. q. &
ibidem Sal. in. §. & Dy. in. d. §. item Ser-
uiana. & Alberi. de rosa. in. d. itē q. qui
omnes mouetur per. d. l. h. cui respon-
det Bald. ¶ Et in locis prædic-
tatis: & eorū rñsiones verisimiles sunt
maximè ex his quæ p me. s. dicta sunt.
in. §. q. tacite hypothecæ dot. nume. 96.
¶ Quinto, amplia regulam vt procedat
etiam in inuectis & illatis in horreo,
vel area conductæ iuncta domui text.
gl. & Bar. in. l. iij. ff. in quib. cau. pi. taci.
cōtraha. & idē est dicēdo de inuectis &
illatis in stabulū cōiunctum domui, vt
scilicet pro pensione stabuli sint tacite
obligata: vt est text. in. l. eo iure. §. stabu-
la. eo. tit. q. procedit etiā si stabulū esset
in comitatu vt ibi declarat Bar. post Ni-
co de mar. & ratio est: quia stabulū, vel
areaq. propriè dicitur curia seu curia: vel
horreum iuncta domui, vel in domo sita
sunt prædia vrbana vt not. Veroneñ.
in tract. de serui. vrb. in. xj. ca. in prima
colū.

column. per iura de quibus ibi per eum.
139 ¶ Sexto, amplia regulā vt procedat
etiam in rebus inuectis & illatis in par-
tione iuncta domui. Nam licet appella-
tionis domus propriè non veniat portus-
cus: vt declarat Bart. in. l. cætera. §. hoc
senatus. ff. de lega. j. cū quo transeūt ibi
Alexandr. Ias. & alij tamen quia locata
domo censetur etiam locata porticus: 141
quia licet porticus non sit propriè do-
mus de per se vt dicit Barto. tamen est
de domo idē est accedit domui & est pars
domus vt declarat Bart. in. d. §. hoc se-
natus. & etiam dicitur adificiū licet nō
sit domus vt ibi per Bart. & vt sit locus
regulæ. d. l. certi iuris: nō requiritur de
necessitate quod res sint illatae in do-
mum, sed satis est quod sint inuectæ in
area, vel horreo, vel stabulo domui con-
iunctis vt in præcedenti ampliatiōe di-
ctum est: vel etiam in aliquo alio adifi-
cio: vt est text. in. l. j. ff. in q. cau. pi. taci.
cōtraha. Cū ergo porticus sit pars do-
mus, & domui accedat & sit adificiū
merito inuectæ & illatae in ea venire de-
bent in tacita hypotheca de qua in. d. l.
certi iuris. quāuis nō sit p. p. r. domus:
& ita putō tenēdo: licet Bal. in. d. l. certi
iuris. in. x. q. in versu. sed pone &c. reli-
querit indecūm hoc & remiserit se ad
140 no. in. d. l. cætera. ¶ Septimo, amplia
regulā vt pcedat etiā in rebus inuectis
& illatis in nauī cōductæ: quia etiā ille cō-
ferat tacitè obligatè pro pensione nauis.
nam nauis æquiparatur prædio vrbano
non fructu argu. l. j. §. si quis de nauē.
ff. de vi & vi arma. ita tenet Bal. l. certi
iuris. in. 4. quæstio. in versu. quod ergo.
¶ Ego nescio colligere quomodo. d.
§. si quis de nauē probet: tamē decisioe
puto verisimā: quia vt dixi nauis æqui-
paratur vrbano prædio: vt no. Veroneñ.
in tracta. vrb. in Rubricā. xj. in. j. colū.

in versu. qd de nauē & inter magistrum
nauis & illū qui pro mercede conduct
nauem ad vehēdo res ad aliquid locum
oritur actio ex locato & cōducto: vt est
text. in. l. & ita. in. p. r. & §. j. ff. de nauē. cau-
stab. & in. l. j. §. si. ff. ad. l. Rhodium de
iac. Vnde cū simus in locatōe & cōdu-
ctōe prædij vrbani habere debet locū
141 regula de qua in. d. l. certi iuris. ¶ Et
probat optimè per text. in. l. huius. ff.
qui poi. in. pi. hab. vbi est text. q. pro mer-
cede horrei, vel area, vel vestræ iun-
torum res inuectæ & illatæ sunt tacite
obligatæ etiā cū privilegio prælationis
aliorū creditorū: quasi dicta merces de-
bita sit pro necessaria cōseruatione di-
ctarū rerū: ex quo Bart. ibi infert quod
privilegiū dictæ prælationis competit,
etiā pro nauis domus cōductæ pro re-
tentione, seu cōseruatione rerū: secus
autem si domus esset conducta ad habi-
tandum pondero: ergo in pposito q. ibi
est text. quod etiā pro vestræ iumento
rū res inuectæ & illatæ sunt tacite obli-
gatæ: & quod talis merces æquiparatur
ibi mercedi debite pro horreo vel area:
& merces nauis æq. paratur mercedi ve
hicul. vt est text. in. d. §. si quis de nauē:
cū ergo pro mercede vehiculi res inue-
ctæ & illatæ sint tacite obligatæ ita &
debet esse pro mercede nauis etiam cū
privilegio prælatōis per text. & ibi Bar.
in. d. l. huius. faciunt etiā not. per Iaso.
in. l. p. r. in. sexta Ampliatōe. ff. ne
in ius vocan. vbi allegat Bal. in. d. l. cer-
ti iuris. ¶ Sed in contrariū allegat Lud.
Romanus in. l. j. §. domini appellatio-
ne. ff. ad sille. quod dicit moueri per text.
optimum in dicto. §. si quis de nauē.
¶ Tamen vt dixi non videtur mihi q.
ille text. probet contrarium: quia dicitur
ibi quod ille q. deictus est de nauē
nō habet interdictum de vi & vi arma
prout

prout etiā non habet ille qui de vehiculo deictus est & ratio est quia illud interdicitur nō datur nisi illis : qui deijciuntur de solo vt d. l. j. §. hoc interdicitur cum autem nauis & vehiculum nō cohaerent solo: nimirum si defectus de eis nō datur tale interdicitur: sed per hoc nō tollitur quin nauis non possit locari & concludi ad similitudinē praeij vrbani: & ideo cōcluditur q̄ tā pro vectura nauis quam vehiculi res inuectae & illatae sunt tacite obligatae etiā cū privilegio praelationis aliorū creditorū q̄ nota: quia in locis maritimis potest de facili contingere in facto: & etiā in terris lōbardicē vbi res vehuntur cū plaustris: q̄ in illis magister nauis & dominus plaustrī p̄ eorū vcturis habet tacitā hypothecā & praerferri debent alijs creditoribus etiā anterioribus. ¶ Quidam amplia regulā vt procedat in rebus semel inuectis & illatis: nā etiā q̄ postea mutato proposito: amouetur: tamen cū semel incididerit in tacitam hypothecā durare debet obligatio, etiā post amotionē ita tenet Bal. in. d. l. certi iuris in vj. q̄ in uerlicuo quid si inquilinus argu. tex. in. l. vnde falsam. ff. de constitu. pecu. Sed errauit in allegando & voluit allegare. l. vtrum. §. vnde falsam. eodem titulo. quae bene facit: & puto de cōsuetudine esse veram quando res in domum conductam inuectae & illatae sunt eo proposito: vt in ea sint perpetuū durantē locatione. Nam si hoc proposito nō fuissent illatae non incidissent in tacitam hypothecam: vt est tex. in. l. debitor. ff. de pigno. & no. Barto. in. l. si non inducta. C. in quib. cau. pigno. taci. contraha. & dictam opinionem Bald. sequitur Ang. de arc. in dicto. §. item Seruiana in. j. col. in versicu. quero quid si inquilinus. vbi etiam no. respōdet ad. l.

cū tabernā. ff. de pig. quae prima. facti videbatur facere in cōtrariū. ¶ Et cōprobatur ista opi. quia hypotheca semel acquisita in rebus non tollitur per alia subsequenter contractum factum sine consensu creditoris cui acquisita est hypotheca: vt. d. l. si debitor. in princ. & j. j. & l. voluntate. ff. q̄. mo. pign. vel hypo. solu. contractus enim ad principio sunt voluntarij & ex postfacto necessarij. sicut. C. de actio. & oblig. & licet praedicta loquatur in expressa hypotheca tamen in eadem dictū est in tacita. l. cū. q̄. §. ff. si cer. pe. ¶ Limitatur modo dicta regula pluribus modis, & primū, vt nō habeat locū in molendino quia res illatae & inuectae in molendinū non sunt tacite obligatae pro pensione molendini prout sunt res illatae in praediu vrbani. sed solū prout sunt obligatae in praediu rusticū: quia molendinū est praediu rusticū potius quā vrbani: ista not. Bal. in. d. l. certi iuris. in. iij. q̄. in versu. qd in molendino: licet nihil alleget: & ita refert & sequitur Veron. in tractatu vrbaniarū in c. xj. in. j. col. limitando tamē, vt ibi per eū, nisi molendinū esset iunctū domui per not. in. l. eo iure. §. stabula. ff. in q̄. cau. p. taci. contraha. vel nisi esset molendinū in quo etiā habitaretur: vt ibi per quia tunc non esset praediu rusticū, sed vrbaniū per not. per Veronē in. d. c. xj. & tunc dicendum esset de eo prout de vrbano: & non prout de rusticū: de quo dicam in sequenti limitatione. ¶ Secundū, limita regulam vt procedat in praedijs vrbani: quia res illatae in illis indistinctē cēsentur tacite obligatae: vt dictum est. §. in regula & ampliationibus: sed res inuectae & illatae in praediu rusticū nō intelliguntur tacite hypothecatae nisi ita demū si dominus praedij sciat dictas res fuisse illatas dictum

dictum praediu: & sic in praedio vrbano inducitur tacita hypotheca in rebus illatis absq̄ alia scientia domini praedij: in praedio verō rustico non inducitur talis tacita hypotheca absq̄ scientia domini praedij ita tenet glo. & sequuntur doc. in. d. l. certi iuris. & in fit. de actio. in. §. item Seruiana: & ratio differentiae inter praediu vrbani & rusticū est secundū doc. in locis praedictis: quia in vrbani res interest nostra ne res nostrae pandatur vt. l. ij. C. q̄n & qui. quar. pars. debe. l. x. & ideo inducitur hypotheca in illis absq̄ scientia dñi domus: secus autē est in rebʳ rusticis: quia rusticū inducitur plaustrū signa & similia & facta, rusticitas ostensa palā habet ita tenet. gl. in. d. §. itē Seruiana cū qua cōmuniter doct. transf. ¶ In quatuor tamen glo. in. d. §. itē Seruiana. in versu. coloni. dicit q̄ colonus dicitur in villa inquilinus autē in ciuitate. dicit Dy. q̄ gl. melius dixisset: si dixisset colonū in agro & inquilinum in domo: quia etiā in villa potē esse praediu vrbani, & ecōtra rusticū potē esse in ciuitate. Nā praediu vrbani non distinguatur à rustico per locū. sed p̄ qualitatē: vt. l. vrbana praedia in princ. & l. vrbana familia. ff. de ver. sign. Tñ Ang. de arc. in. d. §. item Seruiana. in. j. col. in gl. in ver. coloni. dicit q̄ gl. habuit sanū intellectū: quia vt plurimū praedia rustica sunt in villa: vrbana autē in ciuitate & leges adoptantur ad ea quae frequentius accident. l. nam ad ea. ff. de legi. & ita tenet Ias. in. d. l. itē quia. in. iij. col. licet de Ang. mētionē nō faciat. ¶ Illud tamē q̄ dictū fuit. q̄ res illatae in praediu rusticū nō sunt tacite obligatae domino praedij, nisi data eius scientia de clarari debet procedere praeterquam in fructibus q̄ ex fundo colliguntur: quia illi sunt ipso iure obligati etiā sine scientia,

per tex. in. l. in pdijs. ff. q̄. mo. pig. taci. cōtraha. ita limitat & declarat Ias. in. d. itē ga. in. iij. col. ¶ Sed iudicio meo ille ten. nō probat hoc. Nā tex. ibi simpliciter dicit q̄ fructus q̄ nascuntur in praedio locato intelliguntur tacite obligati domini fundi, etiā si de hoc non fuerit cōuētus: probat ergo ille text. solū q̄ fructus sunt tacite obligati: nō autem probat q̄ non requiratur scientia domini praedij p̄t regulariter requiritur in praedijs rusticis: vt habetur p̄ glo. & doc. in. d. l. certi iuris: nec ille tex. in. d. l. in pdijs. est superueniens in sua decisione: quia dubitabile erat, an fructus q̄ nō erant illati & inuecti in fundum: sed ibi erant nati tacite essent obligati: ratione ergo istius dubitationis tollēda: fuit editus ille tex. & sic nō est sine virtute operadi: vt declarat. gl. in. l. si seruus cōmunis. §. loca. u. ff. de Fur. in gl. in ver. cōuenit. & q̄ etiā in terminis. d. l. in praedijs. requiratur scientia domini tenet. gl. in. l. si nō inducitur. in glo. j. C. in quib. cau. pigno. taci. cōtraha. ¶ Nescio ergo videre vnde Ias. in. d. l. itē quia. extrahat suam limit. scilicet q̄ in fructibus natis in praedio nō requiritur scientia domini: cōcludo ergo q̄ idē sit in fructibus q̄ in alijs rebus illatis in praediu rusticū. videlicet q̄ scientia domini praedij requiratur. ¶ Itē subdit ibi Ias. q̄ istud est intelligēdū de fructibus naturalibus: secus autem de industrialibus: quia illi non sunt tacite obligati pro pensione fructu: ita refert singulariter tenere Barto. in. l. asfiduis. C. qui po. in pigno. hab. in. ij. col. in versicu. quero. an habeat locum ista tacita hypotheca: ¶ Sed errat Ias. manifestē: quia Barto. in. d. l. asfiduis. loquitur de fructibus perceptis per heredem mariti ex bonis olim mariti, & dicit q̄ fructus naturales percepti per

herede mariti ex bonis olim mariti sunt tacite obligati p. dot. sed non industrialles per tex. in l. iij. C. ex quibus cau. pig. taci. contraha. Nos autem non sumus in hærede conductoris, sed sumus in ipso conductore in quo non est facienda di-
 14 9 ta differentia inter fructus naturales & industriales prout fit in herede: & ratio est: quia res & bona hæredis non veniunt in obligatione contracta per defunctum, nisi sint res que immediate descendunt ex bonis defuncti in ipsum hæredem prout sunt fructus naturales: qui licet ex bonis defuncti percipiuntur: tamen percipiuntur immediate sine facto hæredis: sed fructus industriales, licet percipiantur ex bonis defuncti: tamen percipiuntur mediante industria hæredis & ideo illis non sunt obligati pro debito & obligatione defuncti: vt dicit Bar. in d. l. assiduis. et habetur in tex. no. in l. Paul. in prin. ff. de pigno. ¶ Na vt dicit ibi glo. in obligatione defuncti non veniunt bona hæredis que nūquā fuerūt defuncti: sed si fructus percepti per debitore obligatū cū hypotheca expressa vel tacita siue futi naturales siue industriales veniunt in obligatione & hypotheca: quia verū est dicere vtrosq; esse ipsi debitoris: vt est tex. in d. l. Paulus. §. j. q. loquitur in expressa hypotheca: & in tacita hypotheca est tex. in l. iij. C. in quib. cau. pi. taci. cōtra ha. & latē ibi per Sal. de materia. ¶ Vnde verū est cōclusio. q. in d. l. in prædijis veniūt & censetur tacite obligati fructus percepti in fundo locato tam naturales quā industriales domino ipsi fructi da-
 14 9 tius scientia. ¶ Intellige tamē prædicta donec dicti fructus extant: nā si est fient alienati eorū pretium non veniunt in tali obligatione: quia quādo sumus in actione singulari pretium in hypotheca nō succedit loco rei: vt est tex. & ibi

Bar. in l. j. ff. de distr. pig. & in l. qui dabitore. in princip. ff. quæ in frau. cred. & in l. si rem & pretium. ff. de peti. heredi. & sicut non venit in obligatione non redactū ex fructibus: ita & si non venit prædictū quod esset emptio pretio dictorū fructuum: vt est tex. in l. iij. C. in quibus. cau. pig. taci. contraha. & ita etiā tenet Ias. in d. l. item quæ. in l. iij. co. ad. fi. ¶ Tertio, limita dictam regulam, vt scilicet bona inuenta & illa in domo cōducta sint tacite hypothecate pro pensione ita demū si probetur locatore fuisse inuenta & illata: & si nō probandi incumbit ipsi locatori: aliter autē per eum retineri nec peti possunt tanquam tacite obligata tex. & ibi Bar. Bal. & Saly. in l. si non inducta. C. in quibus. cau. pi. taci. cōtra ha. & adde q. si nō sufficeret solū probare induciores: & illatione: nisi etiā probetur ista qualitas, scilicet q. inducta & illata fuerunt eo animo vt in domo essent ppetuo de nee duratura esset conductio: tunc est d. l. si prædijis §. j. ff. in quib. cau. pig. taci. contraha. & ita tenet glo. in d. l. si non inducta & ibi Bar. Bald. & Salye. qui tamen vltimum probatur ex qualitate rerum: vt habetur in dicitis iuribus optimè colligitur ex text. in l. debitor. ff. de pigno. & sic erit arbitrarium iudicis, an bona inducta in domum conductam fuerint inducta: vt in ea essent durante locatio: puta si esset vnus ledus & alia ex quibus solent ornari camerae & instrumenta ad conscientiam ponenda & similia. ¶ Quarto, limita dictam regulam, vt non procedat in rebus familiarum: quia res famulū illatæ per eum in domum domini non sunt tacite obligatæ domino pro seruitio famulū: quia famulus non dicitur conductor, sed locator: & quia de hoc non reperitur legi-
 14 9 cautum

cautum ita no. Bald. in d. l. certi iuris. in l. iij. q. ¶ Quinto, limita regulam: vt non procedat in rebus de quibus in l. obligatione generali cū tribus legibus seq. ff. de pigno. quia scit ille non debent in expressa hypotheca ita non debent venire in tacitam: nam non debet plus operari tacitum quā expressum. l. cū quid. ff. si certum petat ita tenet Bal. in d. l. certi iuris in. vj. q. & faciunt. no. per Bart. in l. iij. C. quæ res pign. obli. pos. ¶ Sexto limita dictam regulam. vt non procedat in rebus alienis: quia illæ inuenta & illatæ nō veniunt in tacita hypotheca. Nam sicut res aliena obligari non pot. expressè vt late per Bar. in l. j. §. j. ff. de pig. ita nec tacite arg. d. l. cū quid. & ita tenet glo. in d. l. certi iuris. in hoc conclude, q. in omnibus casibus in quibus res aliena pot. expresse obligari quos notavi. s. in l. iij. mebro secundæ partis nu. 5. 6. 7. 8. In omnibus illis potest etiā tacite hypothecari arg. d. l. cū quid. ¶ Sed dubitatur vti liter, an eo ipso q. ille q. est dominus rei quæ per conductorem in domum conductam in ferunt: & scit & parit illam inserti in dictam domum: videatur consentire in hoc: adeo q. res illa censetur ex hoc tacite obligata pro pensione domus gl. no. in d. l. certi iuris. tenet q. sic. ¶ Sed Iac. de are. Cy. Bald. & Salibi. tenent contrarium. videlicet quod taciturnitas non nocet domino rei: ad inducendum in illa tacitam hypothecam. nisi in hoc dolo domini interuenierit: vt puta, quia patereret quis obligari rem suam à debitore assente illam esse ipsius debitoris obligantis per. l. si sine. C. ad vel leia. & l. ij. C. si res alie. pi. da. fit. & illa opi. tenet etiā Bal. in d. l. iij. q. ¶ Sed primā opin. glo. videlicet, q. ab q. dolo domino inducatur tacita obligatio re in-

uenta & illata tenet Bar. in l. que dotis. in vlti. col. ff. soluto. matri. & respondet ad allegata per Cy. vt ibi per eum: & illa opin. tenet etiā Iaco. butri. in d. l. si sine. & illa videtur tenere Alexan. in d. l. ite quia. in prima colū. istam etiam tenet Barto. in d. l. j. §. j. ff. de pigno. & istam expresse tenet Alexan. in d. l. certi iuris. in apo. ad Bal. & ista videtur magis vera & communior. ¶ Septimo, limita dictam regulam in mercibus venalibus inuectis & illatis: quia ille non veniunt in tacita hypotheca: & ratio est: quia dicta hypotheca restringitur ad bona inuenta & illata in domū conductā, & sic ad certum locum. d. l. certi iuris. cum cōcordatis supra in regula allegatis: & merces venales nō dicuntur esse in illo loco cū ibi nō sint vt perpetuo permāsur vt. l. veditor. ff. de pig. & ideo non veniunt in dicta tacita obligatione: & ita tenet Alexan. in l. si cōstare. in prin. in l. ij. q. tertiat. partis principis in versū in quā tum. Bart. hic in d. q. tangit, an mulier & c. ff. solu. ma. iunctis not. per me. s. in secundo mebro secundæ partis. nu. 14. ¶ Octavo, limita regulam vt nō procedat in instrumentis crediti illatis & inuectis per cōductorem in domū cōductā quia illa nō comprehenduntur in tacita hypotheca: & ratio est: iam dicta in præcedenti limi. videlicet quia nō videtur tacite animo & proposito: vt ibi perpetuo sint donec duratura est locatio: sed solū donec exigentur credita in illis descripta merito nō censentur tacite hypothecata: vt dixi. s. in vij. limi. & ita tenet Pe. Cy. & Sal. in d. l. certi iuris. l. iij. q. & refert & sequitur Ang. de are. in d. l. §. ite Seruiana. in l. iij. col. in vers. q. in quibus & c. ¶ Nōndō, & vltimo limita aliqui regulam prædictam vt illa nō procedat in rebus minoris. xxv. an. inuectis & illatis

latis in domū conductam sine auctoritate tutoris vel curatoris quia ille nō comprehenditur in tacita hypotheca inducenda pro pensione domus ita tenet Dyn. in d. §. ite Seruiana. & Bar. in d. l. item quia. & plenius in l. si cōstante. in prin. in. iij. q. tertie partis prin. ff. sol. ma. & Fulg. & Saly. in d. l. ite quia. & Salic. in d. l. certi iuris in. iij. q. & Imo. & Cuma. in d. l. si cōstante. in prin. ¶ Tamen cōtrarium opi. videlicet in cōsequentiā actus permissi inducatur tacita hypotheca legalis in rebus minoris videtur tenere glo. in l. finali. C. de legi. tuto. & istā opi. tenent Bar. Ang. & Pau. de ca. in d. l. item quia. & dicit ibi Pau. de ca. q. ita opi. est equa : idē tenet Bal. in l. vni. §. & vt plenius. C. de rei vxo. actio. in d. l. finali. C. de legi. tuto. vbi dicit istā esse cōmunē opinionē : & illam etiam tenet Io. an. in addi. Spe. in ri. de dona. inter vi. & vxo. §. si. verific. quid si mulier. & Bal. Ang. Roma. & Alexā in d. l. si cōstante. in prin. & videtur sequi Iaf. in d. l. ite quia. vbi recitat contrariū opinio. & magis videt adhrere huic. Istam etiam opi. magis latē tenet cōprobat & dicit esse cōmunem idē Iaf. in d. l. si cōstante. in. iij. q. tertie ptis principi. Vbi omnia refert. & ita tenendū puto p fundamenta de quibus ibi per Iaf. & Iudē ista limi. non est vera : & sic habes regulam cū octo ampliacionibus & totidem limitationibus &c. ¶ Tertiusdecimus casus in quo inducitur tacita hypotheca est in bonis vsurarij. & in bonis emptis ex vsuris p restitutioē vsura

cōis opinio, videlicet q̄ bona vsurario rō nō sint tacitē hypothecata p restitutioē vsurario ita tenet Io. an. in d. l. quāquam. in nouella & Fede. de femina cōsi. cxliij. feu. ccxxj. & in cōsi. l. iij. nō multū clarē. & dictū. c. cū tu. nō pbat opinioē Bal. ga dicit q̄ possessiones emptæ de pecunia scēnebrī debent vēdi & precīū solui illis in quibus extortæ fuerunt vsuræ. Nā istud idē fieri possessiones emptæ fuissent de pecunia licitē acq̄ sita : eādē opinioē tenet Iof. de ligna. in d. c. quāquā. dicens se cōsultuissē p dictā opinioē idē tenet Ato. de bu. in c. tua nos. de vsur. inducitur de text. illū : vt ibi per eū : & idem tenet Laur. de rodul. in tractatu de vsuris lxxvj. & Panor. in d. c. cū tu. sup. glo. & Domi. de s. Gemin. in d. c. quāquā & prin. penul. colū. & Ambr. de vignatis re. pe. c. salubriter. nu. 131. vbi dicit haec esse cōmunē opinioē & ita est tenendū : & sic iste. xiiij. casus non est verū

¶ Quartusdecimus est in bonis vtriciq̄ : quia mater trāsiuit ad secūdas nepotias antequā filijs suis pupillis aliorū faceret ordinarij : & ei reddat rationē administrate tutelæ & reliqua restituit. Nā tali casu bona secūdi mariti in vtriciq̄ sunt tacitē hypothecata pupillis pro reddenda administratioē tutelæ & restitutioē reliquorū : vt ex text. l. ij. C. q̄n mul. tut. offi. sug. pōt. & d. prior text. in l. si mater. C. in q. cau. p. it. c. cōtraha. & ibi Bar. & Bal. ita tenet Soci. in cōsi. clxxx. ij. vol. diligēter. ij. q. 17 l. in vers. cōfirmat hoc &c. ¶ Quintusdecimus casus in quo de iure inducitur tacita hypotheca est in bonis testatoris p legatis ab eo factis vt est text. in l. ij. C. cōmū. de lega. & in l. de lega. in §. nostra & ista sit regula ad quā p

limitatōes. ¶ Primō. ergo amplia regulam vt procedat nō solu q̄n pro legato datur actio : sed etiā quādo cōpeteret solum officio iudicis : quia tūc datur saltē vtilis hypothecaria. ita tenet Bar. in l. ij. ad h. ff. de leg. ij. in. iij. mēbro : quem sequitur vt Io. de imo. Are. Iaf. & Alex. nō per iura allegata per Bar. sed ex aliaratione, videlicet q̄ cūm fideiusio accedat etiā officio iudicis vt per gl. & Bar. in l. cū q̄s. §. si quis pro eo. ff. de solu. & p Bar. in l. Marcellus. in prin. ff. de fide iur. ergo etiā ei accedit hypothecaria ratione, quia bonum est arg. de fidei iusione ad hypothecā : vt est tex. no. in l. si legati. in h. ff. de pig. ita tenet Iaf. in d. l. ij. ad h. ff. de leg. ij. ¶ Sed subdit Iaf. quōd istud fundamentū Imo. & Alexā. sibi nō placet : quia illud pcedit in fidei iusione & hypotheca expressa : nos aut loquimur in hypotheca gnali tacitē inducta : a lege : quē nō probat cōpetere pro legatis. pro quibus solū competit officium iudicis. ¶ Tamen ista dubitatio Iaf. videtur leuis : quia sicut hypotheca expressa pōt accedere officio iudicis, ita videtur dicendum in tacita arg. l. cum quid. ff. si cerpet. & probatur per text. in d. l. ij. C. cōmū. de leg. in. §. ij. vbi imperator dat hypothecariam omnibus legatis dummodo eorū natura non repugnet : & subdit in vers. cum enim quod sicut testator in suo testamento pōt cui vult hypothecā rerum suarū dare ita placet imperatori tacitā hypothecam ex dispositione suae legis cōcedere : & sic in omnibus æquiparat tacitā hypothecam quandam ex lege expressē hypothecā quam testator dat vnde non videtur faciendā differentia inter expressam hypothecā inductam a testatore : & tacitam inductam a lege pro legatis & pro cōsequē sicut expressa pōt accedere officio iudicis

is ita & tacita. ¶ Præterea Soci. in d. l. j. ad h. de leg. ij. subtiliter descendit decisionē Bar. & eius rationē ab impugnatione Imo. & sequatur & firmat, quōd vbi pro legatis competit solum officio iudicis ibi etiam tacita hypotheca accedat vt ibi subtiliter per eum : & sic tam ex ratione Bar. defensata per Soci. quā ex ratione Imo. & sequacium vera est cōclusio q̄ vbi p legatis cōpetit solum officio iudicis ibi etiā tacita hypotheca accedat. ¶ Secundo, amplia regulam, vt procedat etiam si testator in testamento obligauerit in specie vnam rem pro legato : non obstat. lege finali. C. de pac. conuen. vbi habetur quōd prouisio hominis facit cessare prouisionem legis : quia d. l. fin. loquitur de remedio extra ordinario : in lege introducto in defectū prouisionis hominis : a quo bene censetur recessum per prouisionē hominis : vt ibi habetur per glo. & docto. fed. d. l. j. C. cōmū. de lega. introducti hypothecam tacitā & ex ea hypothecaria actioem pro legatis tāquā ordinariam remedium ad vberiorē cautelā & ideo illud nō cessat per prouisionem testatoris : ita tenet Bal. in d. l. ij. in tertia col. in vers. quæro si testator. Et istam cōclusionem tenet etiam Roma. in suis singularibus char. 17. colū. iij. in prin. licet de Baldo nō faciat mentionē, sed allegat alia de quibus ibi per eū. ¶ Tertio, amplia dictam regulam vt procedat nō solum in rebus testatoris ratione dominiij, sed etiam in rebus quę testatoris nō erant : sed ad hæredem peruenierit pro ipsum testatorem vt d. l. ij. in fine. C. cōmuni. de leg. ¶ Nec mirum quia sumus in hypotheca legali, quæ etiā in rebus alienis contrahitur vt l. satis notum. C. in quibus causis pigno. taci. cōtraha. ita tenet Bald. in l. cum res ad finem. C. si to. de fa. de pi. & hyp. h. alie.

¶ Sed aduertē quōd in contrariū est

limita

alie.res pigno. da. fit. eandem opinionō
tenet Ang. in. d. l. j. in lectura florētina,
dicens q. agēs hypothecaria pro legato
nō habet necessario. p. bare. res. ad quas
agit fuisse in dominio testatoris: sed fa-
tis est q. probet illū rē peruenisse in tes-
tatorē per tex. ibi. in versū. in rebus quas
a testatore consequutus est & ibi in fine
sed tātūmodo carū rerum quæ à testa-
tore peruenērūt: illū referet ibi Ias. in
vltima col. in tertio no. sed de Bal. non
facit mētiōē: & ita firmat Ias. quāuis
Dy. istud ibi intelligat solū quo ad hoc
vt legatarius consequatur immisiōē in
possessionem: nō autem quo ad auocan-
dū rem per hypothecariam: nō tunc
secundū Dy. esset necessē probare rem
fuisse in dominio testatoris cū in re alie
nā nō possit cadere pignus. l. fundus. ff.
de annu. leg. sed ad hoc respondet Ias.
post Ang. quod imo tacita hypotheca à
lege inducta potest induci etiā in rebus
alienis per dictā legem satis notum cū
alijs notatis in tit. ff. in quibus causis pi-
gnus taci. contraha. ¶ Limita modo
dictam regulā: & primō vt procedat so-
lum in alijs rebus testatoris nō legatis:
nō aut in re legata vt no. glo. in. d. l. j.
in versū. in multis. & in. d. §. nostra. in ver.
hypothecaria. in situ. de lega. & dictas
glossas sequuntur Cynus & Bar. in. d. l. j.
in versū. Oppono res sua nemini. & Bal.
ibidē in versū. quero nunquid si testa-
tor legauerit & ibidem Iacob. butrica.
sed ibidem Salycē. in versū. cum quæ
ro cum glo. tenet quod cum verē domi-
nium rēi legata non sit penes legatari-
um etiam dicta res legata potest dici
hypothecata vt ibi Ias. per eum Ange.
de arq. in situ. de lega. §. j. in. iij. colum.
in glo. in versū. hypothecaria tenet con-
trariū, videlicet q. hypothecaria cōpe-
tat solū in alijs rebus testatoris non le-

gatis nō aut in re legata: q. illud quod
dicit Sali. procedit solum ante aditā heredi-
tatem: nō tunc non pot. peti legatari-
um quia nondum est cōfirmatum vt Ias. in
no. ff. de test. tuto. sed postquā heredi-
ditas est adita cum tunc verē sit acqui-
situm dominium legatario vt l. si tribu-
no. §. cum seruus. & ibi no. Bart. ff. de
leg. j. non pot. res legata esse hypotheca-
ta. l. neq. pignus. ff. de regu. iur. sed Ias.
solum subdit q. nō esset malum diceret
etiā post aditā hereditatem res legata
sit hypothecata: q. dominū quod heredi-
bet legatariū in re legata est de iure
speciali cum transeat in eū sine traditiōe
& sic contra regulam iuris. l. traditiōe
bus. C. de pactis. & ideo videtur q. quā
eas etiam res propria possit esse hypo-
thecata argu. in bello. §. si quis serua-
ff. de capti. ¶ Sed aduerte quod ista
opinio Bar. in. l. j. ad fin. ff. de legat. i.
quo Aret. non facit mētiōē: quæ
vt refert Ias. in. d. l. j. vlt. col. cōmū-
ter reprobat per mo. ternos. & ten-
tur prima op. nio supra relata, scilicet
hypothecaria cōpetat cōtra alias res tes-
tatoris: non aut sup. re legata. & d. §. j.
quis seruū. per quem se mouit Bar. p.
rū facit: quia loquit in dominio quod
quis habet, sed reuocabiliter: nam po-
test compleri per prescriptionē: & fi-
per eam acquiri irrevocabiliter: noti-
tur enim ibi quod ille qui habet domi-
nium reuocabile potest illud stabilire
per prescriptionē, sed in legatario hoc
non est ita quia ei ab adita hereditate
sequuta agnitiōe legati acquiritur do-
minium irrevocabiliter. l. si quis ita he-
reditatē. & ibi gl. ff. de conditiō. institu-
¶ Subdit tamen Ias. in. d. l. j. in vlt. col.
quod pro opinione Bar. pot. allegari bo-
nus tex. in. l. idemq. iucta gl. & Bart. ff.
qui potio. in pigno. habe. vbi secundū
habetur

haberetur, quod res emptæ ex pecunia
pupilli efficitur pupilli de iure speciali:
& tamen potest esse et hypothecata: sed
ad hoc etiam potest responderi: quod
non est verum simpliciter quod res emptæ
ex pecunia pupilli efficiat pupilli: sed
hoc pendet ex electione pupilli: quia si
pupillus eligit velle dictam rem emptam
per tutorem ex pecunia sua: est verū quod
facta electione illa res efficitur de domi-
nio pupilli: sed cū si pupillus eligit
velle suam pecuniā & non rem: quia tunc
illa nō efficitur sua, & isto casu erit et
hypothecata: nō aut in primo: quā eligit
rē. ita intelligit gl. & Bart. in. d. l. idemq.
& Bar. in. l. j. & ij. ff. quādo ex fac. tu. &
ita etiā no. Bal. in. l. j. tutor. C. de seruo
pigno. da. ma. & sic ille rex. nō obstat cō-
muni opinioni. ¶ Secundū. limita di-
ctam regulā vt non procedat in rebus
hæredis: quia ille non sunt tacite obli-
gatus pro legato, sicut sunt res testato-
ris: vt no. Bar. in. d. l. j. in fi. C. cōmū. de
lega. & dicit Ang. de are. in. fi. de leg. §.
j. in tertia col. quod in tēneris annis dū
esset doctor nouellus & voluisset practica
re cōrtarum, succubuit. Sed si post sex
mēses à die mortis defuncti & adite hæ-
reditatis hæres nō soluerit legatū: tūc
bene potest fieri immisiō ad instantiā
legatarij in bonis hæredis pro legato:
& per talem immisiōnem constitueretur
pignus prætorum: iste est text. in. l.
certa. C. vt in possessiō. lega. & ibi Bal.
& Salycē. licet gl. in. d. l. j. in fi. C. cōmū.
de lega. alter dicat & malē secundū
Bar. ibi & alios doctos. & ita etiā tenet
Aret. in dicto. §. j. in. iij. col. ¶ Tertio.
limita regulā & declara q. dicta hypo-
thecata tacita, quæ cōpetit pro legato,
habet diuersam naturā ab alijs hypo-
thecis: quia scilicet alæ hypothecæ cō-
petunt in solidū cōtra quolibet ex hæ-

redibus: vt l. j. C. si vnus plu. hæred. cre-
di. vel. de. iud. pro minima pte. debiti: to-
ta res remanet obligata: vt l. rebus iud. &
l. quādiu. C. de distrac. pig. ista aut hypo-
thecata, quæ datur pro legato cōmū-
ratur actioni personali qua hæres ten-
nētur & sic ista actiō hypothecaria datur
cōtra hæres, ad quos peruenērūt
res testatoris pro ratis: pro quibus sunt
hæres ad similitudinē actionis perso-
nalis: vt est textus in. d. l. j. in fi. & istud
est speciale in legato, vt vult ibi Bar. in.
pen. oppo. & idē sequitur ibi Bar. in. iij.
col. in versū. item no. hic q. hypotheca-
ria. & reddit rationē differentiæ: quod scilicet
ideo in alijs hypothecis nō fit diuisiō
quia incipit in pōna vnus promissio-
ris & in sensu cōmū. iō. hypotheca aut
quæ datur pro legato transmittitur in
sensu diuisiō. idē tenet Ias. in. l. eū qui
res in fi. C. de procurato. idē in simili
no. Bar. p. d. l. j. in fi. in repetiti. l. si con-
stare. in tertia quæstione. iij. part. prin-
cipalis. ff. solu. ma. C. quartē. limita
regulā. quādo alæ res testatoris nō sunt
legatæ alijs personis: quia si alijs essent
legatæ in illis non competeret alteri le-
gatario hypotheca, ne quod vni datur
alteri denegeretur ita tenet gl. in. d. l. j. in
versū. in multis. in versū. hoc tñ. vnde si
vni esset legata certa quantitas, & alteri
esset legata certa species puta fundus
ille fundus nō diceretur hypothecatus
pro legato quā titatis. ex quo alteri lega-
tus est ita vult d. glo. ibi ita tenet Ias.
in. d. l. j. vltima col. pro quo allegat textum
optimū in. l. j. si de iō. commissiō. ff. vt
in possessiō. lega. & l. procurator. §.
penul. ff. de tribu. ¶ Istud tamē intelli-
gi debet quādo legata non sunt relicta
vtra vires hæreditarias: sed vtra lega-
ta supersunt etiā alia bona testatoris:
sed quādo in bonis testatoris nō extat,

nisi species legata: tūc in illa specie vter que legataris videlicet illius speciei, & etiam quantitas pro rata cōcurrere debet per tex. no. in. l. quærebatur. ff. ad l. falcid. ita dicunt Ang. & Pau. de cast. in. d. l. j. Q uod dictum Iaso. in. d. l. j. dicit se non ponere pro constanti. ¶ Sed ista questione latè examinat Alex. in. d. l. quærebatur. & refert quod Bal. in. l. si vero cōposita. ff. de test. mihi. tenet contra opinionem Ang. sed quod cū opinio ne Ang. tenet Bald. in. l. j. §. j. ff. de con. di. indub. & dicit Alex. q. opinio Ang. probatur per. d. l. quærebatur. inducen do vt ibi per eū: & hinc opinione dicit 161 ibi Alex. esse æquior. ¶ Quinto, limita regula quando testator in suo testamento remittit dictam tacitam hypothecā introductā pro legatis: nā illā remittere potest vt tenet gl. in. l. i. ff. vt in posses. lega. argumē. ill. 2. & dictam glossam approbat ibi Bart. & ita etiam tenet Bal. & Saly. ibi & sequuntur magis communiter doctores excepto Pet. & Cy. in. d. l. i. quos reprehendit Bald. in. l. j. in. vj. col. C. de his que pæne no. istam etiā opinionem tenet Bart. in. l. nemo pōt. ff. de leg. j. & ibi sequitur Alex. 162 in. iij. col. ¶ Sexto, limita regulam in donatione causa mortis: q. licet illa solet in multis equiparari legatis: vt. l. ij. & ibi per docto. ff. de leg. j. Tamen in hoc differt, scilicet q. tacita hypotheca inducitur pro legato. non censetur inducitur in donatione causa mortis: quia hoc non reperitur iure cautum: vt habetur per Alex. & alios in. d. l. ij. & per Ange. de are. in. fti. de dona. in. prin. in. ij. col. ¶ Sexto decimus casus est in mutante ad refectōne nani vel pro alimentis nautarum quia tali casu inducitur tacita hypotheca in bonis magnifri nani pro restituitio e talis pecuniæ etiā cum

privilegio prælationis aliorū priorum creditorum vt est text. in. l. interdum. col. l. seq. ff. qui potio. in pig. habe. & ibi nota. Bart. qui etiā istud extendit ad pucuniam mutuata pro refectōne additōe vj vel pro quacūq; alia conferuatiōe rerum vt ibi per eum & est text. glo. docto. in. l. j. ff. in quib. cau. pignus taci. contra. & ita etiam vult Alex. in. c. cxxvij. vj. q. uodā & c. n. ius. e. vj. no. ¶ Septimus decimus casus est in pecunia pupillari mutuata ad rem emēdā quia res empta ex illa pecunia est tacite hypothecata pupillo etiā cū privilegio prælationis p restituitioe pecuniæ tuaræ vt est text. & ibi glo. Bart. & alij. dicta. l. idemq; ff. qui potio. in pignus habe. & istud est speciale in pupillo: q. pecunia alterius mutuata expressè merces, seu alias res emēdas non habet in dictis rebus tacitam hypothecā sed de hoc per pactum expressum concepit fuerit: sed tantummodo habet privilegium in personalis actione vt dicitur in dictis rebus præferatur alijs creditoribus non privilegatis præcedentibus solam personale: vt. l. quod quis d. a. gl. ff. de privileg. credi. ita tenet Bart. & l. interdum. & Bal. in. l. quāuis ex. C. de pigno. & in. l. licet. C. q. po. in pig. habe. & Saly. in. authē. quo iure. in. iij. cod. tit. in quibus locis reprobat q. in. d. authē. quo iure. quæ voluit contrarium, scilicet q. res emptæ ex pecunia expressè mutuata ad illam emēdā obsequent tacite hypothecate p pecuniā mutuata: & ita tenet Alex. in. l. si cū dotē. §. si. in penul. col. in ver. postremo. Bart. ff. sol. mar. & q. dictum est de res empta ex pecunia pupilli q. illa fit hypothecata intellige quādo res empta fuit ex pecunia pupilli per alium quā per tutorē: tūc enim illa res nō est tacite pupilli

sed solū in ea acquiri ei tacita hypotheca. sed si res empta esset per tutorē ex pecunia pupilli: tūc est in electione pupilli, au velit illā rem tanquā suam: verō velit sibi restitui suā pecuniā & illam rem pro restituitioe pecuniæ esse sibi obligatā tacite vt habetur per Bal. in. l. si tutor. C. de seruo pi. da. ma. post glo. ibi: & per gl. in. l. ij. ff. quādo ex fac. tut. & dixi. 8. in. xv. casu in prima limi. 164 numero. 178. ¶ Octauus decimus casus est in res empta ex pecunia militis: quia illa res est tacite hypothecata pro restituitioe pecuniæ militis ex specialis privilegio sicut dictū est in pupillo in proximo præcedenti casu ita not. glo. in. l. quāuis. C. de pigno. & ibi Bart. & Saly. & Iurius Saly. in. d. l. licet. in prima & secunda oppositio. C. qui po. in pig. hab. ¶ Nonus decimus casus est in militia empta ex pecunia expressim mutuata ad illam emēdam: quia illa militia erit tacite hypothecata creditoribus mutuantibus cū privilegio prælationis: & hoc ex specialis favore: vt est text. & ibi nota omnes in. l. si. & in. authē. ibi posita. C. de pigno. & privilegio prælationis in hoc conceditur non solū respectu aliorum creditorum: sed etiā respectu dotis: quia scilicet creditor qui mutuauit expressè ad emēdam militiam præferatur, etiā vxori dicti emporis militiæ & filijs eiusdē repentibus dorem: vt est text. in. d. l. si. & in. authē. ibi posita. ¶ Intellige tamen tu quādo dos esset posteriori credito prædicto tūc enim ille creditor cum ista sua tacita hypotheca privilegiata præferatur etiā doti: secus aut si mulier in dote esset anterior dicto credito: quia tūc mulier præferret cuiusq; privilegiato etiā filio excepto sola causa privilegata: vt satis notum. C. in quibus casus pignus taci. contra. ita no. Bal.

noel. in tractatu dotis. i. x. parte. in. xij. col. in ver. xij. limita. de quo tamen dicā. j. in x. libro prioritatis. ¶ Vigésimus casus est: quando debitor obligauit creditori bona alterius pura & emproxijs qui Sempronius postea stetit huiusmodi in dicto debito pro ipso debitore: ma taliter fideiubendo videret tacite approbare obligationē inter factam & e. t. bus suis: textus est & ibi no. Bar. n. l. P. m. f. 165 §. j. ff. in quibus casus pignus taci. contra. ha. Secus aut esset si Sempronius prius fideiussisset pro dicto debitore & postea debitor eius bona obligasset: q. per antecedenē fideiussione non inducitur tacita approbatio futuræ obligationis suorum bonorū vt est ibi textus & tenet glo. Bar. & Bal. quod not. nā licet proprie ista nō dicatur tacita hypotheca: sed potius tacita approbatio præcedentis obligationis: quia tunc quod si in idem tendit, ideo placuit ponere. ¶ Vige simus casus est quādo q. obli gatur ex causa trāsactionis super veteri obligatione: non tñ animo nouandū pri mam: sed simpliciter: quia catu nō inducitur nouatio iuxta legē finale. C. de nouationi. vel si fiat expressè citra nouationem iuriū antiquorū prout hodie practici notarij faciūt. Nam si isto casu trāsfigens nō seruat trāsactionē pot. contra eum agi primæua actione. l. c. pponas. C. de pac. & l. siue apud acta. C. de tra. sac. & p. illa veteri & primæua actione bona dicti transfigentis qui non seruauit trāsactionē erunt tacite hypothecata: textus est nota. secundū Bart. in. l. si. ff. in quibus casus pignus taci. contra. ha. licet glossa ibi voluerit aliud: videlicet quod bona non essent tacite hypothecata: sed quod retineri possent quasi obligata: sed glossa in hoc male loquuta fuit secundum Barto. ibi cum inuēre sint

obligata. & ita etiam videtur velle ibi Salyce. quod non. quia frequenter potest contingere. ¶ Vigemus secundus casus est in terminis dictæ. l. h. sequendo transactio fuit facta animo novandi: sed transigent per dolum transigent vel per dolum transactionem non obierunt iuxta^a not. in. l. actio. C. de transac. tuac enim in odium committitur dolum bona illius censentur tacite obligata: in. l. Bar. in. d. l. h. ff. in quibus causis pignus taci. contra. h. quod etiã est mentis tenendi: quia potest in facto contingere. ¶ Vigemus tertius casus est: quando aliqueres specialiter designatur pro præstatione alimentorum. vel alietus annue præstationis: hoc enim ille fundus specialiter designatus ad hoc onus censetur obligatus: ita notat Bar. in. l. Lucius. ff. de ali. & cib. leg. per tex. in. l. ij. eodem titulo. quem ita intelligit post quemdam doctorem lombar. & ita etiã tenet Bar. in. l. fundus quem. ff. de annuis lega. vbi decidit quod si testator legat centum annua super tali fundo: quod est hoc censetur ille fundus expressè obligatus: ga secundum eum tantum est dicere legat super illo fundo quantum obligo illum fundum: vt probatur secundum eum in rubr. de rebus eorum qui sub tuto vel cur. nõ alie. vel supple. idem tenet Bar. in. l. codicillis. §. instituto. ff. de lega. ij.

¶ Et prædicta tanto fortius procedent quando talis annua præstatio designata certo fundo esse solvenda in perpetuum: tunc enim indubitanter procedit conclusio supra firmata: videlicet quod dictus fundus esset hypothecatus & quilibet possessor ad quem ille transiit teneretur ad dictam præstationem. l. h. actus. ff. de usufructu. & not. Hosti. in summa tit. de loca. §. quæ actio. ver. aorepenulti. & vlt. & refert & sequitur

Guido papæ in. q. 432. ad. fi. & ita videtur tenere Ioan. Jab. institu. de actio. §. item Seruiana. in vlti. col. vbi late præsequitur materiam & Cor. in consilio. cccxvi. primo volu. in l. itera. q. & h. d. ibi declarat & firmat dictum Bar. in. l. codicillis. §. instituto. ¶ Sed aduertendum est quod Roma. in cõ. cccxxvij. in casu propositi thematis in primo arg. tenet quod dicta conclusio sit specialis in causa alimentorum: vt scilicet specialis sit favore alimentorum quod fundus compresse designatus ad eorum præstationem sit hypothecatus: & hoc etiam tenent ad annuam pensionem quam summus pontifex constituit clerico super redditibus certæ ecclesiæ: vt scilicet illi redditus & bona ex quibus percipiuntur sint obligata pro dicta annua pensione: ita Pau. de cast. in consi. liij. quia exceptio. nes in penul. col. tenet quod res non obligata pro annuis præstationibus in pensionibus impositis in bonis ecclesiæ & quod sit speciale in alimentis quæ res designata pro illorum præstatione censentur obligata. d. l. ij. & dicta. l. Lucius. ff. de ali. & ci. lega. & Fely. in ead. audientiam. el. ij. in. v. col. in ver. quia conclusio. de re script. recitat opinio. bus Roma. & Pau. de cast. dicit quod forte opinio Pau. est verior. ¶ Ego parum tenendum. quod nulla sit specialitas in alimentis: quia certi sunt casus in quibus inducitur tacita hypotheca: vt in tit. & C. in quibus causis pig. taci. contra. Inter quos non reperitur casus alimentorum. merito ille non censetur habere de iure tacitam hypothecam vt hoc argumentum vitur Bar. post dictum doctorem Lombard. in. l. Lucius. facit tex. institu. de actio. in. §. actio. vbi enumerantur actiones bonæ fidei: & alie quæ ibi non sunt numeratæ sunt stricti iuris: & sic

alimenta

alimenta nõ habent ius tacite hypothecæ. nisi quado sunt legata in testamento: quia tunc habet tacita hypotheca prout habent alia legata iuxta. l. communi. de legata tenet Bar. in. d. l. Lucius. & in. l. Gaius. ff. de annuis lega. Sed ratio prædictæ decisiõis est quod certa bona fuerunt specialiter designata pro alimentis. seu alijs annuis præstationibus: tunc enim illa specialis designatio facit quod illa bona censentur obligata pro dictis præstationibus vt firmat Bartolu. in locis supra allegatis. & maxime in dicta. l. fundus quem. ff. de an. lega. & in dicta. l. codicillis. §. instituto. ff. de leg. iij. & in. d. l. Lucius. & ista fuit etiam opinio. g. in. d. l. Lucius. in gl. in ver. ex re diti. ita puto tenendum cum non inueniam definitiones gl. & Bar. reprobari per aliquem.

¶ Vigemus quartus casus secundum aliquos est in legitima debita de iure nature descenditibus in bonis ascendenti iuxta. l. Papinianus. §. iij. ff. de inoffic. testa. & auth. nouissima. C. eo. ti. vt scilicet bona ascendenti sint tacite hypothecata descenditibus pro dicta legitima eis debita: & ista opinio tenet Bal. in consi. clxxij. condennatus fuit quidam primogenitus. vbi æquiparat filios uxori: & Fulg. in cõ. lxxxij. Bonacursius in sequenda col. ad si. & Aret. in consi. clvj. di. figenter visis in penul. col. in prin. Eandem opinio. tenet Paul. de monte pico in repe. l. in quarta. ff. ad. l. falci. in col. 4. numero. 117. vbi adcaiter dixit quod Alex. qui ibi tenet cõtrarium. errant in terminis: & secundum eum ista opinio probatur inconueniabili fundamentum: nam lex suet magis filijs in legitima quã alijs legatarijs: ga statim deducto ære alieno detrahitur legitima. d. l. Papinianus. §. quarta. & filius dicit creditor in sua legitima: & creditores præferunt legata-

rijs. l. h. §. si verò. C. de iure delib. Cum aut quilibet simplex legatarius habeat bona testatoris obligata vt. l. j. C. cõm. delega. l. forriori videt. quod bona debent esse obligata pro legitima: & dicit quod istud est suum fundamentum & alij doctores non probauerunt istam conclusionem: sed imo istud fundamentum ante eum fuit Fulg. in dicto cõ. lxxxij. quod fortasse potuit ipse non vidisse. In contrarium sententiæ videlicet quod filius nõ detur hypothecaria pro legitima tenet Alex. in. d. l. in quarta. in. vij. col. in ver. cõfirmo prædicta: dicit nõ reperiri iure cautum quod filius habeat hypothecata bona in solidum pro legitima iuxta. l. creditoris. ff. de distract. pigno. Idem tenet Alex. in consi. lxxvij. clarissime doctor. iij. volu. in vlti. colu. in ver. Non obstat id quod dicit de legitima. vbi dicit quod bona nõ sunt obligata pro legitima filij. sed solù pro ea filius habet conditionem ex lege contra heredes vt est casus in. §. ceterum. in authentic. vt eum. de appellat. cognõ. & est communis opinio in. d. l. iij. quartam. et alijs allegatis ibi per Alex. Idem tenet Alex. in consi. xviij. visõ titulo. q. vj. volumi. nu. 13. per allegata ibi per eum & in consi. 154. duplicato per errorem numero. 13. & 14. septimo volumine. Idem late firmat insignis doctor. d. Bulgarinus senen. in quodã suo consi. visõ & dicitur cõsiderato quod est impressum post quemdam suam disputationem: quæ incipit. Sempronius condidit testamentum quod consilium est subscripito ad quoddam cõsiliu. do. Bartol. Socini qui idem consilio per optima fundamenta de quibus ibi. Istam etiam opinionem tenet Decius nostræ ætatis facile primarius in cõ. lxxxv. in casu mag. & c. in vltima colu. & dicit esse veriorẽ: & respondet ad fun-

h iij demota

damenta tenentium partem contrariā. & primo, q̄ Bal.in.d.consilio.cxxxj. nō dicit, q̄ pro legitima sint hypothecata bona & si diceret hoc nō probat de iure: & ideo procedit fundamentū. a. factum per Alexandrum q̄ iure hoc cautum non reperitur argumentū. illū. C. de colla. & q̄ rationes Fulgo. sunt parū efficaces. Nam dum arguit à legatarij ad filios q̄ ex quo legatarij habeat hypothecam filij non debet esse deterioris conditionis: dicit ipse quod argumentum procederet data paritate terminorum, quod scilicet filij pro legitima habeant expressam voluntatem testatoris prout habent legatarij: sed quia legitima debetur ex dispositione legis, non similitur argumentum de hypotheca cōcessa pro legato iuxta. l. j. C. de commu. de lega ad legitimā quæ nō habet expressam voluntatem testatoris & q̄ ex hac ratione magis faueatur legatis quā legitimis: tenet Saly.in.l. finis. §. repletio nem.in fine. C. de inoffi. testa. & sequitur Alexan.in.l. in ratione la. j. in princip. in vii. col. in vers. Item nō videtur bene dicere. ff. ad. l. falcidiani: pro quo optimē facit: quia alimēta de iure iurata habent privilegia: vt per Barto.in.l. mella.in princip. ff. de ali. & cib. lega. & tamen alimenta non habent tacita hypothecam: nisi sint relicta in testamento: quia tunc habet hypothecā sicut cetera legata vt per Bart.in.l. Gaius. ff. de annuis lega. & in. l. Lucius. ff. de alimē. & cib. lega. & latē dictū fuit in p̄cedenti cap. xxij. & ita tenēdū puto. ¶ Quā tamen conclusio nō limita nisi ageretur pro supplemento legitime habito refo

tima sit relicta in testamento. Illud est quod debet suppleri censetur relictum: vt in nota. quæstione tradit Bald.in. hac edictali. columna. ij. verifico. & p̄ mo quæro. C. de secun. nupt. quia tunc sicut pro alijs relictis cōpetit tacita hypotheca. d. l. j. C. communia de lega. iij. & pro supplemento legitime hoc mō debito: & ita tenet Decius in dicto. q̄ si. cccxxxv. in fine. & bene. C. conclusio. q̄ supra firmata q̄ in legitima non fit bona tacite hypothecata procedit quod nullo modo legitima est relicta: ut petitur ex dispositione dicti. l. Partus. ff. §. quarta. & d. autem. non in. l. i. §. iste. xxiii. casus nō est verus. ¶ In reperiō alios casus in iure expressos quibus detur tacita hypotheca, nisi daretur alios quosvidē infra in tertia parte principali in primo membro. numero. 12. 13. quos oblitus fui ponere hic, ideo est supple hęc quāuis nō sit proprie tacita hypotheca in eis. Fateor tamē q̄ per tuta possit induci etiā in alijs casibus: sicut enim potuerūt leges ciuiles adducere hypothecā in casibus prædictis: ita & statuta municipalia possunt eū in alijs casibus introducere iuxta tenentia. l. omnes populi. ff. de iusti. & iurēd. quia sicut pacto potest hypotheca induci ita & statuto: quā potest fieri per pactum arguendo afirmatiuē potest eū fieri per statutū. l. nō impossibile. & ibi Bar. d. doct. ff. de pactis. & glan rubric. C. de decre. decu. libro. x. & ita firmat Bar.in.l. fin. C. de iure rei publici. lib. x. Soci. per plura aliana tenet in consil. ccc. circa præsentem. ij. volu. j. colum. ¶ Insuper ad declarationem præsentis. iij. membri huius secundæ partis in quo tractatum est de tacita hypotheca: notandum q̄ in tacita hypotheca veniūt bona præsentia & futura, & etiā nomina debi

na debitorū tam presentia quā futura vt per Bal.in.l. j. pen. col. ff. solu. matrimo. & in. l. hac edictali. §. omnibus. post Cy. ibi. C. de secun. nup. & in. l. vbi adhuc ad iure. post Iaco. de rau. ibi & Cy. C. de iure do. & ita etiā tenet & corroborat Saly.in.l. fin. C. quæ res pign. obli. ga. post. loquēdo in hoc opinione primam glo. ibi & reprobado opinio. loā. glossatoris & ita etiam tenet Roman. in. l. i. §. car. 5. & ista videtur verior & cōmuniō opinio, de iure, quicquid in contrarium valuerit Bald.in.l. ij. C. de heredi. acti. vbi voluit q̄ in tacita hypotheca veniant presentia tantū: & in l. ij. C. de priuileg. h. vbi dixit esse speciale in silico q̄ in tacita hypotheca eius fauore veniat futura: quia (vt dixi) tenendum est quod in tacita hypotheca veniant bona & nomina debitorū tam

166 præsentia quam futura. ¶ Sed dubitatur quid dicendum sit de pecunia, an scilicet illa veniat in tacita hypotheca. Et videtur dicendum quod sic per textum & ibi Bartol. in l. cum tabernam. §. finali. ff. de pign. ribus, vbi dicitur quod in generali obligatione bonorum venit pecunia: tamen Bal.in.l. certi iuris.in.vj. quest. C. loca. tenet quod, neq̄ merces, neq̄ pecunia veniat in tacita hypotheca: quia talia nō videtur inesse tacite hypothecæ propter celere motū. l. debitor. ff. de pigno. cū alijs allegatis per opinionem. Idem videtur tenere Alexander in d. l. cum tabernam. in apostil. ad Bar. & ratio rationis est: quia pecunia dicitur ferri per venalis & parata alienationi. l. vxorē. §. legauerat. ff. de lega. iij. & not. Bald.in.l. h. ad fi. C. de cōpen. & sequitur Alex.in.l. generali. §. vxorē. ff. de usu fruct. de lega. & propterea non videtur esse in certo loco. ¶ Tamē est aduertendum q̄ prædicta sunt intelligenda in ta-

cia hypotheca de qua in. d. l. certi iuris. quæ est restricta ad certū locū videlicet ad domū locatam, & in illa militat ratio assignata per Bal.in.d. l. certi iuris.in.vj. quest. q̄ pecunia & merces venales nō videtur esse in domo locata cū sint venales vt per Alexā. in locis prælegatis: sed in alia tacita hypotheca extra terminos dicti. l. certi iuris. & sic non restricta ad certū locū vt patet in casibus viginti tribus supra enarratis: quia in illis cessat ratio restrictionis p̄dictæ dicendū videtur q̄ pecunia cōprehendatur sicut cōprehenditur in generali hypotheca expressa. d. l. i. §. tabernam. §. fi. argu. l. cū quid. ff. si cert. p̄ta. & facit quia etiā in tacita veniūt nomina debitorū: vt dixi supra & habetur per glossam & doct. in. d. l. j. C. de heredita. actio. & per Pau. de cast. in cōsi. cccxcv. notandum primō. & nō videtur ratio diuersitatis inter pecuniā, & nomina debitoris: & galax parificat tacitā & expressam, vt scilicet in vtraq̄ veniant bona presentia & futura. d. l. hac edictali. §. omnibus. cū ergo veniant omnia bona: ergo venit etiā pecunia: quia appellatio bonorū venit etiā pecunia vt. l. j. & ibi not. Bal. & Saly. C. de usufructu & propterea concludo q̄ licet in tacita hypotheca de qua in. d. l. certi iuris. nō veniat pecunia per rationes adductas per Bal. & Alexan. Tamen in alijs tacitis hypo-

167 thecis sic. ¶ Postremō in materia tacite hypothecæ notādū est q̄ statuto statuto q̄ instrumenta confessionata vel garentigata habeat executionē paratam tale statutū militabat, etiā si petatur executio vigore instrumenti ex quo resoluta tacita hypotheca: ita communiter cōcluditur, vt habetur per Bar. Bal. & latius Imo. in. l. j. ff. de his que in testam. delect. & per Bald.in.l. vnica. §. & vt pleni.

plenus. C. de rei vxor. actio. & in l. ad pbatōne. la prima. C. de pbatō. & ita tenet Alex. in l. iuris gentiu. §. qd ferē in vlt. col. ff. de pbatō. Et licet loquatur in stipulatiōe psumpra ide est in tacita hypotheca. vt tenet Bal. nouel. in. vj. parte in. vij. priuilegio in. j. col. Subdit tamen qd vidit esse cōsultū qd dicta communis opinio procedat, quādo agitur via executiua vigore tacite hypothecē contra ipsūm principale nominatū in instrumēto: & ita dicit esse de mente Bal. in l. j. C. cōm. de leg. ¶ Et istud idē est etiā quando peritur executio instrumenti, in quo est expressa hypotheca. quia illa datur solū cōtra principale debitōrē & eius hæredem. nō autē contra tertiu possessōrē: vt per Benedicū de Barziz de aretio in tractatu quatuoragētiē: in colū. xxxij. versū. descendens nō ad. ix. & ita tenent Bal. & Ang. in l. i. j. C. si ader sus. credi. Bal. in l. hac edictali. C. de secūdis nuptijs. & in l. si per. C. de iure do. Bar. in repetitiōe. l. iij. in. iij. q. C. de pign. Ang. Imo Alex. & alij. in l. j. §. si hæres. ff. ad. Fely. in. c. cum super. in. vj. col. in. versū. & nota qd tertius. de re iudicata. Et hāc cōsultatiōē qd licet executio cōcessa per statutum habeat etiā locū quo ad hypothecā tacitā virtualiter subintellectā in instrumēto. firmat Alex. in cōs. cxxvj. repetitus ou. 7. & per totū in. vj. volū. Et per ista sum expeditus de hypothecis tacitis.

¶ Tertia pars principalis.

Menō nunc ad tertiam partem principalem tractatus, in qua tractandū est de pignoriibus.

Et pro intelligētia primō p̄mittēta-

dū est qd quadruplex est pignus. ¶ Primum pignus est cōuentionale qd ex parte cōuentione pcedit. de quo est gl. magistra. & ibi clarius per Bar. in. l. i. princ. ff. de pig. acti. ¶ Secundū est pignus legale qd tacite à lege constituitur certi iuris. C. loca. & in. l. de actio. §. i. Seruiana. cum alijs casibus notatis. ¶ Tertiu pignus est pignus prætōriū qd constituitur quādo nulla præcedente sententiā diffinitiuā. proceditur cōtra reū in contumacia. & fit immisio ex primo decreto in bonis debitoris. iuxta. l. i. vnus. ff. de bo. aut. iudi. post. ¶ Quarto pignus est pignus iudicialē qd constituitur quando præcedente sententiā diffinitiuā p eius executiōe fit immisio in bonis debitoris condemnati ex primo decreto. vt. l. à diuo Pio. per totū. ff. de re iudi. licet etiā istud quādoq; appetitur prætōriū. vt. l. j. C. de prætō. pign. ratione: qd vtrūq; expeditur à iudice. ¶ J. suo loco dicitur in quibus differat pignus prætōriū & iudicialē. ¶ Sic uterq; ista pars continet tria genera pignorum obmissio legali de quo iam dictū est. s. in quarto membro secundæ partis. Ita diuiditur ista pars in tria membra. In primo membro videbimus de pignoriibus & hypothecis cōuentionalibus quomodo: scilicet & quibus verbis constituantur & per quos. In secundo tractabitur de prætōrio pignore: & in quibus differat pignus cōuentionale & prætōriū. In tertio t̄getur de pignore iudiciali.

¶ Summariū.

¶ Ius reale constituitur per pignus & hoc est speciale in pignore. ¶ quare.

Pignus conuenionale potest inter adiens conli

- constitui: & per literas.
- 1 Pignus conuenionale quibusvisq; verbis contrahi potest: & sine scriptura. Item in quantum obligatione potest contrahi: Item potest constitui pro tota tempore & pro parte temporis. Item de nocte: & pro quacūq; causa &c.
- 4 Hypotheca constituitur per pactum iniunctum inter debitorem & creditorē quod licet a creditorē alienare rem debitoris.
- 5 Hypotheca constituitur per verbum mutuo.
- 6 Subscribitur contractum. vel scripturam in qua res sua est obligata dicitur pignus constituere. nisi subscribat se tanquā testem.
- 7 Pignoratus suam possessionem: vōmo verbo possessionem: intelligitur illa pleno iure pignorare.
- 8 Pignus vel hypotheca. an possint accedere obligationi nulli & inefficaci.
- 9 Pignus vel hypotheca non constituntur nisi aliqua obligatione precedente.
- 10 Hypotheca introducta à lege in bonis patris pro administratione facta per patrem in bonis filij dupliciter consideratur.
- 11 Actio pignoratoria directā quæ datur debitori quando nascatur.
- 12 Actio semel nata non potest iterum nasci.
- 13 Filius familias si & seruus pro negotio & causa peculari si liberam habeat administrationem possunt res penulares pignori dare.
- 14 Hypotheca potest cedi sine principali: & cuius sit effectus talis cedio.
- 15 Hypotheca potest remitti pacto debito principali non satisfacto.
- 16 Hypotheca potest legari per testatorem.
- 17 Retentio. an locum habeat vbi ipsa hypotheca nulla est vel saltem iuris.
- 18 Accoleus pignori. an dicitur pignus.
- 19 Pignoratio vnus rei pro alia. an sit valida.
- 20 Venditio vnus rei pro alia. an sit valida.
- 21 Venditor vendens rem alteri obligatam asserens illam esse liberam. & tamen obligatam piana falsi tenetur: distimulans autem tenetur crimine stellionatus.
- 22 Pignora data locatori in contractu locationis. an per reconuolutionem censentur repetita.
- 23 Contractus in pignoris dicitur nominatus.
- 24 Hypotheca in instrumēto non adiecta. an per notarium ex suo officio possit suppleri & apponi.
- 25 Clausula in instrumēto & contractibus apponi solita. an semper subintelligatur.
- 26 Substantialia & naturalia contractus quæ dicuntur.
- 27 Pignoratio vel hypothecatio facte pro tanto debito quod nulla sit spes missionis potius dicitur alienatio quā pignoratio.
- 28 Statuto dictante quod quilibet teneatur facere describi res suas in sistimo. an creditor teneatur res pignoras describi facere: & sub qua forma.
- 29 Res pignorate qualiter dantur a creditorē possideri.
- 30 Fructus rei pignorate quo casu cedant creditōri.
- 31 Creditor turbatus in possessione rei pignorate habet interdictum rei possideus.
- 32 Creditor habens castrium pignoratium potest exercere iurisdictionem.
- 33 Debitorem possidere rem pignoratam quo ad effectum: vsucapiendi qualiter sit intelligendum.
- 34 Creditor qualiter dicitur pignus possidere: & qualiter debitor.
- 35 Hypotheca cōuenionalis per quas personas possit vel non possit constitui.
- 36 Pignus non constituitur mandato. nisi sit ad hoc speciale.

- 37 Obligatio conditionalis purificata conditio-
ne retrotrahitur, nisi obfite defectus rei vel
personae.
- 38 Regala quod ratihabio retrotrahitur &
mādo coparatur pluribus causis limitatur.
- 39 Obligatio pignoris, an possit alius quæri
per alium.
- 40 Rei venicatio differt ab hypotheca.
- 41 Pater an v. admittit. mor legitimus filij ac
cipiendo pignus vel obligationem acquirit
vident hypothecari filio.
- 42 Pupillus, an possit rem pignori dare.
- 43 Mutuus alienam pecuniam suo proprio nomi-
ne & pro accipiens, pignus non acquirit hy-
pothecam domino pecuniae, sed sibi mutuantis.
- 44 Administratores civitatis, an possint obliga-
re bona civitatis quod pro civitate accipiunt
aliquam pecuniam.

¶ Tertie partis primum
membrum.

Apiedo itaque

primum membrum in quo vi-
cendum est de pignore, &
hypotheca conditionali.
Primo inuestigandum est quomodo &
quibus verbis constituitur pignus vel
hypotheca conventionalis. deinde per
quos personas constitui possit vel non.
¶ Primo, itaq; notandum est q; licet alia
iura realia non constituantur solo consensu
sed requiratur traditio: vt. l. traditioni-
bus. C. de pact. & l. iij. §. j. & l. si partē,
in prin. ff. quemadmo. ser. amit. tamen
speciale est in pignore per q; etiam ius
reale constituitur: vt. l. pignoris. ff. de pig-
no. & l. pignoris. C. cod. vt. nudo con-
sensu constituitur: vt. l. si tibi. §. de pi-
gnore. ff. de pac. & l. j. & ibi no. Bart. ff.
de pig. ac. ¶ Et ratio est secundum Bar.
in. d. j. §. ga constituitur pignoris est mo-

dici praeiudicij. & similis ratio est in
fi. C. quæ res pigno. pof. Sed Bal. in. d.
traditionibus. vers. sed hic quæ qua-
re & c. in. ij. col. assignat alia rationem
videlicet: q; si cōuentio hypothecæ non
produceret ius reale: alias nihil opera-
retur cū ius personale inest ex præm-
bulo cōtractu cui hypotheca adiicitur,
cū ergo hypotheca non pariat personam
merito parit realem actionē alias esse
frustra. sed promissio facta in contractu
circa dominum non est frustra: quia illa
parit actionem personalem cōtra pro-
mittentem: sed quoad dominium expo-
nditur traditio: & istam etiam rationem
tenet ibi Salyce. & sequitur Isacio. Et
habet quod pignus constituitur sibi
consensu. ¶ Item constituitur pignus
conventionaliter inter abentes: vt. l. de-
ditor. §. si. ff. de pigno. & ideo etiam per
epistolam contrahi potest & non valet
licet non sit in ea dies & consuetudine
tabernam. §. idem. q; d. i. & ibi
Bartol. ff. de pigno. & Bald. in. j. con-
d. C. in. §. in. ij. col. in. v. verba
vtrum pignus. ¶ ¶ Item contrahitur
quibuscumq; verbis, & sine scripturatur
est. tex. in. l. contrahitur. ff. de pigno. &
ibi Bald. in. l. si in prin. C. de
res pigno. ob. pof. sit. ita q; ad eius con-
stitutionem impropria verba sufficiant
in tantū q; verbū dotis q; de sui natura
importat translationem domij: vt in-
stituitur. de act. in. §. sic itaq; & verbū cō-
gno. & cōced. dummodo subiecta ma-
teria non repugnet: important cōstitu-
tionem pignoris. vt per Soci. in. cōfilio.
xcij. circa primum. in. ij. col. ij. volumi.
¶ Item constitui potest in quacūq; obli-
gatione. videlicet rā pura quā in die. vel
sub conditione. & siue procedat obliga-
tio siue sequatur & tam pro toto debito
quā pro parte: & tam pro sua obliga-

tionē quā alienā. & tam pro civili obli-
gatione quam pro naturali tantū: vt est
text. plen. in. l. res hypothecæ. ff. de pig-
no. ¶ Itē potest constitui pro toto tēpore:
& pro parte tēporis: vt. l. licē liberatur.
in. prin. cū gl. ibi. ff. quib. mo. pig. vel hy-
pothe. sol. Et non solum pro debito pecu-
nario: sed etiā pro alia causa: puta si do-
pignus alicui vt pro me fideiubeat: vt. l.
si re alienā. §. si. ff. de pigno. actio. ¶ Itē
potest constitui etiā de nocte: vt est glo.
in. l. more. ff. de ser. licet & ceteri con-
tractus: vt est text. & ibi per doc. in. l. nō
minor. C. de transact. ¶ Itē potest constitui
in rebus alijs sitis. & quo ad hypotheca-
riam sortitur debitor sorū in loco cō-
tractus: vt per Bal. in. l. ij. in. fi. C. man.
¶ Item potest constitui pignus in testa-
mento: vt no. Bar. in. l. non est mirū. per
illū. tex. ff. de pig. ac. ¶ ¶ Itē constituitur
pignus seu hypotheca per pactū initum
inter creditorem & debitore: quod li-
ceat creditori alienare aliquid rem pro
suo credito. nā ex hoc pacto intelligitur
illa res obligata creditori. tex. est. & ibi
not. Bartol. in. l. iij. §. h. in. fi. qu. po. in. pi-
gno. habeat. & sequitur Bald. in. l. cre-
ditores. in. h. in. primā lectū. C. de pign-
per dictum. §. h. in. qu. dicit non esse
alibi. ¶ Similiter dicit Bald. per licen-
tiam datam creditori de ingrediendo
propria auctoritate aliqua bona debito-
ris. Nam per talem licentiam censentur
illa bona obligata ipsi creditori: etiam
quod illa non fuissent expressē obliga-
ta. ita dicit ibi Bald. per text. in. d. l. iij.
§. h. in. & ita refert & sequitur Alexan.
in. d. §. h. in. a post. ad Bar. ¶ ¶ Item
constituitur pignus vel hypotheca per
ista verba: videlicet mutua mihi decem
super isto libro, vel super ista re. vt per
Bartol. in. l. codicillis. §. in. l. itro. ff. de lega.
ij. & faciunt not. per Bartol. in. l. se. in. d.

quem. ff. de annu. lega. & per Bald. in. l.
j. C. commu. de lega. & per Cor. in. con-
silio. c. cxcv. ij. col. ij. volumi. in. l. re-
tra. g. & h. ¶ ¶ Item constituitur pignus
si quis subscibat contractum vel scri-
pturam in qua res sua obligatur. Nam
ex hoc videtur obligationi cōfiteri.
text. & ibi not. Bart. in. l. fideiussor. §. j.
ff. de pigno. post gloss. ibi. ¶ Similiter si
quis fideiubeat pro eo qui rem suam
prius obligauerat. nam ex hoc censetur
approbare obligationem prius de re sua
factam: secus autem esset si obligatio &
hypotheca de re fideiussoris subsequer-
etur post fideiussionem. text. est in. l.
si gratuitam. alias incipit. Pomp. scribit.
§. h. in. in. quib. cau. pig. vel hypotheca
taci. contra. Et sic est ibi text. q; quis
fideiubendo censetur approbare & cō-
sentire. de quo tamen dicendum est: ve
habetur per glo. Bald. & Salyce. in. l. ex-
ceptione. C. de cuiuslibet. §. Intellige
tamen predicta. nisi quis subsciberet
se tanquam testis: quia per talem sub-
scriptionem non censetur approbare
obligationem & hypothecam de re sua
factam in scriptura. text. & ibi Bartol.
post gloss. in. l. Caius. ff. de pigno. actio.
De qua tamen decisione latē dicendum
est vt habetur per Bartol. Alexandr. &
alios in. l. quæ doris. ff. soluto matrimo.
istis præmissis, quæritur modo in ma-
teria de nonnullis questionibus.
¶ ¶ Et primo, quæritur si quis pigno-
ret suam possessionem vtendo hoc ver-
bo possessione intelligatur pignoris re
pleno iure. & sic respectu possessionis
& proprietatis? Et dicendum est quod
sic: vt est text. in. l. j. & ij. C. si pi-
gna. da. sit. & no. gl. in. d. l. ij. in. ver. possesio-
nem, quæ exponit, id est, plenā proprie-
tatem. & ibidē hoc no. Bal. & facit quia
interdū possessio capitur pro proprie-

tate vt lege interdum. ff. de verb. signi- & ita refert & transit Alex. in l. si rem aliquam in penul. colu. in versu. extra glo. & Bar. ff. de acquir. possel. ¶ Secundo quæritur, an pignus, vel hypotheca possit accedere obligationi nulli vel inefficaci? Et breuiter dicendum est quod non: vt est glo. non. cum qua transit ibi Bartolus & alij in l. iij. in glo. fina. ff. de conditione ob turpem causam: & not. Iason. in l. text. h. ff. de conditio. in debi. vbi ex hoc non. quod paria sunt aliquid esse nulli de iure vel inefficax, & multa ad hoc cumulat idē Iason. in l. fina. ff. de officio eius cui mandata est iurisdictio. & idem Iason. in l. si dari. ff. de verborum obligatione. ¶ Et ratio istius decisionis est: quia hypotheca vel pignus constitui non potest nisi aliqua obligatione præcedente: vt est textus, & ibi not. Bartol. in l. contrahitur. ibi propter aliquam obligationem. ff. de pignori. paria autem sunt nullam obligationem præcedere: vel aliquam sed nullam vel inefficacem. argumentum l. quoties. ff. qui falsidare cogantur. & l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudica. Et quod ab initio hypotheca constitui non possit sine principali obligatione est textus, & ibi not. Bartol. in l. fideiusor obligari, in princip. ff. de fideiusori. & tenet Alexand. in consil. cxxxij. animaduertis numero. 20. sexto volumi. ¶ Nec habet obstare predictus textus in l. cum oportet. §. fina. C. de bon. quæ libe. vbi habetur quod hypotheca introducta à lege in bonis paternis pro administratione facta per patrem in bonis filij incipit à tempore inchoate administrationis: & sic videtur incipere ante obligationem personalem: quia pater incipit obligari demum post malam administrationem: quia respodetur ad hoc fe-

cundum Bal. & Salic. post Pe. ibi quod duplex est obligatio principalis quæ tenetur filio: vna scilicet generalis & prima: quia pater obligatur statim cum incipit administrare: quia ex tunc obligatur res filij saluæ facere & hoc res filij administrare, & sine fraude patris ad suam vtilitatem: & hæc non potest esse hypotheca: sed subsequntur. Altera est specialis & secundaria quæ tenetur ex mala administratione: vt in l. 4. autē. & §. si apud. l. si duo. ff. de pign. & ista in tempore antecedit hypothecæ & sic veru est dicere quod omnino quia obligatio antecedit hypothecæ hæc intelligendam refert & sequitur Soci. in consil. xli. iij. volu. colum. in versu. & facit ratio. ¶ Et pro confirmatione prædictorum facit not. Bartol. in l. si rem alienam. §. committitur de pign. actio. vbi quærit quomodo natus actio pignoratitia directa, quæ datur debitori? & cõcludit quod natus tempore solutionis debiti. sed quæ natus ex cõtractu dudum ante celebratum & sic nascetur hodie ex materia aliqua & idem dicit in mutuo recalcitra to ex cõsumptione vt. l. nam & si facta. l. si à furioso. ff. si cert. peta. & in actioe tutelæ: vt. l. si tutor. in fin. c. l. sequenti. ff. de tute. & ra. dis. & in actione expulatu pro dote: vt. l. si constante. §. si solu. matri. & plura alia adducuntur per eam. ¶ Dum ergo dicitur quod obligatio hypothecaria nõ oritur ante principalem obligationem inimpleri debet ante cõtractu celebratu ex quo postea oritur ipsa principalis obligatio, & illa videtur melior intelligētia & magis mente iuris procedens quã illam Bal. & Salic. Cũ non videatur iure probari generalis actio oririur ab initio cõtractus: quia illa quæ oritur à principio est actio

compe-

cõpetens ad implementu cõtractus illa autem quæ cõpetit sequuta mala admittitur: & sic ad diuersum effectum quã cõpetat illa prima & ideo non videtur eadem dem actio sed diuersa. ¶ Facit quoque actio semel nata nõ potest iteru nasci. l. si duo. §. si de arbi. & l. si ita quis stipuletur. et. l. si sic stipularis. ff. de verb. obliga. & not. Bart. in l. Pomponius. la secunda in vlt. col. versu. sed contra prædicta. §. de negotijs gestis. Cõcluditur ergo quod vera est decisio quod hypotheca non potest constitui nisi præcedat cõtractus validus & aptus ad obligationem producendam: & quod quãdo obligatio principalis est nulla, vel inefficax illi non potest accedere hypotheca. ¶ Et ex hoc inferitur quod sicut obligatio filij familiaris in mutuo est inefficax iuxta totu tit. ff. & C. ad mace. & similiter fideiusio seu intercessio mulieris propter beneficium Velleiani iuxta totu titu. ff. & C. ad Velleia. Ita & obligatio, seu hypotheca accedens dicte principalis obligationi est inualida & ei obstat exceptio prout obstat principali obligationi in vt est text. in l. si alius. ff. quæ res pig. obli. pos. & ibi Bar. Intellige tamē & de clara prædicta notabiliter pluribus modis. ¶ Et primò, id quod dictu est in muliere quod sicut ex beneficio Velleiani intercessio pro eã facta est nulla ita & hypotheca ei accedens quod nõ procedat quãdo mulier esset in aliqua debitorum ipsi mariti. Nã non obstante Velleiano posset pro ea quãtitate pro qua est debitorum obligare rem suam pignori pro marito vt est text. & ibi not. Bart. in l. j. §. fin. ff. de pig. ¶ Secũdò, intellige prædicta pro eedere etiã quando nõ ipsa mulier, vel filius sua. sed alius pro eis cõstitueret hypothecam vel pignus. nam etiam tunc nõ valet hypotheca vt est text. & ibi not.

Bart. in l. ij. ff. quæ res pig. obli. non pos. ¶ Tertio, declara id quod dictu est de filios fami. procedere præter quã in causa peculiari. Nam pro negotio & causa peculiari tam filios fami. quã seruis si liberam habeat administrationem possunt res peculiares pignori dare vt est text. & ibi glo. & Bart. in l. si conuenit. §. fina. cum. l. sequenti. ff. de pigno. actio. & hæc quando obligatio fit in vtilitatem peculiij: secus autē si pro alijs negotijs: quia tunc etiam quod haberent liberam administrationem, & obligaret res peculiares obligatio non valeret: vt est text. & ibi declarat glo. & approbat Bart. in l. j. §. quæ res pig. obli. non pos. Nisi forte in concessione liberæ administrationis fuisset res permilla, etiam facultas donandi: quia tunc indistincte dicitur res obligare possent: vt subdit text. in d. §. j. & declarat ibi gloss. ¶ Tertio, quæritur, an licet à principio hypotheca vel pignus non possit constitui sine aliqua obligatione, vel cõtractu præcedente: tamen an postquam est constituta possit diuidi & separari ab illa principali? & breuiter respondetur quod sic: nam potest cedi hypotheca, vel pignus sine principali: vt. l. Iulianus. in princ. ff. de leg. iij. & l. grege. §. cū pignori. ff. de pigno. & l. iij. C. si pig. pi. da. fit. & not. Bartol. in l. fideiusor obligari. in principio. ff. de fideiusor. Cum concordant ibi allegatis per Alexandrum. Cuius autem effectus sit cõfessio hypothecæ sine principali, vide ibi per Bar. ¶ Et ex predictis inferitur quod hypotheca & pignus potest remitti pacto licet debitum principale non sit satisfactum, & sic potest tolli hypotheca remanente debito principali vt. l. si tibi. §. de pignore. ff. de pactis. cum ibi plene not. per gloss. Bartol. Alexandrum & alios, & est ibi in hoc gloss. ordinaria cõ-

mua

muniter approbata quæ disputat, an si remissio principalis debiti vitiatur: vitietur etiam remissio hypothecæ? & gl. distinguit quod aut vitiatur remissio principalis debiti ex causa quæ respicit etiã pignus: & tunc vitiatur etiam remissio pignoris: aut causa ex qua vitiatur remissio principalis debiti nõ respicit remissionem pignoris: & tunc licet vitietur remissio principalis debiti: tunc non vitiatur remissio pignoris: & ita refert & approbat Soci. in d. cõf. xli. in præsentibus consultatione in vltima colu. in versic. primo est. quarto vol. & isto casu habet locum regula, quod vtile p. inutile nõ vitiatur de qua. in l. j. si stipulanti. ff. de verb. obligat. & per Bar. in l. j. grege. §. alud. ff. de fideiuf. quia obligatio hypothecaria recipit separationem & diuisionem à principali: & ita tenet Soci. in d. cõf. xli. ¶ Itẽ ex prædictis inferitur quod hypothecã potest legari per testatorem sine principali actiõne, vel creditore expressè not. Barto. in d. l. fideiuffor obligari. in principio. & latè firmat Alex. in l. si domus. §. fina. in quinta lmi. ff. de lega. j. reprobandi ibi Paulum de castro. & ibi hoc etiam firmat Jas. in quinta ampliatione & Alex. in cõf. xli. visis instrumentis in tertio volumi. ¶ Quinto, quæritur, an si obligatio hypothecaria non valet saltè sit locus retentioni? & videtur dicendum quod nõ per text. in l. cù vitiosè. ff. de pigno. Tamen in hoc Bar. in l. j. eo. titu. opponendo de d. l. cum vitiosè. soluit distinguedo quod aut hypothecæ nõ valet: quia res non erat debitoris, & tunc si res efficitur debitoris vitium quod obstabat inuenitur purgatum & datur retentio & habet locu. d. l. j. §. j. Aut hypothecã nõ valet ex alia causa vitiosa quæ non fuit purgata & tunc non datur retentio, & procedit. d.

l. 18. Cum vitiosè. ¶ Quinto, quæritur: illud quod accedit pignori dicitur etiã pignus? & breuiter dicendũ est quod sic per text. in l. si conuenere. §. si nuda. & ibi Bar. ff. de pign. acti. Et ideo dicitur quod allauio quæ accedit rei pignoris: cedit etiam obligationi pignoris: vt est text. in d. §. si nuda. & text. in l. si fundus. in princip. ff. de pigno. & similitèr omne aliud commodum & etiã in eodem modu quod sortuitur accedit rei pignorate pertinet ad debitorem & sequitur conditionem pignoris: vt. l. si iunct. §. versu. quicquid. ff. de pign. & text. & in no. per Bart. & alios in l. Paulus. §. j. §. sequenti. eodem titu. De qua tamen materia dicendum est vt latè didicimus suprà in secundo membro secunde partis vume. 25. Cum alijs ibi sequitur vsq; ad sextam ampliationem. ¶ Et ex hoc inferitur quod prædicto pignorate cõprehenduntur in tali obligatione instrumenta quæ in illud importata fuerunt: vt ibi perpetuo essent durantes: necessitate vt est text. in l. debitor. ibi in gloss. & Barto. & alij. ff. de pigno. ¶ Sexto, quæritur quid si in datione pignoris fuit data vna res pro alia partem: quia cum debitor daret se affirmatiuè illud esse aurum, an saltè in ære valeat pignus? & responderetur quod hoc totum pendet à voluntate creditoris: decepti quia si ipse vult quod valeat: ære valebit: si autè non vult nõ valebit: text. est iuncta glo. no. in l. j. ff. de pigno. acti. Et ex hoc inferit Bart. ibi ad hunc quod contractus in quo creditor fuit deceptus confertur in eius voluntate: si uere ipsius decepti & in odium decepti: similitèr in cõtractu cui dolus debet causam. l. elegatèr. in principio. ff. de dolo. cum alijs allegatis ibi per Bart. Subditur tamè ibi in text. in si. quod qui de-

dit vnum pro alio decipiendo tenebitur contraria pignoratitia & etiam criminè stellationatus per quod extraordinem: puniuntur vt ibi declarat gloss. & ad materiam adde no. per Alex. post Bart. in l. si id quod aurum. ff. de verb. oblig. ¶ Sed in venditione quando datur æs pro auro non valet venditio vt lege quod tamen. in fine. ff. de contrahen. emp. & quæ sit ratio differentie inter pignus & venditionem ponitur per gloss. in d. l. j. cum qua transeunt. ibi doc. & quod debitor qui dedit pignori vnam rem pro alia puniuntur crimine stellationatus est text. & ibi glo. in l. iij. §. j. in gloss. in verb. auertere. ff. de crim. stel. ¶ Item adde quod debitor vendens rem alteri obligatam alterius illam esse liberam & nemini obligatam tenetur pœna falsi: vt est text. & ibi not. glo. & Barto. in l. si à debitore. ff. de fal. Sed quando non exprimit illam esse liberam: sed dissimulat illam esse alteri obligatam tenetur crimine stellationatus vt est text. in d. l. j. §. j. & ita declarat gl. in d. l. si à debitore: sed si dixit illa non esse alteri obligatam, & si contrarium appareat promissit illam liberare euitat pœnã falsi vt declarat glo. in d. l. si à debitore. ¶ Adde etiã quod vnum pignus quæquid idoneam potest subrogari loco alterius existētis apud creditore vel hæbreu stellationator est. in l. si titio. ff. de pig. & tenet Franciscus de crema. no. 54. ¶ Septimo, quæritur, an pignora que data fuerunt in contractu locationis locatori si sit facta tacita reconductio iuxta terminos. litem quæritur. §. qui impleto. ff. loca. censentur repetita in reconductione: & in hoc distinguedum est, quod aut dicta pignora data fuerunt in principali locatione per conductore aut per tertium pro ipso conductore.

Nam primo casu censetur repetita: secundo non, nisi isto secundo casu interueniat consensus illius tertij ita not. Bar. in d. §. qui impleto. in prima colu. & sequitur Bal. in l. C. loca. licet aliud sit in pœna adiecta in principali locatio: ne quia illa indistinctè nõ censetur repetita in ipsa reconuentione tacita. & ratio est: quia pœna non est de natura contractus: ita vult Bald. & sequitur Imo. in l. cum pater. §. pater certam. ff. de legatis. ij. ¶ Adde etiam in materia, quod contractus pignoris dicitur contractus nominatus: vt no. Bald. in rubric. C. de re. permu. in versiculo. sed quæritur & c. ¶ Octaudo, quæritur, quid si in instrumento nõ sit adiecta hypothecã, an notarius possit illam supplere & apponere ex suo officio? & Bald. in l. j. in vltima columna. in versiculo. sed ponamus. ff. soluto matrimonio. tenet quod sic: quia tacitum exprimentum ius commune non legit. l. qui mutuam. ff. manda. & quod tacitè inest per modum fauoris habetur per expressio. l. non retè. C. de fideiuf. & quia notarius videtur rogatus secundum naturam contractus vt possit apponere omnia quæ sunt de eius natura. l. final. C. de fideiuf. Postea autem arguit in contrarium quod notarius non possit conficere instrumentu de eo quod ipse intelligit modo rationis: sed de eo quod percipit sensu, scilicet vel visu vel auditu & sicut testes qui dicerent hypothecã fuisse expressam: quæ non esset expressa: deponeret falsum ita & notarius: tamen ipse respondet ad hoc quod aliud est in tabellione quàm sit in testibus: quia ad tabellionem recurritur ratione peritiæ: vnde videtur rogatus quod secundum peritiam faciat instrumentum. vt to. de fa. de pi. & hyp. i no.

no.in.l.j.C.de vsur.& ita tenet Bald.
Idem tenet Barto. Veroncis in l. quod
si nolit. §. qui assidua. in. ij. columna. ff.
de ædil. edict. vbi inquit quod hypo-
theca honorum non posita in cōtractu
habetur pro appōsita: si notarius erat
confectus eam apponere in suis instru-
mentis: & facit. l. & quæ no. §. quod di-
citur ibi non ad illam quæ inferri quō-
tidie solet cautionibus. ff. de pigno. & fa-
cit gloss. no. in l. i. fundus. §. j. in veri-
culus. exigat. ff. de lege commis. & opti-
mus text. in lege si hia. in principio. ff.
fam. l. erei scū. faciunt no. per Alexand.
in. l. si hia. in principi. ij. colum. ff. de
dam. in sect. vbi vult post Bald. in. l. fin.
C. de si de iud. quod notarius simpliciter
rogatus vt conficiat instrumentum de-
bet illud conficere cū clausulis cōfue-
tis apponi ad idem nor. per Bar. & Ale-
xand. in. l. si prius. §. re cū placuit. ff. de
aqua plu. arcē. & conferat optimē no.
per Bar. Alexand. Socii. & Iaf. in. l. gal-
lus. §. idem credendum. ff. de lib. & post
hu. ¶ Et facit, quia semper partes vt
debetur tacite cōuenire de eo quod est
cōfuetum: vt est gl. no. & signanda in. l.
iij. §. in commissoria. ff. de leg. cōmis. &
Bald. in. l. j. in. ij. q. C. pro socio. & in. l.
incēdū. circa. fi. C. si cer. peta. & in. l. j.
§. ij. col. C. de fruct. & li. expe. ¶ Et clau-
sule consuete apponi subintelligūt
& habētur pro appōsitis vt est tex. opti-
mus cū gl. in. l. si. in fi. & ibi Bal. no. C.
de fideiuf. & in. l. huiusmodi. vbi no. mo-
derat. ff. de leg. j. bonus tex. in. c. cū.
Ferrariensis de constit. quem ibi not.
Bar. Ant. lmo. & alij dicentes illum esse
melioiem tex. de corpore iuris ad pro-
bandū q̄ illud quod solet apponi in cō-
tractu habetur pro appōsito etiam si nō
sit scriptum: & pro cōclusionē videtur
tenendum quod ea quæ sunt de natura

contractus possunt suppleri secundum
consuetudinem & stylium quando san-
obmissa. Ea autem quæ sunt de substā-
tia contractus, non ita not. Alexand.
consilio. xxvij. viso & præhabito. ij. q.
lumine. ¶ Substantialia autem cō-
tractus dicuntur sine quibus non pos-
test esse actus, prout est in cōtractu cō-
pensationis & venditionis res & pretium.
Naturalia autem dicuntur illa quæ
dicuntur intelliguntur de natura actus
declarat gloss. magistra in. l. pāta. cō-
uenta. in princip. ff. de contrahen. em-
& plenius Bald. in. l. ad exactionē. &
finem. C. de do. promiss. & refert Iaf.
l. cum quid in prima lectura in pō-
columna. ff. si certum petatur. & ha-
bitur per Bald. in. l. ex pretio. in fine.
eodem. & decisionem Bald. in. d. d.
solutu matrimo. de hypothecha supra
da tenet Iaf. in. l. certi. conditio. §. si
mos. in tertio not. ff. si certum petat.
& Decius in. l. semper in stipulatio-
bus in vltima columna in verbiis
ex prædictis. ff. de regulis iuris. & quæ
in pœna, & quid in iuramento. an pos-
sit suppleri vide per Iaf. in. d. §. si mos.
mos. & per Deciu in. d. l. semper in sti-
pulationibus. vbi etiam ipse huiusmodi
sinctionem supra factam inter substā-
tialia & naturalia contractus. Itē quæ
in constituto vide Alexand. in. d. cō-
silio. xxvij. & Deciu. vbi supra quæ
videntur tenere quod ista clausula su-
pleri non possit: tamen ego dubito de
hoc propter præcedentia per me allo-
gata: sed non examino: quia non est no-
stra materia idem de clausula consti-
tuto tenet Decius in consil. cexlvij. vltima
columna. referens Alexandrū in. d. cō-
silio. xxvij.

¶ Nono. quæritur, an quādo pignus
vel hypothecha cōstituitur pro tāto pignus

tio, vel debito, quod verisimiliter non
sit spes luitionis: dicatur potius aliena-
tio quā pignoratō? & breuiter respō-
detur, quod in tali casu non dicit obligā-
tio sed alienatio facta in creditorem:
vt. l. legata. §. si. & ibi Bartol. ff. de sup-
ple. lega. & l. qui habebat in princip.
ff. de lega. ij. & faciunt not. per Bart. in
l. in quorum ad si. ff. de pigno.
¶ Et ex hoc inferuntur plura & pri-
mo quod stante statuto quod quilibet
teneatur facere describi res suas in æsti-
mo, creditor tenebitur dictam rem sibi
pignoratam pro tanta quantitate quod
non sit spes luitionis describere in suo
æstimo: & leuare de æstimo debitoris
ita no. Ange. in. l. cum notissimū in prin-
cipio. C. de præscrip. xxx. an. & latē po-
nit Alexander in. l. prima. §. per seruū
corporaliter. ff. de acquirend. possessio.
mouetur p. d. l. qui habebat. & per plu-
ra alia de quibus ibi per eum.
¶ Secundo inferitur quod licet aliās
debitor dicatur possidere rem pignora-
tam quoad vsucapionem & omnes ef-
fectus concernentes dominium, & fru-
ctuum acquisitionem: & quoad alios
effectus præter prædictos cōsuetur pos-
sidere creditor: tamen quando res pi-
gnorata est pro tanto debito quod ve-
risimiliter nō sit spes luitionis: tūc quo-
ad omnes effectus & indistinctē habe-
tur pinde ac si dicta res esset ipsius cre-
ditoris: ita tenet Alexand. & Iaf. post
alios in. d. l. j. §. per seruū corporaliter.
& licet ibi Socii subtiliter aliqua in
contrarium adducat, tamen dicit quod
in iudicando non est recedendum a cō-
muni opinione. ¶ Tertio inferitur quod
licet alius restator superuiuens pigno-
ret suos creditores rem legatam alteri, &
per pignorationem non censetur adim-
nere legatum: per. l. qui post. C. de leg.

& l. si res obligata. ff. de leg. j. Tamen se-
cus est si restator pignorat dictam rem
pro tanta quantitate quod non sit spes
luitionis: nam tunc dicitur ademptum
legatum. perinde ac si plene & perfectē
alienasset: ita firmat Alexan. in. d. §. per
seruū corporaliter. post Barto. in. l. re
legatum in finalibus verbis. ff. de adim-
nen. leg. ¶ Quarto inferitur quod li-
cet aliās fructus percepti per creditore
ex re pignorata veniāt imputandi in for-
sem, iuxta. l. j. & ij. C. de pig. actio. Tam-
en qn̄ res fuit pignorata pro tāta quā-
titate quod nō est verisimiliter spes luit-
tionis, creditor facit fructus suos, & eos
lucratu tanquā perceptos ex re pro-
pria: ita nota. Alex. in. d. §. per seruū
corporaliter. & ibi etiā Iafon qui etiā
inset ad quædam alia vt ibi per eum.
¶ Item adde prædictis quod illud quod
dicitur est de re pignorata pro tanto de-
bito, quod sit verisimiliter spes luitio-
nis cum illationibus prædictis proced-
it non solum quando res pignorata
est tradita creditoris: & sic in proprio pi-
gnore: sed etiam in re simpliciter hypo-
theca talsq; traditōe ita firmat Alex.
in. d. si res obligata. in principio secun-
da col. licet ibi Rapha. arreatauerit cō-
trarium. ¶ In quācum autem dictum
fuit supra quod debitor censetur possi-
dere rem pignoratam quoad effectus
concernentes dominium, vel acquisitionem
fructuum: creditor verō dicitur
possidere quoad alios effectus: vt habe-
tur in. d. §. per seruū corporaliter. sup-
ple & declara aliquibus modis: & pri-
mo, quod creditor turbatus in possessio-
ne rei pignorate habet interdūm vt
possidens: vt habetur per Alex. Iaf. &
alios in. d. §. p. seruū corporaliter. ¶ Se-
cundo declarat, quod in tantum credi-
tor dicitur possidere pignus quoad alios
effectus

38 **tior. §. j. ¶** Facit etiam quia illa regula quod rathabitio retrahitur & mandato comparatur de qua in l. h. C. ad macedo. & in regula rathabitionem libro sexto recipit plures limitationes & inter alias limitatur in proposito quod non trahitur retro quādo auferitur ius quælitum illi tertio contra quem fit rathificatio vt nota. gloss. in dicta regula rathabitionem dunt allegat capitulum ex parte decani. de rescript. & sequitur Alexan. in consilio quinquagesimo vltimo octauo viso & diligenter considerato in sexta columna quinto volumi. vbi ponit quinque notabiles limitationes ad dictam regulam rathabitionem & ista est prima. ¶ Facit etiam quarta limitatio. quam ibi ponit Alex. videlicet quod rathabitio tunc trahitur retro quādo res est integra, & in eo statu in quo erat à principio quādo ille actor fuit gestus qui rathificatur per. l. si vxor. §. si quis vxorem. & ibi hoc nota. Dya. & Barto. ff. de adulte. cum alijs ibi allegatis per Alexan. sed tempore rathificationis factæ per dominum de re obligata ante per alium. nõ est in eo statu in quo erat tempore dictæ factæ obligationis: quia medio tempore fuit alteri obligata per dominum: merito rathificatio nõ potest 39 trahi retro. ¶ **¶** Quæritur in super. an obligatio pignoris possit inibi quæri per alium? & respondetur quod non: quia sicut vnus per alterum obligari non potest: ita per liberam personam obligatio alteri acquiri non potest: sed tunc ipsa libera persona quæ pro alio contraxit conuenietur: vt est textus in l. solutum. §. per liberam. ff. de pigno. actio. ¶ Sed dubitatur quid in procuratore, an scilicet per procuratorem acquiratur immediate obligatio pignoris domino? & respondetur quod licet dominium & pos-

sefio quæritur domino per procuratorem immediate sine cessione: tamen obligatio & hypotheca non quæritur domino per procuratorem sine cessione: vt est textus & ibi declarat Barto. in d. §. per liberam, quod nota quia licet obligatio hypothecaria sit actio realis: vt pignoris. C. de pigno. & per hoc videtur sicut rei vendicatio quæritur per procuratorem domino sine cessione ita & in quæri debeat per. l. j. C. per quas pen. nas. & ibi glo. Guliel. Rayau. Cyn. d. l. & Sal. ¶ Tamen secus est & ratio differentia est: quia rei vendicatio per se subsistit principaliter: sed hypotheca licet sit realis: tamen est accessoria actionem personalem & ideo de eorum catur: vt de personalia quæ non acquiritur domino per procuratorem sine cessione: quia magis inhaeret ossibus: trahitis quã ius reale: ita declaratur in d. §. per liberam. & late habetur per Alexandrũ in lege possessio. §. & rathificatio. ff. de acquiren. possessio. d. d. Paul. de castro in l. j. in vltimo nota. per quas personas non acquiritur. ¶ Quæritur etiam, an licet quis non possit agere rem suam saltem possit consentire alteri obliganti? & de hoc est glo. magna in l. si fundus. §. j. ff. de pignori. ibi Barto. examinat, an qui non potest se facere possit alteri facienti consentire & distinguit quod qui non potest se facere propter imbecillitatem consilij & intellectus: vt minor & muerat potest etiam alteri facienti consentire: vt est textus in d. l. si fundus. §. j. & in exemplis reprobatis ibi in glo. sed qui non potest se facere propter defectum iuris quia ius plenum non habet inter vt fructuarius bene potest facienti & obliganti consentire ita dicit ibi Barto. quom vide cum allegatis ibi per Alex.

¶ Vltimus

scilicet alienatio nõ videbatur etiam tene hypotheca quæ est accessoria argu. men. l. non dubium. cum ibi not. C. de legi. Tamen hoc non obstante contrarium est verius, videlicet quod licet alienatio respectu minoris sit nulla: tamen pignatio & hypotheca respectu tutoris & curatoris est valida. textus est not. in l. & si. C. de pradi. mino. & ratio est quia pignoratio facta est de bonis tutoris vel curatoris, & in aliquo non præiudicat minori, vel pupillo vt firmat gl. in d. l. & si in tertia solu. quæ cõmuniter approbatur: vt habet per Alex. in cõsil. lxxj. ad finem vbi themate & dubitatio. ¶ **¶** Adde etiam prædictis quod mutans alienã pecuniã fuo proprio nomine & pro ea accipiens pignus non acquirit hypothecam domino pecuniã: sed sibi mutanti textus est & ibi Bar. & doctores in l. si frater. C. de pignori. ¶ **¶** Postremo quæritur quid de administratoribus publicis alicuius ciuitatis an scilicet ipsi possint obligare bona ciuitatis quādo accipiunt pro ciuitate aliquid pecuniã? & breuiter respondetur quod sic: vt est textus in l. si quis bona. in princip. ff. de pigno. & ibi not. Barto. ¶ Intellegit tu & declara tribus modis. & primo in administratore ciuitatis quæ habet liberam administrationem: secus autem sit in alio procuratore: nisi consuetudo alter se habeat: vt l. soluta. §. si. c. l. seq. ff. de pigno. actio. & idẽ dixi in procuratore nu. 36. & ratio est: quia obligatio bonorum dicitur alienatio largi modo: vt l. si. C. de re. alie. non alie. & alienatio non potest fieri nisi per habentem speciale mandatum vel saltem generale cum libera. l. procurator etiam libera. & l. procurator tutorum. ff. de procura. ¶ Secundõ intelligit de illis fiscalibus quibus committitur administratio

i iij ministratio

distratio reipublice vt in prioribus vel
 antianis vel similibus: alij vero quibus
 sola executio iurisdictionis committi-
 tur: vt Porestas, Capitaneus & similes:
 non possunt obligare bona ciuitatis: vt
 declarat Barto. in l. principalibus. ff. si
 certum petatur. ¶ Tertio declara quan-
 do pecunia accepta mutuo conuersa
 fuit in utilitatem ciuitatis: vt declarat
 glo. & Bar. in d. l. si qui bona in prin.
 ¶ Quando autem pecunia nō esset ver-
 sa in utilitatem ciuitatis quod tunc te-
 neatur ipse administrator: sed qua actio-
 ne teneatur? & qualiter probetur quod
 pecunia versa sit in utilitatem reipubli-
 cæ: & quid in alijs contractibus quam
 mutui late explicatur tota ista materia
 per Barto. Alexand. & Iaso. in l. ciuitas. l. 4.
 ff. si certum petatur. & ibidem habetur
 quid sit in alijs administratoribus pri-
 uatis, puta in tutore, vel curatore, vel in
 prætoro ecclesiæ: & not. gloss. in d. l. si
 qui bona in prin.

¶ Summarium.

1. Pignus prætorium quod dicitur.
2. Immissus in possessionem ex primo decreto, an possit compelli eum contra quem est facta immissio exire a possessione.
3. Iussus, seu primū decretū de immissione quāto tempore expiret.
4. Detentatio seu custodia possessōis que acquiritur per immissionem ex primo decreto, an animo retineatur.
5. Pignus prætorium cuius sit effectus.
6. Immissus in possessionem ex primo decreto, an efficiatur possessor.
7. Immissio in personalem actionē in quo differat ab immissione in realem.
8. Immissus in actione hypothecaria ante annū efficiatur possessor renouabiliter: post annum verò irrenouabiliter.

9. Immissus in possessionem ex secundo decreto, an fiat in officio possessor.
10. Creditore vno in possessionem immisso ceteri censentur immissi. Imicitur & ampliat multos casibus.
11. Immissio facta de vno creditore ex secundo decreto non prodest alijs creditoribus.
12. Statutum quod immissus in possessionem primo decreto lucratur fructus vsq; in quinq; pro centenario non soluit quin possit petere etiam ultra quinq; quando eius intentio esset maior, vel ratione lucris cessantibus damni emergentis.
13. Tenuarius, an possit impetrare fructus militare pro quinq; pro centenario: si libet in fructibus ex forma statuti flammæ tini.
14. Si ius de futuro cōpetat iure actionis, an possit illud petere, & ad illud agere.
15. Pronunciatio & executio per nunciū facta in causa creditoris non requirit citatōem possessoris.
16. Possessor nō dicitur qui inconscienter potest.
17. Mulieri post mortem mariti debentur dotis de bonis dotalibus: & si heredes sint in mora constituti, tenetur ad dotis interesse.
18. Tenuarius cui debentur quinq; pro centenario, an illa debeantur si ex bonis manum acceptis fructus percepti non fuerint.
19. Fructus rei nō dicitur, an ratione more in generaliter debeantur.
20. Data teneta creditori in aliqua re sibi hypothecata in qua danda fuit inordinata processum ex quo teneta veniat annullanda poterat dicta res per prius obligata teneri.
21. Possidens audiendus est de suo iure in dubio possessio, vbi ex iusta causa ad eum pertinet possessio.
22. Regula quod spoliatus venis restituendus

23. Sententia nulla potest per iudicem appellatio confirmari.
24. Immissio & decretum, an possit in nominibus debitorum & actioibus interponi.
25. Creditor cadens a pignore prætorio, an possit illud recuperare per hypothecariam: quod admodum potest pignus conuentionale.
26. Excusio requiritur in hypothecaria intentata ex pignore conuentionali: secus quando agitur ex pignore prætorio ad pignus a quo immissus cecidit.
27. Pignus prætorium, an possit in eadem re conueneri cum conuentionali.
28. Dominium quare non sit multiplicabile.
29. Pignus conuentionale & prætorium in quibus conueniant, & in quibus differant.
30. Pignus conuentionale solo consensu constituitur: prætorium verò requirit actualem immissionem.
31. Creditor male se habens in pignore conuentionali tenetur debitori pignoratitici: in pignore autem prætorio actione in factum.
32. Creditor in pignore conuentionali habet naturalem & civilem possessionem: in prætorio nullam.
33. Creditor habet in conuentionali pignore interdictionem rei possideatis, in prætorio secus.
34. Creditor in pignore conuentionali aliter tenetur quam in prætorio.
35. Debitio extinctio qualiter agat debitor pro pignore conuentionali: & qualiter pro prætorio.
36. Pignus prætorium creditori additum præsumitur idonem: nec ex tunc potest creditor sacre capi debitorem surgentem tanquā su-

38. Pignus prætorium constitui potest in bonis minorum vniiformiter: conuentionale autem non, nisi decreto iudicis.
39. Pignus conuentionale & prætorium diuersimodè recuperantur.
40. Creditor non potest in conuentionali pignore agere contra tertios possessores dicti pignoris, nisi prius facta excussione principalis debitoris: secus in pignore prætorio.

¶ Secundum membrum tertie partis.

Equitur modo

secundum membrum huius tertie partis principalis in quo tractabimus de prætorio pignore: & in eo primo videbimus plures quæstiones in eius materia: secundo ponemus differentias inter pignus conuentionale & prætorium. ¶ Primo, igitur queritur quod dicitur pignus prætorium: et breuiter respondetur quod pignus prætorium dicitur illud quod datur per iudicem in contumacia rei ex primo decreto: sequuntur tamen immissione vt est text. & ibi not. Barto. in l. non est mirum. ff. de pigno. acti. ¶ Adde quod talis immissio aliquando dicitur antiphona hoc est præparatio quedam, vt deuenitur ad executionem decretum vt est text. & ibi glo. & Bart. in l. si qui bona. ff. si antiphona. ff. de pigno. ¶ Dum autem dictum fuit sequuta immissione declarata & intellige quando immitendus potest ingredi: tunc enim requiritur immissio ad hoc vt constitutur pignus prætorium. d. l. non est mirum: sed si nō potest ingredi: ex iusto impedimento: tunc etiam

etiam sine immisione ex solo aspectu
quereret pignus pratorium vt est
text. & ibi not. Barto. in. l. cum vnus. §.
fina. ff. de bono. auctori. iudi. posses. & in
l. j. in principio in vltimo colum. in ver-
siculo. sed quid si executor. ff. de acquirē.
posses. quem ibi sequitur Alexan. Idem
tenet Barto. in. l. si finita. §. illud quaerit.
ff. de damno infecto. & illud quod
reditur etiam si immittendus impediretur
ingredi per potentiam aduersarij:
vt est text. in caput. contingit. de dolo
& contu. & notat Ias. in. l. j. in. prin-
cipio in vltima colum. ff. de acquirenda
possesio. in versiculo. quaerit Barto. vtrū
aspectus. ¶ Et propterea isto casu stante
statuto quod tenentarius lucratur fru-
ctus ad rationem quinq; per centena-
rio. putarem q̄ esse qui fuit impeditus
in ingrediendo debeat lucrari cum ha-
beat per Barto. de quo dicam aliqua in-
frā. ¶ Quarta autem immisio debet fieri
per executores vel nuntium a iudice
deputatum: non autem propria autori-
tate. nisi obtenta licētia a iudice de in-
grediendo propria autoritate: nā alias
amitteret ius sui: vt. i. miles. §. qui iu-
dici. ff. de re iudica. & notat Barto. in. d.
l. si finita. §. Iulianus. in. ij. colū. in ver-
siculo. ij. q̄ro. ¶ Et talis immisio in reali-
olim & hodie fiebat & fit in re ipsa de
qua agitur & quæ petitur: sed in perso-
nali actione est hodie immutatum: quia
fit hodie immisio per mensuram debiti
declarati vt in autentici. qui. C. de bo.
auctori. iudi. poss. & ibi per Barto. Bal. &
Salyetum. & per Barto. in. d. §. Iulianus.
in. ij. colum. in versiculo. pone quod

impeditus. ¶ Secundō queritur. an im-
missus in poss. ex primo decreto possit
cōpellere illū contra quem est facta im-
missio exire & discedere de possessio-
& dicendū est q̄ nō. nisi iudex aliter
aliqua causa decerneret: puta ex cau-
ne partes venisset ad arma: vt est text.
& ibi notat Barto. in. d. l. si finita. §. si
autem. sed nihilominus creditor au-
missus est qui habet curā rei in qua
facta immisio & locat & percipit fru-
ctus & vendit: vt notat Barto. in. l. in
datione. §. j. per illum text. ff. de bono
auctori. iudi. poss. & hoc si immisio facta
in re immobilis: sed si immisio facta
in re mobili illa debet assignari
creditori & non debet vltimo modo
tenere apud debitorem: vt. l. i. in. q̄
legatorum. in versiculo. in ceteris. ff. de
pos. lega. & hoc nisi apparetur creditore
esse personā suspectam: quia tunc ad
debent relinqui res mobiles apud
debitorem immisium. sed debent
alium sequestrari vt. l. si fidei iuror
finc. ff. qui satis. cogant. ita firmat
& alij in. d. l. si finita. §. si quis autem
not. Bal. in. d. autē. ei qui. in. xv. q̄
ver. quæro vtrū missus in possessionem
rei mobilis. C. de bono. auto. iudi. poss.
idē firmat ibi Saly. in. vij. q̄. & fuit per
decisio Dyn. vt ipsi referunt & inter
tenet Alex. in. cōh. ccv. vifa dicta. fidei
ij. vij. vol. ¶ Tertiō queritur quom-
tempore expiret ius eius de immittēdo
seu primū decretū: & breuiter respon-
detur q̄ si creditor est presens & habet
facultatem apprehendendi tenentem
sibi negligens per biennium: ex parte
nū decretū: si autē sit absens expi-
ret per quadriennium. vt. l. si in prin. C. de bo.
auto. iudi. poss. & not. clare Barto. & per
eū Ange. in. d. l. si finita. §. si quis
candem

tandē opi. tenet Barto. in. l. prator ait. in
fi. ff. de bonis auto. iudi. poss. & ibi Alex.
dicit istā esse cōmunē opi. licet Imo. in
d. §. si quis metu conatus fuerit discre-
pare à communi per. d. l. si. & propterea
dixit q̄ predicta procedūt quādo quis
fuit negligēs in vteudo beneficio ingre-
diēdi possessionē competētē ex persona
alterius creditoris immisus vt p̄p̄re lo-
quitur text. in. d. l. si. qui in hoc est singu-
laris: sed vbi quis vult vti beneficio in-
grediēdi ex primo decreto ei concessō
& sic ex pp̄ria persona dicit Imo. q̄ tale
ius nō perditur per lapsum dicti tempo-
ris: sed q̄ tēno perpetuū durat per. d. §.
si quis metu. & per. d. l. prator. §. fin. &
istā opi. Imo. simpliciter refert Alex. in
cōh. ccv. vifa dicta & vij. vol. ¶ Sed per
hoc nō puto recedendū ab opi. Bar. quæ
vt dixi est communis & cū Bar. tenent
Ang. Bal. & Saly. in. d. l. si & Ange. in. l.
clam possidere. §. j. in. ij. colū. ff. de acqui.
pos. vbi dicit ita eo aduocāte fuisse obtē-
tum in ciuitate Florētīæ q̄. scilicet per
quadriennium expiret ius primi decreti &
allegat etiā no. p̄ Bar. in. l. j. in fine prin-
cipij. ff. de acqui. poss. & ita tenens. quā-
uis Ludo. bologninus latē insistēdo in
repetitione. d. §. Iulia. nu. 60. tenet cō-
trariū per aliqua fundamenta quibus de
facili possit responderi: sed non curō cū
cōmunis opi. sit cū Bar. ¶ Quarto quaerit-
ritur. an ista decretatio seu custodia quæ
acquiritur per immisionem ex primo
decreto retineatur animo sicut civilis
possessio: & breuiter respondetur quod
licet immisus nō insistant incorporali-
ter in re. si tamē habeat claus. vel diuisi-
serit alios homines ad custodiam rei q̄
dicta detentatio retinetur animo: vt est
optimus text. in. d. l. si finita. §. penultimo.
& no. Bar. in. l. j. in prin. ad. fi. ff. de
acqui. poss. & ibi latē cōprobat Alex. in

vltr. col. Subdens ibi in fine q̄ talis de-
tentatio retinetur animo spacio decem
annorū. dūmodo quis nō amiserit cu-
stodiam reus: sed per decē annos steterit
q̄ ad dictā rem nō accesserit corpora-
liter: tunc perdet eā: quia sicut decē
anno per obliuionē perditur possessio ci-
uilis: vt. l. furtū. §. fundi & ibi not. ff. de
vfi. cap. & no. gl. in. l. licet. C. de acqui.
poss. lita & perditur detentatio. vt lege
li de eo. §. si forte. ff. de acquirē. poss. lita
tenet Alex. in. d. l. j. in fine prin. ¶ Et ex
vbi ista immisio & pignore pratorio
caulatur vnus effectus vtilis in practica
quia vbi aliis creditor habens p̄nomen-
tatum tantū non potest agere contra ter-
tium possessorem. nisi reuocatoria quæ
requirit fraude esse: cōmissam in aliena-
tione rei tam ex parte debitoris aliena-
tis quā eius in quem est facta aliena-
tio iuxta not. in. si. de actio. in. §. item si
quis in fraudē. tamen si talis creditor
acquirat pignus pratorium ex immis-
sione poterit vigore dicti pignoris agere
contra tertium possessorem absq; pro-
batione alicuius fraudis: vt. l. si cū ven-
ditor. in prin. ff. de euictio. Nam sicut
in pignore conventionali datur creditori
hypothecaria ita & in pignore pre-
torio licet à principio ante immisionem
non competierit. vt. d. l. non est mirum.
& ibi Barto. & Pau. de cast. ff. de pigno-
ratio. & not. Ange. de are. in. d. §. item si
quis in fraudem. colum. ij. & istud Flo-
rentiæ sepe numero vsurpatur in practica.
Nā creditores qui habēt ius exe-
quibile. sine hypotheca puta vigore sen-
tentie vel scripturæ priuatre in qua nō
sit hypotheca faciunt vigore dicti iuris
se immitti in tenentem tanquam in bonis
debitoris: & postea vigore statuti
faciunt fieri precepta Ingombrauti-
bus de disgombrando. Nam si posses-
siones

fores non releuauit se ad p̄ceptis per
modos traditos à statuto tenentarius in
dubitanter obtinet confirmationē tenen-
turi: si autem releuauit se à dictis p̄-
ceptis potest tenentarius petere: vt hat
trausitus vigore stat. ad petitoriuū, & in
petitorio poterit tenentarius obtinere cō-
tra dictos possessores qui forte non ha-
bebunt ius anterius in re. & hoc vigore
dicti pignoris pratorij iuxta l. ij. c. de
præto. pignore. Nam sine dicto pignore
prætorio non potuisset creditor discute-
re de prioritate iurium contra tertiuū
possessorē qui se releuasset à p̄ceptis im-
missio non habuisset nisi sola personalem
quæ non sequitur fundum & tertium
possessorē iuxta non in l. ij. si hæres.
ff. ad trebellian. sed bene potuisset obti-
nere tenentarius cū sola personali. quā-
do possessor nō releuasset se à p̄ceptis:
quia tūc nō habetur pro possessore: sed
pro ingombante rem debitoris. & per-
inde tunc habetur, ac si esset penes de-
bitorem & non apud tertiuū possessorē:
nam aliud est possidere & aliud esse in
possessione: & qui ingombat nō dicitur
possidere: sed esse in possessione & eam
occupare. vt. l. i. quis ante. ff. de ac-
quiren. possessio. & habetur per Corne.
in consil. cxxxvij. licet multorum. in. iij.
volum. litera. c. quæ not. in practica & c.

¶ **Q**uāto quæritur. an immisus in
possessionem ex primo decreto efficiatur
possessor? & primo videbimus de
immissio in actione personali & in hoc
ponit regulam ampliationis & fallentias.
¶ Regula ergo est quod immisus in
possessione ex primo decreto in actio-
ne personali: siue immisus fiat vt reus
regio affectus cōpareat ad respondendū,
an possideat: siue ex causa dāni infecti,
siue immisus fiat vtrius nominē vt mu-
lier prægnans in bonis mariti talis im-

missio nō facit immisus possessorem: sed
custodes & detentores rerū vt est textus
& ibi per doct. in l. iij. §. fin. ff. de acqui-
sio. p̄. & tali casu preus contra quæ est facta
immissio potest comparere & recu-
care immisionem, dummodo reficiat
expensas & caueat de iudicio sibi iurati
autenti. ei qui cum materia. C. de bono
aucto. iudi. p̄. ¶ Amplia regulam. vt
procedat etiā si immisus ex primo de-
creto esset facta pro executione tenen-
turiæ, & rei iudicatur: quia etiā illo casu
immissus non efficitur possessor: sed de-
tentator, & sic habet locū regula. cū
in hoc casu ita tenent iura. R. apud
Alexand. in l. a diu pio. §. si super res
bus. ff. de re iudi. vbi Alex. in sexta colu-
larē disputando ita firmat & idem tenet
ibi Iaso. & ista opinio videtur venere
cōmuniter per allegata ibi per Alexā.
est opinio. gl. ibi ante eos: licet cōtrariā
opinionē teneant Bar. Pau. de caltra
Aret. in d. l. iij. §. fin. ff. de acquire. p̄.
¶ Secundō amplia etiā si fieret immis-
sio vigore instrumenti habentis execu-
tionē ex forma statuti puta instrumenti
guarentigati vel confessionarij: quia in
tali instrumento idē dicendū est quod
tūc est in re iudicata vt habetur per
Bart. in l. si & iure. ff. qui po. in p̄. dō.
& ita firmat Alexā. n. d. §. si super res
bus. in. viij. col. ¶ Intellige tu & decla-
ra nisi in instrumento esset hypotheca
nisi immisus vigore hypothecæ videtur
contra ipsum debitore principale. vbi
contra tertiuū possessorem: quia tūc est
dicendū quod dicitur. 7. in immisus: non
quæ fit in hypothecaria vt latē habetur
per Alex. in l. iij. §. fin. in. iij. & vbi
ff. de acquiren. p̄. ¶ Fallit autem in
regula pluribus modis. & primo quādo
iudex vellet ex aliqua iusta causa con-
tueri: immisus ex primo decreto potest
fessor

fessor: quia ex causa hoc potest facere &
repellere antiquū possessore contra quæ
est facta immisus de fundo. glo. singu-
in l. iij. §. duas. in veris. de decedatur. ff. de
dam. infect. not. Bald. in d. autentica &
qui in v. columna. C. de bono aucto. iu-
p̄. & in l. consentaneum. C. quomodo
& quando iud. & sequitur Alexā. in l.
iij. §. fina. ff. de acqui. p̄. in. iij. colum.
¶ Secundō fallit quando in loco exte-
ret statutum quod immisus ex primo
decreto lucratur fructus prout est Flo-
rentina: nā tunc immisus etiā in actio-
ne personali efficeretur possessor: quia
commodum fructuum spectat ad pos-
sessorem. vt. l. iij. §. ex cōtrario. & ibi no.
ff. de acquire. p̄. & l. Fulcinus. §. si. ff.
ex q. cau. in p̄. ca. & ideo delato lucro
fructuum in necessarium anteedes Cal-
lis dicit effectus possessor ita tenet Bar.
in d. l. consentaneum & sequitur Alexā.
in d. l. iij. §. fin. in. iij. colu. & idem
Alexā. in l. si finita. §. Iulianus. colum.
xxv. in veris. item in quantum hūc glo-
tangentur, an missus ex primo decreto lu-
cretur fructus & c. ff. de dam. infect.

¶ Tertio fallit quando absq. tali fiat.
vel cōsuetudine iudex motus & nimia
contumacia rei decerneret quod immisus
deberet lucrari fructus: nam tunc simili-
ter immisus efficeretur possessor: ita
tenet Bald. in d. l. consentaneum. & se-
quitur Alexā. in d. l. iij. §. fina. & in d.
l. si finita. §. Iulianus. quāuis in hoc. si
in iudice Saly. in d. auten. ei qui. C. de
bono aucto. iud. p̄. in. xij. colum. teneat
contrarium per aliqua fundamētā qui-
bus respondet Alexā. in d. §. Iulianus.

¶ Quarto fallit in casu notabili, videlicet
in l. postquam. §. imperator. ff. vt. le-
ga. not. cau. in ver. transferat. & ibi not.
per Barto. & habetur per Cyn. in l. cū
proponas. in. xiiij. q. C. de bo. aucto. iud.

pos. Nam est ibi casus quod fideicom-
missarius petijt sibi præstari cautionem
ab hærede iuxta illum titulum. ff. vt. le-
ga. no. caue. aut si nō cauerit se immitti
in possessione: & lata fuit sententiā cōtra
hæredem vt caueret: quia hæres appella-
uit decidit ibi iurisconsultus quod fidei-
commissarius pendere appellatione debet
immitti in possessione: & quod fidei-
commissarius immisus erit possessor: & sic
est ibi casus no. quod pendere appellatione
fit innoquatio cōtra titulu. nisi inno. app-
pen. ff. & quod immisus ex primo decreto
efficitur possessor pro quo etiā fact text.
in l. quisquis. C. quo. app. non recipit. Et
ita tenet Alexā. in d. l. iij. §. fin. in. iij. co-
lum. vbi etiā Ias. transit cum Alexā.
in d. l. iij. §. fina. in. iij. colum. vbi etiā
Ias. trausit cum Alexā. in prædictis li-
mitationibus. ¶ Insuper aduerte in præ-
dictis quod magnus est effectus, an im-
missus sit possessor vel non: quia si non
possidet nō debet expelli antiquus pos-
sessor: sed vtrq. debet stare in re: quia
immissus quando non possidet est cu-
stos & detentator vnde nō debet expel-
lere antiquū possessore: vt. l. si finita.
§. si quis ante. & ibi not. fide dāno. in-
fec. & latē per canon. in. c. contingit. de
dol. & contu. & hoc etiam est verum &
procedit si immisus esset in solam pos-
sessione quia per hoc non efficitur pos-
sessor, & non potest expellere antiquū
possessorē secundum Bald. in l. con-
sentaneum in pen. col. in sexta oppo. C.
quomodo & quando iud. & per conse-
quens cum non sit possessor taliter im-
missus non habet interdicitū vti pos-
sidentis quod competit possessori qui in
sua possessione turbatur. vt. l. si duo. §. c.
creditores. ff. vt. possid. sed si efficitur
possessor potest expellere antiquū pos-
sessorē: & habet interdicitū vti posside-
tis ita

tis ita not. Alex. in d. l. iij. §. si in iij. col. & Ias. in ij. ¶ Sexto quid in immisso in reali actione: & breuiter obmissa disputatione. quia materia est trita cōmonis op. legitur est q̄ immissus ante annū possideat reuocabiliter: post annū vero irrevocabiliter. ita concludunt Alex. & Ias. in d. l. iij. §. post alios ibi: licet canonice ut ibi referunt Alex. & Ias. cōmuniter teneant q̄ immissus in reali ante annum sit detentator & non possessor. tenendum est ergo cum communis opinio legisatorū: quia per Alex. & alios in d. §. si in optime responderet ad fundamenta canonistarum: & talis immissus post annum à die immisionis lucratur fructus: vt latè per Alexand. in d. l. si finita. §. Iulianus. colum. & in versic. in actione reali. ff. de dam. infect. ¶ Sed dubitatur que sit ratio differentie inter immissum in personali & in reali: & doct. dicunt rationem differentie esse quia immissus in personali nullum præterdit ius in bonis sed solum habet personam debitoris obligatā: vt inquit de actio. §. j. ideo immissus in personali nec ante annum nec post efficitur possessor: sed in reali agens dicitur habere ius in re puta dominium vel quasi nimirum ergo si immissus in possessione illius rei efficit possessor ita tenet Spec. in tit. de primo & secundo decre. §. iam de effectu. versic. que est ratio. & Cuna. & Ias. in d. l. iij. §. si in v. colum. ver. secunda conclusio est. ¶ Amplia hanc conclusionem quod etiam immissus in hypothecaria actione ante annum efficitur possessor reuocabiliter: post annū vero irrevocabiliter, prout dictū est in reali: & nimirum quia etiam hypothecaria est actio realis. l. pignoris. ff. de pign. & l. pignoris. C. cond. titu. & licet opi. sit dubia tamen Alex. in d. l. iij. §. si. & di-

cit istam esse magis cōmunem: intelligitur tamen & declarata quod immissus in hypothecaria differt ab immisso in reali in hoc: quia licet immissus in reali post annum lucratur fructus vt per Alex. in d. l. si finita. §. Iulianus. in colum. xxvj. & dixi. s. tamen immissus in hypothecaria etiam post annum lucratur fructus: & ratio est, quia intentio agentis non est nisi auocare possessionem. l. si cum venditor. in principio de euctio. ita tenet Alex. in d. §. si Iulianus. col. 2. versic. iuxta hoc queritur. & c. ¶ Secundo, amplia regulam. conclusionem supra positam in actione reali, vt procedat etiam in actione mixta prout est actio petitionis hereditaria que est actio mixta: vt l. hereditaria. C. de peti. here. quia etiam in illa immissus in quantum datur ad rem iudicatur de ea prout de actione reali. versic. et sicut immissus in reali ante annum possidet reuocabiliter, & post annum irrevocabiliter: ita & immissus in actione mixta quādo datur ad rem vt dixi si actio mixta detur ad personales possessiones tūc de ea iudicatur prout de mera personali. l. item Labeo. §. familia. ff. fam. erci. & quādo datur ad rem dicitur immissus in reali: lucratur fructus post annum, ita & lucratur immissus in actione mixta: ita tenet Alexander in dicta. l. si finita. §. Iulianus. colum. xvij. in versic. quid immisso in actione mixta: ¶ Limitatur autem ista conclusio de actione reali cū duabus ampliationibus vt supra datis duobus modis primo quando immissio esset facta post litem contestatam: quia tunc etiam ante annum immissus efficitur possessor irrevocabilis: & sic ille cōtra quem est facta immissio ratione proprietatis ita demum audietur volens reuocare im-

missioem infra annum præstādo satisfationem & reficiendo expen. iuxta dicta autentici. ei qui si immissio esset facta ante li. cōte. secus si esset facta post li. cōtest. vt probatur, & notatur in d. l. cōtestataneum. C. quomo. & quando iudex. ¶ Secundo, limitatur dicta conclusio vt non procedat etiam si dicta commissio esset facta post li. quasi contestatam: vt habetur in l. ij. C. vbi in rem actio. in fine unde inferitur quōd quando inteneratur realis actio contra detinentem, vel possidentem nomine alterius & detinens, seu possidens cōpareat in iudi. & nominet dominum pro quo dicit se detinere, vel possidere datur ei dilatio vt denunciet domino: vt dominus veniat ad causam instructam: & tunc si dominus non comparer in eius contumacia, sit immissio in possessione & immissus efficitur possessor irrevocabilis, etiam ante annum adeo quōd si nominatus vult reficere expensas, & præstare satisfationem de iudicio sibi iuxta. d. autan. ei qui non audietur: sed oportet q̄ dominus agat ordinariè per viā principalis petitionis super proprietate ostendendo se esse dominum vt d. l. ij. in fine. C. vbi in rem actio. ita not. tenet Alex. in istis duabus limitationibus in d. l. ij. §. si in ij. col. ff. de acquir. posses. & sic etiam habes istam conclusionem, seu regulam de immisione facta in reali ampliatam & limitatam pluribus modis. ¶ Septimū queritur, an immissus in possessionem ex secūdo decreto statim efficiatur possessor: & responderet quod sic & in tantum, quod si ille contra quem est facta immissio est dominus etiam immissus efficitur dominus: si autem non erat dominus immissus incipit præscribere: vt per Barto. in d. l. si finita. §. Iulianus. in prim. col. & in hoc Bald. in l. in posses-

sione. C. de bon. auct. iud. possi. voluit quod immissus ex secūdo decreto præscribat etiam directum dominium, licet aliàs per præscriptionem non acquiritur, nisi vtile: vt per gloss. in l. secunda & ibi Barto. ff. de vsucap. ponderando ad hoc Bald. textum in d. l. si finita. §. si de vsucapibus. in versic. dominium acquiri quod appellatione dominij simpliciter facta veniat directum. l. j. §. qui in perpetuum. ff. si ager vscti. vel emphy. peta. Tamen in hoc contra Bald. est tenendum quod non præscribitur nisi vtile dominium: & de hoc est textus iuncta gloss. in d. l. Iulianus. in versic. dominium. vbi gloss. exponit, scilicet vtile: & ratio est quia in materia præscriptionis longi temporis dominium intelligitur de vili vt per gloss. & docto. in auten. nisi tricennale. C. de bon. mater. & in d. l. ij. ff. de vsucapi. Verba autem debent intelligi secundum subiectam materiam. l. si vno. in prim. ff. loca. & ita tenet Ias. in d. l. ij. §. si in nono no tab. & ante eum tenuit Alexan. in l. traditionibus. C. de pact. vbi etiā sequitur Ias. ponentes etiam ibi aliquas aliàs limiti. in quibus acquiritur directum dominium quia obmittit: quia sunt extra materiam nostram.

¶ Octauo queritur, an vno creditore immisso ex primo decreto alij immisus videatur: & in hoc pone regulam ampliationis & restrictionis. Regula est ergo, quod vno immisso cæteri immisus videntur: vt l. cum vnus in princ. & ibi gl. plena & Barto. ff. de bon. aucto. iudi. pos. ¶ Amplia interdū regulam quod talis immissio sicut prodest immisso, ita prodest alijs non immisus: vt in simul omnes concurrant & pariter ad præciū rei pro eorum ratio videntur, non aliter considerato ordine immisionis: vt

habetur in d. l. cum vnus. & in d. l. finita. §. si plures. & per Barro. & Salice. in l. ij. C. qui potio. in pigno. habe. ¶ Secundo, non prodest alij vt d. regula procedat non solum in immisione que fit ex contumacia, & sic in pignore pretorio iuxta to. ritu. C. de prae. pio. sed etiam in immisione que fit vigore sententiae & sic in pignore iudiciali iuxta totu. ti. C. si in causam iudi. di. cap. sit. ita tenet glo. in l. i. & iure. ff. qui potio. in pigno. iuxta. & in l. finali. C. de bono. auctori. iu. pos. & idem tenet Dy. in regula qui prior lib. vj. ¶ Cotrariam autem opinionem tenet Bart. in d. l. cu vnus. videlicet quod immisio facta in pignore iudiciali non prodest alijs creditoribus & prior immisus sit potior alijs & cum Barto. tranfit Ange. in d. l. i. finita. §. si plures. & in l. diuo pio. §. si pignora. ff. de re iud. & Bal. in lege tertia. C. qui potio. in pign. habe. ¶ Sed contra Bart. tenent Bal. & Sali. in d. l. fina. C. de bonis. auto. iudi. pos. Cocludentes qd vno immisso vigore sententiae vel rei iudicatae vel instrumenti guarentigati vel alterius iuris exequibilis talis immisio prodest etia alijs habentibus exequibile, prout habet immisus: & q omnes debent esse aequales, nec inter eos debet attendi prioritas: & respondet late argumentis Bar. vt ibi per eos eandem opinionem. contra Bar. firmat Imo. in d. l. i. finita. §. si plures. vt ibi refert Alexand. qui dicit quod opinio Bar. non videtur bene probari de iure, & sic videtur tenenda in hoc opinio. gloss. Dyni & sequacium contra Bart. quod vnus immisio vigore iuris exequibilis: & sic in pignore iudiciali prodest etia alijs prout prodest immisio facta vigore contumaciae & sic in pignore pretorio. ¶ Intelligit tamē: & infra subdetur: nisi im-

missus vigore iuris exequibilis per instrumenti guarentigati praetendens etiam hypothecam: quia tunc illius immisio non prodest alijs vt per Bal. in d. a. thetica ei qui. C. de bo. auto. iudi. pos. & dicitur. f. in restrictionibus. ¶ Restringitur autem & declaratur per predicta regula pluribus modis: & primo, q dicta regula procedat in actione personalis: non autem in actione reali: quia immisio vnus in actione reali non prodest alijs. & ratio est quia qui immittitur in actione reali: immittitur tanquam dominus: & dominus non est creditor: nec etiam possessor: eorum quem fit immisio est debitor: Ita t. C. de alie. iudi. mu. causa. fac. & tenent Bald. & Salice. in d. l. finali. C. de bonis auctori. iudi. pos. ¶ Secundo, restringit vt d. regula non habeat locum etia in immisione facta in actione hypothecaria: quia in ea immisio vnus prodest alijs non praetendentibus hypothecam ita tenet Bal. in d. a. thetica. in. iij. col. C. de bo. auto. iudi. pos. sequitur Sali. in d. l. i. in prin. an vlt. d. ver. si est immisus in hypothecaria: rationes adductas per Bal. ¶ Tertio, restringit regulam q licet illa regula debeat de iure. ff. esse necessaria: qd de iudicare in actione psonali fiebat immisio omnibus bonis: vt d. l. cu vnus. in prin. tamē hodie de iure. C. secundo qui fit immisio p mensura debiti: vt d. l. ei qui. & incorpore vñ sumitur non est necesse q vnus immisio prodest alijs: si qñ in bonis debitoris nō erat nihil ultra in qua fuit facta immisio. Nō obstant illa essent alia bona alij creditorum poterunt obtinere immisionem in illis omnibus illa re in qua creditor immisus pro mensura sui crediti: ita declaratur gl. & Bar. in d. l. cu vnus. & Bar. in d. l. i. finita. §. si plures. & per Barro. & Salice. in l. ij. C. qui potio. in pigno. habe. ¶ Secundo, non prodest alij vt d. regula procedat non solum in immisione que fit ex contumacia, & sic in pignore pretorio iuxta to. ritu. C. de prae. pio. sed etiam in immisione que fit vigore sententiae & sic in pignore iudiciali iuxta totu. ti. C. si in causam iudi. di. cap. sit. ita tenet glo. in l. i. & iure. ff. qui potio. in pigno. iuxta. & in l. finali. C. de bono. auctori. iu. pos. & idem tenet Dy. in regula qui prior lib. vj. ¶ Cotrariam autem opinionem tenet Bart. in d. l. cu vnus. videlicet quod immisio facta in pignore iudiciali non prodest alijs & prior immisus sit potior alijs & cum Barto. tranfit Ange. in d. l. i. finita. §. si plures. & in l. diuo pio. §. si pignora. ff. de re iud. & Bal. in lege tertia. C. qui potio. in pign. habe. ¶ Sed contra Bart. tenent Bal. & Sali. in d. l. fina. C. de bonis. auto. iudi. pos. Cocludentes qd vno immisso vigore sententiae vel rei iudicatae vel instrumenti guarentigati vel alterius iuris exequibilis talis immisio prodest etia alijs habentibus exequibile, prout habet immisus: & q omnes debent esse aequales, nec inter eos debet attendi prioritas: & respondet late argumentis Bar. vt ibi per eos eandem opinionem. contra Bar. firmat Imo. in d. l. i. finita. §. si plures. vt ibi refert Alexand. qui dicit quod opinio Bar. non videtur bene probari de iure, & sic videtur tenenda in hoc opinio. gloss. Dyni & sequacium contra Bart. quod vnus immisio vigore iuris exequibilis: & sic in pignore iudiciali prodest etia alijs prout prodest immisio facta vigore contumaciae & sic in pignore pretorio. ¶ Intelligit tamē: & infra subdetur: nisi im-

si & vir. ff. qui po. in pign. hab. ¶ Quarto, restringit regulam q ita demum alij creditoribus possint vt in immisione illius qui est immisus & ex ea iuuari: si veniant infra biennium & expelas pro rata rehoat creditoribus immisso & citato debitore facta fide de eorum credito tunc em poterunt ingredi sicut primus: vt est text. in d. l. i. & no. gl. & Bar. in d. l. cu vnus. in prin. ¶ Quinto, restringit dicta regula vt ita demum procedat, qñ creditores sunt creditores eiusdem tituli: puta q oēs sunt creditores ex cotractu: vel oēs ex legato: vel oēs ex causa danti infecti: tunc em vnus immisio prodest alijs: secus autē si essent creditores diuersorum titulorum: ita tenet glo. in d. l. cum vnus. ¶ Sexto, restringitur regula, vt procedat ita demum fit dicti creditores oēs praetendant causam onerosam: secus autem si aliqua praetenderent causam lucrativam vel quasi: quia tunc illis qui praetendunt causam lucrativam vel quasi non prodest immisio facta de illo q praetenderet causam onerosam: ita tenet gloss. in d. l. cum vnus. per text. in l. is cui. §. si plures. ff. vt in pos. leg. & ita debet intelligi text. in d. l. i. finita. §. si plures. & hanc opi. tenet Dyn. in d. regula. qui prior. libro. vj. Bartol. autem in d. l. i. & iure. ff. qui potio. in pigno. hab. dicit q ista distinctio inter causam onerosam & lucrativam semper sibi displicuit: quia d. l. cum vnus. loquitur generaliter & indistincte quod vnus creditor immisus alij censetur immisus: idē etiam tenet Bart. in d. l. is cui. §. si plures. dicens se non habere. l. que probet istam differētiā inter causam onerosam & lucrativam. ¶ Et idē Bart. in hoc ponit aliam distinctionem in d. l. i. & iure. & in dicto. §. si plures. & in d. l. cum vnus. videlicet q aut omnes cre-

ditores praetendunt ius obligationis & vno immisso ceteri intelliguntur immisus per. d. l. cu vnus. Aut omnes praetendunt iudicis officium: & tunc vno immisso alij nō censentur immisus: & habet locū text. in d. l. is cui. §. si plures. & isto casu oportet quod etia ceteri petat se immitti: & facta immisione pretor tuebatur oēs: vt in distis legibus. Aut vnus praetedit ius obligationis: & alter iudicis officium: & tunc vno immisso alij non intelliguntur immisus: vt. l. ij. C. qui potio. in pign. hab. Et ex his infert Bar. quod si sunt plures praetendentes plures sententias diuersas, vel habetes diuersa instrumenta guaretingata quae ex dispositione statutorum habent paratam executionem sicut sententiae quod vno immisso pro executione sententiae vel instrumenti ceteri nō censentur immisus: nisi & ipsi impetrent immisionem: & hoc quia in hoc debet impetrari officium iudicis quod se nō exhibet, nisi sit petitum: vt. l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infecto. Ita distinguit & tenet Bartol. ¶ Sed Bal. & Sali. in d. l. fin. C. de bono. auto. iud. pos. in. ij. col. respondent distinctiōnem Bar. validis rationibus meo iudicio. & tenent opi. gl. Dy. & sequacium. & vt ibi dicit Sali. ista opinio cotra Bar. est cōmunis, videlicet q aliud sit in creditoribus ex causa onerosa: vt d. l. cu vnus. & aliud ex causa lucrativa: vt dicta. l. is cui. §. si plures. vbi text. facit differentiam inter creditores & legatarios. & similiter ex causa quasi lucrativa: & ex causa noxali vel damni infecti: vt dicta l. i. finita. §. si plures. ista em causae censentur quasi lucrativae: vt. l. apud celsum. §. auctoris autem. ff. de eo. exceptio. & ratio differentiae secundum eos est: quia fauorabiliores sunt qui tractant de damno quam illi qui tractant de

de lucro: vt. l. fina. C. de codi. & l. h. C. de iure delib. & licet eū opinionē Bar. teneant Ang. & Paul. de ca. in. d. l. si finita. §. si plures. & Ange. in. d. l. fin. C. de bonis autorita. iud. post. Tñ opi. gl. & Dyn. & sequaciū tenet Imo. in. d. l. si finita. §. si plures. & respondet argu. mentis Bar. & opi. gl. & Dy. cōtra Bar. dicit Alex. post Imo. in. d. §. si plures ef. sic de iure veriorum. & secundum Sali. in. d. l. fina. est etiā cōmunis. & ideo tenenda. ¶ Et ex prædictis infertur quod qñ plures creditores prætendūt pignus prætoriu ex diuersis titulis. tunc nō habet locum regula. d. l. cum vnus. sed q prior est in ordine ex tēpore immisio. nis potior est in iure per. text. in. d. l. ij. C. qui pot. in pig. ha. & ibi Bar. & Sali. ¶ Similiter quādo aliqui creditores prætendunt pignus prætoriu aliqui vero pignus conuentionale non habet in eis locum. d. regula. d. l. cū vnus. Sed in eis habet locum regula. c. qui prior. de regulis iuris lib. vj. vt. l. si postquam. ff. vt in po. lega. ita tenent Barr. & Salice. post Cy. in. d. l. ij. ¶ Item infertur quōd inter plures creditores prætendentes solum pignus conuentionale non habet locum. d. regula. l. cum vnus. sed præferri debent secundum prioritatem in tempore per. d. regulam qui prior. & ita tenent Bar. Sali. & alij in. d. l. ij. & Barto. in. d. l. cum vnus. & in alijs locis supra allegatis. ¶ Vltimò. restringitur dicta regula vt procedat in primo decreto. non autem in secundo: quia immisio facta de vno creditore ex secūdo decreto non prodest alijs creditoribus: ita tenet glo. in. d. l. cum vnus. in princi. allegat. tex. in. l. Fulcini. §. illud. in. ff. ex qui. cau. in. po. ea. refert & sequitur Salice. in. d. l. h. in. princ. in. vltima. q. C. de i. bo. auto. iudi. pol. ¶ Nonò. queritur,

an stante dicto statuto de quo. s. est. facta mētio: videlicet q tenentarius licet fruētus vsq; in quinque. p. centenas prout est Florentia: vel in alia quantitate. si sit aliquis creditor immisio. nis tenentarij de iure pro suo interesse debeantur vltra quinque. pro centenas pura maritus in dote iuxta no. pex. d. xandrū & alios in. l. insulam. §. vltima. ff. sol. ma. vel vigore cōuentionis: puta qz vxor soluto matrimo. p. restituta. se l'vor dotū habuit certum fructū cō pacto q ex eo lucret fructus. q. p. fructum etiā de iure canonico valet: ita tē per Laurent. de ridulhis in tracta. s. vltima. in. q. lxxv. vel sit talis creditor q. rōne dāni emergētis. vel lucri cessante. præterdā mai? interesse quā sint quis pro cētenario. iuxta no. per. doc. d. rō. mē las. in. l. ij. §. fina. ff. de eo quod loco. an in huiusmodi casibus creditor possit lucrari ex dictis fructibus: ita dicta quinque. taxata à statuto. etiam iud. plus quod sibi de iure debentur. ¶ Et in hoc Paul. de castro. in. consuet. eccl. xxxvj. visis & ponderatis in vltima. loco. determinat quod tales creditores possint lucrari ex dictis fructibus: vltra quinque. à statuto ordinata: quia tutum prouidet generaliter omnes creditoribus: etiam illis qui nullum fructum de iure prætendere poterant: autem qui vnusquodque lucraturari creditore dedit suum beneficiū vsq; in quinque. pro cētenario. cū ergo prouidetur statutaria veniat in augmentum non debet operari diminutionē. l. legita. in. l. i. l. i. ff. de lega. j. Ita residet ibi Paul. ¶ Et ex hac decisione credo q. Florentia in pronūciādis tenentis inoleuerit p. cētica quod pronūciatius pro damno. expensis & interesse secundum formā statutorum & vltra: addendo dictum verbum

verbum & vltra. ad obtinendum etiam tenentā pro illo pluri quā deberetur creditori de iure vltra quinque. taxata à statuto. & iure decisionē de iure procedere: quia in instrumentis indistinctē expōnitur promissio refectionis dānorū cō. p. enariū & interesse patiendorū in lite & extra litē. Et propterea etiā pro dicto interesse lucri cessantis. & damni emergentis q. de iure deberetur potest pronūciari tenentā & procedi executiū in bonis debitoris: sicut proceditur pro ipsa sorte principalis: quae nota. in praxi cētica. ¶ Sed in prædictis vidi vultiter dubitari. pone post pronūciatā & confirmatā tenentā stetit tenentarius p. aliquos annos q. fructus tenentā nō percepit: sed interim præcepti fuerunt per ipsum debitorē vel alium contra quem cōfirmata est tenentā: & euenit qd postea creditor recepit sorte principalē: referatur sibi iure suae tenentae super quinque. pro cētenario: mō creditor iud. stat sibi cōcedi executionē per viā brachij militaris. in dicta re in tenentā acceptam iuxta. l. qui restituere. ff. de rei vēdica. Dubitatur. an hoc obtinere debeat: & prima facie videretur dicendū q. non: quia istud lucrum quinque. pro cētenario datur à statuto post confirmatōnem tenentae & sic p. lucro futuro post sequentē tenentā. meritò non videtur q. illud fuerit cōprehensum: nec potuisse cōprehendi in sententia pronūciationis seu cōfirmationis tenentae: quia vnus q. in sententia bene possunt cōprehendi expēsa factae & faciendae vsq; ad ipse sententiam: sed ille quae future sunt pot. ferantur non possunt cōprehendi: in ea. vt videtur tex. in. c. auditis. de procura. & ibi per Abb. & alios. & no. Ang. in. l. vbi autē. §. pe. ff. de ver. obl. Cum aut istud lucrum quinque. pro cētenario in sententia pronūciationis tenentae non fuerit cōprehensum. non videtur q. ad illū executiū per viā brachij militaris agi possit. ¶ Tamen hoc non obstante contrariam sententiam puto veniorē. Nam (vt dixi supra) in proxima quōne non est dubium quod pronūciatio tenentae facta forte pro sorte principali dānis expēsa. & interesse secūdo formā statutorum & vltra: non pot. ergo negari q. dictū lucrum quinque. pro cētenario ordinatū à statuto nō cōprehendatur per verba expressa dictae pronūciationis tenentae. ¶ Sed difficultas solū residet. an dictum lucrum ex quo venit debendum de futuro post tenentam pronūciatā de iure poterit peti & cōprehēdi in ipsa pronūciatione tenentae: Et in hoc etiā puto dicendū q. sic. ¶ Quia quādo ius de futuro debetur iure actionis: tunc actor pot. ad illud agere & petere illud: & super eo pot. ferri sententia: secus autem si illud ius veniret solo officio iudicis mercenario: vt latē disputando firmat per multa Alex. in. d. l. vbi autem. §. pe. ff. de ver. obliga. dicens hanc esse communem opin. cum autem istud lucrum quinque. pro cētenario detur ex dispositione statutaria. clarū est q. pro illo consequendo cōpetit actio. vel conditio ex dicto statuto. iuxta late not. p. Bar. & alios in. l. j. ff. de condi. ex leg. meritò hec veniat de futuro post pronūciationē tenentae pot. peti & deduci in tenentā. ¶ Et nō obstat. d. c. auditis. & decisio Ang. in. d. §. penū. quia vt ibi declarat Alex. prædicta procedūt in expēsis quae solo officio iudicis mercenario veniūt: secus autē est in iure de futuro quod debet iure actiois: vt est in casu nostro. & istud tātò clarius procederet quādo essemus in executioe instrumenti: in quo dāna expēsa. & interesse essent promissa

missa per stipulationem: quia tunc illa
 quinq; ordinata à statuto pro damnis
 & interesse deberetur etiam actione ex
 stipulata & dispositio statuti adquirere
 tur ad ipsum contractum quasi super il
 lo declaratiuè præcedendo: vt docet Bar.
 in. d. l. j. ff. de condi. ex. l. in materia con
 ditiois & actionis ex statuto: & ita semper
 tenui & tenendum puto. quãuis ali
 qui alij tenuerunt contrarium meo iu
 dicio debilibus fundamentis. ¶ Insuper
 in ista materia isti lucri quinq; pro
 centenario debito ex forma statuti pōt
 dubitari, an illa quinq; debeantur à die
 pronuntiationis tenuræ & immisiois:
 an verò à die confirmationis: pro cuius
 decisione questiois primò est aduertendum
 quod Florentiæ ex forma statuti
 sit pronuntiatio tenuræ & immisio in
 bonis debitoris nulla citatione præcedē
 te. & hoc etiam si bona possideatur per
 tertiu & non per debitorē. & istud etiã
 est ex dispositione iuris: vt tenet Pe. &
 Cy. in authen. si oēs. C. si vt se ab hære.
 ablti. & refert & sequitur. l. de cast. in
 l. si. in. iij. col. in ver. in gl. quæ incipit
 sigillorū. C. de edic. di. adri. tol. vbi di
 cunt q; in pronuntiatione & in execu
 tionis faciendæ per nuntiu non est neces
 saria citatio possessoris: quia non agitur
 de ipsius præiudicio. nam per hoc non
 expellitur de sua possessione. quo vsq;
 fuerit auditus: sed postquã pronuntiat
 est tenetur & facta immisio per nuntiu
 si missus vult quod possessor expellatur
 debet ille citari: & si non cōparet expel
 letur & fieri debet ei præceptum q; di
 mittat possessionē liberã & expeditã, si
 aut comparet. & nõ allegat aliqua iustã
 causam suæ possessionis: sed duntaxat
 dicit se possidere: tunc discutendum est
 de sua possessione. iuxta ea quæ tradunt
 per Paul. de cast. in. d. l. si. in. iij. col. &

Florentiæ statutu ponit modos. quibus
 possessor pōt iustificare suam possessionē
 & releuare se à præceptis. ¶ Deinde
 do itaq; ad decisionē dubitationis nos
 stræ distinguendū puto quod aut immis
 io in tenurã est facta in bonis possessoris
 per ipsum debitorem vel eius heredes
 & tunc dictū lucrū quinq; pro centenario
 debetur à die immisiois in tenuram.
 & ratio est. quia tunc tenura non
 diget alia cōfirmatione sed sequenti
 immisiois causatū est pignus pretorij
 iuxta. l. non est mirū. & ibi not. Bart.
 de pign. actio. nam neq; debitor neq; he
 res pōt contradicere. iuxta not. per
 Bart. & doc. in. l. u. res. C. si alie. res. p. q.
 sit. & no. per Bart. in. l. rem alienam. in
 col. versu. quarto circa istam partē. ¶
 pig. vbi habetur. q; quãdo agitur con
 tra debitorē hypothecaria. sufficit probare
 ipsum possidere cum allegatione de
 nij: quia ille non potest referre quē
 nem dominij. & idem etiã dicitur
 quãdo immisio in tenutam est facta
 de bonis existentibus apud ipsum tenen
 torē. quæ immisio fit per decretū de
 nij: quia in eo permittit ipsi creditoribus
 dicitur ex primo decreto: vt habet per
 Bart. in. l. si finita. §. Iulianus. ff. de damni
 in. iij. col. tūc enim immediate sequit
 16 fuit effectus tenuræ. ¶ Aut immisio
 est facta in bonis possessoris per alium
 tium possessorē: & tunc. aut ille nõ
 lenat se à præceptis de disingombando
 factis per aliquē ex modis traditis in
 tuto. de quo precepto meminit Bart. in
 l. sicut. §. supernacuū. in. iij. col. ff. quib;
 17 vel hypo. sol. & dicta quæ debent
 debent à die immisiois: quia talis non
 dicitur possessor sed ingombator & occu
 pator qui incontinētī expelli pōt. l. i. ff.
 hoc interdicto. & ibi p. Bart. ff. vt poss;
 & per Alexā. in. l. idē est. §. cū iug. ff. de
 vi &

vi & vi arma. & potius dicendū est istū
 talem fuisse in possessione. quã possē
 disse. inter quæ est differentia: vt. l. si qs
 ante. ff. de acquirend. possel. & habetur
 per Cor. in consil. cxxxvij. licet multas
 in litera. c. tertio volumi. & ideo talis
 possessor non est in consideratione. sed
 est perinde ac si bona fuissent immedia
 tē apud ipsum debitorē: aut ille tertius
 possessor iustificat suam possessionē &
 releuat se à præceptis: & tūc qui adhuc
 18 est disputandum super validitate dicte
 tenuræ. & discutendum super priorita
 te & potioritate iurū non censetur
 tenura data. donec fuerit confirmata cū
 agatur ex sententia confirmante & non
 ex cōfirmata: vt per Bar. in. l. eos qui. C.
 de appella. ideo tunc non debetur lucrum
 nisi subsequuta cōfirmatione. &
 à die cōfirmationis: quia tunc verè dicitur
 tenentarius & nõ ante. nã stante con
 traditione actus tenuræ nõ erat perfec
 tus. & propterea cōfirmatio subsequēs
 est illa quæ perficit tenurã & primum
 decretum. iuxta no. per Iaso. in. l. morg.
 in materia confirmationis. in. vij. col.
 in. iij. fallentia. ff. de iur. om. iudi. vbi cō
 cluidit quòd quando actus est imperfec
 tus. qui confirmat dicit de nouo dare.
 17 ¶ Istud autem vltimum puto fallere
 in dote quæ repetitur ab vxore ab hère
 dibus mariti soluto matrimonio: quia
 19 ex quo mulier agendo pro dote consti
 tuerit hæredes mariti in mora debent
 fieri alimenta & interesse à die morę
 dicatur esse in damno emergētī quãdo
 non haberet vnde aliunde se aleret. vel
 aliter damnū pateretur. cōmunis enim
 est conclusio quòd quando mulier post
 mortē mariti non habet aliunde se alere
 prout magis frequētē contingit. quod
 tunc si mulier inisset pro dote dicatur
 pati damnū propter morã hæredum. &

sibi debentur alimēta & vsuræ pro dote
 non soluta in bonis mariti. vt latè ha
 betur per Ro. Imo. Alex. & alios in. l. di
 uortio. in. principi. in. vj. & vij. col. ff. solu
 ma. & cū talis mora. & damnū nec
 perit à die pronuntiatō tenuræ dicendū
 puto quod dicta quinq; in dote debeant
 à dicto die. quæ cōsideratio non mi
 litat in alijs creditoribus. quæ omnia be
 ne no. in practica. quia semper vidi ita
 obseruari. ¶ Vltius vidi etiam dubi
 tari circa dicta quinq; pro centenario
 debita tenentario ex fructibus. ex dispo
 sitione statuti. an scilicet illa debeantur
 si ex bonis in tenutam accepti fructus
 percepti non fuerint? Et prima facie vi
 debatur dicendum quòd non propter il
 lud verbum ex fructibus: quod videtur
 positum taxatiuè & nõ demonstratiuè.
 iuxta no. in. l. Lucius. ff. de alimen. & ci
 ba. leg. & l. quidam testamento. in. prin
 cipi. ff. de leg. j. ¶ Tamen hoc non obstante
 puto aliter dicendum. videlicet q; suffi
 ciat bona in quibus est facta immisio
 esse de sui natura fructuosã. ad hoc. vt
 dicta quinq; pro centenario debeantur
 etiam q; ex dicta re fructus percepti nõ
 fuerint culpa. vel negligentia debitoris
 vel alterius possessoris. qui fortè bona
 non coluit nec colere fecit. vel etiam si
 fructus essent percepti sed per alium.
 ¶ Et probatur ista conclusio per not.
 per Alexan. & Soci. in. l. de diuisione. ff.
 sol. matrimo. dum examinant. an ratio
 nem moræ irregularis debeantur fructus
 rei non tradita: & distinguunt inter rem
 fructuosam. & rem de sui natura steri
 lem. nã primo casu si sunt percepti fru
 ctus vel percipi poterunt. sed ex culpa
 vel negligentia non fuerunt percepti.
 tunc debent fructus qui percipi potue
 runt per textū in. l. Iulianus. §. ex ven
 ditio. in. versu. facultatē. ff. de actio. emp.
 k iij & in

& in l. venditor domus & in l. i. ca. res. cod. tit. In quibus iuribus pbatur quod si potest impuniti venditori quare fructus non percipit, tenetur etiam de percipiendis. & ideo dicit quod male fuit consultum per quosdam quod venditor domus qui fuit in mora irregulari: non tenetur ad pensionem si ipse non habitauit, nec alij locauit: quia secundum eos satis est quod potuit habitare, vel alteri locare. Secundum vero casu quando res est de sui natura sterilis, non debentur fructus, seu vsurae correptiuae ad fructus, sed solum debentur propter perfidiam & inobseruantiam. vt per Soci. in d. l. de diuisione. & pro hac opinione videtur casus in l. Iulianus. l. a. j. in fi. prin. ff. de vsu. vbi in petitione nude proprietatis veniunt fructus & vsurae correptiuae, prout potest illa res producere. & ibi no. Ange. & Saly. ¶ Vnde concluditur quod illa dispositio quae vult quod quis lucretur fructus ex re, intelligitur etiam si ex re fructus percepti non sint, dummodo res sit fructuosa. & percipi potuerint. & sic statutum quod tenentarius lucretur quinq; pro centenario ex fructu. veritatem & procedit, dummodo res sit fructuosa. & ex ea fructus percipi possint: scilicet aut si res esset sterilis & in fructuosa. Si tamen fructus percepti sunt ex dicta re, siue per debitore, siue per alium, & non ascenderent ad quinq; pro centenario: tunc tenentarius non potest petere suppleri dicta quinq; ultra dictos fructus: quia bene in hoc statutum loquitur taxatiue dicendo ex fructibus. & hoc modo procedunt. d. l. Lucius. ff. de ali. & ciba. lega. & d. l. quidam testamento. in prin. ff. de leg. j. videlicet quatenus fructus ascendunt, & non ultra. ¶ Sed in hoc potest dubitari, quid si neget fructus per

ceptos per debitore, vel aliu tenentis possessore esse tot, quot sufficiunt ad dicta quinq; quis habeat hoc probatur breuiter puto onus probandi hoc habere ei qui percepit dictos fructus. quia tenentarius est fundamentum iurisdictionis agens aut fundat se in qualitate rei fructuosae iuxta no. per Bar. & dicit in l. in illa stipulatione si Caledis. d. l. i. verb. obli. ¶ Decimo dubitatur, quid si data est tenentia alicui credentis, quia re sibi hypothecata, in eadem tenentia fuit processum inordinate & minus leniter. adeo quod tenentia est nulla, vel non auallada, an salte dicta res per obligata possit retineri per creditore. respondetur breuiter quod Bal. in d. l. qui Lucij Titij lectura antiqua. d. l. rescind. ven. tenet quod sic per text. & vered. d. gl. hoc vult intelligi nisi quod ibi venditio facta fuit minus tenentis, tamen quia res erat obligata obligata rei publicae quae illa venditio tenetur exceptio & retentio empta. nec ei sit restitutio precii soluti per republicam ad utilitate debitoris. tamen etiam videtur probari per text. in l. tenentis in prin. ff. de rei ven. que allegatur. ¶ Et illud dictum Bal. allegatur per Bart. Bertachinus in suo trac. de episcopi in primo libro penul. col. & ita etiam tenere Verone. in singulari. lxxv. d. c. esse perpetuo tenendum ment. d. l. tenentis in fi. ff. de pigno. actio. vbi dicitur aut retinebitur donec debita persoluantur. iuncta gloss. ibi. ff. de condic. debi. & iunctis no. per Pau. de callanis. penitenti in fi. ff. de pigno. actio. vbi dicitur rem datam insolutum vel aliter peruenit perueniam ad creditorem potest retineri per debito. & ita dicit esse obligandum id quod habetur in d. l. si res tenentis. ¶ Et pro ista decisione facit opinio

ne dictum Specu. in titu. de contumacia. sequitur videre. col. iij. vers. sed ponit cōueni. re. quod refert & sequitur Bar. in l. iij. §. in in fi. ff. de acqui. pos. vbi concluditur quod si creditor in hypothecaria fuit immisus ex primo decreto. quo casu efficitur possessore ante annum, sed reuocabiliter. vt habetur in d. l. iij. §. fina. & dicit. §. in hoc iij. membro. in vj. q. numero. 11. si infra annum debitor velit reuocare immisionem. iuxta auth. ei qui. C. de bo. autho. iudi. pos. no. debet audiri, si incontinēti creditor est paratus docere de sua hypotheca. & pro suo credito & hypotheca potest rem retinere & hanc optinet Alex. in d. l. iij. §. fina. & dicit cum procederet dummodo creditor offerat incontinenti se probaturum de suo credito & hypotheca. ¶ Et mouetur, quia etiam in iudicijs possessoris vbi possessio peruenit ad possessore ex iuxta causam si offerat se incontinenti probaturum de suo iure auditur possidens. l. i. cum glof. C. quorum bono. Et non obstat quod in possessore recuperanda debet prius restitui possessio antequam audiat possidens super suo iure. vt. l. si quis a se fundum. C. vnde vi. Quia illud est verum quando agens recuperanda fuit restitutus possessione & illa peruenit ad reuocentium sine culpa agentis ita dicit ibi Alex. qui dicit istam opinionem tenuerunt per doct. concordat idem Alex. in eod. v. in causa & lite. ij. volu. in fi. & ita etiam transit in l. in d. §. in fi. ¶ Facit etiam quia licet alias spoliatus ante omnia sit restituendus. d. l. si quis a se fundum. tamen illa regula non habet locum in spoliatione facta per iudicem, vel auctoritate iudicis iudicialiter procedentis: quia tunc ante restitutionem debet adhiberi causa cognitio super exceptis. vt not. glo. in c. presentem

ru. vij. q. j. & est ratio: quia pro iudice praesumitur. c. in praesentia. de renuntia. & no. Archid. in c. quorundam. lxxij. dist. & Abb. & Felu. in c. dilect. et. l. j. in col. de rescrip. & in c. si consistit. de accusa. & Decius in cons. cxxv. in causa spoliationis: scilicet autem esset si iudex extrajudicialiter vti priuatus processisset ad dictum spoliu. c. congreter. de restitu. spolia. vbi Abb. & tradit Hosti. in summa de restitu. spoli. in §. quando facienda in princ. Et secundum praedicta puto intelligenda ea quae vult Bald. in l. j. in prin. C. de ar. edic. dum vult, quod quando agitur contra violentum possessore spoliatus ante omnia debet restituere. quo re fiat Soci. in l. iuste possidet. in iij. col. in ver. secunda conclusio. ff. de acquir. pos. dum infert quod secundum decretum non rite interpositum est nullum, & quod immisus per illum dicit violentus possessore: & quod per consequens talis tenentia non potest confirmari auctoritate iudicis, qui spoliatus instat vt sibi ante omnia restitatur possessio per allegata ibi per eum. ¶ Quia puto eius dicta procedere quando spoliu fuit factum per iudicem procedentem vt priuatum: secus aut si processisset iudicialiter, licet minus solenniter per allegata supra. & probatur per iura quae allegat Soci. videlicet per. l. mementint. C. vnde vi. & per. l. si. C. si per vim vel alio modo. quae iura infert Soci. quod obtines secundum decretum minus rite, vel solenniter dicit vult lentus possessore. & ita dicit Soci. velle Bar. f. d. l. iuste. & ideo debet aduertere quod istud debet intelligi qui iudex minus rite interposuit suum decretum: & postea dedit licentiam ipsi parti vt ingrederetur: nam tunc ille ingressus, & ista spoliatio dicitur facta non iudicialiter sed priuate: quia ipsa pars quae est priuata persona illam fecit, & propter

ea iste qui hoc modo fuit ingressus dicitur violentus possessor. & incidit in pœnam. d. l. meminere. C. vnde vi. ita expressit vult Bart. in d. l. iuste possider. & mag. expresse hoc vult Bart. in d. l. meminere. in vlt. col. in ver. hoc pmissio & c. vbi clarè dicit qd si vigore sententiæ non rectè lata. pars sua autoritate ingreditur dicitur violentus possessor. & incidit pœnam. d. l. meminere. secus si vigore sententiæ non rite lata mittatur in possessione per executorē: qd tunc non habet locū dicta constitutio. & modò intelligis quādo dicat iudex spoliare aliquem procedendo vt iudex. & quando dicitur spoliare. pcededo vt priuatus. nā si procedat sententiā. seu decretū iudicis minus rite & solentèr latū & iudex vigore dicti decreti. faciat agentem immitti in possessione per executorē. seu nūtiū publicum. tūc dicitur spoliare possessorem pcedendo vt iudex. si autē det licentiā ipsi parti vt p̄pria autoritate ingrediatur possessionē. tunc dicitur spoliare vt priuatus. ita in effectu vult Bar. in d. l. iuste. & in d. l. meminere. & ibi etiā Saly. in l. j. col. in ver. ij. opi. & c. & hoc modo (vt dixi) sunt intelligenda no. p Soci. in d. l. iuste. in vers. ij. cōclusio. videlicet quādo decretū erat nullū. & pars vigore dicti decreti vlt p̄pria autoritate. vel etiā de licentiā iudicis ingressus fuit possessionē. tūc enim dicitur violentus possessor. cū spoliatio facta fuerit per personā priuatā. secus si fuisset ingressus introducente eū nūtiū vel executorē publico: qd tunc non esset violentus possessor. & isto vltimo casu non habet locum. d. l. j. quis à se fundū. sed licet agatur recuperandū debet adhiberi causæ cognitio super exceptionibus rei conuenti & procedendo no. per Fely. in d. c. dilect. cl. primo. de rescip.

† Et pro confirmatione prædictorum faciunt not. per Alexand. post Angel. alios in l. si finita. in princip. ff. de dāto infec. vbi vult qd potest peti vt teneatur quæ data fuit minus rite confirmata per iudicem. & in simili adducit quæ sententiā nulla potest per iudicem appellationis confirmari: vt per Barto. l. j. in fi. in versicu. quæro quid sit dāto libellus super nullitate. C. quando p̄pono. non est ne. & tradit idem Alex. in cōs. lxxxj. in causā & lte. col. h. v. vbi cōcludit qd tenetur quæ est nullā firmari potest per iudicem appellacionis. vel nullitatis si cōstat tibi qd de eo vanda esset. & sic qd ille cui data foveat iustitiā. & allegat Barto. in p̄p̄ allegatis. & cōcordat Ang. de m. s. quadrupli. in sit. de act. & Paul. in cōs. lxxxix. in causā capti. in vbi cōcludit qd si captiua fuit nullā defectu citationis: si tamē cōstat de bito: qd captus cōstitetur vel alio modo apparere nō debet capti relaxari: sed debet captiua cōfirmari per l. j. si h. mer. ca. Et istud late firmat Bert. in d. trac. de episcopo. in primo lib. col. sequi. l. a. in l. si pacto quo p̄cedit. iij. col. C. de pac. quæ not. qd in p̄p̄ta frequenter possunt contingere. & sicut inuenies pleniū examinata & d. n. 4. rara. † Vnde cōmō. d. ubi tamen. admisso & decretum possit interponi nominibus debitorum & actionibus. text. est not. qd sic. in l. j. C. de p̄to. pig. d. ibi gl. docet qd talis immisio debet fieri hoc modo. videlicet qd debet citari debitor in cuius nomē faciēda est immisio. & si coniteat debitor corā iudice. iudex iubebit id esse pignori creditoris. & talis iussus habet vim quasi immisionis. & ex hac quasi immisioe dabit creditor vtilis hypothecaria. vt. l. à diuo p̄to. sic

fic quoq. & s. sed vtrū. & s. sed qd dicitur. ff. de re iudi. & illā glo. vt notabile sequitur Saly. in d. l. j. & de materia vult latissime per Alex. post Bart. & alios in d. s. sic quoq. ad cuius dicta factis sit remissio. † Duodecimō. q̄ris. an sicut creditor qui cadit à possessione pignoris cōventionalis p̄t recuperare pignus p hypothecariā. ita etiā fit in pignore p̄torio: & breuiter text. est. no. in l. fi. C. de p̄to. pig. qd idē est in vtroq. pignore. & ita no. ibi Bal. & Saly. & idē tenet Bar. in l. si q̄s missum. s. j. in fi. ff. de dam. infec. † In quo vnu est notandum qd licet aliās in hypothecaria intentione ex pignore cōventionali requiratur excusio. tamen quando agitur ex pignore p̄torio ad pignus à quo immisus cecidit. iuxta text. in d. l. si nō requiritur excusio: vt. l. si postquā. ff. vt in post. leg. Nā eodē imperio quo missus fuit in possessione debet in ea cōseruari. l. i. si quis missum. ff. ne vis fiat ei. & l. ij. s. enit. ff. de iureiur. & ita tenet Bald. in l. j. in fi. primæ col. in ver. sed ego q̄ro. & c. C. de reuo. his q̄ in frau. credi. & dicit infra in ij. parte huius secūdi mēbrum. in vlti. disse. no. 66. † Decimo. tertio. quæritur. an cū pignore conuentionali possit concurrere pignus p̄torium in eadē re? Et breuiter respondeatur qd sic put est text. in l. fundus quē. ff. de an. leg. & sentit gl. in l. cum debitoris. C. de iudi. & ibi tenent Iaf. de are. Cy. Fran. rigri. Saly. Alex. & Iaf. & propterea habens pignus cōventionalē potest etiam petere à iudice se immitti in possessione ex primo decreto per qd constituitur pignus p̄torium. iuxta. l. nō est mirum. ff. de pignorati. actio. l. Et ex p̄dictis inferunt in d. l. cum debitoris. Bald. Pau. de cast. Alexan. & Iaf. qd licet dominium nō sit multiplicabi-

Equitur modò

secunda pars istius secundæ membri. in qua videndū est in quibus cōueniat pignus cōventionalē cū pignore p̄torio. & deinde in quibus ad inuicē differant. † Primo. igitur conueniunt: qd in vtroq. & pro vtroq. competit actio hypothecaria: vt. l. j. & ij. C. de p̄t. p̄t. p̄t. Secundo conueniunt respectu pignoratitiæ directæ: quia sicut debitor satisfactio competit debitori directæ pignoratitiæ ad repetendum pignus conuentionale: vt in toto tit. ff. & C. de pign. actio. ita & in pignore p̄torio soluto debito competit debitori vtilis pignoratitiæ ad repetendum pignus p̄torium: vt. l. si is cui. s. quæri potest. ff. vt in post. leg. & not. Barto. in l. j. ff. de pign. actio. & vt subdit ibi Barto. idem est dicendum in pignoratitiā contrariā quæ cōpetit creditori per d. l. is cui. s. quæri potest. & idem not. Barto. in l. si pecuniam. ff. de pign. actio. vbi dicit esse text. pro hoc. Et quæ sit ratio quòd pignoratitiā quæ datur debitori pro pignore p̄torio fit vtilis & non directæ: declarat Salyce. in l. quæ pignoris. C. de pigno.

pign. act. videlicet q'ideo isto casu datur vtilis & nō directā: q' non procedit ex conuentione partium neq; ex traditione q' est necessē vt deur directā pignoratitia vt in iust. qui. mo. re contrahi. obli. §. item is. & §. in. ¶ Venio nūc ad differentias inter pignus conuentionale & pignus pratorio. & reperio inter
 30 illa decē differentias. ¶ Prima itaq; differentia est in modo cōstituedi, q' pignus cōuentionale fōdo cōsensu cōstituitur. vt. l. j. ff. de pig. act. p'riori vero pignus regit actualē immisssōe vt. l. nō est mirū. co. ti. & hoc p'terquā q' prafrata tur impedimētū in immisssōe: q' tūc pignus p'riori causat fōdo aspectu. text. & ibi no. Bar. in. l. cū vn°. §. ii. ff. de bo. auct. iud. po. & habet p. Bar. & Alex. in. l. j. in prin. in vlt. col. ff. de acq. pos. & etiā si tale impedimētū esset cautū p' potentia ad uerfarij. text. & ibi no. in. c. cōtingit. de do. & cōtuma. & no. lat. in. d. l. in prin. vlt. col. & hāc primā differentia ponit gl. & sequit' Bar. in. l. j. ff. de pi
 31 gno. act. ¶ Secūda differentia est secundū gl. in. d. l. j. q' si in pignore cōuentionali male verfē creditor tenetur debitori pignoratitia. sed in pignore p'itorio tenet actioe in factū. vt. l. p'or. ff. de bo. auct. iud. pos. In hoc tū Barro. in. d. l. j. supplet, quōd licet in pignore p'itorio sit debitori p'dita actio in factū eo illo edito. de quo in. d. l. p'ior. in prin. q' tamē debitor habet etiā vtilē pignoratitia. vt supra dictum est per dictā. l. si cui. §.
 32 quari pōt. ff. vt in pos. lega. ¶ Tertia differentia est secundum glo. in. d. l. j. q' creditor in conuentionali pignore habet naturalem & ciuilem possessionē: iuxta tamen not. per Alexand. in. l. j. §. per seruum corporaliter. ff. de acquirē. poss. In p'atorio autem nullam habet possessionē: vt. l. iij. §. creditorēs. ff. vt

possi. & ibi hoc late firmat gl. in versio. non posse. & istā etiā differentia p'robat Bar. in. d. l. j. dicens q' in conuentionali pignore facta traditione transiit possessio. vt. l. serui nomine. ff. de vlt. p'io. fucus autē est in p'atorio: vt. not. in. l. iij. in fi. ff. de acqui. pos. & sic Bartol. tenet idem quod tenet glo. ¶ Ex hoc inferit Bar. aliā, & sic quartam differentia videlicet q' in cōuentionali creditio habet interdētū possessorū vtilē: sed et vt possidetis. in p'itorio autē tenet & ratio est, quā tale interdētū dicit possessorū tantū, & creditor in pignore conuentionali possidet: fucus autem p'atorio, vt dictū est in precedenti differentia & de hoc est text. in. l. si duo. de bo. auct. iud. pos. & in. d. l. iij. §. creditorēs. ff. vt possi. & hanc etiā differentia ponit glo. in. d. l. j. ff. de pig. actio. vlt. loco. ¶ Quinta differentia est, quod conuentionalis creditor tenetur de culpa & lata culpa & leui. In p'atorio autē tenetur solum de dolo & lata culpa. l. p'or. §. est p'terea. ff. de bon. auct. iud. pos. ita tenet gl. in. d. l. j. & ex hoc in. l. si finita. §. si in §. damni. ff. de dam. infest. infert q' ille qui habet pignus conuentionale tenetur indistincte rebus. alias de obmissio potest conueniri debitorē. sed ille qui habet pignus pratorio non tenetur ad rehendum: obmissio refectionis caderet in dolo & lata culpam. vt. d. l. p'or. §. si res. vt. l. §. p'terea. ff. de bo. auct. iud. pos. & q' creditor in cōtractu pignoris conuentionalis obligetur de dolo lata culpa & leui, est text. in. §. creditor quos. in iust. quib. mo. re contrahi. ob. & in d. l. cut. & ibi gl. & Bal. C. de pig. & in d. l. venderet. §. ii. & ibi no. gl. ff. de pig. act. & habet per Deciu. in. l. contractus. no. 27. ff. de reg. iur. & adde hic q' dicitur

in. v. membro. v. partis principals in. v. ampliatione: vbi tractatur de fructibus pignori: & istam differentiam obmisit Bar. in. d. l. j. ff. de pig. ac. ¶ Sexta differentia est secundū glo. in. d. l. j. q' in pignore cōuentionali si debitor dat dānū in pignore creditor agit cōtra eū cōtraria pignoratitia. l. serui. ff. de pig. sed in p'atorio pignore dicit gl. per. forte, fucus esse. & sic gl. dubitatie ponit hanc differentia sed doc. in hoc contrariū tenent q' a extincto debito datur vtilis pignoratitia debitori ad recuperandū pignus pratorio. vt. d. l. si cui. §. quari po. text. ff. vt in pos. lega. ergo cōuerso etiā creditori dari debet pignoratitia actio pro damno illato i debitorē in pignore p'itorio cū agatur ad exēplū pignoris cōuentionalis. vt. d. §. q'ri pōt. & licet vt dictū fuit) in. ij. differentia. in p'atorio pignore competat actio in factū. tamen per hoc nō excluditur vtilis pignoratitia. de qua in. d. §. quari potest. & ita tenent Bar. & Salyc. in. d. l. j. & sic ista
 36 vj. differentia non est vera. ¶ Septima differentia est secundum glo. in. d. l. j. q' pignus pratorio creditori additum pro toto debito datum p'asumitur. vt l. a diuo Pio. §. si pignora. ff. de rei iudi. in pignore autem conuentionali est fucus: quia etiā q' creditor pro suo credito recipiat pignus minus idoneum: tamen in residuo sibi non p'audicat: vt est text. in. l. creditor. la. ij. ff. si cer. pet. & ibi no. gl. Bar. Alex. & Iaf. cū concordātijs ibi allegatis quāuis vt dicit ibi glo. istud Veneti nō seruati: sed in dicta ciuitate creditores recipientes pignora minus idonea sibi p'audicant: & idē dicit gl. in. l. j. C. de pigno. & in. l. de p' mutua. C. si cer. pet. vbi Ang. infert q' illud q' dicit glo. in Venetis est dictū dicendum in feneratoribus, vsurarijs &

iudicis, sed Alex. & Iafon. in. d. l. creditor. istud quod dicit Aug. intelligunt procedere quando in loco exarret talis consuetudo, & probaretur: aliās circūscripta cōsuetudine. dicit d. l. creditor. indistincte pcedere: & istā differentia inter pignus conuentionale & pratorio tenent Alex. & Iafon. d. l. si pignora. & Iaf. post alios in. d. l. creditor. ¶ Illud tamen q' dicit' est in pignore intelligē tū duob' cōcurrētib'. videlicet q' datio in solutū fiat simpliciter, & q' creditor nō contradicat: tunc enim verū est q' datio in solutū censetur facta pro toto debito: etiam q' pignus minus valeret: fucus autē si datio in solutū fieret pro certa aestimatioe facta de re in pignus accepta. nam tūc nō p'audicaret creditō in residuo. & similiter fucus esset si creditor contradiceret dationi in solutū ei per iudicē simpliciter facta: q' eo intuitu nō pōt iudex adijcere ei pignus in solutū vltra iustā aestimatiōe. etiā q' factis publicis subhastationib' emptor nō reperiretur. ista videt' esse magis vera & cōmunis cōclusio quam videtur sentire gl. in. d. §. si pignora. in ver. cōtentus. & illam tenet Raph. cu. Imo. Alex. & Iaf. ibi qui dicit illa esse tutiore & æquiorē. licet Bart. ibi teneat contrarium, videlicet q' iudex dando simpliciter pignus pratorio creditori in solutū censetur dare pro toto debito etiā si creditor cōtradiceret & idē videt' velle gl. in. l. ordo. C. de execu. rei. iudi. Tamen præcedens opinio. videtur verior & æquior. & illa in practica seruati. & illā etiā tenet
 37 Sali. in. d. l. j. ff. de pign. ¶ Adde tū in predictis q' in dubio pignus conuentionale datur creditori p'sumit idoneū. ita no. gl. in. l. ij. in ver. redigere. C. de pig. & per dictā glo. Bal. in. l. creditor. infert q' cum pignus in dubio p'asumatur idoneum

neum creditor qui dictum pignus accepit nō poterit facere capi debitorē tanquam suspectum de fuga. & ita referūt & sequuntur Alexand. & Iason. d. l. credi-
 38 tor. ¶ Octava differentia additur per Bar. in. d. l. j. vltra glo. ibi videlicet q̄ in bonis minorū vniiformiter constituitur pignus pratoriorū sicut in bonis maiorū: vt. l. apud Iuhanū. §. j. ff. ex quib. causis in. pos. ca. & l. i. minor. ff. de bo. auto. iud. iudi. ¶ In conuentionali autē est secus: quia bona immobilia minorū nō possunt obligari sine decore iudicis: vt. l. j. in fi. & l. sequen. & sequē. ff. de rebus eorum.
 39 ¶ Nona differentia additur etiam per Bart. vltra gloss. in. d. l. j. videlicet. q̄ pignus conuentionale nō potest recuperari per debitorē nisi prius soluto debito: vt l. i. ff. de omnis. ff. de pigno. act. sed pratoriorum recuperatur statim cū debitor comparat obliuatiōis tamen his de quibus in auten. ei qui iurat. C. de bo. auto. iudi. pos. ¶ Decima differentia ponitur etiā per Bar. vltra gl. in. d. l. j. videlicet. quia in conuentionali pignore qui prior est in tēpore. potior est in iure: vt. l. creditor. in prin. ff. qui potior in pigno. habeat. Sed in pratorio est secus. in quo tamen remittit se ad no. in. l. cū vnus. ff. de bo. auto. iud. pos. & in. l. i. & iure. ff. q̄ po. in pigno. habe. & dictū fuit. §. in hoc secundo mebro. in. viij. q. nume. 10. vsq; ad. ix. q. vbi vide. ¶ Sed licet posuerint. x. differentias. tamē quia. vj. differētia §. relata non est vera. & sic nō remanēt nisi nouē. vnde ego addo. x. differētiā
 40 prout pramisi. ¶ Decima differentia est q̄ in pignore conuentionali non pōt creditor agere cōtra tertios possessores dicti pignorū. nisi prius facta excusio- ne principalis debitoris: vt in auten. hoc si debitor. C. de pigno. Sed in pratorio pignore est secus: quia etiā non excusio

principali debitorē potest creditor agere actione in factū aduersus extraneos possessores. ad quorum manus peruenit res in quam creditor immisissus est ex primo decreto. ita singul. tenet Bald. in. l. j. in. ij. colum. C. de his que in factū credi. quia secundum eum eodem in. perio quo creditor immisissus fuit conuerti debet. l. si quis missum. ff. de rebus sit. & ita refert Alexan. in apollin. Bar. in. d. l. j. ff. de pigno. act. & refert sequitur Iason in. d. l. creditor qui in idoneum. ff. si certum petatur. & in. l. a diuo Pio. §. si pignora. in primo articulo dicens quod dicta decisio Bal. est falsa. & dixit. §. in hoc secundo mebro. in. xij. quæstione nume. 51. ¶ Catera tamen pertinentia ad materiam pratoriorum decreti non persequor aliter tum quia ordinariē ponuntur per Alex. & alios in. l. si finita. §. Juliano. de dam. infec. & in. l. a diuo Pio. ff. de iudi. & Fely. & alios in c. consultatus. de offi. delega. Tum etiam quia pertinent in totū ad materiam pratoriorum: quæ respicit solum bona post immisionem factam. iuxta. l. nō est m. ff. de pigno. actio.

* Summarium. *

¶ Pignus iudiciale quod dicitur & prout constituitur.

Pignus iudiciale. an & in quo differat a pratorio.

Executio facta vigore sententia per primum decretum non reuocatur per satisfactionem de iudicio sicut reuocatur primum decretum in continuacia interpositum sed reuocatur solo debiti.

Executio facta vigore instrumenti habitus vim sententia non reuocatur nisi debito soluto.

¶ Tertium membrum tertie Partis.

Equitur modò

tertium membrum huius tertie partis in quo tractandum est aliquid de pignore iudiciali.

¶ Primò ergo queritur quomodo constituitur pignus iudiciale?

¶ Et respondetur q̄ tam pignus iudiciale quam pratoriorum constituitur per immisionē in possessionē ex decreto iudicis: vt est tex. in. l. ij. C. qui po. in pig. ha. & ibi no. ¶ Sed prius pratoriorū pignus dicitur quādo nulla præcedere sententia iudex immittit creditorē in possessionē ex primo decreto: iudiciale verò cum ex sententia precedente vel re iudicata iudex agens ex primo decreto immittit. ita declarat glo. in. d. l. ij. & gl. in. l. ij. C. de præto. pigno. licet gl. in vtroq; loco dicat largo modo vtrūq; posse dici iudiciale cū vtrūq; ipsorum detur a iudice. ¶ Sed q̄ in aliqua differant apparet ex diuersitate titularū videlicet. C. de præto. pign. & C. si in causam iudic. pign. capi. fit. si enim non differret non essent posita in diuersis titulis iuxta. l. imperator. ff. de in dic. adiec. ¶ Et q̄ pignus iudiciale: & pratoriorū differat tenent Alex. in. l. a diuo Pio. §. in vditione. pe. col. in ver. querit Bar. pone quod fuit facta executio & c. ff. de re iudica.

¶ Et ego inuenio dictū pignus pratoriorū & iudiciale vnā notabile differētiā videlicet q̄ in pignore pratorio q̄ est facta immisio ex primo decreto nō præcedente re iudi. debitor infra annum in reali & in psonali. j. xxx. annos pōt recuperare tenet reficiedo expensas & cauēdo de iudicio sicut iuxta aut. ei qui iurat. C. de bo. auct. iudi. pos. & c. j. de

do. & cōru. lib. vj. declarādo tamē iuxta not. per Bar. in. d. l. si finita. §. Iulianus. in. iij. colū. in ver. procedo vltimus. & addita ibi p̄ Alexā. in. xvj. col. in ver. itē adde in quātū Bar. hic tāḡ infra quātum tēpus. Sed in pignore iudiciali videlicet q̄ facta est immisio pro executione sententiæ est secus: quia in eo nō audit reus volēs recuperare possessionem licet offerat expensas & satisfaciōē prædictā: ita no. Bar. in. l. pperādū. §. si autē reus. C. de iudi. & mouet p̄ tex. in. l. si pecunie. §. in. ff. in. in pos. leg. quē tex. idē Bar. in. l. cōstentē. pe. col. C. quomodo & q̄ iudi. in terminis p̄ prijs dicit nō esse alibi. & ita etiā tenent Bal. & Salyc. in. d. §. si autem reus. Sed oportet si debitor contra quem est facta immisio in pignore iudiciali vult recuperare pignus vt soluat illud in quo est cōdemnatus. & ita etiam tenent Alexand. in dicto. §. si autem reus. in. j. colū. in ver. in ea ibi perpetuū auditur. & ibi dem. Ias. in vltima columna. in ver. uic. item in quōntum concludit Bart. quod si facta est immisio & c. ¶ Et idem videtur dicitur eodē in instrumento quæritur iudicio vel publico habente vim sententiæ ex forma statuti: quia facta immisionē eorum vigore ex primo decreto non erit locus reuocatiōis tenent per solutionem expensarum & cautionem de iudicio sicut. sed erit opus soluere debitū pro quo est facta immisio: ita videt̄ per dominus Benedictū de barz. in tractatu garentigie. in char. 230. quar. ta. colum. cum sequen. & latius in char. 233. in decima octaua quæstio. Et facit q̄ no. Bar. in. d. l. cum vnus. in fi. princ. ff. de bo. auct. in. in pos. dum æquiparat pignus q̄ capitur vigore instrumenti garentigie pignori quod capitur ex causa rei iudi. & faciunt not. per Alex. in. d.

¶ Tertium

In d.l. à diuo Pio.in. §. si super rebus. in vj. col. dum examinatur, an missus in possessione ex causa iudicati efficitur possessor. & licet ibi firmet opinionem gl. cōtra Bar. q. talis immisus nō fiat possessor & bene. vt notauit. ā. in secundo mēbro huius terrae pris. in. v. q. nu. 1. 2. Tāme subdit q. si opi. Bar. est vera q. immisus ex cau. iudi. efficeretur possessor idem quod dicitur de immisso vigore rei iudicatae deberet etiam dici de immisso vigore instrumenti habentis executionem paratam ex forma statuti. Et ita etiam tenet Bart. in. l. si & iure. in d. l. cōtra q. po. in pigno. habe. & Bald. in. d. l. cōstantium. in. iij. colum. quos refert Alex. in. d. §. si super rebus. & sic procedit equiparatio de immissione facta ex causa rei iudicatae ad immissionem factā vigore instrumenti q. ex forma statuti habet vim sententiae. & ita puto tenēdum &c. Et per hanc est expedita terra pars principalis.

¶ Quarta pars principalis.

Capio nūc quartam partem principalem tractatū nostrum in qua examinatur materia diuersorum pactōrum, que in pignoribus frequenter apponi solēt. Et primō ponemus pactum. l. commissorie. secundo pactum occupandi pignus propria autoritate. tertio subdemus quædam alia pacta.

✱ Summarium. ✱

- 1 Pactum legis commissorie in contractu emptionis & venditionis, dicitur illud quod concipitur per verba deestla.
- 2 Pactum legis commissorie est in pignoribus

- improbatum.
- 3 Pactum legis commissorie in pignoribus sicutum, an firmetur iuramento.
- 4 Pactum firmari iuramento & iuramento periturū esse seruandum discernitur.
- 5 Consecutio, an valeat pactū legis commissorie in pignoribus constitutum.
- 6 Pactum legis commissorie in pignore etiam non a principio tempore contractus, post ex interuallo adiectum, est validum.
- 7 Prælegum dotis non extenditur ad limites, nec augmentum quod in omnia dos sit prælegata, est validum.
- 8 Pacta in pignoribus constituta, an sunt per & de iure valida, nisi rependantur iudicia.
- 9 Pactum quod de ingrediendo & cetera propria autoritate pignus excusat, ut rem occupantem a pena rei honorarium, non valet.
- 10 Ingredi in possessionem, & esse in possessione & possidere discernuntur.
- 11 Pactum initum cum creditore de ingredendo excusat à pena ingressus, sed non excusat perseverare vel recineat nisi hoc exprimitur in pacto.
- 12 Pactum de ingrediendo & cetera potest fieri in ultimis voluntatibus, & in aliis actibus quam pignora.
- 13 Pactum de ingrediendo excusat à iudicio destitutatum.
- 14 Pactum de ingrediendo & cetera potest extorri mandari etiam si debitor verbo utatur.
- 15 Pactum de ingrediendo & cetera non potest quis, nisi mora debitori procedente, vel pignore de fuga.
- 16 Debitor suspectus de fuga potest capere pendente conditione.
- 17 Executio pacti de ingrediendo & cetera potest exerceri etiam contra heredem debitoris, si ipse heres esset pupillus vel minor.
- 18 Pactum de ingrediendo & cetera an possit fieri

- cum tutore, vel pupillo.
- 19 Pactum de ingrediendo & cetera an possit fieri cū ecclesia.
- 20 Pactum de ingrediendo, an possit exerceri cōtra singularem successorem, vel quando in pacto fuit appositum constitutum vel præcarium. Item an transfinitur ad heredem creditoris.
- 21 Pactum de ingrediendo & cetera, cedi in alium. Item potest exerceri contra debitorem sine iudice, contra tertium possessorem non.
- 22 Pactum de ingrediendo & cetera, an possit exerceri ante liquidationem debiti.
- 23 Pactum de ingrediendo per creditorem deducitur ad iudicem, & iudex dedit licentiam sine citatione partis, an sit validum.
- 24 Pactum de ingrediendo potest dupliciter ad iudicem deduci.
- 25 Pactum de ingrediendo delatum ad iudicem, an possit propria autoritate exerceri.
- 26 Protestatio firmatur protestanti.
- 27 Pactum de ingrediendo nō operatur, nisi creditore exprimat vim pacti.
- 28 Actus diuerso modo intelligibilis per quem veniat interpretandus.
- 29 Actus quantumcumque perfectus nihilominus recipit formam declaratoriam.
- 30 Pactum inter creditorem & debitorem quod debitori non liceat luere pignus ante annum, valet: quod autem in perpetuum non licet non.
- 31 Pactum quod debitori in perpetuum non liceat luere pignus, nō valet: etiam in vim alienationis.
- 32 Pactum quod debitor nō possit luere pignus infra .xxx. annos non valet.
- 33 Pactum quod res vendita sit specialiter & prius obligata vni creditori ipsius emptionis, an possit adiri in præiudicium anteriori creditorum ipsius emptionis. Venditor an possit in venditione rei sue apponere pactum specialis hypothecæ in præiudicium aliquorum creditorum.

- 34 Venditor non habet ius pignoris in re vendita & tradita emptori.
- 35 Res empta ex pecunia vnius creditoris est nihilominus obligata priori creditori emptoris: præsertim que secundo creditori ex eius pecunia res est empta.
- 36 Administratores rerum alienarū, an possint in actus contrahendi præiudicare principalibus.
- 37 Dispositio in ultimis voluntatibus semper re putatur conditionalis.
- 38 Traditio rei in contractu emptionis & venditionis uloperatur quod licet contractus nōdum sit absolutus transiit nihilominus dominium rei tradite in emptorem.
- 39 Regula, quod ea que incontinenti sunt tenentur in esse dicitur quædam fictio: nec in multis casibus locum habet.
- 40 Debitorem non posse præiudicare creditori hypothecario in acquirendis qualiter procedat.
- 41 Factum in eadem oratione & factum in diuersa differunt.

¶ Quarta Pars principalis.

Deueniendo igitur ad pactum. l. commissorie. pro intelligentia est præmittendum quod pactum. l. commissorie in pignoribus fit ad similitudinem pacti. l. commissorie q. follet fieri in cōtractu emptionis & venditionis. ¶ In cōtractu autē emptionis & venditionis pactū. l. commissorie dicitur illud quod concipitur per verba directā: puta nisi prætiū solutū sit infra tale tēpus res. sit in emptā: quo casu dominiū retransferretur ipso iure in venditorē: vt. l. j. & per totum. ff. de lege cōmissa. Sed si pactum concipitur per verba indirecta & obliqua, quæ non important retransferlatio-

latione dominij ipso iure in veditore. sed requirit retraditio vel restitutio rei & sic factu hominis tunc no dicit pactu. l. commissoria. sed dicit pactu simile pacto. l. commissoria. vt est text. & ibi declarat gl.in. l. j. in gl.in ver. p. tineret. C. de pac. inter emp. & vedit. & text. & gl.in. l. qui ea lege. co. rit. ¶ Similiter dicendu est & in pignoris qn pactum in eis concipitur p verba directa importatia translationem dominij ipso iure fit pactum legis commissoria: puta nisi debitor soluerit infra tempus conuentu res pignorate fit creditoris vel fit ei vendita vel in solutum data pro suo credito: vel fit ei creditorius faciendi quod vult: vel simile pactum concieptum per verba directa importatia translationem dominij in creditorem ipso iure. ¶ Sed si pactum conciepiatur per verba obliqua vel inflexa: puta quod si debitor non soluerit in termino, res detur in solutu creditoris, vel ipse debitor promisit dare in solutum. tunc non est pactum. l. commissoria. sed est sibi simile. ite est text. in. l. j. C. de pac. pig. & ibi declarat gl. Bar. & Salyc. Et quando nos sumus in pacto. l. commissoria. in pignore: tunc si illud pactu est efficax saltem ad retinendum quod qn fit in sra declarabit elapso termino debitor no admittetur vltiori? ad offerendum vel soluendu creditoris pro liberatione pignoris. l. vt Titius. ff. de pig. ca. Si aut sumus in pacto simili pacto. l. commissoria. tunc illud pactum est inutile & nihil plus operat qua esset de iure. & prout sine dicto pacto creditor poterat vendere pignus, vel petere sibi in solutu dari. ita & seruabitur quo dicto pacto: vt est text. in. d. l. j. & ibi gl. j. & fina. C. de pac. pig. v. si late dicto pacto simili pacto. l. commissoria. etia q fit elapsum tempus prefixum ad soluendu cu

illo pacto, q elapso termino creditore possit petere in solutu vel p similia: res in inflexa. no ppterea debitor erit conclusus a iure offerendi & soluendi & librandi pignus. dummodo offerat & soluat ante factam venditionem, vel datus in solutu: vt est text. & ibi declarat gl. in. l. iij. C. de pig. actio. & colligitur ex per gl. in. d. l. j. que no. ne requiratur alias vidi doctorem non mediocriter strinxit in hoc errare. ¶ Istis preceptis fit deueniendo ad materiam disticti. l. commissoria: in pignoris. p. l. ciliario intelligentia ponam regulas ampliationes & fallentias. ¶ Regula ergo fit quod pactum. l. commissoria: in pignoris est improbatum: v. l. j. C. de pac. pig. licet secus sit in contrahemtionis & venditiois: v. l. j. & per text. ff. de lege commisso. & l. commissoria. C. de pactis inter empto. & veta & ratio differentie assignatur: quia muniter veditio solet fieri p iustitiam: & licet aliquando aliud contempnamen istud raro est: & iura adaptata ad ea que frequenter contingunt: ad ea. ff. de legibus. vnde etiam quod tale pactum valeat in contractu empti vendi. non resultat aliqua deceptio: & cetero pignus magis frequenter solet pignorari pro multo minori quantitate quam valeat. & ideo si tale pactu inuenerit debitoribus multu deceptum: ¶ Secunda etiam ratio assignatur: quia tale pactum videtur quodammodo bene vsum cum tendat ad effectum: creditor aliquid ultra fortem conciepiatur. & quia vsura sunt prohibite: adeo no valet. c. ga in omnib. de vsura. & duae rationes differentie inter pignus: & contractu emptiois & veditiois: assignatur per Ab. post Io. an. in. c. significata. de pigno. vbi Abb. nu. 7. ¶ Firmata

ergo regula q pactum. l. commissoria: in pignoris non valeat: amplia dicta regulam quinque modis. ¶ Primo, amplia vt regula procedat no solum quando pignus datur creditori pro mutuo recepto: sed etiam si detur pro alio debito qua mutuo. vt pbatur in. l. f. C. de pac. pig. que generaliter loquitur in locutione: creditore: & cum generaliter loquatur generaliter debet intelligi. l. j. generaliter. ff. de lega. prestat. Idem probatur in. d. c. significante. de pigno. vbi text. generaliter loquit, & generaliter reprobat pactum. l. commissoria: in pignoris. Ad idem text. in. l. j. C. de pac. pig. secundum secundam lecturam. Bar. ibi, quam etiam alij sequuntur vbi pignus fuit datum pro alio debito. qua mutuo. & adiectum fuit pactum. l. commissoria. & dicitur quod ita demum valeat quoad excipiendum vel retinendu si fit adiectum ex intervallo: secus si ab initio contractus. & ita firmat Alex. in c. clxxvij. viso processu. vij. vo. nu. r. ¶ Secundo, amplia etiam si tale pactum apponeretur in fauorem mulieris creditricis pro restitutioe dotis sue: vt videtur ad literam esse text. in. l. quamuis alias incipit Callipodius. ff. de solu. vbi dicitur quod non obstante tali pacto maritus potest offerre dotem vxori. ¶ Sed in veritate ibi non fuit pactum. l. commissoria: sed fuit pactum simile pacto. l. commissoria: quia no fuit factum per ver. directa importatia ipso iure translationem dñij. sed fuit factum per ver. obliqua. q ibi dicit textus q maritus promisit vxori sol. ma. dare ei in solutu pda pro dote q erat obligata, & sic per ver. obliqua. & no directa: vt dictu fuit. ¶ In premissis. nu. i. nimiru ergo fit in illo text. dicit q satis est si maritus offerat dotis quantitate. q illud pactum fuit

inutile: vt per text. & gl. in. l. j. C. de pac. pi. & dictum fuit. s. & ideo per illud no fuit debitoris ablata facultas soluendi & offerendi. quod no licet Barro. ibi ad hoc no aduerterit. sed id intelligi esse in tali pacto. quod est in vero pacto. l. commissoria: ¶ Tertio, amplia etiam si in tali pacto interuenierit iuramentu: quia p tale iuramentu non confirmatur pactum: licet metu periurij, tale pactu sit obseruandum. vt firmat Bart. in. l. si quis p eo. in ver. iij. dixi. ff. de fideius. & vt subdit ibi Bar. ista duo. s. p pactu firmari iuramento, vel iuramentu metu periurij esse obseruandum differunt. & sunt magni effectus propter aliqua que ipse ibi subiungit. Et ita etiam tenet Ab. in. d. c. significante. in. iij. no. de pigno. & Abb. in. c. cum cotingat. in. vij. colum. in ver. venio ad secundam. in. fi. de iur. iur. & Cor. in consi. cxxxij. viso copiosa litera. g. primo vo. ¶ Quarto, amplia etiam si tale pactum. l. commissoria: in pignoris approbaretur per consuetudinem: q dicta consuetudine non obstante omnino pactum: no valeret. vt per Bald. in. l. cofuertudinis. in. iij. col. in versic. tertij dicunt. C. que sit long. co. ¶ Quinto, amplia etiam si dictu pactu concieperit hoc modo. videntur q elapso termino no liceat soluere vel offerre p luendo pignore. & omne simile pactu: qa oino non valet: vt tenet gl. in. d. l. f. C. de pac. pig. & ibi p doe. & late per Alex. in. l. ite ga. s. si. ff. de pac. Qui post Bar. in. l. qui Romae. in. prin. & Pau. de ca. ff. de ver. ob. concludit q aut tale pactum fuit adiectum ad tollendu damnun creditoris, & fraudem debitoris & valet. aut est factum in vitium teni creditoris & lesionem debitoris, & non valet per late allegata ibi per Alexand. cum quo ibi simpliciter transit Iaz. Anto. de fa. de pi. & hyp. l. 10

ergo

lo. & fuit distinctio Bar. in. d. l. qui Rom. in princ. ¶ Fallit autem. d. regula quinq; modis. Et primò, fallit qñ pactu. l. comissoria in pignore nõ fuit adiectum à principio tẽpore contractus, sed post ex intervallo: vt est tex. in. d. l. quamuis. secũdũ vnam lec. & ibi tradit Bar. in. ij. oppo. tex. & ibi Bar. in. d. l. Titius. ff. de pig. act. & rone differẽtia inter pactũ adiectũ à principio, vel postea ex intervallo assignat Bar. in. d. l. quãuis. & in. d. l. Titius. & est. qñ debitor q̃ egit pecunia faceret creditorĩ omne pactũ q̃ ipse vellet ab initio donec habeat pecunia ideo reprobat. cõtinet em in se 7 querendã asperitatẽ & violentiam: vt. d. l. h. C. de pac. pig. que rone cessat qñ iã habita pecunia ex intervallo debitor dictũ pactũ apponit. & ita etiã tenet Cor. in. d. cõsi. cxxxij in litera g. primo vol. ¶ Et ista fallentia est etiam sanẽ intelligenda. vt. f. procedat q̃ pactũ ex intervallo postea factum valeat quoad retẽtionẽ & exceptionẽ querendã ipsi creditorĩ pignore apud eũ existẽte: nõ autem quoad actiõnẽ ad petendũ dictam rem in solutu existẽtem apud debitorẽ. ita tenet Bar. in. d. l. quamuis. in. d. l. ij. oppo. & Abb. in. d. c. significante. nu. 6. & Alex. in cõsi. clxxvij. v. iso processu causẽ in j. col. nu. i. vj. vo. & etiã in cõsi. seq. vbi plenẽ de materia. ¶ Secundo, fallit dicta regula qñ pactum fuit conceptum q̃ pignus esset veditũ creditorĩ vel datũ in solutu p iusto pretio. tũc etiã pactũ valeret regula ergo procedit, qñ pactum inritum fuit q̃ pignus esset venditum vel datũ in solutum creditorĩ pro debito: vt est tex. in. l. si fund. in. fi. ff. de pigno. & ibi Bar. & idẽ no. Bar. in. d. l. quamuis in. ij. oppo. dicẽs q̃ istu casu iustum pretium aestimabitur p bonum virum. i. iudicem. vt. l. h. circa fin.

C. de iure do. impe. ¶ Tertio, fallit dicta regula quãdo pactum esset inritum q̃ pignus esset venditum creditorĩ simpliciter non exprimendo nec pro debito, nec pro iusto pretio. nam etiam intelligẽtĩ pro iusto pretio, etiam quã nõ sit dictum. & valebit pactum. ita tenet Bar. in. d. l. si fundus in fi. & Bart. in. l. quamuis. in sua distinctione. & Abb. in. d. c. significate. secus autem si dictũ esset quod pignus esset datũ in solutu quia tũc intelligeretur p debito & valeret secundum Bar. in. d. l. quãuis faciunt no. in. l. à duo Pio. §. si pignora. ff. de re iudica. ¶ Quarto fallit regula prædicta quãdo pactũ nõ fuit adiectum cum creditori. ab ipso debitorẽ sed factum fuit per debitorem cum deiusiore vel alio extraneo. & creditore tũc enim pactum valeat: est textus final. in prin. & ibi Bar. ff. de contrũ emptio. & sequuntur Bald. & Saz. ibi. & etiam Abb. in. d. c. significate. numero. 6 declarando vt per Alexand. d. consilio. clxxvij. vij. volu. numero. vbi vide. ¶ Quinto fallit regula prædicta secundum aliquos fauore dote. puta si mulier vel foer promiserit marito in pecunia: & dedit fundũ in pignus cum pacto q̃ si infra certum tempus pecunia non soluatũ, fundus sit in dorem datum. isto enim casu videtur quod tale pactum valeat fauore dotis. ita no. vult Bald. in. c. j. de seu. dia. vim. l. commiss. alle. id quod habetur in lita cõstãte. ff. de iure do. & in. d. l. qui uis. Et istud non obstat his que dicta sunt. in secunda ampliatione: quã abla procedunt. quando agitur de fauore mulieris creditricis pro dote. tũc enim improbat dictum pactum. l. commissoria & habet locũ. d. l. quãuis. Sed qñ agitur de dote danda marito, & sic agitur

tur de fauore dotis principaliter & mulieris. in cõsequentiã dicendũ videt qđ pactũ valeat: & hoc modo põt saluari dictũ Bal. in. d. c. j. secũdũ Bal. nouel. in tractatu dotis in. vj. parte principali in priuileg. liij. & ibi etiã reddit rone diuersitatis inter cõtractum dotis & alios cõtractus, videlicet q̃ illa ratio per quã improbatũ pactũ. l. commissoria in pignoribus. scilicet. q̃a debitor pro habenda pecunia faceret omnẽ pactum, cessat in promissione dotis: quia promittens non indiget pecunia, sed dilacione. in qua dilacione concedenda mariti communitari solent esse faciles: & quia frequentius solent contingere quod ipsi viri magis solent allici ad pacta prohuca mulieri quam sibi vt dicebat Cyn. post Pet. in. l. contractibus. post princip. C. de no. numer. pecu. & etiã q̃a tale pactum non tendit ad merum lucrũ mariti creditoris, prout contingit in alijs creditoribus: cum tale pactum in dote cedat, etiam in fauorem mulieris. & qñ vertitur interesset alterius quam creditoris: tunc respectu alterius nõ est improbatum tale pactum. d. l. in in principio. ff. de cõtrahen. emp. ita in effectu firmat Bald. not. in dicto loco. dicens ita cõsultũ esse apud Lucã. licet in illa quæstione. in qua cõsultuit pactũ illud in dote esse adiectũ ex intervallo quo casu pactum valeat ad retinendũ. d. l. Titius. ff. de pig. actio. ¶ Tamen in hoc articulo quamuis sit magna autoritas præfati Excellentissimi doc. putò in contrariũ esse veriorẽ opinionem. videlicet q̃ etiã in dote pactũ. l. commissoria in distincte: tam ex parte mulieris cui dos venit restituenda quam ex parte mariti cui dos venit danda. nõ valeat. nam licet. d. l. quãuis. loquatur in dote reddẽda vxori, tamen idem dicendum est in

dote dãda marito: q̃a non minora priuilegia cõceduntur mulieri in dote recuperadã quã concedatur marito in dote recipiãda. vt. l. vni. §. & vt plenus. C. de rei vxõ. actio. & in. l. asiduis. C. qui potio. in pign. habe. & habet in. l. j. ff. so. ma. & pbatur etiã, q̃a pro nulla cã etiã pia permittit vfura. c. super eo. de vfur. vtiã in dote danda marito debet ferri improbatũ pactũ. l. commissoria. qđ etiã ad effugiendã vfurariã prauitatem fuit reprobatur. vt no. cano. & maximẽ Abb. in. d. c. significate. & licet maritus lucrẽ fructus rei pignorate pro dote. iuxta capitu. salubriter. de vfur. tñ illud intelligit de vfuris reducibilib; & in interestẽ cõsiderabile vt tenet To. de an. in. d. c. salubriter. ¶ Et nõ ob. d. l. h. ff. de cõtrahẽ. emp. q̃a ibi illud pactũ fuit adiectũ in fauore fideiussois & nõ tendebat aliquo nõ in fauore creditoris: fecũ aut est in marito: q̃a maritũ est creditor dotis & p dote recipit pignus: & sic negari nõ põt q̃ pactũ nõ sit adiectũ fauore creditoris principalis & Bal. in. d. c. j. nõ firmat q̃ in dote valeat pactũ. l. commissoria. sed remittit se ad. d. l. quãuis. que pbat cõtrarium. & imo q̃ indiget pecunia p dote dãda marito: ita verimiliter induceret ad adijciendũ omne pactũ in pignore. q̃ datur p promissio nem dotis: sicut ille qui indiget pecunia mutuaã ad creditore: vtroq; enim casu subest necessitas & rationis idẽtãtas: & imo magis frequenter cõtingit q̃ mariti in dotibus habẽdis volũt habere vtiliora pacta quã dare difficultis em reperitur mariti quãdã vxores: vt experientiã & bñ sciunt q̃ habet filias nobiles. ¶ Non obstat q̃ salrẽ specialĩ priuileg. dotis ita debet dici, iuxta no. in. l. j. ff. so. ma. quia ista argumentatio multa concessa sunt in priuileg. dotis contra regulas iuris

comunis: ergo etiam istud debet concedi: nō valet, q̄a vt inquit Bar. in. l. si in. 9. sulam in. iij. oppo. ff. de verb. obli. istud est multiplicare inueniens & facit l. ius singulare. & l. quod verō cōtra. ff. de legi. & recurrere ad specialitates est refugium miserorum vt dicit glos. in. l. filium quem habentem. C. fami. erci. & quia istud pactū tendit ad vsurariā prauitatem, & per consequens tractatur de periculo animæ: ideo in dubio debet fieri interpretatio, vt euitetur periculum animæ: vt dixit gl. no. i. c. vnico. de seru. ti. facit tex. in. c. iuuenis. de sponsal. Et per ista & plura alia copiosius relata ita consuluit Alex. in. consil. clxxviii. vifo processu. vij. volu. nu. 9. cū sequētib; & subdit q̄ cū ista sit cōmuni opī. non est ab ea recedendum: & ita puto tenendum: licet articulus sit valde disputabilis & sic ista non erit fallentia: sed erit ampliatio ad regulā, videlicet q̄ etiā in dote danda pactū. l. commissoriae sit im probatum. ¶ Cetera autem ad materiā huius pacti. l. commissoriae. vide per Guid. papae in suis decisionibus. q̄o. vij. vbi plura ponit: & per Veronē. in suis cautelis. car. 2. 8. in cau. incipientē pactum pignoris & per eundem Guido. in tractatu de vsur. nu. 2. 4. & . 25. ¶ Secundo tractādum est de pacto quod frequenter iniuri solet inter creditorem & debitore, videlicet q̄ nō soluto debito creditor possit pignus propria autoritate occupare. ¶ Et primō premittendum est q̄ tale pactū de iure videlicet per regulā generalē, q̄ omnia pacta in pignoris de iure valēt, nisi reperiant prohibita: vt est tex. & ibi no. in. l. si. §. j. C. de iure domi. impe. & de hoc est tex. in. l. iij. C. de pigno. secundū lectu. Bar. ibi: cū materia sit valde diffusa vt claris & breuius explicetur ponā illā per

conclusiones: & erunt quindē conclusiones. ¶ Prima igitur sit cōclusio, q̄ pactum de ingrediendo & occupando propria autoritate pignus exculcat creditorem occupantē a pœna vi bon. rap. videlicet. l. si quis in tantā. C. de vi. & à pœna edicti diui Marci de qua in l. extat. q̄ met. cau. & à pœna. l. i. pignore. C. de optime declarat glo. in. l. iij. no. C. de pigno. actio. in gl. in ver. p̄sidiā. & ibi per Sal. & per Bart. & Saly. in. d. iij. in. j. col. Si tamen talis creditor post ingressum & occupationem intendente perhittere in possessione & possidere: non incurret dictas pœnas: q̄ si istud non deuenit in pactū vt. f. possit propria autoritate possidere: sed solū q̄ possit ingredi & occupare. ¶ Aliud est ingredi possessionē: & aliud esse in possessione: & possidere: vt. l. iij. §. si. ff. de acq. p̄. & l. qui legatorū. ff. ex quib. cau. in p̄. ea. & l. ij. in prin. ff. pro here. & aliud sequitur qui intrat possessionē, & aliū qui possidet & possessionē acquirit: nisi cui. in prin. & §. si legatorum. ff. de iur. p̄. lega. ¶ Tūc ad hoc vt creditor exculcat etiam a possessione: necesse est in pacto addere q̄ licitum sit creditori, nō solum ingredi possessionem, sed etiā possidere & possessionē acquirere, & retinere p̄pria autoritate: prout etiam frequenter in instrumentis solent facere, dicentes quā possessionē intrando accipiendi & retinendi sua autoritate & c. & ita firmiter Bar. in. d. l. iij. in. j. col. C. de pign. & idē Sali. ibi in prin. q̄ licet ad. d. l. iij. nō teneat intellectū Bar. Tūc bene firmiter q̄ de iure pactū possit contineri modo predicto & q̄ valet. ¶ Secunda conclusio est q̄ etiam in tali pacto potē adijci q̄ creditor possit dicta pignora vendere, vel ea sibi emptā habere pro iusto pretio: nā etiā tale pactum de iure valet

valet vt tenet Bart. in. d. l. iij. in. ij. col. in ver. iuxta predicta. & ibidem sequitur Salice. in. vij. q. & isto casu practica erit: vt iustum pretium aestimetur per iudicem iuxta not. in. l. continuus. §. cū ita. ff. de verb. oblig. & ibidem no. Bar. & in tali aestimatione citari debet pars vi summa aliquid opponere & adhibita summatoria causae cognitione, sine alio libello: si pars citata nihil reliquens opponat iudex faciet p̄ partes eligi duos bonos aestimatores: vel ipse iudex eos eligeret & eos faciet iurare de aestimatione legaliter facienda: & facta per eos relatione aestimationis iudex secundum dictam aestimationem relata per dictos aestimatores faciet suam declarationem: ita tenet Bar. in. d. l. iij. col. si. vers. iuxta p̄missa. & sequitur ibi Salice. in. xv. q.

¶ Tercia conclusio est q̄ tale pactum, seu licentia potē etiam adijci. in vltima voluntate, & etiā in alijs cōtractibus quā in pignore vt etiā no. Bar. in. d. l. iij. col. ij. in. ij. prin. q. & ibi sequitur Sali. in. ij. q. ¶ Quarta conclusio est q̄ tale pactum non solū excusat a pœna violentiae vt dictū est in prima cōclusione: sed etiā excusat a vitio clandestinitatis: & per consequens tale pactū respectu solius ingressus in possessionē potest exerceri per creditorem etiā ignorante debitore ita tenet Bar. in. d. l. iij. in. ij. col. in ver. sed an a vitio clandestinitatis, & sequitur ibi Sali. in. ij. q. ¶ Quinta conclusio est q̄ tale pactum potest per creditore exequi, etiā si debitor verbo cōtradicitur & resistit: nisi tamen cōtradiceret ex iusta causa: puta quia iam soluisset debitor: secus autē si resisteret de facto: quia tūc creditor nō posset armis ingredi: quia iustus posset esse causa maioris iure & permissus: quod de iure nō licet nec permittitur etiam si de hoc esset iustum ex

pressum pactū, videlicet q̄ creditor post sit ingrediti inuito debitore & resistente de facto: nā tale pactū non valeret. l. cōuenire. ff. de pac. dor. & ita tenet Bar. in. d. l. iij. in lectura nō in repeti. in. j. colū. ¶ Istud tamen limitatur vtiliter, nisi in instrumentum esset adiectū constitutum per quod vtraq; possessio tam naturalis quā ciuilis transfertur in creditore. l. q̄ meo. in prin. ff. de acq. pos. vel saltem precarij per quod in creditore transfertur ciuilis, & naturalis remanent penes debitorem: vt no. in. d. l. q̄ meo. Nā istis casibus debitor resistendo de facto dicitur spoliare creditore sua possessione: & ideo licet creditore incontinenti per vim ingredi: quia dicitur creditor magis se defendere quā debitore oppugnare ita no. Bar. in. d. l. iij. in. iij. q. prin. & ibi sequitur Sali. in. q. j. Addit tamen Sali. q̄ etiam quando debitor resisteret de facto & nō esset cōstitutū posset creditor de facto ingredi dūmodo violentia creditoris nō habeat aliquod delictum admixtū: puta si creditor coadunatis hominibus vellet per vim ingredi vbi talis coadunatio nō esset permissa: vel vbi interueniret sanguinis effusio que est prohibita. Aliās cessante delicto dicit Sali. quōd creditor potest per vim ingredi etiam debitore de facto resistente. ¶ Et predicta intelliguntur semper in mora debitoris praecedente vel saltē iusta causa suspiciōis de fuga iuxta tex. in. l. quæsitum. & ibi gl. & Bart. ff. de pigno. ita declarat Bar. in. d. l. iij. in. ij. q̄o. in fi. sed Sali. ibi in. xij. q̄o. tenet q̄ indistinctē ante moram tale pactum exerceri nō possit: quia est cōditionale & q̄ d. l. quæsitum procedit in hypotheca quæ iam est inesse deducta: sed ego nō video rationem differētiae inter istud pactum & hypothecam: nam ratione contractus

vt rursus dicitur in esse deductum: & etiam hypotheca pendente termino vel conditione intentari non potest vt. l. soluitur. §. si pacificatur. ff. quib. mo. pign. vel hyp. sol. & l. cum solueda. ff. de distrac. pi. & tamen ex causa suspitionis potest exerceri pendente conditione. d. l. qua. sitū. er. go idem dicendum est in pacto. ¶ Et facta quia debitor suspectus potest capi, etiam pendente conditione: vt habetur per Bald. in. l. j. C. de condit. ex lege saltem vt cauat. l. in omnibus. & ibi Bart. ff. de iudi. & talis etiam captura potest fieri propria auctoritate creditoris: vt l. in j. §. si debitorem. & ibi Bart. ff. de his qui in frau. credi. & habetur per Alex. in. l. ij. in. j. col. ff. de iurisd. om. iudi. & ideo remanet vera decisio Bartol. ¶ Sexta conclusio est quod executio talis pacti potest exerceri contra heredes debitoris: & istud non habet dubium, quia do heres est eiusdem conditionis cuius erat debitor: puta quia est maior prout erat debitor: sed difficultas est quando heres est pupillus vel minor: et in hoc Bart. in dicta l. ij. in. v. col. in versu. quid in successore vniuersali. remittit se ad no. per Cyn. in autē. quas actiones. in. v. q. C. de sacrosan. eccle. & ex no. ibi per Cy. & Bart. in vl. q. & per Iaso. in antepo. co. colligitur quod priuilegium heredes succedentes debitori non extinguit nec impedit tale ius pacti executiuum & ita etiam tenet Bart. in. l. i. quis curialis. C. de epis. & cler. & sequitur Sali. in. d. l. iij. in. v. & vij. q. & mouetur per tex. & gl. in. l. pupillus. §. sed & si creditor. ff. de auto. tur. quod dicit esse tenendum cordi: ad idem optimus tex. in. l. j. C. qñ. decre. opus non est. ¶ Sed maius dubium est, an tale pactum possit a principio fieri cum tutore, vel cum pupillo auctoritate tutoris & in hoc Barto. in. d. l. iij. in. j. q. distin-

guir, quod aut creditor vult vt in ipso pignori pro executione iuris realis. i. pignoris: & tunc si pignoris constituto valet valebit etiam pactum vt. l. si pupillus. §. si. ff. de rebus eorum. aut constituto pignoris non valet: & tunc non valet etiam pactum: vt. l. curato. ad pen. C. si. hie. res pign. sit. et. l. i. cap. capitulis. ff. de reg. iur. Aut creditor vult vt pacto ad executionem iuris realis quod respicit ipsum ingreditur tunc si pactum factum in eum quod ingreditur tantum & valet quia conuenit personę pupilli non est impedimentum. l. i. apud Iuhanum. in. princ. q. §. quitur. ff. ex qui. cau. non poss. cau. q. §. etum fuit in eum quod licet ingreditur & possessionem adipiscit & tunc est etum rerum que seruando seruatur: & sic que possunt per tutorem nari videlicet vt. l. lex que. tur. ff. ad. adm. tu. et. quia non est aliter res. sed et sine decreto vt. l. pupillus. ff. de. acquir. re. io. & l. magis puto. ff. de. iur. eo. ¶ Sed in hoc vlt. membro. dicitur in. mo. in. l. j. §. si a pupillo. q. pro. tenet contrarium per glo. in. l. §. si a pupillo. in. secunda. to. q. §. licet pupillus non possit adque in mobiles vel immobiles que non seruati possunt sine decreto in. l. §. si. l. magis puto. §. non possit. in. q. non possit alienare possessionem talium rerum sine aliquo decreto: & tunc et firmat Alexand. in. l. possessionem. ff. de acquir. poss. in. fine. Vnde veniunt tunc opin. quod pactum de ingreditur ad possessionem & remitto in tutorem tutore vel pupillo eius auctoritate sine alio decreto valeat quousque ipsa constituto pignoris non valeat cum pactum respiciat solam possessionem & ius personale que non est prohibita alienari

etiam

etiam per pupillum cum auctoritate tutoris: vt late per Alex. in. d. l. possessio. ¶ Similiter dubitari potest, an tale pactum valeat in rebus ecclesie: & Barto. in. d. l. iij. in. d. j. q. tenet quod si precessit valida conuentio tale pactum valeat præterquam in rebus consecratis: & ita refert tenere Hosti. in. c. verum. de foro compe. & ita etiam tenet ibi Abb. in. vj. col. in. versu. ff. de rebus que quæro loquendo in acquirendis ecclesie: & non in acquisitis nam in acquirendis, valet conuentio non in acquirendis: clarandum tamen hanc decisionem duobus modis, primo vt talem apprehensionem debeat præcedere declaratio iudicis: secundo vt non detur resistentia de facto vt ibi late per Abb. ff. primā declarationem non puto veram stantibus verbis pacti sine licentia & requisitione alicuius iudicis: secundam declarationem intelligendam puto vt declaratum fuit. §. in. v. conclusio. ¶ Septima conclusio est, quod quando tale pactum est adiectum ad executionem iuris realis. i. pignoris: tunc illud potest exerceri etiam contra singularem successorem habentem causam a debitore: si tamē debitum erat liquidum in ipso instrumento istam opi. tenet gl. & Barto. in. d. l. iij. in. iij. col. in. versu. item dubitatur quid de singulari successore: & idem tenent ibi. Pe. Cy. Ray. & Bal. & Spec. in. tit. de pigno. §. j. verific. item quid si debitor fundantes se per. l. si Titus. ff. de seru. expor. est bene verum quod vbi Barto. & alij dicunt quod dictum pactum adiectum in pignore est iuris realis executiuum. Bal. dicit quod est iuris realis conueniunt. ¶ Et ista opi. videtur communior & saltem in iudicando & consulendo tenenda: quousque contraria opi. tenet Mar. antiquus gloriator Iac. de belui. & Iac. bur. vt refert.

Barto. in. d. l. iij. & Sali. qui dicit quod ius istius pacti capiendi re hypothecata propria auctoritate non est executiuum vel conueniunt iuris realis: sed solū causat ius personale & per consequens non debet trahere contra singularem successorem: & ista disputatio late persequitur Corn. in. cōsi. cxxvij. videtur in hac consultatione. ij. volu. & conclusiue dicit hæc opi. Marti. & sequacium esse veriore sed in via decisiva non esse recedendum ab opi. Bart. & Bald. & sequacium remanet ergo conclusio quod pactum tale adiectum, pro executione iuris realis in pignore trahitur contra singularem successorem habentem causam a debitore. ¶ Et sic ista conclusio primò restringitur vt non procedat contra singularem successorem non habentem causam a debitore vt probatur in. l. hære. in. fin. ff. de re iudi. licet ibi gl. velit contrarium & malè secundū Barto. in. d. l. iij. ¶ Secundo restringitur vt non habeat locum nisi quando debitum est liquidum ex ipso instrumento & sic in esse deductum: vt. l. si superatus. §. j. ff. de pigno. & tenet glo. in. d. l. iij. quam in hoc approbat ibi Barto. ¶ Tertio restringitur quando pactum fuisse appositum ad executionem obligationis personalis, videlicet pro actione personali: & super pignore: quia tunc non potest exerceri contra singularem successorem, nisi prius rescissa alienatione facta in fraudem: vt in. l. si quis. §. ite si quis in fraudem. ita no. Barto. in dicta l. iij. in. v. col. in. versu. hoc præmissis. venio ad. q. ¶ Octaua conclusio est quod quando debitor non solum fecit pactum in pignore de ingreditur propria auctoritate: sed etiam constituit se possidere pro creditore per simplex constitutum vel precarium: tunc si debitor dictam rem alienauit in tertium poterit credi-

I iij tor

tor vigore dictę clausulę exccrere dictū pactum pro executione iuris realis contra dictum singularem successore: etiā per vim data resistētia de factio: quia magis est defensio quā occupatio: vt. l. cū fundū. & ibi no. ff. de vi & vi arma. Ita tenet Barto. in. d. l. iij. in. vj. colū. in. ver. sed pone quod debitor &c. & faciūt ea quę dixi. §. in. v. conclusioe nu. 14. & idem firmat Salyc. in. d. l. iij. in. viij. qst. per fundamenta facta per Bar. ¶ Nona conclusio est quod tale pactū de ingrediendo ppria autoritate & eius facultas transmittit etiā ad heredem creditoris ita no. Alexan. post Ange. in. l. si ita stipuler. post gl. ibi. ff. de verbo. oblig. & etiā tenet Bald. in. capitulo. §. si quis verō. de pace iur. fir. & reddit rationem: quia istud pactum non est priuilegiatum sed ius commune per no. in. l. queretarius. ff. de pigno. actio. ¶ 21 Decima conclusio est quod sicut transit in vniuersalem successorem creditoris: vt dictum est in precedenti conclusione: ita & potest transire in singularem successorem per cessionē: quia scilicet cedi potest alteri ita tenet Bar. Ange. Imo. Roma. in. l. j. §. fina. cum. l. sequen. ff. de no. ope. nun. cū alijs ibi additis p Alex. ¶ Vndecima cōclusio est quod tale pactum potest exccreri per creditorem cōtra debitorem sine iudice: quia contra eum omnia sunt liquida: sed contra tertium possessorem, non est ita liquidum: quia potest esse dubium, an habeat causam à debitore, vel non. ergo istud debet prius summarie liquidari corā iudice iuxta. l. si duo Pio. §. si super rebus. ff. de re iudi. & tunc poterit etiam contra tertium possessorem ingredi ppria autoritate & idem esset si manifestum esset quod possessor haberet causam à debitore: quia absq; alia liquidatione

potest ingredi propria autoritate per emptor. ff. de act. emptio. ita tenet Barto. in. d. l. iij. in. iij. quęst. in. ver. ad uerte tamen quod contra ipsum debitorē &c. Et cum capitulo. Barto. tenet Imo. & Anto. de but. in capitulo. quia de iudi. Sed Saly. in. d. l. iij. in. xj. quęst. de cit ibi non placere. ver. Barto. & respōdit sibi motus Bar. tenet q; talis liquidatio non requiritur. ¶ Sed opin. bar. & sequacium tenet Soci. in. consilio lxxxj. super quęstionibus in. iij. vlt. penul. col. in. ver. v. conclusio. vbi dicit q; licet quando in instrumentum non constitutum neq; precarium non sit citum vt pacto executiuo cōtra tertium possessorem non citatum vt voluit Barto. Imo. & Anto. de bu. in locis. & alleg. Tamen quando in instrumentum constitutum vel precariū tūc pactū executiuum potest exccreri etiā contra singularem successorem nō citatum & negatio non liquidatio: quia ex quo creditur citiuliter possidet potest ingredi & insistere in sua possessione & turbare naturaliter possessionem iuxta no. in. l. ad possid. §. qui ad nudinas. ff. de acq. possid. & quia ingressus tali casu dicitur potius defensio quā occupatio. d. d. d. fundum. cū ibi not. ff. de vi & vi arma. ¶ Remanet ergo vera cōclusio Barto. cōtra tertium possessorem nō potest exccreri pactū executiuū nisi prius liquidato q; ipse habeat causam à debitore: nisi hoc esset manifestum, vel nisi in instrumento esset constitutum vel precariū: ita de consti. & precario firmatū sunt. in. viij. conclusioe nu. 20. Et idē esset si creditor cum dicto pacto conuenisset etiam q; nō liceret debitori rem pignoratam alienare tunc enim venditio facta non valeret vt. l. si creditor. §. fin. ff. de distrac. pig. & cōtra emptorē transit dictum

dictum ius executiuum. ita no. Bart. in. d. l. iij. in. quarta. q. in. ver. sed. an. post. 22 sit exhiberi remediū &c. ¶ 22 Duodecima cōclusio est q; si debitor p quo est datum pignus & initum pactū de ingrediendo non est liquidum in ipso instrumento, nec etiam liquidatur aut in notorium deducitur per exercitium dii et pacti: & tunc non potest dictum pactum exccreri: nisi prius facta liquidatione parte citata & dato libello: ita tenet Barto. in. d. l. iij. in. iij. quęst. & istud procedit, nisi in pacto esset dictū quod licet creditori ingredi possessionem & retinere pro quātitate promissa: vel alia probanda ante liquidationem seu declarationem ita firmat Barto. in. d. iij. quęstio. & idē tenet Soci. in. d. cōsil. lxxxij. in. quarta conclusioe: qui tamen loquitur in pacto, in quo dictum fuit quod creditor possit ingredi absq; alicuius iudicis licentia vel requisitioe & absq; requisitioe debitoris: quia si per verba pacti licet ingredi & possidere antequam iudex adeatur vel requiratur, & ante citationem partis sequitur secūdm eū quod etiam hoc licere debet ante liquidationem ex quo in liquidatione debet iudex adiri & pars citari: cum ergo concedatur antecēdēs, scilicet q; sine requisitione iudicis possit ingredi vidēt etiā 24 eodē subsequens, scilicet q; sine liquidatione possit ingredi. l. iij. ff. de iurisd. om. iudi. & l. ad rem mobilē. & l. ad legatum. ff. de procura. & quod talia pacta valeant firmat Barto. in. d. iij. quęst. per J. in. §. si. C. de iure dot. imp. & sequitur ibi Salyc. in. xj. quęst. & tenet 23 Socinus in. d. consilio. lxxxij. ¶ 23 Terdecima conclusio est: q; licet vigore pacti creditor possit ingredi, & adipisci possessionem propria autoritate: si tamen ex vrbāitate adiuit iudicē super

hoc: tunc si iudex sine citatione partis concedit licentiam, talis licentia nihil operabitur: sed perinde erit ac si pars propria autoritate fuisset ingressa quia in quacunq; interlocutoria præiudicia hī requiritur citatio. l. de vooquoq; ff. de re iudica. ita firmat Barto. in. dicta. l. iij. in. v. quęstio. principi. relatis prius opinionibus antiquiorū: ad hoc ergo vt licentia iudicis aliquid operetur requiritur citatio partis. ¶ Sed est dubium, an etiam tunc requiratur libellus super dicta licentia impetrandā: in hoc Barto. ibi. in. d. v. quęstio. dicit quod si de dicta conuentione constat per instru. publicum potest procedi summarie & nō requiritur libellus prout proceditur in executiuis. l. ad duo Pio. §. si super rebus. ff. de re iudi. & l. minor. xxv. annis cui fideicommissum. ff. de mīno. & pba tur. secundum Barto. quia ius exequutionis quod competit ex conuentione partium æquiparatur iuri quod competit autoritate iudicis: vt. l. p. C. de pigno. actio. & l. dotis. C. soluto matrimonio. Si autem de dicta conuentione constat solum per testes, tunc dicit Barto. quod debet dari libellus & his contestari: quia aliter testes examinari non possunt capi quoniam frequenter vt. lit. contestat. cum alijs allegatis per Bart. ¶ & cum Barto. transit etiam Salyc. in. d. l. iij. in. quęstio. xij. Declarando tamen, & sup. plendo dicta Bar. q; iudex potest adiri sup dicto pacto duplici modo: vno modo petendo se immitti & induci in possessionem. Secundo modo petendo sibi dari familiam & associari vt possit ingredi propria autoritate ad euitandum rixam: & si primo modo petatur, tunc requiritur qualis qualis petitio redacta in scriptis quę iudici concludat ad implorationem eius officij & tunc procedat

cedat opinio. Barto. Si autem petatur secundo modo, tunc secundum Salycetum nulla petitio neq; scriptura requiritur: quae nota: ut scias praestare quādo occurret. ¶ Sed dubitatur in praedictis quid si creditor poterat ingredi propria autoritate: & tamen adit iudicem, & citat partem & petit licetiam ingrediendi & dat qualem qualem petitionem, an postea poterit recedere ad iudicio & ingredi propria autoritate: & in hoc Bald. in l. ij. in x. quæstio. C. de ferui. & aqua tenet quod non: ne, scilicet iudicium incohatu sit ludibrio incohatum, & sit in potestate creditoris illud euertere: quia postea quam iudex est aditus debet expectari & hoc firmat etiam per alia de quibus ibi per eum. Idem tenet Bald. in l. edem. in penultima colum. C. loca. & in l. j. in prima colum. C. de execu. rei iudi. & Angel. in repeti. l. nemo carcerem. post medium in versu. Item, an possit capi & C. C. de exac. tribu. libro. x. & facit illud vulgare, scilicet viam quam elegisti et ibi parat. l. si mulier. §. fina. ff. quod met. cau. fa. ¶ Intellige tamē praedicta, nisi in petitione & aditione coram iudice facta: fuerit protestatio & reservatio proprie facultatis de ingrediendo propria autoritate possessionem: quia dictum iudiciali casu videtur pendere cum ista qualitate iuris reservati & protestati ¶ Quia protestatio servat ius protestati. l. si fideiussor. §. fina. ff. qui satisd. cogn. & facit quod in simili dicitur in capitulo. sollicitudinem. de appella. vbi dato quod qui appellat à iudice si redeat ad eum videatur renuntiare appellationi: ut in capitulo. gratum. de offic. delega. cum similibus tamen si redeat ad iudicem quod protestatione quod non intendit renuntiare appellationi ab eo interpositę ipsa

protestatio iuuabit eum & poterit appellans vtrūq; facere ut in d. c. p. licitudinem. vbi est casus de h. c. l. et late disputando & respiciendo quibus quæ in contrarium allegari possunt firmat Alexand. in cōsilio. cxxx. in strazarolorum in penul. & vlt. ad vlt. q; ad finem. in j. volum. & in cōsilio. seq. in vlti. colu. Idem tenet Iacobus card. 68. in. ij. colu. in versu. in quibus temp. pendente iudi. C. de iure app. Sis ergo cautus quando velis adire iudicem ut vtaris dicta protestatione & reservatione. ¶ Quartade cōsilio. quod est quod quādo creditor vigore diti pacti ingreditur possessionem: quod ingreditur procedente & dicitur prius licentia à iudice: tamen nō per hoc dicitur habere pignus ratione sed habet solum pignus conueniente quia tali casu iudex non intendit dare pignus de nouo: sed potius datur firmare, & implere seu exequi. Nam quo prior hypotheca est valida non potest dici noua dato prout dicitur. tunc inuituliter dato in testamento postea cōfirmatus per iudicem quod dicitur datus & non testamentarius. l. i. neq; & ibi per Cyn. C. de contra. to. Ita firmat Barto. in d. l. i. in h. c. l. q. x. xij. ¶ ¶ Quia tamen & vltima cōclusio in hac materia est ad hoc vt creditor ingredies vigore diti pacti possit iuvari ex dicto pacto: ut constare quod fuerit ingressus: ut do expressē dicta conuentione & hactenus sibi data à debitore & quod ege dictæ licentia acceptet possessionem: ita tenet Soci. in consil. cxxx. in partiti consulatione in. ij. colu. in versu. patere. cum non in plus. j. voiu. Meuzter. arg. no. in. l. j. ff. de cōdi. ex lege. & ista videtur pcedere etiā si postea pars d-

eret vt ingressum vigore diti pacti: hoc habuisse in animo tempore ingressus: quia voluntas in mēte retēta nihil operatur. l. si repetendi. C. de cond. ob. causam. ¶ Ego autē dubito de hac declaratione Socii: quia actus qui potest fieri duobus modis & vno modo gestus licet gerentem incidere in pœnam: alio modo nō: interpretari debet gestus eo modo vt non faciat incidere in pœnam. l. apud Labeonum. §. si communem. ff. de iniurijs. l. si quis seruū in fine. ff. de seruo. cor. up. & Bar. post gloss. in l. non solum. §. sed vt probari. n. j. col. ad. ff. de no. ope. nūcia. & ratio est quia praesumptio est quod nemo velit delinquere: vt ibi per Bar. & Iaso. & in actu qui pot fieri sine delicto nō debet includi delictū Bal. in l. j. in v. opp. ad h. C. de cōdi. ob. causam. per l. merito. ff. pro socio. ¶ ¶ Item quando actus potest diuerso modo intelligi, debet declarari ab eo quod illam actū fecit quo animo fecerit. Bar. in l. pro hærede. in principi. ff. de acquir. hæreditate: & ratio est quia in his que constitūtio animo statut declarationi eius qui gessit actum vt inquit. de actio. §. alia. in glo. magna. idem tenet Bar. in l. gerit. in ij. colu. in versu. venio ad quartum. ff. de acquir. hæredit. ¶ & actus etiā perfectus semper & quandoque recipit formā declarationis: vt inquit Bal. in l. precibus. in. ij. colu. in ver. ij. qro. C. de impube. & alijs subiti. p. l. hæredes palā. §. sed si notā. ff. de test. q. qui declarat nihil de nouo dicit facere vt late per Fel. in c. super quæstionū. in princ. de offi. deleg. & latius in c. c. qualiter & quādo el. j. colu. xij. de accusa. & per Alex. in cōsilio. l. ij. circa hanc. v. colu. in j. vol. ex quibus videt quod creditor etiā post ingressum possit declarare se fuisse ingressum vigore diti pacti etiam quod

tempore ingressus istud nō declarauerit. ¶ Quinimo etiā sine declaratione videtur dicendum, quod praesumptio sit, quod creditor videatur ingressus vigore diti pacti. per tex. & ibi not. in l. quædam. ff. de rei venditio. vbi est tex. quod si praecedat titulus & postea sequatur possessio: in dubio talis praesumptio possideat ex titu. praecedenti: & ita etiam not. Barto. in l. ij. C. de acquir. possess. ¶ Cōsulere ergo vt ante factū creditor non ponat se in ista difficultate: sed quando vult ingredi declarat coram testibus & notario rogato se intendere ingredi & possidere vigore diti pacti: sed post factum teneat etiam quod dicitur ingressus possit sublimen & declarari factus in virtute diti pacti. ¶ Et per ista sit expedita presens materia pacti executio de ingrediendo & possidendo propria autoritate. potius per modum summarij quam tractatus. Noli enim singula prosequi: nec etiam profus obmittere ne tractatus argui possit de imperfectione: in reliquis autem recurridū erit ad Barto. Salycet. & alios in d. l. ij. ¶ ¶ Tertio, quæritur in materia an valeat cōuentio inter creditorem & debitorem, videlicet quod debitor qui dedit creditori fundū in pignus p. decem cum pacto quod fructus sint creditoris p. vsurus: & debitor nūquā liceat torere. ¶ Glo. mouet istā. q. in l. qui Romæ. in prin. in gl. in ver. obrulerit. ff. de ver. oblig. & distinguit quod si factum fuit pactum quod debitor non liceat luere intra annum quod pactū valet: scus si conuentum fuit quod imperpetuum non liceat debitori luere: quia istud pactū magis cōtinet alienationem quā obligationē. Barto. ibi in primo membro quod fuit factum pactū vt non possit lui ante annum. post Dy. distinguit quod aut tempus

anni fuit adiectū causa debitoris: & tūc solutio poterit fieri ante tēpus. aut gratia ereditoris tantum vel creditoris & deditoris in sum. & tunc ante tempus solui nō poterit. aut dubitā eius gratia fuerit tēpus adiectū, & p̄sumitur gratia debitoris: & istā distinctionē dicit Bar. procedere, quādo nō apponitur vsura: sed si apponatur vsura dicit Bar. q̄ aut tēpus apponitur cursui vsurarū tantū: nō autē ad solutionem fortis: & tunc p̄t solui ante tempus. l. accepta. C. de vsu. aut apponitur solutionis fortis & cursui vsurarū & mutuo cētum libras vsq; ad annum ad x. den. pro libra in mēse & tēpus apponitur per versura infra vel ante vel simile & tunc potest solui ante tempus. si autē apponitur tēpus per versura. ad & tunc nō potest solui ante: ita distinguit Bar. & cum Bart. transeunt communiter docto. ibi. ¶ In secundo, autem membro, videlicet quādo fuit factū pactum q̄ in perpetuum debitor nō possit luere: vt dixi. s. gl. tenet q̄ nō valeat pactum: quia est magis alienatio quā obligatio. & licet Alexan. Imo. & alij doc. in ista ratione gl. variē loquantur: tamen vera intentio gloss. fuit q̄ ideo non valet tale pactum super pignore: quia per illud deuenit ad alienationem rei pignori datæ absq; spe lutionis: q̄ est contra naturam & substantiam pignoris: quia per pignus non fit alienatio. vt. l. pignus. ff. de pigno. Item est etiam cōtra naturam pignoris: quia cum per tale pactū sequatur alienatio & dominiū transeat in creditorem, non potest modō in ea consistere pignus. l. neq; pignus. ff. de regu. iur. & l. lex sextante. §. latinus. & ibi Bartol. ff. de excep. rei iudi. Est ergo conclusio gl. quōd tale pactum in vim pignoris non valeat intelligendo vt. s. & cum hac con-

clusionem transeunt Bart. Alexan. & communiter doc. in. d. l. qui Romanus. cap. 4. Et cum hac conclusionē, conuenit etiam Iaso. ibi: addens quōd etiam istud pactum non valet: quia videtur pactum. l. commissoria, vel simile. quia l. commissoria, quōd in pignoris non probatur. vt. l. j. & fi. C. de pact. pign. per late in hoc adducta p̄ Ias. ad tribus sequentibus. ¶ Sed dubitatur si tale pactū nō valeat in vim pignoris. s. est conclusio, an saltē valeat in alienationis & veditiois: & in hoc pha. cum. ibi tenet q̄ opi. gl. quōd tale pactum indistinctē non valet: testē procedere quando in pactū factū dicit q̄ debitori nūquā liceat luere: uito creditore: sed solum eo volente: per ista verba clarē datur intelligi q̄ partes voluerunt inire contractum pignoris, & nō venditionis ex quo uoluerunt q̄ creditor volens possit restituere pignus & cogere q̄ debitor luat & restituat pecuniam: q̄ non potest fieri in venditione & hoc modo dicit Iaso. posse saluari opi. gl. q̄ pactū nō valet. ¶ Sed stando in simplici pacto, debitor nūquā possit luere, sine dicta indistinctio: & sic in meris terminis p̄ dicit Rapha. q̄ glo. non est vera, sed q̄ tale pactum valebit in vim veditiois: nec nō in vim pignoris: & istam op̄ta glo. tenet etiam ibi Pau. de eadē eam conatit subtiliter corroborant. ci. ibidem: dicit enim q̄ licet contractus pignoris non possit virtute dicti pacti in aliam speciem contractus transire sic in venditionem, quia verborū significatio repugnat: tamen q̄ per tale pactum contra substantiam contractus iectum partes videntur voluisse in aliam speciem contractus inire arg. l. hanc ff. de p̄scrip. ver. per quem textus

clarat Imo. in. l. vbi ita donat. ff. de dona. causa mor. & est tex. in. c. illo vos. de pigno. secundum intellectum Anto. de Soci. & aliorū: & istud dicit Soci. sensisse etiam Cuma. ¶ Tamen opi. & decisionem glo. videlicet q̄ pactum in initum super pignore q̄ debitor nunquā possit luere: etiā absq; subauditioe Cuma. qui subaudit creditore inuito, sed eo volente sic: indistinctē nō valeat: nec in vim pignoris, nec in vim venditionis tenet ibi Bar. Areti. Alex. Ias. & alij: & mouetur: quia tale pactū est cōtra substantiā pignoris: & propria verborū significatio non patitur q̄ talis contractus possit transire in specie veditiois argu. l. cū precario. ff. de p̄cario. & eorū quæ notatur per Bart. in. d. l. vbi ita donatur. ff. de dona. causa mor. & nō habet obitare motiū Soci. quia illud p̄t esse verum quando verba contractus non repugnant: tūc enim pactum appositū contra substantiā contractus facit q̄ partes videatur velle facere aliam speciem contractus: quando scilicet verba ex propria significatioe non repugnant: secus autem si diuersis verborū repugnat iste est tex. & ibi declarat Bart. in. d. l. vbi ita donatur. dicit enim ibi tex. & Bar. q̄ pactū appositum in contractu precarij, q̄ nō liceat reuocare, est cōtra substantiā precarij: q̄ precariū potest reuocari ad volutate cōcedentis: & nō potest transire in donationē: quia nomen precarij est penitus separatum a nomine donationis: sed q̄ donatio causa mortis valeat in vim donationis inter viuos propter aliquod pactum contra substantiā do. causa mor. ¶ Et adde prædictis quōd sicut ouu verborum significatio non repugnat: sed vbi non exprimitur aliquod nomē contractus: sed simpliciter conceditur hoc modo, videlicet concedo tibi talem rē hoc pacto q̄ nō liceat reuocare: tunc

quia non est expressum nomē precarij, vel alterius contractus inrelligi debet de illo contractu qui ex verbis melius colligi potest: ita dicit Barto. in. d. l. vbi ita donatur. In proposito igitur nostro verba pignoris adiecta in. q̄. gloss. non possunt adaptari ad venditionem, sed repugnat omnino: merito nō potest dici quod partes voluerint vendere prout dicit Soci. ¶ Non obstat q̄ pactum, q̄ nō liceat vnquā debitori luere pignus, nō sit contra substantiā contractus, sed contra naturam: quia casu non vitatur, per no. per gl. & doc. in. l. pacta cōuēta. ff. de contrahen. empt. vt dicebat Soci. Quia imō contra substantiā cōtractus dicitur esse quando inter contrahentes intendebatur fieri vnus contractus: & pactum facit q̄ inducturalis contractus diuersus in quo partes nō consentiunt vt no. Bald. in. l. ad exactiōem. in. fi. C. de po. promiss. & sicut pactum adiectum in precario quod nō liceat illud reuocare dicitur cōtra substantiā cōtractus precarij. vt inquit Barto. in. d. l. vbi ita donatur. ita & pactum adiectum in pignore q̄ nunquā debitori liceat luere, est contra substantiam pignoris: vt in titulo. C. de luto. pigno. & probatur quia quando pignorata est res pro tanta quantitate quōd versimiliter non sit spes lutionis, non dicitur pignorata, sed alienata: vt per Barto. & Alexan. in. l. qui habebat in princip. ff. de lega. iij. & per consequens, & non puro recedendum ab opinio. gloss. Barto. Alexan. & sequacium quæ est communis & veratissima. ¶ Et adde prædictis quōd sicut ouu valet pactum quōd debitori non liceat luere pignus in perpetuum, ita etiam non valet quod non possit luere infra xxx. annos: quia talis etiam censetur perpetua prohibitio lutionis, & per consue

consequens alienatio vt not. gl. in l. in. f. C. de pac. pigno. & ibi sequuntur Bald. & Salyc. & referunt Alexan. & Iaf. post alios in d. l. qui Romæ. in princ. ¶ Item adde quòd tempus præfixum ad luendum non currit quando propter impedimentum guerra, vel aliud, luitio heri non potuit vt per Roma. ccccxxxv. in præfenti consultatione & c. ¶ Quarta, queritur, an in re quæ vendit possit apponi pactum, quòd illa res sit specialiter hypothecata pro aliquo debito ipsius emptoris, puta pro dote uxoris illius: & tale pactum faciat quòd dicta mulier pro dote licet posterior in tempore alijs creditoribus dicti emptoris debeat illis præferri in dicta re emptoria specialiter et hypothecata quæ scilicet frequentè contingit in ciuitate Florentiæ: & facit dubiū: quia ex quo anteriores creditores habent generale hypothecam in bonis emptoris in qua veniunt etiam bona futura iuxta l. in. a. C. quæ res pigno. obliga. possunt. non videtur quòd ille emptor potuerit eis præiudicare: quia licet debitor possit præiudicare creditoribus chirographarijs in acquirendis. l. qui autē. in princ. & s. j. ff. quæ in frau. credi. Tamen secus est in creditoribus habentibus hypothecam: vt inter creditorem chirographarium & hypothecarium distinguit Petr. de ancha. in consil. c. ex prædicto themate ad fin. per multa: de quibus ibi per eum: & maximè per text. vbi dicit esse casum de hoc in l. in fraude. in princ. & in s. idem q. iuris. ff. de iure sic. vbi debitor in cuius bonis fideus habet tenet hypothecam non potest in præiudicium fidei recipere a ius sibi delatum: & hoc ppter tacitā hypothecā quā habet fideus in eius bonis. Et non obstat si dicatur quòd illud sit in dicto tex. propter

privileg. fidei & nō propter dictā tacitā hypothecā quia respōdet ipse quòd nō est verū cū fideus in dubio præsumatur velle vt iure priuati: vt l. j. & l. conu. ibi per doc. C. de peti. hæredit. & quia creditis exigendis magis sunt privilegiati priuati creditores quā fideus. placuit. ff. de iure sis. vnde si dicta præiudicatio nocet alijs priuatis creditoribus d. l. q. autē. sortius debet nocere fidei cū autē in d. l. in fraude. in princ. & d. s. idem q. iuris aliud dicitur: oportet de necessitate dicere quòd illud operatur ibi tacita hypotheca ita vt tenet Petr. ancha. qui etiā ad hoc mouetur plusibus alijs rationibus vt ibi videtur post istud idē refert & sequit in signis d. d. Franc. pepius Florentinus inter c. Soci. iij. vol. cōs. lxxv. quia per d. num. ¶ Tamen præmissis nō obstat cōtrariū de iure verius esse arbitriū videlicet quòd venditor in v. ditione rei possit in ipsa v. ditione apponere d. pactū specialis hypothecæ in fauorem ipsius specialis creditoris distinetur etiā posterioris tēpore in præiudicium anteriorū creditorū: quia regulariter debitor in traditōe rei suæ pot quascūq. cōditiones & pacta apponere. l. in traditionibus. ff. de pac. & l. l. g. C. de mar. dicit Bal. in l. nulla. C. de iure dot. in venditione rei suæ quicquid nō inuenit prohiberi cēsetur permissum: & statuet Soci. in consil. cxviii. primo ad h. ij. vol. duplicato per errorē in cōs. lxxv. iij. vol. & ita etiā probatur ex textu l. qui absenti. s. j. ff. de acqui. pos. iuncta not. per gloss. & doctō. ibi. ¶ Istud tamen sanè intelligendum est, videlicet si tale pactū adiciatur ab initio contractus ante traditionē, vel saltem in ipsa traditione: secus autem si adiciatur post traditionem rei: quia tunc non

posset præiudicare anterioribus creditoribus emptoris quibus immediatè per ipsam traditionem & dominij trallationem factum in emptorem esset acquisitus ius hypothecæ: ita tenet Bald. in l. fi. C. commo. & in l. eam cui. C. de act. & obligat. ¶ vbi illud quòd dicitur in l. Iulianus. s. offerri. ff. de actio. emp. vide licet quòd venditor in re v. dita dicitur habere ius quasi pignoris propter quòd potest retinere rem venditam pro suo pretio consequendo, dicit habere locum ante traditionem rei venditæ factā emptori: sed si iam deuentum esset ad traditionem: tunc nisi ab initio contractus venditor pepigisset vt res v. dita pro pretio remaneat sibi hypothecata: non poterit dici quòd remanserit hypothecata, & venditor in ea non poterit amodo præferri alijs creditoribus emptoris, etiam solam personale obligationem habentibus: & mouetur Bal. per text. in l. j. s. in. cum gloss. ff. de rebus eorum. & ipsum refert & sequitur Alexand. in l. si cum dotem. s. fin. ad fi. ff. solut. matrimo. ¶ Sed in surgit in prædictis vna difficultas, videlicet quid sit tale pactum non fuit adiectum ab initio contractus, nec etiam in ipsa traditione rei: sed post rei traditionem in eodem contractu antequam contractus esset absolutus, an tunc tale pactum operetur eundem effectum in fauorem specialis hypothecæ adiectæ pro secundo creditore in præiudicium anteriorum creditum emptoris? & videbatur dicendum quòd sic per illam regulam. quæ est, quod ea quæ incontinenti fiunt videtur inesse, siue in principio, siue in fine contractus fiat. l. lecta. ver. dicebam. ff. si certum pet. & quia ante contractum absolutum non videtur ex eo ius perfectè questum. l. contractus. C. de fide instr.

& ita videtur velle gloss. not. in l. in bonæ fidei. in ver. incontinenti. C. de pact. quæ vult quòd illud dicitur fieri incontinenti quod fit in ingressu vel egressu contractæ antequam pacificentes ad alia diuertant: & dictam gloss. sequuntur ibi Oldra. Bald. Ang. & Bar. in d. l. contractus. & Bald. in l. petens. C. de pact. in xv. colum. & comprobatur Alex. in d. l. in bonæ fidei. ad fin. ¶ Subdens ibi quòd in dubio partes non presumuntur habuisse contractum pro absoluto, si nondum diuertant ad extraneos actus per allegata ibi per eum: & propterea in terminis nostræ: quæ videtur dicendum quòd sufficiat apponere dictum pactum in quacunque parte contractus, siue ante traditionem, siue post: dummodo hoc fiat antequam partes deueniant ad extraneos actus, & sic ante contractum absolutum. ¶ Nihilominus contrarium de iure puto verius, videlicet quòd requiratur quòd tale pactum sit appositum in initio contractus vel saltem in ipsa traditione rei: & istud iudicio meo probatur per text. in d. l. j. s. fin. cum l. seq. ff. de rebus eorum. vbi est text. quod si minor emit rem pacto adiecto à venditore vt res vendita remaneat sibi obligata, donec ei pretium solatur à minore emente: non valet tale pactum & constitutio pignoris in fauorem venditoris: quia vbi dominij rei venditæ cœpit esse questum minori ementi: quòd fit mediante ipsa traditione vt declarat gloss. non potuit amplius dici res per minorem obligari ipsi venditori sine decreto: & tamē vt subditur ibi in l. ij. videbatur dicendum contrarium: ex quo enim pignus incontinenti fuerat adiectum in dicto contractu videbatur quòd dominium esset questum maiori cum dicta obligatione pignoris, & quòd venditor qua

si ab

fi ab initio in hæserit pignori: ita dicitur
 ibi rex licet (vt ibi subditur) aliud esset
 si pupillus emisset à fisco eo dicto pa-
 cto & obligatione: tunc enim fauore fi-
 sci valeret obligatio: quod tamē intel-
 ligitur ibi gl. non ratione pacti & expre-
 se obligationis: sed ratione tacitæ hypo-
 thecæ introductæ à iure fauore fisci: vt
 l. ij. C. in quib⁹ cau. pig. taci. contraha.
 & sic probatur ibi, quod pactum hypo-
 thecæ, & pignoris adiectum per vendito-
 rem in re vendita in eodē contractu
 post traditionem non causat pignus,
 quando venditio facta fuit inter priu-
 os: secus autem si tale pactum fuisset
 adiectum: ante traditionem rei vendi-
 tæ: & ita etiam illum textum intelligit
 Bal. videlicet quod ad hoc vt pactū su-
 per hypotheca rei venditæ adiectū per
 venditorē valeat: requiritur quod nul-
 lo momento temporis res vendita fue-
 rit libere in dominio pupilli emptoris.
 sed quod ad eum transferit cum dicta
 afectione: vade si trāslatio dominiij pre-
 cessit pactum de hypotheca: non valet
 pactū: & ex hoc dicit Bal. esse ibi casum
 in quo valet cōtractus, & tamen nō va-
 let pactū in eo appositum. ¶ Ad idem
 optim⁹ text. in l. licet. C. qui po. in pig.
 hab. vbi habetur q̄ res empta ex pec-
 unia vnius creditoris est nihilominus
 obligata priori creditori emptoris, & il-
 le præsertur secundo creditori ex cuius
 pecunia res empta fuit. Nisi statim in
 emptione dictæ rei cōuentum fuerit q̄
 illa res esset specialiter obligata secun-
 do creditori, ex cuius pecunia empta
 fuit. Ita est ibi text. ex quo apparet qd̄
 ad hoc vt res empta p̄ debitorem meū
 possit mihi obligari in præiudicium al-
 terius anterioris creditoris: debet talis
 specialis hypotheca apponi statim in
 ipsa emptione: & facit etiam text. in l.

quibus. C. de pign. ¶ Et ita videtur in-
 telligenda not. per Pau. de cast. & alios
 in l. cōtra iur. §. j. ff. de pac. vbi voluit
 q̄ administratores, vt sunt tutores, pro-
 curatores, & alij possunt in actu contra-
 hendi præiudicare corū principalibus
 apponendo in contracto pacta resoluti-
 ua ipsius contractus: videlicet q̄ illud
 sit verum, quando talia pacta apponun-
 tur in initio contractus, vel in traditi-
 one rei: secus autē si apponantur postea.
 ¶ Et per hoc in specie decidit ibi Pau-
 de ca. q̄ tutor emens pro pupillo postea
 tempore quo emit apponere pactū de
 reuocandō quādoq̄m venditor res-
 trituet pretium, & quod tale pactū va-
 lebit: & ita refert ibi Ias. Nā etiā ibi
 intelligi debet quando tale pactum in
 initio contractus, vel saltem ante tradi-
 tionem rei venditæ appositū fuit: licet
 autem si appositum fuerit post tradi-
 tionem rei per text. in d. l. j. §. si cum
 sequen. ff. de rebus corū. ¶ Et pro præ-
 statorum confirmatione optimē faciunt
 no. per glo. & docto. in l. ij. ff. de iudi-
 adiectio. & in l. obligationum fer. §. si
 deditio. ff. de actio. & obliga. vbi ad cogno-
 scendum, an contractus sit purus, & re-
 soluendus sub conditione. An verō ob-
 ditionalis atq̄ debet, an cōditio adij-
 ciatur ab initio substantiæ contractus
 quia tunc erit conditionalis: an verō
 cōditio adijciatur ex post resolutionis
 ipsius contractus: quia erit purus sed
 resoluendus sub conditione adiecta
 licet in vitimis voluntatibus sit aliud:
 quia siue ab initio adijciatur cōditio,
 siue cōditio apponatur resolutionis
 actus: semper dispositio reputatur con-
 ditionalis: vt vult gloss. in d. l. ij. & est
 text. & ibi Bartol. Soci. & alij in l. qui-
 bus diebus. §. quidam Titio. ff. de con-
 ditio. & demonstratioui. & ratio diffi-
 centur

rentiæ inter contractus & vitimas vol-
 untates assignatur ibi per Soci.
 39 ¶ Et non obstat illa regula, quod ea
 quæ incontinenti fiunt, censentur in-
 esse. d. l. lecta. vers. dicebam. quia dicta
 regula non videtur procedere respectu
 traditionis & trāslationis dominiij: ea
 ratione, quia facta traditione in contra-
 ctu emptionis & venditionis etiam qd̄
 nondum contractus sit absolutus tran-
 sit dominium rei venditæ in emptorē:
 ita tenet Bulga. glossator: mutata priori
 opinione in l. contractus. in glo. in ver-
 si. vel id. C. de fide instrumen. & ibi se-
 quantur Barto. Bald. & Salycetus, &
 communiter alij: & ratio est quia licet
 contractus non sit perfectus: tamen sus-
 scipit quoad adit consensus qui est causa
 immediata trāslationis dominiij vt de-
 clarant ibi Bald. & Salycetus: vnde cū
 dominium sit trāslatum, etiam quod
 contractus nondum sit absolutus, non
 possunt pacta incontinenti adiecta af-
 ficere dominium iam trāslatum in em-
 ptorem: cum iam sit ei quæsitum ius:
 secus autem est in alijs contractibus in
 quibus non igitur de trāslatione do-
 minij: quia in illis non dicitur ius perse-
 cutū: quæsitum alteri contrahenti ante
 absolutum ipsum contractum: sed do-
 minio quæsitio emptori ius hypothecæ
 competens creditoribus emptoris: fuit
 etiam quæsitum in dicta re empta per
 eorum debitorem immediate quod do-
 minium in ipsum debitorem fuit tran-
 slatum: & ideo amplius eis præiudicari
 non potest per aliquod pactum. Iud qd̄
 nostrum. ff. de regulis iuris.
 40 ¶ Corroboratur etiam hoc: quia dic-
 ta regula q̄ ea quæ incontinenti fiunt
 censentur inesse: de qua in d. l. lecta. vers. si
 dicebam. procedit per quādam fictionē:
 vt declarat Bar. in l. si is qui pro empto

re. in. ij. col. ff. de vscapio. & no. Ias. in
 d. l. lecta. in d. vers. dicebam: & ad esse fi-
 ctionis trāslatiue de repore ad repus
 & de loco ad locum requiritur habitas
 extremorum. Alias effectus fictiōis non
 procedit: vt latet per Bar. in d. l. si is qui
 pro emptore in materia extremorū. vnde
 cū tempore pacti adiecti post tradi-
 tionem: iam dominiū nō sit apud ven-
 ditorem: sed trāslatū sit in emptorem
 deficit extremum ad q̄ videtur ipsum
 dominiū in quo residet hypotheca: &
 per consequens cessat regula prædicta
 fundata in fictiōe. ¶ Aduerte tñ qd̄ dictū
 pactū adiectū etiā post traditionē valet
 quoad solū præiudicium emptoris: sed
 non quoad præiudicium credito. vt di-
 ctū est: & q̄ valet quoad præiudicium
 ipsius emptoris probat arg. no. p̄ Bart.
 in l. aliena. in prin. ff. de pign. actio. & in
 l. si indebitū. §. si. ff. rem. ratam habe. &
 eorum quæ habentur per Soci. in consi-
 cxvj. in causi secūdi decreti in. iij. vo-
 lu. vbi habet q̄ si procurator nō habes
 idoneum mandatum obligauit re do-
 mini vni, & postea eā dominus obliga-
 uit alteri: & demū dñs ratificauit obli-
 gationē factā per procuratorē: q̄ ratifi-
 catio domini valet in præiudicium ipsius
 domini: sed quoad præiudicium credito-
 ris cui dñs ante ratificationē obligauit:
 ratificatio nō trahitur retrō: quia ante
 ratificationē ius erat quæsitū ipsi credi-
 tori cui dñs obligauit: ita & in proposi-
 to pactū adiectum post traditionē factam
 emptori valet, quoad præiudicium
 ipsius emptoris: licet nō præiudicet cre-
 ditoribus ipsius quibus ius fuerat quæ-
 situm per ipsum traditionem. ¶ Præterea secundo
 modo potest responderi ad regulā præ-
 dictam. d. l. lecta. vers. dicebam. quod dic-
 ta regula nō habet locum, qñ contra-
 Anto. de fa. de pi. & hyp. m. tūs

Actus principaliter fit pro vno, & pactū apponitur pro alio: tunc enim tale pactum non informat actionem ex dicto cōtractu ita tenet glo. magna ante medium in l. perens. C. de pac. & ibi Barr. in ij. colū. in 5. & j. q. & latē firmat Iaf. in d. versū dicebam. in antep. col. in ij. limitatione vnde cum cōtractus venditionis fiat cum emptore: pactum autem quod illa res vēdita sit hypothecata pro credito alterius fiat pro alio cessat. d. regula. quod pacta censeantur inesse ad informandum cōtractum super quo apponuntur. ¶ Tertio, respōdetur ad dictam regulam q̄ illa non habet locum in actibus momentaneis: ita not. Bald. in c. dilectus. in ij. col. ad fi. de fide in r̄. per tex. in l. Thais. §. intra. ff. de fideicom. lib. & refert Iaf. in d. l. lecta. in x. col. vnde cum traditio & translatio domini sit actus momentaneus: quia momento expeditur, non habet locū in ea
 41 dicta regula. ¶ Non obstat quod debitor non possit p̄iudicare creditori hypothecario in acquirendis iuxta no. per Petr. de auct. in d. conf. ij. quia illud potest procedere quoad acquisitionem tota penderet ex voluntate ipsius debitoris acquirentis puta in additione h̄reditatis vel huiusmodi actibus dependentibus ex volūtate acquirentis tantum: & ita loquitur. d. l. in fraudem. in princ. & §. idemq̄. iuris. sed in actu & cōtractu dependētie etiā ex voluntate alterius vt in emptione & venditione cessant dicta iura: quia dominus rei vendendo in traditione potest apponere quascūq̄ cōditiones, & pacta que vult regulariter loquēdo. d. l. in traditionibus. Vltimū ad d. regu. d. l. lecta. ver. dicebam datur alia respōsio, videlicet qđ dicta regula p̄cedat, qñ actū sit ab habetibus potestatem ad nouo inchoandi

actum: tunc enim verū est quod ea que fiunt incōnienti censentur actū inesse secus est qñ actus fit ab illo qui nō possit actū de nouo facere ita colligitur et no. per Imo. in l. iudex postquā. ff. de iud. que refert Alexan. in cons. xc. fere omnis pe. col. ver. p̄terea glj. volu. i. quibus locis inseruit ex hoc quod vnde post verbū cōdēno in sentētia prolatis simpliciter: nō potest suā sentētia commgere etiā si correctio fieret antequā iudex diuertat ad extraneos actus: quia iudex post cōdēnationē vel abolitionē nō pot aliquid de nouo facere pallegata in locis p̄dictis: vñ si aliquid vult addere dicto verbo cōdēno vel aboleto debet illud addere in eodē orationis
 42 textu. ¶ quia est magna differentia aliqd fiat in eadē oratione, an in diuisa vt patet ex no. in l. si quidē. C. de excep. & in l. exceptionē. C. de proba. & no. p̄ glo. in l. ite labeo. §. j. ff. furtum. no. p̄ Barr. & Ang. in d. l. iudex postquā procedūt qñ adiectio fit in eadē oratione ita tenet Alexā. in d. cōf. xc. in pen. col. post Imo. in d. l. iudex postquā. ¶ hanc autē nostram post domini translationem in emptorem & ex cōtrahētis hypothecę acquisitū anterioribus creditoribus emptoris ipse vēditor nō possit nouo actū facere super dicta re in p̄iudiciū dictōrum creditorum. arg. l. ad q̄ nostrum. ff. de reg. iur. & per cōsequens cessat dicta regula. d. l. lecta. ver. dicebā. & d. l. cōtractus. C. de fid. instrum. remanet firma cōclusio q̄ tale pactum ad hoc vt p̄iudicet anterioribus creditoribus: emptoris debet apponitū in cōtractu, vel saltem in ipsa traditione rei vēditę. que no. q̄ a quo sit contingibilis. ¶ Vltimo dubitāt in ista materia pactōrū, quid si creditor fecerit pactum cū debitore vt res sibi obliget

ta non possit alienari per ipsam debito rem. an si sequat alienatio facta p̄ debitore valeat in p̄iudiciū creditoris? Et dicendū est q̄ nō per tex. in l. si creditor. §. si. ff. de distrac. pig. & ibi not. Bar. secundū Pisanā. intelligēdo tñ q̄ dicta res sit specialiter obligata creditor: vt latius dixi supra in ij. parte in vj. differentia. Et p̄dicta p̄cedūt quādo debitor cōtra dictū pactū de nō alienandō dictā rē venderet inuito, vel inscio creditore. sed si debitor p̄ suo interesse instaret vt vel creditor venderet, vel pmitteret q̄ ipse debitor possit vēdere & p̄staret cautionem iuxta l. quāuis. in prin. ff. de pig. acti. & l. sicut. §. illud. ver. tutius. ff. qui. mo. pig. vel hyp. sol. p. quā Bart. ibi in fi. dicit determinari. d. l. quāuis putarem q̄ debitor istud deberet impedire: quia dictū pactū operatur q̄ debitor nō possit vendere in scio vel inuito creditor: sed nō tollit facultatē debito r̄ impetrādi q̄ creditor vendat: vel saltem sibi p̄mittat vēdere p̄tita cautio. 3 de qua. §. & faciūt ad hoc no. p̄ Bar. in l. creditoris. ff. de dist. pig. A has est vel 4 de indecē q̄ res pignolata q̄ sortē valeat vltra duplū quā sit debitū nō possit 5 vendi ad h̄nc debitoris: vt dicit tex. in d. l. quāuis. que nō debet censeri correcta per. d. l. si creditor. §. si. argumē. l. 6 p̄cipuum. C. de app. cum vulga. Super quo tamen cogita: quia docto. non tangunt. Et per hac est expedita quarta pars istius tractatus.

¶ Quinta pars principalis.

Sequitur modō quinta pars principalis huius tractatus, in qua veniūt examinādi effectus,

qui producūt & resultant ex hypothecis & pignoribus. Et diuiditur ista pars in quinque membra. In primo membro videbimus de pluribus effectibus in genere ex hypothecis, & pignoribus resultantibus. In secundo de pluribus effectibus ex prioritate & posterioritate resultantibus. In tertio de iure offerendi quod competit in pignoribus & hypothecis. & de eius effectibus. In quarto de iure retinendi res ex causa pignoris & hypothecę: & de expensis melioramentorum. In quinto videbimus de fructibus pignorum.

* Summarium. *

- 1 Promittens dare fiduciosos, an dando pignus inuito creditore liberetur. Creditor non potest iniurius astringi ad pignorum custodiam. Sufficiens debitoris quodammodo liberatus est satisfactione.
- 2 Satisfacere coactus, an dando pignora vel fiduciosos liberetur. Debitor alternatiuē promittens, vel solvere, vel dare pignora, an dans pignus liberetur.
- 3 Regula quod in alternatiuē electio sit debitoris, procedit quādo alternatiua cadit inter duo quorum vtrūq̄ est in obligatione & solutione.
- 4 In alternatiua exigendi electio est agentis.
- 5 Datio pignoris quid operetur & ad quid fiat.
- 6 Obligatus ad nudam cautionem, an liberetur promittendo sub hypotheca suorum bonorum.
- 7 Rex hypothecata pro sorte, an censetur hypothecata etiam pro vsuris.

- 11 Hypotheca tacita introducta à iure pro legatis, an competat etiam pro v'suris legatorum.
- 12 Hypotheca tacita respectu v'surarum conditione aliter leuicatarum cuius temporis respectu sit attendenda.
- 13 Fictio cuius sit nature, & an semper habeat iuris effectum.
- 14 Hypotheca tacita vel expressa conditionalis licet constituatur ab initio actus: tamen ex ea non oritur actio, nisi purificata conditione.
- 15 Cōditio quo casu retrotrahatur & quo casu non.
- 16 Specialitates plures circa idem à iure induciti possunt concurrere.
- 17 Hypotheca tacita à principio pro dote introducta non extenditur ad augmentum dotis, & quare.
- 18 Hypotheca tacita non est deterrioris conditionis quam expressa.
- 19 Hypotheca tacita que datur pro legatis constituitur tempore mortis testatoris sub conditione legati: & ex ea non oritur actio, nisi purificata conditione.
- 20 Hypotheca tacita que competit pro legatis conditionalibus non trahitur retro purificata conditione: sicut in contractibus.
- 21 Text. l. qui balneum. §. i. ver. sed si heres ff. §. pro. in pig. hab. de quo pignore sit intellegendus.
- 22 Tacita hypotheca competens pro legato conditionalis, & v'suris non trahitur retro purificata conditione in preiudicium emptoris vel creditoris qui ab herede acquisiuit ius in bonis testatoris pendente conditione.
- 23 Pignus non potest constitui, neq. dari adiectione solutioni.
- 24 Emens rem alteri hypothecam, an teneatur solvere pretium venditori priusquam res vendita sit libera.
- 25 Cōditio suspensiva impedit obligationem.
- 26 Creditor non dicitur is qui sub conditione credidit est.
- 27 Dubius euentus alicuius conditionis: quado sit in consideratione.
- 28 Vendens rem alteri hypothecam sub conditione non tenetur de dolo.
- 29 Viro ad inopiam vergente licet mulieri agere ad configurationem dotis.
- 30 Actio pro dote regulariter non competit constante matrimonio.
- 31 Mulieri agenti ad bona mariti hypotheca, an possit per creditores offerri dos in pecunia & peti relaxationem bonorum cum cessione iurium dotalium.
- 32 Mulieri in causa dotis agenti fauendum est.
- 33 Mulier an in casu inopie mariti possit illius bona omnia occupare.
- 34 Mulier, an constante matrimonio possit impetere hypothecam bonorum sui mariti.
- 35 Mulier potest in causa dotis bona mariti suo publicata vendicare.
- 36 Retentio dotis quo casu competat heredi contra uxorem defuncti.
- 37 Redditio rationis que stenda est pro admittitione tutelae non potest separari: sed insimul tota reuideri.
- 38 Mulier an possit actionem sibi pro dote competentem ratione inopia emergentis alteri cedere.
- 39 Actio subsidiaria non habet locum in materia hypothecaria.
- 40 Mulier potest agere vtili rei vendicatione ad rem emptam ex pecunia dotali: & ad rem a stimatam in dotem si maritus non sit soluenso.
- 41 Hypotheca conventionalis adiecta pro principali obligatione non se extendit ad penam in contractu appositam respectu privilegij.
- 42 Lex §. C. de rescm. vendi. an locum habeat in contractu pignoris.
- 43 Re empti minus iusto pretio & alteri quam emptori hypotheca, an teneatur emptor restituere eam: & an liberetur iustum pretium supplendo.
- 44 Venditio facta cum pacto de reuendo-

- do infra certum tempus si fiat reuenditio hypothecae facta super illa re per emptorem censetur resoluta.
- 45 Donatio resoluta defectu insinuationis &c. videtur etiam resoluta hypotheca causa tamen penes donatarium.
- 46 Dispositio. l. quoties. C. de rei vend. an locum habeat in pignore.
- 47 Pena falsi qui veniet vendens rem duobus, non habet locum in pignorante rem duobus.
- 48 Pretium an in hypotheca succedat loco rei.
- 49 Actio & pignus non sunt in ead. m. subiecto.
- 50 Hypotheca non extinguatur cum personam huius personalis de rigore soluitur.
- 51 Hypotheca sua conditione datur quousque sit soluum & satisfactum creditori.
- 52 Hypotheca non confunditur successione.
- 53 Hypotheca an confundatur per aditionem hereditatis debitoris per: crediorem hypothecarium factam.
- 54 Successio quandoque est loco solutionis, & quomodo non.
- 55 Acquisitio domini rei hypothecatae an confundat hypothecam.
- 56 Heres debitoris sui si antequam adeat, sedat hypothecam suam: vtilis que competit cessionario non confunditur per sequentem aditionem directam tamen sic.

¶ Primum membrum. v. Partis.

Apiendo itaque

- primum membrum quod concernit plures effectus generales resultantes ex
- 1 hypotheca & pignoribus. ¶ Primum queritur, an si quis promisit dare fideiussorem liberetur dando pignore inuito creditore: & glo. in l. pratoris. ff. de preto. stipu. & ibi Barto. tenet quod

fic. Idem tenent Cyn. & Bald. in l. j. C. de procura. & glo. in aut. de exhi. reis. §. suscepro. glo. Barto. & magis communiter doc. in l. j. ff. qui satisf. cog. & facit ratio, quia melius est incumbere pignori quam in personam agere: & sic quam habere fideiussorem. l. plus cautio nis. ff. de re. iur. Q. uod tam tu tempera & intellige esse verum quando quis simpliciter tenet satisfidat: tunc enim videtur esse tale pignora vel fidei iussores dare: sed si quis expresse promississet dare fideiussorem non posset inuito creditore dare pignora: quia aliud pro alio inuito creditore solui non potest, etiam si melior conditio offeratur: vt in §. pterea. in fit. de act. & l. si ff. de vtu. & habi. text. iuncta glo. in authent. offeratur. C. de lit. contestat. not. Iacob. but. & Saly. in l. j. C. de procurato. Sequuntur Alex. & Iaso. in d. l. j. ff. qui satisf. cog. ¶ Et pro hoc Iaso. ibi adducit aliam rationem. nam secundum eum labor est in custodiendo pignora & periculum: quibus creditor inuitus affringi non debet. allegat tex. non in l. quemadmodum. §. penul. ff. ad l. aquil. l. Quem tex. dicit esse notandum contra haebros fenatores qui restituunt pignora: puta vestes corrossas à tineis vel muribus: & tenentur soluere damnum & interesse: & faciunt not. per Bal. in l. que fortuitis. vj. colum. C. de pigno. act. vbi dicit quod fenator qui pignoratis res minus diligenter excusis a tineis est in leui culpa & per consequens tenetur per. l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. de con. mo.

¶ Item adde praedictis, quod qui tenetur satisfidat: liberetur à satisfidatione praedicta, si sit valde diues & idoneus: vt not. Barto. in l. quicunq. la. j. C. de fun. parti. hb. xj. & tradunt Alex. & Moder. in d. l. j. ff. qui satisf. cog. Sed qui

tenetur dare pignora non liberatur: etiam quod sit valde idoneus: quia plus cautionis est in re quam in persona. Ita tenet Decius in regula plus cautiois. per illum text. ff. de reg. iur. ¶ Secundo dicitur, ut qui tenetur satisfacere liberetur dando pignora vel fideiussores? & Guil. Baro. Alex. Iaso. & alij. in d. l. j. ff. qui satisf. cog. tenet quod sic: secus autem esse dicunt si quis teneretur solvere: quia tunc requireretur pecuniaria solutio: & non sufficeret dare pignora vel fideiussores. l. iij. §. ait prætor. ff. de re iud. l. item liberatur. §. j. ff. qui. mod. pign. vel hypotheca. foli. & latè habetur per Soci. in consi. xxiij. circa primam primam & secunda columna primo volu. ubi etiam dicit, quod ista verba vulgari sermone fare il donere, idem important quod satisfacere. Et quod dictum est de verbo solvere, est etiam dicendum de verbo restituere & dare: vt latè firmat Soci. in consi. xc. iij. col. vers. item promissit iij. volu. Et ex prædictis infert Bald. in c. cum aliquibus. de re iudic. per illum text. quod condemnatus ad solvendum, non intelligitur solvere, licet pignora offerat. & ideo si aliquis esset condemnatus pro maleficio in centum, & si infra mensem non soluerit, poena duplicetur: non sufficeret dicto condemnato offerre pignora in communim. & facit ad prædicta quod no. Barto. in l. statum liberus. §. si quis accepit. ff. de statutum. quod sitante statuto quod qui non potest solvere, condemnatione pecuniaria de mille, capite puniatur: non sufficit si velit dare fideiussores. & idem tenet Bart. in l. j. ff. de castro. reo. Et ita refert & sequitur Iaso. in d. l. j. qui satisf. cog. ¶ Adverte tamen in prædictis ad vnum, videlicet quod ille qui tenetur satisfacere ex dispositione hominis te-

netur solvere: aliàs non liberatur. & ideo isto casu non sufficeret dare pignora, vel fideiussores. l. promissor. & aufer. quando. C. de consti. pe. & tenent Guil. Bald. & docto. in d. l. j. ff. qui satisf. cog. & est tex. & ibi Barto. in l. i. ff. qui cer. per. refert & sequitur Soci. in d. con. sil. xc. v. ff. quibusdam. iij. col. vers. iij. conclusio. iij. volumi. ¶ Tertio, dicitur quid si debitor promissit alternatiuè vel solvere vel dare pignora, an si velit prestare pignora sufficiat? Barto. post Guil. de eug. f. l. quauis. in principio. ff. de pigno. actio. singulariter determinat quod non sufficit: qui in illa alternatiua est electio creditoris. & opo. Barto. sequuntur ibi Alberic. Fulgo. & Pau. de cast. & Pau. de cast. & Alex. in d. l. j. ff. qui satisf. cog. Et ista est communis opin. contra quam Iaso. ibi. & in l. iij. §. si ex conuentione. ff. de re iudic. dicit se valde dubitare: quia secundum eum, dictum pactum de præstanto pignora alternatiuè non dicitur appositum fauore creditoris, sed potius fauore debitoris. & ideo videtur dicendum secundum Iaso. quod decisio Barto. & aliorum quæ est quod ideo electio sit creditoris: quia tale pactum adiectum sit fauore creditoris non subsistet: vt ibi latè per eum. ¶ Tamen non obstante dicta difficultate mota per Bald. videtur omnino verissima conclusio Barto. & docto. quia est aduertendum quod ista promissio alternatiua videlicet vel solvere. x. in Paschate, vel dare pignora non cadit inter duo quæ principaliter comprehendantur in obligatione: nam promissio de soluendo. x. sola est in obligatione principali. promissio autem pignoris facta est ad cautelam & accessoria ad dictam principalem obligationem: ita declarat Sali. in l. non da-

bium.

blum. in. vij. col. in. vers. vltimus. hanc. l. induco. C. de legibus. ¶ Et colligitur optimè ex not. per Barto. in d. l. quauis. dum expressè dicit. q. tunc procedit regula q. in alternatiuis sit electio debitoris, quando alternatiua cadit inter duo, quorum vtrūq. est in obligatione & solutione, sed in articulo proposito vnus est in obligatione, alius vero ponitur ad cautelam creditoris, ita dicit ibi Barto. ¶ Probatur etiam hoc ex not. per Bald. in l. h. in. iij. col. in. vers. quarto in isto versiculo. C. de peti. hære. ubi dicit quod in alternatiua exigendi est electio agens, licet in alternatiua solutionis sit electio debitoris, per iura que ibi allegat. & istud dictum allegat & sequitur Felm. in c. inter cæteras. ij. col. & ij. fallen. de rescrip. ubi etiam approbat dictam decisionem Barto. cum ergo in casu dicto non sit in solutione nisi quantitas promissa. ¶ Datio autem pignoris fit pro securitate & ad faciendam executionem & absq. eo quod detur contractus, vel obligationi vt l. qui autem. §. j. ff. de costi. pecu. & no. Sali. in l. ea lege. in. xij. oppo. C. de condi. ob. cau. & refert & sequitur Iaso. in d. l. si ita quis. §. ea lege. vij. col. vers. adde etiam quod Sali. ff. de verbo. obli. sequitur quod non potest cadere electio debitoris qui tunc eligit quando alternatiua cadit inter duo quæ sunt in obligatione & solutione: vt dicit Barto. in d. l. quauis. & non obstat q. pignus possit vendi, & inde haberi pecunia: vt dicit Iaso. quia totum istud respicit modum exigendi. & creditor pro sua solutione potest eligere executionem quæ vult. vt per Barto. in l. consentaneum. in vlt. col. C. quomodo & quando iud. sed per hoc non est dicendum quod datio pignorum sit in solutione vel in modo

soluendi: sed solū in modo cauendi ipsi creditori: vt. f. inde possit conlequi solutionem. & sic non obstat difficultas mota per Ias. & vera est decisio Baro. quam doct. cōmuniter sequuntur. ¶ In quantum tamen dictum fuit. §. proximè quod datio pignoris introducta est ad faciendam executionem, non autem q. ex magis roboret contractus. d. l. qui autem. §. j. ff. de consti. pec. cū abhs. in allegatis. Intellige & declara q. nihilominus debitor pro quo sunt data pignora est grauius quam illud pro quo non sunt data pignora: q. si vnus est debitor in vna quantitate cu hypotheca vel pignoribus. In alia autem tunc hypotheca. Soluendo simpliciter & non exprimitendo pro quo debito soluat tenetur solvere pro illo debito in quo est hypotheca: vt est tex. in l. cū ex plurib. l. i. ff. de solu. & no. Bar. in l. cum ex pluribus. l. ij. eo. tit. & refert & sequit. Soci. in costi. cccxij. reletens cōsultatio. j. col. ver. primū probatur. ij. volu. ¶ Quare non dubitatur an ille qui tenetur ad vnam cautionem tenetur l. i. i. promittere sub hypotheca tuorum bonorum? & Bar. & Ange. in l. pratorie. l. vltima. ff. de præto. stip. & Bar. in l. si prius. in. iij. q. ff. de no. op. nū. & in l. j. ff. qui satisf. cog. tenet q. sicq. istud promittere est facile. per l. si filio. in. ff. de i. i. p. leg. & ita etiam tenent Imo. & Paul. de ca. in l. diuortio. §. interdum. ff. sol. matrimo. ¶ Sed contrariā opi. q. imò nō teneatur pmittere sub hypotheca. tenet Imo. in d. l. pratorie. & in d. l. si prius. & istā secūlā opi. tanquā veriore tenet Alex. ibi in d. iij. q. & in d. l. diuortio. ¶ Interdum in. ij. col. in vtroq. loco responder ad d. l. si filio. in quo Baro. & sequa ces se fundant. ¶ Tamen primā opinio. Bar. tenet Roma. in d. l. si prius. & illa ad iij sequitur

sequitur Alexā. sibi contrarius in l. j. ff. qui latitudo cog. & illam latē defendit & comprobat Iaso. in dicta l. si prius. in pen. colum. per multa quae ibi allegat: & idē tenet Ias. in d. l. j. in penul. colū. & istam opin. dicit Bart. in d. l. pratorie. seruari de communi cōsuetudine. & propterea illa omnino est tenēda: videlicet q̄ qui tenetur ad nudam cautionem de promissionem faciendam alicui tenetur promittere cum hypotheca bonorum.

10 ¶ Quāto queritur, an res hypothecata pro sorte sit etiā hypothecata pro vlturis? Et distinguendum est quod aut obligatio & hypotheca sunt facta p̄ sorte specificē exprimendo certam quantitatem, puta pro centum: & tunc dicta obligatio non continet vlturas: vt. l. fideiussores magistratū. in prin. & §. j. ff. de fideiuss. & glo. in l. quāro. in prin. ff. loca. & habetur per Bart. in l. centum Capuz. ff. de eo q̄ certo loco. & habetur p̄ Alex. in l. si cum dotem. §. sinautem in seuisimo. ad fi. ff. sol. matr. & dixi. ā. in iij. memb. ij. partis. nu. xlvij. & xlix. declarando vt ibi. Aut obligatio & hypotheca sunt simpliciter facta sine restrictione ad certam quantitatem: puta pro obligatioe, seu p̄missione: quia tibi tenor in tali instrumēto, vel chirographo obligo & hypothecho tibi omnia bona mea. talis enim hypotheca dicit simpliciter facta etiam q̄ in promissione & instrumēto sit expressa certa quantitas. dummodo in hypotheca quantitas illa non exprimitur: sed relatio habeatur simpliciter ad obligationem de qua in instrumēto. ita colligitur ex nor. in d. l. fideiussores magistratū. in prin. & §. j. & in l. quāro. in prin. ff. loca. Et tūc subdistinguitur: quia aut vlturae sunt naturaliter tantū debita, & tunc pro eis nō tenetur hypothecaria nisi specialiter sit

dictum. ita tenet Bar. in l. solutum. §. si in sorte. ff. de p̄g. ac. per text. ibi in ver. siue autem. & per text. in l. per retentionem. C. de vltur. Aut vlturae debent naturaliter & ciuilitate: & tunc pignus seu hypotheca simpliciter acceptum (vt dictum est) tenetur etiā pro vlturis, sicut dicitur in fideiussore. vt. d. l. centū Capuz. ita dicit Barro. in d. l. solutum. §. si in sortem. Aut vlturae debentur solo officio iudicis & in hoc etiam Bart. in d. §. si in sortem. tenet idē esse quod in fideiussore. & idem Bar. in l. si. penul. colū. in ver. si. pro declaratione praesentis materiae. ff. de eo quod cer. lo. In fideiussore autem concludit quod aut mortuā qua veniunt vlturae officio iudicis praesentis obligationē fideiussoris quia. l. tēpore fideiussionis iam vlturae debebant, & tūc sine dubio fideiussor simpliciter acceptus ad illas tenetur. vt. d. l. quāro. in prin. secundū lect. Azo. Aut mora non praesentis fideiussionē sed sequuta est. & tunc Bar. sequēdo opi. lo. tenet q̄ etiā ad illas fideiussor tenetur. & ratio est secundū eum: quia licet tales vlturae veniant officio iudicis propter mortuā venient secundū naturā actionis bonae fidei. d. l. quāro. in prin. & l. si postea. ff. rem pu. sol. fo. Et istam opinionē dicit esse verā, & cōmunē Ias. in d. l. centū Capuz. in pe. col. in ver. quinta fuit solutio. lo. vbi latē & clarē explicat. & quod dictū est in fideiussore. dicendū est etiā in pignore secundū Bart. vbi. ā. ¶ Adde etiam praedictis q̄ si secundum creditor soluat priori creditori sortē & vlturas, q̄ etiā habebit obligatū pignus pro dictis vlturis: nō tamē pro vlturis vlturam. vt est text. & ibi gl. & Bar. in l. si prior. §. j. ubi qui po. in pig. ha. ¶ Sexto, queritur, an tacita hypotheca introducta à iure pro legatis. iuxta l. j. C. cōm. deleg. cō-

petat etiā pro vlturis legatorū? Et quid etiā alijs tacitis hypothecis: & dicendū est q̄ in bona tacite hypothecata reperiuntur penes heredē vel alium debito rem tempore quo vlturae debentur incipiūt q̄ bona erunt obligata, etiā pro vlturis. Ita tenet Barro. post Iaco. de are. in l. si cum dotē. §. sinautē in seuisimo. ff. sol. ma. & mouet Bart. per. l. Lucius. ff. qui po. in pign. habean. ¶ Si igitur in tacita hypotheca dotis istud est quae est fauorabilis: vt. l. j. ff. sol. ma. fortius dicendū est in legato cōditionali quōd scilicet in eo non introducatur tacita hypotheca donec nō sit purificata cōditio, & effectiua liter debeat. & pro hoc etiam adducit. l. si coustante. C. de dona. ante nupt. vbi in augmento dotis tacita hypotheca oritur tempore facti augmenti: & nō retro trahitur ad diem dotis promissae vel datae. Et respondet ad. d. l. cū oportet. §. sed cum tacitas. post Sali. in dicta. l. si constante. q̄ ideo ibi attenditur tempus inchoatē administrationis: quia illo tempore bona ad patrem perueniunt & corroboratur: quia si attenderemus initium, prout dicit Paul. de cast. in d. consi. viij. p̄ specialia circa diem cōcurrerent contra text. & ibi no. in l. j. C. de do. promissio. & in l. cū post. §. gener. ff. de iure do. primum q̄ tacita hypotheca induceretur super vlturis pendente conditione & sic ante ortam obligationem. per ea quae habentur in l. posterior. §. j. ff. qui pot. in pig. ha. secundū q̄ alia tacita hypotheca quae de iure non est inducta induceretur contra tit. ff. in qui. cau. pig. tacti. cōtraha. tertū q̄ pro vlturis à quibus debitor potest sua voluntate se excusare soluendo cōtr. obligatio retrotrahatur ad diē initi cōtractus contra nor. in l. j. ff. qui po. in pig. habean. Et ideo concludit Soci. q̄ tacita hypo-

restitutionis dotis cōcessae dicitur conditionalis, videlicet si dos numerabitur: vt. l. si. C. de nō nunc. pecu. & habet in l. cū quis. C. de iur. & fac. igno. & tū in dote nō introducitur tacita hypotheca: nisi sequuta numeratione. l. si. iudicis. C. qui po. in pig. ha. licet in hypotheca expressa in dote bene attendatur tempus contractus: vt habetur in l. j. ff. qui po. in pign. habean. ¶ Si igitur in tacita hypotheca dotis istud est quae est fauorabilis: vt. l. j. ff. sol. ma. fortius dicendū est in legato cōditionali quōd scilicet in eo non introducatur tacita hypotheca donec nō sit purificata cōditio, & effectiua liter debeat. & pro hoc etiam adducit. l. si coustante. C. de dona. ante nupt. vbi in augmento dotis tacita hypotheca oritur tempore facti augmenti: & nō retro trahitur ad diem dotis promissae vel datae. Et respondet ad. d. l. cū oportet. §. sed cum tacitas. post Sali. in dicta. l. si constante. q̄ ideo ibi attenditur tempus inchoatē administrationis: quia illo tempore bona ad patrem perueniunt & corroboratur: quia si attenderemus initium, prout dicit Paul. de cast. in d. consi. viij. p̄ specialia circa diem cōcurrerent contra text. & ibi no. in l. j. C. de do. promissio. & in l. cū post. §. gener. ff. de iure do. primum q̄ tacita hypotheca induceretur super vlturis pendente conditione & sic ante ortam obligationem. per ea quae habentur in l. posterior. §. j. ff. qui pot. in pig. ha. secundū q̄ alia tacita hypotheca quae de iure non est inducta induceretur contra tit. ff. in qui. cau. pig. tacti. cōtraha. tertū q̄ pro vlturis à quibus debitor potest sua voluntate se excusare soluendo cōtr. obligatio retrotrahatur ad diē initi cōtractus contra nor. in l. j. ff. qui po. in pig. habean. Et ideo concludit Soci. q̄ tacita hypo-

theca conditionalis oritur tempore extinctionis conditionis & non trahitur retro ad initium contractus facti. ¶ Et ex hoc infert ipse qd si hæres obligat creditor bona testatoris pendente conditionale legati: & postea eueniat conditio legati qd potior erit in dictis bonis creditor quã legatarius. & mouetur qd resultat triplex specialitas: si alium diceretur contra regulas iuris. nã primo conditio traheretur retro in legatis contra not. per glo. & docto. in d. l. filius. in princ. ff. de verb. obl. secundum quod cum esset in potestate hæredis non incidere in obligatione viuarum de iure conditio retrahitur non debet iuxta. l. j. ff. qd po. in pigno. hab. tertio qd tacita hypotheca quæ de iure non inuenitur inducta tali casu induceret in vlturis contra titu. ff. & C. in qui. cau. pi. taci. cõtraha. ¶ Ego autẽ in isto subtili articulo puto pro veritate esse aduertendum, qd aut nos loquimur in contractibus: aut in legatis. Primo casu quando sumus in contractibus censeo tacitam hypothecam de iure inductã secundũ diuersos casus. ã. notatos in secunda parte. iij. membro. siue sumus in actu, vel contractu conditionali siue puto fuisse constitutam ministerio iuris ab initio ipsius actus seu contractus: quia tacita hypotheca quæ inducitur in ministerio iuris inducitur: quia iuris fingit dictam hypothecam fuisse ab ipsis contractibus adiectam in actu etiam qd de hoc nihil dictum fuerit. ista conclusio probatur in l. vni. §. & vt ple nius. C. de rei vxo. actio. ibi hypotheca messe dotibus intelligitur: & ibi simili modo intelligi fãctã stipulationẽ & hypothecã extraxit parte quasi fuerit scripta. Idem etiam probatur in l. iij. C. in quibus cau. pig. taci. cõtraha. ibi tacita pactione in esse: & idem apparet in toto.

titu. ff. & C. in quibus cau. pig. taci. cõtraha. licet enim in omnibus tacitis hypothecis fingit pactionem, & cõuentiõnem partium cõtrahentium, quãuis expressã & scripta non fuerit & est perinde ac si in veritate illa hypotheca fuisse constituta per cõuentiõnem partium. ¶ Nã de natura fictionis est qd illud quod in factu non est verum fingitur esse verũ, & illud quod fingitur habet iuris effectũ perinde ac si in veritate esset. vt dicitur Barro. in l. si si qui pro emptore. ff. de vlti. cap. in. j. qd. circa distinctionem fictionis. vnde licet expressã hypotheca constituitur per partes ab initio cõtrahentis siue contractus sit purus siue conditionalis, ita & in tacita à iure introducta. ¶ Sed in cõtractu conditionali quibus constituitur ab initio. tã constituitur tacite conditione: & nõ oritur nisi demũ purificata cõditio. l. cedere. d. si. de verb. sig. & licet obligatio personalis & conditionalis ab initio cõuentioẽ partium constituitur & in contractum deducitur, tamen non oritur actio, nisi purificata conditione. d. l. cedere. dicitur à rellis & hypothecaria ab initio sub conditione constituta non oritur, nisi adiuuante conditione: vt est text. expressus in l. i. greg. §. finali. ff. de pigno. & sic illi cõclusio quod licet expressã hypotheca tam pura quã conditionalis constituitur ab initio cõuentioẽ expressã: ita & in tacita ministerio & fictione iuris & purẽ & sub conditione constituitur: sed tam expressã quã tacita conditionalis non oritur nisi purificata cõditio. ex quibus infertur qd licet hypotheca expressã purificata cõditioẽ casuali: & qd nõ constituitur in potestate debitoris trahitur retro ad die contractus: vt l. j. & l. qui balneo in princ. & §. j. & l. potior in princ. & §. j. ff. qd potior in pig. hab. ita & in tacita dicitur

est arg. l. cũ qd. ff. si certũ peta. & probatur etiam ex no. per Bart. & communiter doct. in l. asiduis. C. qui pot. in pigno. hab. vbi habetur qd tacita hypotheca in dote trahitur retro ad diem promissionis: quia, sicut maritus cui fuit promissa dote, & postea dara cõfẽt obligatus ad restitutionem dotis à die promissionis & ab illo die cõstituta fuisse, censetur tacita hypotheca. quãuis enim promissio de restituẽdo dotem ad quã maritus per tacitã stipulationẽ obligatur sit conditionalis. videlicet si dote pmissa sibi soluat. iuxta. l. si. C. de non nume. pec. & eodẽ modo constituitur hypothecã tacitẽ. iuxta. d. l. vni. §. & vt plenius. Tamẽ subsequuta postea datione dotis & sic purificata cõditioẽ sub qua maritus tacitẽ erat obligatus. & illius bona tacitẽ hypothecata illa conditio trahitur retro ad diem promissionis dotis factæ marito quo die tacitẽ maritus fuit conditionaliter obligatus ad restitutionem dotis & eius bona tacitẽ fuerũt sub conditione obligata. & ita est communis & magis vera opinio. docto. vt dictum fuit. ã. in. iij. membro secundã partis. nume. §. 7. & istam esse communem opinionẽ attestatur idem Soci. in consil. cclxix. pro inuestigatio. in. iij. & iij. col. in ver. iij. & vlt. ij. volu. Et ideo non est verum illud qd dicit Soci. in d. consil. al. iij. vol. in. iij. colum. in ver. ij. principalis responso. vbi vult qd licet in expressã hypotheca attendatur tempus obligationis. tamen in tacita attenditur tempus daræ dotis: quia licet istam opinionẽ teneat aliqui quos ipse ibi allegat, tamẽ in cõtrariũ est opinio Bar. & communis: vt dictum est. ã. prox. ¶ Et licet tam expressã quã tacita hypotheca bonorũ sub cõditioẽ cõstituta trahitur retro ad die contractus obligationis pro for-

te principalis ita & trahi debet pro vlturis dictæ fortis per l. Lucius. ff. qui po. in pig. habe. qd hypotheca simpliciter cõstituta censetur etiam cõfirtuta pro vlturis: vt l. solutu. §. si in fortem. ff. de pig. act. & ibi firmat Barro. vt dixi. ã. in hoc primo membro. in. v. q. nume. xij. & ideo sicut trahitur retro pro forte principali, ita debet trahi pro vlturis: quia vlturæ sunt accessoria ad fortẽ & priuilegium principalis obligationis trahitur etiam ad accessorium per regulam accessorium cum materia de regul. iur. lib. vj. & ista propriẽ, est intentio. d. l. Lucius. vt est de mente Bar. dum summat quod qui potior est in forte potior est in vlturis: & ibi expressẽ hoc vult glo. & sequitur etiam Salyc. si ergo hoc dicimus in forte quæ est debita sub cõditioẽ non fortius dicẽdum est in forte quæ est debita purẽ: quia licet vlturæ debeantur sub conditione: videlicet si fors nõ soluat. tamen quod omnino purificata cõditioẽ propter fortem non solutam cõditio trahitur retro ad diem promissionis fortis ex dicta ratione accessorij per d. l. Lucius. ¶ Et istã opinionẽ de vlturis, qd in eis conditio trahitur retro ad pmissionem fortis ratione. d. regulæ accessorium per d. l. Lucius tenet etiã ibi Bal. & Ang. & tenent Bar. Bal. Salyc. & Ange. in l. j. ff. qui po. in pig. hab. post gl. ibi quæ. d. l. j. limitat in vlturis per d. l. Lucius. & sequitur Ang. in d. l. si filius. ff. de ver. ob. & hanc opinionẽ in tacita hypotheca tenet Bart. in d. l. si cũ dotẽ. §. finatũ in nouissimo. ff. solu. mat. post lac. de are. ibi vbi volunt qd sicut bona mariti funt tacitẽ obligata pro dote: ita etiã p alimẽtis & hoc p. d. l. Lucius. idẽ vult Bal. in d. l. vni. §. sed vt pleni. allegãdo. d. l. j. idẽ tenet Raph. cu. & Alex. in d. §. finatũ in l. quissimo. & Paul. de

ca. in cōf. vij. ad primum respondetur in fi. q̄ allegat Alexā. in d. §. in autē in fœuisimo. Et non obstant allegata per Soci. & primū quod ipse dicit de tacita hypotheca dotis, q̄ in ea attendatur tempus numerationis dotis, & nō promissionis, iuxta not. in l. asiduis: q̄ v̄ dixi. s̄. in hoc opinio contraria est magis vera & cōmunis: & etiā attestatur ipse Soci. in d. cōf. cclxix. ij. vol. ¶ Nō obstat q̄ ex quo est in potestate debitoris q̄ vsura nō debeatur si soluerit sortē q̄ nō debeat cōditio trahi retro. iuxta l. j. & l. q̄ balneū. in prin. & §. ij. ff. q̄ pot. in pign. hab. q̄ ista decisio habet locum in sorte: & in principali debito: q̄a in eo cōtrahēdo debet inspicī an si in potestate debitoris facere q̄ nō cōtrahatur. sed eo cōtrahēdo nō spectat in vsuris, an fuerit in potestate debitoris in illas incidere vel nō. sed in illis omnino cōditio hypothecę retrotrahit ad diē obligatiōis sortis. ita firmat glo. in d. l. j. in gl. in versu cōpellit. in fi. p. d. l. Lucius. & facit regu la p̄dicta accessoriū. & faciūt no. p̄ Bal. in l. & si is. C. de p̄di. mi. & in l. i. tibi. 16 §. de pignore. C. de pac. ¶ Non obstat q̄ plures specialitates videantur circa idē concurrere. cōtra. l. j. C. de do. p̄missio. quia responderetur q̄ quando plures specialitates circa idē sunt inductę & iure cōmuni possunt concurrere & admittuntur. Ita tenet Bal. in l. j. ad fi. C. quādo licet. ab empr. disc. per text. in l. si ita facta. ff. de iniustu rup. & irri. testamē. & refert & sequitur Ias. in l. quoniam in prioribus. ad fin. in versu. teneo istud vltimum. C. de inoffic. testamē. sed iste specialitates videhēt. q̄ purificata cōditione casuali hypothecę retrahatur. & q̄ hypotheca p̄ vsuris cōpetat sicut cōpetit pro sorte, & q̄ respē-

ditu vsurarum quę accessorie debentur ad sortem non attendatur, an sit in potestate debitoris eas nō in deb. tunc potest inducē: & iure cōmuni: ut habetur in locis p̄xallēgatis. Præterea plures specialitates admittuntur eundem, quando vna venit in consequentia alterius: ita tenet Bartol. in d. l. i. qui pro in penultima columna per ita instituit. quibus modis ius p̄ct. p. in l. §. si ab hostibus. & per alia quę allegat. sed specialitates quę inducuntur in vsuris veniunt in consequentiā illius quę inductę sunt circa sortē merito tolerantur. & cum Bartol. tractet etiam Ias. in d. l. si quis pro emptore. 17 col. si. ¶ Non obstat. d. l. si constiterit. C. de dona. ante. nup. quia hypotheca tacita quę a principio fuit introducta pro dote non se extendit ad augmentum dotis. & ratio est: quia tempore dote non erat in consideratione augmentum dotis factum: sicut sunt alimenta dotis quę accessorie veniunt ad p̄sentem dotē. vt expresse no. Pau. de ca. p̄d. si. vij. ad primū respondetur. & in p̄d. & in fine. vbi vult q̄ alia est hypotheca tacita quę orit̄ p̄ dote data & alia quę orit̄ postea p̄ augmentum dotis factum: uterullo post dotē: q̄a prima orit̄ tempore dotis datę: & secūda tpe augmenti facti & prima habet hypothecata bona quę marit̄ habebat tpe dotis: sc̄cūda aut̄ habet hypothecata bona quę marit̄ habebat tempore augmenti facti. & sic diversa est ratio in augmento dotis quę sit in alimentis. & augmentum nō venit per modū accessoriū: sed aq̄e primitiualiter ad dotē: sicut veniunt alimenta, vt colligit ex not. per Bar. in l. si. C. per quas pers. no. acqu. & p̄ Dy. in d. l. accessorium: est ergo conclusio q̄ sicut hypo-

thoteca conditionalis expressa in cōtractibus trahitur retro ad initium cōtractus ita & tacita. ¶ Et probatur vlt̄ p̄dicta: quia tacita hypotheca nō est deterioris cōditionis quā sit expressa. sed quoad proprietatem a pari procedunt: vt not. Dyn. in regula qui prior. de reg. iur. lib. vj. & Bartol. in l. si quis. ff. de iure fil. & est casus in l. vni. C. rem alie. gerē. & in quarto li. C. & late per alia firmat Pau. de ca. in cōf. cccxij. quāquā multa copis: in penul. colum. in versu. circa 19 secundum quę sitū. ¶ In secundo autem casu, quando scilicet sumus in legatis. Tunc etiam puto quod etiam legatum sit conditionale. tamen tacita hypotheca sit cōstitutā pro illo tempore mortis testatoris ministerio iuris & ista etiā conclusio probatur per text. in l. j. §. cū enim. C. commu. delega. vbi dicit text. quod sicut testator in suo testamēto potest hypothecam rerum suarū dare cui voluerit. ita non ab re est tacitam hypothecam induci a lege nullo verbo præcedente. & sic tacita hypotheca pro legatis inducitur a lege ad instar expresse quam testator potest in suo testamento dare: sicut ergo expressa potest constitui per testatorem etiam pro legato conditionali: tempore suę mortis: ita & dicitur in tacita a lege introducta: quia lex fingit illam fuisse constitutam a testatore: prout etiam diximus. s̄. in tacita quę inducitur a lege in cōtractibus & actibus inter vivos arguendo a natura fictionis. iuxta not. per Bartol. in d. l. si quis qui pro emptore. in prim. q̄. Sed licet (vt dictum est) tam in legato puro quā conditionali constituta sit hypotheca tacita a principio tempore mortis testatoris. prout etiam in cōtractibus conditionalibus: tamen actio ex dicta hypotheca non oritur, neque datur, nisi de-

mum purificata conditione legati. iuxta. l. eedere diem. ff. de ver. signifi. & hoc modo procedit id quod dicit Bald. in d. l. j. in. ij. colum. in ver. quæro nunquid ante diem certū. cum alijs allegatis per Soci. in d. cōf. xlj. in. vij. col. videlicet q̄ licet sit cōstitutā hypotheca in legato conditionalī pe: lege vsque in tempus mortis testatoris. tamē q̄ actio hypothecaria nō oritur, nisi demum purificata conditione legati. stant enim ista simul quod hypotheca conditionalis sit constituta: tam in legato conditionalibus quā in alijs actibus inter vivos. & tamen q̄ ex ea actio nō oritur, nisi purificata & existente conditione sub qua constituta fuit: vt est text. in d. l. gregē. §. si. ff. de pigno. qui loquitur in expressa: & in tacita eadem est ratio. ergo idem debet esse ius. l. illud. ff. ad l. acquil. & facit in arg. l. cum quid. ff. si cer. p̄ta. cum alijs. s̄. in primo casu cōtractuum allegatis. ¶ Et sic puto tenendum q̄ etiam in legato conditionalī tacita hypotheca sit constituta sub eadem conditione ab ipsa lege vsque in tempus mortis testatoris: sed q̄ actio ex ea nō oriatur, nisi purificata & existente conditione: & sicut ante purificatam conditionē dicta actio non oritur pro legato principali. ita dicendum est q̄ non oriatur etiam pro vsuris dicti legati per d. regulam accessorium. 20 lib. vj. & est clarum. ¶ Sed difficultas est an purificata conditione legati & hypothecę tacitē pro eo a lege inducta dicta cōditio retrotrahatur ad tempus mortis quo inducta fuit, an vero in ea attendatur tempus existentis cōditionis: & in hoc putarem dicendum: quod nō trahatur retro: quia licet in cōtractibus regulariter cōditio casualis vel mixta quę non dependet a potestate debitoris trahatur retro ad initium cōtractus obli-

hypo-

alius considerabilis effectus ex hypo-
theca-nam si aliquis emat ré alteri hy-
pothecatam.talis emptor etiá quod di-
ctata res sibi tradita sit non tenetur solue-
re pretium venditori nisi prius res libe-
retur à dicta obligatiõe ad quod etiam
dictus emptor principaliter agere po-
test. sicut vt res liberetur. vt est text.
& ibi not. per glos. Barto. Bald. & Saly-
ce. in l. ex prædijs. C. de euictioni. Simi-
liter dictus emptor potest agere ad quã-
tũ interest sua dictam rem venditam si-
bi non fuisse nec esse alteri obligatam:
& sic ad quantum res minus valet pro-
pter dictam obligationem. ita no. Ang.
in l. j. §. si hæres. ff. ad trebel. per illum
textum. & ibi refert & sequitur Alexã.
& est tex. in. l. si rem meam. & ibi Bart.
ff. de solutio. Et illud quod dicitur in
venditione dicendum est etiam in ces-
sione iurium: quia cessio iurium ex pre-
tio instar habet venditionis: vt per to-
tum titu. ff. de hære. vel actio. vendi. &
facit text. in. l. si plus. §. si ff. de euictio.
& habetur per Pau. de cast. in consi. ix.
vifo puncto &c. ¶ Sed difficultas ma-
gna est. an prædicta procedant solum
quãdo obligatio & hypotheca est pura?
An vero etiam quando obligatio & hy-
potheca esset cõditionalis: puta pro re-
stitutione dotis vel alia obligatione cõ-
ditionali. Et quod prædicta procedant
etiam in obligatione conditionali pu-
ta pro dote. iuxta not. in. l. si constante.
§. j. ff. soluto matrimonio. & in. l. in re-
bus. §. omnes. C. de iur. dotiũ. videtur
velle Alexan. in. d. l. j. §. si hæres. dũ di-
cit quod per decisionem Ang. qui vult
q̃ emptor possit agere quãtũ sua inter-
est rem sibi venditam non esse obliga-
tam potest decidi illud quod indeci-
sum reliquit Bald. in. d. l. ex prædijs. &
sic videtur velle Alexan. quod etiam in

hypotheca conditionali emptor possit
agere cõsiderato illo dubio cõtra obli-
gationis conditionalis. subdit tamẽ Ale-
xand. quòd de hoc nihil ponit pro con-
stanti: quia articulus in magna exigit
disputationem. Bald. autem in. d. l. ex
prædijs. vltima colũ. sentit contrarium.
videlicet quod in obligatione dotali &
sic cõditionali/ vt dictũ est iac̃i nõ pos-
sit. vt liberetur. ¶ Sed idem Alexand.
in consi. lxxvj. fortificatur. iij. volumine-
net expressẽ quod dictum Angel. in. d.
§. si hæres. procedat etiam in re obli-
gata sub conditione. & quod vigore dictẽ
obligationis conditionalis emptor agere
possit contra venditorem ad interest
se quanti minus dicta res vẽdita fuisse
habito respectu ad dubium euentu di-
ctæ obligationis conditionalis. & fundat
se in tex. in. d. §. si hæres. & in. l. si ferus.
in prin. ff. de cõdi. fur. In quibz æstima-
tor & artẽditur dubius euentus condi-
tionis. & dictum cõsiliũ lxxvij. est parti-
cula alterius cõsiliij Alexãdri videlicet
cõs. lxxij. diligenter inspectis. vi. volu.
¶ Tamen idem Alexand. in. d. l. ex præ-
dijs. C. de euictionibus. in apofit. ad
Bald. videlicet in prima apofit. tenet q̃
dicta l. intelligatur de obligatione pu-
ra. non autem de conditionali: & sic q̃d
in conditionali obligatione non possit
agere emptor, vt res liberetur, vel exci-
pere vt non tenetur soluere pretium
donec res liberetur à dicta obligatione
cõditionali, sed in obligatione pura sic
& istud etiam tenet Alexander in consi-
silio sexagesimo quinto obmissis argu-
mentis. v. volu. vbi sequitur opi. Bal. in.
d. l. ex prædijs. in fi. sicut quod quãdo
obligatio est conditionalis emptor nõ du-
dam molestatur pro ea non possit agere
re contravenditorem. ¶ Et mouetur,
quia tex. in. d. l. ex prædijs. loquit quã-
do

do prædia erant obligata. sed pendente
conditione suspensua res non dicitur
obligata. vt voluit Barto. & alij in. l. fa-
cere. ff. soluto matrimonio iuncta. l. ce-
dere. ff. de verborum significatio.
¶ Et ad hoc etiam ponderat text. in.
d. l. ex prædijs. in ver. creditore. nam il-
le qui sub conditione creditor est nõ di-
citur propriẽ creditor: vt per Barto. &
alios in. l. j. in vlti. col. ff. si cer. per. per. l.
debitor. ff. de verborũ significa. Et istã
etiã opinio. tenuit Alex. in. d. l. ex præ-
dijs. in apofit. ad Bal. in prima apofit.
¶ Et ista secũda opinio iudicio meo
est verior per fundamenta Alex. Et nõ
obstat. d. l. si feruus. in principio: quã nõ
est semper verum q̃ fiat æstimatio du-
bii euentus conditionis. imo aliquando
æstimatio & exactio differunt in tẽpus
existẽtis conditionis: vt in. l. in lege ac-
qui. ff. de leg. acquili. Et de hoc articulo
posuit vnam distinctionẽ Bar. in. l. iij. §. cõdemnãdo. ff. de ta-
bu. exhib. & ibi habetur per Alex. post
Bar. & per Bart. & Imo. in. l. si finita. §.
si ff. de dam. infe. & inter alia fit ista cõ-
clusio ad propositum nostrũ. quod quã-
do quis tenetur ex dolo: tũc fit extima-
tio ante euentum conditionis: & cõdẽ-
natio & exactio repræsentatur ante cõ-
ditionem: sed quando quis tenetur ex
culpa, tunc cõdẽnatio differtur in euen-
tum conditionis: per tex. in. d. l. in lege
acqui. si delectum. & ita etiam no. Bar-
to. in. d. §. cõdemnatio. Sed quando ven-
ditor vendit ré alteri hypothecatã sub
cõditione: etiã quod de dicta hypothe-
ca nõ certiorauerit emptorem non vide-
tur ex hoc teneri de dolo: sed si tenet
de culpa tenetur: iuxta not. in. l. si quis
cũ aliter. ff. de verb. obli. & nulli dubiũ
est. quod venditor ex hoc non tenetur
de dolo cũ sufficiat sibi actio ex ven-

dito. vt. l. i. quis affirmaverit. in prin. ff.
de dolo. & l. Iulianus. §. si vëditor. cum
§. sequẽ. ff. de acti. emp. nõ enim ex hoc
emptor si sciussset hanc obligationẽ nõ
fussset non empturus, sed minus emis-
set: vt declarat: gl. in. d. l. si quis affirma-
uerit. cũ ergo non tenetur venditor de
dolo, sed actione ex vendito. vt in. d. l.
& in. l. j. §. j. ff. de actio. emp. sequitur q̃
cõdemnatio nõ potest fieri de præsen-
ti. sed q̃d differri debet in euentum cõ-
ditionis. iuxta no. in. d. l. iij. §. cõdẽnã-
tio. & in. d. l. lege acquilia si delectum.
¶ Interim autem solum instari possit
pro parte emptoris vt venditor sibi ca-
ueat de cõseruando eum indemnem à
dicta conditionali obligatione: vt per
Bal. & Salicetum in. l. iij. in versi. modo
quero, de co. C. de sentẽtia que sine cer-
quãtã. & habetur in. l. j. ff. qui satisda-
quilia si delectum. ff. ad legẽ acquili. Et
cõ cogatur. ¶ Et talis cautio potest fieri
cũ hypotheca bonorũ abq; fideiussores:
quã nõ refert. an fideiussores an hypo-
theca bonorũ caueat: vt. l. j. §. an pigno-
ribus. ff. de colla. bonorũ. Et latẽ p̃ Alex-
an. in. d. consi. lxxv. in fi. v. volu. ¶ Et sic
illud quod dixit Ange. in. d. l. j. §. si hæ-
res. debet intelligi in obligatione pura
nõ cõditionali. Et similiter illud quod
vult Bal. in. l. iij. C. de euic. dũ dicit q̃d
quãto emptor est pauper. & non po-
test soluere pretium potest excipere cõ-
tra venditorem quod non tradidit rem
liberam quia est obligata pro dote vxo-
ris & alijs creditoribus. ¶ Puto enim
intelligendum quod emptor possit exci-
pere: vt non tenetur ad pretij solu-
tionẽ: donec res liberetur à dicta obli-
gatione. si tamen dicta liberatio præsta-
ri non possit: quia ille cui res esset obli-
gata nollet consentire vt liberaretur:
satis esset facere emptorem securum. q̃
damnum ex dicta obligatione passurus

non sit vel per fideiussorem, vel p obligatione bonorum: vt firmat Alex. in. d. cõsil. lxxv. ad fi. & sic quando obligatio est condicionalis non p̄t præcisẽ venditor cogi ad liberandum. nec etiam quãtã minoris emptor emptur^r fuisse. sed satis est q̄ emptor reddatur securus à venditore aduersus damna futurã ex dictã obligatione etiã per simplicẽ hypothecam bonorum: sed quãdo obligatio esset pura: tunc bene possit agi quãtã minoris. & ita etiam puto intelligenda no. per Bal. in. l. quoniam liberum. C. de compen. & per Alexand. in. consil. cxl. visio summario. in. j. & ij. colum. vij. volumine. ¶ Nec obstat text. in. d. l. j. si hæc. quia non apparet, ibi quod res illa retinenda per hæredem pro sua trebellianica esset obligata sub conditione: vt vult Alexand. in dicto consilio lxxvij. sed simpliciter ibi dicitur quod ille fundus erat pignori datus. debet ergo intelligi pro debito puro, & nõ conditionali. nimirum igitur si fit extimatio dubij euentus: id est euictionis faciendæ per hypothecariam: vt dicitur ibi in text. Nõ obstat etiam text. in. l. si seruis. in principio. ff. de cõditio. furti. in quo etiam se fundat Alexand. in dicto cõsilio. lxxvij. quia licet ille text. loquatur in seruo furtiuo legato sub cõditione: Tamen ideo agitur de præsentis cõtra furem ad extimationem serui: quia vt declarat ibi Bart. illud est: quia agitur de dolo contra furem. & ideo nõ differtur condemnatio in euentum cõditionis legati: sed agitur de præsentis propter dolum. Et sic puto tenendum quod pro re vendita obligata alteri sub conditione non possit agi de præsentis quanto minoris fuisse empturus & facere extimationem dicti dubij euentus: sed quod istud differri debeat in euen-

tum dictæ conditionis. Interim autem cauere debeat de indemnitate & de defendendo. Et si in instrumento venditionis cũ hypotheca bonorum esset promissa respectu dānorum & interese factus esset absq; noua cautione præstantia: aliã orientur super venditionibus quotidie in finitã lites: quia vix potest reperiri venditor qui in aliquo contractu non obligauerit sua bona: & nimis durum esset quod ex hoc venditor deberet impediri in exactione liti pretij: vel cogi diminuerẽ de pretio: propter dubium euentum dictæ obligationis conditionalis, quæ nõ. quia non inuenies alibi examinata. ¶ Sed quando immineret euictio in limine cõtractus. iuxta l. si post perfectam. C. de euictio. aliud esset dicendum circa exactionem pretij: quia nisi venditor præsterit fideiussorem de euictione, & non solu pro lite mota: sed etiã generaliter p̄ omni euictione nõ tenebitur emptor solvere pretium. vt. l. fina. ff. de rescin. vbi. Et cum materia illa non pertineat ad terminos nostros. Ideo quo ad illam remitto te ad nota. per Ang. de arc. institut. de suscep. tuto. §. fin. vbi copiosè loquitur circa terminos. d. l. si post perfectã. & per Roma. in cõs. viij. iij. dubio. & per Fabianũ in tracta. de emp. & v. in. vj. parte principali. in. xij. membro. ¶ ¶ Non. alius effectus considerari potest: quia sicut viro vergente ad inopiam permixtum est vxori agere ad cõpensationẽ suæ dotis: iuxta no. in. l. si cõstante. in principio. ff. solu. matri. & in. l. vbi adhuc. C. de iure do. Ita etiã est permixtum eidẽ per viã exceptionis cõparere in iudicio moto p̄ creditores mariti cõtra illũ bona expicipiẽdo de dote sua anteriori, & impedire executionẽ allegatã do & probãdo vergentiã viri ad inopiam

non obstante quod aliter per prius nõ egerit contra maritum super inopia, & fecerit discussione bonorum illius. iuxta auth. hoc si debitor. C. de pign. Ita firmat Bald. nouel. in tracta. dotis. in septima parte. in priuilegio. xvij. in fine. & latius in priuilegio. xxij. licet (vt ipse refert) aliqui aduocati teneant contrarium: quorum fundamentis ipse respondet: & maximè quod sicut alij creditores possunt in iudicio executiuo cõparere & impedire executionem absq; eo quod prius egerit & discussã dunt de bonis debitoris. iuxta no. in. l. à diuo. pio. §. si super rebus. ff. de re iudi. cara. ita & debet posse facere vxor. & quod citã authent. hoc si debitor. habet locũ quãdo agitã cõtra tertiu possessorem: nõ autẽ quando per modum exceptionis creditor cõparet ad impediendũ executionẽ: & ita refert tenere Ioã. de Imo. in. d. l. à diuo pio. §. sed illud. & quod sicut vxor per viã actionis pot̄ agere pro inopia viri. d. l. si cõstante. in principio: ita debet posse facere p̄ modum exceptionis: quia cui damus actio nem fortius damus exceptionẽ. l. inuitum. §. cui damus. ff. de regulis iuris. ¶ Fateatur tamen quod iudex in tali cõtractu vxoris per viã exceptionis debet præmittere causã cognitionẽ seu allegatã inopia & sup ea interlocutorie pronunciare: & demũ vxorẽ admittere in sua exceptioẽ. Et hoc modo procedat illud q̄ vult Pau. de cast. in. l. ij. in prin. ff. solu. matri. qui allegabatur in contrarium per aduocatos aduerseris partis. videlicet in secundo not. ¶ Subdit etiam esse aduertẽdũ quod isto casu non seruabitur forma tradita in. d. §. sed illud. vt scilicet procedatur ad venditionem bonorum mariti & de pretio satisfiat prius anteriori creditori

& successiuè alijs: quia quando vxor cõparet in causa inopie potest vxor obtinere se velle incumbere pignori vt inde alatur cõ viro & familia. iuxta. d. l. vbi adhuc: vt infra immediatè dicitur. Et istam opinionẽ tenet etiam idẽ Bal. nouel. in eadem. vij. parte in penult. & vltimo priuilegio. Itã etiam partẽ videtur tenere Bart. in. l. si cõstante. in principio. in. viij. q. tertie partis principalis vbi firmat q̄ vxor in casu inopie possit sibi cõsulere per viã retentionis. itã cõtra ipsum maritum quãm contra extraneos agentes hypothecaria. allegat c. per tuas. de donatio. inter virum & vxor. Sed ista disputatio cessat in ciuitate Florentiã: quia exat statutum quod mulier in casu inopie possit agere ad bona mariti, & etiam ea defendere contra quoscunq; creditores. obtenta tamen prius licentia à consilio. ¶ ¶ Sed extra casum inopie nõ video quod mulier cõstante matrimonio possit agere vel expicipiẽdo bona mariti defendere cõtra creditores illius: quia cõstante matrimonio non competit regulariter actio pro dote: vt. l. ij. ff. soluto matrimonio & l. si constan. §. j. & ibi per Alexand. eodem titulo & dictum statutum Florentiuum quod mulier possit defendere bona mariti contra creditores obligatos ad dotem, vel ad augmentum dotis vel donationem puto debere intelligi, vel in casu inopie vt dixi, vel adhuc vt ei caueatur in casu restitutionis dotis de restituendis bonis hypothecatis iuxta tex. in. l. grege. §. fin. ff. de pignori. vel tertio contra illos creditores qui tenentur vxori purè ad solvendum dotem, vel augmentum dotis, vel donationem ex promissione præambula. tunc quasi per modũ cuiusdam compensationis possit ma-

liter defendere bona mariti vni tamen plicet secunda intelligentia. ¶ Sed extra istos casus non video quod vxor habeat constante matrimonio ius defendendi bona mariti cum nondum habeat actio nem aliquam. iuxta l. cedere diem .ff. de verbo. significat. & in l. si constante. §. i. ff. solu. matrimo. vbi per Alexand. 31 ¶ Sed dubitatur, an mulieri agenti vel excipienti in casu inopie mariti ad bona illius sibi hypothecata pro dote possit ei per creditores offerri dos in pecunia: & peti relaxatio bonorum cum cessione iurii dotalium. iuxta l. creditor. §. si pigeus. ff. qui po. in pigno. hab. & l. j. C. si anti. credi. ¶ Et in hoc articulo maxima est contrarietas inter doctores. Nam qd sit locus tali obligationi tenent Bald. Ang. Imo. Roma. Pcu. de cast. & Alex. in d. l. si constante. in princ. & dicit ibi Alex. in .vj. q. tertie partis post se ibi per Bart. qd ista opinio videtur de iure verior & qd ex rationibus Bal. patet responsio ad rationem Cy. in qua videtur fundata opi. contraria Contrarium autem opinionem, videlicet qd non sit locus tali obligationi tenet Io. and. in ad di. Spec. in ti. de dona. inter vir. & vxor. §. si super. vers. sed cu mulier. & lac. de are. & Dyn. in l. cum tibi. C. qui po. in pig. habe. & ibidem Pet. Bart. Saly. & Raph. Fulgo. eandem opi. tenet Barto. in d. l. si constante. in .vij. q. tertie partis principalem istam etiam secundam opinionem tenent Bal. & Ange. sibi contrarij in l. j. ff. so. mat. & Bal. in d. l. vbi ad huc. & hac firmat Cor. pceptor meus in cof. lxxxv. vide primo in litera. d. quarto volu. ¶ Et istam opi. latissimè disputando, & arguendo ad vtraq; partem, & omnia referendo approbat. Soci. in cofi. cxj. vna cognitione. in .iiij. volu. vbi refert etiam alios tenentes hanc partem: & vltimò

dicit qd iudex qui recederet ab hac opinione posset de temeritate reprehendi. ¶ Et maxime cu in ambiguis, in casu dotis sit iudicandum in fauorem ipsius: vt. l. in ambiguis. ff. de iure do. etiã si pauciores doc. pro ea essent: vt. in c. fi. vbi ita firmat Abb. de re iudi. Eandem opinionem vltra allegata per Soci. tenet etiam Veroneñ. in suis caut. car. xvij. colu. j. & seq. Maxime quando in iuxta meto dotis dictum fuit qd mulier in casu restitutionis dotis possit petere dorem in pecunia, vel in bonis ad eius electionem: vt ibi per eum. Et ego semper secudum istam opinionem vni iudicauit. & ita puto tenendum. ¶ Intellige tamen sane prædicta, qd mulier in isto casu inopie non possit occupare omnia bona mariti sicut possunt alij creditores hypothecarij. iuxta l. creditoris. ff. de distrac. pigno. & l. quadiu. C. eo. tit. Sed tenebitur de multis bonis eligere vnum prædium: vel vnum petere forte de melioribus vsq; ad concurrentem æliminationem sue dotis. argumen. d. l. creditoris. & ibi nota. per Barto. Alias si fecerit diceset esset in potestate mulieris, quòd videret virum labi facultatibus illud dare alios creditores dicendo se vellemonia bona pro sua dote retinere, quòd esset captiofum. & ideo nõ est tolerandum. iuxta l. in fundo. ff. de rei vendi. & ita tenet esse aperire viam fraudibus. & iuxta tenet Baldus douel. in tractatu dotis in septima parte. in priuileg. xlvij. & ita ante eum tenet Bartolus in d. l. si constante. in .iiij. questione principa. in .iiij. questione. & ita refert tenere Cyn. in d. l. vni adhuc. in .xiiij. q. & istam opinionem tenet ibi Alexã. videlicet in dicta iij. q. .iiij. q. principi. & alij cõmuniter ex iij. cepo. Roma. vt refert ibi Alex. ¶ Et illud quod dictum est qd vxor constante

matrimo. nõ potest defendere bona mariti vltra casum inopie. Intellige præterquam in bonis dotalibus quæ essent fundus dotalis: nã ista bona mulier potest indistinctè defendere etiã constante matrimonio contra quoscunq; etiam si fieret executio in dictis bonis pro debito communi mariti & vxoris: quia talis executio estet quædam alienatio que in fundo dotali est prohibita per. l. Iuliam de fundo dota. Ita not. gloss. in l. sed si alia. ff. de bo. dà. & sequitur Bal. in l. o. latissimè firmat Bald. nota. in tractatu dotis. in septima parte. in priuileg. xvij. ¶ Similiter idem dicendum est si bona mariti essent fisco publicata: quia talis casu vxor incontineti bona dotalia vendicare à fisco non obstante qd hodie matrimonium non solvatur ex aliqua condemnatione facta de viro. vt in authent. hodie. C. de donatio. ante nuptias. Ita vulg. glo. in d. l. sed si alia. & videtur textus in l. si quis post hanc. C. eod. tit. & facit textus in l. si marito publico. ff. solu. matrimo. & latè habetur per Bal. no. in dicto tractatu in .d. vij. parte priuileg. xvij. & illud quod dicitur de bonis vxori in casu inopie debet etiam dici de alijs correis obligatis vna cum viro vt per Roman. in cons. cccxcij. circa primum. vlt. col. super. iij. dubio. vbi super statuto Florentino decidit in casu inopie posse etiam agi cõtra bona illorum qui vna cum viro sunt obligati pro dote. ¶ Decidit, circa eff. stum hypothecæ quæ cõpetit vxori pro restitutione: suæ dotis sol. ma. dubitatur, an si vxor agat executiuè contra hæredes mariti ex publico instrumento quod ex forma statuti habet executionem paratam. & ipsa vxor forte gessit tutelam filiorum, & inuentarium confecit & obligauit se

in forma ad redditionem administrationis tutelæ: & restitutionem reliquorum cu obligatione bonorum in forma ex publico instrumento. An tali casu filijs & hæredibus prædictis competat retentio dotis prædictæ donec eisdẽ fuerit reddita ratio administrationis prædictæ: Et breuiter respõdetur qd in hoc articulo subditur more suo consulti. Soci. in consil. clxxx. diligenter puncti. ij. volu. vbi concludit quod talis retentio dictis filijs & hæredibus de iure cõpetat. ¶ Et tota difficultas istius articuli cõsistit in pulcherrimo text. in l. vni. §. tacet. C. de rei vxor. ac. qui prohibet retentionem in dote. & ideo nõ videbatur posse retineri dotè per filios. Sed ad illud text. respondet Soci. qd ille nõ habeat locum vbi dos reperitur obligata & legitime hypothecata qd mulier: prout est quando mater assumpsit tutelam filiorum: pro qua tacite veniunt obligata eius bona: vt. l. pro officio. C. de admittur. & fortius si per ipsam matrem fuerunt expressè hypothecata. ¶ Secundo, respondet Soci. qd ex quo mulier in assumptione tutelæ renouat omnia. l. & iuris auxilio iuxta no. sua. matris & auge. C. qn mul. tute. of. fungi po. & ex hoc qd sonaliter capit: licet alias nõ possit: vt. l. vni. C. de of. om. iudi. vt per Bart. in l. si quis sub conditione. ff. de testa. tute. & Bar. & Saly. in d. aut. matris & auge. fortius dicendum est qd ex hoc possit dos retineri autè. multo magis. C. de sacro. eccle. ¶ Tame istis non obstantibus ista decisio mihi semper visa est dubia: quia non videtur bene responsum ad. d. §. tacet. in quo retetio dotis. generaliter & indistinctè prohibetur vt est tex. in d. l. vni. §. sed nec retentio. in fine. id. vt sit omnium retentionum ex peditus tractatus & ex stipulatu actio merito secudum

sui naturam nullā recipit retentionem: cum ergo generaliter sit prohibita retentione generaliter debet intelligi. l. j. §. generaliter. ff. de leg. præstan. c. si Romanorum. xix. dist. & ubi lex nō disti-
 37 guit nec nos distinguere debemus. l. de pretio. ff. de publicia. vnde nō debet restringi prohibitio ad casum in quo dos esset obligata vt facit Soci. & maximē cū imperator in d. §. taceat: ponderet q̄ ubi competit alia actio retentiō dotis dari nō debeat: ideo cū in tutela competeat actio tutelae nō debet recurri ad retentionem prohibitam: pro hoc etiam facit tex. in auctē. ad hæc. C. qm̄ nu. tu. of. suog. po. ubi mater non prohibetur à tutela ob creditū, quod est inter eam filios: sed dicit, q̄ debitum in sua natura permaneat: cum ergo debitum dotis ex natura non patitur retentionem. d. 38 §. taceat non debet mutari eius natura propter tutelam assumptam & tacitam vel expressam hypothecata ex ea resul-
 37 tantem. ¶ Præterea promissio redditionis rationis cū restitutione reliquorum quæ sit in tutela non potest separari: nec aliqua certa quantitas quæ fortē in inuentario esset apposita potest de per se peti: sed in simul tota ratio reuideri debet cum possit contingere q̄ tutor plus offendant in redditione rationis se impendisse in rem pupilli quā ipse habuerit. l. j. §. præterea si tutelae. ff. de cōtrario iudi. tute. ita per plura eleganter concludit Alex. in consil. cxciij. visis narratis. vij. vol. ¶ Ex quo etiam inferitur, q̄ cū debitum dictæ tutelae non sit liquidum sed incertum donec tutelæ ratio integra non sit reuisa q̄ pro eo nō debet dari retentio quæ est quædā cōpensatio vt habetur per Barto. & alios in l. diuortio. §. ob donationes. ff. solus ma. & de debito liquido ad non liqui-

dum non admittitur cōpensatio vt per Bart. in l. auferitur. §. qui cōpensatio. nem. ff. de iure hī. & latē per Alexan. in consil. xciiij. clarissimē domine. iij. vol. ¶ Et hoc tanto fortius pcedere quādo instrumentum dotis tanquam garentigiatum vel confessioatum ex forma statutorum haberet executionem paratam, reiecta omni exceptione: excepta solutione: tunc enim non debet retentio dari executio dicti instrumenti dotalis pro retentione bonorum obligatorum pro redditione tutelae: prout in proposito sunt iura dotalia, cū non sit liquidum id, q̄ pro tutela pretenditur, debet: vt dictum est: & probatur ex not. per Alexan. in d. consil. xciiij. vbi plene cōcluditur ergo q̄ dicta decisio. Soci. non sit de iure tenenda: & ita pluries iudicauit & iudicari vidi cōtra illā &c. ¶ Vndecimō, quæritur circa effectus hypothecæ, an mulier quæ constante matrimonio potest agere in casu inopie pro dote constituenda in loco tuto iuxta no. in l. si constante. in prin. ff. sol. mat. & in l. vbi adhuc. C. de iure do. sicut ipsa per se potest agere, ita possit actionē fibi cōpetenti alteri cedere? & maximē hypothecariā contra maritum & alios extraneos possessores? & Bal. in aucten. quod locum. in ix. qō. C. de colla. tenet. q̄ sic per illū text. idem sequitur ibi Roma. ad h. & Corneus. ¶ Contrariā autē opinionem tenet idē Bal. sibi cōtrariis iudi. in pe. col. C. de priu. do. mouetur: quia istud est merū privilegiū mulieris: ideo alteri cedi non potest & cum Bal. scribit ibi Saly. Idem tenet Bal. no. in trac. dotis in vlti. parte col. xxxvj. & seq. limitādo tñ vt ibi per eū idem etiā tenet Frā. de cur. in consil. l. vij. summa totus. qō. ampliatō etiā si in tali cessione interue-
 37 niret iuramentū per allegata ibi per eū.

Isum

39 istam etiā quæstionem latē examinat Iaso. in d. l. si constante. in vlti. col. & fir-
 39 mat hanc secundā partem respōdendo omnibus argumētis cōtrarijs vt ibi per eum. ¶ Duodecimō, alius effectus cōsiderari potest in hypotheca: q̄a donec quis habet hypothecā in re pro aliquo suo credito dicit esse tutus in dicto credito: & ideo non potest dici q̄ tali casu competat ei actio subsidiaria ad dictam rem. ¶ Et propter hoc Bald. & Saly. in l. si vt proponis. C. de rei vendi. reprehendunt Bar. ibi, qui voluit q̄ pupillus habeat hypothecatā rem emptā ab extraneo de sua pecunia: & non possit illam vendicare, nisi in subsidium quando. s. qui emit soluendo nō esset: nam inquantum Barto. vult quod isto casu pupillus possit vendicare in subsidium rem emptam ab extraneo ex pupillari pecunia ipsi reprehendunt Barto. & respondent ad l. filiz. ff. de sol. in qua se fundat Bar. q̄ illa non loquitur de rei vendicatione danda in subsidium ad bona: sed de vtili actione personali contra argentarios qui bona pupilli venderunt & pretiū soluerunt matri scienter quæ non erat soluendo. Item quia non potest cadere actio subsidiaria in re emptā ab extraneo de pecunia pupilli: nā cum illa res sit hypothecata dicto pupillo per sua pecunia ad quæcunq̄ illa res trāseat pupillus erit tutus in ea & ideo secūdum eos cessat actio subsidiaria. ¶ Et ex hoc inferit Soci. subtiliter more suo in consil. cxxiij. eleganter. ij. volumi. quod licet res emptā ex pecunia dotali sit hypothecata vxori & in subsidii possit vendicare. vt. l. ex pecunia. & ibi no. Bar. & Bal. C. de iure dot. Tamen quod ex quo illa res est hypothecata non pot̄ dari casus quod in subsidii ad eam deī vtilis rei vendicatio iuxta dictā per Bal. & Saly.

in d. l. si vt proponis. & similiter idē inferre dicitū esse in terminis. l. in rebus. C. de iure do. ubi vtilis rei vendicatio in subsidium datur vxori in bonis æstimatis datis in dotē. Nam stante hypotheca secundū eū non potest cadere actio subsidiaria. ¶ Ego de hoc dicto semper dubitavi & dubito. ¶ Quia inquantum dicitur q̄ vxor potest vtili rei vendicatione agere ad rem emptam ex pecunia dotali, & ad rem æstimatam in dotem datam, iuxta d. l. ex pecunia. & l. in rebus. C. de iure do. & hoc in subsidium tantum: intelligi debet quādo maritus non est soluendo per l. vxor marito. ff. de dona. inter vi. & vxor. ita tenet glo. in d. l. in rebus. in gl. in ver. æstimare. in sicum quā ibi trāctat Bar. & alij: & istud non esse soluendo intelligitur respectu omnium creditorum: vt dedarat glo. j. in d. l. vxor marito. vnde non videt esse in cōsideratione q̄ vxor possit sibi satisfacere de sua pecunia vel dote in dicta re emptā vel æstimatā: & per consequens q̄ tanquā secūra nō possit in subsidium agere vtili rei vendicatione cū habeat aliam actionem. s. hypothecariā vt vult Soci. in d. consil. 224. in prin. allegando ad hoc. d. l. vxor marito. vbi secundū eū nisi darēt vtilis rei vendicatio esset destituta omni remedio: quā illi tex. nō dicit hoc. Sed ibi disputat, an vxor (marito non existente soluendo) possit reuocare donationem factam marito respectu pecunie donate tantū, an autē respectu rei emptæ ex illa pecunia: & tādē decidit ibi q̄ marito nō existente soluendo omnibus creditorib⁹ vxor possit vtiliter vendicare dictam rem emptā contra maritum: & sic quamvis mulier posset ibi vsq̄ ad quantitatem pecunie agere contra maritum super re emptā: tamen cū maritus nō sit soluendo con-
 40 deditur

o iij

ceditur vtilis actio in rem ad totā rem.
 ¶ Et ista opinione sentit expresse Bald. in d.l. in reb. in. §. not. vbi dicit qd istud remediū rei vindicationis ad rem aestimata: datur in subsidiū: si excusis alijs facultatibus vtri reliquæ facultates nō sufficiunt: excusio igit nō est faciēda de re aestimata in dotem data; an illa sit sufficiens pro dote. i. pro aestimatioe rei: dotalis: sed est faciēda de alijs facultatibus: & quādo aliæ facultates nō sufficiunt pro debitis, dicitur maritus non soluēdo: & in subsidiū datur vtilis rei vindicatio ad rem aestimata: sed si aliæ facultates sufficiunt: tunc nō potest agi ad rem aestimata datā in dotem nisi hypothecaria ita debet intelligi. d. l. in reb. secundū Bal. & alios: in istud idē tenet etiā Bald. no. in tractatu dotalis in. viij. parte. vij. priuilegio: vbi dicit: qd est magni effectus quōd dicta actio vtilis cōpetat mulieri ex eo: qd si essent creditores anteriores habētes expressam, qui præferri deberent etiam in rebus postea quæ sitis: & sic etiam vxori in re aestimata in dote data in qua habet tacitam tantum iuxta no. in. l. si. C. q. po. in pi. hab. & dixi. a. in. iij. membro secūdo partis. nu. 10. i. Modo ratione vtilis dominij retrotrahati in dictam mulierē iuxta. d. l. in reb. præferri deberet iustificūq; creditoribus: & illud quod volūt Bal. & Saly. in. d. l. si vt pponis. non obstat: qd in illo casu sola res emptā ex pecunia pupilli per extraneū erat hypothecata tacite pupillo pro sua pecunia vnde stante hypothecaria satis erit consultum pupillo absq; rei vindicatione sed in casu nostro pro dote vxoris sunt tacite hypothecata omnia bona mariti. l. vni. §. & vt puenis. C. de rei vxor. act. vnde existite marito nō soluēdo: & nō existite nisi ista re aestimata: necesse est

vxori in subsidiū illa vendicare: ex quo in alijs nō potēte præualere: & sola hypothecaria nō est æquē sufficiens ad fecunditatem vxoris, sicut est ipsa vtilis actio in rem: qd habēs dominium præfertur creditor. d. l. in reb. cū perinde sit ac si res aliena fuisset obligata quōd nulliter sit. rē alienā. ff. de pig. acti. ¶ Præterea etiam opin. Barto. in. d. l. si vt pponis. quōd etiam pupillus in subsidiū habeat vtilem in rem emptam ex pecunia sua videtur tenenda: qd illam tenet glo. in. d. l. filix. in gl. in ver. sciebant. & illam tenuit etiā Laco. de are. in. l. ij. ff. quando ex fac. tut. & ibi Bar. & Bart. in. d. l. filix. & ibi etiā Pau. de cast. & licet text. in. d. l. filix. in quo se fundat Laco. de are. & Bart. nō loquatur in re emptā & in actioe in rē: sed in actioe cōpetētī ad pretiū rerū pupillæ venditarum per extraneū: quarū pretium venditor soluērat matri pupillæ vt, scilicet matre nō existente soluēdo in subsidiū detur actio contra venditorem ipsi pupillæ: tamen eadem est ratio in vtroq; casu: vbi delict tam in re venditā quā emptā: qd sicut re venditā nomine venditoris & nō pupilli in subsidiū datur actio ad pretium qd fuit solum matri. ita & in re emptā quā contrariorū eadem sit disciplina. l. ij. ff. de his q. sunt sui vel alie. iur. & probatur ex no. in. l. mater. C. de rei vendi. vbi sublata rei vindicatione datur in subsidiū actio nego. gest. ad pretium rei meæ venditæ per aliū nomine suo & non est maior ratio qd actio personalis: alicui detur in subsidiū nulla interueniente stipu. vel cōtractū: quā quod detur vtilis rei vendicatio ad rem emptam ex pecunia mea, vnde idem videtur dicendum in vtroq; casu: & non obstat quod ex quo res emptā ex pecunia pupilli est ei hypothecata nō possit esse

esse in ea dñs. l. neq; pigous. ff. de regul. iur. quia illud procedit per contrarium videlicet quod res sua non potest esse hypothecata: sed nō procedit quod res mihi hypothecata non possit effici mea per acquisitionē dominij. iuxta no. in. l. j. ff. de pigno. & in. l. debitor. ff. ad treb. vnde nō inueniunt qd res emptā ex pecunia pupilli prius sit ei hypothecata p re habenda pecunia: & postea effectū nō soluēdo emptore qd in subsidiū acquiratur pupillo dominij in eadem re: & non obstat quod videatur cessare actio subsidiaria: ex quo per hypothecam pupillus est securus: quia postus anterioribus & posterioribus creditoribus iam pupillus nō erit securus, nisi est insoluidum detur vtilis rei vendicatio. ¶ Et ideo puto tenendā opinionē glo. Laco. de are. & Bar. tanquā magis æquam, & iure consonam & maiori autoritate fundatam: videlicet qd in subsidiū pupillus possit vtiliter vendicare rem emptam per extraneū ex sua pecunia: & similiter puto tenendū qd etiam in terminis. d. l. in reb. vxor habeat actioē vtilem ad rem datam in dotem aestimatioe vera, quæ faciat emptionē in subsidiū, id est, marito non existente soluēdo omnibus creditoribus: etiam qd dicta res sufficiat pro ipsa aestimatioe pro qua in dotem data fuit: qd illud actioe dari in subsidiū debet intelligi: quando maritus nō est soluēdo in alijs facultatibus: etiā qd extet res aestimata vnde emptā ex pecunia dotali vel donata iuxta text. in. d. l. vxor marito. ff. de dona. inter vi. & vxor. rem. & no. per Bal. in. d. l. in reb. in. §. no. super quibus tamen cogito: quia nō inuenio examinata. ¶ Tertiodecimo, alius effectus est hypothecæ cōventionalis, qd scilicet hypothecæ adiecta qd principali obligatiōe nō se extendit ad

penā in cōtractu apposita respectu priuilegij videlicet qd si hypotheca est priuilegiata qd forte: puta quia est dote iuxta. l. a. s. idius. C. qui po. in pig. habet. ita le priuilegium nō extēditur ad exactio nem penæ in cōtractu appositæ: ita. Pau. de cast. in. l. idē. per illum text. ff. de compen. quod no. quia est bona limitatio ad totū. titu. ff. de priuile. credi. & refert Ant. corset. in apof. l. ad Abb. in. c. ex literis. de pigno. & facit gloss. & quod ibi no. Bar. in. l. j. C. etiam ob chi ro. pecu. vbi habetur qd licet pigous datum pro vno debito possit retineri pro alio tamen non debet retineri pro vsu. rē debitis pro pecunia mutata, odio vsurarium & per hoc dixit notabiliter Bald. in. l. pignoris. C. de vsur. quod pigous obligatum pro forte: tātum non potest retineri pro penā odio penarū: & istud etiam refert & sequit Roma. in suis singulis in. c. ij. incipien. tu habes qd pigous & c. ¶ Quartodecimo, dubitari potest, an in cōtractu pignoris habeat locum. l. ij. C. de reuic. ven. d. l. j. & breuiter respondetur qd non quia scilicet si vna res aestimatioe mille detur in pigous p ducentis nō cadit lēgio vltra dimidiā iustu p̄tij proit regressū in. d. l. ij. & maxime: qd dñū remanet ap̄ ipsum debitore pignorātē: & fructus veniūt cōputandi ad vtilitatē ipsius debito ris pignoratis vt. l. ij. & h. C. de pig. act. & l. ex p̄dio. C. de vsur. & ita tenet Cor. in cōs. cclxxxvij. viso & diligenter. iij. vol. in l. itera a. idē etiā tenet Ro. in suis singulis. car. 16. iij. ccl. incipit ego legi tibi āno. vbi vult qd in pignore subrogato loco alteri, vel in alia cautioe nō habet locū remediū. d. l. ij. allegat. l. si rē alienā. §. si rē alienā. in ver. deceptus. ff. de pigno. actio. & potē esse ratio qd deceptio circa pigous est modici p̄iudicij cū credito- ri sit

BIBLIOTHECA CRANADA

ri sic salua actio personalis pro toto suo credito. l. creditor qui non idoneum. ff. si cer. per. vt etiam inuit Roma. m. d. fin. 43 ¶ Sed dubitatur circa ad. l. ij. C. de re scin. an si emptor emat res infra dimidia iusti pretij quo casu cōtra eum datur remedium. d. l. ij. & emptor illi dedit pignori vel hypothecę alteri. an si postea venditor agat contra dictū emptorē remediū. d. l. ij. & emptor egiat restituere dictam rem emptam potius quā supplere pretiū iustum venditori. celsatur resoluta ipsa hypotheca vel pignus constitutum per emptorem in dicta res. & Bart. m. l. si res. ff. quib. mo. pign. vel hy. sol. tenet quod non sit resoluta: q̄ sicut in potestate emptoris qui rem obligauit non restituere dictā rem venditori. sed supplere iustū pretiū. iuxta. d. l. ij. & quando ius debitoris. hypothecantis resolutur ex causa antecedēti voluntaria: tunc non resolutur pignus vt ibi latē per Barto. Idem tenet Barto. in. l. iij. §. led & Marcellus. ff. de in diem adic. & in. l. in diē. ff. de aqua plu. ar. & cum Bart. concordat loā. in addi. Specu. in rubri. de obli. & solu. in. §. & m. col. in duabus questionibus. ¶ Sed Bald. m. d. l. ij. in. ix. col. in ver. iuxta hoc queritur: pone q̄ pignora sit. tenet cōtra Bar. quando res vendita restituta vt mediate iudicio & ex necessitate iudicij: tūc enim vult q̄ resolutio iure debitoris pignoris. resolutur ius acceptoris per. l. lex vethgali. ff. de pigno ri. sed si res esset reddita sponte sine iudicio. tunc Bald. putat quod opinio Barto. procedat: & ita dicit Bald. fuisse disputatum Bononię. & fundat fe Bald in dicta. l. lex vethgali. vel emphyteuta non soluendo canonem si ab eo auocetur res emphyteutica per directum do minium ob caducitatem debitor præ-

iudicat sibi & creditori cui illam rem obligauit: & tamen erat in sua potestate soluere canonem: & evitare caducita tem: & ideo per illum text. Bald. dicit non debere esse in consideratione volū tatis eius: a quo res auocatur. sed ius auocantis assueti tenet: & hoc iustificat ad resoluendum: & maxime quia non debet factum illius: a quo res auocatur preiudicare auocanti: & sic facere quod res remaneat hypothecata argu. in l. iij. super ar. ff. de pigno. & l. iij. partiē in. ff. quem ad mo. te. i. am. & l. potior. ff. qui po. in pigno. hab. ¶ Nec dicitur secundum eum. d. l. in res. in qua illa loquitur. quando ex sola voluntate debitoris potest resolutio pignoris. Nec obstat. d. l. iij. debitor. in pignop. & est similis text. in l. bouem. §. pignus. ff. de xdi. edic. quia ille habent locum. quando debitor q̄ vult pignus resoluere est actor in iudicio resolutio. sed in terminis. d. l. ij. emptor à quo res ei vendita auocatur est reus: quia cōuenitur à venditore. vnde potius inuitus dicitur rem restituere quam volens cum iudi. reddatur in iudicium. vt dicitur stipulante. ff. de verb. obli. & cū Bald. transt. Salu. in. d. l. iij. in. xj. & xv. q̄. & ita q̄ nō est verū simpliciter q̄ emptor in terminis. d. l. ij. voluntarie restituit rem cū possit soluere pretiū: q̄ ad alterū eoru omnino compellitur: & sic cessat fundamentum Bar. q̄ voluntarie restituit rem: q̄ volū taria fieri dicitur quod nulla coactio ne sit. secundū Bald. in tractatu scilicet in. §. col. per. l. i. quis maior. C. de trans. act. ¶ Itē quia potest esse q̄ ille emptor nō habeat pecuniā paratam ad supplen dū iustū pretiū venditori: & ideo cogit rem restituere: & probat optime in. d. l. lex vethgali vbi licet debitor poterit soluere canonē & evitare caducitatem: tū quia

quia resti. rei nō sit ex mera voluntate. sed ex necessitate iudiciana: ideo resolutio pignus vt ibi habetur: & itā opi. tenet etiam Pau. de ca. in. d. l. ij. & illa dicit esse veniē Alex. m. d. l. si res. in apod. ad Barto. & in. d. l. iij. in apod. ad Bald. 44 ¶ Et ex p̄dictis etiā sequitur clara decisio q̄ si vendita facta fuit cū pacto de restituendo. factū tps: q̄ si postea fiat reuenditio: obligationes & hypothecę factę super illate per ipsum emptore. resolutio facta reuenditio: q̄ dicta reuenditio sit ex necessitate p̄cedens contractus & p̄mitta. no. Bar. in. d. l. iij. §. led & Marcellus. ff. de in diē adic. & in. d. l. iij. res. ff. qui. mo. pig. vel hy. sol. & habetur in locis. allegatis: & ita etiam deducendum est in omnibus alijs casibus in quibus contractus resoluuntur ex necessitate p̄cedens obligationes. ¶ Et propterea. illas in factō dicebam stante statuto Florētino q̄ si res vendita fuerit interposito consortio. q̄ emptor cogatur reuendere consortio: sequuta reuenditio predicta. que ex necessitate dicti statuti restituitur: soluitur omnis hypotheca contracta apud ipsum emptore: & propterea statutis illo casu nō arctatur dictum emptorē ad cauendū de euicchio prout facit in casu antecedenti: sed solū ad eundem iura: que pro suo facto & dato ipse emptor acquisiuit: q̄ scilicet statutus considerauit: q̄ resoluta dicta emptione resolutur etiā omnis oblig. cōtracta per eū in dicta re per supradicta fundamenta: & ideo nō est opus alia cautio: sed sufficit celsio iuris p̄dicto rū: q̄ nō. q̄ aliās dubitauit & non videntur ratione differentie inter primū casum dicti statuti & secundū. postea autē et cōperj veritate esse. vt. d. ¶ Infertur etiā ex p̄dictis q̄ soluta donatio ex defectu inuinationis non facta iuxta

formā iuris cōmunis videlicet. l. sancimus. C. de dona. vel statuti hoc regrensus videt etiā resoluta obligatio. q̄ hypotheca interim causata peres donatariū sup dicta re donata ita tenet Bal. in d. l. ij. C. de rescm. vch. in. xij. q. in ver. dicit etiā ibidē Bar. & mouet q̄ res donata non erat donatarj ante factam inuinationem iure perpetuo & irreuocabi lised erat reuocantio subiecta: & ideo finito iure donatarj quod nō erat perpetuo. finitur ius illius qui accepit ius hypothecę à donatario super ea. l. si domus. §. si fundus. ff. de leg. j. & l. vxor par trui. C. de leg. & dicit Bal. illaverba esse valde meti tenenda: & ita verba Bal. refert Saly. in. d. l. i. ff. res. sed non terminat imò relinquit super hoc cogitandum. ¶ Bar. vero ibi tenet cōtrariū ex co: q̄ inuinationio omnimoda fuit voluntarie per ipsum donatariū: nisi etiā creditori imputari possit quare inuinationem etiā ipse nō fecisset: & ipse potuisset facere: quia sua intererat vt hypotheca sua nō resoluere. ¶ Alex. autē in. d. l. i. ff. res. in apod. ad Bart. dicit q̄ opinionem Bald. iudic. suo est venior per id q̄ not. Bar. in. d. l. in diē. ff. de aqua plu. ar. vbi dicit q̄ quando ius constitutū super resolutur factō debitoris vel creditoris: non directe ordinato ad hoc: & tunc re soluitur obligatio interim super dicta re cōstituta per. d. l. lex vethgali vbi ppter non solutionē canonis res reuerfa fuit ad autorē: sed tū q̄ volūtas nō soluita nō fuit ad hoc directe ordinata: quia q̄ nō soluit nō habuit volūtatē ad hoc directe ordinatā vt res reuertere propter non solutionem: & ideo resolutur omnis hypotheca in dicta re cōstituta vt vbi per Bar. & cum ista theorica Bar. in hoc transeunt ibi alij ita ergo in proposito licet propter nō factam inuinauio

nuatione donatio reuocet & resoluat: tamē uolūtas eius quō nō inlinuauit nō fuit ad hoc directē ordinata ut donatio resoluēretur: & propterea debet resoluī omnis hypotheca interim contracta. & ita puto tenēdū: & no. hanc theoriam Bar. in. d. l. l. diē. quia per illam possunt decidi omnes similes alię. quōstiones. semper cōsiderādo, an fiat resolutio ex facto directē ordinato ad resolutiōē, an uerō ex facto ad id nō directē ordinato: ideo illā tene mēti & c. ¶ Decimo quinto, in materia quæritur, an dispositiō. l. quoties. C. de rei ven. que est. q̄ q̄ alienatur eadē res duobus libe. præferat. cu primo res reperitur tradita habeat locū in pignore: & dicendū est q̄ nō ȳa in pignore cōstitutur ius ex solo titu. absq; traditione: ut. l. j. ff. de pign. actio. & ideo si eadē res fuit diuerso tempore hypothecata duobus præferi cui prius fuit hypothecata nō autē ille cui prim⁹ fuit tradita: ut in regula. q̄ prior. l. vj. & in. l. potior. & in. l. qui baluē. ff. qui po. in pig. hab. & melior tex. in. l. j. prior. §. si. c. tit. ¶ Et ita limitādo dict. l. quoties. q̄ non habeat locum in pignore, tenent Cy. Ia. Fab. Bald. Salice. Pau. de cast. & ¶ 47. l. as. d. l. quoties. in. iij. limita. ¶ Et ideo pœna falli qua tenetur uēdens rē duobus iuxta. l. qui duobus. ff. de sal. nō habet locū in pignorante rem duobus ut per Bar. in. l. i. quis pignore. §. j. ff. de pigno. actio. ubi assignat rationem differentia & habetur per Alex. in. d. l. qui duobus. ¶ Et prædita uera sunt quādo obligatio et hypotheca constituitur ab uño domino rei debitore duobus creditoribus diuersis temporibus (ut dictū est) sed si duo non dominus: sed habetes publicianā obligent eandē rem duobus diuersis temporibus: tūc si lis sit inter ditores creditores: melior erit cōditio pos-

sidentis: sed si agant contra extraneum possiorem præferit cuius cu primo res tradita fuit tex. & ibi glo. in. l. si non dominus. ff. qui po. in pi. hab. & no. glo. in. l. siue aut. §. si duobus. ff. de publician. in uerbo. q̄ si diuersis. & isto uerbo casu possit habere locū. d. l. quoties. si autem unus non dominus obligat rem duobus: diuersis temporibus idem est q̄ dictū in domino obligate uidelicet q̄ prior præferri debet: ut tex. est in. d. l. nō dominus in primo resposō, & ibi declarat Sali. ¶ 7. Decimosexto, quæritur, an in hypotheca pretiū succedat loco rei: & pro intelligentia est sciendū q̄ non est dubium q̄ in uniuersalibus actiōibus & iudicijs pretium succedit loco rei: ut. l. si rem & pretiū. & ibi per doc. ff. de peti. hæred. & l. imperator. in fi. cū. l. seq. ff. de lega. j. ¶ In iudicijs autē particularibus est distinguendum: quia aut sumus in actiōe, seu iudicio reali puta in rei uendicaciōe, & tunc pretiū succedit loco rei in subuidiū rē præscripta uel perempta contra habētē causam lucratiuam & nō aliter ut habetur per glo. Bar. & alios in. l. mater. C. de rei uendi. & habetur per doc. in. l. si cū seruum. ff. si cer. pe. ¶ Aut sumus in personalibus: & pretium non succedit loco rei nisi quando agitur ex contractū ratione doli ita tenet Bar. in. l. qui & debitore. ff. q̄ in frau. credi. ¶ Aut sumus in hypothecaria, & tūc idē concluditur q̄ cōcluditur in actiōe reali uidelicet q̄ in subuidiū rē præscripta uel perempta pretiū agi ad pretiū dictē rei cōtra prætendente causam lucratiuā nō autē cōtra prætendente causam onerosam: ita tenet Bar. & alij post gl. in. l. j. ff. de iust. fra. pigno. & p̄terea inferri ibi Bar. ad q̄stionē quā dicit habuisse in facto. uidelicet q̄ mulier q̄ dederat dotē ma-

rito

rito pauperi qui in morte reliq; quāsdā pecudes quas frater mariti uendit nā dicit q̄ mulier poterit factis excusationibus de bonis mariti: & ouibus mortuis, uel præscriptis in subsidium agere cōtra fratrem mariti ad pretiū dictarū pecudū, & ita dicit fuisse obseruātū. ¶ Sed in dote prout loquitur Bart. puta indistinctē q̄ pretiū succedat loco dotis cū sit iudiciū uniuersale ut latius dixi. ¶ In iij. membro secundæ partis in. iij. casu in. vj. ampliatione. nu. §. 6. ubi uide. ¶ In alia autē hypotheca extra casum dotis tenēda est cōclusio Bar. ubi relata, uidelicet q̄ in hypothecaria rē præscripta uel percepta in subsidium contra habētē causam lucratiuā in p̄rio: pretiū succedat loco rei: & eadē cōclusio tenet no. Bart. in. d. l. q̄ debitore. & in. l. si. §. & si præfata. C. de iure delib. & Ang. in. d. l. si rē & pretiū. & l. post alios in. d. l. si cum seruū. in. vl. col. unde si secūdus uel alius posterior creditor uendisset rē hypothecata & pretiū percepisset, & res uēdita esset præscripta uel perempta: non posset primus creditor q̄ habebat in dicta rē anteriore hypothecā agere ad pretiū cōtra secūdū creditorē: quia ille inuenitur habere illū pretiū ex causa onero sū cū sit creditor: & nō ex causa lucratiua, nisi forte ultra satisfactiōē sui crediti aliqui superesset ex pretio quia ad illud residuū bene agere posset dictus primus creditor: ita declarat Bar. & Salic. in. d. l. j. Sed ad integrū pretiū nō pōt agi, nisi cōtra eū q̄ uēdidit rē hypothecata & inuenitur habere illud ex causa lucratiua: & ita ultra prædicta declarat Alex. in. cōsi. c. viij. uisō. p̄cessu pe. & vl. 49. col. 4. vol. c. c. ¶ Postremo inter alios effectus resultātes ex hypothecata est optime aduertēdū q̄ licet alius actiō personalis qua tenetur defunctus hæredi suo

per additionē hæreditatis cōfundatur. uel debitori. C. de pac. unde si creditor succedat in hæreditate sui debitoris, p̄ ea parte pro qua succedit & nō ultra actiō personalis cōfunditur. & ratio est: quia actiō & passio nō possunt stare in eodē subiecto. ut est text. & ibi no. Bal. in. l. si vxor tua. C. de bo. auto. iud. p̄f. Tamē licet in actiōe personali ita sit: in hypothecata est secus: quia licet creditor succedat debitori: hypotheca non confunditur. ita not. Bal. in. d. l. si vxor tua: mox uer per. l. Vranuis. ff. de fideiuf. & p. l. ex sextante. §. Latinus. ff. de except. rei iudi. ¶ Et istud dictū Bal. refert Alex. in. d. l. debitori. in. iij. limi. quā ibi ponit fides dicit q̄ illud nō probatur in legibus allegatis per Bal. sed q̄ melius p̄batur. in. l. debitor. in. prin. ff. ad tre. Nā ibi secūdū Bar. est tex. q̄ ubi actiō personalis tollitur de rigore. i. p̄ cōfusiōē resultāte ex successiōe nō tollitur hypothecaria & ad secundum Imo. ibi ille tex. alibi nō reperit. ¶ Bene etiā facit secundū Alex. in. d. l. debitori. tex. in. l. cū quis. §. si. iuncta prima ratione ibi reddita per gl. ff. de solu. ubi est casus singu. secūdū Bar. ibi q̄ licet debitor succedat do suo fideiussori extingatur obligatiōe fideiussoriā ita q̄ ammodo creditor cui præfite fuit fideiussor: nō poterit agere ex fideiussione contra illū debitorem hæredem fideiussoris: tamen obligatio pignoris & hypothecæ facta per fideiussorē creditoris non extinguitur sed permanet etiam postquā debitor successit fideiussori. ¶ & ratio est secūdū gl. in. d. l. cū qs. §. si. in. gl. in. ver. obligatū: quia hypothecaria habet suas cōditiones ut dures donec debitor sit solutū, uel aliter satisfactū ut. l. grege. §. etiā. ff. de pig. & istā rationē approbat ibi Bar. dices etiā q̄ ea facere. d. l. debitor. & l. ex sextante.

§. latē

fed alius habet hypothecam in dicta re non à defuncto: sed ab alio: quæ est posterior hypotheca heredis: posita q̄ post fibil q̄ iste casus possit dari: puta si defunctus non esset dominus: & tamē hypothecasset: q̄a haberet publicianā: & alius etiam non dominus habens publicianam secundo loco obligavit huic qui habet hypothecā posteriorem, iuxta no. in. l. si non dominus secundum respō. ff. qui pos. in pig. habe. & iste secūdo ageret cōtra hærēdē hypothecaria. nā si hypotheca hærēdis est: extincta ratione dominij vel quasi iste secūdo possit obtinere. Certē isto casu non est dicendum q̄ hypotheca hærēdis sit extincta: quia ab eo dicta res potest aduocari: & ideo sumus in terminis. d. l. debitor. & d. §. Latinus. & nō obstat. d. l. neq̄: pignum: quia dominium vel quasi potest ab eo auocari: & hoc casu nō habet locū ratio Alexā. in. d. l. debitor: q̄ imputari possit hærēdi si non soluit per regulā. l. dānū quod quis. & alia allegata p̄ Alexan. Quia hærēs hoc casu nō tenet soluere illi secūdo creditori: quia nō est creditor defuncti, sed alterius extranei cui hærēs nō tenetur soluere: & iste etiā casus est extra dubitationem & difficultatē Alex. ¶ Quintus casus est quando creditor primus est hærēs defuncti & in hærēditate, est res hypotheca: ta hærēdi: & dominium illius est acquisitum hærēdi iuxta. d. l. cum hærēs in princip. & alius secūdo creditor defuncti habens secūdo loco hypothecam dictā rem agit contra hærēdē hypothecariā & vult auocare rem ab hærēde: in quo casu hærēs excipit se habere hypothecam anteriorem in dicta re. Secundus verō creditor replicat, q̄ hypotheca hærēdis est extincta propter acquisitionē dominij: hærēs verō duplicat quod sua

hypotheca nō est extincta per acquisitionē dominij. ex quo illa res ab eo auocari potest per secundum creditorem iuxta. d. l. debitor. & d. §. Latinus. & in hoc quinto casu cadit difficultas Alexandri. & Cyn. & sequacium. ¶ Sed etiam iste casus est extra dictas difficultates iudicio meo: quia est miles sine præiudicio q̄ hypotheca hærēdis nō sit extincta: tamē cum ipse sit hærēs defuncti: non potest obtinere cum sua hypotheca anteriori cōtra secundum creditorem defuncti: quia si hærēs excipiat contra secūdo creditorem de sua anteriori hypotheca: secūdo creditor potest replicare cōtra eum quod ipse non potest obtinere cū sua hypotheca: sed q̄ tenetur tāquā hærēs defuncti: soluere ipsi secūdo creditori: vt. l. pacto. C. de pac. & l. h. C. de hærēd. actio. & ibi no. & si militet, q̄ ex quo est hærēs debet habere ratā hypothecā factam ipsi creditori per defunctum. d. l. cum à matre. & q̄ etiam tenetur de euictione. d. l. vēdicatē. & sic hærēs omnino repellit: & ideo non est opus intrare illam disputationem Alexā. & docto. an hypotheca isto casu sit extincta: quia etiā q̄ nō sit extincta omnino in ea hærēs obtinere nō potest: sed repellitur ab ipso secūdo creditore per antedictas replicationes. ¶ Si tamen volumus videre veritatem, an isto casu hypotheca hærēdis sit extincta vel non: etiam q̄ in dicta disputatione nō sit vitiosa (vt dixi) putarem q̄ opi. Cy. & sequacium possit defendi ab impugnatione Alexandri. ¶ Quia aduertendum est per additionem hærēditatis aliquando inducitur confusio aliquādo verō successio est loco solutionis: vt est textus & ibi Barto. & Pau. de castro in. l. Stichus. §. aditio. ff. de solutio. & in hypothecaria (vt dixi) non cadit cōfusio:

si: prout cadit in psonali, in qua actio & passio nō possunt cadere in eodē subiecto: vt per Bald. in. d. l. si vxor tua. C. de bo. auctori. iudic. possessi. & per Pau. de castro. d. l. eū quis. §. si. ff. de solutio. ¶ Minus etiā potest dici q̄ sit sublata per solutionē causatā ab aditione: quia dicta solutio nō habet effectum nec inducitur per aditionem, nisi ad hoc ne hærēs sit in dāno: vt est text. & ibi declarat Pau. de castro. d. §. aditio. vbi fingit solutio debiti naturale tātum hærēdi: quā illud alias retinere & consequi nō potest tunc enim propter æquitatem fingitur q̄ hærēs sibi tenet soluentē eundem dānum debitum: vbi ergo cessat illa ratio dāni emittendi. successio nō habet vim solutionis: vt. l. si. e. ff. de euictio. & no. Barto. in. l. hærēs à debitore. §. si. in. ff. de hærēd. & in. l. si debitor creditor. & in. l. vltimus. eodē titulo & latius per Barto. in repetitione. l. si is qui pro emptore. an antepenultima colum. in. vj. q. princip. ff. de vñcipio. ¶ Cum autem in casu nostro, si induceretur per successionem effectus solutionis non solum non effugeret. sed incurreret dānū hærēs: ideo nō est dicendum q̄ sit sublata hypotheca per successionē in vim solutionis: cōcluditur ergo, q̄ neq̄ per confusionem. neq̄ per solutionē resultantem ex confusionē tollatur hypotheca. ¶ In hac tamen materia est aduertendum quod solutio facta quæ inducitur per aditionem factā à creditore in bonis debitoris sui causatur: quia fingitur q̄ hærēditas debitoris antequā adita fuerit soluerit ipsi creditori, & ex hoc tāto min⁹ creditor in ea inuenierit: vt. l. si. e. §. ff. de euictio. & ibi gloss. vel fingit q̄ hærēs sibi soluerit vt dicit text. in. l. Stichus. §. si creditor. ff. de solutio. cum autem solutione eius quod debe-

atur omnis tollatur obligatio in iudic. q̄bus modis tollat. oblig. in princip. tollatur etiam hypotheca: vt. l. item liberatus. §. primo. ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol. non numerum si quādo aditio importat solutionem per eū etiam tollitur hypotheca: quæ idē operatur fictio in casu hęcō quod veritas in casu vero. l. si filiusfamilias. ff. si cer. pe. & l. lex cornelia. ff. de vulg. & pupil. & l. bona. in. ff. de ca. pi. vnde difficultas est in videndo, quādo aditio dicatur importare effectum solutionis: & in hoc Bart. in. d. l. si is qui pro emptore. in. d. vj. q. dicit. q̄ quando ex cōfusione hærēs patitur dānum, lex vult q̄ ne hærēs patiatur dānum inducitur fictio solutio ad effugendum dānum: sed si ex effectu solutionis hærēs pateretur dānum vel lucraretur tūc nō habet vim solutionis: si autē non pateretur dānum, nec haberet lucrum: tūc respectu solutionis quæ fictē causatur ex æquitate dicit ipse q̄ solutio nō causatur: sed quāto ista æquū est tolli obligationem cō modo quo tuit introducta. scōsensu. l. nihil tam naturalis. ff. de regu. iur. ideo isto casu ad tollendam obligationem quod est remotum à dāno & lucro hærēdis, inducitur effectus solutionis secūdo. Bart. in. d. vj. q. quo transeūt alij. ¶ Sed difficultas est quando hærēs dicatur tractare de dāno: & in hoc Pau. de castro. d. l. vltimus. ff. de hærēd. per text. ibi firmat q̄ quando est vnus debitor, & vn⁹ creditor q̄ si succedit nō dicitur pati dānum ex inductione solutionis: secus quando essent plures correi debendi, & vn⁹ succedit creditor: tūc enim si induceretur solutio hærēs pateretur dānum respectu alterius correi, qui etiā esset liberatus per dictā fictam solutionē: idē etiam tenet Paul. de castro. cōf. c. lviij. notandum est. & c.

Idē etiā probatur in d.l. deb. tor. ff. ad trebel. & in l. si id q. mibi in prin. ff. de lib. leg. ¶ Concludit ergo, q. quādo ad additionē reſultat ſola conſuetudo tollitur ſola perſonalitas, non autem hypothecaria: ſed quādo ad additionē cauſa tur etiam ſolutio: tunc tollitur etiam hypotheca. ¶ Sed dubiū eſt an ex eo q. hæres effectus eſt dominus rei hypothecæ inuectæ in hereditate ratiōe dōnum ſi extinctā ſolā hypotheca iuxta l. neq. pignus. ff. de regul. iur. & licet in hoc videretur dicendum q. non extingueretur ex quo dominium nō fuit acquiſitum irrevocabiliter cū poſuit auocari per ſecūdū creditorē: & hoc p. text. in d. l. debitor. & in d. §. Latin. & in l. j. C. ſi anti. credi. Tamen Alex. tenet cōtrariū ex quo auocatio iſta cauſa culpa hæredis, q. nō ſoluit ſecūdū creditorē & ideo dānū ſibi debet imputari: vt regula dānū q. quis. ¶ Tñ ad hoc poteſt rñderi q. regula ponitur gñaliter, q. qñ dñum rei obligatæ acquirit reuocabiliter nō extinguit hypotheca, vt in dictis iuris. & nō diſtinguit, an reuocatio cauſet culpa vel nō culpa creditoris prout diſtinguit Alex. ſed ſolum eſt in conſideratione, an dominium ſit reuocabile vel non. ¶ Et ratio iſtus deciſionis & regule eſt: q. cōditio & natura hypothecæ eſt, vt nō tollat, niſi creditor ſit ſolutum, & ſatiſfactum: vt no. glo. pe. in d. §. Latinus. & gl. in ver. obligarum. in d. l. cum quis. §. ſina. & ibi Bartol. & gl. & doct. in l. grege. §. etiam. ff. de pign. & nō dicitur ſolutum creditor per dationē inſolutam factam de re & trāſſationē dominij niſi tale dominium ſie ei acquiſitū irrevocabiliter: vt no. Bartol. in l. eleganter. in principio in prima oppo. ff. de pig. actin. & tex. & ibi Bartol. in l. ſi rē meam. ff. de ſolutio. & ideo

quādo res eſt: ſta eſt creditoris reuocabiliter datur ei retentio pro ſuo credito & pro hypotheca non extinctā vel no. Bart. in d. §. Latinus. & in l. in bello. §. ſi quis ſeruum ff. de capti. & Ang. in cōſilio. evij. vto dicto puncto. ad h. & Decius in d. l. regula neq. pignus. nu. i. ff. de reg. iur. quādiu ergo res poteſt auocari à creditorē, non dicitur ei ſolutū: & ideo nō eſt extinctā hypotheca quæ per effectuale ſolutionē extinguitur: vt per Bartolum & alios in dicta. l. grege. §. etiam cum al. j. ſupra allegatis: & ſic non videtur eſſe in conſideratione, an iſta auocatio ꝑcedat culpa creditoris vel non: q. etiā probari poteſt per textum, & ibi no. per Bartol. in l. Iulianus. §. offerri. ff. de actio. emp. vbi venditor rem vel iſtam & nodū tradidit & ſic in qua eſt dominus poteſt retinere loco quali pignoris donec ei ſolatur pretium: & hoc quia illud dominū qd eſt apud venditorem eſt reuocabile per emptorem: & licet talis auocatio ꝑcedat à factō venditoris quia vendidit rem per hoc non impeditur ius quaſi pignoris: ita declarat laſ. in ſub. de rerū diui. §. venditorem ſecunda colū. in prin. ei. ecce ergo q. quāuis auocatio dominij ꝑcedat factō meo: tamen per hoc non extinguitur ius pignoris, mibi cōpetens in re quæ à me factō meo auocari poteſt. Ad idem in ſimili optimus text. in l. ij. C. de præto. pigno. iuncta gloſſ. ibi cum his quæ no. per doct. vbi hypothecaria quæ cōmpetit creditor ad recuperandum pignus non auferri ei licet ſua culpa credito accidit ab illius poſſeſſione. ¶ Et per prædicta reſponſum eſt argumentis Alexand. & opi. Cy. & ſequacum: tenet etiam Socin. in d. l. debitori. in tertia limi. vbi etiam reſpōdet ad dictam fundamentum

rum cōtrarium quod ſit in d. l. neq. pignus. ſed non æque clarē, & plenē: vt ſupra præ me: & quāuis auctoritas Alex. ſit ſuprema. ¶ Tamen cum opi. Cyn. ſit communis & nullum contradicōtione habeat, niſi Alex. & poſſit deſenſari vt ſupra non putarem eſſe recedendum ab illa. ¶ Sed in vno contingit dubitari circa ſecundum cauſam ſupra relatum, quādo ſcilicet creditor ſuceſſit debitori & acquirit dominium rei hypothecæ irrevocabiliter quo caſu extinguitur hypotheca ſecundum omnes ſupra relatos: an ſi dictus hæres & creditor poſt delatam hereditate: ſed ante eam aditam obligauit omnia ſua bona alicui ſuo creditor: quo caſu cenſetur etiam obligata iura & actiones, & ſic etiā hypotheca ſibi cōpetens in bonis hereditarijs iuxta l. nomen. C. quæ res pign. oblig. poſ. & l. grege. §. cum pignori. ff. de pigno. & totum titu C. ſi pi. pig. da. ſit. & actio quæ directō cōmpetit creditorī & heredi obligatī vt liter cōpetit dicto eius creditorī, vt habetur in dictis locis, an ſi dictus hæres adeat poſtea hereditatem dicti ſui debitoris, & acquirit dominium dictarum rerum hereditarium irrevocabiliter: quia ab aliquo alio auocari non poſſunt & per conſequens actio hypothecaria directā ei cōpetens ſit extinctā per. d. l. neq. pignus. ſit etiam extinctā vt ſi hypothecaria quæ ante hereditatem aditam incedit cōpetere creditorī dicti hæredis? ¶ Et reuiter in hac difficultate Paul. de caſtr. in conſ. cccxcv. nutandū primo in ſi tenet q. licet iſto caſu ſit conſuſa directā per acquisitionē dominij irrevocabilis quæ remanſit apud primū creditorē & hereditatem non erit cōſuſa vt ſi hæres acquiſita ſecūdō creditorī cui primus bona ſua obligauit ante aditam &

hereditatem: quia cū directā & vt ſi ſunt diuerſæ: nō ſequitur q. ſublata directā ſit etiam ſublata vt ſi iuxta n. t. in l. hæreditatem. in glo. ſi. ff. de dona. iuncta l. quis ergo caſus. ff. de pecu. & qd. not. in l. non quocunq. §. qui Gagū. ff. de lega. ij. Adde vt q. idem probatur in l. ſi hæres la. ij. & ibi per Barro. ff. ad trebel. & in l. j. & ibi etiam Barro. ff. de actio. & oblig. & latē per Salu. l. j. in. vij. q. C. et. titu. in quibus locis habetur qd actio directā eſt diuerſa ab actioe vt ſi & ꝑpter ea vna ſublata altera poteſt remanere: ſi autē ſi dictus hæres obligaret in caſu iſto omnia bona alteri ſuo creditorī poſt aditam hereditatē quia tantum hypotheca eſſet extinctā per acquisitionē dominij: in dicta obligatione illa non fuiſſet cōprehenſa tāquā extinctā: quia nemo plus iuris in alium tranſſerre pot. quā ipſe habeat. ¶ Et ratio: quia de acqui. re. do. quæ omnia bñ nota: ſi ſua ſunt practicabilia: & nō inuenies examinata p. alios. & ꝑ hęc ſit expeditū primū membrū huius. j. partis.

✱ Summarium. ✱

¶ Priori tempore in hypotheca poſitor in eſt iure: & multu caſib' ampliat hæc regula. ¶ Priori. hypotheca in multu prodeſt, & multa operatur. ¶ Priori. ſi hypotheca non ſolum prodeſt in agendo, ſed etiam in excipiendo & replicando. ¶ Re empti per delictorem ex pecunia ſecundū creditoris præſentis eſt in illa prior creditor in hypotheca generalis. ¶ Mutuum datum ad domum reſciendam non extinguitur primū hypothecam primo creditor in illa cōmpetentem. ¶ Traditio rei hypothecæ alteri. hoc eſt ſeu do creditoris non tollit hypothecam à primo. ¶ Regula quæ prior eſt in ſipore poſitor eſt ius

1. iure, habet locum in pignore pratorio concessio pluribus creditoribus ex diversis titulis.
7. Creditorum, quorum vnus pro creditu pignus conditionale, aliter pignora preferunt prior tempore.
8. Venditio secunda per secundum creditorem de recepta, sed non soluta facta non totum primum hypothecam cum primo venditore contrahant.
9. Regula, qui prior est tempore & proxi- mus non solum pro fore principali, sed et in pro futuris; & non solum in expressa hypotheca, sed etiam in tacita. Item tam in hypotheca conditionali quam pura.
10. Conditio retrahitur in contractibus, sed non in legatis.
11. Prior in tempore prius preferunt filio in bonis quibus ante obligationem fuit, sed in posterioribus.
12. Dotibus duabus consensu preferunt tempore prior.
13. Prior tempore preferunt posteriori etiam si sit nouata sua obligatio cum repeti non pignorum.
14. Prior in tempore habens generalem hypothecam, preferunt posteriori etiam habenti specialem.
15. Posterior creditor preferunt priori in multis casibus.
16. Mulier in causa dotis licet sit posterior in hypotheca preferunt priori creditori.
17. Pactum quod res empta ex pecunia per me mutata ad aliam emendam sit mihi specialem obligata pro mea pecunia facti me preferunt omnibus creditoribus anterioribus, etiam dotis.
18. Fidei de pretio rei vendita transferi de minimis rei vendita in emptorem; si tamen venditor expressit consentit quod res vendita sit sibi pro pretio hypothecata: tunc si etiam in illa preferendus. Secus si non fecit tale pactum.
19. Recepta ex pecunia pupilli pro rata sua

- pecunia est et tacite hypothecata cum privilegio antelationis alio creditoribus habentibus anteriorem generalem hypothecam in bonis emendatiboribus.
20. Recepta ex pecunia mulieris est ipsi tacite hypothecata cum beneficio antelationis cum ipsi et alterius.
21. Mulieris recepta ex pecunia expressim mutata ad aliam mutam emendam, est specialem pro ipsa pecunia hypothecata cum privilegio antelationis.
22. Dos posterior quam hypotheca tacita preferunt anteriori in rebus secunda dotis existentibus.
23. Dos tacita hypotheca preferunt alteri anteriori tacite.
24. Hypotheca conditionalis competens pro legato, nunquam retrahitur.
25. Prioribus in bonis ex primo decreto vigore rei iudicatis, vel iuris exquisitis, nullus est in iure preferendus.
26. Creditor posterior preferunt anteriori ob ipsius prioris culpam & vitium.
27. Creditor posterior pro debitis principali preferendus est priori.
28. Expen. tamen preferunt omni rei aliena.
29. Secunda creditoris et tamen soluta in pignore preferunt anteriori.
30. Casus quibus in quibus posterior est iuris anterior.
31. Res obligata duobus ab vno debitore, an tenetur in solidum cuiuslibet obligata, an pro parte.
32. Contententium pro re in solidum obligata melior est conditio possidentis.
33. Iuratum & denuntium inter factos, an semper debeat esse commune.
34. Iudicium familiae erescunde non datur inter plures coheredes quoad actiones personales & nomina debitorum.
35. Hypotheca qua defuncto non prebetur non datur inter heredes, sed indistincta remanet: & in ius competens in solidum.

Hypothec

Equitur modus

36. Hypotheca dicitur ius in re seu ius reale.
37. Ius hereditarium in individuo quo casu veniat in iudicium familiae erescunde.
38. Vno ex creditoribus habentibus hypothecam immisso ex primo decreto alio non censentur immisso.
39. Bonus generaliter duobus creditoribus hypothecatus diversis temporibus, an alter alterum sit aliquomodo preferendus.
40. Fictio translatur de tempore ad tempus requirit duplex extremum, videlicet a quo & ad quod.
41. Conditio casualis non tribuit retro quando extremum a quo tempore puritate concessionis non erat habite in officia sive ex parte rei sive ex parte persone.
42. Vetus preferunt anteriori creditori in bonis quibus per debitorem post contractum fuit preteritum si anterior ejet privilegiatus ut papianus.
43. Prioritatem vel posterioritatem alleganti in iudicio onus probandi.
44. Tempus exiens alicuius actionis fundamentum precisi est probandum.
45. Probatio prioritatis vel posterioritatis qua licet sit facienda.
46. Probans semper preferunt nihil probanti.
47. Lex scripturae. C. qui possidet in sig. hab. quilibet iuris iuris possit.
48. Scriptura libri mercantili differt ab apostolica.
49. Scriptura lennifata inducit prioritatem & privilegium praelationis.
50. Instrumentum publicum domini preferunt scripturae privatae procuratoris.
51. Primus creditor si habeat specialem & generalem hypothecam secundus autem specialem non potest primus defendere ad generalem in qua non prehenditur specialis secundus creditoris, nisi in subsidium.

Secundum membrum quatuor partis.

secundum membrum istius quatuor partis, in quo tractatur de effectibus prioritatis recitantibus expressa hypotheca, & in hoc membro ponit regulam ampliationes & limitationes. § 1. Regula sit ergo quod qui prior est in tempore in hypotheca, potior est in iure, ut in regula qui prior lib. vi. & in l. quibus vtrius que. ff. de iur. & l. qui bene cum in prin. & l. potior in prin. ff. qui po. in pi. hab. Ampliat modum regula vtriusque in iudicis. § 2. Et tunc ampliat etiam si vnus creditor prius contraxit suum creditum sine hyp. & alius postea cum hyp. quia prioritas hypothecae debet attendi & illa preferunt vt est text. & ibi Bart. in l. creditor qui prior. §. si primus. ff. qui po. in pi. hab. § 3. Secundo, ampliat, vt talis prioritas hypothecae proliat non solum agentis disced excipiendo & replicando: vt est text. in d. l. creditor. in prin. § 4. Tertio, ampliat etiam si res est empti pro debitoris ex pecunia secundi creditoris: nam etiam in illa preferunt prior creditor in hypotheca generali: vt l. quod quis. ff. de prin. credi. & in aut quo iure. C. qui po. in pi. hab. § 5. Quarto, ampliat etiam si pecunia fuisse mutata expressim posteriori creditori debitori ad emendam tales res quae etiam in illis emptis praeterit prior creditor habes generale hypothe cam quae vnus creditoris quo: mutauit ad res emendas ex hoc non habet hypothecam in dictis rebus: sed h. ber. si l. y. r. i. u. l. e. g. in personali quo mediante p. i. r. alijs creditoribus sola personae habentibus tenet gl. in l. quod quis. ff. de prin. credi. & Bart. in l. interdu. ff. qui po. in pi. gno. hab. & Bal. in l. quibus ex ca. C. de pigno. & in l. licet. C. g. po. in pigno.

o iij bab.

hab. & Sali. in d. aut. quo iure. co. tit. an ij. q. vbi dicitur communitur teneti & idem Sali. in d. inter d. m. Et ita tenendum est quous gl. in d. aut. quo iure co. trum teneat. sup. res emptas ex pecunia mutata ad illas emendas sibi faciend. hypothecar. mutantis & d. gl. simpliciter refert pro notabili Alex. in l. si cum dote. §. in vlt. col. ff. lo. ma. §. Sed vt patet ex predictis illa gl. nō est vera: & in contrarium est communis opinio. Restringeri tamen hoc nisi mutans suam pecuniam in contraria mutui recepisset hypothecā omnino bonorū ab eo cui mutauit: quatenus res emptā ad debitore cōprehenderetur in dicta generali obligatōe. & esset hypothecata mutanti: vt l. si. C. que res pri. ob. posita no. Saly. in d. inter d. m. ff. qui po. in p. h. b.

¶ Quinto, ampha etiam in pecunia est res mutata specialiter ad domum vel nauem faciendam: quia talis mutans non habet hypothecā in dicta demo. vel nauis: & ideo ei praeferitur habens hypothecam idem tenet glo. Bart. & Sali. in d. inter d. m. ¶ Sexto, ampha etiam si secūdo creditori res hypothecata tradatur: quia adhuc in ea praeferitur prior in tempore cui non fuit tradita: vt est tex. in l. si prior. §. si ff. q. po. in p. h. b. ¶ Septimo, ampha etiam si secundus creditor cōuenit de vendenda hypotheca, vel pignore. & prior nō qua adhuc prior praeferitur vt d. l. si prior. §. si. & ibi not. Bart. ¶ Octauo, ampha etiam in rebus quae sunt per debitore post hypothecam primi & secundi creditoris: quia etiam in illis prior praeferitur secundo: vt est tex. in l. si. in prin. ff. qui po. in p. h. b. & ibi no. Bar. & Bald. in l. hac edit. d. h. §. his illud. vlt. col. vers. vt si quis no. huc tex. sing. C. de fec. nup. & Bar. in l. si quis ff. de iure sif. in ver. q. xro

quid si duobus priuatis & c. quod tamen l. si in hōicōm. illi praeferitur priuato habenti generali hypo. in bonis post hypothecam quatuor speciatim praeiudicium sicut est tex. in d. l. si quis. & ibi Bar. ¶ Nonō, ampha vt regula habet locū in pignore pignoro concessio pluribus creditoribus ex diuersis titulis: quia etiam inter eos habet locum d. regula qui prior per tex. in l. ij. C. qui po. in p. h. b. & ibi Bar. & Saly. & Barto. in l. cum vno in vers. venio ad secundū. ff. de bon. auct. iudi. pos. Secus autem si essent creditores eiusdem tituli. Nam tunc vno in iussu alij cōsentirent immūti. & essent æquales ita tenet Dy. in d. reg. qui prior in vlt. colū. in vers. si emnes pignorum. & dicitur in ij. parte secundū me. nu. 31. ¶ Decimo, ampha etiam si vnus praeponderet pignus conuentionale. & alius pignorum: quia cōtra inter eos habet locum d. reg. qui prior. ita tenet Barto. Saly. & alij in d. l. ij. & Barto. in d. l. cū vnus per l. ij. post quō. ff. in post. lega. & dicitur in d. ij. membro nu. 4. §. ¶ Vndecimo, ampha vt regula procedat etiam in creditore ex contractu priuato tamen teile signata etiam illi praeferitur posteriori creditori habenti hypothecā ex alio iure vel publico iussu. vt l. scriptura. C. qui po. in p. h. b. de quo tamen latius dicam. ¶ In hoc ij. men. q. viij. ¶ Duodecimo, ampha reg. vt procedat etiam quādo vnus mercator vendit merces alij mercatori prior pretio de quo hūdem habuit. & sic transitur dominium in ementem & emptor promisit soluere pretium incertis modis: & postea aufugit: & merces vendit adhuc extant & concurrūt alij creditores hypothecarij dicti emptoris: & mercator qui vendit merces. nam in illis mercibus praeferri debeat tanquam

tanquam priores & potiores d. tēi creditores ita tenet Bar. Bald. Ang. Alex. & communiter doct. in l. si cū in dote. §. si. lo. ma. quous Bald. in l. si po. debito. C. de bon. auct. iudi. pos. voluerit contrarium & male eum reprobat Alex. in d. §. si in pen. col. ¶ Sed l. si in l. creditor la prima. ff. si cer. per. vlt. colū. ver. nota tamen diligenter. dicit q. dictum Bal. pōt saluari vno casu. quando. si pecunia fuisset expressē mutata ad tales merces emendas: quatenus in illis praeferretur mutans alijs creditoribus prioribus per l. q. quis cum glo. communiter approbata. ff. de priu. credi. & etiam plus vult l. as. p. isto casu talis mutans habebit tacitā hypo. in dictis mercibus per glo. in d. aut. quo iure. C. qui po. in p. h. b. ¶ Sed hoc vltimū nō est verum: quia dicta glo. communiter est reprobata vt dixi supra. in hoc. ij. membro. in inq. ampliatione nu. 5. illud autē quod dicit l. as. p. talis mutans praeferatur alijs creditoribus. intelligi debet de creditoribus solum personalem habentibus: vt declarat Alex. in d. l. si cum dote. §. si. in pen. col. licet l. as. simpliciter referat. ¶ Sed tam Alex. in d. §. si. quō. l. aso. in d. l. creditor ineptē hūmānt illam cōclusionē. & hūmānt. q. mercator in mercibus venditis postponatur alijs creditoribus emptoris: in casu quando pecunia fuit mutata expressē ad merces emendas: quia limitatio est penitus diuersa à dicta cōclusionē vt de te par. t. Dicta tamen de. t. iō bene l. si. h. r. quando ille mercator qui emit merces prius praeconcepit fugā. quia tunc ex traditione non fuit in eum translatur dominium: & ideo venditor illarum deberet in illis praeferri tanquā dominus: no. Alex. in d. l. si cū in dote. §. si. in vlti. colū. post Ange. & alios allegata ibi per eū.

& idem tenet Ven. onen. in cau. car. 16. incip. vulgaris p. col. ¶ ¶ Tertio dicitur in d. amphi. vt reg. procedat non solum pro sorte principalis sed etiam pro vltimis: quia etiam in illis praeferitur prior in tempore: vt est tex. & ibi glo. & Barto. in l. Lucius. ff. qui po. in p. h. b. ¶ Quarto dicitur in d. amphi. vt regula procedat non solum in expressa hypotheca, sed etiam in tacita: quia etiam prior in illa praeferitur posteriori: vt est tex. in l. hac edit. d. h. §. his illud. C. de fecun. nup. & ibi hoc no. Bal. in vlti. col. & hoc etiam in rebus post obligationem quaesitis: vt ibi per Bald. & non solum praeferitur alteri tacite posteriori, sed etiam praeferitur expressē posteriori etiam si hō. v. l. q. res. p. rem. C. prior alie. gere. & no. Dy. in d. reg. qui prior in membro tacite. ¶ Quinto dicitur in d. amphi. vt reg. procedat non solum quando hypotheca apponitā domino in re sua: sed etiam si apponatur à non dño in re in qua habet publicitatem, quia etiam isto casu prior in tempore potior est in re vt. l. si non dñs. in primo in. & ibi Barto. ff. qui po. in p. h. b. ¶ Sexto dicitur in d. amphi. vt reg. procedat non solum in hypotheca pura: sed etiam in conditionata: quia cōtra sit casualis vel mixta non dependens ex mera potestate debitoris, tunc trahitur retro ad diē contractus & creditor ex illa praeferitur posteriori creditori puro: vt est tex. in l. qui balne. §. ij. & in l. potior. §. ff. ff. qui po. in p. h. b. & propterea in dote quae est promissa restitui sub conditione si matrimonium soluat. & ante nō oritur actio ad restitutionē dotis vt latē per Alex. in l. si constitute. §. ff. ff. l. matri. & per Bald. no. uel. in tractatu dotis in. v. parte principalem. xvj. l. i. in d. actio tutelae quae finita & non ante oritur actio cōtra tutorē: vt per glo. & Bar. in l. si rem. §. omnia

aff.

nis. ff. de pigno. actio. & in toto tit. ff. de tut. & r. c. lib. aben. & in similibus casibus hypotheca que accedit obligationi conditionali existente conditione trahitur retro ad eam contractus & penitus habetur ac si illo tempore quo stipulatio interposita fuit facta fuisset sub hypotheca sine conditione: vnde dicitur text. in d. l. potior. §. j. & ideo creditor ex illa venit preferendus alijs hypothecis postea pure contractis non obstat quod contractus fuerint ante puritatem conditionem præcedentis obligationis: secus autem est in d. l. potior. in obligatione contracta sub conditione potestativa: quia illa non trahitur retro & ideo non facit preferre creditorem sed attenditur tempus existentis conditionis: vt est text. & ibi gl. Bar. Ang. & Saly. in l. j. ff. qui potior in pigno. habe. & in d. l. qui balneum. in princ. & in d. l. potior. in prin. co. titu. & in l. Titius. quæ est lex. penult. & ibi Barro. & omnes. ff. quæ res pigno. obli. post. & de clarant Ange. Alex. & Ias. in l. si filius. in prin. ff. de verb. obli. & habetur p. Barro. in d. l. si quis pro emptore. in quinta questione principa. ff. de vscap. & ibi etiam Ias. in materia fictionis translationis. ¶ Et ratio differentie inter conditionem causalem & potestativam assignatur per Barro. in d. v. questione quia in conditione potestativa non subest æquitas. imò denotat ipsa trahitur retro ex quo fuit in potestate debitoris eam non implere & sic non incidere in obligationem & pro hoc est bonus text. in cap. si pro te. in resp. lib. vj. prout ibi declarat Ioan. and. in quarta glo. & in nouella qui etiam aliter assignat ratione differentie. videlicet quia conditio causalis pendet ex fortuna & ideo contractus dicitur solidior cum non pendat à voluntate seu potestate aliquius partis: secus est in

conditione potestativa quia illa pendet à voluntate partis: ideo contractus non est ita solidior & istud declarat ibi Ioan. de legna. dicens quòd quando dispositio est sub conditione casuali dicitur ius quæritum licet conditionaliter & ideo adueniente conditione retrotrahitur & primus præfertur secundo posteriori iuxta d. l. qui balneum. §. j. sed quòd pendet à voluntate debitoris non dicitur minus contractus. d. l. qui potior. primo in d. sed potius habitus tractatus de meo do. & ideo non trahitur retro. d. e. si pro te. & idem fuit de morte Pauli de lezans prout ibi refert Ioan. de fanto. qui etiam clarus declarat hanc ratione differentie: & sequitur etiam Doum. de sancto Gem. & refert Soc. in cons. xlvj. in præfenti consultatione in prima colloquatur vol. Et corroborat per glo. in glo. super ver. executorem in ele. de cõf. præb. quæ melius declarat huc articulum quæ faciunt legunt secundum Paul. de cas. in l. quidam cum filio. in ff. de verb. obli. & refert Soc. in d. cons. xlvj. & an & quæ dicat esse in potestate debitoris qui fuit promissa pecunia illam non recipere vide Barro. in l. Titius. ff. quæ res pigno. obli. post. ¶ Sed licet ita sit in contractibus: tamen in legatis est fecus: quia in illis non trahitur retro conditio: sed attenditur tempus existentis conditionis. si in ter. §. eam. ff. de ex. cap. rei iud. & l. j. §. ferus appell. ff. ad fille. & in no. Bar. Alexan. & alij in d. l. si filius. in prin. ff. de verb. obli. & Ias. in d. l. si filius. in prin. ff. qui pro emptore. col. 66. in materia fictionis translationis: & in dictis locis assignatur etiam plures rationes differentie inter contractus conditionales & legata: quare in contractibus conditio retrotrahitur & non in legatis: ex hoc infert Bald. not. in tractatu dotis in x. parte

parte in si quod si hæres pendente conditione legati aliquid alienauerit ex bonis reitoris tacite obligatus pro dicto legato iuxta l. j. C. de m. deleg. & postea purificetur conditio legati: quod legatum non potest ex hypotheca uocari ab emptore dictam rem esse venditam: quia conditio in vltimis voluntariis non trahitur retro. vt habetur in d. l. si filius. in prin. & ita dicit consulti in emirate Florentie licet plures aduocati teneant contrarium: & ita etiam tenet Soc. in d. cons. lxxij. in vltimo de quo articulo latius diximus in ista parte in primo membro. vbi vide. ¶ Sed in re legata sub conditione alienetur per heredem pendente conditione & postea purificetur conditio: dicta alienatio fingitur retro nulla: & est ac si nunquam fuisset alienata vt est text. in l. h. §. in autem sub conditione. & in Barro. pen. op. no. C. de m. deleg. & tenet Ias. in d. l. si quis qui pro emptore. col. clxxvj. ¶ Sed modo videmus ampliam regulam vt etiam procedat quando prius creditor esset anterior in tempore & hinc esset posterior: quia etiam in casu præferri debet prior in tempore hinc & regi & imperator: vt est text. & ibi no. Bal. post glo. in d. l. si fundum. C. qui potior in pigno. hab. & Bald. in d. l. in. C. de rem. pigno. & text. in l. h. §. si. & ibi Barro. ff. qui potior in pigno. hab. ¶ Intelligitur vt etiam diximus in bonis quæ sitis ante hypothecam hinc: secus autem in quæ sitis postea: quia in illis præfertur hinc vt p. Barro. in d. l. si in prin. & Iasus in d. l. si quis. ff. de iure hinc. ¶ ¶ Decimo octa uo. ampliam vt regula procedat etiam in duabus dotibus restituendis ex eisdem bonis: quia prior in tempore potior est in iure: vt est text. in l. h. in veris. exceptis

etiam si prima obligatio nouetur cum re pignoris: quia ille creditor præferri debet alijs creditoribus precedentibus nouatione: subiectibus tamen post primam obligationem nouatam: quia pignora repetita in nouatione censentur repetita cum priore: quia prioritas vt est text. & ibi no. Barro. in l. in prin. ff. qui potior in pigno. hab. ¶ ¶ Vigesimo ampliam regulam vt procedat etiam si prior creditor habet generalem obligationem bonorum & posterior haberet speciale in vna re: quia etiam in illa re specialiter obligata secundo præfertur prius ratione generalis obligationis vt est text. in l. h. §. qui potior in pigno. hab. & text. & ibi Bald. & Saly. in l. h. generaliter. C. eo. titu. ¶ Fallit modo dicta regula viginti modis. ¶ ¶ Primo fallit quando pecunia est licet mutua ad conseruationem rei putata ad nauem armandam. vel reficiendam: quia tunc posterior creditor præferri prior in dicta re vel nauis vt est text. in l. interdum. ff. qui potior in pigno. hab. & ibi Barro. & istud privilegium prælationis non solum militat respectu alterius creditoris habentis tacitam generalem anteriorem. sed etiam militat respectu anterioris creditoris habentis specialem & expressam: quia iste præfertur illi ad instar illius ex cuius pecunia empti fuit res cum pacto expresse: vt illa esset obligata illi qui pecuniam mutuaui ad illam emendam iuxta l. licet. C. qui potior in pigno. hab. Ita tenet gl. & fuit opi. Azo. in d. l. interdum. in glo. j. & ibi sequitur Barro. & Saly. nisi ille talis qui habet specialem esset etiam priuilegiatus inter personales actiones iuxta tit. ff. C. de priu. credi. q. tunc ille qui mutuaui ad refectioem nauis: non præferretur illi talis tenet glo. in d. l. interdum. & ibi sequitur Saly. ¶ Et vltra prædicta

¶ Decimo nono. ampliam vt regula procedat

in.d.l. licet. expressis verbis dicit qd. statim in ipsa emptione fuit p̄dium specialiter obligatū & sic loquitur in obligatione specialiter obligatū a verbis claris legis non debemus recedere. & facit quia generalis & specialis hypotheca in multitudine ut dixi. in secunda parte tractatus. in primo membro ubi posui sex differentias inter generalem & specialem hypothecam: & hinc est (vt puro qd. Veronē in dicto loco subdit qd. ad tollendum omne dubium: venditor debet in se retinere dominium rei veditæ p̄ p̄tium sibi soluedo: & qd. ita committere observatū & bene. Et similiter ex parte emptoris qui vult solvere p̄cōū & dubitat ne res empta libi molester aut euincatur: & qd. bona veditoris non sint idonea: & sint hypothecata alijs anterioribus creditoribus cautela erit argumē. d.l. licet: qd. pecunia deponat cū pacto qd. cōuertat in emptione aliorū honorū immobiliū quæ prius sint obligata p̄ defensione rei veditæ tale enim pactū valet vt p. Alex. in.l. si fideiussor. §. si necessaria. ff. q. fatisidus. & tūc illa bona empta ex dicta pecunia erunt specialiter obligata pro defensione dicitæ rei veditæ: & vigore dicitæ specialis hypothecæ emptor p̄ defensione & quietione rei emptæ erit p̄ferendus qui buscunq. alijs creditoribus, etiam anterioribus & habentibus generalem hypothecam in bonis veditoris per tex. in d.l. licet & per alia. ū. notata: & ita frequenter practicator Florentiz in emptionibus & cessionibus iurū & alijs cōtractibus, & bene &c. ¶ Tercio fallit. d. regula in pupillo ex cuius pecunia res empta fuit: qd. licet alias res empta ex pecunia vnus nō sit ei obligatū: vt. l. quāvis. C. de pign. sed sit necessariū pactū expressum vt. d.l. licet. C. qui

po. in pig. hab. Tamē in pupillo est secus: nā res empta ex eius pecunia pro rata sua pecunia est: et tacite hypothecata cū privilegio antelationis alijs creditorib. habentibus anteriore generale hypotheca in bonis eiusde debitoris vt est tex. in. l. de. q. si qui po. in pig. ha. & ibi gl. Bar. & al. j. & hoc qd. ille qui emit est extraneus: si esset emptor tutor pupilli: tūc est in electioe pupilli. n. vellet dicitæ res empta esse ibi hypothecata p̄ sua pecunia ex qua empta tenent ubi vult vili rei veditatione dicitā tam vēd. carebit habetur p. gl. Bar. Bald. al. & alios in. l. vi. vt propoms. C. de rei vedita. per Bal. post gl. in. l. tutor. C. de ser. p. d. m. & p. gl. Bar. in. l. p. si quōdo ex tac. tuto. ¶ Quarto fallit regula in re empta ex pecunia militis: quia etiam illa est tacite hypothecata militi pro sua pecunia cum eodem privilegio antelationis: vt dictū est in pupillo vt no. gl. in. l. quāvis ex ca. C. de pigno. & ibi Bar. & Sal. & Iustus Sal. in. d. licet. in. j. & q. i. oppom. C. qui po. in pig. hab. ¶ Quinto fallit in mutua empta ex pecunia expressim mutata ad dictam militiam emendam: quia etiam quod non fuerit appositum pactum quod illa milita esset specialiter obligata iuxta. d. l. certamen. speciale est quod dicta milita sit obligata pro dicta pecunia mutata cum privilegio p̄lationis: & sic qd. creditor ille p̄ferri debeat alijs creditoribus: & etiam p̄feratur vxori dicitæ debitoris qui milita emit & eius dicitæ repetitio dote: text. est & ibi no. omnes in. l. huius. & aut ibi. post. C. de pign. & in. aut. quo iure. ff. q. si qui po. in pig. hab. ¶ Sed dubium est. an ille creditor in dicta milita p̄feratur dote p̄teriori tantum, an etiā anteriori: & Bald. not. in tractatu dote in. x. parte in. xij. col. in

col. in ver. xij. limita vult qd. p̄feratur solum dote posteriori, non autem anteriori: quia quando dos est anterior p̄feratur cuiuscuq. privilegio: & etiam si sic nisi ex causa primipilari: vt. l. satis notum. C. in qui. cau. p̄. taci. contra. & iudicetur etiam ratione quia. d. autē. quoniam posita est ad ampliationem. d. l. fatisidus. quæ vult qd. mulier in dote p̄feratur alijs anterioribus habentibus tamen etiam hypothecam. Nam. d. autē. extēdit ad dispositionem. d. l. fatisidus. etiā si illi anteriores creditores essent illi ex quorum pecunijs res essent emptæ: sive refert qd. p̄tenderent personalem priuilegiatam & postea excipit militiam emptoris in qua non vult mulierem pro dote p̄ferri illi qui expressim mutauit ad emendam militiam remouet: ergo in hoc privilegio dote de quo in. l. c. fatisidus. non autem prebet vltieris priuilegii. creditor in dicta milita contra dorem: idem etiam probatur in. d. l. fin. & autentica. ubi posita: & ita etiam tenet glo. in autē. de equali. do. in. §. his consuetis in glo. in vers. posterior quæ vult quod quando duo priuilegiati concurrunt in tempore potior sit in iure. & ita tenendum puto. ¶ Sexto fallit regula quando concurrunt duæ dotes quarum prior p̄ferri debet. d. l. fatisidus. §. exceptis. et dixi. ū. in. xvij. ampliatioe. Nā hoc fallit. quando extant alique res secundæ dote: quia in illis mulier vel ei filij agentes pro dote p̄ferri debent agentibus pro anteriori dote & sic habentibus generalem hypothecam anteriorem vt est tex. & ibi no. doct. in autē. ¶ Si. C. qui po. in pigno. hab. ¶ Septimo fallit generaliter in omnibus dotebus: quia mulier & eius lib. eri agēs p̄ restitutione dote in tacita hypotheca eis conpetenti p̄feruntur alijs nō priuilegia

ris habentibus aliam tacitam anteriorem vt est tex. in. d. l. fatisidus. & plures dicitum fuit. ¶ Octauo dicta regula fallit in hypotheca conditionali conpetenti pro legatis iuxta. l. j. C. commu. de leg. quia scilicet nō trahitur retro vt ex ea legatarius p̄feratur habentibus hypothecam in rebus testatoris acquisitam post mortem testatoris ab herede per not. in. l. si filius in princ. ff. de verb. obli. & dixi. ū. in hoc secūdo membro no. §. 18. vbi videt. ¶ Nono fallit in pluribus immisissis ex primo decreto vigore rei iudicatæ vel iuris exequibilis: quia omnes sunt equales: & sic non habet locum in eis regula qui prior: nam prior non p̄feratur vt per Alex. post alios in. l. si fin. ta. §. si plures. ff. de dam. infec. & dixi la. tē. ū. in tertia parte secūdi membri numero 7. ¶ Decimo fallit regula quando prior creditori possidet & conuictus hypothecaria & posteriori creditore etiam inuicta agente: negat per mendacium illam rem fuisse debitoris nam hoc probatur & posteriori creditore punit prior creditor in translatione possessionis: quia iudex ubiq. alia sententia debet transferre possessionem que est apud priorē creditorem in secūdum & modo dictus primus creditor de reo efficitur actor: quia si vult cōsequi suū creditum cogitur inchoare nouum iudiciū & p̄feratur & iure in hypothecaria contra posteriorem creditorem in quem fuit trāslata possessio & sic habes casum in quo respectu possessionis posterior creditor hypothecarius efficitur anterior & posterior: est est tex. in autē. tem. possessor. C. qui po. in pig. hab. ¶ Et istud procedit etiam si prior creditor post suā negationem & probationē super hoc factā & posteriore velle incontinēti docere de sua priori hypotheca: quia nō debet audiri

sed omnino possessio est transferenda in posteriorē vt ibi no. glo. & tenent Bart. Bal. Sal. & alij quia in hoc iudi. possessio no admittit excep. dolo factis petere quod incōtinēti restituerē teneris iuxta. l. j. in prin. ff. quorum legata firmat gloss. in d. autētem possessor & sequuntur doc. & talis translatio possessionis de priori creditore in posteriorē fit in eadē instantia per implorationem officij iudicis & trāsata possessione est finita instantia abij: alia sententia q̄ est mirabile: & opus erit noua instantia si prior creditor vult agere hypothecaria cōtra secūdū ita not. Bar. & Saly. in d. autētem possessor. ¶ Vnde cōmō fallit in casu speciali videlicet q̄ debitor p̄missit. Nā si scius creditor ex copreterio cuiusq̄ anteriori & etiam dos vxoris administratoris p̄missit. est obnoxia p̄ dictā administratiōē vt est tex. in l. satis notū. C. in quib. cau. p̄i. rati. cōtra. ad idē tex. in l. p̄. C. de p̄missio lib. xij. antequā tamen deueniat ad dotē vxoris debet fieri discussio de omnib' bonis mariti: & demū in subscidiū pōt deueniri ad dotē vt est tex. in d. l. satis notum. ¶ Duodecimō, fallit in accipientibus bona à duobus diuersis nō dominis & diuersis tēporibus. q̄a inter accipientes melior est cōditio possidentis. & non attenditur qui prius accepit vt est tex. in l. si nō dominus secūdō respō. ff. qui po. in pig. hab. & ibi p̄ Bar. & Saly. ¶ Tertiodecimō, fallit in expensa funeris: q̄a illa p̄feratur omni eri alieno: vt. l. si. §. in cōputatiōe. C. de iure deli. etiā illi quod habet tacitā hypothecā: vt est tex. in l. at. si. q̄. §. j. ff. de reli. & sum. fun. & tex. in l. p̄. co. tit. q̄ dicit q̄ p̄cedit omne rēs alienū. ¶ Sed difficultas est. an talis expēsa p̄feratur etiā debito quod habet expresse

hypothecam anteriorē: & glo. in d. l. p̄ sub dubio forte tenet q̄ non argu. eius quod dicitur in dote in l. asidus. C. q̄ po. in pi. hab. vbi habetur q̄ tacita hypotheca dotis p̄ferret alteri tacite anteriori: sed nō expresse Bar. autem in l. jan. col. in verbi. oppo. ad secundam partem allegando d. l. penult. quā incipit impensa. ff. l. o. i. a. tenet q̄ impensa funeris tanquā respiciens publicam vtilitatem de qua ibi p̄feratur dicit: & ita refert & reputat singulare & sequitur Ange. de are. in l. de lege falci. §. si. in secundo no. & pro ista opi. facit tex. in d. l. p̄. quā dicit q̄ impensa funeris semper ex hēreditate dēducitur: p̄derādo verbū semper: & postea sub lit. q̄ p̄cedit omne creditum ponderādo verbum omne: q̄ nihil excludit. l. a. p̄curator. C. mādā. c. si Romanorū. x. dist. & sic cū p̄cedit tacitā hypothecam. d. l. at. si. q̄. j. ita videt. q̄ p̄cedat etiā expresse illam argu. l. eū quid. ff. si cert. peti. ¶ Tamē Bald. no. in tractatu dotis in. x. p̄te in. xi. col. in. x. l. om. tenet q̄ mulier in dote vigore suæ expresse & etiā tacite anterioris p̄ferri debeat debito funerario p̄ allegata ibi per eū: & respondet ad dictū ver. semper & omne quod p̄r generalia favore dotis restringuntur vt causam dotis non comprehendant p̄ tex. in l. i. C. de iure do. & Saly. ibi de quo plene dicemus. ¶ In prima parte ostēdit partis principalis in. ix. sal. l. ent. vbi videt. sed Bal. not. non facit mentionem de dicto Bart. in d. l. q̄ vult contrarium in dote. ¶ Et propterea in ista varietate puto dicendum q̄ creditum funerarium p̄feratur doti respectu tacite hypothecæ non autem respectu expresse: quia Barto non aperit de expresse vel tacite: sed simpliciter dicit q̄ p̄feratur doti: vnde debet intelligi de tacita:

tacita: & non de expresse: quia nō reperitur in iure q̄ expensa funeris p̄feratur expresse hypothecæ anteriori sed in sum tacite. d. l. at. si. q̄. §. j. & in tacita est minor ratio quā sit in expresse: quia lex tibi suum & non tuum denegat. a. x. l. h. d. l. asidus. & ratio Bart. de publica vtilitate in tacita p̄ualet argumentis Bald. nou. h. vnde concludo q̄ expensa funeris p̄feratur tacite anteriori etiam doti: sed non expresse: tamen anteriori creditoris quā dotis: & in hoc videtur concordare glo. in d. l. pen. & Bar. in d. l. j. & alij qui transeunt ibi eū Bar. Et quod dictū est de expensa funeris, dicendo illi etiam de expensa in iusticiis: quia arguuntur: vt dicit Bald. in l. redituranda. C. de pen. h. r. & tenent Alex. & Iaf. in l. §. in computatiōe. C. de iure delib. et. ¶ Quartodecimō fallit quando primus creditor habet generalem hypothecam & etiā speciale in vna re: & secundus creditor habet speciale tantum in alia re diuersa à speciali primus creditoris: quia tali casu primus creditor non potest agere ad speciale secundus creditoris: vigore suæ generalis: donec primo potest satisfieri de sua speciali: & sic isto casu secundus creditor inuenitur in sua speciali potior quā sit primus vigore suæ generalis anterioris: & hoc non de rigore iuris sed de æquitate vt est tex. in l. j. C. de pignori. & ibi per doct. & scietiam isto casu fallit. d. regula qui prior: & de hac materia dicam latus: ¶ In hoc mēbro.

29 quæstio ix. ¶ Quintodecimō, fallit regula quādo secundus offert soluere primo: quia tūc cōfirmat sibi pignus: & dimisso priori creditor ipse cōstituit anteriori: vt. l. j. & ibi per doc. C. q̄ po. in pig. hab. & l. j. C. de pign. & l. potior. §. si. ff. 30 qui po. in pign. hab. ¶ Sextodecimō,

fallit regula, si res prius obligata primo creditore obligetur secundo de voluntate primi: quia tunc secundus erit potior primo & ei p̄feretur: vt est tex. in l. creditor. §. si. ff. qui po. in pi. hab. & ibi Barto. ¶ Decimoseptimō, fallit qui sunt tres creditores: videlicet primus secūdus & tertius: si tertius offerat primo succedat in locū illius & modo erit prior secundo & ei p̄feratur: vt est tex. in l. si prior. §. a. Titio: & ibi no. Bar. & Saly. ff. qui po. in pi. hab. ¶ Decimoctidō, fallit quando primus creditor est creditor ex chirographo nō subscripto tribus rebus, & secundus est creditor ex quibus instrumentis: quia isto casu secūdus p̄feretur primo, vt. l. scripturas & ibi per doct. C. qui po. in pign. hab. ¶ Decimono. fallit regula quādo obligatur fructus futuri ex aliquo p̄radio: quia si illi fructus non percipiuntur per debitorē: sed per alium ex noua obligatione, puta ex vditione, vel hypotheca: in illis potior erit ille qui eos bona fide percipit quā primus creditor: vt est tex. in l. j. C. de p̄radio: & ibi Bar. & Sal. ff. de pign. et. & ibi Bar. in l. Paulus. §. j. cod. titu. & in l. potior. §. si de futura. ff. qui po. in pig. hab. & dixi latē. in secunda parte secundi membri nume. 27. vbi vide. ¶ Vigesimo, fallit in fisco qui licet sit posterior in tēpore tamē quo ad bona acquista p̄debetur potior obligatione primā & secūdā p̄feratur anteriori creditoribus si fuerant generaliter obligata bona p̄sentia & futura: vt est tex. & ibi gl. & Bar. in l. si is qui. ff. de iure. ff. ¶ Lūmia tū hoc, nisi primus creditor esset privilegiatus sicut fiscus: puta in pupillo pro debito tutelæ: quia tūc primus p̄feratur fisco etiam in bonis postea questis: vt est tex. in l. si in prin. & ibi glo. in prima solutione quam sequuntur ibi Bar.

Bar. & Sali. ff. qui po. in pign. hab. & sic ista regula est expedita cum. xx. annotationibus: & totidem fallentibus: quæ nota quia non inuenies per alium ita ordinata &c. ¶ Secundo principaliter in materia prioritatis quæritur quid si vna res reperitur obligata duobus ab vno debitor, an censetur obligata & cuiuslibet insoluidum, an pro parte: & in hoc parte duas conclusiones. ¶ Prima conclusio est quæ res fuit obligata duobus simul eodem instanti: si fuit dictum & expressum quod esset obligata vel insoluidum vel pro parte illius seruandum erit: vt est text. in. l. si fundus. §. si duo. ff. de pign. & ibi per Bar. & Sali. pōderatō textum veni. sed si simul: si autem nihil fuit expressum & sic sumus in dubio & tunc si obligatio facta fuit eodem instanti duobus simul vna conceptione verborum dicens obligo talem re Titio & Sempromio tunc erit illa res pro dimidia obligata vtriq: p suo credito: vt est text. in. d. §. si duo. in fin. & ibi declarat gl. & Bar. & hoc procedit siue pure fiat obligatio vtri: vt ibi est text. siue etiā fiat obligatio vtriq: sub aliqua cōditione: quæ purificata cōditione ambo creditores cōtinentur in dicitā re: text. est & ibi gl. & Barr. in. l. idemq. §. j. ff. qui po. in p. habe. & facit etiā text. in. l. si debitor. ff. de pign. & isto casu quilibet ex dictis creditoribus ager hypothecharia ad dictā re: tam inter seiplos quā cōtra aliu extraneum p parte dimidia dictæ rei & nō ad totā vt. d. l. si debitor. ¶ Secunda conclusio est quod si eadē res fuit ab vno obligata duobus eadem die: tū diuersis momentis: & tūc aut apparet cui primo & cui secundo loco fuit obligata, aut hoc non apparet. ¶ Primo casu quando apparet cui primo, & cui secundo loco fuit obligata: & vnicui debitor notificauit primā obli-

gationem secūda creditoris: & hoc casu videtur obligasse secūdo illud resōdū quod restat ex dicta re vltra satisfactio nē primo: & satisfactio primo creditore res remanebit insoluidum obligata secūdo: vt. l. & quæ notandum §. si res. ff. de pign. & ibi cōtra tab. r. debitor crimē si non notatus vt ibi notatur: aut debitor nō certioratur secūdo de priori obligatione: & tunc licet res nō transeat sine dimissu: tē tū cōmuni opinio videtur esse quod si sit ab eadē q. f. ad dictum in præcedenti q. debitor certioratur secūdo creditoris: videlicet quod cōsetur obligasse secūdo illud quod restabit soluto primo creditore: sed etiā ibi casu debitor tenebitur crimine si non notatus: & tūc tenetur certiorari secūdo creditoris: in eo q. sibi debet per sua satisfactio: vt. l. si in pignore. §. planē. ff. de pign. actio. ¶ Secundo casu qui nō apparet cui primo & cui secundo loco res fuit obligata: tunc constat quod diuersis momentis & sub diuersis conceptionibus verborum fuit duobus obligata: sed non potest constare cui prius & cui posterior fuit obligata: & tunc illa res erit obligata cuiuslibet insoluidum: & quilibet poterit agere insoluidum contra extraneum possessorem: sed inter seiplos melior erit cōditio occupantis: vt. l. si quis a te multus. ff. de noxali nam habita. p. dicitōne. i. g. debit. ut declarant Barr. & Sali. in. d. §. si duo. & habetur per Dy. & alios in regula qui prior. & in regula in part. lib. vi. quæ no. ¶ Tertio ex prædictis cōtingit vltiter dubitari de pul. h. r. & cōnigibilibus quod videlicet mulier dotata decessit relicta duobus filiis & hæredibus: & alter eorum reperitur in possessione nonnullorum bonorum obligatorum pro restitutione dotis maternæ: vel quæ imm-

missus fuit in dictis bonis ex decreto in dicit vel aliter non curio. Alter verò petit se quocumque admitti ad concurrendum, seu participationē dictorum bonorum p sua dimidia pro qua est hæres matris & p sua hypo. pro medietate dotis maternæ: ille verò quod possidet dicit & excipit se ratione suæ possessionis debere, præferri & esse posteriorē in dicitis bonis: & fundat se per text. in. d. l. si debitor. ff. de pign. vbi est text. quod si vna res reperit obligata duobus insoluidum quō contēdūt inter se melior est cōditio possidentis: ad id text. in. l. j. §. de salu. inter. ¶ Nec est dicendum quod casus iste diuersimodè ex eo quod in dicitis iuris bona a principio fuerint obligata duobus insoluidum in casu autē nostro obligatio facta fuit vni tantū: matris: & postea deuenit in duobus filiis & hæredibus: quia inter istos casus nō potest assignari diuersa ratio, immo est eadem: nō licet inter hæredes actio personalis ipso iure pro portionibus hæreditariis diuidatur ex dispō. l. xij. tabularum. tñ obligatio hypothecharia remanet inter eos indiuise, & vnicuique insoluidum cōpetit: vt est text. in terminis in. l. j. C. si vnus ex pluri. hæ. credi. vel debi. Ad idē text. in. l. quādiu. C. de distrac. pign. text. cū gl. & ibi Bal. in. l. j. C. de hæred. actio. & in. l. hæredes. §. ad obseruatur in pignoribus. ff. fami. er. & sic eadē ratio est, siue a principio obligatio hypothecharia constituta fuit duobus insoluidum: siue in duos hæredes insoluidum a defuncto deuenierit. ¶ Et ista opinio videtur tenere Socii in cōf. cxxxv. supra scripti & in fin. prin. vol. & cōprobat quia possessor habet simile causam, nec tempore vincitur & est reus ergo posterior est eius causa per not. in. l. siue autem §. si duobus. ff. de publicia.

¶ Istam eadē opinioē fuit sequutus

quidā excellēs aduocatus Florentinus cum causa esset ei commissa ad cōfessionem: & corroborauit eā per text. in. l. si. C. de positi. vbi est casus quod defunctus deposuit certam quantitatem pecuniæ seu certā massam auri & postea defunctus est relicta duobus hæredibus: quorum vnus accepit suam portionē a depositario: alter verò superfluo exigeret suam partem, vel casu fortuito fuit impeditus: postea autē depositarij effectus fuit non soluēdo deciditur ibi quod ille qui nō exegit suam portionem nō potest agere contra aliu cohæredē qui exigit suā ratam vt illa sibi communiuicet. ¶ & ibi gl. & doc. respondent ad. l. verū §. si cū tres. quod videatur velle contrarium: & dicunt quod est speciale in socijs: quia quilibet ex socijs tenetur inuigila re pro cōfocio sicut pro se proprio & dānum & lucrum inter socios debet esse cōmune. l. si vnus. §. j. ff. pro socio. & insti. pro socio. §. j. & quod istud sit spāle in societate tenent gl. & doct. in. d. §. si cū tres. & in. l. si. C. pro socio. & Barr. in. l. pupillus. ff. quæ in frau. credi. & sic probatur in. d. l. si. C. de positi. quod licet vna fuerit a principio actio in persona defuncti, & postea fuerit diuisa inter hæredes quod tñ preoccupantis melior est cōditio & ibi expressè hoc vult Bal. & cū Bal. transeiuit Saly. & Pau. de ca. & non debet dici quod inter dictos cohæredes matris fuerit aliqua communiō cum mortua matre inter eos actio fuerit diuisa ipso iure vt dictū est. §. & subdebat præfatus doc. nō obstat. l. itē labeo. in principi. ff. fami. er. quia dicebat ipse esse aduertendum quod si illud quod obueniebat ad vnū ex hæredibus erat corpus hæreditarij, cohæres poterit illud pro rata sua petere: sed si illud quod puenit ad vnū ex hæredibus non erat corpus

Auto. def. de pi. & hyp. p hære-

hæreditarium puta pecunia redacta ex fructibus bonorū hæreditariorū: tunc cohæres nō poterit aliquid ex rata soluta cohæredi repetere per text.in.l. Lucius.ff.fami.er.& q̄ ita dictas duas.ll. declarat Bar.in.l.pupill'.ff.que in fraudi credi:& propterea concluderat præfatus doct. q̄ ille hæres qui inuenitur possidere bona hypothecata pro dicta dote non poterat in eis inquietari ab alio cohærede sed quod ratione possessionis priorē debebat esse eius conditio. ¶ Sed ista decisio mihi semper visa fuit dubitabilis & semper inclinavi in contrariam partem & illam puto esse de iure veriore & æquiore: videlicet q̄ d.l. si debitor. non habeat locum in duobus cohæredibus prætendentibus hypothecam in bonis pro dote materna: & sic quod licet vnus possideat rem hypothecatam: nō tamen debeat esse prior altero ratione possessionis: sed quod alius etiā debeat admitti ad dicta bona

34 pro sua dimidia. ¶ Et primò præsuppono esse verū q̄ dicunt præfati doc. videlicet Soci. & ille aduocatus Florentinus q̄ scilicet actio personalis cōpetens matri ad dotem fuerit ipso iure diuisa inter filios & cohæredes ex dispositione. l. xij. tabularū. & q̄ hypotheca & pignus indiuisum & insolidū apud vnū quēq̄: ex hæredibus remissit: vt est text. in. l. j. C. si vnus ex plurib. hæredi credit. & in. l. j. C. de hæred. actio. & sic respectu actiōis personalis indubitatū est q̄ illa non remanet communis inter hæredes fed fuit diuisa ipso iure. sed respectu actiōis hypothecariæ illa remanet cōmunis & apud vnū quēq̄: insolidum trāslata fuit, & ex hoc secūdo infertur q̄ inter plures cohæredes nō datur iudic. fami. er. quoad actiones personales & noīa debitorū: q̄ (vt dictum est) illa

ipso iure diuiduntur inter eos: & ideo nō est opus alia diuisione vt. l. ij. §. si cū l. seq. & seq. ff. fami. er. & no. in. l. ea que C. e. tit. & ita no. gl. in. l. ceterę. in principio. ¶ Sed hypotheca quæ cōpetit defuncto inter hæredes nō diuidit ipso iure (vt dictū est) sed remanet indiuisa & vnicuiq̄ ipsorū cōpetit insolidū vt pbatū est: & propterea illa inter eos venit diuidēda iudiciū fami. er. vt de hoc est text. in. l. si pignori. ff. fami. er. vbi res data pignori defuncto inter ei⁹ hæredes venit in iudic. fami. er. & adiudicatur vni ex eis redimenda tū p debitorē. & ille cui adiudicatus est condēnandus alteri cohæredi pro pte crediti ad eum spectātis: ita est ibi text. & licet illa lex loquat̄ in pignore tū idē est in simplicī hypotheca nō tradita defuncto. videlicet q̄ etiā illa veniat in iudic. fami. er. inter hæredes vt declarat Bart. in. d. l. si pignori. in. ij. col. in versic. circa pte. & sequitur ibi Floria: & mouētur arg. text. in. l. & no. tñ. ff. de peti. hære. vbi etiā res pignori data defuncto venit in petitiōe hæreditatis. ¶ Et facit q̄a h. dicit ius in re, seu ius reale: vt. l. eos. C. de pign. & in. §. itē Seruiana. insitu. de actio. & no. Alex. in. l. si filio. §. si in secūda colū. in versic. per hoc etiā dicebā. ff. solu. ma. & similiter ipsa actio hypothecaria est in re & realis vt. l. pignoris. ff. de pig. & l. pignoris. C. eo. tit. & vtroq̄: gl. & doc. & ille q̄ habet actio nē ad re dicitur re habere. l. q̄ actio. ff. de reg. iur. & l. nō videt. ff. de acqui. pos. & l. nō videt. ff. de integ. restitu. ¶ Et pbat̄ etiā ex no. p Alex. post alios in. l. si domus. §. si. ff. de leg. j. in. j. colū. vbi testator pōt legare hypothecā sine actione principali: & valet obligatū tāquā de re ipsius testatoris. ¶ Cōcluditur ergo quod vnus quæ remanet in hæreditate

defuncti venit diuidēda inter eos hæredes p iudic. fami. er. p. d. l. si pignori. & per alia. §. allegata. & ideo vn⁹ heres eā possidēs non pōt ratione possessionis excludere ab ea alū cohæredem: sed tenetur diuidere eā cū alio cohæredē: & sic cōstat q̄. d. l. si debitor nō procedit in duob⁹ cohæredibus inter quos est locus iudic. fami. er. sed habet locū inter alios debitores principales inter quos actio nō est cōis: sed vnicuiq̄: sua actio cōpetit insolidū iuxta. d. l. si debitor. & l. si fundus. §. si duo. ec. ti. Nam actio quæ cōpetit duobus heredibus est vna tū cōpētēs cuiuslibet insolidū: vt. d. l. j. C. si vnus ex pluri. hære. credi. & debitor. & ppter istā cōmunionē datur inter eos iudic. diuisorū fami. er. q̄ non cōpetit inter duos creditores principales habētēs duas actiones insolidū. ¶ Præterea & tertio moueor ad prædicta firmandā: q̄a quā ad ius hæreditariū indiuiduū cōpētēs vnicuiq̄: ex hæredibus insolidū datur actio psonalis: tūc si illud exigatur p vnū ex hæredibus illud nō venit in iudic. fami. er. inter cohæredes: vt. l. hæredes. §. an. ea. ff. fami. er. & isto calia vnicuiq̄ vnus ex hæredibus non pdest alteri vt ibi habetur: scus aut si ad illud ius cōpetat actio realis: q̄a tūc victoria vnus pdest alteri vt est textus in. l. loci corpus. §. fundus. ff. si serui. de d. Nam in. d. §. an. ea. est textus quod defunctus sūspulatus erat seruitus tēnē via itineris & actus: quæ est indiuisibilis & an cōstitutā seruitus decessit relictis pluribus heredibus: dicit̄ ibi q̄ dicta sit pua. quæ est actio psonalis tāquā fundata super iure indiuisibili nō diuiditur inter hæredes per l. xij. tabularū: sed ex ea competit omnibus heredibus actio insolidum & illa nō venit in iudic. fami. er. in. d. authē. §. si fundus. dicta

seruitus iam erat constituta & ad eam agendum erat per hæredes confessoria vel negatoria: quæ sunt actiones reales, vel in re: & ideo dicitur ibi q̄ victoria obtenta per vnū ex hæredibus prodest alteri cohæredi: ex natura actiōis realis. in casu autē. d. §. an. ea victoria vn⁹ nō prodest alteri: quia agebatur actio personalis ex stipulata ad constituendā seruitutē & est etiā text. in. l. via itineris. ff. de serui. & ita intelligit & declarat ibi Floria. in vltima col. dū opponit de. d. l. loci corpus. §. si fundus. & soluit q̄ ille text. in. d. §. si fundus. loquitur in cōfessoria. quæ est in rem ideo victoria vn⁹ pdest alteri: d. aut. l. via itineris. loquitur in actione psonali in qua sententia lata p vnū nō prodest alijs heredib⁹ & istam conclusionem q̄ in actione psonali victoria vn⁹ ex hæredibus non veniat communicanda alijs sed in actione reali sic firmat Bart. in. l. ij. §. ex his. in. ff. de verb. obligat. per iura. §. allegata & ita etiam tenent ibi Alexand. Iaso. & alij per rationes de quibus ibi per eos. ¶ Vnde adaptando ad terminos nostros cum simus in hypotheca & actioe hypothecaria quæ est indiuisibilis inter heredes & vnicuiq̄: cōpetit insolidum. d. l. j. C. si vnus ex pluri. hære. credi. vel debitor. Sequitur duplex conclusio. ¶ Vna q̄ illa venit diuidenda inter ipsos hæredes iudic. fami. er. p. d. l. si pignori. ¶ Secunda quod cū dicta actio hypothecaria sit realis. d. l. pignoris. quod victoria obtenta ex ea per vnū ex heredibus prodest etiam alteri & venit cōmunicanda cum altero: & iste cōclusioes meo iudic. sunt clare & indubitate. & p prædicta cessant fundamētā que sunt in contrarium. ¶ Non enim obstat. d. l. si debitor. q̄a vt probatū est illa lex loquitur inter duos creditores principa-

les nō autē habet locum inter duos co-
hæredes inter quos habet locū iudi-
uiforiorum & inter quos victōria vnus
prodest alteri: & sic possidens nō potest
dicere se potiorē ex causa possessionis.
Non obstat q̄ inter dictos cohæredes
fuerit diuisa actio personalis ipso iure
& nihil remāserit cōmune inter eos: q̄
fateor de actione personali: sed nego q̄
inter eos nihil remāserit commune. cū
imō remāserit cōmūnis inter eos hypo-
& actio hypothecaria: vt. d. l. si pignori.
& d. l. j. Non obstat tex. in. l. i. c. de po-
siti: q̄ ille tex. loquit̄ in actione depōsi-
& sic personali quæ erat ipso iure di-
uisa inter eos. d. l. j. & l. j. c. de hære-
actio. & ideo pars illius maffē depōsita
tæ quæ cōsistebat in pōdere exacta p̄
vnū ex hæredibus nō veniebat cōmuni-
canda cū alio cohæredē vt ibi declarāt
Bart. Bal. Saly. & alij qui ita intelligūt.
d. l. i. & ita etiā loquit̄ tex. in. l. Lucius.
ff. fami. hæ. qui loquit̄ in pecunia reda-
cta ex fructibus rerū hereditariarum.
Nos autē loquimur in hypotheca rei: quæ
nō consistit in pōdere, numero, vel mē-
sura, & sic in actione reali quæ habet in
star corporis hereditarij & ideo debet
alteri cōmunicari vt. l. itē Labeo. i. prin.
ff. fami. er. & ibi per doc. & ita intelligit
Bar. in. l. si pupillus. in. l. ff. que in frau-
credi. supplendo tñ eius dicta per not.
per se & alios in. d. l. i. c. de pos. & ha-
beret per Bar. in. d. l. i. j. ex his. ff. de ver. obl. ¶ Concludit ergo q̄ vnus
ex hæredibus matris possidens prædiū
obligat̄ pro dote tenet illud respectū
hypothecæ diuidere cū alio fratre: & si
illud consequutus fuit actione hypothe-
caria debet illud cōmunicare eum altero
per allegata. s̄. que not. q̄a non reperis
alibi examinata & casus est continen-
38 gibilis. ¶ Et maximē cum alijs extet

decisio Bald. in. au. ei. q̄ iurat. in. iij. col-
in versū. quero plures sunt habentes. C.
de bo. auto. iud. pos. q̄ vno ex pluribus
creditoribus habentibus hypothecam
inmissio ex primo decreto alij non cen-
sentur inmissi per rationes de quibus
ibi per eum quod est notabile ad limi-
tex. & ibi not. per glo. & Bart. in. l. cum
vnus. in. prin. ff. eo. tit. vbi regulariter
decretū interpositū ad instantiā vnus
creditoris prodest alijs. ¶ Nā quicquid
fit in alijs creditoribus tamen in cohæ-
redibus habentibus hypothecam heredi-
tariam: victōria vnus prodest alijs &
venit cū alijs cōmunicanda. ¶ Et ex præ-
dictis etiā colligitur ratio quare in so-
cietate illud quod vnus socius exegit ve-
nit alijs cōmunicandū: vt. l. i. vnus. §. j.
ff. pro socio. & in. l. eo. tit. §. j. & ha-
beret in. l. i. & ibi glo. & doct. in. l. vber-
s. si cū tres. eo. tit. Nam vt dicit glof. in
d. §. si cū tres. socij sunt creditores ex
vno contractu & habent quandam fra-
ternitatem in se: & similiter est inter duos
cohæredes: nam habent vnā tantum
actionem hypothecariam licet quilibet
insolidū. d. l. j. c. si vnus ex pluri. hære-
cre. vel debi. & habent in ea cōmuni-
one: quæ venit diuidēda inter eos: per
iudi. fami. er. per. d. l. si pignori. Sicut fo-
cietas cōmūnis inter socios venit diui-
dēda actione pro socio: nimirum ergo
sicut inter socios nō est melior cōditio
pōsidentis ita & inter cohæredes: sed
inter alios creditores est secus: q̄a in eis
cessant dictæ rationes: & ideo. d. l. si de-
bitor. non extenditur ad duobus credi-
toribus ad duos cohæredes in hypotheca
& ad duos socios in societate: quia ces-
sat ratio de qua in. d. l. si debitor. vt. s̄.
deductio est. ¶ Quartō queritur, an
si bona generaliter & sic tam presentia
quàm futura iuxta. l. i. c. que res pig-
obli.

obli. pos. sint hypotheca duobus credi-
toribus diuersis tēporibus, an prior in
tempore sit potior secundo etiam in bo-
nis post suam obligationē quæ sitis, per
debitorē? An verò in postea quæ sitis
concurrat primus & secundus creditor?
glo. in. l. si is qui. ff. de iure sic. disputat
& videtur tenere q̄ simul concurrant
idem videtur tenere gl. in. l. indeq̄. §. si.
ff. qui po. in pig. habe. ¶ Sed cōtrarium
tenet ibi Bar. post alios antiquos, vide-
licet q̄ prior creditor præferatur etiam
in bonis postea quæ sitis idem latus fir-
mat Bar. in. l. i. lex. C. qui po. in pig. hab.
& Bart. in. d. l. si is qui. & vt ipse refert
in locis prædictis ita ante eū tenuerunt
Iac. de arc. Cy. & Oldra. ¶ Idem etiam
tenet Barro. in. l. in rebus. in. prin. C. de
iure do. dicens ibi esse quasi casum de
hoc eandē opinionē tenet Bal. in. l. hac
edit. l. i. §. his illud. vlti. col. in versū. ibi
& si quis. C. de secun. nup. Dices hanc
esse cōmūne opi. & veritate: & ita tē-
nendum cenfeo quāuis Sal. in. d. l. licet
sequutus fuerit opinionē glof. q̄ prior
& posterior creditor concurrant in bo-
nis post primā obligationem quæ sitis &
conatur respondere argumētis Bart. &
sequentiū. sed (vt dixi) opi. Barro. est ma-
gis cōmūnis & verax de facili potest alijs
digi argumētis Sal. ¶ Sed obmissis respō-
dit ad vnū respondebo in quo Saly. facit
maiores vim. Dicit enim q̄ rei alieng
obligatio non valet: nisi sub ista condi-
tione cum sua erit vt. l. si fundus. §. alie
na. ff. de pigno. sed existente conditione
q̄ sua sit: non pot̄ fingi retro sua vere:
quia à principio: secundū veritatem fuit
alterius: neq̄ etiam si sit: q̄a esset finge-
re q̄ res vni? esset alterius quod est im-
possibile & contra iura. ¶ Sed ista verba
Saly. meo iudicio licet sint subtilia: ta-
men nō obstat cōmunes opi. & imō

quando fuit obligata res aliena sub illa
conditione si sua erit: purificata condi-
tione sua efficiatur: fingit vsq̄ à prin-
cipio fuisse sua. ¶ Et non obstat alle-
gata impossibilitas: q̄a in fictione trans-
latua de tempore ad tēpus requiritur
duplex extremū videlicet extremum à
quo: & in hoc requiritur habitas in es-
sentia: & extremum ad quod: & in hoc
sufficit habitas in potentia licet nō sit
in essentia vt declarat Barto. cum quo
alij transeunt in. d. l. si is qui? pro emp-
tore. ff. de vfuca. in materia fictiōis tras-
latiū de tempore ad tempus in propo-
sito: ergo licet tēpore obligationis con-
tractæ dominium rei obligatæ esset al-
terius & non debitoris & propter hoc
obligatio non poterit consistere à prin-
cipio tanquàm in re aliena: & sic exte-
rum ad quod non esset habile in essen-
tia: tamen dicta res bene potentialiter
poterat esse dicti debitoris: q̄a etiam à
principio poterat dominij transferri in
debitorē licet actum potuit transferri
postea: & ideo acquiritur dñj postea fa-
cta à debitore fingit retro & vsq̄ à prin-
cipio contractæ obligationis: q̄a etiam
à principio potuit fieri talis acquisitio
dominij etiam q̄ tunc in essentia fuerit
alterius. ¶ Et non obstat tex. in. l. obser-
uare. §. si in. ff. de offi. procon. & lega.
quæ allegat pro suo fundamento Sal. q̄a
in illo tex. extremum ad quod non fuit
habile etiā in potentia est enim ibi tex.
quod proconful. antequam esset ingres-
sus prouinciam delegauerat iurisdic-
tionem suo legato dicitur ibi q̄ talis dele-
gatio nihil valuit: quia proconful. anteq-
uam ingrediatur prouinciam nullam
habet iurisdictionem nec in essentia nec
in potentia: & ideo licet post delegatio-
nē proconful. ingrediatur prouinciā &
duret in eadē voluntate dicit ibi q̄ legat̄
g iij censetur

centetur habere iurisdictione non exin de ex quo delegata fuit: sed ex quo prouinciam proconsul ingressus est: & ratio est vt dixi: ga proconsul tempore facte delegationis non habeat aliquam iurisdictione: nec erat potentialiter habilis ad illam habendam antequam esset ingressus prouinciam: loquedo tamen de iurisdictione contentiosa: vt l. j. & i. ff. de offi. procon. & leg. ¶ Nam licet effect homo: tamē ista potētia nō est in consideratione: quia non est potētia propinqua ad iurisdictionem. Nam potētia propinqua est ipsa prouincia: in qua debet exerceri iurisdictione & illa requirit adesse iurisdictionis cōtēntiosē de qua loquitur tex. in d. l. obseruare. §. fin. & propterea cum ibi (vt dixi) deficiat potētia in extremo ad quod: ga tempore delegate iurisdictionis proconsul non poterat iurisdictione delegare: non potest volūtās retrofus post ingressum prouinciam: trahit retro ad tēpus demandatē iurisdictionis: in casu autē nostro est secus: ga extremū ad quod tempore cōtractā obligationis erat habilē in potētia: ga dominus potuit etiā illo tempore trāsferre dominiū in debitore, sicut trās tulit postea: & prædicta optime declarantur per Iaso. in reperi. d. l. si is qui pro emptore. in iij. q. principali. Bar. in iij. oppo. quā facti contra illam 41 & est mihi signata. nu. 2. ¶ Et prædicta trās tulit in extremo ad quod: sed in extremo à quo aliud est dicendum. Nam si extremum à quo non reperitur habilē in essentia tēpore existentis conditionis ad obligationē contrahendum vel ex parte rei, vel ex parte personæ tunc conditio non trahitur neq; fingitur retro ad tempus contractus, & ex parte rei dicitur si tēpore existentis conditionis res debita esset perempta: ex

parte aut personæ dicitur quando ante purificatā conditionē persona quæ pmi serat sub conditione esset mortua. Tūc enim diceretur extremum à quo nō esse habilē in essentia, & propterea conditio non posset retrahit. ita vult Bart. in l. quoties. in h. ff. de noua. dicens esse perpetuo tenendum mēti ad limi. l. qui balneum. & l. potior. ff. qui po. in pig. hab. & est pulchra & plena ap. Alexā. in l. sub conditione. ff. de solu. ¶ Et probatur optime ista conclusio per text. in d. l. qui balneū. §. j. & ibi declarat Bart. Na ibi res aliena fuit pignori data: per debitorem primō Tertio, secundo Gaiō, tertio debitor illam emit: quarto debitor illam vendidit Sempromio & de pre tio satisfacit Tertio primo creditor: deceditur ibi q; Caius secundus creditor nō poterit illā rem auocare ab emptore quia illa nunq; ei fuit obligata: & ratio illius: tex. secundo glo. & Bar. ibi est: ga illa res fuit obligata secundo creditor: sub conditione, videlicet si primo creditori obligata esse defierit. Vnde cū tempore existentis conditionis, videlicet satisfactionis factæ primo creditori per quā desijt illi esse obligata res: non inuenit illa res in bonis debitoris: ga ante fuit vendita Sempromio: & sic deficiat extremū à quo in essentia nō potest illa obligatio facta secundo creditori retrahit & cōfirmari & d. limi. Bar. in d. l. quoties. sequit Alex. in d. l. qui balneū. §. j. & sic remanet firma ista cōclusio q; prior creditor præferri debet secundo etiā in bonis quæ sitis per debitore post obligationē factam secundo. ¶ Sed ista cōclusio fallit in scico: ga ex priuilegio scificus secundo loco creditor præferri primo creditori in bonis quæ sitis per debitore post obligationē contractam cum scico vt est tex. in l. si is q; ff. de iure scifici in bonis

in bonis aut scificis ante cōtractā obligationē. cū scico pferatur primō creditor scico in distincte siue primus creditor habuerit gnale siue spale hypotheca vt no. glo. & Bar. in d. l. si is q; & idē est et siue obligatio prima sit expressa siue tacita: ga creditor ex ea præferri scico in bonis quæ sitis ante obligationē contractā cū scico: vt l. j. C. re alie. gerē. & no. Bar. in d. l. si is q; dicit gl. in l. si pignus. ff. q; po. in pigno. hab. voluerit cōtrahit & male secundo Bar. in d. l. si is q; post Dyn. in l. priuilegia. ff. de priui. cred. & in reg. q; prior. h. vj. & ita etiā vult Alex. in cōn. lviij. nu. 4. vj. vol. ¶ Adde tñ q; illud qd didū est de scico, vt. s. præferatur primo creditori in bonis quæ sitis post obligationē cū scico cōtractā procedit qn primus creditor non habet aliud priuileg. q; prioritate tēporis: sed si vltra prioritate tēporis creditor haberet aliud priuilegiū: puta ga esset creditor ex causa tutelae: tunc ratione duplicis priuilegij. s. prioritatis temporis & tutelae priuatus præferret scico etiā in bonis quæ sitis post obligationē scifici tex. est in l. h. in princ. ff. qui po. in pigno. hab. & ita illum tex. intelligit ibi gl. in prima fo. & sequitur ibi Bar. & glo. & Bar. in d. l. si is qui pri 43 q; oppo. q; fit de d. l. h. ¶ ¶ Quid, quæritur iuxta prædicta quando datur prælatio in bonis quæ sitis ante vel post aliquam ex dictis obligationibus iuxta terminos. d. l. si is qui. qs. debeat probare acquisitionē esse factā ante obligationem cū scico factā? & dicendū est q; qui agit siue dicat prioritate, siue posterioritate habet eam probare: vnde si prior agit cōtra scico secundum creditorem debet probare acquisitionē factā prius quam fuisse contractum cū scico arg. l. quoties. C. de rei vendi. sed si scificus age ret cōtra priuum creditore priuatum

deberet probare acquisitionē bonorum factā post suam obligationē. l. mater. C. de rei vendi. & facit no. in l. non solu. §. sed vt probari. ff. de no. ope. nu. & in l. eum actum. & ibi glo. in h. ff. de negot. gest. & in de. fi. de re script. & ita firmat Barto. post Oldra. in d. l. si is qui. ad fi. Adde no. per Bart. in l. j. C. de iure scifici. l. b. x. & p. lmo. & alios modernos in l. in illa. ff. de verbo obli. ¶ Sexto, dubitatur si debitor obligauit rem vni: & eodem die eandem rem alteri vendidit: & non apparet de prioritate & posterioritate dictę obligationis & vditionis: & possessio cōuenitur per creditore hypothecaria: quis habeat probare, an creditor agens prioritate iuæ obligationis, an possessor cōuentus prioritate suæ emptionis? & in hoc Bar. in l. & que nodū. §. j. ff. de pigno. dicit q; onus probandi incūbit creditori agenti: aliās (non probata per eū prioritate) succūbet & vincet possessio allegat. l. de rebus. C. de donat. ante nup. ¶ Fallit tñ secūdo Bar. in scico: ga possessor cōuenito à scico incūbet onus pbādi re fuisse sibi prius obligatā fœ alienatam: & hoc fauore scifici aliās possessor succūbet per tex. in d. l. j. C. de iure scifici. ¶ Bal. autē in l. matrē. C. de pba. tenet indistincte quod onus probandi incumbat creditori siue agat siue cōueniat: & ita refert tenere Iac. de are. & mouet rationē: ga quocūq; tēpore emptio facta sit: emptor est effectus dñs rei & ideo absq; cōsideratione tēporis habet ius suū fundatum: sed creditor non pōt habere hypothecā, nisi pbat q; ante venditionē & traditionē alteri factam sibi res obligata fuerit: ita rei alienę non consistit hyp. vt. l. re alienam. ff. de pign. actio. & sic apparet q; ipse fundat de tēpore ergo illud debet pbare & idē tenet Bal. in l. de rebus. C. de dona. ante p iij. nap.

nup. & dicta opin. Bal. & Iac. de are. in d.l. matrem. tenet etiã Saly. ibi & Pau. de ca. & illa videt meo iudicio melius fundata: quia negari nõ pot. q̄ creditor nõ fundet se in tempore: nõ autẽ emptor per rationẽ Bald. Vnde cũ fundet se in tempore onus p̄bandi illud ei incũbit

44. ¶ per illã reg. q̄ quãdo tẽpus est fundamentũ intentionis alicuius illud debet p̄cedẽ probari aliã. p̄batio est inuã lida per no. per Barr. & alios in d.l. non solum. s. ied vt p̄bati. ff. de no. op. nũ. & per Bald. & Saly. in l. fi. C. ne ser. ex suo iac. & per gl. no. in c. venerabilibus. de sent. exco. i. br. vj. ¶ Adde tamen in hoc arti. probatiõis p̄rioritatis pulchrã apud. Andrẽe barba. ad Bal. in l. cũ res. C. in õiã. res. p. da. sit. vbi multa similia adducit multũ tamen à remotis more

45. suo. ¶ Sep̄imõ, dubitari potest quãdo ista p̄batio p̄rioritatis & posterioritatis est faciẽda quomodo fieri debeat? & in hoc Bal. in d. l. de rebus. C. de dona. ante nup. dicit q̄ si quilibet probat de sua die: ex tali probatione colligitur p̄rioritas & posterioritas: sed si p̄betur de eadem die tunc erit melior conditio rei conuenti, nisi per agẽtem probetur p̄rioritas horã vel temporis. quandoq; tamen dicit ipse q̄ ex serie ipsius scripturã poterit consistere de p̄rioritate & posterioritate: puta si manu eiusdem notarij sint ambo contractus celebrati: nam primus in ordine scripturã dicitur p̄rior & potior in tempore arg. l. si ferus cõmunis. ff. de stip. seruo. ita dicit ibi Bal. pro quo etiã optimẽ facit q̄ vult Auger. in autẽ. de heredi. & falci. c. sãterũ. vbi vult q̄ si in eodem instrumentõ sunt obligata bona Titio deinde Seio: q̄ hypo. Seij cẽsẽnda erit posterior p̄pter ordinem scripturã: facit etiã q̄ inquit Bal. in l. aduersus. C. de

fur. vbi dicit q̄ qui p̄rior est in tẽpore p̄rior est in ordine scripturã: & dixi supra in. iij. mēbro. secundã partem vbi videt. ¶ Et p̄rãdicta p̄cedũt inter priuatas personas non priuilegiatas: nam inter illas probatio p̄rioritatis, vel posterioritatis debet fieri vt. s. declaratũ est: sed quãdo ex vna parte est persona, seu causa priuilegiata: & ex alia parte est glo. seu causa nõ priuilegiata: & nõ apparet de p̄rioritate, vel posterioritate: tunc atq; alia probatione p̄rioritatis, vel posterioritatis p̄rãsumptio p̄rioritatis est pro causa priuilegiata vnde instrumentum dotis tanquã priuilegiatum p̄gru metur anterius instrumento mutui vel alterius similis contractus non priuilegiati. in ambiguis. & ibi Barr. ff. de iure do. & no. Barr. in p̄sitione casus in l. j. ff. solu. ma. & ita refert & sequit Soci. ibi in primo no. ¶ Nisi secundum eum appareret de horã p̄rioritate: quã ratione vnus horã, & etiã minoris tẽporis vãũ instrumentũ dicitur prius altero secundũ glo. in l. si ex pluribus. ff. de solu. & Bald. in l. imperator. ff. de statu homi. & no. in c. ij. de cõfess. & in c. pastoralis. de rescrip. & idẽ dicit Soci. ibi esse in causa libertatis fauore illius secundũ Cyn. in l. in exercẽdis. C. de fide instru. in. ij. q. & similiter in causa p̄ia vt dicit cõsaluissẽ elegãtẽ doc. d. Franc. de albergo. de areno: vt etiã refert & sequitur Roma. in aut. similiter. C. ad. l. falci. in. xij. priuilegio in cõtractib; facti. ¶ Idem etiã & tertio inferit Soci. esse in sifco vt ibi latẽ per eum: & idem autẽ cum tenuit & posuit Bal. no. in tractatõ. in. ix. parte in primo priuilegio in fine: & latẽ posui. s. in. iij. mēbro secundũ de partib; ¶ Sed dubitatur, an si credi tor probat de die sue obligatiõis: posset autẽ nihil probat de tẽpore sue emptiõis,

ptionis, vel acquisitionis quis obtinere debeat? & in hoc difficultate Cyn. in d. l. de rebus. C. de dona. ante nup. dicit q̄ probans de die suã obligationis vincit: quia licet talis probatio de necessitate non concludat q̄ prius ipse acceperit obligationem quã alius: cum posset esse q̄ ille qui nõ probat de suo die contracterit ante: tamen satis est q̄ ille qui p̄bat de die omnino certũ p̄bat quã alij qui nihil probat & ita etiã tenet Bald. in d. l. de rebus. & istud dictum refert Alex. in l. & quã nondũ. s. j. ff. de pig. in apo. ad Bar. & relinquat super eo cogitãdũ per no. ibi per Barto. Illud tamen sequitur Soci. in d. l. j. in. iij. limi. ff. sol. ma. & ibi corroborat per plura, ac etiã inducit ad no. q. de diuersis collationibus & beneficijs factis à papa & ordinario eodem die: q̄ si in collatione ordinarij esset appõsita hora, illa deberet p̄ferri tanquã continẽs tẽpus magis certũ, vt ibi latius per eũ. ¶ Octãgis certũ, vt ibi latius per eũ. ¶ Octãgis certũ, q̄ supra aliquid dictũ fuit de l. scripturas. C. qui po. in pi. hab. & quia natura illa est contingibilis: dicenda sunt aliqua circa intellectũ. d. l. Et primõ, q̄ ad hoc vt ille qui nititur scriptura priuata gaudeat priuilegio p̄rioritatis cõtra alium qui habet instrumentum publicum posterior: requiritur q̄ illi tres testes qui se subscriperunt illi scripturã priuatã (quãdo illa negatur) debeant se recognoscere & p̄bati debet illa scriptura per eos: vel saltem per comparationẽ literarum ita firmat Soci. in cõf. eclxxiij. in causa. d. l. se. vij. col. vers. cir ca tertiu. ij. volũ. vbi etiã reprehendit Pau. de ca. in cõf. cccxiiij. in causa; ser Ludouici qui tenuit solum subscripionem sufficere etiã q̄ testes nihil deponerent: puta quia essent mortui: & dicit Soci. q̄ Paul. in hoc nimis in ad-

uertenter fuit loquutus: & ita etiã dicit exprimere Bald. in d. l. scripturas, in princ. in sua distinctione. ¶ Secundo, ad hoc vt dicta scriptura habeat effectum p̄rãlationis requiritur etiã subscriptio partium vltra subscripionem trium testium: ita tenet Soci. in d. cõf. 274. ea. col. ponderãdo ad hoc. d. l. scripturas. q̄ in principio quando agitur contra debitorem requiritur dicta subscriptio partũ, & quãuis in ver. finauent. vbi agitur cõtra tertium nõ repetatur de dicta subscriptione partium: sed tantum exprimat de testium subscriptione. ¶ Tamen, q̄a in illo tex. dicitur hĩdem scripturas, apparet q̄ imperator loquitur de eisdem scripturis de quibus in principio loquutus fuit per no. per doc. in l. talis scriptura. ad. ff. de leg. j. & etiã quia dictus ver. finauent: loquitur per modum exceptionis factã de legis principio & exceptio debet esse de contentis sub regula. l. nam q̄ liquide. ff. de penu. leg. & ita scẽm eũ volue runt Nico. de Nca. & Bald. in specu. in rub. de si. instrũ. & lo. an. in. s. nuc vidẽ dum. in addi. magna. in ver. sumplemẽtum. & istud corroborat Soci. in d. cõf. pluribus alijs medijs: vt ibi per eum. ¶ Tertio, requiritur ad effectum p̄rãlationis antedictum: q̄ illi tres testes qui se subscriperunt sint probatẽ atq; iote greõ opinionis: & ista qualitas debet probari: & ita firmat Soci. in d. cõf. 274. in antepe. col. in vers. postremo dictione. ¶ Modõ dubitatur circa. d. l. scripturas. an stante statuto quõd scripturã q̄ librorum mercatorum, vel artificũ sumptate vel exemplatẽ de cõmissione iudicis habeantur pro instrumentõ publico & habeant executionẽ parata prout in instrumenta guarẽtigiz & bona debitoris intelligant obligata & hypothecata prout

prout tale statutū extat Florentiæ: an talis hypotheca insurgens ex dictis paribus sumptis: si detur cōcurfus cū alio creditore habente instrumentum publicum sui crediti: posterius tamen dictis partitis: præferatur creditor ex dicto libro? & in hoc Socii in consil. ccxl. circa præsentē secūdo vol. firmat q̄ isto casu non militet dispositio. d. l. scripturas: sed q̄ creditor ex libro anteriori in tempore præferri debeat posteriori creditori fundanti se in publico instrumento: & mouetur ad hoc firmandū pluribus rationibus & argumentis: & maxime q̄ ex verbis clari statuti dictæ partitæ librorū assumūt naturā publici instrumenti: & sicut. in. d. l. scripturas dispositio q̄ scriptura priuata trino teste notata & solenizata prout in. d. l. requiritur habet à dicta lege vim publici instrumenti: & præferri instrumento publico posteriori: ita debet esse in scriptura cui statutū dat robur publici instrumenti. l. omnes populi. ff. de iustit. & iur. & faciūt no. in. l. j. ff. de lega. j. ¶ Ad ditē etiam Socii in eodē loco. q̄ dicta scriptura librorū solenizata secūdū formā statuti nō solū habet vigore cōtra debitorem principale, sed etiā cōtra tertiu: & ita dicit fuisse cōsultū per prælatissimos doctores optimi iudicij & cōsiliētis. d. Ioā. petrucci de perusio in suo cōsili. q̄ inci. conabor. & d. Benedictū caprā q̄ se illi consil. subscripsit & recitat Socii: illorū fundamētā & respondet obiectionibus quæ in hoc fiebant per partem aduer-
48 sam. ¶ Et inter alia assignat rationē inter scripturam libri & aliam scripturam priuatā. Nam in scriptura priuata puta in apodissa pōt de facili in tempore cōmitti fraus: q̄ licet hodie illata scribatur tamē potest in ea apponi dies tēporis præteriti: sed in libris talis fraus

non pōt ita de facili cōmitti cū singularibus diebus: & continuatē soleant in illis data & accepta describi, ita q̄ est quasi impossibile in illis mutare veritatē tēporis & dierū qm̄ peritus in huiusmodi scripturis istud non aduertat & cognoscat & propterea statuens voluit eade istud priuilegiū libris & non alijs scripturis: & de hac etiā ratione diuersitatē habet plenē p̄ modernos in. ad. nō. nendi. ff. de iureiur. dū loquunt de scriptura librorū priuatorū. ¶ Insuper idem Socii in eodē cōsili. ccxl. addit q̄ talis scriptura librorū solenizata iuxta dispositionē statuti prædicti habet priuilegium prælationis in hypotheca vsq̄ in diem quo ipsa scriptura cōfecta fuit nō autem incipit à die approbationis factę de ea per iudicem: & ita etiā dicit cōsultissimē prælatū. d. Io. petrucci in dicto consil. ea ratione q̄ autēnticatio sumptus facti de dicta scriptura secūdū formā dicti statuti refert se ad libru & illi scripturæ: ergo illi? initiū atq̄ dēdū debet q̄a verba debet intelligi secūdū tēpus & actus, cui adijciunt. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxali. Et corroboratur hoc multis alijs fundamentis vt ibi per eū: & demū subdit q̄ ista cōclusio militat nō solū in libris p̄prijs sed etiā in libris cōmunijs? inter plures socios q̄ rōnes quas ibi adducit. ¶ Vltim⁹ est aduertendū q̄ Pau. de cast. in cōsili. cccxxij. in causa ser Ludouici extendit dispositionē nō. d. l. scripturas. q̄ loquit inter plures creditores: vt habeat etiā locū qm̄ cōten datur inter vnum creditore fundantem se in scriptura priuata non solenizata iuxta. d. l. scripturas. & inter emptorem rei hypothecatæ per prius dicto creditori fundantē se in instrumento publico sue emptoris: q̄a vtroq̄ casu viget eadē rō, scilicet pōssibilitas fraudādi publicū
instru

instrumentū per appositionē diei & tēporis anterioris in priuata scriptura for tasse cōfecta post publicum instrumentū ideo etiā debet militare dispositio. l. à Titio. ff. de ver. ob. & put. latius p̄legatur Pau. de cast. in. d. cōsili. ¶ Sed Socii in. d. consil. ccxl. in. ij. col. in. ver. nō obmittit dicit q̄ Salyc. in. d. l. scripturas. tenet cōtrariū: & q̄ alias etiā sup hoc vidit solēne consil. eiusdem cui se subscriperūt multi solēnes doct. Istud etiā dicit Socii in consil. lxxv. duplicato per errorem. iij. velu. in consil. cxcvij. Sed ego nō inuenio Salyc. hoc velle in. d. l. scripturas. & eius consil. non vidi: & propterea nō puto esse recedēdum ab opinione Pau. de castro que mihi videtur æqua & rationabilis. ¶ Vltim⁹, circa dispositionē nō. d. l. scripturas. est aduertendum q̄ Petr. de ancha. in consil. xxvij. rationes inducūt & c. Cōsuluit q̄ si procurator vigore idonei mandati obligat bona domini certę personę in priuata scriptura non solenizata iuxta. d. l. scripturas. & postea dominus obligauit alteri in publico instrumento quod ille cui dominus obligauit in publico instrumento prout fertur illi cui procurator obligauit in scriptura priuata: licet anteriori non obstante quod ille cui procurator obligauit videretur etiam niti ex publico instrumento mandati quasi à primordio tituli posterior firmetur euetus iuxta. l. j. C. de imposit. l. c. de scri. lib. x. & q̄ in duabus dispositionibus successus effectus sumantur ab illa que se refert ad aliā: nō ab illa ad quā habet relationē. si ita scriperio. ff. de cōditio. & demon. & l. alle toto. ff. de here. insti. & ad hoc mouet pluribus rōnibus & præcipue q̄ dictū instrumentū mādātū p̄cedens non tollit suspitio fraudis de qua in. d. l. scripturas. nā ille procurator po-

nit longe post instrumentū obligatiōnis factę per dominū alteri scribere manū propria dictā scripturā & ponere ad libitum in ea diem anteriore instrumentū domini quibus fraudibus voluit p̄uidere. d. l. scripturas. vt ibi latius p̄ eū. ¶ Cuius dicta optime conferūt ad corroborationē dictæ conclusionis Pau. de cast. in cōsili. cccxxij. cum vterq̄ fundet se in idēitate rationis ad obtundum fraudibus & q̄ vbi militat ratio fraudis militet etiā dispositio. d. l. scripturas. & dicto cōsili. Pe. de anch. subscriperunt se Gaspar. de caldarinis & Fran. de rāpo. vt apparet in fine dicti consilij & etiam in consil. xxxix. & sequenti ego Frac. vbi Fran. de rāpo. idem cōfirmat, ita q̄ dicta conclusio secure teneri pōt tot solennibus doctoribus approbata & validis fundamentis roborata. vt latus in dictis consilijs. ¶ Nono, & vltimo in materia proprietatis est aduertendum quod licet quando est vnus tantum creditor habens plura bona hypothecatā ipse possit prosequi in bonis in quibus vult: vt. l. creditoris. ff. de distrac. pigno. & si sint plures creditores quorū quilibet habet vnam tantum hypothecam qui prior est in tempore potior sit in iure: vt. l. ij. que incipit qui generaliter. in. ff. qui po. in pigno. hab. Tamen quando primus creditor habet duas hypothecas videlicet vnam generalem & aliam specialem: secūdus autem habet vnam tantū, scilicet specialem in alijs bonis si hypothecæ primi creditoris sunt puræ & simplices: pōt primus creditor de rigore iuris vti quā ipse vult: sed de equitate non pōt vti, nisi speciali hypo. si in ea pōt ei satisfieri: vt est tex. in. l. j. C. de pign. Sed si primus creditor habet specialem hypothecā purē: & generalē hū conditione subsidiaria quatenus prima
non

non sufficiat:secūds creditor si specialis sufficiat primo:non solum erit potior in sua specialiter:sed etiam erit solus:vt d. l. qui generaliter:secūds respō. ff. q. pot. in pig. hab. Sed si econuerio primus habet vnā tantū secūds verō habet duas: primus erit potior in sua ambabus illis secūds creditoris iuxta regulam qui prior lib. vj. & hoc nisi. hypo. secūds sit priuilegiata iuxta l. licet. C. qui pot. in pig. hab. & ita distinguunt Bart. Bal. & Salyc. in. d. l. ij. ¶ Et pro ampliatione. d. l. ij. no. q. illa habet locum siue primo facta fuerit primo creditoris specialis hyp. & postea generalis: siue econuerio primo generalis: & postea specialis: vtro que enim casu eadē est ratio & pcedit. d. l. ij. ita firmat ibi Salic. in vl. q. optimas rationes quāuis ibi Pet. voluerit cōtrariū, & malē secūds Salyc. ¶ Itē d. l. ij. pcedit nō solum quādo debitor possidet bona hypothecata: sed etiā quādo primus creditor: vel alia extranea persona possideret dicta bona: quia eadē est ratio ergo eadē debet esse iuris dispositio vt l. illud. ff. ad l. iacq. & ita firmat in. d. l. ij. iac. bu. Cyn. Bar. Bald. & Salyc. ¶ Sed dubitatur circa istam materiam quid si primus creditor nō habet generalem & speciale hypothecata vt loquitur. d. l. ij. sed habet magis generalem quā habeat secūds: vterque tamē habet generale: sed primus habet magis generalem: quā secūds: an tali casu habeat locum. d. l. ij. vt. f. primus teneatur prius prosequi illam rem quā nō comprehenditur in hypotheca. secūds: & si illa est sufficiēs p sua satisfactōne non possit molestare alia bona comprehēsa in hypotheca secūds: & Cor. in cōst. cc. xliij. licet in præsenti pe. col. j. volu. determinat q̄ isto casu nō militet dispositio. d. l. ij. q̄ isto casu reperit rigor scri-

ptus de quo in. d. l. qui generaliter. in prin. & nō reperitur aequitas scripta: quā casus. d. l. ij. est diuersus ab isto & ideo debet praeriti rigor. l. placuit. C. de iudi. & q̄ nō est omnino eadē ratio quādo primus habet generale rātū: quē est quādo habet speciale & generale. Nam specialis hypotheca affert aliquid plus iuris argu. eius q̄ habetur in regula generi. lib. vj. & quādo quis habet generalem & speciale hypothecam in eadē re habet in illa duplex vinculum obligationis, & duo vincula magis stringunt: vt in aut. itaq. C. cōmū. de succ. & ideo creditor tenet magis eligere rē in qua habet speciale & generale hypothecam quā illa in qua habet generale solum: & ista equitas mouit imperatorē in. d. l. ij. ¶ Et facit quia. d. l. ij. est exorbitans vt dicit ibi doc. & est cōtra. d. l. qui generaliter. vnde nō est extēdēda ad aliū casum. l. q. verō cōtra. ff. de legi. & q. d. l. ij. sit exorbitās tenet etiā Soci. in cōst. excviii. primo aspectu in fi. ij. vol. duplicatio pro errore. lxxv. iij. vol. ¶ Et hoc inferit. q. d. l. ij. pcedit in respectu secūds creditoris: q̄ tūc. f. primus creditor teneatur sibi prius satisfacere in re specialiter hypothecata: siue autem sit quo ad tertiu possessorem qui nō habet hypothecā aliquam in dictis rebus quia quo ad eū non requiritur excusio de speciali hypo. primi creditoris: sed tunc erit locus. d. l. creditoris. ff. de distrac. pig. & d. l. generaliter. in principi. de quo tamen vide quē dicam. ¶ In prima parte octauē in partis in materia excusationis in. vij. fallen. ¶ Et pro complemento istius materiae. not. q̄ quando agitur contra secundum creditore habentem speciale hypothecā: & primus habet speciale & generale iuxta terminos. d. l. ij. p̄sumptio est q̄ specialis hyp. quom

habet

habet primus sit sufficiēs p satisfactōne primi creditoris. nisi aliud p̄bet: vt l. tenet gloss. in. d. l. ij. in versicu. redigere quam ibi sequitur Salyc. in prima opinio. & per hęc remanet expeditum istud secundum membrū istius quintae partis.

posterioris.
 12 Creditor ex vna causa tantum, an teneatur recipere particularem solutionem.
 Creditor secundus offerens primo succedit in ius hypothecae prioris creditoris succedenti: in ius personalis actionis.

14 Oblatio potest fieri per secundum creditorem primo non solum quando secundus conuenitur à primo, sed etiam quando secundus agit contra primum quo casu primus tenetur cedere secundo iura tenentis.

✱ Summarium. ✱

- 1 Secundus creditor potest offerre primo creditori suum creditum: & liberare pignus à primo credito, & suam hypothecam confirmare.
- 2 Res hypothecata transit cum suo onere.
- 3 Secundus creditor, an possit offerre ementi à debitore vt satisfaciat creditori primo.
- 4 Oblatio per secundum creditorem non potest fieri emptori qui emiit à primo vendente iure creditoris.
- 5 Regula quod oblatio non potest fieri per secundum creditorem ementi à primo: septem modis necessarijs restringitur.
- 6 Secundus creditor potest offerre primo creditori hypothecario, sed non chirographario.
- 7 Re primo creditori ex secundo decreto adiudicata: non potest vltra creditor secundus offerre.
- 8 Oblatio potest fieri primo creditori, etiam post rem & adiudicatam in solutum per iudicem & secundo decreto iudicario ordine: & hoc per secundum creditorem, non per debitorem.
- 9 Statuto cauente, quod quicumque habens ius in bonis venditis, vel in solutum adiudicatis veniens infra annum audiatur, an creditor, conditionalis non veniens excludatur.
- 10 Oblatio facta per secundum creditorem, primo cum depositione & consignatione liberat pignus.
- 11 Oblatio qua fit à secundo creditore primo fit de credito anteriori, nec requiritur offerre
- 15 Cessio quam cogitur facere creditor primus vel alius posteriori creditori soluenti vel offerenti quo iure petatur.
- 16 Hypothecaria que datur secundo creditori in locum primi succedenti, an sit eadem que datur primo.
- 17 Oblatio an, & quando possit fieri per primum creditorem secundo.
- 18 Primus creditor non possidens, an possit secundo offerre.
- 19 Primus creditor non potest cogi offerre secundum.
- 20 Oblatio facta per secundum creditore primo possidenti an pracludat viam primo offerenti secundo.
- 21 Possessio non transit de vno ad aliū sine animo possidentis.
- 22 Oblatio potest fieri per alium creditorem tertium secundum creditore qui obtulit primo & in ius successit.
- 23 Actio personalis cessat, an censatur etiam cessat hypothecaria eadenti competens.
- 24 Beneficio cedendarum actionum, an renunciari possit: ita quod qui renunciat amplius non valeat excipere de cessione sibi sciendo nec eam amplius petere.
- 25 Beneficio cedendarum actionum an requiratur specialis & indiuidua renunciatio.
- 26 Creditor, an possit cogi cedere iniusto possessori.
- 27 Possessor conuentus hypothecaria potest offerre debentem petere sibi cedi iura si omnia luendi

1. *lucendum possessam & hypothecam non incumbat ipsi possessori.*
2. *ius offerendi competens tertio possessori, an locum habeat, an possidente rem assumatam in dotem datam.*
3. *Exceptio cedendarum, an obstat creditori cui possessor offert si creditor liberavit alia bona hypothecata.*
4. *Beneficium cedendarum fideiussori competens unde casetur.*
5. *Exceptio cedendarum non obstat mulieri agenti etiam contra corrum vel fideiussores obligatum ad restitutionem dotis.*
6. *Creditor agente hypothecaria contra tertium simplicem possessorem ex duobus creditis, quorum unum anterior est altero: possessor non potest unum offerre sine altero.*
7. *Ius offerendi qualiter competat fideiussori, debitoris.*
8. *Lex. ij. C. de fideiussoribus. quibus casibus procedat, ex quibus non.*
9. *Vni ex duobus reis vel fideiussoribus solventi creditori: tenetur creditor codere iura & actiones &c.*
10. *Creditor qui non potest codere: an semper repellatur exceptione cedendarum.*
11. *Creditor unum ex fideiussoribus liberante, an ipsi creditori obstat exceptio cedendarum.*
12. *Oblatio potest fieri per habentem solum ius dominij in re.*
13. *Debitor, an possit ad qualibet indifferenter etiam inius liberari.*
14. *Creditor recusans debitum oblatum, an amittat, ius petendi.*
15. *Creditor, an teneatur recipere debitum ab extraneo a debitore oblatum.*
16. *Extraneus solvens, vel offerens creditori, an possit impetrare cessionem iurium contra debitorem.*
17. *Debitor offerens creditori impedit venditionem pignoris & moram purgandam.*
18. *Creditor cedente ius debitoris datur ipsi debitori relictio pignoris contra alterius suspensionem.*
19. *Debitor solvens de pecunia aliena, an illis de cuius pecunia solvitur succedat in ius illius creditoris.*
20. *Debitor, an in solvendo, vel offerendo creditori teneatur offerre creditum chyrographarium.*
21. *Extensio de stricta significatione ad latam procedit etiam in correctorijs, similiter eadem ratio.*
22. *Pignus praxiorum & iudiciale potest retineri pro debitor chyrographario.*
23. *Creditor habens duo pignora pro diversis debitis, unum videlicet minus idoneum, aliud valde idoneum, an possit retinere illud valde idoneum pro utroque debito.*
24. *Creditor chyrographarius dicitur habere ius retinendi pignus, sed non vendendi.*
25. *Casibus quibus ius offerendi competit, an possit fieri oblatio lata sententia: hypothecaria.*
26. *Vni offerendi, an possit prescribi.*
27. *Temporalia ad agendum perpetua sunt ad excipiendum.*

¶ Tertium membrum quinte partis.

C Apio modo tertium membrum istius partis in quo tractatur de oblatione seu iure offerendi, & sic de vno effectu resultante ex pignore vel hypothe. & diuiditur in tres partes in prima parte tractabitur quibus competat tale ius offerendi: in secunda qualiter oblatio fieri debeat: in tertia de effectibus resultantibus ex oblatione.

In pri

In prima itaque parte huius tertij membri, in qua venit discutendum quibus competat ius offerendi. Primum dicendum est quod tale ius offerendi competit secundo creditori: quia si secundus creditor potest offerre primo creditori suum creditum & liberare pignus a primo credito, & confirmare suam hypothecam iuxta l. j. c. qui po. in pig. hab. ar. l. i. potior. s. si. c. tit. & ita sit reg. q. s. secus creditor potest offerre primo. Quam ampla & postea limita aliquidibus modis. ¶ Et primum, ampla q. ista reg. q. secus creditor potest offerre primo, procedit etiam si priori creditori a debitore res hypothecata in solutu data fuerit pro suo credito: quia adhuc secus creditor potest offerre primo. Et id est si d. j. creditori per debitorem res vendita fuerit: nam utroque casu locus est oblationi ut est tex. no. in l. j. s. cu. aut. C. si ant. cred. di. & ibi per Saly. ¶ Na sicut si debitor rem alteri extraneo alienasset: remaneret secundo creditori salua sua hypotheca, ga res hypothecata transit cu suo onere. l. si debitor. C. de distrac. pi. & c. ex litem. de pig. & xvj. q. j. c. si quis laicus. & l. si conueniet. s. si fundum. ff. de pig. actio. ita & quando vendit vel dat insolutum priori creditori remanet salua sua hypotheca. secundo creditori & potest offerre primo prout hanc equi parationem facit text. in d. l. j. c. si anti. credito. ¶ Nec in hoc habet obstare, q. creditum primi creditoris videtur sublatum per satisfactionem & propterea non videat necessaria alia solutio, vel satisfactio de eo: ga ad hoc respondet gl. Iac. de ar. Cy. & alij in d. l. j. q. imo non fuit sublata actio & oblig. primi creditoris per dationem insolutum vel venditio-

nem ei facta de dicta re eo quod illa datio vel venditio fuit reuocabilis per secundo creditorem volente offerre, per text. in d. l. si quis alia. ff. de sol. & facit text. & q. ibi no. per gl. & doc. in l. ex textate. s. Latinus. ff. de excep. rei iudi. cum concor. Secundo modo respondet glo. q. si aliter diceremus sua diligentia noceret primo creditori q. esse non debet: vt l. debitor. ff. de separa. & secus creditor lucraret cu iactura primi q. esset iniquum ar. l. si me & l. triu. ff. si cer. pe. & melius in l. itaq. ver. licet vt iq. ff. de dolo. Secundo de amplia vt regu. procedat et si ille primo creditor qui acceptit insolutum, vel emit a debitore postea vendat alij: quia talis emptor isto casu non erit securus: sed etiam ei a secundo creditore offerri poterit: quia primus creditor non vendidit ei iure creditoris: sed potius vigore sue actionis insolutum, vel emptiois: & sic transit in eum dominij affectus: ita tenet Sal. post Iac. de are. & Cy. in d. l. j. c. ant. cred. ¶ Tertio, amplia regu. vt procedat etiam si debitor vendidisset rem hypothecatam alteri, vel obligasset vt de illa pecunia solueret primo creditori & ita postea soluit: quia adhuc isto casu secus creditor poterit offerre illi emptori, vel creditori de cuius pecunia fuit solutu primo creditori: quod videtur mirabile cum extincta fuerit omnino obligatio primi creditoris per solutionem factam in quantitate consistenti in genere quae de facili confunditur: & tamen secus creditor adhuc potest offerre & auocare rem ab emptore vel creditore de cuius pecunia solutum fuit primo creditori vt est casus in l. cum prior. ff. de distrac. pig. ¶ Sed in praedictis insurgit pulchra difficultas, videlicet quod iure ille emptor, vel creditor de cuius pecunia fuit solutum

primo

primo creditori possit obtinere vt sibi solvatur a secundo creditore: q̄a nec ta-
lis emptor, nec creditor successit in ius
primi creditoris, nisi super hoc factum
fuerit pactū expressum: vt. l. j. C. si
anti. credi. & l. Aristo. ff. quæ res pig. obli.
pos. & l. j. C. de his qui in prio. credi. lo.
succed. Cum ergo primū creditum sit
sublatum solutione & emptor vel cre-
ditor, de quorū pecunia fuit solutū pri-
mo nō successerit in locū primi: videtur
q̄ secundus creditor sit modo potior in
pignore absq̄ eo quod teneatur offerre
dicto emptori vel creditori pretiū solu-
tum primo. ¶ Et istam difficultatē mouit
gl. in d. l. cū prior. sed subdit q̄ dicto
emptori vel creditori de æquitate
danda est retentio pignoris, licet nō ha-
beant hypothecā arg. tex. in l. j. in prin.
ff. quib. mo. pi. vel hyp. sol. & l. ij. §. j. ff.
qui po. in pi. hab. Dicit tamē gl. q̄ istud
sibi non placet: & in effectu concludit
ibi gloss. quōd nisi sic factū pactum, q̄
ille emptor, vel creditor ex cuius pecu-
nia solutum fuit primo succedat in lo-
cum illius: secundus creditor inuenietur
potior eo & agens ex sua hyp. ad dictā
rē nō tenebitur offerre illud quod erat
debitū primo creditori: & quōd dicto
emptori vel creditori, de cuius pecunia
fuit solutū primo non dabitur excep.
neq; retentio cōtra secundū creditore
& cū. d. gl. transit ibi simpliciter Bart.
& illam approbat expressē Sali. ¶ Tam-
en est aduertendū q̄ licet dicta gl. dicat
verū quoad actionem hypothecaria-
m: quia. f. dictus emptor vel creditor
de quorum pecunia fuit solutum pri-
mo creditori sine pacto in illa non suc-
cedunt & ideo non possent agere cōtra
tertium possessorem: tamen quo ad ius
exciptendi & retinendi male loquitur
gl. quia ipsi possunt retinere rem pro

qua soluerūt pecuniam primo credito-
ri contra secundū creditorem agentem
vt est text. & ibi gl. in l. j. in prin. ff. qui.
mo. pig. vel hypo. sol. & ibi hoc firmat
Bart. & Sali. Et idem in emptore tenet
Bart. & Sali. in d. l. qui a debitore. ff. q̄
po. in pi. hab. vbi volunt, q̄ licet emptor
sit effectus dominus rei emptæ propter
quod videbatur quōd illa res nō posset
esse ei obligata. l. neq; pignus. ff. de reg.
iur. Tamen ipsi determināt q̄ ex quo
dicta res pōt ab eo auocari p̄ secūdū cre-
ditorem pōt retineri loco pignoris per
lex. sextante. §. latinus. ff. de excep. rei
ind. & l. Julianus. §. offerri. ff. de ad.
empt. & l. iij. §. j. ff. qui po. in pig. hab.
& l. j. C. si anti. credi. ¶ Et ideo Pau. de
castr. in cōsi. ccc. lxx. visis actis reprobat
illam glo. in d. l. cū prior. dicens nec
scire quo spiritu illa gloss. dixit illud
verbum vltimū, videlicet q̄ sibi nō pla-
cet quōd datur excep. & firmat Pau. q̄
indubitanter, licet nō datur actio: tamē
tenet retentio & exceptio & ita etiam
tenet Cor. in cōsi. ccc. lxx. videtur in pre-
senti in litera. l. ij. vol. ¶ Et ita puto tenē-
dum: quia Bart. inaduerteret & per-
fursorie transit cum d. glo. & cōtra-
rium & melius postea tenuit in d. l. j. in
princip. ff. quib. mod. pi. vel hyp. sol.
¶ Limitatur modō dicta reg. vt non
procedat quando primus creditor ven-
deret bona hypothecata iure crediti ex-
traneo emptori put de iure pōt iuxta
tex. in situ. quibus alle. licet. §. j. & in l. j.
si cōuenit. ff. de pigno. actio. quia tūc
secundus creditor non poterit offerre
illo vt est text. ff. emptor erit securus ab
eo vt est text. in l. j. C. si anti. credi. q̄d
est mirabile. Nam si ipse creditor eme-
ret, vel insolutum acciperet: adhuc ei
cundus creditor posset offerre: vt d. l. j.
& ibi per Bald. & Sali. in secundo fr̄-
tame

tamen si ipse creditor vendat alteri fa-
cium securum a secundo creditore.
¶ Tamen in hoc assignatur ratio differe-
ntiæ: ibi per doc. videlicet quia quan-
do creditor primus vendit iure credito-
ris transfert in emptorem dominium
non affectum: quia ipse creditor tempore
acceptæ hypothecæ habuit a debitore
licentiam & ius alienandi. d. l. f. conue-
nerit. & ideo vendendo fuit insolutum
omne ius secūdi creditoris & est ac si il-
la res nūquā ei obligata fuisset: quia li-
centia vendendi præcessit obligationē
secūdi creditoris: & resolutio iure dato
ris. l. debitoris, resoluti ius acceptoris,
scilicet secūdi creditoris. l. vbi. §. sed &
Marcellus. ff. de in diem adiectio. Sed
quando dominus & idem debitor ven-
dit, vel insolutum dat, transfert domi-
nium in emptorē affectum ex hypothe-
ca secūdi creditoris: quæ per dictam
venditionem non resoluitur: quia debito-
ri non erat data licentia a secundo cre-
ditore vendendi proft data fuit a debi-
tore primo creditori: & istā rationē dif-
ferentiæ sequuntur Iaco. de are. Cy. &
Sali. in d. l. j. & cōprobat Cor. in consil.
ccc. lxx. ij. vol. in litera, k ¶ Et sic remanet
cōsolutio in hac prima limitatione quōd
ius offerendi non competit secūdo cre-
ditori: ei qui emit a primo creditore vē-
dente iure creditoris per tex. in d. l. j.
¶ Sed ista prima limitatio restringit-
ur septem modis necessarijs. ¶ Et pri-
mō restringit vt procedat q̄n prim⁹ cre-
ditor venderet extraneo emptori: & ita
loquitur. d. l. j. Secus autem si primus
creditor venderet fideiussori sui debito-
ris: quia tunc secūdos creditor posset di-
cto fideiussori emēti offerre: vt est text.
in l. ij. ff. de distrac. pign. & ibi no. Bar.
& in l. j. & ibi latē per doc. Cide dolo.
¶ Secūdo restringit q̄n primus creditor

vēderet secūdo creditori quā dicto secūdo
creditori ementi pōt offerri p̄ aliam
creditorē & etiā p̄ debitorē vt est text.
in l. cūm secundus. §. si. cum l. seq. ff. de
distrac. pigno. & ratio est (vt ibi dicit
iurifconsultus) quia secundus creditor
qui emit a primo non tam causa acqui-
rendi dominij quā seruandū sui pi-
gnoris causa censetur emisse: & istas
duas restrictiones ponit gloss. in d. l. j.
C. si anti. credi. ¶ Tertio, restringitur
quando venditio facta per primum cre-
ditorem iure creditoris extraneo: non
esset facta rectē & legitime puta quia
vendit ante tempus vel aliter nō ser-
uata forma iuris vel pacti: quia tūc tam
debitor, quā secundus creditor auditur
volens reuocare dictam venditionē
vt est text. in l. ij. C. si anti. credi. & hoc
etiam si dicta venditio esset facta scien-
te debitorē: quia exceptio quæ cōpetebat
contra creditorem vendentem tran-
sit in emptorem: vt. l. in hoc iudi. §. pē.
ff. commu. di. & l. si a te. §. fin. ff. de excep.
rei iudi. & ita tenet gloss. in d. l. j.
& nihilominus dictus emptor habet cō-
tra debitorem agentem ad reuocandā
emptionem exceptionē doli, nisi ei esse-
rat pecuniam quom creditor soluit: vt
l. emptor. in prin. ff. de rei vendi. ita no.
glo. in d. l. j. in gl. j. & sequitur ibi Sali.
¶ Quarto restringitur dicta limi. quan-
do primus creditor venderet res pigno-
ratā vni ex fratribus debitoris, qui ha-
bebat dictam rem communem cū fra-
tribus. Nam illi fratri ementi pōt of-
ferri ab alijs fratribus: quia frater qui
emit videtur fecisse iniuriam alijs fra-
tribus emendo illam rem communem
nomine proprio volēdo excludere alios
fratres: & ideo pōt ei offerri tex. et no.
in l. si §. quator. ff. de leg. ij. & no. Ale-
xand. in d. l. j. C. de dolo quē casum te-
Anto. de fa. de pi. & hyp. q̄ ne

ne menti: quia est cōtingibilis. ¶ Quin
rō, restringitur. d. limitatio q̄ primus
creditor venderet rē h̄redi debitoris:
tunc enim non dicitur propriē emptio,
sed relatio: & dicitur h̄eres poterit cō-
ueniri super dicta rē hypothecaria ab
alijs creditoribus ista est glo. no. in l. ij.
in ver. conueniris. C. de repu. here. quā
Pau. de causis esse perpetuo tenēdam
mētī: & q̄ de facili quilibet diceret op-
positum: & ita etiam refert ibi Jas.
¶ Sexto, restringitur dicta regula quando
primus creditor in venditione apponet
pactū q̄ debitori liceat offerre emptori
& rē recipere: ga vigore dicti pacti po-
terit debitor offerre & recuperare rem
nō obstat dicta venditione tex. est. in l.
si cūm venderet. in prin. ff. de pig. actio.
Potestq̄ tali casu debitor cogere credi-
torem qui vendidit pignoratitia dire-
cta ad cedendū actionē ex vendito con-
tra dictum emptorē vt ibi subdit text.
¶ Ad idem text. in l. si creditor. in prin.
ff. de distrac. pi. vbi ampliat hoc proce-
dere non solum in pignore vendito, sed
etiā in hyp. vendita. Et ibi Bart. declar-
at prædicta procedere: quia si pactum
fuit adiectum quōd liceat recuperare
pignus, ex hoc debitor non poterit age-
re cōtra emptorem, sed agere debet cō-
tra creditorem: vt sibi cedat actionem:
si autem pactum fuit adiectum vt ipsi
debitori liceat recuperare, & tunc debi-
tor poterit ex dicto pacto recuperare
absq̄ alia cessione: ita declarat Bart. in
d. l. si creditor in prin. Sed si primus
creditor vendidit absq̄ alio pacto: tunc
debitor recuperare non possit nisi ante
venditionem vēditor obtulisset & alia
fecisset de quibus per Bart. in l. si ff. de
distrac. pigno. ¶ Sed dubitat quæ actio
competat debitori quando fuit appo-
situm pactum p̄ creditorem in vendi-

tionē, & dicendum est q̄ si pactum fuit
resoluitiū tituli, puta q̄ res esset in em-
pta, vel liceret debitori accipere rē suā
dabit rē venditor: sed vbi verba pacti
non essent resoluitiua, sed inflexa pu-
ta rem restituas vel reddas: tūc dabi-
tur actio in factū præscriptis verbis ita
no. Sal. in l. si cū venderet. in prin. ff. de
pign. actio. ¶ Septimo, restringitur dic-
ta limitatio in factū præscriptis verbis ita
no. Sal. in l. si cū venderet. in prin. ff. de
pign. actio. ¶ Restringitur etiam dicta
limitatio in factū debitor esset pupillus
vel minor. xxv. an. vel absens ex causa
republicæ, vel ex aliqua alia causa pos-
sit restitui in integrū aduersus dictā vē-
ditionem factam p̄ creditorem: quia in
quacunq̄ ex dictis causis debitor poterit
offerre emptori vt est text. in l. si cre-
ditor. §. ff. de distrac. pig. & firmat. Sa-
lic. in d. l. ij. C. si anti. credi. ¶ Et vbi di-
ctum est debitorem admitti ad offeren-
dum idem intelligas in secundo credi-
tore: quia ius quod competit debitori
circa oblationem competit etiam secū-
do creditori vt in toto tit. C. si anti. re-
di. quini mō fortius est ius oblationis q̄
competit secundo creditori quā de-
bitori: vt apparet in l. si prior. §. scien-
dam. ff. qui po. in pig. habe. & appare-
bit clarus ex infra dicendis.

¶ Secundo, principaliter limitatur re-
gula, q̄ secūdo creditor possit offerre
primo, vt habeat locū in creditore hy-
pothecario: nō aut̄ procedit in credito-
re chirographario: ga ille nō habet ius
offerendi (nisi primo creditore volente)
ad effectū impetrandi cessionem: vt est
tex. in l. nulla. C. de solu. & ibi p̄ Bar. &
tex. gl. & Saly. in summario in l. cum ti-
bi. C. qui po. in pig. hab. Nisi forte ta-
lis creditor chirographarius possideret
rem hypothecarā primo creditori: quia
ab eo cōuentus possit vt quilibet alius
extraneus possessor offerre iuxta l. Pau-
lus. §. ff. qui. mo. pig. vel hy. fol. de quo
7. la-

7. latus subdam. ¶ Tertio fallit regu-
la supra dicta secundum aliquos post rē
adiudicatam primo creditori ex secun-
do decreto iuxta no. in l. diuo Pio. in
§. si post adiectum. ff. de re iudi.

¶ In quo tamen est aduertendum: quia
aut datio insolutum est facta priori cre-
ditori extra iudicialiter per debitorem,
iuxta text. in l. eleganter. in prin. ff. de
pign. acti. & tunc indubitanter saluum
erit ius offerendi secundo creditori vt
est text. & ibi per doc. in l. j. C. si anti.
credi. & dicitur est. ā. Aut dicta adiu-
dicatio est facta per iudicem ex secundo
decreto iuxta tit. C. si in causam iudi-
pi. cap. sit. & maxime in l. si. & tunc dic-
ta adiuadicatio respectu secundi credi-
toris perinde est, ac si facta fuisset per
ipsum debitorem quia factū iudicis re-
putatur factum partis vt d. l. j. & l. si
causam. C. de euictio. & ideo sicut quā-
do p̄ debitorem res data est in solum
primo creditori, secūdo potest ei of-
ferre (vt dictum est) ita & quando iu-
dex loco partis adiuadicauit, potest
secundus creditor offerre primo & ita ex

8. presē vult Sali. in d. l. j. in vl. q̄ ¶ Res-
pectu autem debitoris est maius du-
bium an. ipse possit non obstante ad-
iudicatione insolutum facta per secun-
dum decretum offerre ipsi creditori de-
bitum & resolvere adiuadicationem? &
hunc articulum latē disputando exami-
nat Alexan. post Barto. & alios in d. si
nita. §. Iulianus in pen. & vlti. col. ff. de
dā. in ec. & tandē relatis opinionibus
aliorū concludit, q̄ verior & cōmunior
opinio est q̄ debitor (facta adiuadicatio-
ne ex secundo decreto) non audiatur: &
idem firmat Alexā. in l. debitoribus. in
vlti. col. ff. de re iudi. & in consil. j. vlti.
processu. §. vol. ¶ Et ista sunt vera in ad-
iudicatione insolutum facta à iudice p̄

modum iudicij: scilicet si aut̄ esset si adiu-
dicatio fieret vigore rescripti impetrati
à principe iuxta l. si. C. de iure do. im-
pe. quia tunc debitor veniens infra biē-
nium à die concessi rescripti possit of-
ferre debitum ipsi creditori, & resolu-
ere dictam adiuadicationem p̄ text. in d.
l. si. quæ ita intelligitur per doc. ibi &
p̄ Alexan. in d. §. Iulianus in pen. & vlti.
col. ¶ Prædicta autem p̄cedit in terminis
iuris cōmunis: scilicet autē vbi aliter
p̄ statuta est alter ordinatum: prout est
Florētia vbi statuto causę, q̄ quicunq̄
habens ius in bonis venditis, vel adiu-
dicatis insolutum veniens infra annum
audiatur: sed elapso anno non audiatur:
& hoc excepto debitore sup̄ quo stat.
potest dubitari, an creditor conditiona-
lis non veniens. j. annum sit exclusus?
& Alexan. in cōsil. cvj. visis & opportu-
nē & c. j. volu. p̄ multa argumenta de
quibus ibi per eum tenet q̄ non. ¶ Et
pro hac conclusione faciunt quæ in si-
mili habent per Abb. in consil. xx. ij. vlti.
de cō primo vl. col. ij. vol. Contrariū autē
videt tenere Ias. post Cuma. in l. si
stipulatus fuerim. §. cum stipulatur. in
ij. simi. ff. de verbo. oblig. p̄ argumenta
quæ ibi adducit quæ aliter non refero:
quia articulus non est propriē in materia
nostra. ¶ Puto tamen q̄ terminus in quibus
loquitur Ias. sint diuersi à terminis
Alexand. vt patet ex multis ponderatis
per Ias. quæ non sunt in stat. Florētino
in quo consuluit Alexan. in d. cōsil.
cvj. & ideo credo quōd opinio vtriusq̄
possit saluari in suo casu ex diuersita-
te statutorum. ¶ In super quando se-
cundus creditor offert primo: & ipso
recusante recipere, signat & depone-
re: consequitur primo, quōd distan-
tē liberat ab hypotheca prioris credito-
ris, & p̄ consequens suā hypothecam in

2a confirmat: vt. l. j. & l. potior. C. qui po. in pi. hab. & l. potior. §. si. ff. eo. tit. se-
 cundo cōsequitur q̄ pōt primū credito-
 rem etiā inuitum cogere ad cedendum
 iura sua: ita tenet Bar. in. l. Aristo. in. ij.
 q. ff. que res. oblig. pōt. & Bal. in. l. nul-
 la. ad. fi. C. de solu. Tertiō, cōsequitur
 q̄ si primus creditor nolit cedere secu-
 12 a: abq̄ cefsione, secundus succedit in
 ius primi creditoris vt no. Bar. in. d. l. j.
 C. qui po. in pign. hab. & in. d. l. Aristo.
 in. j. q. ¶ Et sequela istarū vtilitātū am-
 pliari aliquib⁹ modis. ¶ Et primō, am-
 13 p̄lia vt nō solū succedat in ius primi cre-
 ditoris pro forte quā ei obtulit: fed etiā
 pro vsuris etiā inuito debitore: vt est
 tex. & ibi Bart. in. l. si prior. §. j. ff. q. po.
 in pi. hab. & l. secundus. C. de pignori.
 ¶ Intelligit tñ q̄ secūdus succedit in ius
 primi creditoris vt alijs præferatur quo-
 ad creditū primi in quod successit: non
 autem quoad creditum propriū ipsius
 secūdi: quia pro eo nō præferitur alteri
 qui est prior se licet sit posterior nisi
 mediante pacto inito cũ secundo: vt est
 tex. in. d. l. si prior. §. a. Trieri. ¶ Secūdo,
 amplia vt, procedant prædicta etiā si
 primus nolit recipere creditū suū sibi
 oblatum à secūdo: nam nihilominus se-
 cundus cōfirmat suā hypothecam: quia
 actio hypothecaria quæ cōpetebat primo
 facta fuit inuitis per dictam oblationem
 cū per eum stet q̄ non recipiat:
 vt. l. potior. §. si. & ibi Bart. ff. qui po. in
 pign. hab. & l. j. C. eo. tit. ¶ Tertiō, amplia
 vt prædicta procedant non solum si se-
 cundus creditor offerat primo, sed etiā
 si cōsentiat, & patiarit q̄ aliud pignus
 sibi obligatum vedatur & ex pretio sa-
 tisfati primo creditor: nam etiā isto
 casu secundus creditor succedit in hypo-
 thecam primi. tex. est in. l. si prior.
 11 §. si tertius. ¶ Quartō, amplia vt præ-
 dicta procedant etiā si primus creditor
 esset creditor in duobus creditis quorū
 vnum esset anterior secundus creditor,
 aliud vero posterior: quia si secūdus cre-
 ditor offerat priori creditū, anteriori suc-
 cedit in illud: nec tenebitur ei offerre
 posteri⁹ suo creditū. tex. est no. in. l. que
 rebatur. ff. qui po. in pi. hab. ¶ Et sic
 cet alijs creditor nō teneatur recipere
 particularem solutionē quādo est credi-
 tor ex vna causa: tamē secus est, quādo
 est creditor ex pluribus causis: vt not.
 Bar. in. l. tutor. §. Lucius. ff. de vsur. fac.
 l. planē. ff. fami. er. & no. Bar. Alexan. &
 alij in. l. quidā. ff. si cer. pet. vbi ponitur
 casus in quibus creditor tenetur recipere
 14 particularem solutionē. ¶ Quinto,
 amplia vt non solum secūdus creditor
 offerens succedat in ius hypothecæ prio-
 ris creditoris: vt. l. j. C. qui po. in pi. hab.
 sed etiā succedit in ius personalis actio-
 nis vt. l. j. C. de his quæ in priorem credi-
 tit. lo. succed. facit. l. pupill. ff. de rebu-
 eorum. & ita firmat Bart. in. d. l. Aristo.
 in. j. q. & allegat. l. j. §. nunc tractemus.
 ff. de tute. & r. d. ist. & sic secundus cre-
 ditor post oblationem factam primo po-
 terit intētare tam hypothecariam quā
 personalem contra debitorem & eius
 bona vt est tex. in. l. secūdus. in. d. l. glo.
 ibi. C. de pigno. & idem tenet Saly in. d.
 l. Aristo. in. j. q. ¶ Sexto, amplia q̄ talis
 successio in ius primi creditoris cōpetit
 secundo virtute oblationis etiā
 abq̄: aliquo pacto ita tenet glo. & Bar.
 in. d. l. Aristo. in. j. q. ¶ Septimō, amplia
 vt prædicta procedant, etiā si prior
 creditor cui offeratur per secundum ex-
 15 ceret priuilegiatus: puta quia si sit res pu-
 blica: nam etiā isto casu secundus cre-
 ditor potest ei offerre, & in ius illius suc-
 cedere: vt est text. in. l. fin. C. de his qui
 in prio. cre. lo. succed. ¶ Octauo, amplia

vt secundus creditor soluens, vel offe-
 ritur primo nō solum succedat in ius by
 pothecæ, & actionis personalis primari: vt
 dictum est in. §. ampliatione: sed etiam
 succedat in locum primi domini: vt est
 tex. in. l. creditor. quæ est. l. iij. §. j. ff. qui
 po. in pi. hab. & no. Bar. in. d. l. Aristo. in.
 14 j. q. ¶ Nonō, amplia, vt prædicta procedant
 non solum quando secūdus cre-
 ditor cōueniens est à primo vt. f. ei pos-
 sit offerre & impetrare cefsionem: vt. l.
 mulier. ff. qui po. in pign. hab. sed etiam,
 quando secundus creditor agit contra
 primū: vt. l. creditor. §. si primus. versic.
 vnde & l. potior. §. si. ff. qui po. in pi. ha.
 & ita tenet Bald. post Vber. de Cremona
 in rub. C. de priui. dor. in. iij. col. in
 ver. Item scias q̄ prior inferens ex hoc
 q̄ secundus creditor agens contra pri-
 mum, qui tenetū accept & ei offerens:
 potest eum cogere ad cedendum sibi
 15 omnia iura. ¶ Vterius querit quādo
 creditor primus vel alius cogitur cedere
 iura posteriori creditori soluenti vel
 offerenti: quo iure petatur talis cefsio?
 & dicendum est, q̄ quando inter peten-
 tem cefsionem fieri & eū quo petitur
 intercescit aliquis contractus vel quasi
 ex quo possit creditor: soluenti vel offe-
 rēti obligari tūc cefsio petatur actione
 ex eo contractu, vel quasi: vt. l. Stichū.
 §. si mandato. in. fi. ff. de sol. quando au-
 tē nullus præcessit cōtractus, vel quasi
 intētari debet officium iudicis: vt. l.
 si res obligata. in. fi. ff. de leg. j. ita tene-
 bat Cy. post Dy. in. d. l. cūm alter. C. de
 fideiul. & ibi simpliciter refert & sequi-
 tur Saly. ¶ Sed Bar. in. l. Modestinus. ff.
 de solu. in. ij. q. plenius distinguendo di-
 cit, q̄ quandoq̄ cefsio petitur ante factam
 solutionem, quandoq̄ post. ¶ Pri-
 mo casu si cefsio petitur à creditore agē-
 te ad suum creditum, & tunc cefsio pe-
 titur ope exceptiōis vt. l. si fideiussorē.
 §. si. ff. de fideiul. Si autem petitur à cre-
 ditore non agente: & tunc petitur offi-
 cio iudicis, vel conditione ex lege: vt. l.
 si fideiussoribus. ff. de fideiussor. ¶ Secūdo
 casu quando cefsio petitur post solutio-
 nē in casibus in quibus de iure peti po-
 test: quos ponit Bart. in. l. Modestinus.
 ff. de solu. & tūc si præcessit aliquis cō-
 tractus ex quo creditor obligetur sol-
 uenti: & petet actione ex illo contractu
 & d. l. Stichū. §. si mandato. sed si nul-
 lus contractus præcessit & tunc si nullus
 quod soluitur creditori consistit in pecunia
 petetur cefsio actione ex empto:
 quia soluendo emere videt dictas actio-
 nes vt. d. l. Modestinus. in. fine & l. cum
 his. ff. de fideiul. & l. si dubitet. in. prin.
 eo. tit. Si autem illud quod soluitur con-
 sistit in alia specie quā pecunia: & tunc
 nō potest esse emptio: sed erit quidam
 cōtractus innotinatus: & ideo isto casu
 cefsio petenda erit actione peti. versic.
 bis: vt. l. j. §. si quis seruum. ff. de positi.
 ¶ Possit etiā isto casu id quod soluitur
 est repeti per conditionē sine causa cū
 sit solutum hoc certā causam, quæ postea
 sequuta non fuit iuxta glo. in. d. l. cum
 his. & prædicta procedunt, quādo sunt
 plures obligati principaliter, vel accesso-
 riorē: sed quando vnus est obligatus: &
 ille qui soluit non est obligatus: sed sol-
 uit ex aliqua alia causa: tunc ei compe-
 tit officium iudicis ad petendum cefsio-
 nem. l. si res obligata. in. fin. ff. de lega. j.
 ¶ Petuntur etiā cefsiones aliquando
 vltra casus prædictos ex diuersis causis,
 de quibus habetur per Bar. in. d. l. Mo-
 destinus. vbi plenē explicatur ista ma-
 teria cefsionis & per Saly. in. l. cum al-
 ter. C. eo. tit. & per Socr. in. cons. ac. ij.
 vol. & per Corneum in. cons. ij. iij. volu-
 cum concordantijs de quibus in dictis

16 locis. ¶ Sed dubitatur, an actio hypothecaria quæ datur secundo creditori succedenti in locum primi fit eadē quæ datur primo? & gl.in.d.l. Aristo. ff. quæ res p. obl. pos. & in .d.l.j. C. de his qui in prio. cre. lo. succed. dicit q non est in essentia eadem: quia prima fuit sublata solutione: sed q per omnia est ei similis quasi quodam fictione iuris censetur eadem. ¶ Pro hoc etiam facit: quia secundum aliquos obligatio quæ transit de defuncto in hæredem nõ est eadem numero: sed eadem specie: quia actio ita in hæret obsequio illius cui primo acquiritur, vt ab eo separari non possit. l. quis ergo casus. ff. de pecul. ergo non potest dici eodem numero. Sed quia hæres & defunctus reputantur iuris fictione eadem persona: vt in authen. de iureiur. a mo. præsti. in princ. ideo iuris fictione dicitur eadem actio in specie. ¶ Cy. autē in .d.l.j. C. de his qui in prio. cre. lo. succed. dicit prædicta procedere in obligatione personali quæ obsis* adheret: sed in real. prout est hypothecaria quæ nõ adheret personæ dicit q in veritate & in essentia eadem transit in secundum creditorem: quæ cum secundus soluit videtur magis solucere animo transferendi ius alienum in se, quasi fit quedam permutatio quàm animo liberandi debitorem arg. l. si pupillorũ. ff. de rebus eo. & ita dicit tenere Pe. & Iaco. de arc. & ita sequitur Sal. in .d.l.j. ¶ Bart. etiam in .d.l. Aristo. in vlti. col. in vlti. si. quero ergo nunquid hypothecaria: tenet q fit eadem vere: dicit enim ibi q interuenientibus illis quatuor de quibus per glo. in .d.l. Aristo. ille cuius pecunia soluitur primo creditori acquirit duplicē hypothecam vnā ex persona propria vigore illius pacti quod res sit sibi obligata: aliam ex persona prioris credito-

ris succedendo in eius locum vigore patē initi de succedendo: & quæ quæ acquiritur ex persona primi creditoris est vna & eadem in persona vtriusq: vt de clarat ibi Bar. & ita tenendum est in hypothecaria quæ est realis & de fidei sep. parari potest à persona. ¶ In personali autem quæ est inseparabilis ab obsis vt l. i. j. ff. pro socio. & .d.l. quis ergo casus dicendum est q illa quæ acquiritur alteri ex cessione vel successione in ius alterius: loquedo de singulari successore iuxta terminos .d.l. Aristo. alia est actio vtilis quæ acquiritur succedenti & alia directæ quæ competit creditori primo: & ita no. Barto. in .d. Aristo. ad fi. quod 17 not. ¶ Insuper in ista materia dubitatur, an sicut secundus creditor potest solucere & offerre primo, ita e converso primus possit offerre secundo? & in hoc primo dicendũ est q prior creditor non cogitur inuitus offerre secundo: vt est text. & ibi Bal. & Saly. in .l. prior. C. qui po. in pig. hab. Secundò, dicendum est q si prior creditor possidet pignus potest etiam ipse offerre secundo. Ita tenet glo. fin. in .l. potior. §. ff. qui po. in pig. hab. Sicut potest quilibet extraneus possessor per .l. mulier. ff. q po. in pi. habe. & l. Paulus. §. ff. quib. mo. pi. vel hyp. solu. Idem tenet glo. in .l. j. C. qui po. in pig. hab. in glo. j. & dictas glo. approbat Barto. in locis prædictis & etiam Saly. ¶ Et prædicta clarè procedunt quando primus creditor possidet: quia tunc potest offerre sicut quilibet extraneus possessor per dicta iura & ita loquitur glo. & doc. præallegati & ita etiam tenet glo. in .l. cum notissimi. §. eodem. in versic. debuit paratus. C. de præscript. xxx. ann. vbi Accursius reprehendit Placen 18 tinũ & sequitur Ioannem. ¶ Sed difficultas est quid si primus creditor non possidet,

possidet an tunc possit offerre secundo? & Bal. in .d.l. Paulus. §. ff. in lectura non videtur tenere quòd non: quia tunc sua non interest. ¶ Sed Saly. in .l. cum non tiffim. in .§. eodem firmata opi. præcedenti, quòd quado primus creditor possidet, possit offerre secundo. Postea subdit quòd quando primus creditor non possidet: sed possidet secundus: & primus creditor non habens hypothecam non potest offerre secundo: quia isto casu nullam habet actionem cui coheret ius offerendi iuxta .l. nulla. C. de solutione: & ita procedat opin. Placen. Sed si primus habet hypothecam sicut secundus: quia mediante primus agit contra secundum possidentem pignus: & tunc si secundus offert primo, vt sibi pignus confirmat: dubitari potest, an isto casu primus creditor tunc replicado possit offerre secundo, & obtinere pignus? & in hoc respondet Saly. post lac. de arc. q tunc primus creditor non est audiendus: quia cum par sit causa prioris & posterioris creditoris in offerendo: in pari causa melior debet esse conditio possessoris arg. eorum quæ notatur in .l. qua ratione. §. ff. sed non vt in litore. ff. de acquiren. re. domi. & quia in dubio iudicandum 19 est pro reo: & ita residet Salyce. ¶ Sed iterum dubitatur, quid si non possidet neq: primus neq: secundus creditor: sed possidet tertius possessor contra quem agunt tam primus quàm secundus creditor: & secundus creditor q aliter non possit obtinere: offert primo, vt sibi confirmet pignus: iuxta .d.l. j. C. qui po. in pig. habe. An isto casu primus possit offerre secundo, fortè desiderans aliqua ratione obtinere in hypotheca rem obligatam? & licet iste casus obmittatur à glo. & doctoribus. ¶ allegatis: tamen putarem quòd isto casu primus creditor

possit offerre secundo: quia vt dixi. §. licet primus creditor inuitus non cogatur offerre secundo tamē volens potest vt .d.l. prior. C. qui po. in pig. habe. & q isto casu, quando non possidet neq: primus creditor neq: secundus, sed possidet tertius extraneus: possit primus offerre secundo creditori: qui prius soluerat alteri, est text. in terminis in .l. iij. §. j. ff. qui po. in pig. habe. ibi nisi forte prior ei pecunia offerat. ¶ Et isto casu cessat ratioe eas quas adduxit Saly. in .d. §. eodem in secundo creditore possidente cui primus non potest offerre (vt dictum est) quia non potest dici quòd sit prior conditio possidetis, sed tertius. Item cessat ratio quod in dubio sauendum sit reo: quia isto casu secundus creditor non est reus: sed reus est ille tertius possessor contra quem vtq: agit & ppter ea puto quòd isto casu primus creditor possit offerre secundo. ¶ Et not. omnes istos casus: quia sunt contingibiles, maxime Florentiæ: & per doctores male examinantur. ¶ Et ex prædictis aliàs in factio coram me dubitatum fuit, an si secundus creditor obtulit & deposuit & obligauit debitũ primo creditori possidenti: possit post prædicta primus creditor possidens offerre secundo iuxta glo. in .d.l. j. C. qui po. in pig. hab. cum alijs. ¶ allegatis ¶ Et q non possit arguebatur: quia facta obligatione de positione & obfignatione videtur resolutum ius pignoris primi creditoris & confirmatum ius secundi ita q amplius ab eo pignus auelli non possit. vt .d.l. j. & ibi Bald. & etiam videtur quòd secundus creditor amodo successerit in ius primi creditoris & illud esse translatum in secundum iuxta nota in dicta .l. Aristote. & ratio est, quia oblatio, depositio, & obfignatio habet 2 iij vim

vim solutionis: vt. l. obignatione. C. de solu. & l. accepta. C. de vsur. & cū solutione tollatur actio & obli. vt. insti. qui mo. tol. obli. in prin. nō videtur q̄ primus creditor cui actio & obligatio est sublata possit offerre secūdo. ¶ Tñ ego semp fui in cōtraria opinione, videlicet q̄ creditor primus etiā post oblationē, depositionē, & obignationē adhuc possidens possit offerre secūdo: ga primus creditor possidēs respectu iuris offerendi acquiparēt extraneo possessori: & sicut extraneus possessor etiā inuisus, & nullū habēs titu. potest offerre iuxta. d. l. Paulus. §. si. ff. qui. mo. pi. vel hy. sol. etiā & potest primus creditor possidens: & istā equiparationē facit gl. in. d. l. portior. §. si. ff. qui. po. in. pi. ha. in. d. l. j. C. eo. tit. & sequunt doct. & sic in isto iure offerendū plus cōsideratur possessio quā ius crediti: vt etiā habetur per gl. & Saly. in. d. l. cū notissimi. §. eo. & respectus possessionis in isto iure offerendi præfertur hypothecæ & credito vt ibi habetur: donec ergo primus creditor possideret, durare debet istud ius offerendi. ¶ Et non obstat q̄ per oblationē depositionem & obignationē sit cōfirmatum ius secundi creditoris: & q̄ secūdo sicut cesserit in ius primī: ita q̄ ab eo auelli non potest. d. l. j. & d. l. Aristo. Quia licet ista iura sint: tamen satis est q̄ possessio adhuc est penes primum creditorē: nam possessio non perditur per oblationem factam ad secūdo sed adhuc remanet apud primum & pro recuperanda possessione agendū est, vel pignoratitia directā iuxta totum titu. ff. & C. de pigno. actio. & l. creditor. C. de pigno. vel per hypothecariam iuxta. l. ij. C. de pigno. ¶ Et possessio non transit de vno in alium sine animo possidentis vt. l. iij. §. in amittenda. ff. de acquir. pos.

& ideo sine traditione non transit in aliū. l. traditionibus. C. de pac. & c. cū aliquibus. de re iudi. & sic licet alia iura crediti per oblationem sint trāsata ipso iure in secūdo creditem: tamē hoc non potest dici de possessione: ga eadē possessio quæ est apud vnum non deambulat in alium: sed ei acquiri noua possessio. vt. l. ij. §. per pcuratorē. & ibi per la. post alios. ff. de acqui. possel. q̄ autē acqratur noua possessio sine traditione fieri nō pot: vt probatū est: & sic primus creditor etiā trāsatis iuribus crediti in secūdo remanet, tamē possessor: ergo donec est possessor potest offerre secūdo sicut potest quilibet alius nudus possessor. d. l. mulier. & d. l. Paulus. §. si. ¶ Nō obstat etiam tex. in. l. i. fundus. §. in vendicatione. ff. de pign. de quo pun git Bald. in. d. l. Paulus. ponderādo ordinem literæ dum ibi dicitur q̄ possessor conuenus hypothecaria condēnari debet ad restituendū nisi soluat vel restituat rem: & sic videtur ibi text. quod possessor debeat offerre & soluere ante sententiam, & idē videtur quod debeat offerre antequā ei offeratur. ¶ Quia re spondetur q̄ in illo text. exigitur solutio ante sententiam ad effectum vt possessor possit absolui ab obseruatione iudicij ita declarat ibi gl. in ver. absoluen dus: sed per hoc non negat ibi text. quod possessor nō possit offerre etiā post sententiam ad effectum impetrandi cessionem iuxta. d. l. mulier. & ita tenet Bart. in. l. i. stipulatus fuero. x. in melle ad si. ff. de solutio. & latus de hoc dicā. ¶ 21 istamē parte istius mēbrī. ¶ Et non obstat quod per oblationem fuerit confirmatum pignus secūdo creditori, ita q̄ ab eo amplius auelli nō potest vt per Bald. in. d. l. j. quia iure tex. & dictū Bald. intelligitur respectu prioritatis hypothecæ.

thecæ. Nam secūdo non potest in hypothecaria amplius cōiungi a priore creditore cū ipse secūdo obstat, deponit & obignauit vt etiā constat ex illo tit. C. qui. po. in. pi. hab. in quo est situata. d. l. j. quæ loquitur de prioritatis in iuri hypothecæ & l. semper intelligi debet iuxta terminos tit. in quo situata est: vt l. imperator. ff. de in diem adiectio. Nō autem loquitur. d. l. j. & Bald. ibi respectu iuris offerendi: & secūdo creditor licet offerendo primo confirmet suum pignus respectu prioritatis hypothecæ. d. l. j. Tamen nō confirmat respectu domini vel quasi: vt dicit text. in. l. cū posterior. ff. de dist. pigno. & hinc est q̄ etiam post solutionem factam ad secūdo primo creditori & pignora ab eo accepta potest eidem alius creditor offerre: vt est tex. in. l. cum secūdo. §. fin. in un. d. gl. e. tit. Si ergo alius creditor potest offerre ergo & possessor: & sic secūdo creditor qui desijt esse creditor, sed nō desijt esse possessor. Et ita puto tenendum locum non inueniam examinationem per doct. ¶ Vterius dubitari potest in prædictis, quando creditor tenetur cedere, quas actiones teneatur cedere: & in hoc breuiter dic secūdo Bar. in. d. l. Modestinus. in. v. q. quasi ad f. legis q̄ cōtra principalem & fideiussorem cedere est actio personalis & hypothecaria: vt. l. ij. & l. cum alter. C. de fideiuss. & l. fideiussoribus. & l. cum his. ff. eod. titu. Item cedendum est officium iudicis q̄ etiam cedi potest vt. l. i. minoris. ff. de adm. iur. & l. q̄ si minor. §. si. ff. de minor. Item cedenda est etiā naturalis obligatio tantum: si illam solā habeat: quia etiam illa cedi potest. vt. l. i. eius. ff. ad 23 treb. ¶ Sed dubitatur, an cessa personalis actio: censeatur etiam cessa hypothecaria quæ competit cedentis: & glo.

in. l. si pignori in versu. contra §. fami. eral. cum. & ibi Bart. tenet quod sic idem tenet Bart. in. l. si hæres pecuniam in princip. ff. ad trebellia. & ibi Pau. de castr. & istud procedit siue dicta hypotheca veniat ex generalis oblatione siue ex special: vt not. Bald. in. l. si insolutum. cum. l. seq. C. de actio. & obli. Intellige tamen tu de hypotheca quæ competebat cedenti tempore cessionis: secus autem in ea quæ incipit competere post cessionem: quia illa nō videtur cessa cū personali: ita tenet. Bald. in. d. l. si in solutum per text. quem dicit esse singularem in. l. heredem. ff. mada. & idem colligitur ex no. per Barro. in. d. l. si hæres pecuniam. vbi dicit esse speciale quod in restitutione quæ fit ex senatusconsulto Trebelliano non veniunt actiones quæ fit hæredi post mortem defuncti: & similiter in venditione hæreditatis in qua non comprehenduntur actiones quæ fit hæredi ex sua prouisione: vt ibi per Barro. Adde Alexan. in. l. fideiussor obligari. ff. de fideiuss. post Bart. ibi & in. l. i. verò in princip. ff. solu. matri. vbi etiam firmat quod cessa actio contra principalem censeatur cessa contra fideiussorem, licet Barro. in hoc iudicium velit 24 in. d. l. si hæres pecuniam. ¶ Dubitatur etiam in prædictis, an possit renuntiare beneficio cedentium actionum, ita quod qui renuntiauit amplius non valeat excipere de cessione sibi facienda, nec eam amplius petere: & breuiter respōdetur quod huic beneficii tam competentis quam competitorum per pactum renuntari potest: vt pbat in. l. si fideiussor. §. j. ff. de fideiuss. & ita tenet gloss. in. l. nisi. ff. de pac. & firmat Bar. in. d. l. Modestinus. in. j. q. & mouet per regulā. l. si q̄s in cōseruatio. C. de pac. ¶ Idē tenet Cor. in cōsil. l. j. licet in hac cōsultatione.

tatiōe. ij. vol. in litera. m. & Socii. in cōsi. cc. quonia. ij. vol. in pen. col. in versi. vij. certum est. & ambo consulerūt in eodem casu. sed meo iudi. Socii. elegantius
 25 absoluit cōsultationem. ¶ Sed maior dubitatio est. an requiratur specialis & indiuidua renuntiatio huic benefic. cedendarum. an vero sufficiat illa generalis renuntiatio quæ frequenter in contractibus solet apponi. videlicet renuntiatio beneficio nouæ cōstitutiōis de fideiusorib⁹ epistolæ diui Adriani. & beneficio de pluribus reis debendi &c. Et omni iuris. & legū auxilio & fauorī: & in hoc Roma. in cōsil. cccclxxij. in eo q^o queritur circa finē tenet q^o requiratur specialis renuntiatio. & mouet quatuor fundamentis: vt ibi per eum: contrarium etiā tenet Cor. in d. cōsi. l. ij. vol. per rationes quas ibi adducit idē tenet Socii. in d. cōsi. cc. ij. vol. in pen. colū. & latius hanc opi. firmat & cōprobat Decius. in cōsi. xviij. incip. & pro virili. in. ij. col. in versi. sed his non obstantibus. vbi respondet ad argu. Roma. ¶ Et ista opinio clarius procedit si instrumentum in quo est renuntiatiū vt. s. fit appositum iuramentū per no. per Bar. & alios in. l. scie dum. ff. de verb. oblig. & ita etiam tenet Socii. in d. cōsi. cc. pen. col. in d. versi. vij. certum est &c. ¶ Secundo. principaliter ius offerendi creditori agenti hypothecaria cōpetit extraneo possessori. vt. d. l. mulier. §. si qui po. in pi. ha. & d. l. Paulus. §. si. ff. qui. mo. pi. vel hy. sol. & istud procedit etiā si talis tertius possessor esset iniustus vt est tex. in. d. §. si. ibi qualiscunq^o possessor. & ita vult gl. Bar. & alij
 26 in. d. l. mulier. ¶ Sed est dubium. an sit tertius possessor offerens suum creditum creditori possit ab eo impetrare cessionem iurium? & responderet quod quando possessor est iustus. est clarū q^o

fic: vt est tex. in. d. l. mulier. vbi text. ex prescē dicit q^o si iustus possessor offerat creditori compellēdus esse ipse creditor ius nominis cedere. ¶ Sed difficultas est quid in iniusto possessore. an etiam illi cogendus sit creditor cedere? & in hoc Pau. de cast. in. l. si res obligata. ff. de leg. j. firmat q^o creditor non possit cogi ad cedendum possessori iniusto offerenti ita dicit cogit ex text. in. d. l. mulier ad cōtrario sensu. quia ille text. (vt dixi) loquitur in possessore iusto. ergo a contrario sensu foccus est in possessore iniusto. ¶ Et dicit Paul. quod gl. subaudiē ibi dicitōne maximē destruit illū text. & ita dicit audiuisse a quodam suo domino super illa. licet alij scribentes nō tangant. vult ergo Paul. de cast. quod iniustus possessor possit offerre creditorem ad effectum liberandi ab hypotheca rem possessam & illā retinēdi. non autem ad effectum impetrandi cessionē: & ita dicit debere intelligi. d. l. Paulus. §. fina. ¶ Sed gl. in. d. l. mulier. & in. d. l. Paulus. §. si. tenet contrarium videlicet quod tam iniustus quā iustus possessor offerens creditori possit impetrare cessionem: & idem expressē tenet ibi Barto. ¶ Eandem opin. tenet Petr. de bella per. in. d. l. si res obligata. vbi intelligere quod in terminis. d. §. fina. debeat fieri cessio. & ita tenet. Alexand. in d. l. mulier. in apostil. ad Bart. ¶ Hanc etiam opinionem tenet Fran. de albergo. in. d. l. si res obligata: & istam opinionem sequutus fuit excellens doctō. d. Antonius stroza aduocatus Florentinus in quadā causa magnę importantiæ & ultra alia: allegabat Bald. in. l. consentaneum. C. quomodo & quando iudi. vbi expressē ita tenet Bal. ibi in quarta opinio. Idem videtur tenere etiam Salyc.
 in. d.

in. d. l. mulier. ¶ Sed prima opinionem & sic illam quā tenet Pau. in. d. l. si res obligata. tenet Bald. post Richar. malum. & Cyn. quos ipse refert in. d. l. mulier. in lectura antiqua. videlicet q^o creditor nō teneatur cedere iniusto possessori argu. l. nulla. C. de solu. & l. creditor. §. si quando. ff. qui po. in pi. hab. ex quibus negari nō potest quod articulus nō sit dubius cum hincinde sint diuersę opinionēs maximorū doctōrū. ¶ Tamen meo iudicio verior videtur opinio glo. in. d. l. mulier. & Bar. & sequacium & fundamenta eorū magis stringūt: & ultra aliā q^o per eos adducit mihi videtur q^o tex. in. d. l. Paulus. §. si. probet opinionē inenitabiliter: cōsiderādo q^o si ille text. loqueret de iure offerēdi & non de impetrādo cessionē iurū esset decisio de casu indubitabili cōtra text. in. l. q^o Labeo. ff. ad carbo. Nā de iure q^olibet etiam nō possidēs habet ius offerēdi. & soluēdi ad effectū extinguēdi actionem & obligationē. & liberādi rē hypothecata etiā inuito creditore. l. soluēdo. ff. de neg. ge. & habet per Pau. de ca. in. l. tale pactū. §. post diuisionē. per illum text. ff. de pac. & dicef. j. in isto mēbro. in. v. q^o nu. 39. vnde ad hoc vt. d. l. Paulus. §. si. sit posita sup casu dubio debet intelligi q^o obligatio fieri possit etiam ad impetrādu cessionē: & sic q^o p cā suppleatur tex. d. l. mulier. q^o loquitur in possessore iusto: vt scilicet habeat locū etiā in possessore in iusto. ¶ Et nō obstat. d. l. nulla. quā allegat Bal. q^o illa loquitur in extraneo nō possidētē & nō habente aliq^o ius in re merito ius offerēdi: q^o i cōpetit non est potēs sicut illud q^o cōpetit possessori q^o cohæret ipsi reo p^o hoc pōderat p Sa ly. licet ad aliū effectū in. l. cū notissimi. §. eo. C. de pferi. xxx. Vnō pcedit eg paratio: de. d. l. nulla. q^o loquitur in ex-

traneo nō possidētē ad. l. Paulus. §. si. que loquitur in possessore: q^o est diuer satio: & ideo nō pcedit i. si. ff. de calūnia cō similibus. Alia autē q^o allegatur p Bal. nō facit ad ppositū. ¶ Et ista opinio iudicio meo cōprobat per declarationē notabile quā ponit Bal. in. d. l. si res obligata. in. v. no. ff. de lega. j. vbi dicit q^o possessor cōuētus hypothecaria offerēdo debitū pōt petere sibi cedi iura. q^o non luēdi rē possessam & hypothecam nō incumbit ipsi possessori: sed principali debitori & ad hoc Bal. pōderat tex. in. d. l. si res obligata. & dicit istā esse bonā regulam & allegat pro ea. d. l. mulier. & nō p Cyn. in. l. i. ubemus. in. fi. C. ad velleia. ¶ Et hanc decisionem videtur sequi Alexan. in. d. l. si res obligata. ad fi. vbi quicq^o ergo onus luēdi. spectat ad aliū quā ad possessorē videt q^o possit impetrari cessio a creditore inuito per possessorem offerentē: & sic sine cūdo dubitat circa ius offerēdi q^o cōpetit tertio possessori: an illud habeat locū in possidēte rem æstimatā in dotē datā ad quā agit mulier soluto matrimonio vtili rei vindicatione in subdium iuxta terminos. l. in reb⁹. C. de iure do. vt scilicet dictus possessor possit offerre vxori dotē & retinere rē æstimatā. ¶ Et Socii. in cōsi. cccxxiij. eleganter versi. quomo. ij. vo. tenet q^o sic mouet per dictū Bald. in autē. cōtra rogatus. C. ad treb. vbi Bal. in terminis. d. autē. dicit q^o emptores rerū fidei cōmissio subiectarū cōuenti a fidei cōmissario possunt offerre æstimatiōne rerū. & excludere offerentē. ¶ Ego autē fari dubito de hac decisionē Socii. quia in terminis. d. in reb. vbi scilicet factus ex fionib⁹ alia facultates mariti nō suppetunt & sic mulier pōt agere ad rem æstimatam in dotem
 datam:

datam ipsa habet duplicem actionem videlicet hypothecariam & vtili rei vendicationem: & potest eligere quā vult: vt est tex. in l. in rebus in §. j. ad fi. ibi siue in re siue hypothecaria: & declarat Bal. ibi in fine primū col. in ver. ibi & hypothecaria dicens q̄ vtilis rei vendicatio datur mulieri quasi ad rem propriā hypo. autem quasi ad rem obligatā: & q̄ si eligit rei vendicationem debet esse contenta re quam petit: si autem eligit hypothecaria: si res est melior quā æstimatione possessionis, potest residua quantitatem petere: & ideo in electione istarum actionum est bene aduertendū secundum Bal. Cum ergo electū vtili rei vendicatione mulier agat ad dominū rei: non video q̄ ei per possessorem seu alium creditorem possit offerri æstimatione rei, & sic quātitas pro dote: q̄ obligatio quātitatis tūc pot fieri cū agitur ad quātitatem: illud enim offerri debet ad quod agitur nō autem aliud diuersum ad quod non agitur: nam aliud pro alio solui non potest inuito agente. l. ij. §. j. ff. si cert. peta. & sic mulieri agenti vtili rei vendicatione ad rem: nō debet posse offerri æstimatio, vel quātitas ad quā non agitur, qui enim præterit ad dominū permanēs in re est potior quolibet alio creditore. l. si vtrū. §. in bonis. ff. de priu. credi. & no. Bal. in d. l. in rebus. in j. colū. in ver. ibi prærogatiua. Et in rei vendicatione quādo res extat nō admittit solutio æstimationis rei: sed præcisē possessor cogitur rem restituere vt l. officium. ff. de rei vendi. iuncta l. item si verberatum. §. j. eo. titu. ¶ Et non obstat id quod dicit Bald. in d. au. contra rogatus: q̄ quādo aliquis est grauatus restituere illud q̄ ex hereditate supererit sub cōditione prout loquitur. d. au. ten. de iur. ff. poterat grauatus irreu-

cabiliter. sine dolo tamen alienare totū: vt. l. sed & si lege. §. q̄ autem. ff. de peti. har. hodie autem secundum iura. v. q̄. ad quartā. d. autē. cōtra rogatus. & si vltra quartā alienet, debet suppleri de substantia alienātis: & si facta excusio bonorū alienātis nō reperitur soluendo datur rei vendicatio & hypothecaria cōtra acceptores dictorū bonorū. ¶ Cum igitur de iure. ff. poterat in totū alienari: & istud per ius autenticorū restituitur vsq̄ ad quartā debet cōcedi acceptatori dictorū bonorū q̄ possit offerre æstimatione: vt per hoc minus cōstrigatur ius. ff. quia si cogeret acceptor substantiā bonorum acceptorum vsq̄: ad quartā restituere in duobus corrigere ius. ff. primū q̄ alienatio quæ eras permissa in totū restringeret vsq̄: ad quartā: secūdo q̄ vsq̄: ad quartā in totū tractaret venditio: sed permittit q̄ pro dicta quarta possit solui æstima. minus corrigitur ius. ff. & ista potest esse ratio q̄ in d. autē. acceptor dictorum bonorum admittitur ab obligatione æstimationis dictorū bonorū vt scribet minor correctio iuris inductor. l. si ferui vtrū. C. de noxa. & l. precipimus. C. de appel. Istud autē non debet extendi ad terminos. d. l. in rebus: vbi datur electio mulieri agendi ad re dotale tanquā ad re suā. & vbi etiā de iur. ff. istud idem erat permissum vxori vt. l. in subsidium possit agere ad re emptā per maritū ex pecunia sua. vt. l. vxor mariti. ff. de dona. inter vi. & vx. ad cuius similitudinē introducta fuit dispositio. d. l. in rebus, vt declarat sal. ibi in ver. estimate. in fi. eo. Bal. in §. no. & sic nulla cadit correctio. d. l. in reb. sicut cadit in d. autē. cōtra rogatus. vltio de vna ad aliā non est faciēda illatio. l. si. ff. de calūnia. cū vulga. & p̄pterea, vt dixi, dubito valde de dicta

de dicta decisione Soci. in d. cōf. ccxx. iij. & non puto eam procedere de iure: cogitabis tamē quia non inuenio tacitū 29 per doct. ¶ Tertiū. queritur quid si creditor qui tenetur cedere iura tertio possessori offerēt iuxta l. mulier. ff. qui pot. in pig. ha. antequam ageret contra istum tertium possessorē liberauit aliqua alia bona pro suo credito obligata, & non agit contra tertium possessorē qui offert ei vel soluit & peti sibi cedi iura, & ipse creditor est paratus cedere: sed 30 possessor excipit cōtra cum de bonis liberatis cōtra quæ nō potest cedere: an obstat dicto creditori ista exceptio cendendarū iuxta not. per Bar. in l. si. f. i. c. §. j. creditor. ff. de solu. & plenus in l. si stipulatus. §. j. de fideiul. ¶ Et quicquid fit in creditore qui tenetur cedere fideiussor: de quo dicemus. j. in q. iij. qn̄ fideiussor offert creditori & de quo loquitur Bart. in dictis locis: in simplici possessore de quo nunc loquimur: dicendū est aliud, videlicet q̄ cum ipse nō acciperit possessionem hac mente, vt iura sibi cederentur a creditore agente hypothecaria prout fecit fideiussor fideliubendo: sed potius istud venit extra considerationem intellectus: quod licet creditor liberauerit aliqua bona sibi per hoc non obstat exceptio cendendarum ita tenet Bald. in l. iubemus. in fin. C. ad vellea. & Salic. in ver. se. quere mulier renuntiauit: & ante eos tenuerunt Iacob. de are. & Cyn. vt ibi refert Bald. & licet ipsi exemplificent & loquantur in muliere quæ cōsensit marito alienanti certa bona hypothecata pro dote & in illis renuntiauit iuri hypothecæ in fauorem emptoris, quod scilicet dicit mulier postea agenti cōtra tertium possessorē aliorum bonorum pro restitutione dotis non obstat

exceptio cendendarum propter bona liberata: sed tenetur solum cedere iura cōtra alia bona: tamen hoc non est specialiter in dote: sed est propter rationem diuersitatis, quæ est inter fideiussorem & tertium possessorē. quia. f. fideiussor quādo fideiussit censetur fideiussisse habito respectu ad bona omnia debitoris, tã obligata creditori quam non sperans in eis posse conseruari sine dāno: secus autem est in. iij. possessore, vt clarē explicat Bal. & Saly. in d. l. iubemus. ¶ Et ibi subdit Saly. quod benefic. cendendarum quod competit simplici possessori iuxta d. l. mulier non causatur ex aliquo contractu præcedenti, prout causatur inter creditorem & fideiussorem sed causatur potius ex quando benignitate legis ponderatō verba. d. l. mulier. in fin. ibi posse videri non in iulium postulare. ¶ Et istam differētiam inter. iij. possessorem & fideiussorē notauit etiā Soci. in consi. ccvj. in presenti consultatione. ij. vol. in ver. tertius casus. & refert & melius declarat Decius in cōf. ciij. in pe. col. inci. cōsideratis omnibus & c. ¶ ¶ Quinimo plus voluit Soci. in consi. quoniam ex forma. ij. vol. in. j. col. in ver. sed nō obstatibus & c. vi delict q̄ nō solū cōtra tertium possessorē, sed etiā cōtra fideiussorem, vel correptū principaliter obligatū ad dotē: mulier q̄ liberauit aliqua bona agēdo nō repellat exceptio cendendarū firmādo q̄ istud fit speciale in dote scit infinita alia & hoc q̄ rex. in d. l. iubemus. in quo simpliciter disponit q̄ mulieres possint renuntiare iuribus hypothecarum sibi competentū. & q̄ talis renūtiatio ipsis mulieribus non habeat nocere in alijs bonis, in quibus non renūtiauerūt. neq̄ respectu aliorum contractuum, neq̄ respectu aliarum personarum: si enim dicere

mi. ff. de iurif. om. iu. & ita refert Cy. d. q. gl. tenere hanc opinionē in d. l. ij. qui etiam dicit ita tenere ibi Iaco. de areti. ¶ Saly. autem ibi tenet contrarium, dicens quòd creditor tenetur solum cedere iura pignoris quæ fideiussor solvèdò vel offerendo dissolvit, nò aut alia: & quòd si creditor possidet pignus, nò tenetur tradere illud fideiussori, ne eū constituat potiore alia sua obligatiōne. ¶ Sed adverte, quod Saly. duo vult. ¶ Primum est quòd creditor tenetur solum cedere fideiussori ius pignoris pro quo ipse fideiussor solvit vel offert: & in hoc refert loquitur Saly. q. hoc expressè vult. d. l. ij. ex hoc tamen cōsequetur fideiussor: quia si dicitur ius sibi cessum erit anterior alia hypotheca creditoris, vel etiam aliorum creditorum: ipse cū eo poterit obtinere contra quoscunq;. ¶ Secundum autem quòd vult Saly. est quòd creditor non tenetur cedere fideiussori ius pignoris accepti pro credito pro quo fideiussor intercessit, & p quo solvit, vel obtulit ipse fideiussor: nisi etiā fideiussor solvatur vel offerat aliud posterius creditum contractum cū eadem hypotheca post dictam fideiussionem: sed in hoc malè loquitur Saly. & (vt dixi. s.) glo. Iac. de are. & Cy. tenet contrarium in d. l. ij. ¶ Et ista opi. probari potest ratione: quia fideiussor tempore quo fideiussit habuit respectu ad omnia bona debitoris hypotheca ipsi creditoris, & etiam ad alia p sua indēntate: vt declarat Bart. in l. si stipulatus. §. si ex duobus. ff. de fideiuss. & habetur per Bart. Bald. Saly. & alios in l. iubeamus. C. ad velleia. ¶ Vnde non est fraudandus hac spe vt cogatur redimere bona pro quibus fe obligavit ab alijs obligatiōibus postea contractis: quæ ratio cessat in creditis contractis ante

fideiussionem præstitam: quia tempore fideiussionis inuenit bona affecta ex dicta obligatiōne antecedenti & sic manifiesta est ratio diuersitatis inter creditū & pignus antecedens fideiussionem & creditum & pignus subsequens. ¶ Et istam opi. sequitur etiam Decius in d. l. cons. c. iij. licet nò ita declarat: sed simpliciter dicit q. d. l. ij. quæ vult q. creditor possit retinere pignora p alia obligatiōne & credito procedit quando illa alia hypotheca erat anterior fideiussionem: secus autem si erat posterior. hanc eandem opi. tenet Soci. in d. cons. c. vj. in. vj. & vij. casu: licet loquatur aliquatulum obscure: & ita tenendum est. ¶ Secūdo, limitatur. d. l. ij. vt nò habeat locum pro debito chyrographario antecedenti obligatiōne fideiussoriā: q. p illo creditor non pōt retinere pignora contra fideiussorem soluentem, vel offerentē debitū p quo fideiussit: ita tenet gl. in d. l. ij. & ibi sequuntur Bal. & Saly. ¶ Licet respectu debitoris principalis solutiē vel offerētis aliud sit: q. s. contra eum creditor pōt retinere pignora etiā p credito chyrographario p. l. vni. C. etiam ob chyrogra. pecu. & ratio est secūdo Saly. ibi: quia d. l. vni. tāquā spe cialis loquens de debitorē nō est extēdenda ad extraneā psonam prout est fideiussor. ¶ Adde insuper in hac materia fideiussoris: q. si vn* ex duobus reis, vel fideiussoribus offert, vel soluit creditor q. et creditor inuitus tenet cedere iura & actiōnes tam personales quā hypothecarias contra confideiussores vel correm & principalem debitorem vt per Bart. Bald. Saly. & alios in d. l. ij. C. de fideiuss. & in l. fideiussoribus. ff. c. ri. & l. j. & ibi no. C. de duo. reis. & no. Soci. in cons. c. quoniam. ij. volum. in princip. in vers. & certe. j. facie. Et ista

cessio

cessio est necessaria: quia nisi fideiussor qui soluit creditori impetret ab eo cessiōnem non haberet actiōnem contra alium confideiussorem: vt est text. in l. cum alter. C. de fideiuss. & ibi not. gloss. Bar. & Saly. & hoc procedit tā in credito priuilegiato prout est ficus quam in priuato. vt ibi est text. licet secus sit in duobus contutoribus: quia si vnus ex eis soluit integrum debitum pupillo habet vtilem actiōnem contra alium cōtutorē p sua rata absq. alia cessiōne impetranda p pupillo. vt. l. j. §. nūc tractemus. ff. de tute. & ra. distra. & no. gl. & doc. in d. l. cum alter. & ibi assignat ratio differentie: inter duos cōfideiussores & duos contutores: & de materia latè habetur per gl. Bart. Bald. Salyce. Alexan. Taf. & alios in l. j. C. de tranfac. ¶ Sed dubitatur quid si creditor qui tenet cedere fideiussori: an si ex aliqua causa cedere nò possit obstat creditori excep. cedēdarum? & in hoc completè d. totam materiam pone regulā & fallētiās: regula est ergo, q. si creditor nò potest cedere repellitur exceptiōne cedēdarū vt. l. Stichū. §. si creditor. el. ij. ff. de sol. & l. si pupillus alter. ff. de adm. tuto. & vtrobique per Bart. ¶ Fallit modò dicta regula. Et primo quando talis cessio fieri non possit ex natura obligatiōnis: puta q. fideiussor quæ creditor liberavit, vel eū quo trāsēgit erat tut* exceptiōne: forte q. erat mulier que habet beneficiū velleian: vt. l. quāuis. §. mulier. & §. Marcellus. ff. ad velleia. tunc enim liberatio, vel trāsactio facta cum illo fideiussore nò præiudicat alteri confideiussori: quia etiam si nò fuisset liberatus & creditor cessisset ius eōtra eum: talis cessio nò profuisset: quia fuisset cessa actiō inanis, imò liberatio potius profuit: quia alter fideiussor in

tanto minus tenebitur in quantum creditor liberando eum ab eo fuit cōsequutus: isto ergo casu nò obstat creditori exceptiō cedēdarū quamuis factio suo cedere nò possit arg. l. si procurator. c. m. §. si liber homo. ff. manda. ¶ Secūdo, fallit regula quando vnus fieri nò pōt factio ipsius debitoris: puta quia debitor dederat duos fideiussores: & ipse debitor soluit creditori partem pacto iniuncto p dictam solutiōnem esset liberatus vnus tantum ex fideiussoribus: tunc enim si creditor agat cōtra alium fideiussorem nò liberatum: licet ille peat tibi cedi contra alium fideiussorem liberatum: nò repellitur creditor exceptiōne cedēdarum, quāuis cōtra eum cedere nò possit: q. fuit liberatus: nam istud impedimentum in nò valendo cedere causatum fuit ex facto debitoris: nò autem creditoris tex. est & ibi gl. & Bart. in l. his. §. si duos. ff. de solu.

¶ Tertio, fallit quando vnus ex fideiussoribus fuisset liberatus p creditorem de consensu alterius fideiussoris. Nam licet tunc fieri non possit cessio cōtra liberatum ex causa liberatiōnis factiæ p creditorem: tñ ex quo alius fideiussor cōsensit nò obstat exceptiō cedēdarū quia nò tam factum creditoris quā consensus fideiussoris ei obstat: ita tenet gl. magna. in l. ij. C. de fideiuss. & in l. nisi ff. de pac. ¶ Quarto, fallit quando fideiussor qui petit cessiōnem renuntiasset beneficio cedēdarum: quia tūc etiam q. alius fideiussor esset liberatus p creditorem sine consensu alterius fideiussoris non obstat ei exceptiō cedēdarum: quia scite renuntiatiō potuit creditor securè liberare fideiussorem: cum talis renuntiatiō valeat. l. si quis in conscribendo. C. de pac. ita tenet gl. in d. l. nisi. in fi. & ibi per doc. ¶ Quinto, fallit Anto. de fa. de pi. & hyp. r. q. a

quā duo fideiussores fideiusserunt duer-
 sis tēporibus, vñs. i. primo, & alius se-
 cundo. Nam si creditor liberet illū qui
 intercessit secūdo loco: & agat cōtra il-
 lū q̄ intercessit primo loco: nō obstat
 exceptio cedendarū: q̄a primus fideiuf-
 sor nō intercessit cōtemplatione secu-
 di: & ideo nō potest petere vt sibi ceda-
 tur cōtra illum: ita tenet Marti. glossator
 quem sequuntur Azo. Iac. de areti.
 Bar. & alij in. l. si stipulatus. §. si. ff. de fi-
 deius. ¶ Quod tamen intellige & decla-
 ra, nisi à principio quando primus fide-
 iussor se obligauit, conuentū fuerit q̄
 secundus fideiussor daretur: q̄a tunc ra-
 tione cōtentionis viderentur dati in si-
 mul, & obstat exceptio cedendarū si-
 cur quādo vere dantur in simul ita de-
 clarat Bar. in. d. §. si. per tex. in. l. Mode-
 stinus. ff. de solu. Sed quando econuer-
 so creditor liberasset primum fideiussor-
 em, & ageret cōtra secundū bene ob-
 stat exceptio cedendarū: quia secū-
 dus censetur se obligasse cōtemplatione
 primitiua colligit ex notabili distin-
 ctione Bar. in. d. l. si stipulatus. §. si. &
 quasi eandem distinctionem ponit etiā
 Saly. in dicta. l. ij. C. de fideiussoribus.

37 ¶ Et prædicta procedunt quando cre-
 ditor liberauit vnum ex fideiussoribus,
 & dubitatur, an ei obstat excep. cedēda-
 rum est enim respondendum iuxta re-
 gula & s̄llētias supra scriptas: sed si cre-
 ditor liberasset pignora aut hypothe-
 cas acceptas à debitore: & postea agat
 cōtra fideiussores offerentes, seu soluen-
 tes & petēs cedat: tūc in dicitur credi-
 tori obstat exceptio cedendarū: q̄a fi-
 deiussores semper vidētur intercedere
 cōtemplatione bonorum debitoris tā
 præsentium quam futurorum iuxta. l.
 si. C. quæ res pi. obli. pos. animus ergo,
 si obstat exceptio cedendarū, ita tenet

Bar. in dicta. l. si stipulatus. §. si.
 ¶ Quarto, principaliter ius offeren-
 di competit ratiōe dominij, quod quis
 habet in re, & sic etiam quod non possi-
 deat, nec fit creditor hypothecarij. Nā
 ratiōe dominij potest luere re obligata
 alteri creditori & illam liberare: vt
 est tex. no. in. l. si res obligata. ff. de leg.
 j. & ibi no. Bar. Pau. de ca. & Iaf. & talis
 dñs & legatarius soluens vel offerens
 creditori p̄ liberationē rei suæ sibi lega-
 te potest ab eo impetrare cessionem cō-
 tra heredem qui tenetur ad liberandū
 dictam rem vt ibi est tex. ¶ Et haec ces-
 sionem petere potest quatuor temporibus.
 ¶ Primò ante sententiam latam in
 hypothecaria ad instantiam creditoris
 contra ipsum dominum possessorem, &
 hoc est indubitatum. ¶ Secundò post
 sententiam latam in hypothecaria, ante
 tamen restitutionem rei hypothecate.
 ¶ Tertio post sententiam & restitutionē
 rei: & sic postquā desijt possidere: q̄ est
 bene notandum: q̄a aliàs ceditio peti non
 potest: nisi per secūdum creditorem hypo-
 thecarij & possessorem: vt dictū est su-
 prā: & tñ hic petitur ceditio ex cōsolis
 dominij ita declarat Pau. de ca. ibi post
 Bar. ¶ Quarto, etiam tempore potest
 peti ceditio in terminis. d. l. si res obliga-
 ta post sententiam & restitutionem rei
 hypothecate, & etiam solutionem debi-
 te quantitatis factam creditori: & hoc
 est speciale in legatario rei obligatę in
 terminis. d. l. si res obligata. ea ratio:
 q̄a legatarius nō soluit animo liberan-
 di heredem à debito principali: sed so-
 lum animo luendi rem legatam: cū ergo
 adhuc post solutionē super sit actio
 contra heredem illa potest ceditio p̄ cre-
 ditorem ipsi legatario ita tenet gloss. in
 d. l. si res obligata. & cum ea transeunt
 ibi doc. & plenē declarat ibi. Iaf. in vlti-
 col.

39 col. in ver. modo ex tota & c. ¶ Quinto
 principaliter ius offerēdi cōpetit pe-
 nitus extraneo & nullum ius habenti
 in re: quilibet enim potest soluere etiā
 pro debitore inuito & ipsum liberare
 vt. l. soluendo. ff. de neg. ge. & l. solutio-
 nem. ff. de sol. & etiam talis solutio po-
 test fieri creditori inuito ita q̄ per solā
 oblationē factam ab extraneo ipsi cre-
 ditori impeditur credere agere contra
 debitorem: & sic si debitor cōuētus pōt
 probare de oblationē facta creditori ab
 extraneo: pōt ipsum repellere. ita tenet
 Ang. Fulg. & Pau. de ca. in. l. tale pactū.
 §. post diuisionem. per illum text. ff. de
 pac. & dicit Pau. de ca. q̄ istud est p̄-
 tuum tenendum menti & q̄ istud melius
 probatur in. d. §. post diuisionem quā
 alibi, & ita refert & sequitur ibi Iaf.
 40 ¶ Est bene verum q̄ cet credito re-
 cusaerit recipere pecuniam oblata: nō
 propterea impeditur iterum petere suū
 creditum: quia quando vnū est in obli-
 gatione: etiam quod creditor sit femel in
 mora illud recipiendi p̄pter hoc non
 extinguitur obligatio nisi res esset amis-
 sa vt habetur p̄ Bar. & alios in. l. si. C.
 de cōdi. inser. cum cōcor. de quibus ibi
 Alex. & alios & est casus in. l. esse si po-
 stea. ff. de arbi. & no. Roma. in suis sin-
 gularibus char. xxj. inci. tu. sai. ¶ Vbi ta-
 men hoc limitat in creditore resp̄ publi-
 cæ: nā si ille recusat recipere debitū sibi
 oblatum per rem publicam illud amit-
 tit. allegat. l. nulli. & l. fortissimi. C. de
 erog. mli. anno. lib. xij. ¶ Concluditur
 ergo q̄ solutio facta ab extraneo credi-
 tori liberationem debitoris & rei hypo-
 thecate inducit ¶ Quod tā restringitur,
 q̄n oblatio vel solutio fieret ab extraneo
 feudatario. vel emphyteuta. Nā
 talis oblatio, vel solutio nō prodest fine
 mādato: quia vltra solutionē vel obla-

tionē canonis: requiritur etiā recogni-
 tio directi dominij facta ab emphyteu-
 ta, vel feudatario: ita tenet Bal. post Pe-
 de. fuza. in. l. acceptam. in. si. C. de vsur.
 ¶ Sed dubitatur, an isto casu quando
 f. extraneus soluit vel offert creditori:
 possit ab eo impetrare cessionē iurium
 cōtra debitore, videlicet actionē tā p̄so-
 nalem quām hypothecariam: & regula-
 riter dicendum est q̄ isto casu creditor
 inuitus cogi nō possit ad cedendum di-
 cta iura dicto extraneo soluenti vel offer-
 entī vt est tex. in. l. nulla. C. de solu. &
 ibi per Bald. & no. Pau. de cast. in. d. l. si
 res obligata. ff. de lega. j. ¶ Et hoc p̄-
 cet diuisionem quod soluens, vel offerens ef-
 fet creditor illius debitoris pro quo of-
 fert, sine tamen hypotheca quia etiam
 isto casu non possit cōpellere creditore
 inuitum ad cedendum ita sentit Cy. in. l.
 re. C. etiā ob chirogra. pecu. & ibi Sa-
 ly. in vlti. q. per. d. l. nulla. & alia ibi al-
 legata per eum: & sic ille extraneus qui
 soluit, vel offert liberat pignus sibi non
 proficit: sed bene p̄ficit secūdo vel po-
 steriori creditori qui p̄pter liberationē
 pignoris factam per solutionem factam
 ab extraneo incipit esse primus in di-
 cta hypotheca: vt. l. ij. in fin. ff. de pigno.
 actio. & ita firmat Paul. de cast. in. d. l.
 si res obligata. & bene. ¶ Limitantur ta-
 men prædicta, nisi ille extraneus solu-
 uendo primo creditori emerit ab eo
 suum nomen vel pignus: tunc enim
 taliter soluendo succederet in ius di-
 cti primi creditoris: quia emit iuxta
 nota in lege. j. C. si anti. credi. pign. ven-
 di. & not. Bartol. in. l. Aristote. in fin.
 ij. q. ff. quæ res pig. obli. pos. & etiam ha-
 ber actionem ex empto cōtra dictū pri-
 mum creditorem à quo emi, vt sibi cē-
 datur sua, vt est tex. glo. & Bal. in. d.
 43 l. nulla. ¶ Sexto, principaliter ius of-
 ferend

feredi competit debitori: q. a. f. debitor pot offerre creditori & offerendo impedit venditionem pignoris & mora purgat iuxta no. per Bar. in. l. pe. quae incipit, creditor. ff. de distrac. pign. & si offerat deponat & consignet liberatur a debito vt. l. obfignatione. C. de solu. & no. Bar. in. d. l. pen. Sed tñ debitor offerens vel solvens creditori suo non potest tñ cogere ad cedendum, nec in ius per talem solutionem succedit: vt per glo. & Barto. in. l. i. Aristo. ff. que res. p. obli. pos. & per gl. in. l. j. C. de his qui in prio. 4. credi. lo. succed. & ibi Sal. ¶ Si tamen creditor vellet, posset ei cedere ius suū: & ex ista cessione acquireret debitor ius retentionis, quia. f. vigore iuris hypothecarij sibi celsi a creditore posset dictam rem retinere contra aliu qui ageret vigore vsucapionis vel alterius iuris non procedentis ab ipso debitor sed ab alio postleriore tamen: ita no glo. in. l. vsucapio. C. de pigno. & no. Bart. in. d. l. Aristo. in. iij. q. & clarius in. l. j. cum praediu. in ver. sed quæro quale remedium & c. ff. de pigno. & mouerit: q. licet sit extinctum debitum principale: tamen ius retentionis potest durare vt. l. debitor. ff. ad treb. & l. ex sextat. §. latinus. ff. de excep. rei iudic. & quia hypotheca potest cedi sine principali iuxta. no. per se in. l. fideiusor obligari. in princ. ff. de fideius. & praedicta procedunt quando debitor soluit vel offerit creditori de sua 4. propria pecunia. ¶ Sed si debitor solueret, vel offerret de pecunia aliena: & tunc pot dubitari, an ille de cuius pecunia soluitur vel offerit priori creditori succedat in aliquod ius illius prioris creditoris: & dicendum est quod si dicta pecunia fuit expresse mutuata debitori, ad hoc vt solueretur priori creditori & etiam ei fuit soluta: & nullum aliud

pacium interuenit & tunc ille qui mutuatum succedit solum in ius personalis actionis, etiam si talis actio esset priuilegiata vt. l. si ventri. §. fin. ff. de priuile. credi. & ita tenet Salice. in. l. j. C. de his qui in prio. credi. lo. succed. in tertio casu. ¶ Si autem ille qui mutuauit pecuniam ultra id quod expresse mutuauerit, q. soluat creditori: & q. postea soluta fuerit. cōueniet etia cum debitor q. ipse mutans deberet succedere in locū primi & tūc ultra personalem actionē suē cederet etiā in ius hypothecae primi creditoris: vt no. gl. in. d. l. j. & ibi Sali. & no. Bar. in. d. l. Aristo. in. iij. q. & vt ult gl. ibi & sequuntur Bar. & Sali. istud pactū de succedendo in locum creditoris sufficit esse factū cū ipso debitorē: q. hoc pactū sit lege ita permitte: & fingitur primū creditorem hoc velle, qñ sibi soluitur. ¶ Si autē vltra dicta tria vbi debet mutuū expresse factū pro soluēdo primo creditori & pecuniā ei cū effectu soluta & pactū factū de succedendo in locū primi creditoris interuenierit etiā pactum q. illa res esset hypothecata ei pro pecunia mutuata: tūc vltra successione in ius personalis actionis & hypothecae primi creditoris acquirere etiā mutuū noua hypotheca ex persona propria ita no. gl. in. d. l. Aristo. & ibi optimē declarat Bart. in. d. iij. q. ¶ Et sic isto vltimo casu mutans habebit duas hypothecas vnam ex persona primi creditoris in cuius ius succedit vigore pacti: alterā ex persona sua vigore cōventionis & hypothecae sibi cōcessae a debitorē p suo mutuo vt declarat ibi Bart. qui etiā ibi ponit ex quibus coniecturis probetur q. pecunia mutuata debitori sit soluta primo creditori vide ibi in ver. itē quæ ro quō hoc probabit & c. ¶ Et ex praedictis. f. q. secundus creditor qui mutua-

uit succedat in hypothecā primi, & etiā q. habeat suā hypothecā pot. insurgere vnus effectus, videlicet q. si forē ex hypotheca sua ipse no. possit: vedere pign. ex pacto ita inito cum debitorē: tñ illud vedere poterit vigore hypothecae primi creditoris in quam succedit, & in qua non fuit initum pactum de non vendendo: sicut et in. d. l. Aristo. & ibi declarat Barto. in. iij. q. ex quo inferri ibi glo. fi. & Bar. in fi. q. aliquando quis consequitur per extraneum, quod per se habere non potest declarando tamen hoc 4. vt ibi per Barto. ¶ Sed dubitatur in praedictis, an scilicet quando debitor offert vel soluit suo creditori teneatur nō solum offerre creditum hypothecariū: sed etiam chirographarium: & responderi quod licet secundus creditor & tertius possessor non teneatur offerre, nisi debitum hypothecarium: tamen ipse debitor teneatur offerre vel soluere vtrūq.; aliis eo non solente etiam chirographariū, daretur creditori retentio pignoris etiam pro eo: vt est text. in. l. j. C. etiam ubi chirogra. pecu. ¶ Sit ergo regula in illo tex. q. nisi debitor soluat, vel offerat creditori vtrūq.; debitū. f. hypothecariū & chirographariū detur creditori retentio pignoris. Et ista reg. com. plectendo totā materiam amplia primo nouē modis: & postea limita quatuor modis. ¶ Et primō, ampla q. licet. d. l. j. loquitur in debito chirographario ex causa mutuati: tamē q. procedit & habet locū in quocūq; alio debito ex qualibet causa: & de mutuo ibi exprimitur gratia exempli. arg. l. quæ dubitationis. ff. de reg. iur. ita tenet ibi glo. in ver. mutuā: & sequitur Sali. in. j. q. ¶ Secundō, ampla q. licet ille text. loquitur in pecunia chirographaria mutuata: tñ idem est in pecunia debita etiā ex alia causa

ita tenet ibi glo. in. d. ver. mutuum, & sequitur ibi Salice. in. iij. q. ¶ Tertio, amplia q. licet ille text. loquitur in pecunia tamen habet locū etiam in quocūq; alia re: q. appellatio pecunie veniunt oēs aliae res. l. pecunie nomen. & l. pecunie verū. & l. iij. ff. de ver. signi. & ita etia tenet gl. in. d. ver. mutuum, & ita transtulit ibi Cy. & Bart. ¶ Sed ibidem Sali. in. iij. q. tenet contrarium quia appellatione pecunie species improprie continentur, & sic lato sumpto vocabulo: vt. l. iij. in fi. C. de const. pecu. & dicta lex vñ ca. aliquid specialitatis inducit contra ius commune ideo non videtur extendenda ad impropr. ius singulare. & l. quod verō contra. ff. de legi. & precipue ne duae specialitates, vel improprietates inducantur vt. l. j. C. de po. omis. ¶ ¶ Tenet per hoc non pot. recedendum ab opinione glo. Cy. & Bart. quia etiam in correctorijs quando militat eadem ratio fit extensio de stricta significatione ad latam. glo. in de. j. in ver. obligatur de electio. & glo. in aut. vt hi qui obli. in prin. ver. ad curationem qua ibi no. Aug. ¶ Præterea tex. in. d. l. vii. non corrigi ius commune, fed limita & sic non sumus in correctorijs, sed in exhortantibus in quibus licita est extensio ex sola identitate rationis: tex. in. c. dilectus. §. nos igitur. & ibi Ab. de cōfir. vt. vel iouri. & idē Ab. in. c. ad audientia. primō nō de cler. nō refi. & no. Bar. in. l. si cōstante. in princ. in. ix. q. primae partis principalis. ff. sol. mat. & habeat in. l. si viro. §. de viro. c. tit. vnde cū in alijs rebus militet eadē ratio quae militat in pecunia & non pot. reddi ratio differens: ideo ille tex. habet etiam locum in alijs rebus: & per praedicta reprehēdi etiam solet idem Sal. in similibus terminis. in l. singularia. ff. si cert. peta. vbi Barto. &

alij volunt q̄ dispositio. l. certi cōdictio. §. si numerus. eo. tit. quōd. f. ex pecunia mea numerata alteri nomine meo mihi absenti & ignorantī queratur actio, habeat etiam locum in alijs rebus mutabilibus, & in hoc etiā ibi Salic. cōtrarium q̄. f. habeat locum in sola pecunia, & inouetur quasi eisdem fundamentis quibus mouetur in d. l. vni. & tamen in hoc etiam reprehenditur per laf. in d. l. certi cōdictio. §. si numerus. in versi. nunquid autē glos. per fundamenta e quibus ibi. ¶ Quarto amplia q̄ licet ille tex. in d. l. vni. loquatur in credito chirographario: tamen habet locum etiam in alio debito sine chirographo pro quo nō est data hypotheca: quia etiam pro illo datur retentio creditori habenti hypothecā pro alio credito: ita tenet glo. in rubric. C. ob chi. pecu. in d. l. vni. in verb. simpliciter. & ibi Salice. in. iiii. q̄. ¶ Quinto amplia vt. d. regula procedat etiam si debitor vendidisset pignus alteri sine cōsensu creditoris: q̄ si emptor agat contra creditōrē possidentem dicitum pignus: tenetur offerre vtrum de bitum, aliās repellitur a creditore: quia exceptio quā obstat debitori, obstat etiā debet eius emptori & singulari suc cessori iuxta no. per Bart. in. l. i. tertius. §. si quis prius. ff. de aqua plu. arden. & istam opi. tenet glo. in d. vni. in glo. fi. ¶ Sali. aut ibi in. vj. q̄. dicit q̄ Iac. de are. vt refert ibi Cy. tenebat contrarium, eo quia dicta exceptio quā datur creditoris ad retinendum rem pignoratam pro alio credito non hypothecario videtur esse in personam & nō in rem q̄ datur ex eo q̄ debitor agens est debitor etiam alterius pecuniæ, cuius non est debitor emptor, & ideo non videt q̄ talis exceptio detur contra emptorē per. l. exceptiones quæ personæ. ff. de excep. ¶ Ta-

men idem Sali. subdit q̄ sibi videtur q̄ d. l. vni. in. ij. & iij. r̄n. probet cōtrarium & ita putō tenendum: quia retentio quæ cōpetit creditori in terminis d. l. vni. est cōhærens rei, & ideo transit contra singularem successorē: vt est tex. & ibi no. Gal. in. l. iij. C. q̄ met. cautā. & ibi Alex. in. ij. not. & etiā quia excep. doli in qua est fundata dispositio. d. l. vni. vt ibi propter exceptionē doli malitex parte eam opponens est in rem vt est tex. in. l. ij. §. j. ver. planē. ff. de excep. doli. sed quando ipse emptor possideret & cōueniretur ab ipso creditore, nō cogetur ipse emptor offerre nisi creditum hypothecariū: vt quibet alius extraneus possidet §. for. ita tenet Sali. in. d. vj. q̄. ¶ Sexto, amplia, vt dicta regula procedat etiam in pignore prætorio, vel iudiciali: quia etiam illud poterit retineri pro alio credito chirographario, sicut potest retineri pignus cōventionale: ita tenet glo. fi. in d. l. vni. & sequitur Sali. in. ix. q̄. ¶ Et nō obstant quædā que in contrarium al legatur ibi per Sal. quia (vt dixi supra) ista retentio quæ cōpetit creditori est fundata in exceptione doli quæ datur creditori contra debitorem repetentem pignus & nolentem solvere aliud debitum chirographarium: sed non minori dolo notatur debitor repetens pignus prætorium, vel iudiciale, & nolens solvere debitum chirographarium quam repetens pignus cōventionale: & ideo dispositio. d. l. vni. militat etiam debet in pignore prætorio vel iudiciali. ¶ Septimo, amplia q̄ dicta regula militat nō solum in pignore tradito creditori, sed etiam in simplici hypotheca non tradita: quia. f. creditor poterit p̄ hypothecariā auocare rē a debitore, & postea illā retinere pro alio credito chirographario, ita tenet gl. fi. in fi. in d. l. vni. & sequitur

quitur ibi Sali. in. xiiij. q̄. ¶ Octauo, amplia q̄ dicta regula procedat non solum in debito puro sed etiam in debito cōditionali. Nam quando debitor esset sub spectu de dilapidatione, tūc etiam pro debito chirographario cōditionali datur retentio creditori, ita tenet Sali. in d. l. vni. in. xiiij. q̄. post Iac. de are. Cy. & Iac. de raue. ibi arg. l. quæ situm. in prim. 49. ff. de pign. ¶ Nonō & vltimō amplia vt dicta regula procedat etiam quando creditor haberet p̄ vno credito pignus valde idoneū & pro alio credito pignus minus idoneū: nam poterit retinere pignus magis idoneū pro vtroq̄: creditor: ita tenet Sali. d. l. vni. f. xvi. q̄. post Iac. de are. ¶ Nec obstat secundū Sali. q̄ recipiēdo pignus minus idoneū videtur per suam prouisionem recessisse à prouisione. l. iuxta. l. fin. C. de pac. cōuen. quia quando dispositio. d. l. fi. haberet locum in isto casu: illa non procederet, nisi in tanto in quātō sibi prouidit: nam per minus idoneum pignus nō tollitur exactio in residuo. l. creditor qui non idoneum. ff. si cer. petā. & facit quia pignus datur ad cautelā pro faciliori exactioe: ideo non debet interpretari in læsionem. l. quōd fauore. C. de legi. ¶ Fallit modo dicta regula quando debitor fuit condemnatus creditori non possidenti pignus ad soluendum pecuniam. Nam si postea creditor agat hypothecaria cōtra tertium possessorem, vt habendo pignus possit illud retinere pro alio credito chirographario: poterit debitor comparere & offerre pecuniam in qua fuit condemnatus: & impedire iudicium hypothecarium: & isto debitor non tenebitur offerre aliud debitum chirographarium. Ita tenet glo. in d. l. vni. in versi. persequutionē. & sequitur ibi Sali. in. j. colū. in versi. sed tūc dubi-

tat glo. ¶ Et secundum istam fallen. intellige illud quod dixi supra in. vij. ampliatione, videlicet vt illud procedat quando creditor ageret hypothecaria contra tertium possessorem ante condemnationem debitoris de quantitate & oblatione vel solutione dictæ quantitatē: tunc enim bene permittitur creditori per hypothecariam auocare pignus, & illud retinere contra debitorem pro alio credito chirographario: sic autem est post condemnationem & solutionem, vel oblationem. ¶ Secundo, fallit regula quando dicta duo credita. f. hypothecarium & chirographarium non procedunt ab vna tātum persona: sed à diuersis personis: puta quia Sempronius erat creditor hypothecarius, & Seius chirographarius: & chirographarius videns non posse consequi suum creditum: soluit creditum suum hypothecario, & ab eo volente impetrauit cessionem (nam inuitū cogere non poterat. l. nulla. C. de solu.). ¶ Nam isto casu debitor non cogetur offerre huic creditori cessionario: nisi solum creditum hypothecarium est cessionem, non aut chirographarium: quia dicta. l. vni. loquit quādo ambæ obligationes trahūt originē ex persona vnus tantū: nō aut quādo descendūt ex persona diuersorū arg. tex. in. l. fi. ff. qui. mo. pi. vel hy. sol. & l. si is qui Stichū. ff. de actio. & oblig. ¶ Et cū. d. l. vni. exhorbitet à iure, ideo non est extendēda ad diuersum casum diuersam rationem habentem. l. iij. in generali. & l. quōd verō contrā. ff. de legi. ¶ Item qua. d. l. vni. fundatur super æquitate quasi dolo faciat debitor nō soluere vtrūq̄: debitū creditori q̄ de vtroq̄ creditū & fidē habuit: quæ ratio cessat in casu proposito: cūm potius in eo sit fraus & deceptio ex parte vtriusq̄: creditoris

ditoris tunc cedentis quam cessionarij: qui voluerit in plus obligare debitorē quōd esset de iure: & ita tenet Saly. post Cyn. in. d. l. vni. in vlti. q. ¶ Tertio, sicut regula. d. l. vni. quādo creditor cōcessit debitori pignus p̄cario: & modo vult illud reuocare: & debitor offert ei pecuniam pro qua dictū pignus est hypothecatum: non autem aliud creditū: p̄ quo: si pignus fuisset apud ipsum creditore p̄ totum retineri. Nam isto casu nō tenetur off. rre debitor, nisi creditam hypothecarium ita tenet Saly. post Dy. in. d. l. vni. in. xv. q. dicetes ita de facto fuisse determinatū per. l. si debitor. ff. de p̄cario. quæ satis bene probat. ¶ Quarta, restituitur. d. l. vni. q. licet creditor habeat ius retinendi: pignus etiam pro credito chirographario: tamen non habet ius illud vendendi pro dicto credito chirographario: ita tenet glo. fi. in. d. l. vni. Cynus autem supplet in hoc q̄ pignus vendi poterit p̄ credito hypothecario: & si quid residuum erit poterit illud compensari cum credito chirographario: vt. l. j. & ij. ff. de compen. & ita etiam tenet Saly. in. d. l. vni. in. xij. q. 6.

¶ Insuper in prædictis dubitatur, an in casibus in quibus competit ius offerendi qui supra notati sunt possit talis obligatio fieri lata sententia in hypothecaria: & in hoc Spec. in tit. de oblig. & solu. §. j. vers. quid fit mihi. tener quōd sic. idē tenet Bal. post Ray. & Cy. quos ipse refert in. l. Paulus. §. in. in lectura antiqua. ff. qui. mo. p. vel. h. sol. & ista conclusio in secundo creditore & possessore probatur ex no. per Bart. in. l. si pulationes non diuiduntur. in. ix. q. 6. in ver. sed iuxta p̄dicta moucor. ff. de ver. obliga. vbi Bar. cum aliquo alij trāsūt, decidit quōd quando vnū est in obligatione, & aliud est in solutione ex di-

spositione legis: tunc illa facultas solvendi durat etiam post latam sententiam donec fuerit talis cōdenatus cum ventus super actioe iudicati allegat. l. miles. §. decem. ff. de re iudi. & l. itē veniant. §. cū p̄diximus. ff. de peti. h̄r. re. vnde cum in proposito in obligatione actionis hypothecariæ sit relaxatio rei hypothecate iuxta. l. si cū venditor. in prin. ff. de euictio. & in facultate conuenti sit obligatio & solutio debiti ex dispositione legis concedentis istud secundum creditore vt. l. si fundus. §. in vendicatione. ff. de pign. & possessore conuea iuxta. d. l. mulier. ff. qui po. in p̄hab. sequitur quōd talis facultas durat etiam post latam sententiam, & ita per dictam rationem firmat in hypothecaria idē Bart. in. l. si quis stipulatus fuerit. x. in melle. in fin. ff. de solu. dicens hoc esse perpetuo tenendum menti. ¶ In debitor autem quod ipse possit offerre post sententiam est casus & ibi not. Bart. in. l. si fundus. §. si plures. ff. de pigno. & ita per supra dicta tenet etiā Ange. de are. instit. de acti. §. item si quis in fraudem. colum. penul. in vers. in ea gl. in fin. ¶ Et hac opinione tenet etiā Taf. in. d. l. si res obligata. in vlti. colum. in vers. iura. modo ex toto & c. ff. de lega. j. & ratio istius decisionis est: quia obligatio debiti facta post sententiam nō impugnat ipsam sententiam, imo eam cōprobata illa in effectu nihil aliud vult nisi vt debiti soluantur creditori: vt per Bart. & Alexan. in. l. si fundus. §. in vendicatione. ff. de pign. & not. Barto. in. l. si cum venderet. in princip. ff. de euictio. & similiter petitio cessionis vel exceptio cedendarum competens offerenti non impugnat ipsam sententiam: vt no. Taf. in. d. l. si res obligata. in. d. vers. modo. ex tota & c. nimirū. ergo si potest offer-

ri post

ri post sententiam & impetrari cessione in casibus in quibus impetrari potest.

¶ Quintimo in terminis. d. l. si res obligata potest fieri obligatio & impetrari cessione etiam post executionem factam in hypothecaria & etiam solutionem: vt ibi not. gloss. & plenē declarat Iaso. post alios in. d. vlti. colum. & notauit. ¶ Vltimo in hac materia iuris offerendi dubitari potest vtrū huic iuri offerendi præscribatur: & iste articulus est dubius. Nam gloss. in. l. cum notissimi. §. eodem iure. in ver. opponere. C. de præscrip. xxx. anno. loquens de obligatione quæ fit à debitore creditori, ponit duas opinio. prima est quod tali iuri non præscribatur quasi fit quedam facultas prout est facultas eundi per viam publicam. Secunda autem opinio quæ fuit Bulg. est quod tali iuri præscribatur spatium. xxx. annorum, sicut præscribitur alijs iuribus & actionibus: & quia est in potestate debitoris facere quod oriatur actio pignoratitia directæ: offerendo vel solutione, merito iam posse videtur. l. qui potest facere. ff. de regul. iur. ¶ Dubitatur modo quæ sit verior opinio, an prima, an secunda: Et primam opinionem quod in debitor tali iuri non præscribatur tenent vlti. ramos. & Cyn. in. d. §. eodem. videlicet quod iuri offerendi q̄ competit debitori non præscribatur, cū fit quedam facultas: secus autem sit in iure offerendi quod competit secundo creditore cōtra primum: quia istud ius est fundatum in hypotheca quæ ei cōpetit, & sic est sequela actionis innate: ideo sicut dicta actio hypothecaria tollitur spatium. xxx. annorū. ita & ius offerendi in ea fundatum. ¶ Et istā opinionem sequitur Bar. in. l. pigno. in. princ. ff. de vlti. cap. & Bar. in. d. l. cum notissi-

mi. in. si. principij. Eandē opinionē tenent Io. and. & Ant. de bu. in. c. quoniam frequenter. vt li. nō cōrest. Sed secundam opinionem gl. in. d. §. co. videlicet q̄ iuri offerendi q̄ cōpetit etiā debitori, præscribatur. xxx. ann. sicut præscribit iuri offerendi q̄ cōpetit secundo creditori. firmat Accur. ubi & gl. in. d. l. pignori. in prin. & gl. li. rem. §. omnis. ff. de pigno. acti. & gl. in. l. j. §. j. in ver. pro facio. C. de anna. excep. & istam secundā opinionem tenet Bar. sibi cōtrarius in. l. j. ff. de cōdi. ex lege. in. j. col. in ver. iuxta p̄dicta quæro in casibus & c. & Bald. in. d. l. cum notissimi. in fine principij. distinguendo tamen vt ibi per eum. Idem tenent ibi Iacob. butriga. & Ange. & Floria. ¶ Eandem opinionem tenet Ange. Imo. & Pau. de ca. in. d. l. pignori. & idē Pau. in. cōsi. c. cxciij. ergo Paul. & Ange. in. cōsi. lv. ex facto. ¶ Istam opinionē late disputando firmat Ange. de are. instit. de acti. §. actio. in. colum. xv. in ver. aduertas tū & c. dicēs istā esse cōmūnem opinionē: & sic cōclusio est, q̄ tam in debitor quā in secundo creditore, q̄ possunt offerre priori creditori, præscribatur tali iuri offerendi spatium. xxx. ann. ¶ Et istā cōclusionem intellige procedere quādo istud offerendi venit deducendum pro modū actionis: puta q̄ primus creditor possidet rem hypothecatā cui debitor, vel secundus creditor possunt offerre: q̄ debent tunc offerre. j. xxx. annos. aliās elapsi. xxx. annis sunt exclusi à iure offerendi p̄ prædicta quæ hoc modo procedunt: secus autē est quando ius offerendi cōpeteret debitori, vel secundo creditori per modū exceptionis: puta q̄ ipsi possident, vel etiā alteri ter tior possessor extraneo q̄ possunt conueniri hypothecaria à primo creditore & tūc possunt offerre: nam huic iuri offerendi

rendi p modū exceptiōis nō præscribitur spatio. xxx. anno. sed etiam compe-
tit eis post. xxx. annos. ¶ quia quæ sunt
reporalia ad agendū, sunt ppter. a ad exci-
piendū. l. purē in fi. ff. de excep. & l. licet
cū gl. C. de rit. & latē p Fel. post Abb. in
c. f. autē. in ver. reporalia ad agendū. de
referip. & ita tenet Are. in d. §. actionū.
in pallegato loco. ¶ Itē restringe p dicitā
cōclusionē. ā firmatā, q̄ iuri offerendi
q̄ cōpetit p modū actiōis tam debitoris
quā secundo creditori p̄scribit spatio.
xxx. ann. pcedere, præterquā q̄ in pi-
gnore esset adiectum pactū. l. commo-
niz. quod est improbatū in pignoriū.
iuxta. l. j. & ij. C. de pac. pign. nam tunc
odio creditoris nō præscribitur tali iuri
offerendi ita singulariter limitat Bald.
in. c. j. in tit. de feu. da. in vi. leg. cōmif.
& refert & sequitur Alex. in d. l. cū no-
tissimi. in fine prin. in apo. ad Bar. & idē
Alex. in d. l. si pignori. in prin. ff. de vsu
cap. q̄ not. ¶ Et an & q̄ iuri offerendi
in alijs casibus p̄scribitur vide Cor. in cō. f.
cccv. iij. vol. & in cōf. clxxv. q̄. volu.
& late p Fely. in. c. c. accessissent. in. x.
& xj. col. de consti. & latius & plenius p
modernos in tractatu p̄scriptionum in
iij. parte quintæ partis principalis car.
xl. ij. col. & per p dicitā est expedita prima
pars iuris offerendi. videlicet. quibus
competat tale ius.

* Summarium. *

- 1 Oblatio debet esse realis: nam verbalis non relevat.
- 2 Verba non sufficiunt vbi opus est factio.
- 3 Verbalis obligatio procedit & operatur in rebus immobilibus.
- 4 Verbalis obligatio operatur quo ad retractandum venditionem pignoris facta per creditorem.
- 5 Debium intricatum non eget obligatione sed

- interpellatione.
- 6 Promissum, vel debitum conditionale non est ante conditionis eventum offerendum.
- 7 Oblatio debitoris stat in arbitrio creditoris.
- 8 Oblatio verbalis prodest si debitor teneatur solvere in alieno loco.
- 9 Oblatio valida presupponit locum congruū & tempus.
- 10 Oblatio debet esse pura.
- 11 Conditio extrinseca obligationi vel depositioni apposta reddit illam inefficacem.
- 12 Actus purus differt à conditionali.
- 13 Obligatio, vel consignatio, seu sigillatio qualiter & quando fieri dicatur.
- 14 Signatio cuius sit effectus.
- 15 Consignatio in pecunia requisita, an etiam requiratur in rebus mobilibus.
- 16 Oblatio debet esse specialis: generalis enim non relevat.
- 17 Oblatio debiti debet esse totalis & integra: creditor enim non tenetur recipere partem debiti.
- 18 Solutio particularis maxima incommoda solet offerre.
- 19 Creditor quo casu teneatur partem debiti sibi oblata recipere.
- 20 Solutio particularis admittitur in pia causa & in libertate.
- 21 Lex si. ff. qui mo pig. vel hyp. sol. duas recipit restrictiones.
- 22 Emphyteuta prediorum & patrimonij Censuræ admittitur ad particularem solutionem: sicut in emphyteuta priuati.
- 23 Creditor recipiens duos fideiussores pro vno debite, an vno absente teneatur recipere particularem solutionem tangentem vnum fideiussores.
- 24 Compensatio particularis admittitur.
- 25 Solutio particularis potest fieri publico exactori ipso volente.
- 26 Debitum legū dispositione potest particulari solui.

Obligatio

- 27 Oblatio debiti debet fieri fieri.
- 28 Depositaris, an possit reddere depositum deponere.
- 29 Creditori contra depositarium ad petendum depositum competit actio vtilis depositi & in rem.
- 30 Debitor, an liberetur vnicā obligatione, vel si plures teneatur offerre.

¶ Secunda pars tertij membri. v. partis principalis.

Equitur secun-

da pars tertij membri. vi. delictet qualiter & quomodo obligatio sit facienda.

1 & in hac secunda parte. ¶ Primò pone vnā regulā. q̄ verbalis obligatio non relevat, sed debet esse realis. l. qui decē. ver. idē respondet. in fi. ff. de solu. & plenē p Bar. in l. p̄tor. §. si q̄ paratus. ff. de no. oper. nun. vbi Bar. dicit q̄ oēs. ll. q̄ dicit q̄ debitor debet esse parat⁹ solvere, debet intelligi q̄ debitor debet ire cū denarijs in manu, aliās nō dicit obtulisse, nisi in vno casu q̄ est in l. pe. ff. de resc. v. no. gl. in l. si residuū. C. de distrac. p. de quo dicit. j. in ij. fal. hui⁹ regulē.

¶ Eadē regulam firmat Bal. in ti. fi. de feu. sue. cōtro. inter do. & agna. §. liber. & Bart. in l. acceptā. in ver. venio ad. q. C. de vsur. & latē Mathesi in suo no. cxxxij. incip. no. q̄ vbi q̄ debet offerre & C. & lati⁹ Alex. in cōf. cxxx. in cau. fa. strazarolorū. iij. vol. in. iij. col. in ver. Nō obstat q̄ dicit & c. ¶ Et facit quia vbi opus est factio verba nō sufficiunt vel per gl. in. c. pastoralis. in gl. fi. de offi. ordi. & gl. in. c. vt circa. in ver. p̄finito. de electio. in. vj. eadē regulā ponit Alexā. in l. si mora. in. iij. col. ff. sol. ma. ¶ Et hāc regulā ampla primo: vt pcedat etiā si

obligatio esset realis puta: q̄ offerens haberet pecuniā in mansu dicitā talis obligatio nō valerit, nisi ducta pecunia extrahatur de marsupio, & numeretur corā testibus, & postea reponatur in marsupio ita optimē declarat Barto. in l. cum seruus. ff. de cōdi. & demō. Nā aliās nō constaret qd offerretur corā possit dubitari qd sit in marsupio: vt in simili dicit text. in l. j. §. sic illa. ff. de positi. & firmat Bald. in d. l. acceptā. in. ij. no. posito super ver. cōsignatā. & habet per Ange. de are. in fi. qu. mo. t. obli. §. fin. & ita etiā refert & sequitur Alex. in d. l. acceptā. in apo. ad Bart. & idē Alexā. in l. si mora. in. iij. colū. in ver. iuxta prædictā ad de. ff. sol. ma. Ex q̄bus inferit q̄ Imo. & Pau. in locis de quibus ibi videntur malē fuisse loquuti nō indistinctē dixerunt obligationem factā in marsupio valeat: si creditor recusauit recipere: q̄a potuit tantū pars debiti esse in marsupio, quo casu creditor nō tenebatur illā recipere. l. quidā aestimauerūt. & ibi per docto. ff. si cert. peta. & ideo videtur licitē recusasse. ¶ Potest tamē secundū Alexand. sustineri opinio Imol. & Paul. de cast. quando creditor recusauit vel recipere solutionē aliquo modo: etiā q̄ in marsupio esset totum creditū. ¶ Ista autem regula declarata & ampliata (vt s̄.) recipit sex limitationes notabiles: quas ponit Alexand. in d. l. si mora. quas succinctē referat. ¶ 1 Primò, igitur limitatur: vt nō habeat locū in obligatione rei immobilis: quia in illa sufficit verbalis obligatio. l. iij. post prin. C. quādo & qui. quar. pars debe. lib. x. & ibi Bart. & text. in autē. dos. C. de dona. ante nup. & ista prima limitatio declarat secūdū Bald. in d. l. acceptam. in prima oppo. vt procedat quādo offerretur rē immobilē aliās

ficus

fit Alex. & idē est si mittat vnū cū offerente cui soluat argu. l. j. §. marito. & §. illud. ff. de lib. agno. ¶ Sed iudicō requiritur q̄ obligatio fiat congruo loco & tēpore alias non releuat vt est text. & ibi Barto. in. l. si solutus. ff. de sol. & idē dicit Bal. in. d. l. acceptā. in. ij. q. q. obligatio facta de nocte non dicitur facta loco congruo: allegat. l. more Romano. ff. de feriis. ¶ Idē etiā tenet Saly. ibi. in. ij. oppo. Ad dē q̄ si obligatio fiat ante tempus adiectū solutioni fauore creditoris dicitur facta tempore incongruo per. l. itē illa. in. prin. & ibi gl. ff. de cost. pecu. & p. l. si ita relictum. §. Pegasus. ff. de leg. ij. & per. l. cū qui alius iabolenus. ff. de an. leg. Idē etiā est si obligatio fieret tēpore quo creditor sequitur funus familiare argu. l. ij. ff. de in ius vocan. & ita tenet Saly. in. d. ij. oppositione. ¶ Illud autē q̄ dixi. q̄ de nocte nō potest fieri obligatio, limita, nisi nox esset vltima pars tēporis adiecti per debitore ad soluendum: quia etiā vltimū momētū tēporis prædicti currit ad beneficiū debitōris. l. q̄ hoc anno. ff. de ver. ob. & tali casu potest fieri obligatio de nocte: vt tenet Saly. post Guil. de eun. in. l. non minore ad. v. C. de tranfac. Intelligendo tamen nisi creditor esset paratus prorogare dilationem in diem crastinum, vel esset periculum aperire ostiū propter inimicitias, vel quia locus ille erat infidiosus vt ibi declarat Salycē. ¶ Locūs autem incongruus exēplificari potest si obligatio fieret creditorī peregrinanti, vel in loco non conuento: vel nō destinato solutioni tacitē vel expresse vt. l. qui Romæ. & ibi bona gloss. in. versicū obtulerit. ff. de verbo. obligatio. & not. Saly. in. d. l. acceptam. in. ij. opposi. ¶ Intellige tu prædicta, nisi. debitor offerens in congruo loco, vel tempore offerret non solum

fortem principalem: sed etiā omne interesse: quod præterdere posset creditor ratione loci & temporis incongrui: quia tunc creditor tenetur recipere dictam obligationem: ita tenet Barto. in. d. l. qui Romæ. in. prin. dicens ita probari p̄ text. ibi in. ver. de tracta. & facit text. in. l. fideiusor. ff. de doli excep. & inuict gl. in. d. l. qui Romæ. in. ver. obtulerit & doc. ibi trāscent cum Bar. excepto. Rarpha. qui tenet cōtrariū: sed Alex. ibi in. j. col. defendit opinionē Bart. ab impugnatione Raph. & aliter etiā eā defendit ibi Ias. in. ij. & v. col. sequēdo solutionē & defensionē quā ibi ponit Paul. de ca. & Bessutus: vt ibi late per eum. ¶ Possēt etiam hic discuti, an pro ista obligatione faciendā debitor teneatur ire ad domum creditoris? Sed quia ista materia ordinariē scripta est per gl. & Bar. alios in. d. l. item illa. ff. de consti. pecu. & per Saly. in. d. l. acceptā. & parū esset addendū corū dictis & etiam est materia remota à nostra pignoris & hypothece ideo illā obmittit remittendo me ad notata in dictis locis: & aliquid habetur per Alex. in. cōsi. xcij. primo vol. iij. col. vers. i. & q̄ ita debeat intelligi & in. cōsi. xlj. iij. vol. visis & optime discus. in. ij. col. & c. ¶ Tertio, requiritur q̄ obligatio sit pura & non cōtineat cōditionem extrinsecam sed intrinsecam sic: puta quia emptor offerat pretium venditori sub conditione, si res vendita sibi tradatur: ita tenet Bald. in. d. l. acceptam. in. iij. q. per iura quæ ibi allegat. ¶ In hoc tamen est aduertendum quod si in obligatione & depositioe apponatur ipsa conditio intrinseca, & sic obligatio valeat & operetur plures effectus de quibus. ¶ tamen non operatur quod emptor qui obtulit & depositum interim sit liberatus ab obligatione pretij: quia

taliter

taliter deponendo non deponit animo abdicato: a se dominium illius pretij: sed deponit ad effectum vt sibi res traderetur ita no. Bar. in. l. si solutus. ad fi. ff. de solu. & sequitur Bald. in. d. l. acceptam. in. iij. q. ¶ Sed quando in obligatione & depositioe apponitur cōditio extrinseca: tunc talis obligatio & depositio nullum effectum operatur. Sed dicitur in congrua: puta si in obligatione requirā mihi per aduersam partē aliquid fieri: ad quod de iure non cogitur ita tenet Fran. de cur. in. cōsi. xxxij. visis & diligenter. & c. in. ij. col. in. versic. Nec obstat mouetur argu. text. in. d. l. si solutus. & in. l. mora. in. prin. ff. de vlor. & habetur per Alex. in. cōsi. xxvj. visis & diligenter in. vl. col. in. versic. §. quia in. d. l. v. ¶ Et facit ad prædicta: quia actus purus dicitur diuersus ab actu cōditionali: vt probatur in. l. j. §. quis simpliciter. ff. de ver. ob. & ideo dicit Alex. in. d. l. j. §. si quis stipulanti. in. ij. colum. quod qualitas diuersa facit censeri rem omnino diuersam per. d. §. si quis simpliciter. intelligendo tamen (vt etiam dicitur in. xi. §.) in conditione extrinseca à natura actus, secus autem est in conditione intrinseca, sicut inserta ex natura actus secundum Aug. & Imo. in. l. qui liberis in. prin. per illum text. ff. de vulga. & pupil. & no. Alexan. in. d. l. j. §. si quis simpliciter. in. pri. col. per quod ibi insert ad. q. de eo qui simpliciter habet respondere positionibus, ita disponere statuto. Nā si respondeat sub conditione extrinseca non dicitur respondere simpliciter: secus autem si in responsione insereret cōditionem intrinsecam quæ est de natura actus vt ibi late per eum.

¶ Quarto, requiritur aliquando ad aliquos effectus de quibus. ¶ suo loco dicit: q̄ obligatio fiat cum depositioe & obigna

tionē, seu consignatione vt est text. in. l. obignatione. C. de solu. vbi gl. pri. suppleudo ad text. in quo simpliciter dicitur de obignatione: supplet glo. depositioe & obignatione facta præsentibus testibus iuxta. d. l. acceptam. & sic glo. ibi non stat expositiue vel declaratiue. l. q̄ obignatio dicitur fieri per depositioe & obignationem: vt quidam volebat aliās intelligere: sed stat suppletiuē (vt dixi) & probatur in. d. l. acceptam. quam glo. allegat in. ver. consignatam vbi text. vult quod vltra obignationem fiat consignatio & depositio. & est text. in. l. iij. C. eo. vbi text. vult quod nō sufficit deponere & obignare pecuniam nisi præcedat obligatio. Ad idem text. in. l. si creditor. c. tit. vbi text. q̄ ista tria requiruntur: videlicet obligatio, obignatio, et depositio: ad idem text. in. l. si à te. C. de pact. inter empr. & vendi. & in proprijs terminis pignoris & hypothece est text. in. l. j. C. qui pot. in pig. hab. & q̄ ista tria requirantur ad aliquos effectus operandum tenet Bar. in. d. l. acceptam. in. discursu post glo. ibi & Bald. & Salycē. ¶ Et obignatio, seu consignatio, vel sigillatio fieri dicitur quando pecunia numerata prius clauditur in sacculo, & sacculus sigillo vel signo obignatur vt est text. in. l. i. ff. de lege commiss. & text. in. l. j. §. si pecuniam in sacculo. ff. de posi. & in. l. die sponfaliorum. §. fin. eo. tit. ¶ Et ratio differentie inter obligationem & depositum sine obignatione: & obligationem & depositum cum obignatione est: quia quando pecunia offertur & non signatur, sed ad numerum deponitur transfertur possessio dominium, & periculum illius in depositarium: quia tenetur ad tantundem in genere: & videtur deposita, vt certa quantitas & data videtur licentia depositario vendi illa: sed quando

quoniam deponit signatam sacculo non transferri
possessio neque dominium in depositarium &
est periculo deponētis: & non est pmissa
licetia viciū ipsi depositario: imo si vti
tenet furti ita colligitur ex no. p. gl. in d. l.
dicē sponsaliorum. §. h. & no. & declarat
Pau. de cast. in l. si sacculum. ff. de posi.

14 ¶ Et quod signatio sit magni effectus ap-
paret: quia alibi habet quod signatio ha-
betur pro traditione rei vnde si aliquis
vendat lignū in nemore & illud signet
censetur illud traditum: vt. l. q. si neq.
§. j. & ibi gl. ff. de peri. & cōmo. rei ven-
di. & etiā signando dolū venditum cō-
fetur quis tradere vt est text. in l. j. §. si
dolu. eo. tit. & in l. videamus. §. inquli-
num. ff. loca. & ideo dicebat Bal. in au-
d. nos. data per illum text. C. de dona. an-
te. nup. quod ex signaculo cognoscimur
cuius sint res: ideo ballē mercatorum
presumuntur illius mercatoris cuius
sunt signacula, & ita refert l. in l. si
mora. in. iij. col. in versi. ij. ff. solu. mat.

¶ Concluditur ergo indubitanter quod
aliquando in oblatione & de positione
requiritur ob signatio, seu sigilla tio pecu-
nie in sacculo ad producendum aliquos
effectus de quibus. V. suo loco dicitur in
15 iij. parte huius tertij membri. ¶ Sed
dubitarunt in prædictis, an talis cōsigna-
tio, seu ob signatio quæ in pecunia requi-
ritur vt proxime dictum est requiritur
etiā in alijs rebus mobilibus, vel se-
mouētib? & Ange. in d. l. si mora. tenet
q. sic, dicens q. licet in istis rebus mobi-
libus, vel se mouentibus (vt puta) in
equo non cadat vera ob signatio in sac-
culo prout fit de pecunia vt no. gl. pri-
in d. l. si mora. tamen bene cadit deposi-
tio vt. l. j. §. quæ depositis. ff. de posi. sed
Roma. ibidē voluit q. licet in istis reb?
non cadat consignatio in sacculo ad mo-
dū pecunie: tñ q. debeat saltem aliquo

signo signari & deponi, prout dicitur pba-
ri in simili p. tex. in l. signata. C. de fa-
bricē. l. i. xj. & in l. decernim. C. de aqua
ductu, & in l. iij. C. de ser. fugi. & in c. si
iudex. de sentē. excommu. li. vj. ¶ Et p.
ista opinioe Roma. pōderat Alex. in d.
l. si mora. in. iij. col. tex. in d. auf. dos. da-
ta. C. de dona. an nup. in ver. signo in-
positio. & cū ea trāsīt limitando tamen
illam quādo esset tale animal quod ab
alijs facie dignosē possēt: quia tūc rei
demōstratē ex se frustra alia adijcere-
tur demonstratio per. l. j. in fi. ff. de do.
prelega. pro quo etiā facit illud quod
alias solet dici de Gallopresso q. fuit bi-
dellus Azo. secū dū gl. in l. hac cōfultis-
sima. in gl. iij. C. q. testa. facere pos. vide
licet q. ex quo dictū nomē erat de se no-
tissimū nō fuit necessaria ad illud alia
demonstratio vt ibi per doc. & p. Bar. &
alios in l. j. ff. de libe. & pos. & ista nota:
q. vt infra declarabitur in. iij. pte. hui?
tertij membri ad aliquos effectus neces-
saria est ista oblatio cum ob signatioe:
& tamē ca. fiduci modernis istud nō ob-
seruāt: sed putāt q. ad oēs effectus suffi-
ciat oblatio & de positio: qd non est ve-
rum, vt patet ex prædictis & infra dicitur
16 dis. ¶ Quinto, requiritur q. oblatio sit
specialis: & non sufficit generalis vt
ista verba offero me paratum facere &
adimplere omnia ad quæ de iure ten-
eor quod debitum est liquidum vt colligi-
gitur ex no. p. Barto. in l. pen. quæ incipit
creditor ad fi. ff. de distrac. pigno. & fir-
mat Imo. in l. prator ait. §. si qs para-
tus. ff. de no. oper. nun. & refert & se-
quitur Alexan. in apo. ad Barto. in d. lere-
ditor: & ista expressē tenet Aret. in cōsi-
cxlj. ex facto pponitur in vlti. colū. in
17 verbi. ad vltimū dubium. ¶ Et Et faciūt
ad similes ea quæ notantur p. Alex. l. al.
& alios in l. ita stipulatus. la. grāde in pri-
& ij.

& ij. col. ff. de verb. oblig. dum colligitur
ex ibi no. q. verba generalia nō inducūt
obligacionē & vt vulgo dicit non sunt
applicatoria, sed seruiunt de vento cū
cōcor. de quibus ibi per eos. ¶ Quæ ta-
men intelligēda purarē, quādo oblatio
fieret in genere: nō habita relatione ad
aliquid instrumentū vel ad alium certū:
sed indeterminatē dicēdo offero me pa-
ratū facere oīa ad quæ de iure teneor: 18
q. q. generalis & indefinita loquutio
nō potest referri, nisi ad vnum, & quipol-
let orationi singulari, & gñalis dispositio-
tio: quæ nō potest verificari, nisi in vna
specie reputatur specialis vt habetur
per doc. & maximē las. multa fo more
cumulantem in l. nominatim. ff. de lib.
& pos. vnde si aliquis offerret se paratū
facere omnia ad quæ tenet vigore talis
instrumenti puta mutui vel depositi in
quo est obligatus ad centum: putarem
quod talis oblatio, seu verbalis tātum,
seu realis tantum esset congrua ad ope-
randum illos effectus qui de iure resul-
tant ex huiusmodi oblationib?: de qui-
bus dicitur. j. in. iij. parte: cum perrela-
tionem ad instrumentū reputatur specialis.
¶ Et facit q. expressum per verba
generalia per relationem ad certā spe-
ciem dicitur specialiter expressum: vt
l. h. C. quōd cū eo. & habetur per Bart.
Alexan. & las. in l. j. ff. de vulga. & pup.
& in l. prator ait. in prin. ff. de no. oper.
nun. Non tamē dico q. ista oblatio pos-
sit operari in casibus in quibus requiri-
tur depositio & consignatio: sed solum
in casibus in quibus sufficit sola obla-
tio vel verbalis vel realis: super quo ta-
men cogitabatur quia non inuenio per al-
17 quem examinari. ¶ Sexto, requiritur
q. oblatio fiat de toto debito Nam nisi
toto offeratur creditor nō cogit recipere:
vt est optimus tex. in l. tutor. §. Lu-

cius. ff. de vsur. & tex. & ibi no. in l. acce-
ptā. C. de vsur. tex. & ibi gl. & doc. in l. q.
Roma. in prin. ff. de ver. obl. & in l. si
ita qs. §. Scia cauit. e. ti. Saly. in l. semel
mora. in. iij. car. in prin. col. in. ix. conclusio-
ne negativa ff. fo. ma. tex. & ibi gl. &
omnes in l. quidam æstimauerunt. ff. si
cred. per. & habetur per Alexan. in cōsi-
lxxxv. iij. visis in pen. col. nu. 18. vj. vol-
¶ Et ratio istius conclusionis est: quia
particularis solutio non minima inco-
moda solet afferre. l. planē. ff. fami. ere. &
istam cōclusionem pro regula ponit
las. post alios in d. l. quidam æstimauerunt.
in. iij. colū. & corroboratur tripliciter
fundamēto vt ibi p. eū. postea vnde am-
pliat eam duobus modis. ¶ Primo, vt
procedat etiā si solutio esset faciēda in
diuersis debitis ex eadem tñ causa: vt. l.
iij. §. si reddita. ff. cōmo. gl. & ibi Bar. in
Lelegant. §. nō solum. in fi. ff. de dolo.
¶ Secūdo, ampliat vt pcedat etiā econ-
uerso. l. vt. nec creditor possit agere de
bitore ad faciendum particularem so-
lutionem per allegata ibi per eū. quod
etiā ante eū tenuit ibi Alexan. in fi. in
versi. quærit etiā in hic Gul. de cū. quid
contra. ¶ Tu ultra eōs amplia tertio
modovt oblatio non solum fieri debeat
de toto debito principali: sed etiā de in-
teresse, alias nō pdest: & creditor nō co-
gitur recipere sine interesse vt p. Bart.
in l. sed. & si alia. ff. de consti. pecu. & p.
Bal. in d. l. acceptā. in. vj. oppositioe &
in. xvij. q. & p. omnes in d. l. quidā æsti-
mauerunt. ¶ Quinto, amplia vt regu-
la procedat, si vltra sortē & interesse nō
offeratur etiā expresse liris, & ipsa ga-
bella soluta per creditorem vt expresse
vult Saly. in l. iij. C. si anti. credi. p. text.
in l. emptor. in prin. ff. de rei vend. & in
l. h. §. in cōputatione. C. de iure delibe.
¶ Quinto, amplia vt regula procedat
Anto. de fa. de pi. & hyp. s. etiā

etiā si offerat res debita sed tamen deteriorata: si ultra re non offerat et æstimatio deteriorationis rei: aliam enim creditor nõ cogit recipere: licet sponte pro sit recipere vt. l. eleganter. §. nõ solu. ff. de dolo. & habetur per Bal. in. l. ij. C. de dolo. ff. de condi. fur. ¶ Fallit autem dicta regula secundum Ias. post Alexan. in. d. l. quidam æstimauerunt vnde cum modis: ego autem addam aliam: & sic erunt duodecim fallit. ¶ Primo, dicitur fallit in casu. d. l. quidam æstimauerunt. videlicet quod res constituta partem debiti & illa offert, & aliam partem negat: nam tunc obligatio valet & cogitur creditor illam acceptare & super alia parte negata litigare: & hoc nisi creditor haberet probationes paratas in promptu super toto puta per instrumentum quia tunc obligatio nõ releuaret in pte ita tenet Roma. Alex. & Ias. in. d. l. quidam æstimauerunt. ¶ Et ratio est: quia ex hoc detegitur quod negatio prout fuit calumiosa: & quoniam negatio prout ita tenet in prin. ff. de transac. ¶ Secundo, fallit in illis admissis particularibus solutio secundum Alex. & Ias. in. d. l. quidam æstimauerunt per allegata per eos. ¶ Quarto fallit quoniam a principio fuerunt debita ex diuersis causis promissa vni creditori quia tunc si vnus tantum offerat cogit creditor illud recipere: vt est text. & ibi Bart. in. l. si. si. qui. mo. pi. vel hyp. sol. & no. Bar. Alex. & Ias. in. d. l. quidam æstimauerunt. nõ tamen intelligas quod creditor cogatur dimittere per hoc pignora: imo potest illa retinere pro alio credito vt no. in. d. l. si. & in. l. vni. C. etiā ob chi. pecuniā: sed intellige tantum respectu incommoditatis quæ refertur in particulari solutio: quia isto casu cessat iste respectus. ¶ Et in super dispositio. d. l.

si. recipit duas restrictiones: prima est quando a principio fuit vnus debitor: quia fuit acquisitio defuncto: postea autem fuit diuisum inter hæredes pro hæreditarijs portionibus iuxta l. ij. C. de hære. actio. nõ si illud in diuisione fuit assignatum vni ex hæredibus iudicabitur vt vnus licet ipso iure p. l. xij. tabularum fuerit inter eos diuisum: & licet durante dicta diuisione potuerit pro parte solui vni ex eis tamen nõ poterit modo solui pro parte: sed debet totum solui ei cui fuit totum adiudicatum: ita singulariter tenet Bar. in. d. l. si pignori. circa medium. ff. fami. ercisc. per tex. ibi in versi. contra quoque secundum intellectum Pet. & Bar. ibi: & itud dicit Alexan. in. d. l. quidam æstimauerunt esse diligenter notandum. ¶ Secundo modo restringitur dispositio. d. l. fina. vt procedat quoniam sunt plura debita principalia: secus autem si vnus sit principale, & aliud accessorium: puta fortius & vsurarius: quia tunc nõ potest vnus vel offerri principale sine accessorio inuito creditore: ita tenet Albericus de ro. fa. in. d. l. quidam æstimauerunt. per text. in. l. tutor. §. Lucius. in versi. ceterum & vsurarius iunctis verbis sequentibus. ff. de vsur. cum quo transit Salyc. in. l. ij. C. de solu. & eos sequitur Alexan. in. d. l. quidam æstimauerunt. in vlti. col. & corroborat vt ibi. Et etiā Ias. ibi quicquid cotrarium voluerit ibi Pau. de cast. qui mouebat p. d. l. j. cui responderet Alexan. quod nõ obstat: quia illa non loquitur de solutione facta inuito creditore prout sunt termini nostri: sed eo volente. ¶ Quinto, fallit secundum Alex. Ias. & alios in. d. l. quidam æstimauerunt in casu. l. placuit. in princ. C. de colla. fundi patri. lib. xj. quæ lex secundum Alex. ibi nõ loquitur in debitoribus tributorum: vt gl. ibi dicit sed in emphyteuta prædiorum & patrimonij

Cæsar

Cæsaribus cum quo princeps vult hac humanitate vt admittat ad particularem solutionem dummodo in tribus vicibus in fra annum soluat totum: secus autem est in emphyteuta alterius priuati: quia ille tenet totum soluere in simul totum canonem, & nõ potest diuidere secundum Ias. ibi in. l. iij. l. mi. Item fecus etiā est in collectis: quia etiā in illis nõ admittit particularis solutio secundum Bal. in. d. l. quidam æstimauerunt. quæ sequitur ibi Alex. ¶ Sexto, fallit d. reg. secundum Alex. & alios in. d. l. quidam quoniam factum diuisum fuit sub pœna deductum in stipulatione prætoris: quia tunc si pro parte non impletur committitur quide stip. pœnalis in solidum merito iure: sed si pro parte impletur vel offeratur tunc de æquitate obstat exceptio. & sic iste est vnus casus in quo admittitur obligatio pro parte inuito creditore: & p. illa parte operatur excusatio in pœna iste est text. nõ secundum vnus intellectum in. l. si seruus. §. si plurius. ff. si qs. cau. & est ille casus prælis in prætorij stipulationibus: quia in alijs si totum factum nõ adimpleatur committitur pœna in totum contra principale. pmissoribus cum effectu exactio: nisi licet pro parte tantum fuerit contra ventum per tex. in. l. iij. §. cato. ff. de verb. obli. licet in hæredibus principalis promissoris quando sumus in facto diuisum nõ committatur pœna contra omnes in solidum vno cõtrafaciente: sed in factio in diuisio sic: vt in. d. §. cato. p. Bar. & Alex. & etiā in. d. §. si plurius. per glo. ¶ Alex. & alios. ¶ Septimo, fallit d. regula in eo qui pro suo debito dedit duos fideiussores: qui effectualiter in solidum conueniri nõ possunt: sed quilibet pro virili. Nam isto casu debitor admittit ad solutionem vel obligationem partis tangentis vni ex dictis fideiussores volendo soluere nomine dicti fideiusso

ris: secus autem si vellet soluere nomine suo proprio: & hoc poterit facere inuito creditore: vt est text. secundum vnus intellectum gloss. approbatum in. l. in his §. si duos. ff. de solu. qui nõ est alibi secundum Bald. in. l. pro hæreditarijs in prima col. C. de hære. actio. & in. d. l. acceptam. in. vij. oppo. & ita tenent Alex. & Ias. in. d. l. quidam vbi Ias. in. v. limiti assignat rationem. ¶ Octauo, fallit secundum Ias. ibi in compensatione: quia admittit particularis compensatio, licet secus sit in solutione. etiā & ibi no. Bart. C. de compen. & de hoc videtur de rationem per Ias. ibi. ¶ Nono, fallit regula secundum Ias. vbi. iij. in exactoribus publico cui potest fieri particularis solutio ipso volente: & præiudicabit rei publicæ inuite. l. h. & ibi Bart. C. de apo. publi. l. ix. ¶ Decimo, secundum Ias. fallit quando debitor promissit soluere in pluribus locis: vt. l. iij. §. si quis ita el primo. & ibi Bart. ff. de eo quod cer. loco declarado: vt ibi per Bar. quando certa loca expressè & limitate sunt adiecta: secus si omnia loca generaliter essent adiecta vide ibi. ¶ Vndecimo fallit secundum Ias. quoniam pro potentiam debitor non potest soluere totum per text. in. c. O Joardus & ibi Imol. & Abb. de solu. ¶ Duodecimo, fallit ultra alios quando illud quod debetur: debetur ex dispositione legis: quia tunc admittitur solutio partim in vna re, & partim in alia: & sic in diuersis corporibus ite partim in pecunia; & partim in vna specie tenet imo. in. l. si inter. §. officium. ff. de aqua plu. arc. & sequuntur Alex. & Ias. in. l. in executione. §. j. ff. de verb. obli. & hoc modo pcedit secundum Ias. illud quod no. in. l. ij. §. & harum. eo. rit. d. ubi dicitur, quod quantitas liberatur a parte soluedo partem, & quod postea potest da

6 ij re

re pro residuo debiti tot de rebus suis insoluitum, iuxta aut. hoc nisi debitor. C. de solu. Nā ideo istud ibi toleratur: quia solutio procedit ex dispositione legis, & non voluntario facto hominis: re gula ergo procedit quando solutio est in obligatione ex dispositione hominis &c. ¶ Septimū, requiritur, quod quādo vltra obligationem est necessaria obsequatio & depositio quod talis depositio fiat apud aedem sacram vel apud illum de positarium quem iudex competens elegerit: vt est tex. in. d. l. acceptam, & hoc requiritur ad effectum: vt debitor offerens reddatur ex toto securus: nam si electio fieret de alio nūmulario vel alia persona idonea: per debitorem vel creditorem nō esset idem: quia si creditor eligeret, pecunia esset apud eum periculo creditoris: si autem debitor eligeret depositarium: & tūc si creditor fuit in mora recipiendi pecuniam ei oblatam: & ideo co recusante electus fuit a debitore depositarius: periculum erit ipsius creditoris: sed si debitor fuit in culpa in ipsa oblatione: quia forte non congruo loco, vel tēpore, vel apposuit conditionem extrinsecā, vel non obtulit integram quantitatem vel aliter ipsa oblatio peccauit, & periculum erit debitoris si autem neuter fuit in culpa: & tunc si debitor elegit depositariū ex se: & etiam isto casu erit periculum debitoris: quia mala electio dicitur esse in culpa eligentis & ei imputatur. iste est tex. in. l. si soluturus. ff. de solu. & ibi declarat Paul. de ca. post Bart. ibi. ¶ Et hunc vltimum casum: quando .i. neuter fuit in culpa, & debitor, elegit; intellige tu, nisi esset electus talis depositarius, de quo omnes diligētes verisimiliter cōsenserunt: quia tunc valeret depositio cum nulla possit imputari culpa deponenti. ita fir-

mat Bar. in. d. l. si soluturus. & sequitur Bald. in. d. l. acceptam. in. ix. q. & ita putandum quāvis Bar. in. d. l. acceptam in fine. voluerit quodd depositū factum in alio loco quā in loco ibi determinato quando est depositū iudiciale non valeat per tex. in. l. ij. C. de vsur. secundum vnam lecturā: quia illa lectura non videtur vera: sed vera lectura illius tex. est quod depositio facta non procedente legitima oblatione non releuat: ita intelligit ibi Saly. post gl. fi. ibi: & semper vidi ita praticari. .i. quādo iudex non vult eligere depositariū, ille qui offert eligit & valet depositum: etiā quod non eligat aedem sacram. ¶ Et prædicta intelligit semper dummodo persona quae eligitur in depositarium sit talis quod contra eam sit facilis exactio vt no. Bal. & Saly. in. d. l. acceptam. in prima colū. ¶ Adde etiam prædictis quod iudex potest eligere seipsum in depositarium: vt not. Fulgo. in. l. si fideiusor. §. fin. ff. qui satis. cog. per illum tex. & refert Alexand. in. d. l. acceptam. in prin. in apoll. ¶ Ad Bal. ¶ Oñauo, requiritur quod oblatio fiat præsentis: aliās si sit absens requiritur citatio, vel proclama quod compareat ad recipiendū oblationem & videndum fieri depositum: vt per Bar. in. l. si reus paratus. ff. de pcur. vbi ponit causā quia debet vti debitor quā non extat seu nō appareat persona cui debet fieri solutio ad euitandum pernam, vel morā: vti ibi per eum cum concordantijs allegatis ibi per Alexā. qui sequitur Barto. & ratio est: quia oblatio debet fieri ei qui potest recipere, vt per Bal. in. d. l. acceptam. in. iij. q. & faciunt no. per Bar. & alios in. l. de pupillo. §. si quis ipsi. in. xvj. q. 6. ff. de no. oper. nun. ¶ Nōdō, quādo cum oblatione requirit obsequatio & depositio: ad hoc vt fortiatu suum effectum, requi-

requiritur quod depositum dimittat apud ipsum depositariū. Nam si debitor qui obtulit obsequauit & depositum antequam creditor illud assequatur recipiat a depositario depositum fingitur nunquam facta depositio & nihil profuit debitori, quod est satis mirabile: quia per oblationem consignationē & depositionem erat actio extincta & debitor fuerat consequens liberationem: vt. l. obsequatio ne. C. de sol. & actio semel extincta non reuiuiscit. Lquis res. §. aream. ff. de solu. & tamen isto casu est secus & ista conclusio probatur per not. per glo. in. d. l. acceptam. in glo. pe. & ibi firmat Bart. in versu. item contra hoc oppono. & sequitur Bal. in. j. col. in versu. in tex. ibi receperit. dicens quod actus recuperationis de positū tollit effectum depositionis & al legat. l. sed reuocata. ff. de iure fisci. & 2. ita etiam tenet ibi Saly. in. iij. q. ¶ Ex quibus inferitur quod depositarius potest restituere depositum deponenti: quod tamē procedit re integra id est antequam creditor habeat illud ratū & perat sibi solui a depositario vel ei aut deponenti denuntiat iuxta not. in. l. iij. C. de noua. tunc enim nō potest restitui deponenti ita no. Bal. in. d. l. acceptam. in. j. colū. in. 2. d. ver. in tex. ibi receperit. ¶ Et creditori contra depositarium ad petendum depositum datur actio vtiles depositi & etiam vtiles in rem vt no. glo. in. d. l. acceptam. in ver. actione. cum qua transit ibi Bar. in fine & eam approbat Saly. ibi in. ij. q. ¶ Et contra huiusmodi depositaria electum per iudicem potest agi summam sine figura iudicij, & sine libello executio officio iudicis. arg. tex. in. l. eū. ff. de in ius vocan. Ita tenet Bal. in. d. l. acceptam. in. j. col. quem sequitur ibi Saly. in. j. col. in ver. dicit tamen Bal. & addunt Bald. & Saly. hoc esse verum &

etiam si depositarius esset clericus: quia contra talem depositarium non agitur per modū iudicij: sed executiū in consequentium iudicij suscipi contra debitorem: & hoc per tex. in. d. l. acceptam. in versu. sanctas aedes &c. ¶ Vltimō, circa istam secundam partem huius tertij membri dubitatur, an sufficiat vna tantum oblatio: an vero plures requirantur: & breuiter dicendum est quod vna tantum sufficiat ita tenet Barto. Alexā. & alij in. l. de pupillo. §. si quis ipsi pratoris. in. j. col. ff. de no. oper. nun. ita etiam tenet Bart. in. l. qui Romā. §. Scia. in. ff. de ver. oblig. & sequitur ibi Iaso. post alios in. j. & tenet Bald. in. l. pe. C. de condi. infer. ¶ Fallit tamē hæc conclusio in. l. iij. ff. de pigno. actio. de quo. j. suo loco latius dicitur. Item saluti nonnullis alijs modis: vt per Alexā. in. d. §. si quis ipsi. in. ij. col. vbi vide: & per hæc est expedita ista secunda pars istius iij. membri. ¶ Sequitur modo. iij. pars istius iij. membri in qua venit tractandū de effectibus ipsius oblationis.

* Summarium. *

¶ *Oblatio verbalis que dicitur.*

Oblatio realis que fit extraiudicialiter, quod operatur.

Oblatio debite etiam sine consignatione liberat a pena caducitatis.

Oblatio realis casus debitoris actionem pignoratitiam contra creditorem ad repetendum pignus.

Venditio pignoris an per oblationem debitis reuocari possit.

Oblatio iudicialis que dicitur.

Oblatio iudicialis etiam absque depositione & obsequatione facit euari iudicium: si fiat ante litem contestationem.

Oblatio facta cum consignatione & depon-

tionem quid operetur.

9 Oblatio debitis quam creditor non vult accipere dixerit in dolo operatur.

10 Oblatio sola, in aliquam producat actionem.

11 Oblatio praesens facta imporat promissionem.

¶ Tertius pars tertij membri. v. pars principalis.

Apriendo ita hæc

tertiam partem istius tertij membri in qua ponitur effectus retulantis ex obligatione. ¶ Est aduertendum quod effectus retulantis ex obligatione diversificatur sicut sunt diversæ ipse obligationes. Nam obligatio aliquando est verbalis tantum; aliquando autem realis & ista subdividuntur: quia alia est extrajudicialis, & alia iudicialis, & alia sit cum obligatione & depositione. ¶ De singulis ergo videndum est & de effectibus singularum.

1 ¶ Et primò, circa obligationem verbalem tenetur: quæ est quando quis non habens pecuniã vel aliam rem quã prædicit offerre in manibus offert verbo tantum se paratum solvere vel præstare: de qua dictum fuit. §. in. j. parte huius tertij membri nu. 1. cū sequentibus & habetur in. l. qui cecit. §. idem responsum. in. ff. de solu. & per Alex. in. l. si mora. ff. sol. mar. & in hac dicendum est quod nulli alij retulantis effectus, nisi illi qui notatur in textu limitationibus positus per Alex. in. d. l. si mora. ad istam regulam, quod verbalis obligatio non sufficit, & ego posui. §. in. d. j. parte huius tertij membri nu. 3. cum sequentibus & inter alios effectus non tenet adhiberi effectum inpositum in. ij. l. ven. videlicet quod verbalis obligatio operatur quod venditio pignoris postea facta per creditorem potest rescindi, vt per

gl. in. l. si residuum. C. de distrac. pi. per text. in. l. p. ff. de rescin. vendi. & not. Bart. in. l. acceptam. in. j. q. & in. l. prætor. §. si quis paratus. ff. de no. ope. nu. & in. l. penul. quæ incipit creditor. ff. de distrac. pig. & per Alex. in. d. l. si mora. vbi dicit hunc esse communem intellectum ad. d. l. penult. ff. de rescin. vendi. quæius Bal. sequendo Oldr. in. d. l. acceptam. in. prima oppo. dederit alium intellectum diversum ab intellectu Bart. ¶ Et secundò, circa obligationem realem quæ sit extrajudicialiter quia. ff. ille qui vult offerre habet pecuniã in manibus & illam offert numerando & ostendendo in banco: prout docet Barto. in. l. cum seruus. ff. de condi. & demon. & in. d. l. acceptam. & no. Alexan. in. d. l. si mora. in. ij. colu. in. vers. iuxta prædictam ad. de. c. ¶ Aduertendum est quod quado dicta obligatio est facta extrajudicialiter absq; obligatione & depositione: & est ista obligatio potest producere plures effectus: primus autem qui producitur sit quod quando debitor fuit constitutus in mora ante litem contestatam illa mora per dictam obligationem purgatur vt est tex. & ibi per doc. in. l. si seruum Stichum. §. sequitur. ff. de verb. obli. & per consequens per eam impeditur venditio pignoris: quia talis venditio fieri non potest, nisi prius debitor sit in mora solvendi: de. l. cum solvenda. ff. de distrac. pi. ita declarat Bart. in. d. l. pen. quæ incipit creditor. ff. de distrac. pi. & sequitur ibi Alex. & firmat Saly. in. d. l. acceptam. in. ix. oppo. & in. iij. q. post Bald. ibi in. iij. oppo. ¶ Et istud habet locum non solum quando debitor offert, sed etiam quando secundus creditor offert primo: quia similiter impeditur venditio pignoris: vt est tex. & ibi Bal. in. ff. C. si auti. credi. ¶ Sed si mora debitoris

est

est causata per litem contestationem: tunc obligatio extrajudicialis eã non purgaret: sed opus esset vel iudicialiter offerre, vel extrajudicialiter offerre: & etiam consignare & deponere: ita tenet Barto. in. l. fed. & si alia. ff. consti. pecu. & Barto. in. l. interdum. §. si. ad. ff. de verbo. obli. & in. l. si insulam. in. j. oppo. secundæ partis principalis. ff. de verbo. obli. vbi vult quod qui vult morã purgare post litem contestatam debet offerre rem in iudicio: quia sicut mora fuit iudicialiter commissã ita debet iudicialiter commissã argu. l. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. & hoc quando mora fuit commissã per litem contestationem, aliã si fuisset commissã ante iudicium sufficeret extrajudicialiter ante offerre: & cum Bar. tenet Bal. & Ang. in locis. §. allegatis. & Sal. in. repe. l. acceptam. in. ij. q. princ. ff. sol. mar. & in. d. l. fed. & si alia. ¶ Sed in hoc cõtra Bar. tenet Imo. & Roma. in. d. l. si insulam. & Raph. in. d. l. interdum. §. si. volentes quod obligatio indistinctè purget morã vsq; ad sententiam per. d. l. si seruum. §. sequitur. Tamen opinio Bar. defendit & sequitur Alexã. in. d. l. interdum. §. si. & idem facit Iaso. in. d. l. si insulam. super. j. oppo. Barto. in. secunda parte principali. & ita etiam videtur tenere Alex. in. l. & si post tres. in. vl. col. ff. si quis cau. & ita tenent cum puto. ¶ Secundus effectus istius obligationis realis extrajudicialis est quod non solum purgat moram debitoris vt dictum est: sed etiam constituit ipsum creditorem non recipientem in mora secundo verum intellectum. l. si per emptorem. ff. de actio. emp. licet glo. ibi aliter exponat: & de hoc est clarior text. in. l. Celsus. §. fin. ff. de arbi. dum dicit quod etiam facit pœnam committi & text. iuncta glo. in. l. illud. C. de peri. & com.

mo. rei ven. & optimè declarat Alexan. in. d. l. si seruum. §. sequitur in. j. colu. in. ver. item nota quod sequens obligatio. ff. de verbo. obli. ¶ Et ex tali mora in qua creditor constituitur mediãtè tali obligatione sequitur alij effectus, videlicet quod si debitor ex natura primi cõtractus tenebatur de casu fortuito: puta quæ erat debitor generis vt. l. necedum. C. si cerpeta. & per cõsequens tenebatur etiam de leuissima culpa iuxta not. in. l. quod te. ff. si cerpeta. per talem obligationem liberat se à tali casu fortuito & tenebitur solum de dolo & de omni culpa: ita tenet Bart. in. l. qui decem. in. princ. ff. de solu. & Bartol. in. d. l. acceptam. in. ij. q. & licet ibi Bald. vult quod isto casu debitor liberetur etiam à leuissima culpa per iura de quibus ibi per eum: tamen Alexã. in. d. l. si mora. in. iij. col. dicit quod verior est opinio Barto. vide licet quod talis obligatio liberet solum à casu fortuito, & istam opin. tenet etiam Imo. in. d. l. qui. x. in. prin. & ibidem sequitur Alex. in. & istam opinionem dicit esse communem Alexã. in. d. l. si mora. reprobadò ibi Bal. plus attentè, videlicet quod talis obligatio non solum liberet à leuissima sed etiã à leui culpa. ¶ Si autem debitor ex natura cõtractus tenebatur de dolo lata & leui culpa: per huius obligationem ex qua creditor fuit constitutus in mora excusabitur à leui & tenebitur solum de dolo & lata culpa vt pbat. per tex. glo. & Alexã. post alios in. d. l. si mora. in. prin. & firmat Bar. in. d. l. q. decem. in. prin. & in. d. l. acceptam. in. ij. q. ¶ Tertius effectus istius obligationis est quod per eam impeditur mora debitoris: quia (ea facta) in mora debitor non erat prius cõstitutus in mora amplius nõ cõstitutus: vt. l. illud. ff. de pericu. & cõmo. rei ven. & habetur in. d. l. si serui. §. sequi.

s iij tur.

tur. ff. de verbo. obliga. & no. Barto. in d.l. acceptam. in. ij. q. in versu. item procedit debitori ad impediendam moram &c. ¶ Quartus effectus est qd per eam impeditur cursus vsurarum quando vsuræ nondum erant inchoatæ vt per tex. glo. & doct. in. l. si pro te. & in. l. lex prædij. C. de vsur. sed si cursus vsurarum esset inchoatus ante factam oblationem: tunc per solam oblationem nõ impeditur etiam ope exceptionis: sed isto casu ultra oblationem requiritur reconfignatio & depositio, & hoc modo impeditur ipso iure vt. d.l. acceptam. & ibi no. Bar. in. ij. q. & d.l. si pro te. l. tu tor pro pupillo. in. fi. ff. de admini. tuto. l. penult. cum glo. ff. de nau. fo. no. & ita firmat Areti. lmo. Alex. & Iaso. in. l. qui Romæ. §. Seia. in penul. col. super. g. in ver. iure que per dictos doct. reprobatur. ff. de verbora. obligatio. ¶ Quintus effectus est quod per talem oblationem impeditur etiam commissio, & incurfus pœnæ cõuentionalis si eam impeditur cursus vsurarum vt est gloss. not. in lege penultima. ff. de nau. fo. no. & text. & ibi gloss. plena. in lege Celsus. §. si in gl. in ver. non committit. ff. de arbi. & not. Bald. in. l. acceptam. in. iij. oppo. & ibi Alexand. in apo. ad Bal. qui firmat quod isto casu sufficit talis oblatio sine confignatione: & respõdet ad tex. in. l. si. ff. de lege commi. vbi interuenit obfignatio quod ibi fuit facti accidentia: & istud innuit ibi Alexand. procedere in pœna cõuentionalis: scilicet autẽ secundũ eũ est in pœna legali per tex. in. l. ij. in fine. C. de iure emphy.

¶ Sed in hoc est aduertendũ quod ad evitandum pœnam caducitatis sufficit sola oblatio sine confignatione & depositio: sicut regulariter est in alia pœna, vt dictum est per. d.l. acceptã. & d.

l. si pro te. & d.l. Celsus. in. fi. & d.l. penul. ¶ Sed ad cõsequendam plenariam liberationem ad canonem emphyteuticis: cõsuetus est nam ad hunc effectum requiritur quod emphyteuta illũ offerat, cõfignet, & deponat: ita debet intelligi tex. in. d.l. ij. in. fi. secundũ Cy. ibi & Bal. in. j. col. & Albe. post lac. de are. in. iij. colũ. & Ang. in. iij. & Saly. in vlt. col. in. fi. & sentit Spec. in titu. de loca. §. nunc aliqua. versu. xxxiij. & ibi hoc expresse firmat Ioã. and. & ita se habet communis opinio & tenendũ est secundũ Ias. in. d. l. ij. fo. 175. iij. colũ. in. ij. ver. in ea glo. no. 106. quãvis in pũcto iuris, vt ipse subdit verior videat opinio cõtraria, videlicet qd etiã ad euntã dũ pœnã caducitatis requiritur oblatio, confignatio, & depositio, ponderãdo tex. in. d. l. iij. & asig. nando ratiões de qbus ibi per eũ &c. ¶ Capiõ nunc oblationẽ iudicialem sine confignatione & depositio: que primo producit omnes effectus, quos producit oblatio extra iudicialis quos fuo per ea proximẽ retulimus. ¶ Et vltra illos producit etiam alium effectũ: quia per eam oritur actio pignoratitia directã debitori ad repetendum pignus cõtra creditorem: vt. l. si rem alienã. §. si. ff. de pign. actio. ¶ Amplia hunc effectũ habere locum etiam si dicta oblatio iudicialis fieret post litem cõtestatam: vt not. Bart. & Alexand. in. d. l. si. & Bart. Ange. lmo. & Alexand. in. l. interdum. §. si. ff. de verbo. obliga. in glo. super. ver. mora. licet fecus sit in oblatione extra iudiciali facta post litem cõtestatã, quia illa nõ sufficit per. l. sed & si alia. ff. de constit. pecu. & habetur per Alex. & alios in. d. §. si. ¶ Secundõ, amplia hunc effectum vt habeat locũ etiam si factum esset pactum inter debitorem & creditorem de vendẽdo pignore elapso ter. p. r. h. x. ad soluendum

soluendũ: quia adhuc non obstante tali pacto facta oblatio iudiciali per debitore oritur pignoratitia tex. & ibi not. Bal. in. l. iij. C. de pign. actio. & ratio est secundũ eu: quã si oblatio talis impedit ipsũ principale. i. pignus: quã illud liberat: ergo impedit etiã accessorium qd est ipsa venditio pignoris allegat. l. fundus qui Lucij. ff. de rescin. ven. & idẽ dicit B. l. esse in licentia data a lege creditori de vendendo pignus per eandem. l. & qd oblatio iudicialis liberet pignus ab obligatione hypothecaria, & pariat directã pignoratitiam debitori ad repetendum pignus: firmat etiã Bart. in. l. si debitor. ff. de solu. ¶ Restringitur autem iste effectus duobus modis: primo, quando talis oblatio fieret post venditũ pignus: quia tunc non reuocaretur per eam pignus iam venditum, vt est text. in. l. si pri. C. de distrac. pig. & ibi Bal. & alij. ¶ Secundõ modo restringitur, vt dicta oblatio iudicialis producat liberationẽ pignoris, & hypothecæ & pariat directã pignoratitiam & ad hũc effectum habeat vim confignationis & depositio nis: vt per Barto. in. d. l. si debitor. ff. de solu. fecus autem sit quoad totalẽ liberationẽ debitoris: quã per hãc oblationẽ iudicialẽ nõ liberatur debitor ad principalem obligationẽ, nec ad hunc effectum liberatõis à debito principali talis oblatio habet vim confignationis & depositio nis, imo adhuc tali oblatione nõ obstante creditor potest petere à debitore qui obtulit pecuniã sibi debitã: vt. l. acceptã. C. de vsur. Ita firmat Bar. in. d. l. si debitor. & probatur ista opinio p. tex. in. d. l. acceptã. & in. l. obligatio. C. de solu. vbi habetur qd ad consequendam liberationẽ à debito non solũ requiritur oblatio, sed etiam confignatio & depositio. ¶ Et hoc modo sunt intelligen-

da notata per Bart. in. d. l. si rem alienã. §. si. & in. d. l. interdum. §. fin. vbi Bart. vult qd oblatio iudicialis inducat liberationẽ sicut inducit oblatio confignatio & depositio extra iudiciũ factã: nõ debet intelligi respectu liberationis pignoris & hypothecæ ad effectũ p. ducẽdẽ pignoratitiam, non autẽ ad effectũ inducendũ totalem liberationem ab ipso debito principali prout melius declarat Bar. in. d. l. si debitor. ¶ Et istam declarationem Bart. in. d. l. si debitor. sequũtur Raph. eu. Alex. & Ias. in. d. l. interdum. §. si. & ita est tenendũ quãvis Cor. in cõf. lxxv. iij. vol. in l. itera. h. tenent inaduerteranter cõtrariũ, videlicet qd vbi alias extra iudiciũ requiritur oblatio, confignatio, & depositio: in iudicio sufficit sola oblatio etiã verbalis secũdem eũ: allegãdo. Bar. in. d. l. si re. §. si. & qdã alia: sed errat quã (vt dixi) cõmuni ter tenetur opinio Bar. in. d. l. si debitor quã etiã sequit Bar. in. d. l. acceptã. in. iij. co. & tanto apertius errat Cor. quã loquit de verbali oblatione: & nõ de reali. put loquuntur doc. qui tacitã de oblatione iudiciali: nõ verbalis sola non operatur, nisi effectus quos retulim. c. circa ipsam oblationem verbalẽ nume. 1. ¶ Et ad declarationẽ istius oblationis iudicialis adde, qd oblatio dicitur iudicialis si fiat in iudicio, vel qd fiat ante lit. cõtest. vel post, dũ modo fiat coram ordinario iudice: fecus si fiat coram de legato vbi tenet Bal. in. l. iunice. C. de cõpẽ. & no. Alex. in. l. si reus paratus. ff. de procura. post Bar. ibi & in. d. l. si re. §. fin. ¶ In furtis etiã ex oblatione iudiciali alius effectus: quã oblatio facta in iud. absq; alia depositione & obfignatione facit euitari iudiciũ si tñ fiat ante lit. cõtest. ita tenet Bar. Bal. & alij in. d. l. si reus paratus. ff. de procurato. & not. in. l. de perpe. &

perpe. & tēpo. acti. §. si. & in. l. si domus. §. in pecunia. ff. de lega. §. si autem talis oblatio fiat post h. contestat. purgat morā. & facti: q̄ debitor absoluitur ab obseruatione iudicij: dūmodo tam q̄n sit ante lit. cōte. quā q̄n post offeratur idē quod petritur: ita declarat Barto. & sequuntur Ang. Imo. & Alex. in. d. l. interdū. §. si. rēpōndendo ad cōtrariū. l. si infulā. ff. de verb. obli. & habetur in. d. l. si reus paratus. & est. tex. in. l. si fundus. §. in vendicatione. ff. de pig. & ibi glo. in ver. absoluedus. ¶ Amplia habet effectū declaratū vt. s. duobus modis. ¶ Primo modo q̄ oblatio prædicta habeat dictū effectū etiā si sit facta procuratori generali quī nō habet mandatū ad recipiēdū iuxta. l. hoc iure. ff. de solū. etiā in hoc casu operatur effectū prædictū: q̄a imputari debet actori q̄ nō misit procuratōrē idoneū ad exigendū vt. habetur in. d. l. si reus paratus. ¶ Secundo modo amplia. vt procedat nō solū in debitore offerente vt dictū est: sed etiā in tertio possessore conuento hypothecaria ad creditore: q̄a si ipse offerat creditori in iudicio euitat litis cōtestationē: & iudicij: per. tex. in. l. Paulus. §. fin. & ibi no. 8 Bar. ff. qui. mo. pig. vel hy. fol. ¶ Vltimo sequitur oblatio que solet fieri cum consignatione & depositione: & in hac primo dicendum est. q̄ ista oblatio producat oēs effectus quos producit oblatio realis extraiudicialis & iudicialis, de quibus dictū est. s̄. in vnaqua; ipsarum. ¶ Et vt supra dictos effectus producat etiā effectū totalis & plene liberationis vt. l. ob signatione. C. de solū. & not. Bart. in. d. l. acceptā. in. iij. q̄. & in. d. l. si debitor. ff. de solū. & vt habet in dictis locis ista oblatio habet vim etāe solutionis quo ad omnia vt etiā est. tex. in. l. j. C. qui po. in pi. hab. ¶ Et istud proce-

dit etiā si pro parte fiat oblatio. cōsignatio, & depositio: & p̄ alia parte fiat cōpensatio: q̄a omnino refutat effectus liberationis: vt est. tex. & ibi gl. & doct. in. l. i. i. C. de cōpen. ¶ Et ex hoc refutat alius effectus istius oblationis, cōsignationis, & depositionis: quia per cam posterior creditor tōle oblationē facies succedit in ius primi creditoris cui offerret. vt. l. j. C. q̄ po. in pi. hab. & ibi no. omnes dicētes. q̄ oblatio, cōsignatio, & depositio habent vim solutionis, & operantur q̄ secūdus creditor succedat in locū primi & etiā cōfirmet sibi pignus solū ad id est. tex. in. l. potior. §. si. q̄ po. in pi. hab. & l. v. l. C. de his q̄ in prio. cre dit. lo. succed. & no. glo. in. l. Anst. ff. q̄ res. p̄. obli. pos. & ibi clare Bart. in. j. q̄. ¶ Et ad hūc effectū cōsequēdū requiritur (vt dixi) q̄ non solū fiat obligatio: sed etiā q̄ obsignet: & deponat pecunia que offerret: vt no. in locis prædictis clare: ita q̄ si fiat oblatio, & depositio: & non fiat ob signatio: non sequetur effectus prædictus succedendi in ius primi creditoris: q̄a per oblationem & depositionem sine ob signatione trāsfertur do minium & possessio in depositariū: & nō est p̄prie depositum cū depositarius possit cōuertere pecuniam in alio casu in suos vsus: vt est. tex. in. l. Lucio? Titus Sempronio. ff. de pos. & ibi no. Paul. de ca. i. u. l. a. die sponsaliorū. §. si. eo. titu. Sed quādo depositū fit cū ob signatione: tunc non transit neq; possessio neq; do minium in depositariū & non potest depositarius cōtrāctare inuito deponente & si fecerit nō solū tenetur depositi, sed etiā furti: vt est. tex. in. l. si facu lum. ff. de pos. & ibi no. Pau. de cast. ad idem. tex. in. l. si. de ob. que ex quali. de. l. na. §. futurū autē fit. ¶ Isto ergo modo do casu in quo fuit facta ob signatio, &

depo

depositio æquum est q̄ illa habeat vim solutionis: cum depositum nō possit cōtrāctari neq; conuerti in aliquem vsum per depositariū: sed apud cum stare debet ad requisitionē creditoris: in primo autē casu cessat ratio cū dominiū & pos sessio trāsfertur in depositariū & licet ita vtendi depositio ei censeatur data, & propter istā diuersitatem rationis iura voluerūt q̄ ad effectū totalis liberationis & debito & successione in ius primi creditoris vltra oblationē & depositionem requirāt etiā ob signatio iuxta. l. si. ff. de leg. cōm. l. & ita loquitur. tex. in. d. l. ob signatione. & in. d. l. acceptā. & in. d. l. j. C. qui po. in pi. & in alijs locis. s̄ al. legatis: q̄ iura nō requisissent tōle ob signatione: si satis fuisset offerre, & deponere: sed q̄a prædicta iura cōsiderauerunt q̄ sola oblatio & depositio absq; ob signatione vel cōsignatione: nō habet tōle effectū solutionis & liberationis: vt. s̄. dictū est ideo requisierunt etiā: vt fieret ob signatio: quia mediante depositum, est verū depositum. d. l. Lucius. & d. l. si faculum & ex eo resultat effectus solutionis & liberationis plene. d. l. ob signatione. & cōsequēs sublato iure primi creditoris confirmatur ius secundi iuxta. d. l. j. & etiā secundus succedit in ius primi: vt habetur per Bart. post gl. in. d. l. Anst. que not. quia causidici moderni frequenter faciunt oblationes, & depositiones sine cōsignatione, vel ob signatione: & putant ex hoc cōfirmasse pignus secundi creditoris & obtinuisse successione in ius primi: q̄ tamen non est verum: nisi etiā fiat ob signatio, vt dictum est. ¶ Et quia (vt supra deduc tum est) oblatio secundum diuersitatem casuum: quando creditor non vult recipere operatur diuersos effectus: vt est. tex. in. d. l. j. C. qui po. in pi. hab.

ibi obtulisset si que accipere noluisset & in. l. potior. §. fin. ff. eod. titu. ibi nolente prior creditor pecuniam recipere. Nā si creditor vellet recipere reioiciat oblatio: vt not. Bart. in lege creditor. in si. ff. de distrac. pig. pot. p̄babiliter dubitari: q̄n dicatur creditor nolle recipere: & quomodo: p̄bandū sit q̄ ille nolit recipere: & breuiter dicendū est. q̄ q̄n creditor exp̄sse recusat recipere res non habet difficultatem sed si nihil dicat: sed taceat sumus in dubio. ¶ Tamen istum illo casu dicendum est quod censeatur nolle recipere & reculare: & ideo sufficit q̄ ipse taceret ad hoc, vt dicatur recusatisse recipere: nisi aliud per se probetur: ita not. Barro. in. l. pretor. §. si quis paratus. in. fin. ff. de no. oper. n. n. per. text. & ibi glo. in. d. l. pretor. §. hoc autem interdicitum. & ibi etiā no. Bart. in. fin. quod not. ¶ Insuper etiā alius effectus ex oblatione in contractibus inuominatis: quia licet sola oblatio non habeat vim implementi ad producendū actionem contra aduersarium: quia nō obstante tali oblatione adhuc est locus p̄sententia; & aduersarius potest dicere se nolle recipere: vt tenet gloss. in. l. iurifigentium. in principio. in versiculo facias. ff. de pactis. Tamen si vltra oblationem interueniat etiam ob signatio & depositio ante p̄sententiam: tūc cessat p̄sententia, & talis oblatio, cōsignatio, & depositio habet vim implementi & producit actionem ita Bal. post Tac. bu. in. l. ex placito. in. xvij. q̄. C. de rerū p̄mu. ¶ Et hoc nō alia ratione: nisi q̄a oblatio cū cōsignatione & depositione habet vim solutionis. d. l. ob signatio. C. de solū. & ita tenet Alex. in. d. l. iurifigentium. in prin. in vlti. colum. & ibi etiam Iaso. ¶ ¶ Alius etiam effectus insurgit ex oblatione: q̄a q̄n illa sit p̄senti impor-

tat

tat promissionem vt probatur in l. p-
ctum. circa prin. ibi dum tex. dicit. offe-
rentis solius promissum. ff. de pollici. &
in l. de pollicitationibus ibi munus: q
sponte obtulit. eo. tit. facit. l. quidam. ff.
de cõstit. pecu. Non enim refert, an di-
catur promittitur, an alia æquipoollentia
verba profertur ex quibus de inten-
tione promittendi appareat vt infini. de
verbo. oblig. §. j. v. r. s. sed hæc fœdicia.
c. in his. & c. intelligentia. de verb. signi-
& ita per prædicta firmat Alex. in con-
sili. cxliij. viso processu in j. col. vj. volu.
¶ Vltimus effectus oblationis confi-
derari potest q̄ ex ea inducitur tacita
confessio omnium cõtõtorum in scri-
ptura ipsius oblationis vt habetur in ca-
dum olim. de censu. & in c. vj. venerabi-
lis. de excep. & firmat in terminis Socii
in consi. xcvi. considerata contingentia
in si. quar. volumi. postem etiam plures
alios effectus oblationis recensere: sed
essent à materia pignori & hypotheca-
rum alieni. ideo eis obmissis acquiescit
suprà scriptis: & sic est expeditu tertiu
membrum istius quintæ partis.

✱ Summarium. ✱

- 1 Rex vna non potest pro alia retineri.
- 2 Res retenta pro vno debito, an ipsa liberata possit pro alio debito retineri.
- 3 Venditor potest retinere rem venditam pro pretio non soluto.
- 4 Res peruenta ad creditorem occasione debiti, an possit absq; illius obligatione retineri.
- 5 Fautore dotis competit mulieri retentio bonorum mariti.
- 6 Redimenti pignus debitoris absentis competit retentio illius pignoris pro pretio debiti soluti.
- 7 Retentio an locum habeat in pacto nudo.
- 8 Retentio procedit pro melioramentis, vel ex-

penfis circa rem pignoratam factis.
Impendens in re aliena bona fide quod reme-
dium habeat.

Condemnatus ad restitutionem rei, an possit
excipere de melioramentis: & eorum occasio-
nem illam rem retinere.

Melioramenta rerum pignoratatum quali-
ter veniant exigenda.

Bonifidei possessor lucra tur fructus, etiam
sine titulo.

Fructus percepti ab eo qui emit ignoranter
rem dotalem à marito non computatur cum
melioramentis.

Fructus percepti ratione dominis etiam vi-
lis non computantur cum melioramentis:
secus si essent percepti ratione possessionis
tantum.

Satisfactio ex æquitate debiti veniunt cum
melioramentis computandi: secus si de rigore.
Satisfactio melioramentorum qualiter sit de-
bita.

Ratione melioramentorum factõrum in vna
re non potest alia retineri.

Melioramenta facta per debitorem in re quã
hypothecavit creditori consentur hypothe-
cata ipsi creditori, sicut ipsi res in qua fa-
cta sunt.

Empior res subiecte restitutioni subiectõmissa
vie in euentum conditionis non repeti melio-
ramenta.

Bonifidei possessor lucratur fructus melio-
ramentorum pro rata.

Melioramenta faciès in re quã possidet si con-
ueniatur super ea hypothecarum potest offerre agri-
ti estimacionem rei detractis melioramentis.
Litis estimatio in causa hypothecaria qua-
liter offeratur.

Ius retentiõis possessori ratione melioramen-
toru competens transit in illius singularẽm
successorem absq; alia cessione.

¶ Quartum membrum quintæ
partis.

Sequitur

Equitur modò

quartu membrum istius
quintæ partis in quo tra-
ctabitur de iure retinendi
res ex causa pignoris & hypothecæ: &
de expensis melioramentoru: quæ etiã
concernit effectus pignoris & hypothe-
cæ. & complectendo totã materia pene
regulã cum vna ampliatione, & decem
fallentijs. ¶ Regula ergo sit q̄ vna re
pro alia retineri non potest, vt est text.
& ibi p̄ doc. in l. si. c. cõmo. & in l. si nõ
inducta. in qui. cau. pig. taci. cõtraha.
Amplia modo istã regulã vt peccat nõ
soli quãdo tractat de retinẽda vna re. p̄
aliam: sed etiã qñ tractat de retentiõe eius.
de rei q̄ peruenit ad aliquem cū vitio:
quia etiã illa retineri nõ poterit: vnde si
legatarius p̄pria autoritate occupauit
rem legatã ante aditã hereditatem quo
casu cõtra cum datur interditiõ quoru
legatoru nõ poterit legatarius dictã rẽ
retinere: sed cogetur illam relaxare hæ-
redi, & postea ad illã agere: vt est text. in
l. j. §. redigunt & ibi p̄ gl. & Bar. ff. quo-
ru leg. & p̄bañ in c. h. de ordi. cognæ. &
ita tenet Salyc. in d. l. si. c. cõmo. in sua
distinctione & Alexã. post Bar. in l. si nõ
2 sortẽ. §. i. cõtũ. ff. de cõdi. indebi. ¶ Fal-
lit autẽ dicta regula decẽ modis. Et pri-
mo qñ res q̄ retinetur pro vno debito fue-
rat eidẽ obligata p̄ alio debito & nõ p̄
eo p̄ quo retinetur: quã tũc retineri potest
vt est text. in l. vni. c. etiã ob chiro. pecu. &
ibi p̄ gl. Saly. & alios intelligẽdo tamen
vt latẽ dixi. & in hac. §. pte in iij. mēbro
no. 4. v. §. q. ad nu. 50. vbi latẽ explica-
ui materiã d. l. vni. & etiã tenet Sa-
ly. in d. l. si. c. cõmo. vbi dicit text. in d. l.
vni. esse ad hoc multũ singularem & q̄
ratio illius tex. potest esse quia illa res fuit
tradita creditori ob tutelã ipsi: & licet

specificẽ tradita nõ fuerit p̄ isto credito
pro quo retinetur sed p̄ alio: tamẽ quia
nõ fuit visum honestũ legislatori: q̄ de-
bitor detractet soluere etiã debitu anti-
quũ de quo nõ erat plene cautũ ideo
permisã est retentio dictæ rei per excep-
tionẽ rei: vt est expressum in d. l. vni.
¶ Secundo, fallit. d. regula quando dic-
ta res non esset vere & expresse obliga-
ta: sed solum quasi obligata: vt res vẽ-
dita quæ ante traditionem factã em-
ptori est quasi obligata venditori pro
pretio: vnde si emptor agar ad illam ex
empto, vt sibi tradatur poterit vendi-
tor illam retinere quasi sibi obligatam
pro pretio: donec sibi soluatur pretiu,
vt est text. in l. hereditatis. ff. de herẽ.
vel actio. vendi. tex. & ibi glo. quæ alle-
gat cõcordantes in l. Iulianus. §. offer-
ri. ff. de actio. emp. & ibi no. etiam Bart.
¶ Et non obstat q̄ hoc modõ res sua vi-
deat obligata ipsi venditori cõtra. l. ne-
q; pignus. ff. de reg. iur. quia respondet
ibi Bart. q̄ d. l. neq; pignus. procedit in
re quæ absolute & simpliciter esset illius
qui prædedit pignus in ea quia tũc in ea
obligatio cadere non potest: secus autẽ est
in re quæ subiacet restitutioni: vel alteri
est tradenda: nam tũc in ea potest ca-
dere pignus: vel quasi. l. ex sextate. §. La-
tinus. ff. de excep. rei iudi. & vt dixi di-
spositio. d. §. offerri. procedit autẽ factã
traditionẽ de re vendita vel emptori vt
habetur per Alex. in l. si cum dotem. §. si.
in fi. ff. solu. matr. & no. Sali. in d. l. si. c.
cõmo. in sua distinctione. ¶ Tertio,
fallit dicta regula etiã si res non essent
obligata. nec quasi illi qui vult retinere:
sed peruenisset ad eũ occasione & causa
illius debiti cuius pretextu eũ vult retin-
ere. Nã tũc permittit retentio text. est
& ibi Bar. & alij in d. l. si non sortẽ. §. si
cõtũ. ff. de cõdi. indebi. & in l. eleganter.

§. qui

§. qui reprobos. ff. de pign. actio. & l. si cū aurum. ff. de solu. & ita etiā firmat Saly. in. d. l. si. ¶ Intelligit tamē & declarat prædicta cum grano salis: vt. procedat quādo dicta res de cuius retentione agitur data fuit illi qui vult retinere illam insolutū, vel in pignus, licet nulliter pro illo debito: tunc enim habet locū retentionis: & ita loquūtur iura proxime allegata: secus si dicta res non per modū dationis insolutū, vel hypothecæ: sed aliter occasione etiā dicti debiti ad credito rem peruenisset: quā tūc retineri nō posset pro illo debito: ita solēnter declarat Pau. de cast. post Barto. in. l. petenti. §. de pigno. actio. in. h. quod perpetuo. nō. & adde q̄ in hoc dixi. §. in. tertia. parte in. ij. mēbro. q. x. nu. 43. ¶ Quarto, fallit dicta regula fauore dotis: ga. si maritus, vel eius hæredes agant cōtra mulierem ad aliquod debitū anterius dote super aliqua re hypothecata marito & hæredibus pro dicto debito: mulier poterit retinere dictā rem, donec ei de dote plene satisfiat: & hoc fuis de consuetudine in pecunia, siue in corporibus ita tenet Bartol. post Iaco. de aretio. in. l. si filiosami. in. princip. ff. solu. tractu. & ita nō. & sequitur B. l. no. in. contractu dotis in. viij. parte in. primo priuileg. in. fin. in. versic. ij. limi. & idem ibi dicit in compēsatione: quia si agatur cōtra mulierē ad res eidē donatas à marito que essent in pecunia, vel si essent in specie, essent consumptæ & sic deberetur æstimatio. Nam contra maritum vel hæredes repentes ab vxore pecuniam donatam vel æstimatio rerū donatarū cōsumptarum posset mulier excipere & opponere cōpēsationē de dote sua sibi debita ab hereditibus mariti: & idē si ageretur rerū amotarum ad æstimationem rerū contra vxorē: ita firmat. Bald. not.

in. d. j. priuileg. in. iij. limi. per tex. & ibi no. per Bar. in. d. l. si filiosami. in. principi. Nam ista omnia sunt specialia in dote vt habet in dictis locis. ¶ Quinto, fallit regula predicta quando res aliena esset obligata creditori scietur quo casu dominio postea quesito per obligantē non reconualefcit obligatio. nam isto casu datur creditori retentio dictæ rei obligatæ p suo credito vt est tex. & ibi gl. & Bar. in. l. j. §. ff. de pigno. Secus autē si obligatio fuisse nulla ex alia causa: quā tunc non daretur retentio vt. l. cum vtilit. ff. de pigno. & not. Bart. & Saly. in. d. l. j. §. ¶ Sexto, fallit regu. quādo q̄ vt nego. ge. liberauit ex sua pecunia pignus debitoris absentis. Nam licet iste non habeat hypothecariā cōtra debitorem nisi soluēdo impetrauerit cessione ad creditore cui soluit, vel ab ea ement nomē dicti debitoris: tamē si possidet pignus sua pecunia liberatum habebit retentionē cōtra debitore agentē donec sibi reddatur pecunia pro eo soluta tunc est & ibi gl. & Bar. in. l. j. in. principi. §. q̄. mod. pign. vel hypo. sol. ¶ Septimo fallit regula si procurator meus (sine tamen idoneo mandato) acceptit à Sēpronio pecuniā mutuo, & ei pign⁹ tradidit. Nā si illa pecunia versa fuit in utilitatē meā dabatur retentio Sēpronio illius pignoris donec ei pecunia reddatur text. est & ibi gl. & alij in. l. j. C. si alie. res. res. pign. §. ¶ Octauo, fallit regula in pacto nudo: quia licet ex eo de iure ciuili non datur actio: tamen datur retentio: vt. l. legē. C. de pac. & l. j. §. id. quoq. ff. ad. l. falc. & not. gl. Bar. & Salyce. in. d. l. j. §. ff. de pign. Nōndō regula fallit: si creditor habēs plura pignora vnū vendat & p̄ditori promittat de euictione: quia p̄t retinere alia pignora donec debitor caueat eum indēnem conseruare à dicta

pro-

promissione euictionis. tex. est not. iusta gl. in. vers. retinere. in. l. si necessarias. §. j. ff. de pigno. actio. & ibi no. Bar. Sal. & Pau. de cast. ¶ Decimo fallit regula ex causa quæ rei coheret puta pro expēsis & melioramētis in re factis vel ob aliud debitum contractum pro utilitate dicte rei: quia illi qui fecit dictas expensas datur retentio reietiam quōd illa ei non sit obligata, vel quōd ex aliqua alia causa nō datur illius retentio: vt. l. in. rebus. §. possunt. ff. commoda. & l. Paulus. ff. de dol. excep. & l. si in. area. ff. de condi. indebi. & l. qua ratio. §. literæ. ff. de acqui. rei. do. & ita tenet Bar. in. d. l. si non fortem. §. si. centū. & Saly. in. d. l. si. C. de mod. & Bar. & Sal. in. d. l. si non inducitur. C. in quibus cau. pig. taci. contraha. & inducunt hoc ad. q. de scriptorē qui meliorati quinternum q̄ possit illum retinere pro expēsis dictorum melioramētorum: sed non quinternū exemplaris vt per Bar. in. d. §. si. centum. ¶ Et restringitur tamen ista. x. fallen. vt non procedat in dote, seu re dotali: quia illa nō potest retineri pro impensis in ea factis: vt l. vni. §. sed nec retentio. vers. sed nec ob impensas. C. de rei vxō. actio. Intelligendū tamen iuxta late not. per Alex. in. cō. si. cl. xij. vij. narratis. vij. volum. in. ¶ Et quia in hac fallentia fit mentio de expēsis & melioramētis que materia est valde practica: bilis: & malē explicata & declarata p̄ doctores ideo hinc sumpta occasione ponam in ea. xij. notabiles cōclusiones, ex quibus (meo iudicio) quasi omnia necessaria cōprehenduntur. ¶ Prima igitur erit conclusio: quod impendens in re aliena bona fide: quia ignora bat rem esse alienam: sed credebat esse suam nullum habet remedium ad repetendum expensas: nisi solam retentionē rei in qua impendit: & ideo si est in pos

sessioe cauet ne eam retrahat, nisi prius sibi solutis expensis: quia si restitueret nullum remedium haberet ad repetendum dictas expensas: tex. est in. l. si in. area. in. si. nullo alio modo quā per retentionem. ff. de conditio. indebi. & ita ibi declarat Paul. de castro. & Ias. post alios & Bartol. in. l. qui exceptionem. §. penultimo. eodem titulo. & ibi etiam Ias. pulchre iunctis etiam nota per Corneum in. consil. cccxij. secundo volum. in. princip. & in. consil. cccxliij. eodem volumine in. litera. d. vbi firmat q̄ impendisse voluntarie factæ a malo fidei possessore, in re aliena repeti nequit: etiam quod per illas dominus rei effectus sit occupator: cum iactura ipsius expenderit. ¶ Nec etiam per viā retentionis ei consulitur per tex. in. l. adeo. §. ex diuerso. vers. & si scit. ff. de acqui. rerum domi. & in. situ. eodem titu. §. ex diuerso. distinguendo tamen vt ibi per gl. sed impendens in rem quam crederat suam: licet non repetat per aliquam actionem: quia nullum negotium gessit cum domino rei, & nō habuit animum obligandi eum. d. l. si in. area. tamen si impendens possideat rem in qua dictas expensas fecit poterit illum retinere do nec ei reficiatur expense per iura. B. al legata & latius habetur per Corneū in. consil. lxxxvij. iij. volum. ¶ In alijs autem casibus quo remedio consulatur illi qui facit melioramenta in re habetur per Salyce. in. l. domum. col. per. & si. C. de rei vendi. vbi ponit longam & persētissimam distinctionē: & quādo decurrit in facto semper ad eum recurras iunctis not. per Ange. de are. in. st. de. re. di. ui. §. certe illud. ¶ Secunda conclusio sit q̄ etiam si possessor qui fecit melioramenta esset condemnatus ad restitutionem rei: nulla facta mentione expensarum

rum & melioramētōrum:tamen in ipsa executione sententię potēt excipere de dictis melioramentis, & illa probare & rem retinere donec ei solutur: vt habetur per Pau.de cast.in consil. xvij. in causa quę vertit in fi. & in cōf. cccxxvj. Viso pūctō. & per Bar. & Alex. in l. in fundo. in fi. ff. de rei vendi. & p. Iaf. in d. l. si in area. cum alijs quos ipse allegat. ¶ Et ratio istius cōclusionis est: quia exceptio melioramētōrū nō impugnat ipsam sententiā sed potius respicit executionem sententię: ideo hic nō militat rēf. positio. l. pēpētōrias. C. fenat. res. non poss. vt ibi declarat Bald. in prima col. & in princ. secūde p̄out etiam in simili videmus in exceptione compensationis quę pōt opponi executioni sententię vt. Letiam. C. de cōpensat. & in exceptione illa ne quis in plus exigat quę facere possit: vt. l. ex diuerso. §. si. ff. de sol. ma. & l. Nefennius. ff. de re iudi. & in exceptiōe inuētarij & in exceptiōe collatiōis faciendę: vt per Bal. in d. l. pēpētōrias. in prima col. vbi etiam subdit q̄ si quis est cōdemnatū in actiōe reali. ad restitutionem rei & in executione opponat de hypotheca: q̄ vigore hypothecę poterit rem retinere ita dicit ibi Bal. in. iij. colum. per allegata per eū. & ita per p̄dicta tenet Cor. in cōf. cxlvij. ga. causa. in vlti. col. ij. vō. l. ¶ Tertiā conclusio est: q̄ si lata esset sententia in qua possessor esset cōdemnatū ad restitutionē rei sub ista cōditiōne. videlicet solutis prius expēsis melioramentorum q̄ ante liquidationem melioramētōrū nō est p̄cedendū ad executionem dictę sententię: sed executio suscipienda debet: donec melioramēta liquident: & hoc etiā si actor vellet p̄stare satisfationem de illis relictijs postea quę erūt liquidata ita pulchre determi

nat Pau. de ca. in cōf. cccxxvj. viso pūctō in. ij. colū. in. ij. dubio. vbi respōdet ad cōtraria: & allegat ad hoc text. in l. statuliber. rationem. §. fin. ff. de statuli. dicendo esse differentiā an cōditio sonet in facto puta in reddendo ratione: & tunc succurri possit per satisfationē & p̄cedat. d. l. statuliber. in prin. aut sonet in dando & p̄cedat. d. §. si. & fundat rē: etiam: quia verba sunt clara: & ista excep. q̄d prius debeant solui melioramenta p̄uenit ex tenore sententię iuxta no. in l. iij. §. cōdemnatum. ff. de rei iudi. Vade si in sententiā nō essent illa ver. solutis prius melioramentis: sed esset solum data retentio p̄ melioramentis. forte esset dicendum cōtrarium per no. per Alex. and. post alios in l. iij. §. ait p̄tor. ff. de re iudi. & per Alex. & Iaf. in l. j. in pri. col. ff. qui satisf. cog. videlicet q̄ p̄stata satisfatione possit fieri executio: sed ex quo ex verbis sententię debet p̄cedere: solutio non pōt impleri onus solutiōis annexum per dationē fideiulioris. d. l. statuliber. rationem. §. si. & bonus text. in l. promissor. §. constituto. ff. de consti. pecu. quem etiam allegat Pau. in d. cōf. & ga. verba sententię sunt cōditionaliter. plata per ablatiū absolutū iuxta. l. ab emptiōe. ff. de pac. cō. vulgaribus. cōditio debet impleri in forma specificā. ita q̄ nō sufficit implere p̄xiipollens. l. qui haredi. in princ. & l. Meuius. ff. de condi. & de. que. no. ad intelligentiā notarorum per Alex. post alios in d. l. iij. §. ait p̄tor. & adde q̄ dicit. s. in mēbro p̄cedētē. vide licet in mēbro. iij. huius. §. partis. nu. 6. ¶ Quarta conclusio sit. quod ad hoc p̄dē expēse melioramētōrū debeant nō sufficere tñ esse impensum: nisi etiā res sit tñ meliorata. vñ licet impensum fuerint cētū in res. tñ res nō sit meliorata nisi

nisi in quinquaginta nō poterit repeti. nisi quinquaginta. Itē si sint impesa quinquaginta & res sit meliorata in cētū nō poterit repeti nisi quinquaginta. ¶ Ista ergo duo copulatiue regunt videlicet q̄ sit impesum. & q̄ res sit meliorata vt dictū est & ita de hoc est text. & ibi no. gl. cū quā alij trāsēunt in. l. in fundo. ff. de rei vēdi. Idē no. Ab. in c. ij. de resti. in integ. nu. 4. & in c. q̄d gbus. d. nu. 9. de fideiuf. & in c. ad nostrā. tercio no. de rebus ecclē. nō alie. & refert & sequit Fely. in c. cū causa. penul. col. vers. sumptus. de re iudi. ¶ Vnde sic cautus in capiulando & probando dicitas expensās vt concludas tam circa quantitatē expensę quā circa meliorationē rē deducendo q̄ in tantū est p̄tiorior p̄pter expēsas quā esset añialis non obtineres. ¶ Et adde huic conclusiōni q̄ expensę factę indeboscādo. vel arando terras non sunt reficiendę. expēse autem factę in plantandis vitibus vel arboribus: si arbores sint fructiferę. vt vitēs & oliuę sunt reficiendę vt latē examinat Pau. de cast. in dicto consilio cccxxvij. viso pūctō. in. iij. dubio. vbi vi

22 de omnino. ¶ Quinta conclusio sit q̄ bonę fidei possessor lucratur fructū. etiā si titulus sit nullus: regulariter em̄ non curatur de titulo quo ad acquisitionē fructuum. dummodo ad sit bona fides: vt declarat Bart. in l. sed si lege. §. si sine. ff. de peti. hære. ¶ In bona autem fide dicitur quis esse quando putatur emptor rem sibi venditam esse alienantis: & sic ignorauit cominiū rei ad alū pertinere: prout in dubio p̄sumitur l. bonę fidei. ff. de verb. signifi. & ibi no. gl. & facit. d. l. sed si lege. §. scire. & l. manifi. ff. in. verficu. domini cogitatione. C. de fur. ¶ Sed licet possessor bonę fidei (vt dictum est) faciat fructus suos.

Tamen tenebitur eos computare cum expensīs melioramentorum vt in c. ad nostram. de rebus ecclē. nō alie. & in l. sumptus. ff. de rei vendi. & in l. infulā. §. fructus. ff. solu. matri. ¶ Et istud procedit quando bonę fidei possessor p̄cepisset fructus ex re aliena quam tamen ipse bona fide possidebat: sed si quis p̄cepisset fructus ex re sua quę tamen in tempore alteri veniebat restitueda: tūc tales fructus nō computabuntur cum melioramentis: sed ei integra melioramenta erunt restitueda: ita firmat Bal. & Ang. in d. l. infulā. §. fructus & allegat gl. quā ibi reputat singularem. in l. emptor. circa prin. in p. magna ad fi. ff. de rei vendi. & illā gl. p. singulari allegat etiā Bal. & Imo. in l. domos. ff. de leg. j. & ita etiā refert & sequit Alex. in d. l. in fundo. in apostilad Barto. & in d. §. fructus. in fi. ¶ Et p̄ p̄dicta cōsultuit Alex. in cōf. iij. cōsideratis in. vj. vol. q̄ qui ignoranter emit a marito rē dotale & in ea fecit melioramēta: quod si postea p̄xorē. vel eius hāredes cogatur restituere rē q̄ fructus per eam percepti nō computabuntur cum sumptibus melioramētōrum: & ratio est secūdū eum: quia si dicta res non fuisset alienata per maritū: fructus illius fuissent mariti durante matrimonio. l. pro oneribus. C. de iure dor. & ideo q̄. itas. d. l. sumpt. nō dicitur q̄ isto casu fructus debeat cedere lucrō vxoris. vel cī hāredum. ¶ Et ex hoc infert Alex. q̄. d. l. in fundo. & d. l. sumptus. quę volūt q̄d fructus percepti per bonę fidei possessorē rem debeant computari cum expensīs melioramētōrum. procedunt: ita demū si fructus tēpore quo percepti fuerunt de iure spectabant ad illū qui nūc agit ad rem: tūc enim quis exigitat fructus propter bonam fidem cōceditur Anto. de fa. de pi. & hyp. t. bone

bone fidei possessorita & ex eadē equitate debent in expensis melioramentorum imputari, vt latē per Alexan.in.d. consi. c. iiii. & per eundem in cōsi. c. xij. visis narratis. vij. vol. nu. 2. ¶ Ista etiam cōclusionem sequitur Fely.in.c.cū cau 14. si. pen. & vt. col. de re iud. ¶ Dicēs etiā q̄ quando fructus percipiuntur per boni. possessorem solum respectu possessiōis tunc habet locum repositio. d. l. in fundo. & d. l. sumptus. q̄ fructus cōputentur cum expensis melioramentorū: secus autem si percepti fuissent ratione domini etiā vtiles: & ideo secū dū cum emphyteuta restituentis rem emphyteuticam melioratam non cōputabit fructus perceptos in melioramentis, & similiter si tempore quo percepti fuerūt fructus res erat percipientis, sed debebat restitui alteri in euentum alicuius cōditionis: fructus non computabuntur cum expensis melioramentorum p Bald. Imo. Alexan. & latē Ias. in. ij. no. in. d. l. domos. ff. de lega. j. & per Fely. in. d. c. cum causa. in. penul. & fi. col.

15 ¶ Et facit ad prædicta illud q̄ no. cōsuluit Pau. de cast. in consi. xvij. in causa q̄a vertit. pe. & vt. col. vbi dicit q̄ dispositio. d. l. sumptus. q̄ fructus cōputentur cū sumptibus militat solū q̄ fructus debentur ex æquitate prout loquitur. d. l. sumptus. secus si fructus debentur de rigore iuris: & ideo decidit ibi q̄ si pater alienauit rem filij in qua ratione patriæ potestatis habebat fructus. vt. l. j. c. de bon. ma. q̄ si talis emptor meliorauit rē, & ex ea percipit fructus: & demū res repetatur à filio post mortē patris: nou tenebitur emptor cōputare fructus cum sumptibus melioramentorū: intelligendo t̄a de fructibus perceptis viuente patre: q̄ illos omnino pater lucraturus fuisset & ideo etiā

emptor qui in eius locū successit lucrari debet & hoc de rigore: nō de æquitate: secus autē esset de fructib⁹ perceptis post mortē patris: cū ista decisione transit & eā approbat Cor. in cōsi. lxxxvij. iiii. vol. in litera. i. ¶ Sexta cōclusio sit q̄ satisfactio istorū melioramentorū nō debetur secū dū valorē & meliorationem quæ facta fuit tpe factæ expensæ & factōrum melioramentorū, sed secū dū valorē & estimationem quæ reperitur in tempore quo illa venit restitūda: & ideo si tempore expensæ factæ res fuisset meliorata in cētum sed postea dicta res ex cursu tēporis fuit attrita, vel aliter deteriorata adeo q̄ tempore restitutionis non reperitur melioratio nisi in quinquaginta debet fieri satisfactio de expensis meliorationis in quinquaginta tū. text. est & ibi Iac. de arc. Bar. Bald. Angel. Pau. de ca. Alex. & Ias. in. ij. no. in. d. l. domos. in prin. ff. de leg. j. q̄ tenentur: q̄ frequenter cōtingere potest.

¶ Septima conclusio sit quod ratione melioramentorū factorū in vna re non potest alia retineri: ita no. Pau. de cast. in. d. cōsi. cccxxij. viso pūcto in prin. mo. utetur per tex. in. l. si no. sortem. §. si cen. tum. ff. de condi. inde. ad idem tex. iuxta cta. glos. in ver. adducat. in. l. planē. ff. de peti. hære. & ita tenet Ias. post Alber. in. l. si in area. ff. de condi. indebi. ¶ Octa uia conclusio est: q̄ melioramenta facta p debitorem in re quam hypothecauit creditori censent hypothecata ipsi creditori licet ipsa res in qua facta fuerūt tex. est in. l. si fundus. §. ij. ff. de pign. In tellige (vt dixi) quando dicta melioramenta facta fuissent per debitorem: ita loquitur. d. §. ij. Secus autem si ea fecisset tertius possessor ad quem res peruenit post hypothecam in ea constitutam creditori: quia tūc talia melioramenta facta

facta per dictū tertium possessorem nō erunt obligata cū re vt. l. si. C. de prædi. & omni. re. nau. lib. xj. & ibi Bar. & sequitur Pau. de cast. in. d. l. si cōuenit. §. si fundus. ff. de pigno. actio. referet & sequitur Ias. in. l. creditor la. j. in. fi. ff. si cer. peta. ¶ Nona conclusio sit: q̄ melioramenta facta ab emptore rei subiectæ restitutioni fidei cōmissariæ in euentum alicuius conditionis in dicta re: si emptor eam emit scienter: nō repetuntur sed emptor ea perdit propter malā fidē vt est tex. & ibi no. omnes in. l. si. §. fi. C. cōmu. deleg. & hoc nisi melioramēta fuissent adeo necessaria: q̄ illis nō satisfactio res perijisset: tunc enim nō obstantē mala fide talia melioramenta rescindi debent. text. est & ibi no. in. l. domū. circa fi. C. de rei. vñd. & not. Ias. in. d. §. fi. in. ij. no. ¶ Si autem emptor ignoranter emisisset dictā rē: & sic fuisset in bona fide, tūc indistinctē recuperaret dicta melioramenta per modū excipienti iuxta tex. in. d. §. fi. ita no. Pau. de ca. in consi. x. clarū est. col. fi. & habetur per eundem 10 Pau. in. d. cōsi. xvij. §. allegato. ¶ Tercētima conclusio est q̄ si ille qui fecit melioramenta in re sit bonæ fidei possessor indistinctē lucrabitur fructus respicient res ratā dictorum melioramentorū: puta quia prædiū q̄d prius sine melioramentis fructus flet decem ex causa melioramentorū fructus. xv. lucrabit enim ille qui bona fide fecit melioramenta quinq; ita tenet Pau. de cast. in consi. ccc. lxxxvij. visis & ponderatis in. j. colū. allegat tex. in. l. ceterū. in. fi. ff. de rei. vñd. qui factis bene probat à contrario sensu quia ille tex. iuxta gl. ibi loquitur in possessore malæ fidei qui tenetur ad fructus perceptos & percipiendos vt ibi vult glos. ¶ Et licet talis possessor faciat impensam in re, non tamen definit esse

malæ fidei possessor: & propter malā fidem, nō solū tenetur de fructibus perceptis ex melioramentis: sed etiam priuatur impētis volūtarijs factis in dictis melioramentis præterquam in duobus casibus: primo quando dominus habebat venalem rem melioratam: & ppter impensam malæ fidei possessoris illa res plurius vendita fuit: vt est tex. in. l. nisi. ff. de impen. in. re. do. fac. ¶ Secūdo, quā do ante impensam factam possessor malæ fidei denuntiauit dño: vt rē repetere si putaret illa esse suam: & tamen ille non repetit & possessor fecit impensam: vt est tex. in. l. aut si ante. eo. i. i. istis enim duob⁹ casibus possessor malæ fidei repetet expensas intelligendo tū istos duos casus de expēsis volūtarijs tantū. Nā in vtilibus & necessarijs etiā in malæ fidei possessore distinguendū est. vt latē per Bar. in. l. in fundo. ff. de rei. vñd. & p Ang. de are. in. st. do. rerū diui. ¶ Certe illud vbi tota materia ponit: quæ est diuersa à tractatu nostro: sed in possessore bonæ fidei qui nullo modo amittit sua melioramēta: vt. l. si. necessarias. in prin. ff. de pign. actio. scāte mora domini, seu actoris dicendū est ipsū debere lucrari fructus dictorū melioramentorū per prædicta: & per tex. no. in. l. si. §. si. ff. de sun. dota. vbi gl. ponit tres intellectus & ibi Bald. dicit eos tres esse bonos: & secundū primū intellectū probatur in terminis q̄ si maritus in fundo dotali plantauit vineā & sic illū meliorauit: si soluto matrimonio vxor fit in mora restituēdi marito expensas melioramentorū: maritus pro portione melioramentorū lucrabit fructus: & alios respiciētes primęquam qualitatem fun-

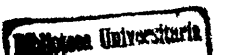
di restituit vxori & istam cōclusionem
semper vidi seruari in ciuitate Floren-
tiæ & puto esse verā. ¶ Vndecima cum
clusio est quod si ille qui fecit meliora-
menta possidet rem in qua fecit dicta
melioramenta & conuenit super illa
hypothecharia ab aliquo creditore qui
habet dictam rem hypothecharam quod
tunc dicitur possessor pro liberaando
dictam rem à dicta hypothecha nō cogitur
soluere debitum dicto creditori: vt co-
gitur alius possessor, qui non fecit melio-
ramenta in re iuxta l. quādū. C. de di-
stric. pi. Sed potest si vult retinere rem,
& soluere creditori ageti primam dictæ
rei æstimationē: videlicet valorē rei de-
tractis melioramentis: ita singulariter
vult Bar. in l. j. C. de pñ. & om. re. na-
ui. l. xi. & ibi sequit Alex. & Io. de pla-
rea post Ang. & refert Alex. l. i. fund.
§. ij. ff. de pigno. licet pure q̄ dicta apo-
stilla Alex. debeat esse in. §. in vendica-
tione. d. l. i. fund. qui est. §. iij. & Paul.
de cast. in l. si cōuenierit. §. si fundus. ff.
de pigno. actio. & intellige æstimationē
rei deductis melioramentis secundū
p̄p̄ præfens iuxta no. p̄ dec. supra alle-
gatos in. d. l. domos. ff. de lega. j. Et ista
cōclusio est clara secundū terminos præ-
missos, videlicet q̄n possessor fecit melio-
ramētā in re. ¶ Sed difficultas insurgit,
an idē sit in quolibet possessore q̄ nō fe-
cit melioramenta, an scilicet ipse possit
etiam offerre creditori ageti æstimationē
rei: sicut potest possessor qui fecit me-
lioramenta: & hoc Socin. in consilio
ccxxiij. eleganter. in si iij. vol. subtiliter
more suo dicit attētari posse q̄ idem sit
in quolibet possessore q̄ nulla fecit me-
lioramētā: & dicit quod istud est nouū
dictū: & mouetur per tex. in l. cōmuni
diuidendo. §. inter eos. ff. commu. diui.
vbi est text. q̄ debitori cōuenit gmittit

offerre debitū creditori & suū pign^o sue-
re, & idē dicit tex. esse in tertio posside-
te pign^o q̄. ipse possit offerre litis æsti-
mationē & liberare pignus: & talis litis
æstimatio secundū Socin. ibi debet esse
pretium ipsius rei pignoratæ ad quā cre-
ditor agit. vt. l. j. & ibi Barto. & Imolf.
pro emp. Ad idē tex. secundū Soci. in l.
si creditor. & in l. sicut. in fin. ff. quibus
modis pignus vel hypo. sol. & ista cō-
clusio secundū eū probatur in. c. ex litem.
ad fi. de pigno. ponderando formam
sententiæ ibi positam in hypothecharia
vbi tertius possessor condēnatur mulie-
ri ad restitutionē dotis eaten^o quatenus
de bonis sui fratris nōscitur possidere:
quam formā dicit ibi Abb. esse mirabi-
lem. ¶ Sed l. i. Soci. subtiliter mouetur:
tamen non puto eius decisionē de iure
subtiliter posse. Nam primo non esse
rū simpliciter & absolute quodd tertius
possessor cōferre possit litis æstimationē:
sed distinguendum puto, an debitor
possideat, vel non vt habetur in l. i. fundus.
§. in vendicatione. ff. de pigno. ¶
¶ Secundū etiam quando cōstet in
casu in quo litis æstimatio posset solui
per possessorem: tamē talis æstimatio
lis non est semper vniformis quando
agitur hypothecharia: q̄ si agitur contra
debitorem litis æstimatio non est plura
quam sit ipsum debitum vt est tex. in l.
si inter. §. si ff. de pigno. quimō etiam
si debitor conuenit hypothecharia: ex
eo quia pignus non restituebat credito-
ri condēnatum fuerit plaris quā sit de-
bitum & interesse: tamen de æquitate li-
berabitur debitor soluendo solum illud
quod debet: vt est tex. & ibi per Bart.
in. d. l. i. fundus. §. si pluris. ff. de pigno.
¶ Si autem agatur hypothecharia contra
tertium possessorē: tunc si dolo debitor
possidere pignus: condēnabitur q̄ntū

¶ actor in litem iurauerit: & sic etiam
vltra creditum tex. est in. d. l. si fundus.
in. §. in vendicatione. sed si possessor non
habet facultatem rei restituendæ: ex cul-
pate tunc litis æstimatio fit cōtra posses-
sorem etiam plaris quam sit debitum:
si res plus valeat: vt est text. in. d. l. si in-
ter. §. si ff. de pign. Et sic in plus fit æsti-
matio litis contra possessorem quā con-
tra debitorem in hypothecharia: & ista cō-
matio litis in hypothecharia fit habito re-
spectu principaliter ad debitum quod
petitur: in rei autem vendicatione fit
æstimatio litis habita consideratione
rei petite & est perinde ac si possessor
emeret rem & soluere pretium agenti
rei vendicatione: vt. l. j. & l. i. litis æstima-
tio. ff. pro empto. & l. eius qui. cum. l. se-
quen. ff. de rei vendicatio. & ideo dicitur
in dictis locis quod quando agitur
rei vendicatione litis æstimatio est simi-
lis emptionis: secus autem est in actio-
ne personali & hypothecharia ei deferuntur:
quia in ea non soluitur pretium
rei, sed soluitur pro æstimatione litis id
quod venit in actione personali: vt de-
clarat Bar. in. d. l. j. ff. pro empto. in ver-
item in eo quod dicit & ideo in actione
personalis & hypothecharia litis æstima-
tio nō est similis emptionis: & in ea non
habet locum d. l. litis æstimatio: vt de-
clarat Baldus in. l. si creditor qui rem.
ff. de pigno. actio. in lectura antiqua di-
cens quod dicta l. limitat omnes leges
quæ loquuntur de litis æstimatione: q̄
quando agens non intendit aduocare
dominium sed nudā possessionē, prout
est de natura hypothechariæ, tunc litis
æstimatio non inducit emptionem: &
ita sequitur ibi Pau. de cast. refert Alex.
in. d. l. i. litis æstimatio. pro singulari.
Dicens idem tenere domi. Anto. in. c.
constitutus. de in integ. rest. ¶ Et sic non

est verum quod quando agitur hypo-
thecharia litis æstimatio fit pretium rei
petite: vt dicit Soci. sed est tunc ipsum
debitum ad quod agitur & quod com-
pendienditur in actione personali cui ip-
sa hypothecharia deferuntur: & ideo de ea
iudicatur prout de personali: vt declara-
rat Barto. in. l. solutum. §. per liberam. ff.
de pigno. actio. vbi pulchre. & non ob-
stat tex. in. d. l. cōmuni diuidendo. §.
inter eos. quia fateor quōd in casibus
de quibus in. d. §. in vendicatione. pos-
sessor potest offerre creditori litis æsti-
mationem: & hoc dicit §. inter eos. sed
nego q̄ litis æstimatio q̄n agitur actio-
ne personali, vel hypothecharia ei deferuntur
quo casu idem iudicatur de hypo-
thecharia quod de personali: vt p̄ Barto.
in. d. l. solutum. §. per liberam. sit pre-
tū rei: imo isto casu est ipsum debitum
& plus etiam quando res valet plus &
agitur contra tertium possessorem: vt
d. l. i. inter. §. si. Nec d. l. si creditor. quod
est. l. ij. & l. sicut. §. si ff. quib^o modis pignus
vel hypothe. sol. que allegatur per
Soci. probant contrarium: imō in illis
dicitur q̄ si creditor consecutus fuit à
possessore æstimationem litis: q̄ si debitor
vendicit rem à possessore: nō audietur,
nisi ei debitum offerat: & sic probat
vbi ip̄ q̄ litis æstimatio soluta p̄t per
possessorem fuit debitum: nō pretium rei.
¶ Non obstat etiam text. in. d. c. ex litem:
quia illa sententia patet quæ ibi cō-
demnat possessorem in hypothecharia
ad solutionem debiti quatenus de bonis
debitoris possidet: simpliciter intel-
lecta de iure: subtiliter non potest: sed
debet intelligi habita relatione ad litem
li creditoris: quia scilicet creditor libe-
retur in etiam dictum text. intelligit
Bart. in. d. l. si fundus. §. in vendicatio-
ne. & Abbas in dicto. c. ex litem, in vlti

12

mo. not. est enim in facultate creditoris petere si vult possessorem ita condēnari vt declarat Bartol. & Abb. in dictis locis cum autem ita fuerit peritum: ideo papa in d.c. ex literis. suam sententiam adaptavit ad libellum iuxta l. vt fundus. ff. cōmu. diui. & c. licet eli. de simoni. & ideo casus specialis. d.c. ex literis. non est trahendus ad alios casus: quando agitur hypothecaria & petitur in forma fei: sententia: quia tunc non potest possessor offerre solum pretium rei pro æstimatione litis: sed debet offerre totū debitum, & etiā plus, si plus valeat res. dictal. si inter. §. fina. & hoc quando of fert litis æstimatione: sed si offerret sum pliciter debitum vt possessor iuxta terminos. l. mulier. ff. q. in pt. habe. tūc admittetur. ¶ Concluditur ergo quod licet tertius possessor qui fecit melioramēta in re, possit offerre æstimationem rei detractis melioramentis: tamē hoc non est trahendum vllō modo ad alium simplicem possessorem qui nō fecit melioramēta: & ratio est quia qui fecit melioramenta nititur duplici vinculo videlicet possessionis & melioramentorum pro quibus datur retentio rei quæ non daret pro simplici possessione: & duo vincula magis stringunt autenti. itaq; C. commu. de successio. cum ergo sit diuersa ratio in possessore qui fecit melioramenta non debet trahi in consequentiam simplicis possessoris, in quo nō est tanta ratio. argu. l. si ff. de calū. & l. naturale. §. nihil commune. ff. de acquire. possessio. & ita potu. indubitatē tenentur contra Soci. ¶ Duodecima conclusio fit quod ius retentionis quod cōpetit poss. siori ratione melioramentorum transit etiam in singulare successorem illius sine alia celsione: vt est text. in l. hoc iudicium. §. impendia. versicu.

sed si is qui à me emerit. ff. cōmu. diui. & no. Alexan. in l. qui exceptionem. §. si pars. ff. de cōdi. indi. vbi etiam allegat alia. ¶ Vltimō in materia retentionis suprā expedita per regulam, & fallentiam adde vnum pro cōdimento totius materię, q̄ dictæ fallentię restringuntur: vt non habeant locum quando res de cuius retentione agitur peruenit set ad creditorem cū vitio vel delicto: quia tunc omnino cessat omnis retentio vt in c. si de ordi. cogni. & l. j. §. rediguntur. ff. quorū lega. & ita no. Alex. in d. l. si non fortem. §. si centum. & etiam Sal. in d. l. hō. C. cōmota. & tetigi etiam s. in principio hui' quarti membri. nu. i. ¶ Plura alia possent addi in hac materia retentionis: sed essent impertinentia ad tractatum nostrū: & propterea his contentus sum pro cōplemento huius quarti membri.

✻ Summarium. ✻

¶ Fructus percepti per creditorem ex pignore computantur in sortem.
 ¶ Fructus percepti ex re pignoratata extenuant sortem: similiter & illius rei deterioratio.
 ¶ Fructus rei pignorate, qui supersunt vltra satisfactionem sortis debent debitori restitui cum pignore.
 ¶ Fructus percepti ex pignore pratorio extenuant sortem.
 ¶ Creditor immixtus ex primo decreto non tenetur circa pratorium pignus de leui culpa: sed bene de dolo & lata culpa.
 ¶ Creditor in regressu possessionem ex primo decreto tenetur curare de fructibus percipiendis.
 ¶ Creditor inhabitans domum pignoratam tenetur hanc locacionem in sortem deducere ac si alteri locasset & fructus percipisset.
 ¶ Fructus ex columbarijs percepti an veniant in sumptibus melioramentorum cōputandi. Columba.

- 9 Columbaria, an sit localia.
- 10 Pactū quod creditor lucretur fructus pignoris pro interesse seu sortis inualidum est: & talis pacto iusto nihilominus tenetur illos fructus in sortem computare.
- 11 Compensatio de specie ad quantitatem non admittitur.
- 12 Fructus alienius rei quando dicantur computari.
- 13 Creditor subiens notabilem laborem pro pignore potest in compensam talis laboris fructus lucrari nec illius tenetur in sortem computare.
- 14 Fructus rei pignorate quibus casibus non veniant in sortem computandi.
- 15 Iuramentum, an obliget præcise ad factum.
- 16 Fructus percepti per generum ex pignore sub dato à socio pro dote, an sint in sorte computandi.
- 17 Vxor soluta matrimonio habens pignus pro dote restituenda, an compensabit fructus in dote.

¶ Quintum membrum. v. partis.

Agredior nunc

quintum membrum & vltimum huius quintę partis principalis in quo venit tractanda inateria fructuum qui ex pignoribus percipiuntur: & primo quæritur, an fructus qui percipiuntur ex pignore per creditorem computentur in sortem: & completendo totam materiam pro clariori intelligentia pone regulam & sex ampliationes ad regulā & demum sex limitationes. ¶ Regula ergo fit q̄ fructus percepti per creditorem ex pignore computantur in sortem: vt. l. si dominū. & ibi per doc. C. de pig. & l. i. §. fi. C. de pig. actio. ¶ Amplia prima istam regulā vt habeat locū non so-

lū in fructibus perceptis fed etiā in his qui percipi potuerūt: nam & illi cōputari debent in sortē, vt est text. in d. l. ij. & latē habetur p Abb. in c. j. super gl. de vris. Intellige tū istud de fructib' qui percipi potuerunt ab ipso creditore qui causam habuit à dño. l. debitore rei: nō autē de his q̄ percipi potuerunt ab ipso debitore: licet percip sit in possessore qui nō habet causam à dño rei. nā ille tenet de fructibus qui percipi potuerunt ab ipso dño: quod est notandū secundum Bal. in d. l. ij. & istud dictū refert & sequitur Alexā. in l. apud Iulianū. §. fructus. ff. de leg. j. & ibidem Iaso. in p. l. mi. In alia autē materia, an fructus percipiendi considerari debeant habito respectu ad personā actoris an res habeatur late per Alex. & Ias. in d. §. fructus. vbi vide. ¶ Secundō, amplia dictā regulā vt non solū fors extenuari debeat propter fructus perceptos & q̄ percipi potuerūt: vti dictū est etiā extenuari debet si res pignoratata dolo vel culpa creditoris deteriorata fuit: quia æstimatione dictæ deteriorationis detrahi debet de dicta sorte: text. est & ibi gl. & Saly. in d. l. ij. secundo responsō & in l. creditor. eo. ti. ¶ Tertiō, amplia dictā regulam vt non solū fructus percepti & percipiēdi cōputari debeant in sortē: sed etiā si aliqui supersint vltra satisfactionē sortis illi debēt restitui debitori vna cum pignore vt est text. in c. cōtra. de pig. & no. Bal. & Sal. in d. l. ij. ¶ Quarto amplia dictā regulā vt procedat nō solū in ipso creditore percipiente fructus: sed etiā in ei' singulari successore. ita tenet Bal. in d. l. j. C. de pig. actio. vbi est hoc dubitatie tamen insert q̄ pignoraticia sit in re scripta de qua videbimus infra in. vij. parte principali in qua tractabimus de actioe pignoratitica. ¶ Quinto

tò amplia regulam vt illa procedat non solum in pignore cõuentionalis, sed etiam habet locum in pignore prætorio: vt scilicet etiã fructus percepti ex pignore prætorio extenduntur forè vel. l. Titia. & ibi no. Bar. ff. de solu. & in l. is cui. §. quæri. ff. vt in pro. lega. tex. gl. & Bar. in l. is q. §. j. ff. de pig. acti. Sed difficultas est, an creditor immittas ex primo decreto & sic habes pignus prætorium: vt. l. no est mirum. ff. de pig. acti. teneatur cõputare in sortem, nõ solum fructus perceptos, sed etiã percipiendos: vt teneatur creditor habens pignus cõuentionale. Et in hoc Specu. in titu. de primo decreto §. iam de effectu. verficu. missus ergo & c. tenet quod creditor committas in possessionem non ex primo decreto teneatur solum de fructibus perceptis a se, vt. l. j. §. j. & §. est præterea. ff. de bon. aucto. iudi. pos. & in hoc constituit differentiam inter pignus cõuentionale & prætorium.

¶ Sed pro veritate istius difficultatis est aduertendum quod licet immittas ex primo decreto nõ teneatur circa prætorium pignus de leui culpa pignori teneatur creditor cõuentionalis in pignore hypothecario: tamen tenetur de dolo & lata culpa: vt est text. & ibi gl. quæ hanc differentiam ponit in d. j. prætor. §. est præterea, & habetur per Decium in l. cõtractus. nu. 7. ff. de reg. iuris. Vnde dicitur quæritur, an missus ex primo decreto teneatur etiam de fructibus percipiendis: est prius videndum, an dicti fructus nõ fuerint percepti ab eo dolo vel lata culpa: an vero leui culpa tantum? Nam si obmissis eos percipere dolo vel lata culpa: tenebitur etiam de illis. Si autem obmissis eos percipere leui culpa tantum: nõ tenebitur de illis & ad hoc sciendum est aduertendum: quod licet iudex ex primo decreto iusserit creditore im-

mitti in possessionem: tamẽ si ipse creditor nõ vult in dictam possessionem ingredi non cogitur: sed si vult potest: & si ingressus fuerit: non cogitur manere in possessione, nisi per tantum tempus quo ipse vult: nec potest ei imputari postquam ingressus est in possessionem: de ea dissekerit: cum voluntarium & sic hunc potius negotium gerat creditor quam alienum vt de his est text. in d. j. prætor. §. in eum. ff. de bo. aucto. iudi. pos.

¶ Ex quibus infertur quod creditor ingressus possessionem ex primo decreto donec itat in possessione tenetur rem locare & fructus percipere: & de illis curam habere (intelligendo tamen de illa re que locari potest) est tamen in arbitrio creditoris pro quanto tempore locet: nisi est text. in l. in venditione. §. j. ff. de bo. aucto. iudi. pos. & ibi glo. in ver. ex culpa. & no. Bar. vult enim ibi gloss. quod si creditor immittas potest locare & nõ locat nec fructus percipit dicitur esse in dolo allegat. l. dolo. ff. mandata. d. j. prætor. §. in eum. & cõsequenter subdit gl. ibi quod propter dolum in nõ locando & nõ percipiendo fructus: cum possidet: tenetur immittas dictos fructus quos percipere potuit & non percipit in suum creditum computare vel illos debitori reddere: allegat. d. j. prætor. in prin. & cum dicta gl. transeunt ibi Bar. & alij. ¶ Et præterea si creditor immittas in habitatum domum: tenebitur fructus quos potuit percipere alij locatorem domum, in sortem computare: nam inhabitatum dicitur illos percipisse pro se. text. est in rermis in l. is q. bona. §. j. ff. de pig. & ibi Barto. notat quod qui habitatum dicitur fructus percipere sub iurisdictione dicta gl. quod fructus dicitur habitatiois erunt tot quo ipse fuisset expensurus in cõducendo alia domum:

nam: cum sine habitatione quos videretur non possit. l. legata. ff. de alimen. leg. ¶ Non autem tenebitur ad pensionem pro qua alius dictam domum cõduxisset vt in Specu. de pig. verficu. quid si obli gati. & ibi Bal. in verficu. pen. & probauit latus. §. in princ. huius quinti membri vbi vide. & vltimo dicta gloss. subdit quod si talis creditor immittas noluit pro se habitare debebat locare alteri, alia dicitur in lata culpa per. d. in venditione. §. j. ¶ Et per prædicta apparet quod Bald. in auten. ei qui iurat. in antepe. col. in verficu. pone nullus sum in possessione. C. de bo. aucto. iudi. pos. male & inaduerterter loquutus fuit dum voluit quod si immittas in possessione domus ex primo decreto in ea moratus fuit decennio cum vxore & familia: non tenebitur excomputare in sortem tantum quanti fuisset conducturus aliam habitationem, & quod non fuit obligatus: eam alij locare: quia ignorabat quanto tempore debebat esse in tenuta: quia dicta decisio Bald. est de directo cõtra text. & glo. allegatas: & de dicta decisione Bald. dubitauit etiam Alex. & inuuit illam non probare in cons. cxlij. viso themate in vlti. col. v. volum. vnde nõ obstat dicto Bald. standum est cum text. & glossis prædictis. ¶ Dubito etiã ex prædictis de eo quod voluit Cor. in cõ. fi. cxxxvij. ij. vol. in fi. dicit quod columbaria nõ solent locari & propterea ex fructibus ex eis percepti non veniunt cõputandi in sumptibus melioramentorum: quia vltra supra allegata ista decisio Cor. redditur dubia ex not. per Soci. post alios in l. de diuisione. in pen. col. ff. solu. ma. dum con. ludit quod mora irregularis est cõsiderabilis quando ille quem volumus teneri etiam de fructibus perci-

piendis habuit facultatem illis percipere p. tex. in l. Iulianus. §. ex vendito. in fi. ff. de actio. emp. per quem & plura alia quæ ibi allegat dicti Soci. quod nõ bene consulerunt quidam quos referunt ibi moderni: perulino: quod venditor domus qui fuerat in mora irregulari non tenebatur ad pensionem si non habitauerat neque alteri locauerat: quia secundum Soci. dicta consultatio non fuit vera: nisi quon potuisset alteri locare nec habitare per se: scilicet si habuisset facultatem alteri locandi, vel inhabitandi per. d. §. ex vendito: & sic secundu quod sufficit alteri ex duobus, vel quod potuerit locare vel inhabitare ad hoc vt teneatur etiam de fructibus percipiendis: ita & in proposito nostro nam est quod columbaria non fit locabilis tamẽ satis est quod ex ea immittas, vel alius possessor fructus percipiat. ¶ Licet etiã non patem verum quod columbaria nõ fit locabilis per tex. in l. vsu fructuariu. §. in viuarijs. ff. de vsu fruct. & ibi not. per Floria. & per no. per Veronẽ. in tractatu de seruitutibus vrbans in capitulo de columbaria: in quibus locis habetur quod in columbaria potest constitui vsus fructus: merito non video quare locari nõ possit: cum ex ea fructus percipi possint: & ista adde ad ea quæ dixi. §. in parta differentia inter pignus cõuentionale & prætorium, videlicet in. iij. parte principalis in. ij. membro. nu. 59. ¶ Sexto, amplia regulã vt pcedat et. a si intercessit pactu quod creditor lucreti fructu pignoris pro interesse seu vsurus: quia pactu nõ valet & fructus debent in sortem cõputari: præterquã si essent in causis in quibus iure canonico vsuræ sunt pmissæ. ita tenet Bal. in l. j. C. de iura. pig. licet olim ante ius canonici tale pactu esset pmissum vt est text. in l. j. §. pacto. ff. de pig. & no.

& no. gl. in. d. l. j. Restrigit ergo Bald. istud nō peccere hodie de iure canonico. (vt dictum est) & ratio est: q̄a paria sunt pacifici q̄ fructus nō computentur in sorte: & promittere creditori solvere vsurus vt probatur in. c. j. & in cap. cōquestus. & ibi not. & in. c. quia frustra. de vsur. & in. l. si ca petitiōe. & in. l. si ca lege. C. eo. tit. & no. Alex. in cōsil. xxxj. viso themate. nu. 4. vers. & hanc partē. vj. vol. & ita etiā tenet Abb. in. c. j. in primo no. de vsur. per tex. ibi. ¶ Limitatur autem (vt dixi) dicta regula sex modis. ¶ Et primō: q̄ ita demum habet locum regula q̄ fructus cōputetur in sortem percepti ex re pignorata: q̄n sunt consumpti tunc enim extenuant sortē ipsō iure. vt est tex. nor. in. d. l. j. C. de distrac. pign. & no. Abb. in. c. j. in. ij. no. de vsur. per tex. ibi intelligendo tamē opposita cōpensatione ad homine: vt supplet glo. in. d. l. j. in ver. ipso iure: quam sequuntur ibi Bal. & Sal. Sic autem si dicti fructus nō essent consumpti: ga tunc nō extenuant sortem nec in sorte cōputantur: ga de specie ad quāritatem nō admittitur compensatio: sed fructus non consumpti sunt tacite obligati in ea causa in qua est obligata ipsa res ex qua percepti sunt vt. l. i. j. C. in qui. caup. i. taci. contra. iuxta tamē plenā distinctionem traditā per Sal. ibi: & istā differentiam inter fructus consumptos & non consumptos ponit & no. probat Bal. post Fran. Accur. & Cy. in. l. j. C. de pigno. acti. in. j. q. & sequitur ibidē Sal. & Bal. in. l. si. eo. ti. & in. l. quōuis. C. in qui. cau. pi. taci. cōtrah. & in. l. si. in. pri. C. de non nu. pecu. & Pe. de anchora. in. c. j. de vsur. & ibi Abb. in. ij. no. & Ant. de bu. in. c. ad nostram. el. j. de iureiuran. & Alex. in. l. diuortio. §. j. in. j. colū. in ver. & ex hac. glo. ff. sol. nat. & ibi etiā Iafō.

¶ Et propterea dicebat Bald. in. d. l. quāuis. q̄ ille qui vult compensare fructus in sorte debet esse cautus vt faciat articulo q̄ fructus sunt cōsumpti alias non compensarentur: sed loco pignoris teneantur: nisi fructus consistenter in pecunia puta in pensioe domus: quia illa statim extenuaret debitum. ¶ Adde tamē pro declaratione prædictorum q̄ licet fructus sint commixti: non tamen dicuntur consumpti: vt inquit Bald. in. l. ij. in. j. col. C. de fructi. & lit. exp. arg. l. in naue saufel. ff. loca. & facit. l. Pomponius scribit si frumentū. ff. de rei vend. si. fed. vel debet probari cōsumptio per allegantem: cum in dubio nō præsumatur. vt est tex. iuacta glo. no. in. l. creditor. §. si inter. in ver. negetur. ff. manda. & habetur per Alex. in cōsil. cij. nume. 9. & 10. vj. vol. & per Alex. in. l. pe. in. pri. v. col. ff. ad legē falci. vel saltem q̄ tempore eorum perceptionis fit elapsium triennium: quia fructus consistetes in frumento, vino, & oleo, nō præsumuntur durare ultra triennium dicit glo. no. in. l. j. C. si aduer. vsucap. quā cōmuniter sequuntur ibi doc. & quotidie alle gatur pro singulari: quicquid aliud voluerit ibi Bal. qui dicit hoc relinquendum esse arbitrio iudicis ar. l. j. ff. de iure delib. rat. Nā venor est opinio gl. quam etiam tenet Cor. in cōsil. ciii. ij. volu. in litera. x. & y. ¶ Secundō, limitatur dicta regula: vt non habeat locum nisi in illis fructibus qui superflui sunt in illis. in. l. q. & sequitur ibidē Abb. pro alios in. d. c. j. de vsur. & facit not. per oēs in. l. fructus. ff. sol. ma. vbi habetur q̄ regulariter fructus intelliguntur deductis expensis factis pro illis recol. ligendis. ¶ Tertiō, limitatur dicta regula quando creditor ratione pecunie mutuatæ subijisset notabilem laborem:

tunc enim in compensatione talis laboris posset fructus lucrari: nec teneat eos in sorte cōpensare secūdū Hostien. in summa in titu. de vsuris in. §. in aliquo. vers. xij. refert & sequitur Io. an. in. c. cōquestus. eo. titu. & ibi Abb. in. fi. in. xj. casu & firmat Rom. in suis singu laribus car. 16. num. 536. incipit, regula est q̄ creditor & c. ¶ Quarto, limitatur dicta regula q̄n res pignorata spectaret ad creditorem iure p̄prietatis: sed iure vsusfructus spectaret ad debitorem: & pignus fuisset constitutum respectu illius iuris vsusfructus: tūc enim creditor nō teneatur cōputare fructus perceptos in sortem: quasi tunc censetur consolidatus vsus fructus cum proprietate: vt est tex. no. in capi. conquestus. de vsur. & ibi hoc notat Abb. dicens q̄ licet ille teneat. loquatur in ecclesia: tamē idem & fortius dicendū est in laicis: cum ecclesia debeat magis abstinere a contractu vsurario quā laici: arg. C. per tuas. de do. 14. na. ¶ Et ex hoc etiam inferitur quōd si emphyteuta daret rem emphyteuticā respectu vtilis dominij in pignus directo: domino q̄ isto casu fructus percepti per directum dominū ex dicta re emphyteutica non cōpensabuntur in sorte: vt no. Roma. in. l. diuortio. §. ob donationes. ff. solu. mat. per tex. in. d. c. cōquestus. & refert apo. dñi Enee de falco in. d. c. conquestus. ¶ Et idē est in feudo dato pignori dño p̄ vasallū: nā isto casu dñs non tenebitur cōpensare fructus in sorte: quia directū dominij reperitur penes dñm: ita tenet Abb. in. c. at si clerici. de iudi. in. ix. colū. nu. 23. in vers. et ibi si laicus: & in. c. ex suscepto. ad. fi. nu. 16. de so. cōpe. ¶ Quinto limitat dicta regula vt nō habeat locū q̄ debitor p̄misit nō molestare creditore in pignore nec in fructibus illius: donec ei

fuerit solutū & ita iurauit: nō propter iuramentū non poterit debitor oppone re q̄ fructus cōpensentur in sortem: ita tenet Abb. post Bald. in. c. ad nostrā. de iureiur. & in. c. cū inter. de excep. & in. c. cum dilectus. de ordi. cogni. & Ange. & Cuma. in. l. amplius. ff. rem. ra. hab. & Io. fab. insti. de acti. in. §. in bonifidei. & in hoc omnes tam legisse quā canonice cōcordat. ¶ Sed dubiū est an idē sit dicendū q̄n debitor iurasset soluere creditori aliquid: alia promissione: non scilicet isto casu debitor nō obstante iuramento possit opponere q̄ creditor debeat compensare fructus in sortem: in vero propter iuramentum teneatur præcisē soluere: & Bar. in. d. l. amplius. tenet q̄ isto casu non obstante iuramento debitor possit opponere quōd fructus compensentur in sortem: quia compensatio, æquipollet solutioni. ¶ Sed canonice in. d. c. ad nostrā. cōmuniter tenent contra Bar. videlicet q̄ etiam isto casu non admittatur cōpensatio: & istā opinionē canonicā iurā cōtra Bart. sequit Alex. in cōsil. xcj. visis acti. in. ij. colū. vers. secūdo principaliter mouer. ij. volu. & latē disputat Soci. in. l. Iulianus. ff. de condi. & de. pe. & vit. col. vbi videt tenere opinionē canonicā. ¶ Dominus Tynda rus in tractatu de cōpēsa. car. vij. ij. col. examinat articulo, & dicit quōd opinio Bart. de stricto iure est verior. ¶ Sed licet articulus sit duobus: tñ nō videt recedendū ab opinione canonicā: q̄ videt magis cōmunis: licet opinio. Bar. sit multū æqua. ¶ Adde etiā q̄ veritas ista* articuli videtur pedere ab illa, alia dubitatione, scilicet an iuramentū obliget præcisē ad factū: de qua habet per Abb. in capi. veniens. de iureiur. & ibi est plena apostilla quæ concludit tenendum esse q̄ iuramentū obliget præcisē iuramentū ad

ad factū: & ita etiā tenet Alex. in consil. lxxxix. obmissis nu. §. vij. vol. cādē opinionē tenet Alex. in l. stipulationes nō diuiduntur. in. vij. col. in ver. demū. in. quātū Bar. ff. de verb. obl. & magis latē quā alibi habetur per Ias. in l. h. pecuniā. in prin. ff. de cōdi. ob. cau. in. vij. col. vbi omnia refert & refidet cō opinionē cōmuni videlicet q̄ iuramentū obliget præcisē. ¶ Et propterea etiā in precedenti art. videtur cōcludēdū q̄ iurans soluere præcisē teneatur ad soluendū & nō possit cōpensare fructus in sortē: & ita tenēdū est. ¶ Aduerte tamē in prædictis ne decipiaris: q̄ prædicta procedūt q̄ debitor teneatur in vtroq; casu precedenti p̄cisē soluere creditorī suū creditū: & q̄ ad euitādū solutionē nō possit per eū obijci cōpensatio fructū perceptorū per creditorē ex re pignorata: & hoc propter iuramentū sed soluto debito creditorī: poterit debitor postea repetere à creditore pignus vna cū fructibus perceptis per eum & etiā percipiēdis iuxta dicta. s. in principio istius quinti mēbri iste est tex. & ibi no. Abb. in. d. c. ad nostram. de iureiuran. q̄ bene nota. ¶ Sexto, limitat dicta regula vt illa nō procedat in fructibus perceptis per generū ex pignore sibi dato à focero pro dote: puta q̄ focer p̄misit dotē genero: & q̄ nō habeat tunc pecunias in promptu pro solutione dotis: tradidit ei quasdam possessiones in pignus pro dote prædicta: ex q̄bus gener & maritus percepit fructus: tales enim fructus non debent extenuare dotem: sed cedere debēt marito loco interesse pro oneribus matrimonij ex causa dotis nō soluta: vt est tex. & ibi p̄ Abb. post alios in. c. salubriter. de vfur. & habetur per doc. in. l. insulā. §. vfuras. & no. doc. maximē Bal. & Ang. in. l. diuortio in prin.

ff. fo. ma. & Bar. in. lat. qui natura. §. nō tantūm. ff. de neg. gest. ¶ Ista tamen limitatio restringitur, vt habeat locū donec maritus viuit & supportat onera matrimonij: secus autē est in eius herede: quia si hæres perseueret in tenēdo dictas possessiones pignori datas p̄ dote & percipiat fructus debet eos in sortē cōpensare: vt firmat Abb. post Inn. in. d. c. salubriter. in. ij. q̄. & ita etiā tenet Hostiē. & Io. and. & Io. de ligna. ibidē: quos refert & sequitur Archiepiscopus Florentinus nūc sanctus Antonius in tractatu de vfuris in qō. 28. & ratio differentie est: q̄ hæres mariti statim possunt se expedire à muliere reddēdo ei pignus: q̄ nō potest maritus. c. tua nos. de iureiur. el. ij. & q̄ dos soluto matrimonio definit esse dos ita dicunt præfati doc. ¶ Secūdo restringitur dicta. l. vij. vt nō habeat locum si maritus cederet ius dicti pignoris alteri: quia in cessionariū nō transit istud priuilegiū q̄ fructus percipiēdi: ex pignore nō debet in sortē cōpensari: sicut enim istud priuilegiū nō transit in heredem mariti: vt dictū est in proxima precedenti restrictione: ita & non transit in cessionariū: ita tenet Bal. in rub. de vfur. in. iij. q̄. & sequitur Alex. in. d. l. insulā. §. vfuras. in fine. ff. fo. ma. per alia etiā quæ ibi allegat. ¶ Tertio, restringitur dicta. vj. limiti. vt procedat ita demū si fructus percepti fue percipiendi per maritum ex pignori sibi pro dote datis sunt reducibiles ad interessē: hoc est si illi fructus nō multum excederent alimenta cōdecentia considerata quantitate dotis pro qua pignora data fuerunt: tunc enim non computarētur in dotem & procederet. d. c. salubriter: sec⁹ autē si fructus multū excederent dicta alimenta: quia tunc in illo excessu deberent in dotem

com.

compenfari: ita signanter vult Bal. in. l. fi. §. præterea. C. de iure do. refert & sequitur Alex. in. d. l. in insulā. §. vfuras. in. fi. & latius p̄ Alex. in. cōsil. clxxxvij. vifo processu penul. col. nu. 10. vij. volu. ¶ Sed dubitatur in prædictis quid sit dicendum in vxore soluto matrimonio, an. s. si ei sit datum pignus pro dote sibi restituenta ab hæredibus mariti nō habentibus pecuniā: & ipsa ex eo percipit fructus an illi sint cōpensandi in dotē? & Abb. in. d. c. salubriter. tenet q̄ sic. & ita magis cōmuniter tenent doc. in. d. l. in insulā. §. vfuras. vt ibi per Imo. & p̄ Alex. in. l. diuortio. in. prin. ff. fo. ma. & in. cōsil. xxvij. vifo thematā. iij. vol. & de materia habet copiosē p̄ Cor. in. cōsilio. xliij. & cxlv. ij. vol. & in consil. vlt. eo. vo. & in cōsil. clxij. & ccxl. ij. vol. & ratio est: q̄ etiā q̄ hæres mariti sint in mora restituedi dotē, nihil propter ea debetur vxori pro alimentis quia imputandū est ei quare dotem nō exegerit: ita dispurando firmat Alex. in. d. l. diuortio. in. prin. in. v. col. dicens istā esse cōmunē opinionē. ¶ Et ista cōclusio in vxore pcedit, etiā si mulier cui facta est mora per heredes mariti in restituedo dotem post annū aliquid ab eis stipulata sit pro alimentis, donec ei restituantur dos: quia adhuc nō obstat illo blando vocabulo alimentorum: nihil ei deberetur vt habetur solēnter per Pet. de aucha. in consil. cl. in quæstione quæ vertitur. & refert & latē extendit Alex. in. d. l. diuortio. in. prin. in. vj. col. ¶ Istud autē q̄ dictū est de vxore restringitur duobus modis: primo modo quādo hæredes mariti fuerūt in mora restituedi dotē, & vxor reperitur in dāno emergēti: & pōt explicari quādo mulier non haberet vnde aliudē se aleret, vel alter dānum restitueret ex mora dictorū hæ-

redū: quia etiā hodie de iure canonico vsurę peti possunt ratione damni emergentis: vt per gl. in. l. ij. C. de vfur. & ple nē per Cano. in. c. conuastus. extra. co. ti. & per gl. in. l. curabit. C. de actio. empti. Iste enim casu si mulier perciperet fructus ex re sibi pignori data pro restitutione dotis: non tenetur eos in dotem cōpensare vsq; ad cōdecentiam sui interesse damni emergentis: & ita tenet Bal. not. in tracta. dotis. in. v. iij. p̄ principali. in. xxij. priuile. & latius Alex. in. d. l. diuortio. in. prin. in. vj. col. ¶ Secūdo modo restringitur id q̄ s. cōclusum est in vxore: q̄ precedētē mora hæredū in restituenta dotē: mulier esset talis quæ esset solita dare pecunias mercatoribus ad honestū lucrū: nā tunc ratione lucri cessantis poterit mulier percipere ex fructibus illud interessē quod versimiliter lucrata fuisset si dotē re habuisset & illā ad honestū lucrū mercatoribus dedisset iuxta no. in. l. iij. in fin. ff. de eo quod cer. loco. & ita tenent Bald. nouellus. & Alex. in locis suprā in proxima restrictione allegatis. ¶ Extra autē istas duas restrictiones habet locū limitatio & cōclusio. s. facta. s. q̄ vxor teneat fructus perceptos ex re pignorata sibi p̄ restitutione dotis cōpensare in sortē: etiā data mora heredū mariti iuxta tex. & ibi no. in. l. Titia. ff. de sol. nō obstatē quocūq; pacto quibuscūq; blādīs vocabulis cōcepto vt p̄ Alex. in. d. l. diuortio. in. prin. in. vj. col. Et per hæc est expedita ista. v. pars principalis istius tractatus &c.

¶ Sexta pars principalis.

Apio igitur nunc sextam partē principālē tractatus nostri: in qua ponitur mate-

materia resolutionis pignoris & hypo-
thecæ, videlicet q^o modis tollant & re-
soluant pignora & hypothecæ. ¶ Et ista
pars p^o faciliore ordine distinguitur in tria
membra principalia. In primo membro tra-
ctabitur de v^oditioe & alienatione pigno-
ris & hypothecæ. In secundo membro vide-
bitur de p^oscriptionib^o pignoris & hypo-
thecæ. In tertio membro discutietur de di-
uerfis alijs modis quibus pignora & hy-
pothecæ hincantur & resoluantur.

✱ Summarium. ✱

1. Creditor non potest ad venditionem pignoris non peruenire, nisi debitor sit in mora.
2. Ius digestorum, & ius. C. d^offerit in materia venditionis pignorum.
3. Conuictio facta inter creditorem & debitorem quod creditor non possit vendere pignora, an sit validum.
4. Denuntiatio trina qualiter sit fienda, & quantum interuallum in illa esse debeat.
5. Pactum quod pignus vendi possit per creditore nulla denuntiatione precedente validum est.
6. Debitor, an pro venditione pignoris debeat admoueri vt ad sit venditioni.
7. Ordo in venditione pignoris iudicialis qualis sit seruandus.
8. Pignus pretorium infra quantum tempus vendi possit.
9. Venditio pignoris iudicialis vel pretorij debet fieri a iure pratore.
10. Creditor, an possit admitti ad emptionem pignoris iudicialis vel pretorij.
11. Creditor, an possit alienare pignus consuetudinale.
12. Dominium alicuius rei non habens, an possit in alterum transferre.
13. Creditor dicitur in pignore procurator debitoris.
14. Creditorem posse transferre dominium pignoris in ementem qualiter intelligatur.

15. Creditor potest vendere pignus seruatis tantum seruandis.
16. Creditor an possit vendere pignus pendente lite mota per alium contra debitorem super re pignoriata.
17. Creditor potest vendere pignus non obstant divisione de eo facta inter heredes debitoris.
18. Creditor, an possit vendere simplicem hypothecam.
19. Cessionem habet a creditore, an possit pignus vendere.
20. Creditor, an possit videre fructus pignoris.
21. Creditor, an possit vendere pignus pro parte relempsum.
22. Res pluribus pignoriatis, an possit creditor vendere vnam illarum.
23. Creditor, an teneatur consentire debito volenti vendere pignus.
24. Creditor, an possit vendere pignora in corporalibus.
25. Creditor an possit pignus precario debiti concessum vendere.
26. Creditor, an possit vendere pignus debitori.
27. Debitor habet actionem pignoratitiam contra creditorem dolo pignus vendentem.
28. Pignus venditum quo casu possit a debitor vendicari.
29. Creditor, volens vendere pignus minus iusto precio potest impediri per debitorem.
30. Creditor secundus, an & quo pacto possit vendere pignus.
31. Hypotheca p^oscriptione preempta perit sine & autoritas vendendi pignus.
32. Emens pignus a debitor prefertur ementi a creditore: salua hypotheca creditore competens.
33. Emere rem suam nemo potest.
34. Res vna pluribus creditoribus hypothecata, an possit vendi.
35. Debitor obligans omnia bona sua creditore pro debito, an possit vendere & dominium transferre.

Debi-

36. Debitor constituens se p^ofidere bona hypothecata pro creditore si ea alienet potest creditor agere ad reuocationem.
37. Creditor, an vendendo pignus possit habere suum de pretio.
38. Periculum creditoris vendentis pignus, & habentis fidem de pretio in quo reseruat.
39. Domus combusta creditore hypothecata, si a debitor res venditur, an possit ex tunc per creditorem vendi.
40. Creditor vendens pignus, an teneatur emptione de emptione.
41. Creditor vendens pignus iure permitteus, an poterit euicere illud ab emptore.
42. Solutione eius quod debetur tollitur omnis obligatio.
43. Res obligata creditore tradita, an vendi possit.
44. Actio semel extincta non renouat.
45. Medium inter esse obligatum & non esse, obligatum est suspensio obligationis ad tempus.
46. Creditor qui vendidit pignus, & promisit de emptione in casibus permisis potest reme- re alia pignora donec sibi a debitor de indem- nitate caueatur.
47. Substantio, an in venditione pignorum requiratur.

¶ Primum membrum. vi. par-
tis principalis.

Agrediendo ita

q^o primū mēbrum huius. vi. partis principalis, in quo tractabimus de v^oditioe & alienatione pignorum: pro intelligē-
tia dicēdorū in materia sunt premit-
tenda aliqua. ¶ Et primū q^o antequā perueniatur per creditore ad venditionem pignoris requiritur q^o debitor sit in mora soluendi debitū: vt est tex. & ibi Bar. & Sal. in l. cum soluendā. ff. de distrac.

pigno. & ideo vbi est apposta certa dies ad soluendum: illius lapsus sufficit ad cō-
struendum debitorem in mora. l. mag-
nam. C. de contrahē. & cōmit. stipu. &
ita propriē loquitur tex. in d. l. cum solu-
endū. vbi autem dies non esset appo-
sita requiritur interpellatio ad constituē-
dum debitorem in mora iuxta. l. si ex le-
gali causa. & ibi not. ff. de ver. obli. ¶ Et
istud etiam procedit cū data esset licen-
tia creditore q^o possit vendere pignus:
q^o semper talis licentia intelligitur cō-
cessa sub ista conditione si debitor fuerit
in mora soluendi debitum: ita declar-
rat Pau. de ca. in. l. si cōuenierit prima
quē est lex quarta. ff. de pignor. actione.
& isto casu quando est data licentia credi-
tore vendendi pignus: sufficit mora
debitoris ad vendendum pignus abique
alia denūtiatione vt tenet gl. in l. credi-
tor hypothecæ. C. de distrac. pig. & hoc
procedit tã de iure digestorū secūdū d.
l. si cōuenierit. quàm de iure. C. secūdū.
l. si. C. de iure do. impe. vt declarat Pau-
de ca. d. l. si cōuenierit. ¶ Secūdū p^ore-
mitte q^o quādo nō fuit data licētia credi-
tore vendēdi pignus, & neque cōcessum
neque prohibūti vēdere est differentia
inter ius digestorū & ius. C. ga. de iure
digestorum ultra morā debitoris nulla
alia req^orebatur denūtiatio vt sentit gl.
in d. l. si cōuenierit in gl. in verbo, liceat
quā ibi sequitur Pau. de verb. obli. hodie autē
de iure. C. secūdū. d. l. si. C. de iure dot.
impe. in. §. j. requiritur vna denūtiatio
& illa sufficit ita tenet glo. in d. l. credi-
tor hypothecæ. ¶ Tertio, p^oremitte
quōd conuentio facta inter creditorem
& debitorem quōd creditor non possit
vendere pignus de iure, non val-
let: quia est contra publicam utilita-
tem: nam si creditor nō possit vendere
pignus non reperiretur qui vellet mu-

mare

tuare indigetibus ita dicit glo. elegans in d. l. si cōuenit. quam sequitur ibi doc. & per hoc dicit ibi Saly. q̄ huic iuri vendendi pignus per creditoreū renūtiari non potest per l. vnum publicū. ff. de pac. & sequit Ange. de are. in l. i. t. u. qui. alie. licet vel nō. §. j. in fin. in ver. vnum præ ceteris nō. & sed. ff. de iure casu quōdo fuit cōuenit vt creditor non possit vendere pignus de iure digestorū per d. l. si conuenit requiritur trina denūtiatio antequā procedatur in venditionem pignoris quasi præcedens conuentio de non vendendo pignore cōtineat in sc̄tācitatē cōditionem nisi ter fuerit denūtiatum debitori vt soluerit ita declarat Salyce. in d. l. si cōuenit. r̄. secundo nō. & tenet gloss. in d. l. creditor hypothecas. & gloss. in §. j. in l. i. t. u. qui. alie. l. i. vel non. ¶ Nec istud de trina citatiōe requisita isto casu hodie est correctum per d. l. fina. C. de iure do. impe. vt declarat Pau. de castro. in d. l. si conuenit. quia si vbi nihil est conuenit de venditione pignoris requiritur vna denūtiatio. d. l. h. fortius debet requiri trina quando fuit cōuenit vt pignus nō possit vendi. ¶ Et ista trina denūtiatio nō pot fieri vno cōtextu. vi dicitur solue. solue. solue. q̄ hoc nō nō diceret q̄ ter denūtiasset sed ter fuisse locutum arg. l. Menius. §. cū qui. ff. de leg. i. i. t. u. tenet glo. Bar. & oēs alij. in d. l. si cōuenit. & Alex. in l. de pupillo. §. si q̄ ipsi p̄tori. in j. & ij. col. in ver. prædictis adde. ff. de nō. oper. nu. ¶ Sed dubitari possit quantum spatium debeat intermitteri inter vnam denūtiationē & aliam. & Bar. in d. l. si cōuenit. tenet q̄ saltem debeat intermitteri spatium vnius diei inter vnam denūtiationem & aliam. ¶ Sed Iac. bu. Saly. Pau. de ca. & alij ibi tenent q̄ istud sit

arbitriū. & q̄ iudex debeat arbitrari q̄ ad minus in istis denūtiationibus debeat interitti spatium decem dierū: quia debitor nō debet venire cum sacco paratus arg. l. si debitori. ff. de iudic. vel etiam minus ad arbitrium iudicis: & istud tenet & reputat verius Ange. de are. in l. i. t. u. qui. alie. l. i. vel nō. §. j. col. fi. ¶ Quarto. præmitte q̄ post dictas denūtiationes. vt. s̄. diuersimodē requisitas antequā deueniat ad vēditionē pignoris. debet expectari biennū iuxta. l. h. C. de iure do. imper. ita tenet gl. in d. l. si cōuenit. quā ibi sequitur Bar. l. si cōuenit. q̄ in quibusdam partibus annus tātum expectat: & ita etiā tenet ibi Salice. ¶ Istud autē biennium quando creditum est liquidum currit à tempore denūtiationis: quādo verō nō est liquidum currit à tempore sn̄æ: vt vult glo. in d. l. si cōuenit. quā ibi sequit Bar. l. si cōuenit. sed gl. in d. l. h. melius declarādo & citat q̄ biennū currit à tpe vnice denūtiationis. quādo vnica requirit: q̄ vero requiritur tres currit omnibus clapsis: & q̄ dicit à tempore sn̄æ intelligit gl. interlocutoriē latā cōtra debitorē de soluendo debitorū: fuit de ludo pignus: & istud sequitur Salice. in d. l. si cōuenit. ¶ Quinto. præmitte q̄ prædicta procedunt. nisi esset factum pactū q̄ pignus vendi posset per creditorem nulla monitione. vel denūtiatione procedente: quā tale pactū valet: & tūc nō requiritur alia monitio: præsupposita rāmen semper mora debitoris in soluendo: vt dixi. s̄. in primo præmissio nu. i. ita nō. Bar. in l. Titio. §. si per illū text. ff. ad muni. & idē vult glo. in l. creditor hypothecas. ff. de distrac. pigno. in glo. in versul. testato. & ibi Bald. idē tenent Salice. Pau. de castro & Alexand. in d. l. si conuenit. & Bald. in d. l. fina. C. de

C. de iure do. imper. ¶ Sexto præmitte q̄ vltra supradictas denūtiationes vt supra requisitas in venditiōe pignoris: requiritur etiam antequā deueniat ad actum venditionis: alia admonitio debitoris. non quidē vt debitor soluat. vt priores factæ sunt: sed vt veniat & assistat vēditiōi si vult: & sic ista fit ad tollēdo fraudis presumptionē: & de hac admonitio loquitur propriē d. l. creditor hypothecas. ¶ Adde tñ q̄ si ista vltima admonitio obmittatur: nihilomin⁹ valebit venditio q̄a per alia denūciationes iā erat acquisita potestas creditori vēdendi pign⁹: ideo venditio firma est: sed si cōmissa esset fraus in vendendo p̄ creditore: posset cōueniri à debitore d. l. recta pignorantia ad interesse: omnis aut̄ primis denūtiationib⁹: vt. s̄. requirit vēditio esset nulla. text. est in d. l. creditor hypothecas. & ibi nō. Iac. de are. Cy. & Bal. & Pau. de ca. in d. l. cōuenit. ¶ Quæ oīa vt. s̄. in istis sex præmissis posita p̄ me: sub breuitate magistrali ter tñ refert Bar. in l. pe. que incipit creditor. ff. de distrac. pio. valet q̄ ad hoc vt creditor possit vendere pignus primo regit q̄ debitor sit i mora soluēdi. d. l. cū soluēdi. & l. debitor. C. de pig. secundo requirit q̄ creditor post moram expectet q̄ biēuuium. d. l. fina. C. de iure do. impe. & hoc nisi aliud tps sit appositū ex pacto. vel ex cōsuetudine: vt. l. de gbus. ff. de legi. & istis cessantib⁹ venditio esset nulla: vt. d. l. h. tertio secundū Bar. regit q̄ tpe quo pignus exponit venale istud denūtiat debitori. d. l. creditor hypothecas. sed tñ si hoc tertium esset omisum venditio non esset nulla: sed creditor tāquā in mala fide teneret pignorantia ab interesse. d. l. creditor. prout tenet. q̄n mā i fidem adhibuit in vendēdo pro viliori pretio: vt. l. j. C. si

vendi. pig. aga. & aliqd de materia habeatur per Cor. in consil. clxxij. in l. itera & e. j. vol. & in consil. lxxix. ij. volu. & c. ¶ Septimō. præmitte q̄ prædicta procedunt in pignore cōuenientialī: in pignore autē iudiciali quod capitur pro executione sn̄æ diffinitiuē iuxta. l. si diu pio. ff. de i. i. alius ordo est seruandus q̄n ad illius venditionē p̄ceditur. Nā primo postquā est lata sn̄a contra debitorē antequā p̄cedat ad capiendū pign⁹: debet superferri p̄ quatuor menses: q̄a istud tps quatuor mensium datur cōdēnatis ad soluendum. l. ij. C. de vsur. rei iudi. & latē de hac materia tēporis quatuor mensium h. abetur per Iaso. in l. debitoribus. ff. de re iudi. vbi ponit in hoc regulam cum septem limitationibus. ¶ Secundō post pignus captum debet adhuc debitor expectari p̄ alios duos menses antequā procedatur ad vēditionē pignoris: & istud tps duo rum mensium non reperitur hodie immutatuū secundū Bar. in l. diuo pio. §. in vēditione. ff. de re iudi. & in l. debitoribus. eo. i. & in l. h. ad fi. C. de execut. rei iudi. & si istud tēpus duorū mē suū est præfixū solū ad venditionē pignori: non autē est præfixū condēnatis ad soluendum quāvis in hoc contrariū & male teneat glo. in l. ij. C. de vsur. rei iudi. & in l. h. debitori. ff. de iudi. & Cy. in l. j. verific. fi. C. de dilap. prout ista latē firmanter per Bar. Alex. & Iaso. in l. debitoribus. ff. de re iudi. ¶ Et prædicta p̄cedunt in pignore iudiciali propriē sumpto quod capitur pro executione sententia: sed in pignore prætorio quod est propriē quando capitur in contumaciam rei non comparatis: varie fuerūt opiniones inter antiquos. v. quantū tēpus vendi possit. & Specu. in titu. de primo & secūdo decreto. referē

noem opiniones. ¶ Tamen magis cō-
munis opinio est q̄ relinquatur arbi-
trio iudicantis infra quantum tēpus tale
pignus pretoriū possit vendi: ex quo ta-
le tempus in iure non inuenitur deter-
minatū iuxta tex. in l. ij. in ff. de iure
delib. & in c. de causis. de off. deleg. &
in c. si de trāfactio. & hec opi. approba-
ta per docto. in l. eum proponas. C. de
bu. auto. iudi. pos. & p̄ Bar. & alios in l.
si finita. §. iulian. ff. de d. infec. & latē
per Alex. in l. duo pio. §. in venditio-
ne. in v. colū. in versi. quærit glo. f. quā-
tum tempus. ff. de re iudi. & ibi per Ia-
so. & per Iaso. etiā in d. l. debitoribus.

¶ Adde in materia q̄ venditio pigno-
ris iudicialis, vel pretorij debet fieri au-
tore pretore, vel per iudicē ordinariū
causā vt est tex. & ibi glo. in l. j. C. si in
causam iudi. pign. capi. sit. supple. tu se-
cundum Salycē. ibi. vt etiam delega-
tum: si eadem data sit potestas ex referi-
pro delegantis. Non autem vendi po-
test per creditorem missum in possessio-
nem: nisi forte iudex cōcesserit credito-
ri tale autoritatem, vt scilicet ipse cre-
ditor propria autoritate possit vede-
re pignus: q̄ istud iudex pōt facere: vt
not. Bald. post Iacob. de are. & Cy. in l.
ij. C. eo. titu. & habetur per Alexā post
glo. & alios in l. miles. §. qui iudicati.
ff. de re iudica. tunc enim pars censetur
constituta executor & nuntius in causa
sua: vt not. Bartol. in l. iustit. possidet. ff.
de acquirend. possessio. & sequitur Ia-
so. in d. §. qui iudicati. ¶ Adde etiam
quod venditur pignus iudiciale, vel
pretoriū: si non reperitur emptor: vel
si reperitur & non offert iustum pretiū
potest admitti ipse creditor ad licitan-
dum, & ipso offerente iustum pretium
potest ei vendi pignus tāquā extraneo.
vt est & ibi Bald. & Salice. in d. l. j.

C. si in causam iudi. pign. capi. sit. & si em-
ptor nō inuenit, nec ipse creditor vult
licitari: quia inuitus nō cogitur: potest
creditor pign. adiudicari autoritate
principis: vt l. fina. C. eo. titu. ¶ Dum
autem dictum est autoritate principis
intellige tu per iudicem ordinariū cau-
se facientem hoc autoritate ordinariā
sibi à principe concessā: nō autem q̄ no-
ua autoritas in hoc requiritur: omnia
enim iure facimus quibus autoritatē
nostrā impartimus, dicit imperator in
l. autoritate. §. omnia. C. de veter. iure
enunciat. Ita declarat Bald. & Saly.
in d. l. h. & Saly. in l. ordo. C. de execu-
ri. iudic. per l. à duo pio. §. si pignora,
ff. de re iudic. quicquid aliud dixerit
q̄ hoc Cy. in d. l. h. ¶ Et ex prædictis
apparet q̄ creditor, vel ex pacto, vel si-
ne pacto seruata forma iuris pōt alien-
are pignus conuentionale vt dictum
est supra, & alienando transfert domi-
nium in ementem, licet ipse creditor qui
alienat non sit dominus: vt institui. qui-
alie. licet vel non. §. j. & ibi per Angedā
are. ¶ Intellige tu ita demū si emptor
sit inductus in possessionem pignoris: &
creditor vendente: non aliter: vt l. qui
prædium. & ibi Bal. C. de distrac. pign.
¶ Nec est nouum q̄ qui dominus nō
habet, alij dominium det: vt l. nō est no-
num. ff. de acquiren. re. domi. & isto ca-
so fallit regula l. traditio eodem titulo
& l. nemo pōt pl. ff. de re iur. & ibi glo.
& Decius ponunt plures alios casus,
in quibus qui non habet dominium il-
lud tñ alij dat. ¶ Et pōt esse ratio: q̄
creditor in pignore dicitur pcurator qui-
bitoris l. creditori. & ibi no. Pau. de ca-
& Iaso. ff. de no. oper. nunti. & Bar. in l.
si pignori. in vlti. colū. in versi. sequit no-
parsi. ff. fami. eres. & hoc etiam in pi-
gnore vendendo & trāferendo domi-

nō

nium in emptorem vt no. Bal. in l. j. in
versi. itē nota q̄ creditor. C. credi. eu-
ctio. pigno. debere: & ideo dixit Bal. in
l. j. in ij. colū. in versi. sed cōtra: q̄a lege
& c. si seruus extero. & ibi etiā Cy. &
Pau. de ca. q̄n creditor vēdit pignus
censet vēdere ipse debitor. ¶ Et illud
quōd dictū est q̄ creditor vendens pignus
trāfert dominium in emptorem intell-
lige procedere quādo creditor qui ven-
dit possidet pignus: secus autem si cre-
ditor nō possidet sed agit contra tertij
possessorē pignoris hypothecaria: & q̄
ille tertius possessor non restituit ei pi-
gnus, creditor ab eo recepit huius estima-
tionem: q̄a in istū tertium possessorem
soluente creditor litis estimationem
non transfert dominium per credito-
rem per tex. in l. creditor qui rem. ff. de
pigno. actio. nam licet alius solutio li-
tis estimationis in actione reali habeat
vim emptiois: vt l. litis estimatione. ff. p̄
empto. tñ secus est in pignore & hypo-
theca: vt no. Pau. de ca. in l. si cōtulerit
in i. primz col. ff. de iur. act. & latē no-
taui. in l. iij. mēbro quinte pris princ.
¶ Vbi vide & c. ¶ Et præmissis igit supra
& relatis sume regula q̄ creditor pōt
vendere pignus seruatis tñ seruādis, de
quibus supra dictū est: & in ista regula
pone primo decē ampliaciones: & postea
totidē limitationes ex quibus habebis
totam materiam q̄n creditor possit alie-
nare pignus & q̄n non possit. ¶ Primo
igit amplia regula, vt procedat, nō sōlū
in rebus maioris & profanis: sed etiā in
rebus ecclesie & minoris. Nā si res ec-
clesie & minoris sint à principio solēni-
ter pignorata: vt de iure regit: pote-
runt postea vendi p̄ creditore nō seruatis
solēnitatib. alias requisitis in vēditio-
nis rerū ecclesie, vel minorū. vt no-
ta Bart. in autē. hoc ius porrectum. in

vlti. colū. in versi. quæro pone q̄ ecclesia
pignorauit fundū. C. de sacro. eccle. &
hoc text. in l. pupillorū. §. j. ff. de rebus
eo. & faciūt no. per Bar. in l. iij. in prin-
cipio. C. de pign. & p̄ Floria. in l. caue-
ri. ff. cōm. prædico. ¶ Secūdo, amplia di-
ctam reg. vt procedat etiā si debitor in
suo testamēto prohibuerit alienari bona
sua sub poena applicationis fisco qui
faciunt alienata, vel sub alia poena: quia
nō obstant tali prohibitione creditor nō
impediret iure creditoris alienare sua
pignora: vt est tex. & ibi glo. Bal. & Saly.
in l. j. C. debi. vendi. p̄ impedi. nō pos-
& idem est si testator rē pignorata credi-
tori suo: in testamento alteri legauit:
q̄a per tale legatum nō impeditur
creditor iure creditoris vedere: & idem
est si in dicta rē debitor in testamēto se-
cit aliquam substitutionē: vt omnia ista
no. per Bal. in d. l. j. nā secūdū cum ven-
ditio facta per creditorem extinguit ve-
gatum. l. qui solidum. §. fin. ff. de leg. ij.
cum alijs ibi allegatis: p̄ eū idem tenet
Bal. in l. prædica in vlt. colū. in versi. qui-
tur secūda pars. C. de fideicommiss. vbi
etiam plus vult, videlicet q̄ si dicta ven-
ditio fiat per creditorem ex pacto inito
eū debitor: non sit in ea dictās lega-
tarius: secus autem si fiat executiue in
iudicio vt ibi per eū. ¶ Et similiter non
impedietur dicta venditio si debitor p̄-
testetur creditori ne vendat vel alijs ne
emanant: prius debitor offerat credi-
tori integrum debitum cum vsuris: &
creditor recusante recipere deponat:
alioquin si modicum quid restet de de-
bito talis protestatio non releuat in ali-
quo: & emptorem nō cōstituit in mala
fide tāquā facta à nō habente usi prote-
standi tex. est no. & ibi glo. fi. & Bal. & Saly.
in l. i. h. C. debi. vendi. pigno. impe. nō
pos. ¶ Et idē est in secūdo creditore p̄te-
v ij
stante

stante ne primus videretur. l. i. & ibi per d. octo. C. si anti. credi. & idem est chirographarius creditor, qui non poterat vendere: videretur: quia per tale videretur in ius factam: non impeditur primus creditor hypothecarius vendere: vt est rex. & ibi per Bal. & alios in l. rei. C. de distrac. pigno. ¶ Tercio, amplia regulam q. talis venditio licet pot. per credito rem etiam vendente lite mota: per alium contra debitorem super re pignoriata: quia exercitiam quod est natu ipsi creditoris non potest impediti per tale lite mota. Bald. in l. j. C. de litig. q. d. ad uerte quod Bald. istud d. ubi non firmat: & ego credo q. ampliatio aon sit vera: quia res litigiosa nec alienari nec obligari pot. vt per Bart. in l. j. §. j. ff. de litig. & isti regulæ standum est, nisi probetur exceptio iuxta no. per Barto. & Iaso. in l. ij. ff. si quis in ius voc. non ierit & per Ias. in l. cætera. ff. de leg. j. except. aut non probat lege: & non oblat. tex. in l. j. C. de litig. quia ille tex. loquitur in denuntiatione extraiudiciali quæ sola non facit rem litigiosam: vt no. ibi glo. per l. j. ff. eo. & ita etiam sentit ibi Bal. & ideo non puto tenendâ hanc ampliationem.

¶ Quarto, amplia regulam q. creditor potest vendere pignus: non obstantes diuisione de eo facta inter hæredes debitoris: vt est tex. & ibi Bar. in l. arbi. ter. ff. de distrac. pigno. & idem tex. ad l. teram est in l. h. eo. ritu. quom Bart. dicit fuisse duplicatum ex inaduerentia.

¶ Quinto, amplia regulam vt procedat non solu in pignore tradito creditoris: sed etiam in simplici hypotheca: quia etiam illi creditor vendere pot. ita tenet Bal. post Nico. de ma. in l. si a creditore. C. de actio. & obli. & Bar. in d. pen. in ver. ij. modo. ff. de distrac. pi. & est text. in l. si in hoc. C. de distrac. pi. & hoc, nisi

ipia hypotheca est præscripta sublitera: vt habetur p. Bal. in d. l. si a creditore: & isto etiâ casu. q. n. creditor vendit hypothecam transfert dominium in emptorē: si eum inducat in possessionem, quâuis ipse creditor non possideret: ita no. Pau. de cast. in d. l. si conuenerit in ver. item quæro si tēpote. ff. de pignoratitia actio. n. ¶ Subdit tamen hoc pcedere quâdo ereditor vendit rem hypothecatâ: sicut aut secundum eum si venderet ius quod haberet in re: quâ solū ius pignoris esset venditū: & emptor isto casu posset intentare hypothecariâ: non aut rei vendicatione per tex. & ibi glo. & doc. in l. ex nominis. C. de hære. vel actio. vendi. quod no. vt euites equiuocationem & r. ¶ Sexto, amplia regulam q. non solu creditor principalis pot. vendere pignus & hypothecâ, sed etiam ille qui habet censum ab eo iuxta no. per Bart. & alios in l. Aristo. ff. que res pi. obli. pos. ¶ Et istud habet locum non solu si sit cessâ ipsa hypotheca, sed etiam si sit cessâ simpliciter psonalis: quia etiam tunc intelligitur cessâ hypothecaria, siue illa oriatur ex obligatione generali, siue ex speciali: vt est tex. & ibi no. Bal. in l. si in solutu. C. de actio. & obli. & cū ipsa hypothecaria cōpse hēnta in cessione facta de personalitate consequenti & accessorie: tñ sit etiam ius distrahendi in ipsum cessionarium: vt no. Bal. in d. l. si a creditore. in primo no. & dicitur ius distrahendi: quod vt dictum est transmittitur in cessionarium fortius dicendū est q. transmittitur in hæredes creditoris: vt est text. in l. si necessarias. §. pe. ff. de pigno. actio. vbi habetur q. pactū q. creditor possit vendere pignus, in dubio non censetur personale sed extēditur etiâ ad hæredes, nisi aliud in contrariū actū sit. ¶ Septimo, amplia dictâ regulam vt creditor non solum

possit vendere pignus, sed etiam fructus pignoris non durabiles: nec etiam no. Bal. in l. j. in prin. q. C. de pigno. act. post glo. Franc. Accur. & Cyn. in l. duorio. §. ob. donationes. ff. lo. ma. quos Bal. al. ¶ Octauo, amplia regulam, vt procedat etiam si esset soluta pars debiti: ipsi creditor: quia hoc non obstat, & ereditor non tenetur restituere partem pignoris debitori: sed adhuc potest vendere, quâ diu. C. de distrac. pigno. vbi Bald. dicit hoc procedere, etiâ si vnus vnus tantum deheret: & ratio est quia pignoris est indiuiduū vt ibi no. Bal. & Saly. ad idē text. in l. si necessarias. §. si vnus. ff. de pigno. actio. ¶ Et extēde. istâ ampliationem tribus modis. ¶ Primo, vt habeat locum etiâ si plures res essent pignori datæ: quia creditor non cogitur vnâ ex illis liberare per solutōnem partis debiti. l. qui pignori ff. de pigno. ¶ Secundo, ex tenore vt procedat ampliatio etiâ si principalis debitor decesserit relictiis pluribus hæredibus: quorū vnus soluit partem creditum debiti: quia hoc non obstat contra res pignori datæ videri poterit per creditorē: vt est tex. in d. l. necessarias. §. si vnus. & c. in d. vnu. C. de distrac. pigno. vbi glo. allegat concordantias, & a ista est quia pignus inter cōheredes, nec actū, nec passiuē recipit diuisionē: vt d. ij. & ibi Bald. C. si vnus ex pluri. hære. credi. vel de. ¶ Et hoc inferitur q. idē est si creditor decesserit relictiis pluribus hæredibus: quia licet vni ex dictis hæredibus soluator sua portio crediti: tamen cæteri hæredes, quibus non est solutū, poterūt vendere totū pignus: oblato & reddito debitori illud q. soluat eorū cōheredit: vt est tex. in d. l. solutu. §. si creditor. ff. de pig. actio. & ibi no. Bar. Sal. & Pau. de cast. ¶ Tercio, extēde vt procedat ampliatio, etiam si fors sit soluta,

sed non fiat soluta vsurę & aliæ accessiones, & expresse factæ in pignore quia etiâ pro illis totū pignus poterit retineri & videri per creditorē: vt est tex. in d. l. necessarias. §. h. & ibi no. Bar. & de pigno. pignoris prius facti fieri debet creditorē de vsuris, & postea de sorte. licet & sortis. in prin. ff. de pigno. actio. etiam si dictæ vsurę essent debite naturali ratē tum in li. §. amperator. ff. de col. & late p. Barnald. ex pluribus. fol. si. eo. ¶ Tit. ¶ Octauo, amplia regulam vt procedat etiam quando plures res essent pignorate, & creditor vellet vendere vnâ de pluribus: quia poterit: vt l. creditoris. ff. de distrac. pigno. intelligēdo taurē iuxta. text. in l. ij. C. de pigu. & vt latius dixi. in v. parte principali in ij. membro, cum sequentiibus: & declarādo etiâ vt dicam in v. imitatione huius regulæ. ¶ Intelligit tamen hanc ampliationē & declarā, nisi debitor instaret apud creditorē volentem vendere: quod venditū vnâ: etiam res quæ sufficiat ad creditum: quia q. si ipse creditor eam non vult vendere, patitur q. ipse debitor illam vendat: quia istud debitor impetrare debet a creditore: ita declarat Barto. in d. l. creditoris: & ibi sequitur Saly. per tex. in l. quis in prin. ff. de pigno. actio. ¶ Et est hoc habes q. licet creditor non teneatur inuitus vendere pignus, vel vendere magis vnâ quâ aliud: tamen bene cogitur consentire debitori volenti vendere & si petatur ostēdere, & exhibere pignus in ipsius possit & videri vt est text. in l. quis in prin. & no. Ias. in d. l. ad iud. pro. §. sed & illud in primo no. ff. de re iudic. ¶ Intelligit tamen hoc præstita prius cautione per ipsum debitore ipsi creditoris (si res mobilis sit) pro sua idoneitate vt est tex. in d. l. quis in prin. & ibi no. Bart. quæ cautio debet esse cū

fidem fidei de pignore restitudo, vel de pretio illius. Ius faciendo ipsi creditorum. Et tunc in. l. licet. §. illud. ver. tunc. §. qui. mo. pi. vel. h. sol. per que tex. dicitur ibi. Bart. in si determinari. d. i. quis. iudis no. in. d. l. a duo Pio. §. sed & illud. in fi. p. Alex. sed si debitor véderet pignus iuncto creditore et nō pręiudicat ret. sed deberet vendere saluo iure creditoris. vt. l. si debitor. & ibi not. Bal. & Salyce. C. de distrac. pigno. ¶ Decimo amplia vt creditor possit emere védere vsum fructum sibi pignorat. & sic non solum pignora corporalia, sed etiam incorporalia vt est vsum fruct. ¶ ita not. Bal. in. l. j. in fi. C. si. pi. ad. sit. licet pignus per eū cui solus vsum fructus pignorat. ut vendi non possit vt no. Bart. in. l. si. is qui. §. iura. in fi. ff. de pig. vsum fructus autem sicut dictum est: & not. Alex. in apo. ad Bart. in. d. §. iura. dicit quod vsum fructus in isto casu véditus per creditorem non réuertitur ad pignorat. per tex. & ibi not. per Bal. in. l. j. C. si. pi. ad. sit. & dixi. lat. §. in membro specialis hypotheca, videlicet in. iij. mébro secūdo partis principalis nomen. i. j. ¶ Undecimo amplia dictam regulam vt procedat etiam si creditor ré sibi hypothecam tantum precario cōcessisset ipsi debitori: quā hoc non obstante poterit creditor dictam rem vendere. l. ij. & ibi Bal. C. de distrac. pigno. ad idem tex. in. l. d. sortis. §. j. ff. de pigno. actio. & isto casu facta venditione a creditore poterit agi cōtra debitorem non restitutionem rem emptori ad interesse cōtraria pignoratitia: item ad ipsam rem ex precario vel ex cōducto vel interdicto vendi vt est tex. & ibi glo. & doc. in. l. si pignore. §. si poss. ff. de pigno. actio. & sic habet decem ampliationes ad regulam: quā tertia non est vera. ¶ Limitatur autem dicta regu-

la decem modis. ¶ Et primò quod quis eius creditor possit vendere alteri vt dictum est: & etiam ipse possit emere à debitorē vendit vt. l. rescriptum. in prin. & ibi Bar. ff. de distrac. pi. & l. Titus. ff. de pigno. actio. quo casu quando moffestaretur à posterioribus creditoribus, haberet eius retentionis: quia ipse prior creditor emendo nō videtur voluisse recedere à vinculo pignoris: nisi datio sibi facta à debitore esset irrevocabilis: vt declarat glo. not. in. l. qui à debitore. ff. qui po. in pi. hab. & ibi sequuntur Bar. & Saly. Tamen ipse creditor nō potest védere pignus debitori: vt. l. debitor. in prin. & ibi declarat & limitat solentier Pau. de ca. eod. tit. Item nec ipse creditor potest vendere sibi ipsi etiam per interpositam personam: quā tunc venditio facta sibi ipsi, vel per interpositam personam nō valet nec pręiudicat debitori: quia ipse possit offerre debitū creditori & liberare pignus: & ipsam répetere directè pignoratitia redente ac si nulla facta esset venditio. tex. est solenus secūdo Bal. in. l. i. & §. tui imagine. C. de distrac. pig. Et vt declarat ibi Bart. & sequitur Saly. si post venditionem factam de pignore per creditore alteri creditori cōtinuat in possessione reperit est presūmuntur ipse creditor ex hac sua possessione cōtinuat per interpositam personam emisse allegat. l. j. ventri. §. in bonis. ff. de pign. credi. quod no. quā pot. frequenter in facto cōtingere: & istud procedit etiam si creditor haberet expressam licentiam vendendi pignus cuiusq. vellet vt tenet Bal. in. l. ordo. in. ij. col. in vers. quęro data est potestas creditori & C. de executione rei iudicatę per allegata ibi per eū. ¶ Secūdo, limita regulam vt procedat quando creditor venderet bona fide: secus autem si venderet per dolum

in dolum vili pretio: quia tunc si dolum intenerit ex parte creditoris & emptoris: poterit debitor agere pignoratitia ad suum interesse contra creditorem: & creditore non existente solucio in subsidium poterit agere contra emptorem ad restitutionem pignoris oblato ei pignus soluto creditori: & hoc quando pignus venditum fuit: sed si vendita fuisse simplex hypotheca videlicet ante traditionem pignoris facta: creditori: tunc nō habet locum pignoratitia: quia illa non contrahitur absq. traditione pignoris: vt in li. quibus modis re contrahit. obli. §. si. & isto casu cōtra creditore daretur actio de dolo ad interesse arg. l. i. si quis pignore. in fi. ff. de pigno. actio. secūdo Cy. Pe. Bart. & Salic. in. l. j. C. si vendi. pi. aga. Sed contra emptorem tantum in pignore quā in hypotheca vendita per dolum creditoris & emptoris compete ret interdictum fraudatoriu vt firmant Bart. & Salic. in. d. l. j. vbi etiam ponunt modū libellandi in hoc interdicto. ¶ Et isto casu quando scilicet ageretur contra emptore ex dolo participato ab eodem creditore in emendo pignus vel hypothecam non possit emptor supplere iustum pretium vt tenet glo. & Bald. & Salic. in. l. pen. C. si vendi. pi. aga. Secus si dolum non fuisset cōmissus in vendendo: sed solum in minori seu viliori pretio: nam tunc bene possit emptor supplere pretiū cum venditio non fuerit ex hoc tantum nulla secundum Bald. in. d. l. penul. ¶ Et eodem modo non possit emptor supplere pretiū debitoris: quando venditio fuisset nulla ex eo: quia creditor qui vendidit non habebat facultatem vendendi, vel si habebat non serua ut solennia requisita de quibus dixi. §. in prin. huius. vi. partis. nu. i. cum pluribus sequētibz & ita declarat Bal. in. d.

l. pe. ¶ Si autē dolum intenerit ex parte creditoris tantū: & tunc ipse solus tenetur ita quę etiam emptor nō tenetur isto casu in subsidio secūdo glo. & Salic. in. d. l. j. C. si vendi. pi. aga. & est tex. in. l. si. eo. tit. & tex. & ibi glo. Bal. & alij in. l. si. cessante. C. de distrac. pi. ¶ Sed si dolum intenuerit ex parte emptoris tantum: & tunc dicit glo. q. ipse emptor in subsidio tenetur. Salic. ibi dicit q. dicta glo. est corrupta: & quod isto casu tenetur solus emptor, & non creditor: quā dolum non debet egredi per se: nam committentis. d. l. si. cessante. & l. Fulcinius. §. quod si aduersus. ff. ex quibus causis in. pol. ea. & hoc nisi creditor pluri vñ dicerit quā habere debuerit: quia tunc pro illo pluri etiā creditor conueniri poterit vt. l. in. C. de distrac. pig. ¶ Subdit tamē q. si in isto pluri creditor nō réperiretur solucio: possit etiā in eo in subsidio cōueniri emptor, propter eius dolum arg. l. si. ff. de eo per. v. sac. ent. & isto vñ: in casu dicit Salic. q. dicta glo. possit saluari quod tamen vñ: nisi ipse relinquit cogitandum: tamen ego puto procedere per tex. in. l. h. C. si vendi. pi. aga. arguendo a contrario sensu. ¶ Item adde prædictis q. si creditor venderet pignus non seruata forma iuris vel ante tempus vendendi, poterit debitor & eius heres illud vindicare ab emptore oblato pretio habita consideratione seruatum iuxta. l. emptor. ff. de rei vendi. nisi tamē emptor iam pignus vsum cepisset: quia tunc ad eū esset contra creditorem ad pretiū: sed creditor illud poterit cum credito compensare vt est tex. & ibi glo. Bald. & Salyce. in. l. ij. C. si vendi. pi. aga. & in. l. penul. cod. titulo. ¶ Sed dubitat an prædicta procedat: si venditio facta fuit per creditorem cum autoritate iudicis, an scilicet

isto casu debitor possit agere vt supra deducum fuit vel ex dolo participato in venditione per creditorem & emptorem vel ex causa minoris & vilioris pretij: & in hoc breuiter & concisus dicens dum puto quod in dubio presumendum est pro decreto iudicis quod omnia rite & recte facta sint vt per Alexand. & alios in l. sciendum. ff. de verbo. oblig. & Felinum & Cano. in capi. quonia contra falsam de proba. sed tamen potest probari contrarium & hoc probato poterit debitor venire contra dictam venditionem modis & formis supra traditis dicto de creto & autoritate iudicis non obstante prout in simili dicitur in terminis. l. ij. C. de resc. vendi. quia si in venditione interueniat decretum iudicis cessat remedium. d. l. ij. nisi pbetur lesio & deceptio vt late per Alexand. post alios in l. pretia reru. ff. ad. l. falsid. & in l. si quis cum aliter. ff. de verb. oblig. & in l. pacta nouissima. C. de pact. & habetur per modernos in re. d. l. ij. in. ix. limitatio ne. Tertio limita regula nisi esset conuentus q. si infra certum tempus debitor non solueret posset creditor vendere pignus: quia si elapso termino debitor offerat soluere in tequa creditor vendat pignus debet audiri & creditor non poterit postea vendere vt in Specula. de li. cotefta. §. j. ver. patet ibi item si tibi res & habetur per Cardinalem in clem. j. §. nos itaq. penultima questio de iur. iur. sequitur Decius in l. fructus. ff. de regulis iuris per l. tertia. C. de pign. & dixi supra quarta parte ou. i. Quarto, limita quando secundus creditor offerret suum debitum primo: quia tunc primus vendere pignus non posset. l. fina. & ibi Bal. C. si anti. creditor. l. secundus. C. de pig. & idem dicendum est in debitore offerente quia per eius obligatio-

nem creditor impeditur videre vt non Barto. in l. p. cautima. que incipit creditur. ff. de distrac. pign. & habetur in l. fin. C. de bi vendi. pig. impedi. non posse. ¶ Quinto, limita quando essent plures res obligate: quia si ex venditione vnus posset satisfieri creditori: debet illa tantum vendi: non autem possunt vendi omnes nec etiam meliori: si vnus vendi potest & ex ea potest consequi creditor suum creditum gloss. Bart. Bal. & Salyc. in l. quadiu. C. de distrac. pign. & si venderet melior quado deterior sufficere debitor diceretur esse in dolo & tenet debitor ad interesse vt not. Barto. in l. creditoris. ff. de distrac. pig. & in l. a diuo. Pio. §. in venditione. ¶ Versi. quare hic dicitur quod in executione. ff. de re iudi. subds ibi idem esse in iudice: adeo quod si alius fieret per iudicem posset appellari: tanquam esset excessus modus in exequendo vt ibi per Barto. idem tenet Bald. in l. ordo. C. de execut. rei iudi. & Abb. in c. quoad consultationem in. viij. col. de re iudica. & ista est communis opinio. ¶ Tenenda, quibus Rapha. Cum. & Pe. de besu. in d. §. in venditione tenuerint q. in rebus mobilibus sit electio creditoris incipere ab illis que facilius emporere inueniuntur: possunt per aliqua argumenta q. post Alex. in d. §. in venditione. referuntur in l. secunda col. in versic. in eadem glo. in h. & illis responderet, & resider cum communi opinione, videlicet quod etiam in rebus mobilibus pro executione incipendum sit a rebus minus danosis vt ibi late per eum. ¶ Adde etiam predictis q. si creditor vellet vendere rem pro minoris pretio quia communiter valeat: vel si debitor offerret & creditor nollet recipere solutionem: sed vellet pcedere ad venditionem: quod debitor potest appellare

ad pro

ad processu facto super venditioe, & per talem appellationem impeditur venditio: & si poitea fieret rescindetur. vt. l. si rescidit. & l. quadiu. & quod ipso. per doctores. C. de distrac. pigno. & l. pen. ff. de rescind. vendi. & ita no. Bar. in l. fina. in fine. ff. de appello. recip. quod nota & tenent: tga potest multoties contingere in practica. ¶ Sexto, limita regulam vt non habeat locum in secundo creditore: quia ille no poterit vendere pignus nisi prius dimisso primo creditore per oblationem vel solutionem: & si aliter venderet poterit emptor conueniri hypohecaria ad primo creditore. ¶ text. est & ibi Barto. & Salyc. qui bene ponit casum in l. j. ff. de distrac. pign. Et predicta intelligi nisi secundus creditor vigore sententia: pro executione rei iudicata accepisset pign. & vellet illud vendere autore priore iuxta tit. C. in l. causam iudi. pig. C. de. & creditor primus se opponeret tali executioni dicendo pignus esse sibi prius obligatum: quia isto casu non superdebitor in executione, sed fiet venditio & de prio satisfiet primo creditore: & residuum conuertetur in causam iudicati satisfaciendo secundo creditore: vt est text. & ibi no. Barto. Alexand. & Iaf. in l. a diuo. Pio. §. sed & illud. ff. de re iudi. q. no. quia alias citra executione rei iudicate non posset fieri venditio pignoris ad instantia secundi creditoris inuito primo: vt. l. eos. C. q. po. in pi. habeat. & l. nulla. C. de solu. ita no. Alex. & Iaf. in d. §. sed & illud. & ibi est text. de hoc quod not. ne sis in equiuoco & c. ¶ Septimo, limita regulam q. hypotheca esset perempta prescriptione: quia sicut perit hypotheca, ita perit autoritas vendendi pignus: & illa exceptio que obstat ex prescriptione creditoris obstat etiam emptori pignoris: & ideo isto

casu creditor vendere no potest ita not. Bal. in l. si a creditore. secundo. no. C. de acti. & oblig. & Old. in c. si. thoma tale quiddam patet. ¶ Octauo, limita regulam quando vna res esset specialiter obligata creditori, & alia res eidem generaliter quia prius debet vendi illa res que est specialiter obligata: & si no esset sufficiens pro satisfactione debiti posset postea deueniri ad venditionem rerum generaliter obligatarum & non aliter: vt est text. in l. que specialiter. C. de distrac. pigno. in. ius. no. in l. j. C. de pign. ¶ Nono, limita: nisi debitor veniderit rem obligatam creditori antequam eam ipse creditor venderet: quia emptor qui emit ad debitore habita traditione rei preferretur in domino emptori qui emit postea ad creditore: salua tamen erit hypotheca ipsi creditori contra eum qui emit ad debitore. text. est & ibi Balan. l. si debitor. C. de distrac. pign. & in l. si conuenit. l. secunda. §. si fundus. ff. de pigno. actio. & facit text. in l. siue autem. §. si duobus. ff. de publicis. Intel lige tamen tu, nisi forte ipse creditor conuenisset pacto cum debitore hypothecate, vt non posset ipse debitor vendere rem hypothecatam. nam tali conuentione standum est: & si debitor contra conuentionem venderet venditio esset nulla per text. secundum intellectum Barto. & verum & iuxta literam Pisan. in l. si creditor. §. fin. ff. de distrac. pigno. ¶ Decimo, limita quando creditor venderet pignus ipsi debitori: quia talis venditio esset nulla, & pretium conuertere in solutione debiti: & si ex eo esset integrum debitum solutum esse resoluta hypotheca & posset debitor repetere pignus per actionem pignoratitiam: non autem per actione ex empto: vt est text. & ibi Bar. & Pau. de cast. l. debitor.

in

33 in princip. ff. de pigno. actio. ¶ Et ratio est: quia emptio rei sue non valet. l. suæ rei. ff. de contrah. emp. & qz res sua non potest amplius effici sua. l. sequit. §. Jana. ff. de vscap. ¶ Aduerte tamen qz mandatum factū alicui de emendo rem ipsius mandantis: nomine ipsius mandarij valet: quia tunc mandatarius emendo nomine suo proprio acquirit sibi domino & postea tenetur illud transferre in mandantem actione mandati: ita debet intelligi text. in. l. si tibi mandauero. §. si i quorum. ff. de manda. vt declaratur Pau. de caltr. in. d. l. debitor. in princip. Qui etiā ibi subdit quod licet emptio rei meæ ratione p. prietas fue domini existens apud me non valet: tamen ratione possessionis quæ esset apud vendentē & in qua ille esset potior bene valeret p. text. in. l. si in emptione. §. suæ rei. ff. de contrah. emp. prout etiam valet precariū & conductū rei sue ratione possessionis existentis apud aliū: vt. l. cū & fortis. §. si. ff. de pigno. actio. & late habetur per doc. in. l. si aliqua rē. in. ff. de acqui. posses. & sic habes expeditam illā regulā cū decem ampliacionibus & totidē limitationibus &c. ¶ Istis expeditis ponende sunt modo plures 34 notabiles q̄stiones in materia. ¶ Et primo quæritur quid si sunt plures creditores quibus insimul & in solidū vna res fuit hypothecata & quorum par est cōdicio respectu hypothecæ iuxta. l. alie na. §. si pluribus. ff. de pigno. & l. si fundus. §. si duo. eodem titulo. An ambo dicti creditores possint in solidum vendere dictum pignus sicut ambo in solidum habent illud hypothecatū: & breuiter dicendum est quod non propter absurdum quod sequeretur, videlicet quod duo emptores herēt domini in solidum eiusdem rei: ita determinat Bar-

to. cum quo alij ibi transeunt in. l. tertij. §. ex contrario. in penultima columna in versiculo pro declaratione materia. ff. de acquirenda possessione. & subdit ibi Barto. quod apud dictos duos creditores non reperitur possessio ciuili in solidū nec ambo possunt fructus in solidum percipere: quia istud esset absurdū: & ideo concludit ipse, quod nec in solidum possident nec possunt in solidum vendere ad euitandum absurdū: sed quod erit melior conditio occupatae & habita possessione per præoccupatorem ille habebit beneficium possessoris & percipiet fructus cōputandos tamen in sortem iuxta. l. secundam. C. de pignora. actione, & vendet. ¶ Et ita etiam colligitur ex not. per Barto. & Salyc. in dicta. l. si fundus. §. si duo. & per Dyn. & alios in regula qui prior habet sexto. per. l. si quis a multis. ff. de noxali. Et adde hic quæ dixi supra in secundo membro quintæ partis primipalis. nume. 31. ¶ Secundū quod nec de alia notabili questione & difficultate materia: pone enim quod debitor obligatū creatori omnia bona sua, & ipse etiam constituit se possidere pro dicto creditore: & postea idem debitor vnam ex dictis rebus obligatis vendidit & constituit se vnius emptoris illam possidere, an isto casu debeat sibi quod in emptorem transferat dominium & vscapiendi conditio: & in hoc Barto. in. d. l. Cellus. in. ij. colum. in versic. fed. pone quod debitor. ff. de vscapio. distinguit quod aut debitor quādo obligauit bona creditori non constituit se simpliciter p. ipso creditore: sed cū ista dictione precario, quæ clausula hoc modo dicitur cepta operatur quando aliud non est actum quod ciuili possessio sit translata in creditorem & naturalis remanet

erit penes ipsum debitorem: vt. l. secundā. & l. & habet. §. j. ff. de precar. & no. Bar. in. l. creditores. in. ij. q. C. de pigno. ¶ Et isto casu dicit Barto. quod debitor vendens dictā rem vt. obligatā & constitutus se cū simpliciter possidere per emptorem transferit in emptorem omnē possessionem, & priuat creditore. sua ciuili: vt. l. interdum. §. si & ibi per doct. ff. de acqui. pos. & ideo cōcludit Bar. qz isto casu transit in emptorem dominium & vscapiendi conditio: sed cōtrarium vult idē Bar. in. d. l. creditores. in. iij. q. principi. in versic. fed. pone quod debitor. vbi in istis proprijs terminis quādo, sci licet debitor constituit precario possidere bona obligata pro creditore tenet qz debitor tradendo alteri non priuat creditore sua ciuili, quia scilicet illa ciuili per se stat & non coheret naturali per allegata ibi per eum. Tamen magis cōmuni opinio est eo qz tenet Barto. in. d. l. Cellus. vt firmat Alexā. in vtrog. loco in apo. ad Bart. & istā opinionē late disputando firmat idē Alexā. in. l. interdū. §. si. ff. de acqui. poss. vbi respondet ad ea quæ in contrariū allegantur per Barto. in. d. l. creditores. videlicet, qz in casu isto ciuili quæ erat apud ipsum creditorem requiescebat super naturali & ideo translata naturali per debitorem in emptorem transferret etiam ciuili: sed in allegatis in contrarium per Barto. ciuili nullo modo requiescebat super naturali: quia ciuili possessio proprietarij non requiescit super naturali vfructuarij: nimirum ergo si translata naturali per vfructuarium non intreretur ciuili proprietarij: ita declaratur & bene Alexā. in. d. l. interdū. §. fin. ¶ Subsequitur Bar. in. d. l. Cellus. in sua distinctione: quod aut debitor simpliciter constituit se possidere p. creditore

re bona obligata: & postea veda vnāqz ex rebus obligatis & constituit illā possidere p. emptore: & isto casu licet omnis possessio fuerit translata per simplicem clausulam constituiti a debitore in creditorem iuxta. l. quod meo. in princip. ff. de acqu. poss. & per cōsequens videtur quod per constitutum postea factū per debitorem vendentē nulla fuerit translata possessio in emptorem, per. l. quæ illis. §. j. ff. de acquir. posses. tamen cum illa possessio, quæ est apud creditore sit ad cōmodum debitoris respectu dominiij & conditionis vscapiendi: vt. l. ser. vi nomine. ff. de vscapio. & l. g. pignoris. & l. j. §. per seruū corporaliter. & ibi declarat la. ff. de acqui. posses. iam isto casu dicendū est secundū Bar. qz in emptorem fuerit translatum dominium, & conditio vscapiendi, sicut erat apud ipsum debitorem: quia respectu dominiij & conditionis vscapiendi dum creditore est in possessione: debitor dicit possidere mediante persona creditoris: & sic sitū vt declarat la. in. d. l. §. per seruū corporaliter. ¶ Nimirum ergo si debitor possidens mediante persona creditoris saltem respectu dominiij & conditionis vscapiendi constituedo se possidere per emptore potuit in eū transferre dominium & conditionem vscapiendi: & ita dicit Barto. in. d. l. Cellus. tenuisse lac. bu. in. d. de acti. §. fed. iste, & hoc sibi placere: istā opinionē etiā sequit Cuma. in. l. g. pignori. ff. de acqui. poss. & Pau. de cast. in. l. quis. §. si con Suctor. eo. tit. ¶ Et hanc opinionē dicit doc. in. d. l. j. §. per seruū corporaliter. in vj. col. esse verissimam, quando debitor qui vendidit, detinet pignus, nomine tamen creditoris: quia pro eo constituit se possidere: nam secundum eum facilius transferret dominium per aliu si cōm-

periculo ipsius creditoris qui vendidit tali emptori: secus autem esset si tempore venditionis emptor erat solvendo: sed postea incepit esse non solvendo: quia tunc creditor non dicitur esse in culpa & dilatio non erit eius periculo: ita tenet ibi glo. & allegat tex. in l. quæsitum in prin. ff. de distr. pig. & ibi etiã glo. hoc tenet dum intelligit tex. illi cum sub hoc facultates emptoris lapsæ sunt. ¶ Et per illi textum. Pau. de ca. in d. §. si vendiderit. q. si creditor qui sine culpa fecit dilationem emptorij & postea ex aliquo casu superuenienti sine aliqua culpa creditoris non potuit exigere pretium ab ipso emptore: q. habebit regressum contra debitorẽ ad suũ creditũ: quia debitor per venditorem prædictã non fuit liberatus, ex quo per creditorẽ non fuit perceptũ pretiũ: & ita in terminis probat ille tex. in d. l. quæsitum in prin. & ibi etiã not. Bal. in additionibus nouis: & illi tex. pro mirabilitate hoc not. Ias. in l. j. in iij. col. in vers. adde tamẽ. ff. q. satis. cog. ¶ Aduertet tamẽ in prædictis q. nõ censetur nec dicitur q. s. habuisse fidẽ de pretio, quando ille qui vendidit, vel tradidit putauit statim se illud receptorũ, text. est & ibi no. Barto. in l. si quasi. ff. de pign. actio.

39 ¶ Quarto, queritur qd si fuit hypothecata domus que est cõbustã & postea fuit reedificata à debitore an ista reedificata possit vendi per creditorem, sicut poterat vendi ex pacto illa quæ fuit cõbustã: & breuiter respondet q. sic: vt est tex. in l. si. & ibi not. Bar. ff. de pigno. & ratio est: quia domus q. est hypothecata cõbustã: remanet in obligatione area in qua si postea alia domus edificet à debitore: ipsa etiã domus cedit in obligatione pignoris vt est tex. in l. Paulus. §. domus. ff. de pigno. & hoc non solum reedificetur per ipsum debitorem: sed

etiã si reedificetur per aliũ qui a eum emit à debitore: vt vult tex. in d. §. domus. ¶ Sed hoc secũdo casu si creditor ageret hypothecaria cõtra emptorẽ qui reedificauit nõ posset obtinere: nisi relictis expensis factis in cõstructione domus vt etiã de hoc est tex. in d. §. domus: & inquantũ ibi glossa laborat, an in hoc sit idẽ in bonæ fidei possessore: & in malæ fidei recurrendũ est ad no. per Bar. in l. fundum. ff. de rei vend. & per Ange. de are. in l. ut de re diui. §. certẽ. ubi plerũ trahitur. an etiã malæ fidei possessore: sed retentionẽ pro melioramẽtis in re factis: & distinguunt inter ex pãsas necessarias & voluntarias iuxta l. planẽ. ff. de peti. hære. & vide: quæ dixi. a. in iij. m. 40 bro. v. ptis. in x. cõclusionẽ. ¶ Quinto, querunt in materia venditionis pignoriũ, an creditor vendens pignus tenet emptori de euictione: & in hoc comprehendendo totã materiã pone regulã & illentias. ¶ Regula ergo sit, q. creditor vendens pignus non tenet de euictione illi regulã probatur in l. periculũ. & ibi no. gl. & Bar. & Sali. ff. de pigno. & in l. si. credi. euictio. pign. nõ debere. ¶ Amplia modo regulã vt habeat locũ non solum creditor vendat pignus cõsistens in corpore, sed etiã si vendat nomines creditoris hypothecati: vt est tex. in d. l. periculũ. ¶ Secundõ, amplia vt dicta regulã pcedat nõ solum in creditore priuato vendente sed etiã in fisco: quia in hoc fisco vitur iure priuari: vt l. j. C. credi. euictio. pign. nõ debere. ¶ Fallit autem d. regulã sex modis. Et primõ, fallit q. ille qui vendidit tanquã creditor nõ doceret esse creditorẽ & re vendita esse sibi obligatam: tunc enim nõ obstante q. venditor tanquã creditor: teneret de euictione quæ postea sequeretur iura pbat. tex. in d. l. j. in prin. dũ ibi dicitur prædictum

obligatum, & ibi no. gl. fin. quæ vult q. creditor qui vendit pignus debet quantum præstat & primum est illud quod proxime dixi, & cum glossa. transeunt ibi Bar. Bal. sal. & alij & idem tenet Sal. in l. rescriptum. §. j. ff. de distr. pi.

¶ Secundo, fallit quando creditor qui vendit doceret: se creditorem & illã re esse sibi obligatam. tamẽ non doceret se in dicto pignore, seu hypothea esse potiorẽ omnibus alijs creditoribus: tunc enim si alius creditor potior euinceret ab emptore: ille creditor qui vendidit teneretur de euictione tex. est in d. l. j. in fi. ibi potiorẽ se ceteris esse creditoribus: & ita no. d. gl. fina. & sequuntur ibi doc. Intelligendo tamẽ q. iusticiarius creditor doceret se esse potiorẽ ceteris in tempore: vt l. j. C. qui po. in pig. hab. vel priuilegio, vt in hypothea p. dote: vt l. si. eo. ti. Non aut tenetur creditor docere se potiorẽ domino illius rei: & ideo quãdo nõ euinceret alius creditor: sed euinceret dominus illius rei dicendum erit creditorem qui vendidit non teneri, vt infra in sequentibus limitationibus dicitur & habetur per sal. in d. l. j.

¶ Tertio, fallit regula quando creditor habens rem obligatam, & illam vendens sciret, illã non esse debitoris qui obligauit, sed esse alienam: tunc enim illã vendens cum sciat esse alienam est in dolo, & ideo domino euincente tenetur de euictione tex. est in l. si. C. credi. eu. pi. nõ debere. & no. glo. fi. in d. l. j. & ibi Bal. & Saly. sed si creditor vendens putauit illam rem esse debitoris, & nesciuit esse alienam, cum tamẽ esset aliena: & tanquã aliena postea euicta fuit: tunc ex quo creditor fuit in bona fide nõ tenetur de tali euictione: vt tenet glossa. fi. in d. l. j. & sequitur ibi sal. sed solum isto casu tenetur creditor cedere emptori cõtra de

bitorem contrariam pignoratitiam vt est tex. no. in l. in creditore. ff. de euictio. & no. Bar. in l. pen. que incipit creditor in prin. ff. de distr. pig. & isto casu tenebitur ipse debitor de euictione: quia licet creditor vendiderit, tamẽ cõterur vendidisse debitor cum ex eius pacto expresso, vel tacito ex dispositione legis res vendita sit: ita tenet gl. in d. l. j. & ibi sequitur Sal. assignans etiam in hoc aliam rationem, videlicet ne debitor locupletetur cum aliena iactura. ¶ Emptoris: vt l. rescriptum. §. j. ff. de distr. pigno.

¶ Quarto, fallit regula quando creditor sciebat sibi non licere vendere nec ex pacto nec ex dispositione legis, & tamẽ vendidit: quia tunc creditor tanquã dolosus tenetur de euictione vt no. gl. fi. in d. l. j. & ibi Sali. post Bal. ¶ Intellige tamẽ istud quando creditor sciebat sibi non competere ius vendendi & vendidit: sed quia autem si iusto errore putauit sibi cõpetere ius vendendi, licet non competierit: quia tunc non tenetur de euictione, sed solum tenetur cedere contrariam pignoratitiam emptori: prout dictum fuit. §. proxime in. iij. fallen. & ita tenet Sal. in d. l. j. sed si casso errore putauit sibi competere ius vendendi, tenebitur de euictione & militabit fallentia: vt ibi tenet Sali. & isto casu quando, scilicet creditor vendidit absque facultate scienter vel casso errore dũ dicitur debitor tenetur de euictione solum in subsidium videlicet quando creditor qui vendidit non esset solvendo pro dicta euictione, vt aliã dicitur in l. si. ff. de eo per quem fac. erit. & hoc per tex. in d. l. rescriptum. §. j. dum ibi dicitur q. debitor ideo tenetur de euictione quia liberatus fuit ex solutione pretij & sic ne locupletetur cum iactura emptoris: ita tenet Sali. in d. l. j. & in d. l. rescriptum.

§.jan. Et istud procedit etiā si debitor fuisse præfens veditioi factę p. creditorę qui de iure vendere non poterat: q. simpliciter præfentia nõ repellit debitor a vediticando pignore: ab emptore offerendo ei pretiũ solutum in extinctioem sui debiti: & si in aliquo aliõ vltra pretiũ intererit emptoris propter dictã euictionẽ ad illud tenebitur creditor q. p. dolũ vendidit absq. autoritate: ita tenet Sali. in. d. l. j. in versu. quæro. mo. õ. gl. p. tex. in. l. emptor. §. Casius. & §. iulianus. & §. sententia. ff. de actio. emp. ¶ Quinto, fallit regula q. creditor vendidit pignus nõ iure creditoris sed iure domini. & vt dñs: & idẽ si simpliciter vendidit: q. intelligeret vendidisse in dubio vt dñs: & non vt creditor: nã isto casu creditor tenebitur de euictioe. ¶ Regula ergo procedit q. creditor expressẽ vendidit iure creditoris: ita firmat Sali. dicitis. ita tenere alios doc. in. d. l. j. in. h. ver. nõ q. casus. & mouetur p. text. in. l. j. §. j. ff. si ager. vctig. vel emphy. p. eta. & idẽ tenet Sali. in. d. l. referiptu. §. j. & pro declaratione aduerte q. simpliciter vendi debet intelligi q. dñs fuit Sempionius veditit: tunc enim cẽset vendere tanquã dominus, nõ tanquã creditor: scẽ si dñs fuit Sempionius creditor Titij veditit pignus. & c. nã licet nõ dicat aliter se vendere iure creditoris: tñ ex quo expressit nomen creditoris & pignus censetur vendidisse iure creditoris: ita tenet Sali. in. l. penult. quæ incipit. creditor. in. ij. ff. de distractio. pigno. & mouetur per. l. cum post. §. j. ff. quando ex factõ tuto. & per glo. in. l. sciendum. §. tutores. ff. qui satis. cog. q. nota ne sis in æquiuoco. ¶ Sexto nõ fallit regula quando creditor vendit & promisit de euictione: q. truncabitur creditor vt promisit: tex. est in

d. l. j. nisi nominatim hoc repromissum &c. & tex. in. l. i. co. ti. & firmat gl. in. d. l. j. in verbo creditor. quam ibi sequitur doc. Ita q. si ipse creditor duplam promiserit euictionis nomine ad duplam tenebitur, & hoc in privato creditore: in hico aut vendente iure creditoris & promittente euictionem est leuiss: quia non pot. promittere. duplam, sed simplum tantu. per. l. si procurator. ff. de iure fisci. & no. Sali. in. d. l. j. in. tertio no. ¶ Aduerte tamẽ in materia q. quando creditor vendidit pignus iure permittente & nõ promisit de euictioe: q. tamen ipse creditor nõ poterit euincere pignus ab emptore: etiã si euincere vellet ex aliqua alia causa separata a credito pro quo vendidit: tex. est in. l. h. is. & ibi Bar. ff. de distrac. pigno. Et idẽ est in harede creditoris: vt ibi p. glo. no. q. a est contingibile &c. ¶ Sexto queritur in materia, an si creditor vendidit pignus iure creditoris ex pacto vel ex lege vel rationabiliter putans rem sibi sui debitoris, & promisit duplũ, vltimum pro euictione: q. sequuta sit euictio facta a dño & etiam creditor soluit emptori pro euictioe illud quod promisit, an possit agere cõtra debitorem ad repetendũ illud quod soluit emptori: & breuiter dicendũ est q. si creditor vendidit ideo promisit de euictione, vel q. aliter vendere nõ poterat: q. sine tali promissione emptorẽ inuenire nõ poterat: vel q. ita erat cõsuetudo regionis: vel q. ex ista promissione rẽ carius vendidit. q. in omnibus istis tribus casibus habebit regressum cõtra debitore. p. toto no. quod soluit emptori ex causa euictiois. iste est tex. in. l. si pignori. §. h. & ibi no. per Bar. & alios. ff. de pigno. act. & no. gl. in. l. si necessarias. §. j. in verbo. et. ti. & gl. in. d. l. j. in. ver. creditor. C.

ee. C. credi. eui. pig. non deb. & ibi sequitur Saly. in. h. ¶ Sed si creditor ex promissione euictionis nullũ comõdu nec vtilitate attulit debitori: sed tanti vendidit quanti vt vendidisset sine dicta promissione: & nõ pot. se iustificare in promissione duplã aliquo modo: & tunc nõ potest habere regressum cõtra debitore. ad dictam duplam: sed ad simplũ tantũ. hoc est ad illud quod sibi solutum fuit pro suo debito vt est tex. in. d. l. si pignori. §. si. cum. l. seq. ¶ Aduerte dum tamẽ est, q. isto casu quãdo creditor coactus fuit pro euictione soluere duplã emptori poterit creditor repẽtere a debitore vsuras, vel fructus rei pignorate: per stipulationem sibi promissam pro toto illo tempore quõ durauit venditio ante euictionem sequuta: q. licet durate venditione creditor ab emptore pretiũ habuerit: tñ ex eo quia coactus fuit duplam soluere emptori: nõ constat nihil ei solutum fuisse, quod ab eo auferri nõ poterit: iste est tex. no. & singularis secundum Bar. & alios in. l. nec enim. ff. de pig. act. vbi tex. dicit q. ex quo pretium quod fuit solutũ ab emptore creditor nõ fuit solutũ irreuocabiliter cũ postea fuerit coactus ex promissione euictionis soluere duplam emptori nihil censetur fuisse ei solutum: & ideo debitor non fuit liberatus, & per consequens tenetur ad vsuras, & fructus promissos sicut tenebatur ante factam venditione: & sic est ibi tex. q. nõ dicit solutum creditoris id quod ab eo auocari potest de quo dicam latius. j. in. vij. q. proxime subsequenti. ¶ Sed si creditor in uisione solu simplũ promisit absq. necessitate & vtilitate & illud sequuta euictioe soluit nõ poterit petere dictas vsuras promissas a debitore, sed solum suũ debitũ: ita distinguit tex. in. d. l. nec

em inter duplã & simplũ respectu vsurarũ vt dictũ est. Adde etiã q. quã creditor soluit emptori duplã lucrã dictas vsuras medij temporis, etiam si ille excederet duplam: ita tenet ibi Barto. & Saly. post Ricar. malũ. eprobantes ibi gloss. quæ alud voluit & malẽ per rationes quas ibi adducit Barto. ¶ Et ratio differentie respectu vsurarum inter duplam & simplum est: quia quãdo creditor cogitur restituere duplam cũ passus fuerit danum in duplo nõ censetur aliquo emolumentum habuisse ex pecunijs que interim facta veditioe apud eum fuerunt: etiam quod ex illis multa fuisse lucratus postquam eas restituit duplicatas: sed in simplio non est tantũ danum & ideo tunc compensat vtilitate quam percepit ex pecunijs cum vsuris sibi debitũ: ita declarat Paul. de cast. in. d. l. nec enim. quam legit cõ. l. si pignore. §. si. quæ nota. quia possunt seruire ad multa licet hodie pmissio vsurarũ facta p. debitorẽ creditoris sit inefficax iure canonico resistere vt in toto ti. extra de vsuris &c. ¶ Septimõ queritur, an si creditor vendat pignus & promittat de euictione, vel in simplio in aliquo ex dictis tribus casibus non in. l. si pignore. §. si. ff. de pign. actio. & ex pretio consequutus fuerit suũ debitũ, ut ex hoc ipse debitor consequutus fuerit liberationem a creditore: & videretur dicendũ q. sic: q. solutione eius quod debetur, omnis tollitur obligatio: in instituto. qui. mo. tol. oblig. in prin. Tamen reidã aduertendo istud solum procedere videtur quãdo creditor vendit taliter q. ipse de euictione non obligatur, quod quando sit, colligitur ex prædictis, tunc enim recepto pretio ab emptore p. creditor vendentem: debitor etia liberatus: vt est tex. in. l. referiptu. §. j. in prin. Anto. de fa. de pi. & hyp. x. mo.

43. **no. rñ. ff. de distrac. pign.** & hoc quod proprie pignus fuit venditum quia si res obligata erat tradita creditori: non autem in similitudine hypothecae venditur: nam etiam illam creditor vendere potest: vt. l. hypothecae. C. de distrac. pign. & no. Bar. in l. j. C. si vendi. pign. & in l. penult. quae incipit: creditor, in vers. modo. & ff. de distrac. pign. quia nisi dicta hypotheca vendita tradat emptori: etiam quod creditor pretium consequutus fuerit: debitor non dicitur liberatus ita not. Bart. & sequitur Salycet. in d. l. penult. in secunda lectura.

¶ Sed si creditor ex venditione pignoris esse obligatus de euictione emptoris: etiam quod pretium habuerit & rem tradiderit tamen donec pars esse locus euictionis non dicitur liberatus debitor, sed interim liberatio manet in suspensio: & si contingat re euicere & creditor cogi ad restituendum pretium emptori poterit creditor agere contra debitorem pro suo credito consequendo veteri actione pignoratitia cōtraria à qua debitor non fuerat liberatus: vt est. tex. in l. si pignore. §. si. ff. de pign. actio. & ibi expresse declarat Pau. de casu. in versic. nūc oppono extra gl. & istud etiā vult gl. not. in l. j. C. credi. cui. pign. non debe. in ver. creditore. ¶ Et hanc conclusionem alias in facto tenet cōtra quandam consultationem famosissimi doct. domini Caroli ruijn in qua ipse attendit quod mulier quae p. dotibus suis iure creditoris auctore propterea vendidit bona mariti, & promiserat emptori de euictione: & postea cessavit iura sua dotis alteri qui emerat à primo emptore pro tuitione dictarum rerum venditarum non bene cessaret: ex eo quod haeredes mariti essent liberati per pretium solutum uxori ab emptore: vnde post li-

berationem secundum eum dicta cessio fieri non potuit per not. in l. Modestinus. ff. de solutio. Ego autem vt dixi prædicta teoebam quod cessio valet: rñ. nam stante promissione euictionis facta per uxorem vendentem dicebam quod haeredes mariti non erant liberati: sed quod liberatio interim stabat in suspensio: per text. in d. l. rescriptum. §. in prima resp. glo.

¶ Et dum dicta consultatio esset postea delata ad clarissimum doct. dominum Philippum Decium ipse comprobauit in principali negotio meam sententiam contra dictum dominum Carolum etiam in omnibus alijs articulis: excepto hoc solo articulo in quo ipse inclinat in opinionem domini Caroli: & incipit consilium d. Decij: vbi dicitur consilijs excel. doctorum domini Caroli ruijn consulentis: & dominus Antonij Negulantij de fano. & c. quod notandum est impressum: & mouet dominus Decius in hoc articulo contra me: quia dicitur ipse quod quādo creditor obtegit se de euictione: sequuta euictione non potest agere primū actione, sed agit vtili actione ex empto: vt not. Bart. in l. eleganter. in princi. ff. de pign. actio. & in l. si praediu. C. de euictio. & quod obligatio de euictione est separata à prima actione, vnde vna nō debet imponi per aliam & allegat tex. in l. si plus. §. j. ff. de euictio. Vbi si pignus venditum euincatur ex empto agitur contra eum qui ex pretio pignoris liberatus fuit: & sic secundum eum patet quod promissio euictionis nō impedit liberationem debitoris, & allegat etiam text. in l. si ob eam. in fine. C. de euictio. Sed meo iudicio ista non obstant meae conclusioni & iuribus in quibus illa fundatur: nā quod quando creditor vendens promittit

mittit de euictione: debitor non liberatur, sed liberatio fit in suspensio est. tex. in d. l. rescriptum. §. j. & quod tali casu sequuta euictione creditor non agat actione ex empto, sed veteri actione pignoratitia contraria est. tex. & ibi declarat Pau. de castro in l. si pignore. §. fina. & non obstant allegata per Decium: & primo ea quae no. per Bart. in d. l. eleganter. in princip. dum vult quod re in solutum data creditori p. iudicem vel per debitorem: si illa res euincatur creditor non agat cōtra debitorem primae u. actione: sed vtili ex empto. ¶ Quia iste casus est diuersus à terminis nostris: nam in terminis Bart. in d. l. eleganter. quando species datur insolutum creditori pro genere consistenti in pecunia cessat quaedam emptio & venditio. vt. l. iij. ff. pro empt. & in cōtractu venditionis venditor non tenetur, nisi ad tradendum: vnde facta traditione debitor fuit liberatus à primo debito: nā ex hoc censetur fuisse recessum à primo cōtractu: & deuentum ad dationem in solutum: & ideo sequuta euictione agitur vtili ex empto, & nō veteri actione: ita declarat Bart. in d. l. eleganter. in prin. in iij. oppo. ad primum no. & in oppo. ad secundum no. & idem Bar. in l. si quis aliam. in iij. sol. primae oppo. & in sua distinctione in iij. casu. ff. de sola. & sequitur Pau. de ca. & Salycet. in d. l. eleganter. in princi. ¶ Sed in terminis nostris: licet creditor vendat & percipiat pretium, nō liberatur debitor: nisi ita demum quādo pretium deuenit ad creditorē irrecuocabili ter vbi habetur in l. sextante. §. Latin. ff. de excep. rei iud. & no. Bar. in d. l. eleganter. in prima oppo. ad primum not. & probatur p. tex. in l. si mādato Titij. §. creditor. ff. manda. iuncta gl. ibi in ver. non sit. vbi tex. dicit quod si creditor vendit

pignus nō liberatur debitor, nisi creditor pretium consequutus sit & gl. ibi dicit quod nō dicit consequutus pretium, quod illud cogit restituere p. l. non videt. ff. de reg. iur. & subditur in tex. q. ex praecedenti respo. apparet: quod si creditor nō promissit de euictione debitor erit liberatus: quā tūc dicit consequutus pretium cum ab eo auocari nō possit ex causa euictionis. ¶ Aliud est ergo, quod debitor dat insolutum creditori: & alius quod creditor vendit pignus alteri & recipit pretium. Nā primo casu quod res fuit data insoluto creditori, & postea vtili euicta est materia diuersa à terminis nostris: & ad tunc sequuta euictio agendū fit cōtra debitorem veteri actione vel noua. f. vtili ex empto distinguendū est vt latē habetur p. Bar. in l. si quis aliam. in prin. ff. de sol. ¶ ¶ Secūdo casu quod creditor vendit pignus est casus noster & in hoc distinguitur, an creditor promiserit de euictione, an nō: quia si promissit de euictione debitor nō dicit liberatus: sed ei libratio manebit in suspensio ex futuro euentu euictionis & si nō sequatur euictio, erit liberatus: sed sequuta euictio nō dicitur liberatus, sed agat cōtra eum p. creditorē veteri actione pignoratitia cōtraria vt d. l. rescriptum. §. j. & d. l. si pignore. §. si. nec villo modo isto casu potest cognoscere creditori cōtra debitorem actio euictionis ex empto: quia creditor nō emit nec recepit insolutum & ideo ei non potest oriari actio ex empto quae oritur mediante cōtractu emptio, vel acceptio in solutum: vt. l. si libera. C. de sen. & d. l. de ganter. in prin. & d. l. si quis alia. sed vendidit alteri ex qua venditione ridiculum esset dicere quod creditor vendens possit agere de euictione cōtra debitorem, sed actio de euictione competit emptori nō venditori: vnde habetur in dictis lo-

eis & in toto ti. ff. & C. de cuiusmodi & ad similitudinem venditionis cōpetit etiam accipietur in solutū. d. l. libera. cū alijs. & allegatus: & nō oblat. d. l. si plus. §. j. q. in illo tex. iudex vēditū pigm^o ex causa rei iudicatur & pretiū solutū creditori & creditor nō pmissit de euictione: ideo debitor fuit incōtinenti liberatus: & ideo si res vendita postea euincat ab emptore datur emptori cōtra debitōrē actio vt illis ex empto de euictōe: iuxta tex. in d. l. rescriptū. §. j. in primo rāso. & sic casus. d. l. si plus. §. j. est diuersus a casu nostro: q. a ibi vendēs creditor nō promissit de euictione prout promissit in casu nostro: & eodē modo loquitur tex. in l. si ob causam. C. de euictō. & ideo etiā

4 q. illi eodē modo respōdet. ¶ Secundo mouebatur Decius respondendo ad d. l. rescriptum. §. j. q. dum ibi dicitur q. liberatio est i suspēso fuit intelligi quia ad euictōem: q. reuocari poterit sequenti euictione: sed quatenus est de presentē debitor dicit liberat^o, licet dicta liberatio in futurū sequatur euictione reuo cari possit sicut secundu eū vēditō dicitur pura, licet sub cōditōe resoluēda veniat vt. l. ij. ff. de in diē adiec. & l. hęc venditio. in ff. de contra. emptio. & factit quod no. Bar. in l. iulian^o. in ff. de cōdi. inde. & in l. iudex postq. in ff. de re iudic. ¶ Sed ista rāso (iudicio meo) stare non potest: quia tex. in d. l. rescriptum. §. j. expressē dicit q. interim liberatio est in suspēso: & ideo nō patitur intelligentiam d. iam per Deciu q. respectu status p̄sentis sit extincta obligatio: & q. postea possit reduci in obligationē: q. a verba repugnat^o & illis inserit magna violētia & plagā: quod fieri nō debet, sed verbis statū est. l. p̄fixer. ff. q. & a qui. & l. nō aliter. ff. de leg. iij. ¶ Præterea talis intelligentia est cōtra re-

gulā iuris quæ est q. actio semel extincta amplius reuocari nō potest: vt. l. q. res. §. aream. ff. de sol. ibi in perpetuū enim sublata obligatio rescribit nō pot^o: & ibi per Bart. & alios post glo. quæ tenet q. ista sit regula, & alia in quibus dicitur q. resciscitur sunt specialia: & illa glo. sequitur ibi Bar. & Bal. in l. Meurus. ff. de duobus. in. vj. opp. ff. de leg. ij. & est tex. iuncta glo. in l. ij. §. si in glo. in ver. resci. tiantur. ff. de hære. vel actio. vendic. casus ergo specialis non sunt extendendi ad alios in quibus nō reperitur istud dispositum. Ius singulare & l. quod ver. contra. ff. de legi. & in casu nostro leges non dicunt q. pendente cōditōe euictionis obligatio debitoris extinguitur & postea resciscitur: sed dicunt q. obligatio interim manet in suspēso: & nō dicitur ista duo, scilicet esse obligatū & nō d. se obligatū est mediū, videlicet cessatio obligationis ad tempus & sic q. interim obligatio sit in suspēso vt latē habetur per Bar. & alios in l. ij. §. j. in ver. veno & intro in glo. ff. de ver. obli. & per Bar. in d. §. aream. vbi dicit q. aliud est obligationem extingui, & aliud obligationem cessare & remittit se ad no. in d. §. j. & ibi declarat, q. quando obligatio semel nata est, sed ex aliquo casu dicitur esse in pendenti & tunc non est in pendenti obligatio sed est in pendenti extinctio pro priè loquendo allegat. l. pecuniam. ff. de cer. p̄ta. & ita se habet casus noster: q. obligatio debitoris semel nata fuit & propter periculū euictionis promissit per creditorē vendentē pigm^o: illa obligatio seu liberatio ab illi dicitur esse in suspēso: respectu tñ exactōnis quia licet obligatio duret: tñ interim pendente dubio euictionis nihil à debitore exigi potest: sed exactio differtur in euentum futuræ euictionis, & propriè ita loquitur

tur tex. in d. l. rescriptum. §. j. in vltimo responso ibi. Arbitror interim quidem nihil à debitore peti posse: sed in suspēso haberi liberationem & c. verba sunt tex. quæ in euitabiliter p̄bāt q. interim p̄cedere periculo euictionis debitor manet obligatus & eius liberatio est in suspēso: & propterea ab eo interim nihil exigi pot^o, nisi demū sequatur euictōe. Et ex prædictis infero q. dū Decius arguit à cessatione, seu suspensione obligationis ad extinctionem illius malè arguit quia fuit diuersa vt per Bartol. in d. §. aream. & de diuersis non debet fieri illatio vt. l. Papianian^o exult. ff. de mi. cum vulg. non oblat. tex. in d. l. ij. ff. de in diem adiec. quia ille text. inducitur nimis à remotis. item potius facit pro opinione mea quia ibi dicitur q. venditio quæ venit resoluenda interim valet: ita & in proposito obligatio debitoris quæ venit extinguenda cessante euictione nō promissa per creditorē interim pendente periculo euictionis durat, & liberatio stat in suspēso: & sic alud esse liberationem ortam esse, & aliud illam esse in suspēso: quia sicut vt dictum est supra per not. per Barto. in d. l. ij. §. j. ff. de verbo. obligatio. inter esse obligatum & non esse obligatum datur mediū, videlicet obligatio esse in suspēso. ita inter esse liberatum, & non esse liberatum datur mediū scilicet liberatione esse in suspēso: q. a contrariorū eadem est disciplina. l. j. ff. de his q. sunt sui vel alie. iur. donec ergo liberatio manet in suspēso: non est verum dicere debitorem esse liberatum, & non esse liberatū: sed liberationem pendere ex futuro euentu: et ergo interim potest fieri cessio dictæ obligationis: & si cōtingat debitorem ex toto liberari: euictione nō sequuta: cessio erit inefficax: si autem contingat debi-

torum non liberari: quia sequatur euictio cessio erit efficax. ¶ Nec etiam oblat. tex. in l. hęc venditio. §. fina. ff. de contra. hnd. emptio. quia ibi venditor valet pro centum: sed si emptor vendat fundum pluri vt conuenit, augetur pretium. In casu autē nostro durat oblatio: sed suspenditur exactio: & potest obligatio resolui ex futuro euentu. non sequuta euictione: per tex. in d. l. rescriptum. §. j. ad fin. ¶ Non oblat id quod not. Barto. in l. Iulianus. ff. de conditio. in debi. dom. vult quod quādo presentis rei status tendit ad exclusionem: sed debitor, an exclusio sit futura per petus, tunc dicta exclusio habet vim exclusionis, adeo quod interim fieri non potest exactio vel executio: q. ego quorū q. fateor quod respectu exactōnis interim dicta liberatio habet vim exclusionis: quia interim debitor exigi non potest, vt dicit tex. in d. l. rescriptum. §. primū. in fine ibi arbitror interim quidem nihil à debitore peti posse: sed ex hoc nō tollitur quia interim potest fieri cessio dictæ obligationis, cui liberatio stat in suspēso: quia cessio non est exactio: sed celsioris^o habebit differre exactio nem in euentum futuræ euictionis sicut ipse celsioris: quia non plus iuris trahit in cedsionariū quā ipse haberet. l. trahitio. ff. de acquirend. re. domi. ¶ Similiter non oblat id quod no. Barto. in l. iudex postq. in fin. ff. de re iudic. quia secundum Bartol. ibi illa clausula posita in sententia, videlicet & plus & minus & c. operatur resolutionem sententiæ secundum tamen traditū ibi per Bartol. & similiter in casu nostro ex futuro euentu illa liberatio quæ erat in suspēso poterit resolui, vel confirmari: sequuta vel non sequuta euictōe: sed interim debitor non potest dici, neq; liberatus, neq;

non liberatus: sed res stat in medio, videlicet q̄ liberatio est suspēta iuxta non. per Barro. in d. l. ij. §. j. de verbo. obliga. unde concludo q̄ quādo creditor vendens promittit de euictione interim de bitor nō dicitur liberatus: sed liberatio manet in suspēso: & sequuta euictione poterit agere cōtra eum creditor veteri actione pignoratitia cōtraria vt est tex. & ibi declarat Paul. de cast. in d. l. si pigno. §. h. ¶ Et per consequēs interim creditor poterit cedere actionem cōtra debitore alteri, quāz tñ intentari nō poterit nisi demum sequuta euictione, iuxta text. in d. l. rescripti. §. j. in fi. & ita puto tenendum: salua semper reuerētia 46 tia dicti domi. Decij. ¶ Octauo addē dūm est pro confirmatione prædictōrum vnum, videlicet q̄ quādo creditor vendidit pignus, & promisit de euictione in aliquo ex tribus casibus permissis de quibus in d. l. si pigno. §. h. ff. de pig. actio. q̄ tunc debitor tenebitur cauere dicto creditori de cōseruanda eum incōnem in dicta euictione promissa. ¶ Et pro tali cautione obtinenda poterit creditor retinere, alias res pignoras sibi per debitorem vt est tex. not. in l. si necessarias. §. j. ff. de pigno. actio. & ratio est quia obligatio euictōis de iure non respicit ipsum creditorem, qui veditit sed respicit ipsum debitorem in cuius vtilitatem pecunia ex pretio pignoris redacta conuersa est vt. l. in creditore. ff. de euictio. Si tamen ipse creditor voluit se obligare ad eam tenebitur: sed debitor debet eum indemnem cōseruare & propter hoc potest retinere res pignoras, quādo illas habet. d. l. si necessarias. §. j. sed si eas nō habet poterit creditor agere contraria pignoratitia contra debitorem vt eum incōnem conseruet vt d. l. si necessarias in prin. ita determinat

ibi Pau. de cast. in. §. j. in fi. & ibi Tobbil glo. in veris. retinere q̄ etiam si creditor promisit de euictione extra illos tres casus de quibus in d. l. si pigno. §. h. q̄ omnino habebit retentionem pro dicta indēnitate q̄a debitor omnino ad illam tenetur per text. in d. l. rescriptum. §. j. ff. de distrac. pig. ¶ Intellige tu isto casu, vq̄; ad simplicem tantū, non autē ad duplam lii creditor et promisit q̄a quomodo docuq̄: creditor promittat de euictione etiam extra dictos tres casus habebit semper regressum pro simplo cōtra debitorem: vt est text. in d. l. si pigno. §. h. cū. l. se. & gl. no. in l. j. C. de rei. cui. nō debe. in gl. in ver. creditor. ¶ Cū ergo creditor q̄ promisit de euictione potest tam per viā retentionis q̄ actionis agere cōtra debitore p sua indēnitate, q̄q̄ debitor isto casu non fuit liberatus prima actione vt. d. in præcedentibus clusum fuit &c. ¶ Postremo in materia veditōnis pignori. ¶ Quæritur an in veditōne eorū requiratur substatio: & breuiter respondēdo dicēdū est q̄ huiusmodi solennitas substatio nō requiritur, nisi in veditōne pignoris capti p executione rei iudicatæ vt. l. ordo. C. de execu. rei iud. & ibi hñt per Bal. & in l. ij. §. fi. C. de fide instr. & iure haf. si. l. x. ¶ In alijs aut pignori bus vendendis non requiritur talis substatio, nisi essent bona minorū ecclesiæ ff. de decurionum, vt fici: quōri bona sunt prohibita alienari ratione publicæ vtilitatis. nam in illis requiritur substatio: vt. l. j. C. de præd. cur. lib. x. & in autē. hoc ius porrectū. C. de sacro san. eccl. ita solēnter declarat Bald. in d. l. ordo. ¶ Vbi etiā addit q̄ semper quādo venditur bona absentis requiritur substatio allegat. l. fundus. ff. de rescio. vendi. & de materia substatio

ois vide plura per Bal. in d. l. ordo. & la tūsimē per Fabianum de monte in tractatu emptio. & vendendi. in v. parte principalis in antepe. car. in. ij. celum. in veris. Sequitur de solēnitate substatii istud primum membrum.

Summarium.

1. In hypotheca quā creditor habet in debitoris sui sibi obligatis quō tempore prescribitur.
2. Prescriptio in hypothecaria non impeditur per malam fidem auctoris.
3. Tempus requisitum ad prescribendum contra creditorem in hypotheca, an contra creditorem currat respectu tertij possessoris anteriorum actum sit contra principalem debitorem &c.
4. Vxor, an constante matrimonio currat prescriptio ad repetendum dotem.
5. Hypotheca an tollatur vel extinguatur sublati actione personali.
6. Hypotheca non tollitur per confusionem in d. l. am ex aditione.
7. Obligatio fideiussoria cessante, an cesset hypotheca.
8. Hypotheca tollitur ex pacto ex quo tollitur principalis obligatio.
9. Hypotheca tollitur per pactum de non petendo factum super principali, etiam si factum sit ad tempus.
10. Hypotheca tollitur per iuramentum decussum delatum per creditorem debitori iuranti non debere.
11. Hypotheca tollitur per sententiam absolutiua super obligatione principali latam in fauorem debitoris.
12. Hypotheca multis tollitur modis.
13. Prescriptio reus domini contra debitorem, an tollat hypothecam contra creditorem.

14. Hypotheca, an tollatur per rescisionē istius nō. ¶ Vscapio, quare non tollat hypothecam in re mobili spatio trienniij. ¶ Vscapio in re mobili prescribitur triennio respectu domini. & respectu hypothecæ inducitur prescriptio per possessionem decennio continuatam.

17. Vscapio, respectu domini, an creditor possit eam auocare respectu hypothecæ.
18. Statuti quod nulli actionibus civilibus prescribatur minori spatio. xxx. an. comprehendat hypothecam.
19. Prescriptio actionis pignoratitiæ respectu in re offerenda quæ mediante ipsa oriuntur a quo tempore incipiat.
20. Pignoratitia quāto tempore prescribitur.
21. Prescriptio contra pignoratitiam, an de iure canonico procedat.
22. Prescriptio potest curri, etiā quid prescribitur boni fiat alteri us competere: si actio non datur si: nata &c.
23. Prescriptio obstat mala fides si id quod prescribitur debetur iure actionis: scilicet si officio iudicis.
24. Pignoratitia prescriptio sublata, an debitor poterit agere contra creditorem rei venditione ad pignus.

¶ Secundum membrum sextæ partis principia.

Sequitur modus secundum membrum huius sextæ partis principia: in quo tractandum est quando, & quomodo pignora, & hypothecæ resoluantur & finiantur per prescriptioes, & vscapioes. ¶ Et primo queritur quāto tempore prescribatur

hypothecæ, quæ creditor habet in bonis debitoris sui sibi obligatis? conclusi-
uè respondendo dicendum est: quò-
dò tertius possessor possidens rem hypo-
thecatam alteri: nò habet titulum de
debitore, sed ab alio, & est in bona fide:
præscribitur hypothecæ quæ habet cre-
ditor in dicta re spatio. x. annorum inter
presentes & .xx. inter absentes casus
est in l. j. & .ij. C. si aduer. credi. libr. vij.
¶ Sed si dictus tertius possessor non ha-
beret titu. ab alio quàm à debitore, & nò
haberet bonā fidem, vel altero careret,
non præscriberet contra hypothecam,
nisi spatio .xxx. annorum vt. l. cum no-
tissimi. in prin. & §. j. C. de præscr. xxx.
an. ¶ Si autem dictus tertius possessor
haberet causam à debitore: tunc donec
debitor viuat nò potest præscribere mi-
nori spatio quā quadraginta annis: sed
si vellet incipere præscriptionem post
mortem debitoris, & nolle computare
aliquid de tempore quod cucurrit viuē
te debitore possit præscribere .xxx. an-
nis. d. l. cum notissimi. §. sed cum illud.
& ibi declarat gloss. Bald. & Salyc. prin-
cipalis autem debitor & eis hæres non
præscribit iuri hypothecæ contra credi-
torē minori spatio quàm .xl. annis. d. l.
cum notissimi. in prin. & §. j. & ibi
per Bald. & Salyc. ¶ Et prædicta pro-
cedunt de iure ciuili: sed de iure cano-
nico quod attendendum est in concer-
nentibus salutem animæ nulla proce-
dit præscriptio, nisi absit mala fides iux-
ta not. in capitu. fina. de præscr. & in
regula postessor. libro. vij. ¶ Et propter
ca neq; debitor, neq; hæres poterunt
præscribere: quia sunt in mala fide: alij
autem possessores ignorantes de hypo-
theca competenti in dictis bonis credi-
tori, & sic non existentes in mala fide:
vt. l. sed & si lege. §. si re. ff. de peti. he-

red. & ligitur. ff. de lib. causa possunt
præscribere: etiam si haberent causam à
debitore: quæ stant ista simul quòd quis
habeat causam à debitore & tamen igno-
ret de hypotheca primi creditoris: & sic
quòd ex hoc solo quòd habeat causam
à debitore non sit in mala fide. ¶ Et
non obstat huic singulari successori ha-
bentis causam à debitore mala fides au-
toris vt in auten. male fidei. C. de præ-
scrip. l. §. i. temp. qua illa aut. loquitur de
præscriptione dominij: & nò habet locum
in præscriptione simplicis hypothecæ vt
probatu'r ibi in versi. si dominus, & ita
tenent ibi Iaco. de are. Cyn. & Ange. de
are. in situ. de acti. in §. sed iste. in. vij.
fallē. & Alex. in l. Pöponius. §. j. col. iij.
in. vij. fallē. ff. de acq. pos. & Ang. de are.
in situ. de acti. §. item seruiana. col. vij. in
versi. quæro nūquid hodie & c. & Alex.
in cōsi. lxxxij. viso processu. uu. 15. d. in
confi. cxxx. ponderatis his in prin. &
col. ¶ Prædicta autem declara duobus
modis. Primo modo, vt quæ dicta sunt
procedat in creditore privato: secus au-
tem est dicendum in ecclesiæ, vel in mi-
nore habentibus ius crediti & hypothecæ
in bonis sui debitoris: quia cōtra eos nò
præscribitur. x. vel. xx. annis: vt dictum
est in alijs creditoribus: sed require-
tur maius tēpus, iuxta no. in autē. quas
actiones. C. de sacrosan. eccl. iuncta. l. si.
C. in qui. cau. in integ. restitu. non est ne-
cess. & in l. si. cau. C. de præscr. xxx. an.
& ita tenet Guido papa in. q. cccxxvij. in
versi. tertius possessor. ¶ Secūdo decla-
ra p̄dicta de præscriptione hypothecæ
cōtra creditore p̄iuatum procedere quā
creditor non possidet pignus: tunc em̄
procedit præscriptio modis sup̄ra nota-
tis contra creditorem: secus autē si cre-
ditor possideat pignus: quia tūc eius cōtra
hypothecā non curret p̄scriptio: sed per

cius

eius possessionē (quod est plus) præscrip-
tio interrumpetur: vt est tex. in d. l. cū
notissimi. in. §. amo. Intelligendo tamen
tene, quæ creditor possidet iure credito-
ris, & tāquā bona sibi obligata: tunc em̄
cōtra eum non curret p̄scriptio, & ita
procedit d. §. amo. vt est de mente Cyn.
Ang. & Rapha. ibi & ita notabiliter de-
clarat Cor. in confi. xx. pri. vel. ¶ Et ratio
est: quia ex quo licitè creditor incū-
bit pignori, & iure creditoris illud deti-
net, non videtur esse in negligētia: si nò
petit suum debitum: vt declarat Cor. in
d. cōsi. xx. ¶ Secūdo, quæritur in mate-
ria. an tempus quod requiritur de iure
ad præscribendum cōtra creditore in
hypotheca secūdu quæ sup̄ra in proxima
precedenti. q. distinctum fuit: currat cō-
tra creditorem respectu tertij possessoris
antequm per creditore actum sit con-
tra principalem debitorem & de illius
bonis excussum sit? ¶ Et in hoc Alexan.
in confi. lviij. viso & perlecto. in f. v. vol.
tenet quæ tale tēpus incipiat currere: de-
mum facta excusatione & non antea: quia
hodie creditor non pot agere cōtra ter-
tium possessorem ante factam excusio-
nem de bonis debitoris. vt in autenti.
hoc si debitor. C. de pigno. & non valen-
ti agere non currit p̄scriptio. l. j. in fi.
C. de anna. excep. & hoc procedit etiam
si istud non possit agere, causetur ex cul-
pa creditoris: quia secūdu Alex. tēpus nò
currit etiā impedito culpa sua per text.
& gl. in c. q. diuersitatem. de cōces. præ-
ben. ¶ Sed contra istā decisionē Alex. te-
nent late moderni in tractu p̄scriptio-
num. in. iij. parte quartæ partis prin-
cipalis car. 23. col. iij. in versi. iij. principa-
liter quæro: & in prima parte sextæ par-
tis. car. 4. 6. col. pri. versi. & per hæc in se-
ro q. nò est vera & c. & sequit. d. Petrus
Paulus parisius in. c. ex transmissa. in

vl. versi. de p̄scriptio. & mouetur qua-
tuor fundamentis contra Alex. & respō-
det ad. d. c. q. diuersitate. in quo se fun-
dat Alexan. vt ibi late per eos. ¶ Et ego
etiam semper putauī dictā decisionem
Alex. nò esse tenendā & hoc antequm
viderem dictos modernos. ¶ Et vitra al-
legata per eos ista opinio cōtra Alexan-
fundari potest per id quod vult Bald. in
l. sed & si per prætorē. §. j. ver. sed nec
ad. eos. ff. qui. cau. ma. vbi dicit quæ nò
censetur impeditus ille qui de facili re-
mouere potest impedimentū, & mouetur
per tex. in c. fi. de electio. & idem te-
net Bal. per. d. c. fin. in l. quibus diebus.
in prin. ff. de condi. & de. & ibi pulchre
per Pau. de ca. ¶ Et hinc est quæ vxor ad
repetēdum dotem currit p̄scriptio nò
solum à die soluti matrimonij: sed etiā
cōstante matri. quādo certū & notoriū
fuit maritū vergere ad inopiam: quia
tunc mulieri incipit cōpetere actio: ad
dotem repetēdā vt est tex. in l. in rebus
§. omnis ibi minus idoneis: ex quo eis
hoc infortunū illarū esse clauerit & c.
C. de iure do. & l. vbi adhuc. e. t. & no.
Sal. in d. §. omnis & sequitur Ange. de
are. in situ. de actio. §. itē seruiana. in. vj.
col. in versi. no. ergo quòd quando est non
versū & c. & in §. fuerat. in. xij. col. in
tori. in ea gl. ibi in constante. in prin. & c.
& sic in casu p̄scriptionis cōsideratur
an actio nata sit: & an sit in potestate il-
lius cui actio competit posse agere: quia
tunc si non agit sibi est imputandū per
allegata. v. ¶ Ex hoc etiam solet dici in
anno qui datur creditoribus ad instan-
tandum reuocatorium iuxta text. in situ.
de actio. §. item si quis in fraudem.
quæ ille annus præscribi incipiat tempore
quo notorium est debitorem non esse
soluēdu, & eius bōa esse possessa p̄ alios:
quia ab illo tēpore creditores agere po-
tuc-

zuerunt reuocatoria: & ita tenet Angel. de are. in. d. §. item si quis in fraude. in vj. colū. in versū. quero à quo tempore. ¶ Tertio facit pro eadem opinio contra Alex. illud q̄ vult Pau. de casu. in confi. cccxiiij. in. 294. ego Paul. de ca. vbi dicit q̄ actioni etiā nondum ortæ potest præscribi, quā est in facultate partis illā oriri facere: quā qui potuit facere vt possit agere: potuisse videtur. l. ij. potest facere. ff. de regulis iuris. secus aut esset, quando non esset in potestate partis facere quod actio nascatur: puta quia ortus actionis p̄debat ex factō alterius, vel conditione casuali vel mixta secundum Pau. in. d. cōfi. & no. Cor. in confi. xliij. in hac cōsultatioe in litera. d. & sequentibus. ij. volu. vnde videmus quod actioni cūctiois non præscribitur antequā res euincat: vt est glo. in l. empiri. C. de cūctio. & not. moderni in tractatu p̄scriptionū in quinta parte quintæ partis principalis. car. 4. 2. numero. 32. 6

¶ Tertio, quiritur in materia, an sublata, vel extincta actioe personalis: sit etiā extincta hypothecaria illi accedens: & in hoc complectendo materiā pone regulam, ampliationes, & fallentias. ¶ Regula ergo sit q̄ sublata actioe persona l. durat hypothecaria: vt est text. in l. ij. C. de luto. pigno. quia licet à principio non possit constitui hypothecaria sine principali obligatioe: vt l. Julianus. in princip. ff. de lega. iij. & l. grege. §. cū pignori. ff. de pigno. & l. ij. C. si pignus p̄di. not. sit: tamen postquam est semel cōstitututa p̄t separari à principali: vt not. Barto. in l. fideiussor obligari. in princip. ff. de fideiuss. ¶ Et per hoc concludit ibi Bar. q̄ hypothecaria possit cedi sine p̄sonali: per allegata ibi per eū: & ibi etiā ponit cuius sit effectus cūctio hypothecariæ sine p̄sonali: & ratio istius regulæ

est: quia hypothecaria q̄ est realis: vt l. p̄sonalis. ff. de pign. est fortior quā sit p̄sonalis: ac potentior: vt no. Saly. in l. cū no tisiāci. §. ij. in prima oppo. C. de p̄scrip. xxx. ann. Nūmijū ergo si post personāli sublata ipsa durat. ¶ Et ista regula primo ampliat & declarat q̄ procedat etiā in p̄scriptioe: q̄a. f. sublata personali per p̄scriptionē. xxx. ann. iuxta l. ficut. §. de p̄scrip. xxx. anno. hypothecaria q̄ aliquid durat longiori tempore: vt notauit. in pri. q̄. nu. i. durabit adhuc. donec durat eius vita: vt est l. ij. & ibi declarat gl. in iij. exempto in. d. l. ij. C. de luit. pig. & l. iij. exempto bal. & Saly. ibi. & p̄ Pau. deca. in l. eos qui. nu. 2. C. de viur. & similit. cōtingere p̄t eodē modo: q̄a. f. sublata hypothecaria per p̄scriptionē. x. ann. inter p̄sentes, & viginū iur. ab absentes, in casibus notatis. in. d. pri. q̄. n. manebit tūc personalis q̄ durat longiori tempore. text. est in d. l. ij. in fi. C. aduer. credi. lib. vij. ¶ ¶ Secundū, ampliat declarata regulā, vt procedat etiā si personalis esset, sublata cōfusione: puta si creditor successisset debitori, & grauis esset de restituēdo hæreditatem alteri per fideiōmissum, quo casu actio personalis esset confusa per aditionem: vt l. debitori. C. de pac. & tamen hypothecaria remaneret: vt est text. in l. debitori. ff. ad treb. & no. Alex. in. d. l. debitori. & ff. de tex. & ibi glo. in l. ex sextatē. §. Latinus. ff. de excep. rei iudi. & gl. Barto. & Salyce. in. d. l. ij. C. de luit. pigno. ¶ ¶ Tertio, amplia regulā, vt procedat etiā sublata obligatione fideiussoria: quia durat etiā hypothecaria: puta quia fideiussor qui p̄ me intercessit & dedit cū pignora meo creditoris in situuit me hæredem: nam dum ego succedo meo fideiussori exstinguitur dicta obligatio fideiussoria: ita quod creditor meo non

poterit me hæredē fideiussoria mei conuenire obligatione fideiussoria: quia illa est sublata per confusionem: sed obligatio hypothecaria qua res data pignori à meo fideiussore tenetur adhuc durat, & creditor poterit agere contra me hypothecaria ad dictam rem. text. est in l. cum quis. §. in ff. de sol. & ibi declarat Barto. & ratio est quia obligatio fideiussoria stare nō potest nec à principio nec ex post facto sine principali: vt not. in l. si hæres pecuniā. ff. ad treb. fed. hypothecaria potest stare sine principali: ex post facto: licet non à principio: vt l. nō intelligere. C. de luit. pign. ita not. Pau. de cast. in l. fin. C. de hde. minorum.

¶ Fallit modo dicta regula, quando principalis actio, seu obligatio tollitur per pactum seu conventionem: quia tunc intelligitur etiam sublata hypothecaria vna cū ea: vt est text. in l. soluit in princ. & §. ij. qui. mo. pig. vel hypo. fol. & in l. cū soluēdo. ff. de distrac. pigno. ¶ Ratio autē differētiae inter p̄scriptionē per quam tollitur principalis obligatio & aliquando remanet hypothecaria, & eodē uerbo, & cōuentionem, & pactū per q̄ tollitur principalis obligatio vna cū hypothecaria. vt d. l. soluitur. §. ij. assignat ibi per gl. quia. f. pactū & cōuentio latē interpretatur: vt l. ij. C. vt actio ab hære. & cōtra hære. quod nō est in p̄scriptioe que est eff. odiosa vt. l. in omnibus. ff. de actio. & oblig. ¶ Et ex prædictis etiā inferitur, q̄ pactum de non petendo ad certum tempus factum debitori, operatur q̄ duratē pactō hypothecaria etiam suspenditur: ita probatur in dictis iuribus, quod tamen sanē intelligendū est nisi debitor post tale pactū effectū fuerit suspensus: quia ex causa dictæ suspitionis superueniens, vel etiam existentiōis tempore pacti, sed ignorate ab ipso cre-

ditore poterit creditor nō obstante pacto facto de non petendo ad certum tempus super debito, & obligatione principalis persequi pignora text. est & ibi declarat gl. & Barto. in l. q̄situm. in princip. ff. de pigno. ¶ ¶ Secundū, fallit dicta regula si creditor deserat iuramentum, & debitor iuret se non esse debitorem: quia tunc non solum tollitur obligatio principalis, sed etiam hypothecaria: vt est text. in l. si deserēt. ff. qui. mod. pign. vel hypo. sola. & in d. l. soluitur. §. in. fi. eo. tit. ¶ ¶ Tertio, fallit regula si lata sit sententia absolutoria in fauorē debitoris contra creditorem: quia per eā tollitur obligatio principalis & hypothecaria vt est text. in d. l. si deserēt. secūdo responso. ¶ ¶ Quarto, fallit dicta regula si sit solum debitum creditori vel etiam creditori creditoris, vel alio modo satisfactum de volūtate creditoris: vel si ad tempus fuerit obligatō certū pignus, & tēpus sit finitū, vel si pignus obligatū fuit sub aliqua cōditioe que postea nō fuit purificata, nec euenit. istis enim casibus prout tollit principalis obligatio, ita tollit & cessat hypothecaria text. est iuncta gl. in l. i. liberat. in princ. ff. quib. mo. pig. vel d. l. soluitur. & p̄dicta omnia habentur enim etiā per gl. & Saly. post alios in d. l. ij. C. de luit. pigno. ¶ ¶ Quinto quæritur in materia, an p̄scriptio que curritur contra debitorem super dominio rei hypothecate: quia scilicet possessor p̄scripsit contra debitore vt le dominiū dictæ rei noceat & preiudicet creditori in sua hypothecate: ¶ Et bre uiter respondendum est q̄ si idem tempus est sufficiens ad vtrāq̄ p̄scriptionem scilicet domini contra debitorem & hypothecæ cōtra creditorem: quia p̄scriptio super eodem tempore vtrūq̄ effectū operetur: vt habetur in l. ij. & ij. C. si

poterit

C. si aduer. credi. lib. vij. Secus autem si diuersum tempus requiritur in vna qua in altera: & potest poni exemplum, quando possessor cum titu. & bona fide praescribit & debitor contra quem praescribitur ratione dominij est praesens, quo casu sufficiens decem anni: creditor autem contra quem praescribitur ratione hypothecae est absens quo casu requiruntur. xx. anni: vt. l. j. C. si aduers. credit. & ibi per gloss. Iste enim casu praescriptio complebitur contra debitorem in x. primis annis habito respectu ad dominium: & tamen adhuc hypo. competes creditor erit integra & durabit per alios decem annos: ita no. glo. in l. praesens. C. de pignor. in gloss. in versu. praescriptione. in versu. vel tertio: & illam ibi sequuntur Saly. & alij. ¶ Et hoc modo sunt intelligenda not. per Bar. in l. j. §. cu praedium. ff. de pign. vbi firmat qd possidens bona fide & tit. rem hypothecam alteri praescribitur etiam hypothecam: quae no. ne aequiuocet: quia male declaratur per doc. ¶ Quinto, queritur, an sicut per vscapionem tollitur hypotheca (vt supra in praecedentibus quaestionibus extitit & declaratum) ita & tollatur per vscapionem triennalem quando res mobilis esset data in pignus: & breuiter respondendo dicendum est qd non: vt est tex. secundum intellectum gl. quem doc. sequuntur in l. vscapio: C. de pig. & ratio est: quia sicut p alienationem hominis. i. debitoris non tollit, neq. eliditur ius hypothecae competens creditor: vt. l. debitorum. C. de pign. ita nec per alienationem legalem prout est vscapio quae dicitur alienatio legalis: vt. l. alienationis. ff. de verb. signi. ita tenet glo. Bar. & alij in d. l. vscapio. ¶ Et sic habes differentiam inter praescriptionem rerum immobilium, & vscapionem

mobiliu: quia per praescriptionem tollitur ius hypothecae: vt. l. j. & ij. C. si aduer. credi. lib. vij. sed per vscapionem no. d. l. vscapio. & l. iusta §. non mutat. ff. de vscap. ¶ Et ratio differentiae inter praescriptionem. & vscapionem secundum gl. in d. l. vscapio est: quia in praescriptione requiritur maius tempus: & ideo etiam inest maior negligentia creatoris non agentis quam inest in vscapione. ¶ Et istam rationem inelus de clarat Barro. post Pe. de bellaper. in l. j. §. cum praedium. ff. de pigno. dicens quod in praescriptione interuenit tempus sufficiens ad tollendum hypothecariam: & contra creditorem non excipitur quod possessor acquisierit dominium per possessionem. x. annorum cum tit. & bona fide sed excipitur quod possessor praescripsit contra hypothecariam. ¶ In vscapione autem istud cessat: quia tempus triennij non est sufficiens ad praescribendum contra aliquam actionem & ideo non potest tolli actio hypothecaria per triennium: & licet triennio acquiratur dominium rei mobilis, tamen separata est causa dominij ab hypotheca ita vult gl. in d. l. vscapio. & tenet Bar. in d. §. cu praedium. ¶ Sed dubitatur quare maius tempus praefigatur ad praescribendum iuri hypothecae in re immobili, videlicet decennio: qua in vscapione hypothecae rei mobilis. Nam videbatur quod sicut in praescriptioe hypothecae rei immobilis praefixum est tempus decennij habito respectu ad praescriptionem dominij dicitur rei quae decennio perficitur: ita & in re mobili debet fieri qd sicut dominium vscapit triennio, ita & ius hypothecae debet vscapit triennio: Sed in hoc Barto. in d. l. j. §. cum praedium. dicit quod alia ratio reddi non potest: nisi quia sic placuit vt. l. non omnium. ff. de legi. & hoc secundum

eam probatur in tex. d. §. cu praedium. ibi nec vscapione perim placuit: & ita tenendum puto: quia ratio quae assignatur per gl. in d. §. cu praedium. & in d. l. vscapio. & in l. j. in gl. magna. C. si aduer. credi. videlicet qd sit differentia inter dominium & hypothecae & qd per vscapionem triennij queratur dominium in re mobili, & per praescriptionem in eadem re queratur exceptio contra hypothecam no. est fundamentalis: quia regulariter actio non tollitur sicut per exceptionem minori tempore qua xxx. annis vt. l. sicut C. de praescrip. xxx. an. & specialiter indudtum fuit vt actio hypothecaria tollat x. annis inter praesentes & xx. inter absentes per tex. in d. l. j. & ij. C. si aduer. credi. lib. vij. ad exceptum praescriptionis dominij quod queritur p praescriptionem. x. vel. xx. annorum vt per totum titulum. C. de praescri. longi. temp. & habetur in d. l. j. & ij. ¶ Et eodem modo videbatur dicendum in vscapione vt. scilicet actio hypothecaria consistens in re mobili deberet tolli per vscapionem triennij sicut p illa querit dominium: & tamen iura hoc nolunt: & vt dicit Bar. in hoc alia ratio assignari non potuit, nisi quia ita placuit legislatori. ¶ Sed iterum dubitatur in praedictis qd si aliquis possidet re mobile cum ti. & bona fide. x. annis inter praesentes: nunq. possessor tueri se poterit aduersus creditorē intendēte hypothecaria: & gl. in d. l. j. C. si aduer. cre. in gl. si in fi. refert duas opiniones vna Hyr. qui tenuit qd non: alia autē Io. qui tenuit qd sic. Et ista secundā opinione tenet etiam gl. in d. l. vscapio. & ista approbat Bar. ibi in fi. & ibidē Bal. in versu. glo. querit & post eum Saly. in versu. sed iuxta hoc quaero per rationes ibi per eum adductas: & sic habes quod possessor possidens cum tit. & bona fide triennio

rem mobilem vscapit eam respectu dominij: sed non respectu hypothecae: sed si continetur in possessione vlcq. ad decennium inter praesentes praescribit etiam contra actionem hypothecariam contra creditorē. ¶ Ex quo secundū Sali. ibi habes vnum mirandum qd scilicet reperitur duae praescriptiones ad diuersa & minus tempus quod sufficit in prima computatur in secunda. ¶ Sexto queritur in materia retentis terminis vscapionis: an si creditor post rem mobilem triennio vscapit a possessore egit contra eum hypothecaria & rem ab eo auocatur. an modo debitor poterit offerre, vel solvere creditorē & ab eo recuperare directa pignorantia iuxta l. rescriptu. §. j. ff. de distrac. pigno. & glo. in d. l. vscapio. mouet istam dubitationem & respōdet qd sic, videlicet qd debitor etiam isto casu poterit offerre, vel solvere creditorē: & auocare re per directam pignorantiam: quia non poterit debitor repelli a creditorē: ex eo qd ipse ageret & obtinere non potuerit contra vscapitorē qui contra debitorem vscapere potuit: quia dicit gl. qd tunc istud procederet quando ageretur rei vindicatione: scilicet autē quando agitur actione pignorantia, quae descendit ex contractu: nam actio ex contractu agitur contra obligatū ex contractu etiam si res non sit agentis, vel desierit esse sua, sicut videatur in comodante, vel deponente vt. l. ita vt si fur. ff. com. & l. j. §. si praedo. ff. de pos. & l. si rem. §. is quoq. ff. de pig. actio. & idē tenet gl. in d. l. j. §. cu praedium. ff. de pign. & cū glo. transeū Bart. Bald. Sali. & alij. ¶ Septimō dubitatur retentis eisdem terminis, an postquam debitor recuperauerit rem a creditorē: sit in proxima praecedenti. q. firmitur: est. An iterum ille qui dicit rem mobilem vscapere

vſcepit, poſſit agere rei vendicatione ad dictam rem contra ipſum debitorē & in d. l. j. vſucapio. & in d. l. j. §. cum prædium. reſpōdet q̄ ſic & cū gl. tranſeunt doct. ¶ Sed iterū dōbitur an aliquod remediū poſſit adhiberi pro dicto debitorē: vt ab eo res per vſucapto-rem auocari non poſſit: & in hoc gl. in dictis locis conatur dare plura remedia: que recitat Bar. in d. l. vſucapio. & in d. l. §. cū prædiū. & poſt cum Bal. & Sali. & Bar. in d. §. cum prædiū. approbat primū conſiliū, videlicet q̄ debitor in actū ſolutionis factæ creditorī impetret ab eo volente ceſſionem ſuā hypothecæ iuxta l. Modestinus. ff. de ſol. Nā cū ea poterit debitor ferre auerſus vſucapto-rem retinere: ſicut poterat ipſe creditor. & nihil repugnat ſecundū Bart. q̄ debitorū principale ſit ſublari. & tamen doret ius retinēdi iuxta l. debitor. ff. ad treb. & l. ex ſextate. §. latius. ff. de excep. rei iudi. & l. h. §. licetiam. C. de iure delib. & l. j. C. ſi anti. credi. pi. vendi. ¶ Et ſecundū cum iſte erit vnus caſus in quo ceditur hypothecaria ſine principali iuxta not. per ipſum in l. ſideiſi-ſi. ¶ Sed iſtud remediū ſeu conſiliū reprobat ut gl. in d. §. cum prædiū. & iſta reprobationem glo. ſequuntur Iac. de are. Iac. Barto. & Saly. in d. l. vſucapio. licet Bal. ibi dicat q̄ iſtud conſiliū poſſit ſaluari. ¶ Sed facit dubiū q̄ ſaluari nō poſſit q̄ a. d. l. Modestinus. & materia loquitur q̄ ſunt plures obligati q̄ vnus ſolvens poteſt impetrare ceſſionē contra alium: nos autē ſumus in vno ſolo debitorē vnde non videt q̄ ipſe poſſit impetrare ceſſionē contra ſeipſum. niſi dicat q̄ ceſſio nō poteſt impetrari ad effectū agendi. ſed ad effectum retinēdi pro defenſione rei contra alium agen-

tem: & ita loquitur Bart. ibi & q̄ ceſſio poſſit fieri iſto modo. l. pro tuicione. ſeu defenſione rei late habetur per glo. in l. per diuerſas. C. manda. & ibi Barto. in pen. col. in verſ. iij. excipit tex. & facit quæ notat. §. in v. parte prin. in iij. mebro. & ideo puto opinionē Bart. in hoc poſſe ſaluari. ¶ Circa autē alia remediā tradita per gl. in d. §. cum prædiū nō inſiſta amplius: ſed vide ibi per Bart. & alios. & in d. l. ſi vſucapio. & vt videtur vſ. pōt ſublitteri vſu. aliud remediū ſeu conſiliū in hoc. ¶ Octauo. quæritur ſi iſta ſtatū quod nullis actioibus ciuilibus præſcribitur minori ſpatio quā xxx. annis. an in tali ſtatū comprehēdat etiam hypothecaria: & ſic an hypothecaria ſit actio ciuilis. vel prætorie & in hoc Ang. multum ſubtiliter in conſil. ceij. in quaſtione Ioannis laudēſis. ſignat quod hypothecaria in effectu dicitur actio ciuilis. & comprehendatur in ſtatū pro fundamenta que ibi adducuntur & de hoc etiā aliquid dicam. ¶ In v. parte in materia hypothecaria. ¶ No. no. quæritur quid de pignoratitia actio ne directa quanto. ſcilicet tempore præſcribitur: & in hoc pro intelligētia præmittendum eſt quod pignoratitia nō oritur tempore iacti contractus. ſed oritur cum eſt ſolutum vel ſatisfactum creditorī vt eſt tex. in l. ſi rem alienam. §. omnis. ff. de pigno. actio. & ibi Barto. optimē declarat: dicens quod pignoratitia bene oritur ex contra. dū dū in i. & celebrato ſequuta traditio pignoris facta ipſi creditorī. & ſic q̄ nalcitur ex materia antiqua. ſed reſpectu temporis oritur facta ſolutione. vel ſatisfactio- ne ad idem tex. in inſti. qui. mo. re. c. q̄ta obli. §. h. & ibi gl. ¶ Ex quibus inſertur quod contra actionem pignoratitia incipit currere præſcriptio a die ſatisfactio-

tatis illius: q̄ ante currere nō pot. vt l. j. in ſi. C. de anna. excep. & not. Bart. in d. §. omnis. ſed reſpectu iuris offerendi q̄ competit debitori ante ortam pignoratitia bene poteſt currere præſcriptio contra tale ius offerēdi: quādo competit per modum actionis quia ſi traditū eſt pignus i. creditorī. vt late notat. an in v. parte in iij. mebro. & habetur per glo. & doct. in l. cū notifiſim. §. eodē iure. C. de præſcri. jo. an. & habetur per Barto. in l. pignori. in prin. de vſucap. & in d. §. omnis. in ſi. & tunc tunc v. præſcri- ptione contra tale ius offerēdi nō poterit amplius cōpetere directæ pignoratitia ipſi debitori: quia illa eſt ſequela iuris offerēdi & nō competit in oblatio vel ſolutio debito: vt no. gl. Bart. & alij in d. §. omnis. & hoc modo debet intel- ligi id quod hō. Pan. de d. in l. conſil. ce. x. iij. ego Paulus & c. hūm. & c. quod ex quō eſt in poteſtate debitoris afferre & ſoluere. & ſic facere quod pignoratitia oriatur quod tam poſſe agere videtur. l. qui poteſt facere. ff. de reg. iur. & per conſequens quod actio pignoratitia præſcribitur & allegat gl. in d. l. cū notifiſim. §. eodē iure: quā debet intel- ligi quod præſcribitur iuri offerēdi & in conſequentiā ipſi pignoratitiae: vt dicitur in conſil. ¶ Sed conſiderādo ipſam pignoratitiam de per ſe videlicet poſtquā nata eſt: puta q̄ facta ſit oblatio anquā ſi ſublatum ius offerēdi præſcriptio- ne: & orta ſit pignoratitia: tūc ſi quærat quanto tempore præſcribitur diſtæ actioni pignoratitiae: dicendū erit quod talis actio eſt perſonalis: & eī nō præſcribitur x. vel. xx. annis ſed ad eius præſcriptionē requiritur tempus xxx. anno- rum vt l. j. C. de conſil. pecu. & l. neque mutui. C. in qui. cau. nō ob. lon. temp. præſcri. ita tenet glo. in l. nec creditores. in

gl. iij. C. de pigno. actio. & cū gl. tenet eunt ibi Bal. & Saly. poſt alios per eos relatos: ¶ Sed dubitatur. an iſta præſcriptio que inducitur eſt contra pignoratitiam procedat de iure canonico: & vt detur dicendū q̄ non q̄a creditor habet ſcientiā rei alienæ: & ſic licet non ſit in mala fide. ex quo poſſidet de cōſeſſu debitoris: tamē iſta ſcientia rei alienæ egl. paratur malitiae de vt per Bal. in d. l. nec creditores. & de iure canonico ſecundū magiſ. cōm. obli. etiam in iuribus & actioibus perſonalibus mala fides iura pedis præſcriptionem. vt late per dōct. no. in d. l. ſi de præſcri. & per modernos in tract. de præſcri. in i. ij. parte ter. tract. de iur. p. h. in q. xij. no. 2. 4. c. ar. vt. ¶ Tamē hoc non obſtante in hoc eſt aduerſus ſecundū dictos moder- nos. in d. q. xij. no. 70. & 71. q̄ dicitur con- cluſio communis limitatur vt pcedat quō ad eī cui actio competit: quā multa fides præſcribere volentis contra illum cui competit actio impedit præſcriptio- nem: ſecus autē eſt ſi nondū actio cō- petit. ſed competit poteſt acceptando ius ſibi de iure delatum: quia tuæ etiā quod ille qui vult præſcribere ſciat illud ius competere. nō dicitur in mala fi- de: & poterit præſcribere. ita tenet Pē- de ancha. in c. ſine poſſeſſione. col. ix. de regul. iur. in v. & ſequitur Socin. in con- ſil. l. iij. in cauſa vertenti. inter. d. Cath- rina. col. iij. verſic. præterea: vt latius per dictos modernos in d. tract. ¶ Et corroboratur prædicta per no. per Cor- in conſil. ccvj. circa thema ſecundo vol. vbi etiam dicit q̄ dicta communis conclu- ſio q̄ cum mala fide. non procedat præſcriptio. non habet locū in eo ad quod quis non tenetur actione: eſt officio iudicis tantū q̄a ex quo non tenetur iure actionis non poteſt dici in mora neq̄ in

peccato: nō soluendo: requiritur in
 terpellatio vt ibi latē per eū. ¶ In propo
 sito ergo nostro dicendum est ex prædi
 ctis: q̄ quaten⁹ est respectu iuris offe
 rendi: quod cōsistit in facultate & volū
 tate debitoris an. s. velit offerre debitu
 creditori: q̄ cōtra dictum ius procedat
 præscriptio: q̄a creditor possidet pign⁹
 spacio .xxx. annorū excludit debitore
 ab offerendo & per consequens ab ipsa
 actione pignoratitia quæ oritur mediā
 te dicta oblatione: nō obstante q̄ credi
 tor sciat dictū ius cōpetere dicto debi
 tori: si velit ipsum acceptare: q̄a requiri
 tur qđ debitor acceptet dictum ius &
 offerat ad hoc, vt sibi oriatur pignora
 titia: sed quatenus est respectu pignora
 titie iam ortæ vel per oblationem vel
 per solutionem iam factā dicēdū est q̄
 creditor vel eius hæres sciens actio
 nem prædictā iā cōpetere debitore non
 possint præscribere contra dictā actio
 nem: q̄a tūc essent in mala fide per prædi
 ctā. ¶ Dubitatur etiā in prædictis, an
 sublata pignoratitia per præscriptionē
 possit adhuc debitor agere, contra crea
 torē rei vocationē ad repetendū re
 pignoratitā? & glo. in l. j. §. j. in ver. p. so
 cio. in fi. C. de anna. excep. tenet q̄ sic.
 & intellige tu q̄ isto casu debitor possit
 agere tam primæua actione sibi compe
 tenti ex dñio quod habet debitor ante
 hypothecationē: quā etiam ex dñio qđ
 sibi superuenit mediante possessione, &
 præscriptione causata ex persona credi
 toris: q̄a. s. donec creditor possidet: debi
 tor præscripti possidet: creator: vt l.
 serui nomine. ff. de vfuca. vnde licet pi
 gnoratitia sit sublata: potest nihilomi
 nus debitor agere cōtra creditorem rei
 vocationē tā pro dominio veteri quā
 nouo: & quāuis doc. in hoc tractatē cum
 glo. Tamen difficultas consistit in mo

do & forma practicādi, quomodo. s. de
 bitor agens cōtra debitore qui prescrip
 sit cōtra pignoratitiā & intendādo rei
 vocationē possit offerre debitu ipsi
 creditori: & in hoc Angel. in d. §. j. post
 Cy. plura dicit, & plura etiā ponit An
 ge. & Imol. in l. j. pignori. ff. de vfuca.
 quos oēs refert Ang. de are. insti. de act.
 in §. actionū. in col. xxiii. in glo. in ver.
 pignoratitia. vbi optunē declarat: & id
 quādo sciam occurret in facto, recur
 ras ad eum, & per. hæc sit expeditum
 istud secundum membrum.

Summariū.

- ¶ Pignus vel hypotheca, an tollatur
 uacatione.
 Nouatio necessaria que fit per litem con
 stationem vel per sententiam non est priua
 ua seu extinctiua primæ obligationis: sed
 cumlatina alioquin effectum cum primæ.
 Nouatio inualida non tollit pignora, vel
 hypothecas præcedenti obligationis.
- ¶ Pignora noua data in obligatione nouam
 inualida accumulatur veteri obligati
 onem. Causela pro liberanda prima hypotheca.
 Hypotheca prima non censetur nouata. ut
 si sublata per prorogationem termini ad sol
 dum facta debitori.
- ¶ Hypotheca expressē in obligatione nouate
 repetita censetur repetita cum privilegio
 prælationis.
- ¶ Vsurā, mora dilatio, & similia, an in obli
 gatione voluntaria nouate cōsentant repeti
 tionem rei hypothecate mutuatæ, an ni
 hilominus duret hypotheca.
- ¶ Qualitate res legata mutata, an perat li
 gatum.
- ¶ Debitor prohibens in suo testamēto pignu
 ria alienationem, an præiudicat creditori: &
 an hac prohibitionē resoluatur hypotheca.
- ¶ Debitor permittens pignus, an vel permittit

- tari per debitorem, an perdat hypothecam.
- ¶ Creditor sciens debitori alienanti, vel
 obliganti rem sibi obligatam videtur remitte
 re ius pignoris.
- ¶ Hypotheca, an possit renouari per mulierē.
- ¶ Creditor sciens debitori quod eius heres
 alienet pignus, an renouat hypotheca.
- ¶ Hypotheca tollitur per consensum creditoris
 non solum respectu eius qui consensit, sed al
 terius qui in eius locum, seu ius succedit.
- ¶ Creditor emens rem à debitore videtur hypo
 thecam remittere.
- ¶ Creditor subscribens chyrographo debitoris
 venditis alteri vel obligantis videtur hypo
 thecam remittere.
- ¶ Creditor restituens debitori chyrographum
 in quo res est sibi obligata censetur hypothe
 cam remittere.
- ¶ Restituens pignus, an censetur ius pigno
 ris remittere.
- ¶ Consensu creditoris in casu pignoris per de
 bitorē alienandi, quid operetur.
- ¶ Creditor conueniens cum debitore vt ad eū
 pignus pleno iure pertineat remittit hypo
 thecam.
- ¶ Presentia creditoris in venditione pignoris,
 quid operetur.
- ¶ Argumentum de libertate ad pietatem val
 idum est.
- ¶ Fiscus alienans rem alteri obligatam, an
 & quo casu tollat ius pignoris.
- ¶ Hypotheca non censetur remissa per consen
 sum creditoris de alienando nouo modo si alio
 deteriori modo alienetur.
- ¶ Hypotheca non censetur remissa per alie
 nationem factam de consensu creditoris, si ta
 lis alienatio non valeat.
- ¶ Hypotheca vendita per debitorem de consen
 su pupilli creditoris sine tutore, vel decreto in
 dicitur non censetur remissa.
- ¶ Debitor non potest remitti gratis per fili
 um vel seruum in causa pecuniari.
- ¶ Hypotheca non censetur remissa per consen

- sum de alienando, si alienatio non sequatur.
- ¶ Alienatio ficta etiam cum consensu credito
 ris non tollit hypothecam.
- ¶ Hypotheca non censetur remissa, si debitor
 vendat de consensu creditoris post tempus cō
 uentum.
- ¶ Hypotheca, an solo consensu dissoluatur.
- ¶ Exceptio intentionis & facti non dicitur
 proprie exceptio.
- ¶ Pactum tacitum nihil potest remittere.
- ¶ Pactum de non petendo debitum principale,
 an extingat hypothecam.
- ¶ Hypotheca remissa non censetur debitum
 principale remissum.
- ¶ Hypotheca per stipulationem contracta, an
 solo consensu dissoluatur.
- ¶ Sententia lata contra debitorem post rem
 obligatam creditori præiudicat ipsi credito
 ri scienti & patienti: similiter lata antequā
 res sit ipsi obligata.
- ¶ Sententia lata contra debitorem quo casu
 præiudicat creditori & quo casu non.
- ¶ Sententia lata contra creditorem cōuentum
 præiudicat debitori scienti & patienti.
- ¶ Sententia lata contra creditorem agentem,
 an præiudicat debitori.
- ¶ Sententia lata in fauorem tertij creditoris
 contra primum, an præiudicat secundo.
- ¶ Sententiæ semel patens per restitutionem
 rei, an si res iterum redeat ad condemnatum
 possit iterari executio.
- ¶ Obligans pignus pro alio, an teneatur dis
 pati talem obligationem: & an possit post tē
 pus aliquid petere liberationem pignoris.
- ¶ Dicitur dñi, quātum tempus comprehendit.
- ¶ Debiti principalis remissione existēte in
 ualida, an nihilominus valeat pignoris libe
 ratio.
- ¶ Debito principali riciato, an ricietur etiā
 pignoris remissio.

¶ Tertium membrum. vj. par
 tis principalis.
 Anto. de fa. de pi. & hyp. y Ag-

Agrediendo tertium membrum huius. vj. partis principalis, in quo videbimus dueros alios modos vltra predictos: quibus pignora & hypothecae tolluntur. ¶ Et primo queritur, an pignus vel hypotheca tollat novatione: & in hoc complectendo tota materia pro clariori intelligentia ponit regula & fallentias: regula ergo sit qd pignus & hypotheca tollit & liberat facta novatione legitima vt est. in. l. solut. in. l. nouatio. ff. de noua. & in. l. solut. in. prin. ff. de pig. a. ct. fallit aut dicta regula quatuor modis. ¶ Et primo fallit qd debitor simpliciter dedit alia pignora post prima. qd p hoc no liberant priora pignora: sed ista eis accumulatio. na ex hoc no dicit inducta novatio: vt ergo regula peccat requirit qd in hac secunda datione pignoru sit repetitū debitū principale, & expressē deductū in noua obligatione ita singulariter declarat Bart. in. l. valerian*. in vlt. q. ff. de praeo. stip. in. l. valerian. de cast. in. l. solutū. §. ois. ff. de pigno. actio. ¶ Secundo fallit dicta regula in nouatione necessaria: & sic sola regula militat in nouatione voluntaria: nō aut in necessaria qua fit p litis contestatione & sententia declarado tñ vt per gl. no. in. l. j. in glo. ff. C. de iudi. vt est text. in. l. alia. ff. de noua. & ibi declarat Bar. & no. gl. in. d. l. nouatione. vnde licet creditor sit contestatus litem sup hypothecaria contra suū debitorem: per hoc no sunt liberata pignora & hypothecae: & similiter si debitor sit p sententia cōdēnatus: vt. l. grege. §. etiā. ff. de pigno. & declarat gl. j. in. d. l. solutū. in prin. & ratio est: qd p litem contestationem & sententia inducitur novatio necessaria nō autē voluntaria vt declarat

gl. & ibi Iaf. post alios in. l. j. C. de iud. ¶ Ratio autē ratiois est: qd novatio necessaria quae fit per litem contestationem vel per sententia non est priuatiua seu extinctiua primae obligationis: sed est accumulatiua aliorum effectuum cum primis: vt declarat Bart. in. l. alia. ff. de noua. & Iaf. in. d. l. j. in. iij. col. in ver. habes & C. de iudi. Itē est alia specialis ratio in pignore, & hypothecae: qd. l. specialis cōditio hypothecae est. vt non tollatur actio hypothecaria, nisi prius sit solutum, aut satisfactum creditori: sed per litem contestationē aut sententia nō dicit satisfactū creditori: merito nō dicitur sublatū pignus, vel hypothecae vt probat text. in. d. l. grege. §. etiā. ff. de pigno. ¶ Addit etiā Sal. in. l. vni. C. etiam ob chirogra. pecu. in. j. co. in secundo noua. tertia ratione: sed in effectu est eadē cōditio prima. s. relata. ¶ Tertio, fallit regula, qd in nouatione voluntaria expressē deductū fuisset vt pignora, seu hypothecae prioris obligationis essent repetita in obligatione nouante. text. est in. d. l. j. in prin. C. etiā ob chiro. pecu. & in. d. l. solutū. in prin. & in. l. nouatio. & de hie. iur. & declarat gl. & doc. in locis predictis. ¶ Quarto fallit dicta regula, qd novatio voluntaria nō valerit: qd per nouatione inualidā nō tolluntur pignora & hypothecae praecedentis obligationis: sed regula habet locū, qd novatio sua valida: vt est text. in. l. nouatione. ff. de noua. & in. d. l. nouatio. C. de hie. iur. & no. gl. & ibi sequuntur doc. in. d. l. j. C. et ob chiro. pecu. in gl. in ver. trāsitū dū opponit de. l. debitū. C. de rem. pig. & de. l. illud. ff. q. me. cau. ¶ Quinto tūc si in obligatione nouante inualida praesentī p debitorē noua pignora illa etiam tenebantur p veteri obligatione. text. est in. l. si paternā. C. ad velle

qua

quem ad hoc Bald. ibi in. iij. no. reputat mirabile: vt. l. pignus datum pro obligatione nouante inualida teneatur p pristina: quae nō fuit cum effectu nouata: & ibi etiā est text. qd quādo obligatio nouans valeret pro parte, & pro parte nō: qd pro illa parte pro qua valeret cessant pignora prioris obligationis: & p parte pro qua nō valeret obligatio nouans remanent pignora prioris obligationis: & ibi etiam declarat Bal. & alij. ¶ Et ex predictis potes sumere nota bitem cautela: qd si debeas Titio ceterum qd pignoris vel hypothecis si velis libereare pignora sine solutione, debes ab eodē sumere decē mutuo, & pmittere illi soluere totā quāritate fructū centū. & x. & obligare te p instrumentū animo nouandi priorē obligationē, nō aliter repetēdo prima pignora in obligatione nouate: nā p hoc cessabit liberata priora pignora: & incipiet noua hypothecae obligationis nouate ita docet Alex. in. d. l. solutū. in prin. quod nota. ¶ Aduerte tamen qd licet praedicta peccat in nouatione: tñ secus est in derogatione termini ad soluendū: qd derogatio termini cessat facta sub eisdem pignoribus: pœnis: renūtiationibus & clausulis, prout erāt in primo termino text. est no. in. l. legem. C. loca. & ibi no. Bal. & reputat meti tenendū: & est bona gl. in. l. Acimilius. in prin. in ver. resti tui. ff. de mino. & sic habes qd derogatio termini nō inducit nouatione: cuius tñ cōtrarium voluit Bar. in. l. p. in ver. quero qd si ego pmissi. ff. de praeo. stipu. tñ illud qd dicit Bar. ipse procedebat de iure digestorū: nō aut peccat hodie imo tūc si in obligatione nouante inualida praesentī p debitorē noua pignora illa etiam tenebantur p veteri obligatione. text. est in. l. si paternā. C. ad velle

in. ij. vol. & adde praedictis Iaf. in. l. j. §. & post operis in. ij. col. in vers. no. d. ligēter. ff. de no. oper. nū. & latius in. l. j. in duabus vlt. col. C. de iud. ¶ Sed dubitatur in praedictis qd pignora prioris obligationis repetunt in obligatione nouate, an censentur repetita cum priuilegio prioritatis. i. qd sicut creditor vigore prioris obligationis erat anterior leuendo. ita sit etiam vigore secūdae obligationis nouantis primam. in qua sunt repetita pignora prima: & breuiter de hoc est text. no. qd sic in. l. iij. in prin. & ibi Bar. & doc. ff. qd in pi. hab. est enī ibi text. qd primus creditor mutuauerat debitori acceptis ab eo pignoribus: postea secūdae creditor mutuauit eidē debitori acceptis ab eo eidē pignoribus: tertio loco primus creditor mutuauit eidē debitori aliā quāritatem: & etiam nouauit primā obligationē repetendo, tñ pignora primae obligationis, & adden do etiā alia pignora: dicit ibi qd repetitio dictorū pignorū facta in obligatione nouate cessat facta cū praelatione respectu secūdi creditoris: & sic cū prioritate tēporis puterāt in prima obligatione nouata: & qd sicut ex prima obligatione primus creditor veniebat praesertus secūdo, ita & praesertus debet ex obligatione nouate in qua sunt repetita pignora. ¶ Intellige tñ tu tu respectu cuius primo loco mutuare in obligatione nouata: nō autē respectu pecuniae secundo loco mutuare in obligatione nouante & nouorū pignorū super additorū in secūda obligatione nouante: qd in istis secūdae creditor erit anterior primo ita declarat gloss. in. d. l. iij. in prin. ¶ Quid autē dicēdū sit in alijs effectibus resuscitationibus ex obligatione putata in vsurus in mora in dilacione & alijs priuilegijs an. l. illa censentur repeti-

ta in obligatione voluntaria novante: non est materia nostra: sed vide p Bart. in l. si thicum. §. j. & in l. alia. ff. de noua. & per Ange. de acc. in lit. de actio. §. fuerat. in. xj. & xij. col. in ver. an aut & qñ si actio de dot. & c. p Bar. & Alex. in l. si diuortio. iij. col. in ver. in text. ibi centū & c. ff. de ver. obl. & ibidē per Ias. in l. si qui tenet opi. Raph. contra Barto. Alex. & alios communiter quod aliter non discutio: q̄a sunt termini diuersi a materia nostri tractatus & c. ¶ **Secundo** querit, an mutata qualitate rei hypothecate duret hypotheca? & breuiter dicendū est q̄ hypotheca non extinguitur, nec per additionē nec per detractiōnem qualitatē rei hypothecate: vt est tex. in l. si fundus. §. si res. ff. de pigno. vbi ponitur exemplum de domo hypothecate data ex qua fuit effectus hortus: item de area data pignori ex qua fuit effecta domus: item de terra in qua fuit plātata vinea. ¶ Et facit tex. in l. domo. ff. de pigno. actio. & quod ibi no. per gl. & scribentes. ¶ Secus autē si non qualitas: sed substantia rei hypothecate extingueretur: q̄a tunc etiam pignus & hypotheca esset extincta vt est tex. in l. sicut in prin. ff. q. mo. pig. vel hy. solu. & hoc nisi procedat ex culpa debitoris: quia tunc etiam q̄ res esset extincta omnino debitor teneretur ad interesse creditoris tex. & ibi glo. in l. seruum. ff. de pig. in glo. in ver. tenetur & ibi sequitur Sa li. ¶ Intelligit tamen q̄ etiam quod hypotheca extinguitur per extinctionem rei hypothecate, vt dictum est: tamen ipsa obligatio principalis & ius crediti nō perit sed durat vt est tex. & ibi Bal. & alij in l. seruo. C. de pigno. ¶ **Tertio** querit an sit in legato, an pereat legatū si mutetur qualitas rei legatæ: non est materia nostra: sed gl. in d. l. si fundus. §. si res

opponit de hoc tu vide tex. & ibi Bart. in l. si ita legatū. §. si. de leg. j. & ibi etiā per gl. & Ias. & alios: & adde quod dixi. §. in ista. vj. pre in primo membro nū. ¶ **Tertio**, queritur, an hypotheca seu pignus resoluitur: si debitor in suo testamento prohibeat creditoribus suis alienationem pignorum, vel hypothecae sub aliqua pœna? & breuiter dieg nō q̄ debitor non pōt preiudicare suo creditori iuri hypothecae iam ei acquisitæ tex. est & ibi Bal. & Sal. in l. j. C. de bi. v. di. pig. imp. nō pos. quod ibi Bal. inducit ad q. pupillaris substitutionis vt ibi per eum. Adde prædictis tex. Bal. & alios in l. debitorem. C. de pigno. ibi est tex. quod debitor, neq; vendendo, neq; donando, neq; legando, nec fidei committendo potest præiudicare creditori in pignore & c. ¶ **Quarto**, querit in materia: q̄a vt proximē dictum fuit debitor vendēdo pignus, vel aliter alienando vt supra sine consensu creditoris non dissoluit hypothecam præcedentem: vt est tex. in l. res. C. de remis. pig. & præbatur in locis allegatis in proxima præcedenti. q. quid si creditor consentiat q̄ pignus vendatur, an per talem consensum censatur remittere ius sui pignoris. ¶ Et in hoc complectēdo totam materiam pone regulam, ampliationes, & fallentia. ¶ Regula ergo sit quod creditor consentiēdo pignus vendi per debitorem censetur remittere ius sui pignoris: vt est tex. in l. si debitor. §. j. ff. q. mo. pig. vel hyp. fol. & in l. iij. §. si in venditione. & l. sicut. §. si voluntate. eo. tit. & in l. j. C. de remis. pig. & in l. creditor. ff. de reg. iur. ¶ Amplia modo regulæ xj. modis. Et primō, amplia vt regula procedat non solū quando creditor consentit quod pignus vendatur sed etiam si consentiat quod permittetur vel do-

necur

netur vel in dotem detur: nam semper videtur remittere ius pignoris: vt est tex. in d. l. si debitor. §. j. & de datione in dotem est tex. in l. Lucius. cod. tit. ¶ **Secundō**, amplia regulam vt procedat etiam in omni alio actu, seu contractu per quem dominium trāsferitur: etiam si hoc fieret in vltima voluntate: vt est tex. in l. sicut. §. venditionis. ff. qui. mo. pi. vel hy. fol. & illum text. dicit esse vni cum in iure Bal. in c. j. §. præterea. qui. mo. fea. amit. ad probandum de consensu præfesto ad hoc vt quis testetur de re sua & illum etiā allegat pro sing. Bald. in venditione. C. pro empto. & in l. quod tunc in omnibus. C. de fideicō. & in l. si tibi. §. de pignore. ff. de pac. & ita refert Alexā. in d. §. venditionis. in apostil. ad Bar. ¶ **Tertio** amplia regulam etiam si creditor consentiat quod debitor obliget alteri rem sibi obligatam: q̄a p hoc videt̄ creditor remittere ius sui pignoris: vt dicit tex. in l. Paulus. in prin. ff. quib. mo. pig. vel hypo. fol. ¶ Istud autē potest intelligi duobus modis: vno modo quod dictum ius pignoris censatur remissum respectu illius tantū creditoris cui debitor de consensu primi obligauit: & sic quod secundus sit modo prior primo sed quo ad alios creditores remaneat ius hypothecæ dicti primi creditoris: & ita intelligit gl. in d. l. Paulus. in ver. remissio. & ita etiā intellexit gl. in l. iij. C. de remis. pig. & iste intellexit nullā habet difficultatē & ab omnibus approbatur. ¶ **Secundō** modo potest intelligi quod creditor consentiēdo quod debitor obliget alteri sui pignus, cessat in totum remittere ius sui pignoris: & ita le. ¶ **Et** ista concordia Salyc. mihi fau- quod ita in dubio sit iudicādū & istud tenet gl. in l. creditor. §. si in i. ff. qui po. in pi. hab. & istū secundū intellexit & quiritur Bar. in d. §. si. Idē tenet Bar.

in l. si. C. de remis. pi. in ver. secūdo casu. vbi in hoc distinguit: q̄ aut sum? cer ti quo animo creditor cōsentit debitori obliganti suū pignus alteri an. l. animo remittendi: quoad illum tantū creditorem cui debitor obligauit: aut in totum vel non in totum & tūc standū est certo vt. d. l. creditor. §. si. aut de animo non constat, & tunc si sumus in maliculo præsumitur remissio in totū & quo ad omnes ius sui pignoris. d. l. Paulus. in prin. ff. autem ius in muliere dicendum est q̄ censatur remittere ius sui pignoris quoad secundū creditore tantū per. l. iubemus. C. ad velle. ¶ **Saly.** autem in d. l. iij. C. de remis. pigno. la te examinat huius articulum: & tandem per multa cōcludit q̄ in dubio primus creditor censatur remittere quoad illum tantum cui consensit obligari: non autem in totum. ¶ Sed in d. l. ff. cod. tit. idem Saly. in fi. concordādo. opi. tenet q̄ aut cōsensus primi creditoris fuit accommodatus secūdo obligationi vel creditor i hoc exprimēdo & vera sit opi. gl. in d. l. Paulus. in prin. & in d. l. iij. vido licet q̄ quoad ipum creditorē cui cōsensum accommodauit censatur remissio se ius pignoris & nō in totū: aut primus creditor non censetur cōtemplatiōe se cūdi, nec expressa ius persona: sed simpliciter q̄. si debitor possit alteri obligare non exprimendo cui: & tunc vera sit opi. Barto. q̄ in hoc dubio creditor ceasatur in totum remissio ius sui pignoris: & subdit q̄ hoc casu fortē non est faciēda differentia inter masculū & feminā: nam per. no. per. le. in l. etiā. C. ad vel in totum remittere ius sui pignoris: & ita le. ¶ **Et** ista concordia Salyc. mihi fau- licet placet. præter q̄ dum remouet differentiam inter masculū & feminā: q̄a in hoc puro tenendam opi. Barto. q̄a q̄ mulier renuntiat suæ hypothecæ respē

y iij. Au

bet res de nouo quaerita debitori venit in obligatione generali futurorum bonorum ita videbatur dicendum in re alienata & postea reacq̄sita debitori ex noua causa: & tamen in d.l. sine. deciditur contrarium: & ita declarat Barto. in d. §. superuacuum. & in d.l. sine. ¶ Secus autem si dicta res reacquiratur debitori ex eadem causa ex qua fuit alienata vel ex simili aut connexa: puta q̄a illam vel ex pacto redemit: vel q̄a ei fuit rehibita: vel ex pacto adiectionis in diem vel legis commissorie ad ipsum debitorem reuersa est: nam istis & similibus casibus reincident in obligatione & hypothecā vt vult glo. in d.l. in glo. magna & sequuntur ibi Bar. Bal. Saly. & alij: mod. pigno. vel hypo. fol. ¶ Et idem esset si aliquo alio modo venditio facta per debitorem de pignore cum consensu creditoris resoluatur q̄a sicut per tale resolutionem restituitur debitori in re vendita ius suum ita & restituitur creditori ius sui pignoris & hypothecae vt est tex. in d.l. voluntate. in princ. & §. si. ¶ Decimo amplia regulam vt procedat etiā si creditor cōsensit vt vendatur pignus & ita venditum fuit: sed tamen nondū fuit traditū: q̄a quāvis adhuc debitor non tradidit: tamen cum tradere teneatur actione exempto: cōsensu est validus & ius pignoris per illum remissum videtur: & idem est etiā si debitor qui vendidit nondū consequutus sit p̄cium ab emptore: nec etiā emptor paratus sit illud dare q̄a ex quo emptor ad illud tenetur & cogi potest valet cōsensu & preiudicat quo ad remissionē pignoris text. est & ibi no. in l. i. sicut. §. si debitor. ff. qui. mod. pig. vel hypo. fol. & no. gl. in l. i. debitor. §. q̄ritur in glo. in

23 versū. impeditur. eodem tit. ¶ T̄ vendi-

cimo amplia vt regula procedat nō solū quando creditor cōsensit venditioni: sed etiam si conueniat cum debitorē vt res pignoratā ad ipsum debitorem plene iure spectet: quia etiā per dicta verba cōsensu dicta res liberata a nexu pignoris vt per plura concludit Alexand. in consilio. cxl. viso summario. vij. volu. §. mi. prima & secunda col. ¶ Fallit modo dicta regula. xij. modis. & primo fallit quādo creditor fuit plens alienationi pignoris facte per debitōrē & tacuit: quia nisi expresse cōsensit vel alia sciatur de quibus supra in ampliacionibus dictū est non censetur remittere ius pignoris text. est & ibi no. Bar. in d. l. sicut. §. non videtur. ff. qui. mod. pig. vel hypo. fol. ¶ Regula ergo procedit in exp̄sso cōsensu: nō autem in tacito resulfante ex p̄sentia: quia cum creditor plens & tacens sciat suum pignus durate non obstat alienacione facta per debitōrē sibi non p̄iudicat vt est tex. & glo. in d. §. non videtur. ¶ Ista autem regula restringitur quinq; modis necessarijs: & primo fauore libertatis: q̄a creditor plens & tacens seruum sibi obligatū non mitti censetur consentire & remittere ius sūe hypothecae vt l. j. C. de remis. pign. & ibi per gl. Bald. & Saly. ¶ Secundo restringitur ista prima fallētia fauore religionis: vnde si seruus mihi pignoratū me sciente & patietē fuerit donatus ecclesie: videor cōsentire & ius meo pignoris remittere vt in auten. si seruus sciente domino. C. de episcopo. & clerico. l. iij. dist. c. si seruus. & tenet Bald. in l. j. C. de remis. pig. ¶ T̄ Et p̄batur q̄a valet argumentum de libertate ad piā causam: vt nor. Barto. in l. proxime. §. j. ff. de his que in test. del. & habetur per docto. in l. i. ff. vnus. C. de testa. & est textus melior de iure in l. vnica. circa finem in

versū.

versū ad hanc pietatis rationem. & ibi Bald. ad hoc notat. C. de com. ser. man. Et idem dicendū est fauore pauperū & similibus casuarū piarū vt per Bal. in d. l. j. C. de remis. pig. & refert Alex. in apostol. ad Bar. in d. l. sicut. §. non videtur. ¶ T̄ Tertiō restringitur fallētia fauore fisci: nam si fiscus alienet rē alteri obligatam & creditor sciat & taceat censetur remittere ius sui pignoris vt est tex. in l. si hypothecae. & ibi gl. Bal. & Saly. C. de remis. pigno. ¶ Quarto restringitur ista prima fallētia nisi creditor tacuerit animo decipiendi: tunc enim sibi p̄iudicat & videtur remittere ius sui pignoris: vt l. si sicut. C. ad vel. l. i. mulier. C. de distr. pig. & ibi notatur & habetur p̄ Barto. in d. l. sicut. §. non videtur. ff. quibus modis pig. vel hypo. fol. ¶ Quinto, restringitur ista fallētia, nisi iudex miserit, proclama per ciuitatem q̄ quicunq; vellet contradicere v̄ditioni pignoris, comparet infra certum tempus: tunc enim creditor nō contradicens censetur consentire & remittere ius pignoris: vt est tex. & ibi no. Bal. & Saly. in l. i. eo tempore. C. de remis. pigno. & not. Barto. in d. l. sicut. §. non videtur. declarando tamē modum & qualitatē dicti proclamātis, & citationis iuxta not. per Barr. & alios in d. l. i. eo tempore. & per Alexan. in consilio. vj. quinto vol. & supradicti quinq; restrictiones eliciuntur ex notatis p̄ Barto. in d. l. sicut. §. non videtur. & illas reasumpsit Alex. in l. que dotis in septima colū. in versū. Adde q̄ plenus. ff. sol. ma

26 tri. ¶ T̄ Secundo fallit regula principalis, quando cōsensu creditoris p̄stitus fuit circa vnum actum alienationis, & debitor alienauit nō in illū actū: sed in actum duriorē: tunc enim sibi nō p̄iudicat creditor: nec videtur re-

mittere ius pignoris regula ergo procedit quādo alienatio fit in actu in quo creditor permittit in alio vti hōri: scilicet: si fiat alienatio in deteriori: puta si creditor cōsensit vt res vendetur pro decem & debitor vendidit p̄ quinq; text. est & ibi no. Barto. in d. l. sicut. §. sed & si permiserit. ¶ Tertiō, fallit regula quando creditor nō cōsensit simpliciter venditioni pignoris: sed cū protectione q̄ saluum sit ius sui pignoris vt est tex. & ibi gloss. & Barto. in l. si debitor. §. j. ff. quibus modis pig. vel hypo. fol. sequitur Socin. in consilio. xiv. eleganter quarto volumi. nume. 18. glo. in l. creditor. & ibi Decius. ff. de regul. iur. Roma. in consilio. xcij. visis his. colū. iij. ¶ T̄ Quarto, fallit regula quādo alienatio facta per debitorem de re pignoratā ex cōsensu creditoris, non valet: quia tūc cōsensu creditoris non causatur remissionem pignoris text. est & ibi no. Bar. in d. l. si debitor. §. quæritur si forte. ¶ Ex quo inferri ibi Barr. generaliter quōd si actus circa quem adhibetur cōsensu nō valet: cōsensu nō nocet, & faciunt no. per Barto. in l. post legatum. in fine primæ colū. ff. de his qui vt indig. & per cano. in ca. cū venerabilis. de exceptio. & ratio istius fallētiæ est: quia cōsensu p̄stitus per creditorē vt res possit vendi per debitōrē habet in se sciam conditionem videlicet si venditio valet sequatur vt declarant Barto. & Saly. in d. §. quæritur si forte. quom legū in d. l. si debitor. in §. si in venditioe ad idem tex. in l. debitum. C. de remis. pig. & adde Decium in dicta. l. creditor. ff. de regul. iur. ¶ Quando autem & ex quibus causis in terminis istius fallētiæ datur alienatio inuvalida not. gloss. in d. §. quæritur si forte. ¶ T̄ Quinto, fallit regula in pupillo: quia eius cōsensu

ins

fus non inducit remissionem pignoris,
 nisi praelitus fuerit pſente eius tutore
 & auctore iudice, vel fuerit preſtitus per
 ipſum tutorem auctore iudice: ex eo q̄
 forte ex aliqua cauſa iudicaerit id fore
 vtile pupillo. ¶ Regula ergo pcedit
 in maiore. text. eſt in l. ſi conſenſerit in
 principio. ſ. q̄bus modis pignus vel hypo-
 theca. ſolu. ¶ Sexto, fallit regula quādo
 conſenſus fuiſſet praelitus per pro-
 curatorem nomine domini non habentem
 ſpeciale mandatū: quia talis conſenſus
 nō praeiudicat domino ad remiſſionem
 pignoris: licet eōtra generalis p-
 curator debitoris poſſit pro debitore ta-
 lem conſenſum recipere à creditore. text.
 eſt & ibi Bart. in l. ſi conſenſum recipere
 à creditore. text. eſt & ibi Barto. in l.
 ſi conſenſerit. §. j. ff. quibus modis pig.
 vel hypo. ſol. ¶ Reſtringe tamē hanc ſal-
 lentiam vt procedat in ſimplici pro-
 curatore: ſecus autē ſit in procuratore in
 rē ſuā: quia ille poteſt conſentire & remitte-
 re pignus in iudiciū dñi & ſuum. d.
 l. ſicut. §. ſi pcurator. & ibi not. eodē ti-
 tulo. ¶ ¶ Septimò, fallit regula in filio-
 familiaris, vel ſeruo: quia illi non poſſunt
 rem quam pignori acceperunt in cau-
 ſam peculiarem: etiam ſi liberam admini-
 ſtrationem peculiari habent gratis re-
 mittere: ſed ita demū ſi pretium iuſtu
 pro dicta hypotheca percipiant. text. eſt
 in d. l. ſicut. §. an paciſci. ¶ ¶ Octauò,
 fallit regu. quādo poſt praelitū conſenſum
 per creditore de alienatō pignus:
 alienatio ſequuta non fuit: quā tūc ex
 dicto conſenſu nō videtur remiſſum ius pi-
 gnoris, non ſequuta alienatione vt eſt
 text. in d. l. ſicut. §. ſi voluntate. & ibi no-
 tat Bar. ¶ ¶ Nonò, fallit regula q̄ poſt
 praelitum conſenſum creditoris fuit fe-
 cuta alienatio nō vera: ſed ficta & ſim-
 ulated: quā ſcilicet non obſtante aliena-

tione debitor ſemper poſſedit pignus
 autē & poſt alienationē: nā iſto caſu alie-
 natio praeſumitur ficticia, & debitor nō
 tenebitur de iure tradere rem emptoris:
 & ideo iſto caſu non cenſetur remiſſum
 ius pignoris per creditorem qui conſen-
 ſit alienationi. text. eſt ſecundū ſecundam
 lecturā ibi traditā p Bar. in d. l. ſicut. §.
 ſuperuacuum. & intelligit etiā hanc ſal-
 lentiam procedere: ſi debitor vendens cō-
 ſtituerit fe poſſidere nomine emptoris:
 niſi forſē de fructibus reſponderi empto-
 ri vt eundē in l. h. c. de remiſ. pig. ¶ De-
 cimò, fallit regula quādo ereditor conſen-
 ſit vt debitor venderet pignus ſub
 iſta cōditōne ſi ſibi ſatiſſerit de pretio:
 nam tunc ſi nō ſatiſſit nō cenſetur ce-
 ditor remiſiſſe pignus per dictum con-
 ſenſum & poterit creditor iſto caſu age-
 re hypothecaria cum cōtra debitorē &
 hæredem quā cōtra quēcūq̄ alii poſſe-
 ſorem: quā non fuit ei ſatiſ factum prox-
 ipe expreſſit iſte eſt text. ſecundū admi-
 niſtratiōe glo. & Bar. in d. l. ſicut. §. illud.
 & mouetur Bar. arg. text. in d. l. ſicutus
 ſ. fed & ſi permiſerit. ſecus autē ſi cre-
 ditor non conſenſit ſub conditione: ſed
 ſub modo ſcilicet vt ſibi ſatiſſit ſeq̄es
 in hoc ſidem debitoris. nam tūc cre-
 ditor ſi ſibi non ſit ſatiſ factum vt cōuen-
 nit, poterit agere hypothecaria cōtra
 debitorē & eius hæredem ſi poſſideat:
 & ſi excipiatur de cōſenſu & remiſſio-
 ne pignoris: poterit creditor cōtra ſe
 replicare de dolo ex eo q̄ ſidem nō im-
 plevierint ſatiſſaciendo vt ſuit conuen-
 tum: ſed cōtra emptorem vel extraneū
 poſſeſſorem iſto caſu creditor agere nō
 poterit ita declarat Bar. in d. l. ſicut. §.
 illud. ¶ ¶ Vndecimò, fallit regula quādo
 creditor cōſenſit pignus vendi intra
 certum tempus: puta intra annum aut

biennium: nam ſi vendatur elapſo di-
 cto tempore: non cenſetur per conſenſum
 creditor remiſiſſe ius pignoris vt 34
 violare illū text. ¶ ¶ Cū exceptio in-
 tentionis & facti nō dicatur proprie ex-
 ceptio. l. in rebus cum gloſ. in ver. excep-
 tio. C. de iure do. & ibi per Bal. in fi. &
 per eundē in l. perſcripturas in vlti. colū.
 C. ſen. ref. non poſt. & cum iſta opinio
 trāſcut Alex. laſ. & alij cōmuniter in
 d. §. de pignore. ¶ ¶ Ratio iuſtus limita-
 tio eſt: quā per pactū tacitū nihil va-
 quā ipſo iure remittitur: ſed ope excep-
 tionis ſatū. vt. l. ij. & ibi per doct. C. de
 pac. ¶ Secūdo, limitatur regula: q̄n hypo-
 theca, vel pignus nō fuit cōſtitutum
 ſolo cōſenſu, ſed etiam interceſſit tradi-
 tio iuxta. l. j. in princ. ff. de pigno. actio.
 Nā per traditionē pignoris dicitur con-
 tractus re initus: vt in l. i. titu. q̄bus modis
 re cōtrahi. obliga. §. ſia. & iſto caſu tale
 pignus nō poterit remitti: ipſo iure per
 ſolū conſenſum expreſſum: ſicut & nō
 poſſunt alij contractus qui re celebran-
 tur. l. ab emptio. ff. de pac. fed reſol-
 uetur tūc ope exceptionis: ita tenet gl.
 magna in hinc. in d. §. de pignore. & gl.
 in d. l. maior. C. de pig. ¶ Et iſtā opinio
 nō ſequunt Iaco. bur. Ray. Bar. & Saly.
 in d. l. maior. ¶ Sed contrariā opinionē
 ſcilicet q̄ in pignore nō debeat eſſe in
 cōſideratione traditio, & ſic q̄ pignus
 tollatur ipſo iure, etiam quando inter-
 ceſſit traditio tenent Bart. Bal. & An-
 ge. in d. §. de pignore. & mouentur: quā
 ad conſtituendū ius pignoris, & actio-
 nem hypothecariā ſolus cōſenſus ſuffi-
 cit pacto declaratus: & traditio nihil
 operatur. d. l. j. ff. de pigno. actio. & l. ſi
 prior. in fi. ff. qui po. in pign. habeant.
 ¶ Sed Fulgo. in d. §. de pignore. tenet
 primam opinionē & reſpōdet ad dictā
 rationem Barto. in d. §. de pignore &
 ſequacium: quod etiam in emptione &
 vendi-

vendica sufficit solus consensus, nec
 necessaria traditio: vt. l. ij. in fin. ff. de con-
 rahen. emp. & tamen traditio in vendi-
 tione scilicet definire rem esse integram
 adeo q̄ per pactum solum dictus con-
 tractus resoluti non potest ipso iure. d.
 l. ab emptione. ita & debet esse in pigno-
 re: & cū dicta prima opinio tenet etiā
 Pau. de cast. in d. §. de pignore. & illam
 etiam tenent Alex. l. af. & alij commu-
 niter in d. §. de pignore. ¶ Et sic conclu-
 ditur secundū opinionē magis verā & cō-
 mūnem, quōd regula nostra procedit
 quādo pignus fuit cōtractū solo cōsensu
 tunc enim per remissionē expressam tol-
 litur ipso iure: scus autem si intercesit
 traditio: quia tūc per remissionem ex-
 pressam nō resolutur ipso iure sed ope
 56 exceptionis. ¶ Tertiū, limitatur regu-
 la, quādo creditor fecit pactū debitori
 de nō petēdo ipsum debitū principale,
 quo casu in cōsequentiā videtur esse etiā
 remissum tacite ipsum pignus. l. soluitur.
 §. j. ff. quibus modis pign. vel hypo-
 sol. vnde sicut per pactum de nō petēdo
 tollitur debitum principale ope excep-
 tionis: prout regulariter contingit
 cū pactū de nō petēdo non producat
 actionem: sed exceptionem. l. si vnus. §.
 pactus. & ibi not. ff. de pac. Ita etiā de-
 bet tolli ipsum pignus tanquā accessō-
 rium debiti principalis, & sic ope ex-
 ceptionis & non ipso iure. ¶ Regula ergo
 nostra procedit quādo ipsum pignus
 cōtractū sine traditione expressē remit-
 titur: tunc enim tollitur ipso iure: scus
 autem quando pignus remittitur in cō-
 sequentiā debiti principalis, super quo
 factum fuit pactum de non petendo:
 nam tunc remittitur ope exceptionis
 tantūm & ita firmant Alexand. & Taf.
 37 per alios in d. §. de pignore. ¶ Et li-
 cēt vs dictum est pignus remittitur in

consequentiam debiti principalis, vi-
 gore pacti de non petendo: tamen non
 est idem econuerso. Nam licet remitta-
 tur ipsum pignus: non censetur remis-
 sum debitum principale, sed adhuc ma-
 net sublato pignore: vt. l. post quādam.
 ff. de pac. & not. Cuma. in con. xix. quidam
 nobilis lat. Decius in l. creditor. ff. de
 regulis iur. & etiam dixi suprà in hoc
 tertio membro nume. 11. & nume. 24.
 ¶ Quartū, limitatur regula quando
 pignus fuisse contractum per stipula-
 tionem: vt quia in constitutione pigno-
 ris interuenit forma stipulationis, vide-
 licet interrogatio antecessēs, & respon-
 sio subsequens. Nam primū interroga-
 ti debitorē meum, obligas ne mihi
 talem rem: & ipse respondit obligo. Nā
 etiam per stipulationem potest pignus
 constitui: vt est tex. cum gl. in l. solutu.
 ff. de solu. quē pro singulari allegat Bal.
 in l. legitima. ff. de pact. ¶ Isto enim ca-
 su per pactum de non petendo pignus
 non resoluetur ipso iure virtute stipu-
 lationis, sed ope exceptionis: vt. d. §. pa-
 ctus: quia isto casu cessat ratio. d. l. ni-
 hil tam naturale. Et istud tenet Alex.
 in d. §. de pignore. ¶ Sextū, queritur,
 an sententia lata contra debitorem in
 fauorem tertij habeat præiudicē ipsi
 creditori in pignore, & illud resoluet
 & ecōuerso, an lata cōtra creditorē præ-
 iudicet debitori: Et in hoc cum que-
 stio habeat duo capita pro faciliiori in-
 telligentia complectendo totam materi-
 am ponā aliquas conclusiones. videlicet
 tres cōclusiones in primo capite, & tres
 in secundo. ¶ Prima igitur cōclū-
 sio respectu sententię latę cōtra debito-
 rē sit ista. q̄ sententia lata cōtra debito-
 rē antequā ipse obligauerit rem credi-
 tori iudicabitur necet ipsi creditori: vt
 est tex. in l. si mater. §. si ff. de excep. tri-
 iud.

iū. & in l. si superatus. in fi. ff. de pigno.
 & ibi no. Bar. & not. glo. in l. sepe. ff. de
 re iudic. in glo. in ver. experiri. q̄ allegat
 concordantias. ¶ Secunda conclusio est
 quod sententia lata contra debitorem
 post rem obligatam creditori præiudicet
 creditori scienti & patienti. ista cōclū-
 sio probatur in d. l. sepe. secūdo literā
 Pisanā. & no. ibi Bar. & sequit Alex.
 post alios in col. xxj. in ver. circa secu-
 dum casum & c. & Barto. in lab. execu-
 tor. §. j. ff. de ap. ¶ Ista autē cōclusio li-
 mitat̄ tribus modis. Primū, limitat̄ quā
 do causa fuit agitata cōtra debitore in
 cōtumacia: & similiter lata fuit sententia
 in contumaciā: nam tunc non præiudi-
 caret creditori: sc̄ si debitor fuisset so-
 lum contumax in prolacione sententię
 & in discussione cause comparuisset &
 dedisset exceptiones, & allegationes &
 alia: quā tūc eius presentia in prolacione
 sententię nihil amplius operari potu-
 uisset, & præiudicaret creditori. Ita p-
 batur in l. rem. §. fina. ff. euic. & ita de-
 bet intelligi. l. si ideo. in prin. e. rit. & ita
 distinguit Barto. in d. l. si superius. cum
 quo post longam disputationem tranfit
 etiam Alex. in d. l. sepe. col. xvij. & col.
 xxj. in ver. circa secundum casum & c.
 ¶ Secundo, limitat̄ dicta cōclusio, q̄ in-
 ter agentē & debitore cōuentū fuisset
 collusum: nā tūc sententia lata cōtra de-
 bitore nō præiudicaret creditori: vt not.
 in l. præes. C. de pign. & no. Bar. in d. l.
 si superatus. & Alex. in d. l. sepe. ¶ Ter-
 tiū, limitat̄ ista cōclusio quādo debitor
 nō tradidit pignus creditori. sed per so-
 lam hypothecā obligauit: quia tunc de-
 fensio nō pinet ad creditore principa-
 liter, sed ad debitore: & ideo tūc senten-
 tia lata cōtra debitore nō præiudicaret
 creditori. ita no. voluit Raph. in auf. de
 fideiuf. §. sed neq. refert & sequit Alex.

in d. l. sepe. col. xxx. vers. secundario di-
 citur. q̄ dicit esse diligenter notandum.
 ¶ Tertia cōclusio est q̄ prædicta pce
 dunt quādo sententia est lata cōtra debi-
 torem cōuentū: quādo autē debitor age
 ret, & cōtra eū esset lata sententia ex eo
 q̄ reus probauit se dominū. idē esset di-
 cendū q̄ dictū est quādo debitor cōuen-
 tur: scus autē si lata esset sententia cō-
 tra debitore agentē ex eo quia ipse de-
 bitor agēs nō probasset suā intentionē.
 nā tūc nō haberet locū prædicta. & sen-
 tentia non præiudicaret creditori. Ista
 cōclusio probatur ex not. per Bar. in d.
 l. sepe. in v. q̄ & ibi per Imo. & per An-
 to. de but. & Imo. in c. quāuis. de re iud.
 & ibi per Fely. in iij. col. in ver. quando
 autē sententia cōtra debitore. & p Alex.
 in d. l. sepe. col. xxj. in ver. circa secu-
 dum casum. ¶ Modū ponā tres conclu-
 siones in secūdo capite huius. vj. videli-
 cet quādo sententia fertur contra credi-
 torē super pignore, an illa præiudicet
 41 debitori. ¶ Et prima conclusio sit, q̄
 sententia lata contra creditore cōuen-
 tum à tertio agente super re pignorata
 concurrētibus requisitis, de quibus in
 d. l. sepe. videlicet q̄ non sit lata in cō-
 tumacia creditoris, & alijs not. p Alex. in
 d. l. sepe. in xvij. col. vbi ponit plura ne-
 cessaria requisita ad hoc: vt sententia lata
 cōtra vnū præiudicet alijs, p̄iudicet debi-
 tori scienti & patienti. & ista cōclusio p-
 batur in d. l. sepe. & firmat ibi Alex. in
 42 col. xx. vel circa primū & c. ¶ Secūda
 cōclusio sit q̄ sententia lata cōtra cre-
 ditore agentem ex eo: quia reus pba-
 uit se dominum rei pignoratę si in sen-
 tentia istud exprimat & declarauerit. vide-
 licet q̄ reus pbaui se dominū præiudi-
 cat debitori scienti & patienti. vt. l. cir-
 ca. cū ibi not. ff. de proba. & no. Alex. in
 d. l. sepe. in loco. s̄. proximē allegato. &
 moue

monetur per tex. ibi in ver. de proprietate pignoris &c. ¶ Tertia cōclusio sit, q̄ sententia cōtra creditorem agentem ex eo: quia creditor nō p̄buit de dominio debitoris prout requiritur: vt. l. ante omnia. ff. de proba. & l. quæ nō. l. u. §. q̄ dicitur. ff. de pigno. & sic creditor reportauit sententiã cōtra: ex eo quia obligatio pignoris nō valuit. vel ex alia causa nō respiciet dominium non p̄iudicat debitori secundũ Bar. & omnes in. d. l. s̄ape. Et de rationibus istarũ cōclusionum vide latẽ Alexã. post alios in d. l. s̄ape. in col. xxj. & in col. xxvij. in glo. in ver. si prohibere. cum duabus col. sequentibus. ad quem te remitto: quia in hoc visum fuit breuiter pertrãserẽ: cũ per eũ copiosẽ omnia videri possint &c. ¶ Adde etiam prædictis. q̄ ius hypothecæ q̄ competit vxori pro dote, vel alijs creditoribus nō tollitur per cōsificationẽ bonorũ debitoris: vt est text. in. l. res. quæ. §. j. ff. de iure sic. & firmat Ro. in cõsil. cxvij. prout ex tenore &c.

43 vbi plenẽ. ¶ Septimũ queritur in materia, an si primus creditor superetur in iudicio à tertio creditore illa sententia p̄iudicet non solum primo creditori, quĩ fuit superatus: sed etiam p̄iudicet secũdo creditori, ita q̄ ammōdo tertius creditor q̄ superauit primũ p̄ferri debeat & secũdo creditori. ¶ Et in hoc breuiter dicẽdũ est q̄ licet tertius creditor obtineat sententiã cōtra primũ. tamẽ q̄ hoc tertius nō succedit in locũ primi. & ideo dicta sententiã tãquã inter alios lata nō p̄iudicat secũdo creditori. iste est text. in. l. Claudius. & ibi not. Bar. & alij. ff. qui pot. in pig. hab. ¶ Ex quo videtur resultare quidam circuitus indissolubilis. nam cũ primus creditor succubuerit, & tertius fuerit liberatus per sententiã à primo: & remansit in possessione

& secundus agat contra tertium. & obtineat: poterit primus agere cōtra secũdũ & obtinere: & iterũ tertius poterit redire cōtra primũ, & sic erit processus in infinitum. ¶ Sed ad solutionẽ istius circuitus. gl. Bar. & alij in d. l. Claudij, distinguũt istũ articulu in duo mēbra, primũ mēbrũ est quãdo primus creditor fuit victus à tertio creditore per iniuriã iudicis, secũdũ, quãdo primus cretor fuit iuste superatus. ¶ Circa primũ membrum dicunt quod iste circuitus poterit euitari hoc modo videlicet quia quãdo secundus creditor possidet pignus, & conuenitur à primo qui fuit superatus à tertio poterit secũdus offerre primo suum debitum, vel litis estimacionem, ita q̄ remaneat apud eum possessio: & hoc modo erit securus à primo & à tertio creditore. & iste modus secundum Bar. est verus & non habet dubitationem, quãdo secundus creditor vult offerre primo. sed quãdo non vult offerre, puta quia debitum primi creditoris est magnum, & res est parua valoris ita q̄ non expedit secũdo creditori offerre: circuitus remaneret indissolutus. ¶ Et ideo Bartol. ponit alium modũ euitandi eum: & dicit q̄ aut primus creditor dum ageret succubuit iniuste q̄ tertius creditor fuit absolutus: & tunc ista absolutoria statim habuit effectum suum: nam dicitur res perfecta vt. l. metum. §. sed quod p̄tor. ff. de met. causa aut primus creditor dũ esset cõuētus à tertio succubuit iniuste: quia fuit condemnatus ad restituendum pignus tertio: & tunc si primus creditor restituit tertio dictũ pignus vigore dictæ sententiæ: liberatus fuit à dicta sententia perfecta. vt. l. Põponius. §. sed & is. & ibi not. ff. de procura. & ideo si res postea aliquo casu redeat ad primum credit-

creditorem nō poterit à tertio amplius cõueniri ex dicta sententia: quia fuit ab eã liberatus per restitutionem rei: vt dictũ est: sed poterit cõueniri de nouo à tertio creditore hypothecaria: vt. l. sed & si possessori. in prin. ff. de iureiurã. tũ in hoc nouo iudicio poterit primus creditor vti suis defensionibus, quib⁹ forte nō fuit vsus in primo iudicio, & obtinebit modo contra tertium creditorem à quo in primo iudicio iniuste fuit superatus vt. l. creditor. in princ. ff. qui po. in pig. hab. & quod not. in. l. duobus. ff. de excep. iudi. & hoc modo secundum Bar. in. d. l. Claudius euitabitur circuitus in isto primo membro. & cum Bar. tenet etiam Saly. in. d. l. Claudius.

44 ¶ Sed in quantum Bar. in. d. l. Claudius voluit quod quãdo primus creditor condemnatus fuit tertio ad restituẽdũ pignus, & illud restituit: & postea res deuenit ad primum quod non possit amplius cõueniri à tertio vigore sententiæ cũ restituẽdo ab ea fuerit liberatus per. d. l. Pomponius. §. sed & is.

¶ Aduerte quia contrarium firmat idẽ Bar. in. l. sed & si possessori. in princ. ff. de iureiur. Tamen communis opinio est cum Bar. in. d. l. Claudius. vt late habetur per Alex. post alios in. d. l. sed & si possessori. quam legit in. l. nã & postea. §. fi. eo. tit. licet secũdum las. ibi opinio Bar. possit saluari in duobus casibus vt ibi per eum: & late habetur per omnes scribentes in. l. permisceri. §. species. ff. de acquir. poss. & sic vera est conclusio Bar. in. d. l. Claudius: & istud (vt dictũ est) procedit, quãdo primus creditor fuit conuentus à tertio & fuit condẽnatus ad restituẽdum: sed si primus creditor dum ageret succubuit quia reus fuit absolutus: quo casu Bartol. in. d. l. Claudius dicit quod statim absolutoria

habuit effectum suum. d. l. metũ. §. sed quod p̄tor. ff. q̄ me. causa est aduertẽdũ, q̄ si res deuenit ad primũ creditore rã à quo tertius fuit absolutus: tunc primus vigore sententię bene teneretur ad restituẽdũ tertio: & isto modo procedit text. in. d. l. sed & si possessori. & illud q̄ ibi vult Bar. & ita tenent Imo. Pau. de ca. & Rom. in. d. l. permisceri. §. species. & ibi Alex. in. vlt. lim. dicens hoc modo reduci posse ad concordiam illud quod vult Bar. ibi: & in. d. l. sed & si possessori in quibus locis videtur sibi cõtrarios: & ita tenet: Bar. in. d. l. Claudius (vt supra retuli) fenferit, etiam in hoc euitari posse circuitum dũ dixit quod isto casu absolutoria facta de reo statim habuit effectũ. per. d. l. metum. §. sed quod p̄tor. ¶ Circa autem secũdũ membrũ distinctionis Bar. & aliorũ in. d. l. Claudius. videlicet quãdo primus creditor iuste fuit superatus à tertio: puta pacto vel alia exceptione valida: in quo etiam cadit similis circuitus indissolubilis: vt ostenditur per exemplum quod ponit gl. in. d. l. Claudius. & ibi refert Bar. videlicet, q̄ erat mulier anterior pro suis dotibus in bonis mariti primo & secũdo creditore quæ renunciauit iuri hypothecarum in persona secundi creditoris non primi. nam tunc si mulier agat contra primum creditorem obtinebit cõtra eum: quia prior est in tempore: & si postea secundus creditor agat contra mulierem obtinebit ipse contra eam: quia quoad eum mulier renunciauit iuri hypothecarũ: vt. l. iubeamus. C. ad vellem. & tunc primus poterit reuerti cõtra secundum & iterum mulier contra primum: & sic daretur circuitus indissolubilis cum isto casu sententia fuerit iusta. ¶ Bart. tamen in. d. l. Claudius. dicit quod ad dissolutionem huius circuitus

potest

potest dari illud remedium quod fuit datum supra in primo membro: videlicet quod primus creditor possidens coenatus a muliere offerat ei debitum vel litis aestimationem: vt sic apud eum remaneat possessio: & istud clare pcedit si primus creditor velit facere ista obligationem quia. f. ei expedit: vt dictum est in primo membro. ¶ Sed si hoc nolit facere, ga ei no expedit: dat Bar. secum 47 dum remedium. videlicet quod primus creditor possidens de consensu mulieris vendat pignus & partem pretij det mulieri & partem pro se retineat iuxta tex. in. l. si prior. in princ. & §. fin. ff. qui po. in pig. habeant. Nam istud pretium erit securum apud mulierem. Nam licet si illam rem pignoratam haberet, posset ab ea auocari per hypothecariam p secundum creditorem: qui vigore renuntiationis facte per mulierem, debet ei praerari tantum pretium no poterit auocari, cum sit apud eam titulo oneroso, videlicet pro credito suae dotis. iuxta no. per Barto. in. l. j. in fin. ff. de distrac. pigno. & dixi supra in quinta pte primo membro nume. 60. cum sequentibus & hoc modo fecundum Bart. cuiuslibet iste circuitus & cum eo transit etiam Saly. 45 in. d. l. Claudius. ¶ Octauo, quoniam in materia, an si ego obligauit pignori re mea pro te, & diu steti in ista obligatione: possum petere: vt cogaris ad liberandum me pignus: & breuiter respondet qd de hoc est tex. no. in. l. lucius. ff. manda. in quo decidit qd ille q obligauit p alio pignus: si diu stetit in dicta obligatione potest petere quod suum pignus liberetur. 46 ¶ Sed dubitatur quomodo intelligatur istud diu, & gl. ibi dicit qd no intelligit decemio, vt alias solet intelligi: sed intelligit arbitrio iudicis & cu dicta gl. tractantur Bar. Alexan. & Iaso. post alios

in. l. si ponam. ff. de verb. obliga. & no. etiam Ias. in. l. si fundum per fideicommissum. nume. 11. ff. de lega. j. erit ergo arbitrium infra quam tempus istud peti possit. ¶ Quid autem sit in fideiussore qui diu stetit in fideiussione, an possit petere se liberari a tali fideiussione no vide latet per Alexan. post Bar. in. d. l. Lucius. vbi ponit plenissimum apodictum. ¶ Nono & ultimo querit, an si remissio debiti principalis no valeat saltem valeat remissio pignoris? & in hoc ponit regulam & tres fallentias. ¶ Regula ergo sit quod si non valet remissio debiti principalis: no valet etiam remissio pignoris consequutia ad illud text. est in. l. debitu. C. de remis. pi. ¶ Fallit dicta regula primo quando remissio debiti principalis non valet de iure specialiter fauore personarum: tunc enim licet no valeat remissio debiti principalis: valet tamen remissio pignoris. ¶ Regula ergo procedit qn remissio debiti principalis est inualida de iure communi: & ratio est qd iura comunia difficiliter tolluntur qua specialia vt in auct. de no alie. §. ga vero verisimile. Ita tenet gl. in. d. l. debitu. & in. l. j. §. j. in glo. magna in. ff. qui. mo. pig. vel hyp. fol. ¶ Secundo, fallit quando remissio debiti ideo vitiatur quia est prohibita sed tamen phibitio no habet causam perpetuam: tunc enim licet vitietur remissio debiti non vitiatur remissio pignoris ita tenet gloss. in. d. l. j. §. j. 8 ¶ Tertio, fallit regula quando causa inualidans remissionem debiti principalis non est sufficiens ad inualidandum remissionem pignoris accessorij: po ne exemplum in remissione debiti principalis quae fit inter maritum & vxorem inter quos est prohibita donatio vt in toto titulo. ff. de dona. inter vi. & vxor. & hoc

ex hoc poterat dubitari, an sicut inter eos est prohibita remissio debiti principalis, ita sit prohibita remissio pignoris? & deciditur quod non: quia licet inter eos sit prohibita donatio, & per consequens remissio debiti principalis: ga per hoc donatarius efficitur locupletior: tamen secus est in remissione pignoris: ga ex hoc donatarius no efficitur locupletior: nam nihilominus debitor remanet obligatus in debito principalis. etiam C. ad velle. & l. q. pignus. ff. de his qui in frau. credi. & ita p praedicta determinat Bar. in. l. j. §. j. ff. qui. mo. pig. vel hyp. potest. fol. & ibidem Saly. & Saly. in. d. l. debitu. & Bal. in. d. l. etiam in prima oppositioe. ¶ Et praedicta intellige in generali hypotheca, siue expressa facta per maritum: siue per legem tacite: ga scilicet illa remitti potest per vxorem marito constante matrimonio, & hoc modo procedit. d. l. etiam. secus autem est in rebus specialiter obligatis p dote: quia talis hypotheca remitti non potest vt tenet gloss. prima in. d. l. etiam & ibi firmiter no. Paulus de castro. ¶ Regula ergo procedit quando remissio debiti principalis inualidatur ex causa quae etiam est sufficiens ad inualidandum ipsum pignus prout quando inualidatur propter dolum vel metum: vt per Bar. & Saly. in locis proximè allegatis. ¶ Et per praedicta remanet expedita ista. vij. pars principalis tractatus & materia resolutionis pignorum.

Septima pars principalis.

Sequitur modo septima pars principalis in qua tractandum venit de actioe pignoratitia: & di-

uidetur in tria membra principalia. In primo videbimus in quibus differat pignoratitia ab hypothecaria. In secundo de natura pignoratitiae. In tertio quibus & contra quos & pro quibus competat pignoratitia tam directa quam contraria & de modo libellandi & deducendi in iudicio vtraque: &c.

* Summarium. *

- Actio pignoratitia in quibus differat ab hypothecaria.
- Pignoratitia directa non datur debitori contra creditorem nisi pignus traditum fuerit, vel saltem fingatur traditum creditori.
- Pignoratitia directae competit creditori, etiam absque pignoris traditione.
- Actio pignoratitia datur bone fidei hypothecaria vero stricti iuris.
- Actio pignoratitia directae & contraria, an possint concurrere.
- Actio pignoratitia differt ab hypothecaria duratione: nam diuersis tolluntur spacijs.
- Primum membrum. vij. partis principalis.

Capiendo igitur primum membrum, in quo tractandum venit, in quibus differat pignoratitia & hypothecaria: & in hoc ex notatis per doctores inuenio quinque differentias. Nam Bar. in prima constit. digestorum in §. tertij: dicit qd pignoratitia directae quae datur debitori contra creditorem ad repetendum pignus de qua in. l. si cum videret. ff. de pig. actio differt ab hypothecaria in tribus. videlicet in natiuitate, vtilitate, & vita. ¶ Et primum differt in natiuitate: ga hypothecaria nascitur ex solo consensu: vt in. l. si tibi decem. §. de pign. & ibi Bart. ff. de Anto. de fa. de pi. & hyp. 2 pac.

pac. pignoratitia aut nascit rei interue-
ru: vt iust. q. mo. re cōtrahi. oblig. §. fi.
¶ Et debitor: talis pignoratitia non dat
propterea contra creditore: nisi pi-
gnus traditum sit creditori vt no. Bar.
in. d. §. tertij. post glo. ma. gistrum ibi in
versu. x. m. l. & in ver. ca. de res. vel qn
pignus nō esset verē traditū in credito-
ri: nisi faltem fingeretur traditū iuxta
no. p. Bar. in. l. solutū. §. solutū. in versu.
oppo. hic dicitur quod primū. ff. de
pig. act. dum vult quod locator habeat
bona cōductoris tacite obligata p. pen-
sione iuxta. l. item qua. ff. de pac. & l. si
certi iuris. C. loca. Nam ex eo quod lo-
cator potest ea includere pro sua pēso
ne fingitur ei tradita: & ideo soluta pē-
sione: potest conductor agere cōtra lo-
catorē in dicta pignoratitia pro restitu-
tione dictorum bonorum, quamuis
illa locatori verē tradita non fuerint.
¶ Et similiter dicendum est quando à
principio res fuit simpliciter hypothe-
cata & non tradita creditori: sed postea
ex aliquo modo & ab alio quam à debi-
tore res illa peruenit ad creditore. Nā
etiam isto casu, soluto debito dabit
debitori cōtra creditore directā pigno-
ratitia ad repetendum dictam rē. per-
inde ac si à principio illa res creditori
tradita fuisset vt no. vult Bar. in. l. ingli
no. ff. de dam. infec. & Bal. in. rub. C. de
pig. act. & Alex. in. d. l. solutū. §. solutū.
ff. de. ti. ¶ Et licet in pignoratitia dire-
cta (vt dictū est) requiratur traditio: tñ
in pignoratitia contraria quæ dat cre-
ditori contra debitorē in casibus infra
suo loco notandis: nō requiritur tradi-
tio: sed etiam q̄ pignus traditū nō fue-
rit creditori omnino cōpetit: vt no. Bar.
to. in. d. §. tertij. in. fi. & Bar. in. l. si tibi
§. de pignore. ff. de pac. & quamuis ibi
Fulgo. in hoc tenet cōtra Bar. Tamen

Alex. ibidē defendit opinionem Bar. &
allegat p. ea tex. in. l. si q̄s in pignore. §.
j. in versu. obligauit. iūcto princ. illius. l.
ff. de pig. actio. pōderando q̄ in. d. tex.
nō dicit. tradidit: sed obligauit. & scū-
dū gl. fi. ibi licet pignus sola obligatio-
ne sine traditione fuerit cōstitutum: tamē
datur creditori contraria pignoratitia.
¶ Nec oblat q̄ in text. ibi dicitur dari
etiam actionem de dolo: q̄a glo. ibi in-
telligit q̄ actio de dolo datur cōtra ex-
trañeum: non cōtra debitorē: & ita refi-
det Alex. in. d. §. de pignore. dicēs fun-
damenta Fulgo. esse leuia: & ista sit pri-
ma differentia inter pignoratitia & hypo-
thecariam. ¶ Secūda differentia est: quia
pignoratitia est actio bonæ fidei: hypo-
thecaria verō est stricti iuris: vt no.
gl. in. fi. de actio. in. §. actionum. in. glia
ver. pignoratitia. & istę duę differētię
cōcernunt natiuitatē dictarū actionū.
¶ In vtilitate autē ponitur alia, & sic
tertia differentia. Nā pignoratitia da-
tur directā & contraria: directā em̄ da-
tur debitori: cōtraria autē creditori q̄q̄
cōtraria cōpetit pro expensis factis in
pignore: vt. l. si necessarias. in. prin. ff. de
pig. actio. & nō solum pro magnis, sed
etiam pro paruis & quibuscūq̄ expen-
sis: etiam in cibo & potu vt ibi no. gl.
& l. yalde no. & ibi p. doct. in. aut. ei. q̄.
C. de bon. auto. in. pos. in. gl. in. ver. men-
suram: vbi habetur q̄ misio in posses-
sionē ex primo decreto cōtra contuma-
cem hodie fit in personalibus p. men-
surali debiti: habito tamen respectu ad
expensas: quæ occurrūt in eo in quam sit
immissio, puta si esset equus quantum
immissus habuit in eo expendere: &
etiā dicta pignoratitia contraria cōpe-
tit in pluribus alijs casibus infra suo
loco notandis: sed hypothecaria dat solē
creditori: & sic vtilius succurrit pigno-
ratitia

ratitia quā hypothecaria. ¶ Tercia
differentia est circa vitā seu durationē
dictarum actionum: alio enim tempore
collitur pignoratitia per præscriptio-
nem: & alio tollitur hypothecaria: in
actio pignoratitia cum sit personalis
tollitur ipacio. xxx. annorū. l. sicut. C.
de præscr. xxx. anno. vt. latus dictum
fuit supra in. vj. parte. ij. memb. nume.
2. hypothecaria autem interdum tol-
litur. x. annis interdum. xx. interdum
xxx. & interdum. xl. vt. l. j. C. si aduer.
credi. lib. vij. & latus dixi. §. n. d. vj.
parte. in. ij. mem. nume. 1. & 2. vbi vj. d.
¶ Et adde hic etiam quæ dixi supra in
prima parte nume. 4. vsq; ad nume. 9.
vbi posui tres differētias inter pignus
& hypothecam: hic autem posui differen-
tias inter ipsas actiones, & illę qua-
tuor differētię, quas supra retuli colli-
guntur ex no. per Bartol. in. d. §. tertij.
quomodo refert & sequitur Angel. de ar-
est. in. fi. de actio. §. actionum. col. xxiiij. in
ver. quero quomodo actio & c.
¶ Adde etiam aliam & sic quintā differ-
entiam: quā statim subiungam in sequē-
ti membro.

* Summarium. *

1. Actio pignoratitia, an sit personalis vel realis.
2. Actio pignoratitia, an sit in rem scripta.
3. Debitor potest redimere, vel resolvere pignus datum pignori secundo creditori per primū ipsi secundo creditori satisfaciendo.
4. Debitor pignus redimens siue à primo creditore, siue à secundo resoluit vtrāq; hypothecam.
5. Debitor qua actione agere debeat cōtra suū fideiussorem pignus redimentem.
6. Debitor qua actione agat contra singulārē fideiussorem suū creditore.

Capio igitur ipsum membrum huius secunde partis in quo tractabitur de natura istius actio-

Actio pignoratitia directā competens debito-
ri quo tempore. Et quatenus iuratur.
Actio pignoratitia directā non nascitur nisi
prius soluto debito: saluē qua. iur. casibus.
Debitio soluto oritur debitori: actio pignora-
titia directā ad repetendum pignus.
Debitor solutus alteri qua. iur. creditore de vo-
luntate tamen ipsius creditore: an acquirit
actionem hypothecariam contra ipsam
creditore.
Solvens pro debitore redimit pignus acqui-
ritq; actionem hypothecariam contra creditore
si mandato debitoris soluit.
Debitor offerens debitorē creditore, an se cre-
ditore nolite accipere habeat ipse debitor pignoratitia
directā contra creditore.
Pignus licet pluries vel pluribus obligatum
sit, tamen solutione liberatur.
Debitor datus pignus cum pacto, quod credi-
tor post certum tempore illud vendere potest
non obstante pacto ipsum pignus ante ven-
ditionem redimere.
Debitor solvens pignus à creditore potest agere
contra creditore pignoratitia: quia talis
venditio nulla est.
Pignus quando intelligatur obligatum pro
vltimo.
Pignoratitia non oritur ex solutione partis
debiti.
Solutio de pecunia reprobatā neminem re-
leuat.
Pupillus non potest obligari pignoratitia nō
enim potest pignus recipere nec dare.
Actio pignoratitia non sequitur tertium
posseforem.

¶ Secundum membrum. vij.
partis principalis.

nis pignoratitiae: & in hoc expediā me per quaestiones. ¶ Primo itaq; quero, an ista actio pignoratitia sit personalis vel realis: & si sit personalis est lex. excipitur in l. si. C. de distrac. pig. vbi dicitur qd actio pignoratitia est in personā: nō in rem: & ita tenet Bar. & alij in l. pignoris. C. de pigno. ¶ Sed dubitatur, an licet sit personalis saltem sit in rem scripta: & in hoc Bald. in rubrica. C. de pigno. actio. dicit qd quando pignoratitia datur contra vsurariū & sic in contractu vsurario: de aequitate canonica est in rem scripta, & cōpetit contra quē libet etiam singularem successorem per tex. & ibi no. per Hosti. in c. contrā. extra de pignori. sed de iure ciuili secū dū Bald. dicta actio est simpliciter in personam & ratio est secundum eum: quia nascitur ex contractu vnde nō sequitur singularem successorem cum quo non est contractum: & idem tenet Bal. in c. primo. in fi. in vñibus feud. in titulo de feud. ad vim. l. cōm. ff. Abb. autē in. d. c. cum contra. indistinctē tenet qd dicta actio pignoratitia sit in rem scripta & qd saltem vtilis detur contra tertium possessorem. Alexan. verō in prima consli. digestorum in d. §. tertij. refert opinio- nes: & nihil firmat. ¶ Sed in apofth. ad Bal. in d. c. j. de feud. ad vim. l. cōm. ff. tenet quod indistinctē ista actio pignoratitia sit personalis & quod etiā in contractu vsurario non agatur contra singularem successore pignoratitia actio- nis: sed conditione ex canone nam secū dum eum sēpenumero condicitur ex lege tanquā in rem scripta sequitur fundum allegat. l. fin. §. sed si prefaram. C. de iure delibe. ¶ Ego autem puto verio rem esse illam opinionē qd actio pignora- titia sit simpliciter personalis & non se- quatur fundum seu tertium possessorem

per tex. in terminis in d. l. finali. C. de di- strac. pigno. cui non potest responderi: & ita etiam tenet Ange. de are. in situ. de actio. §. item Seruana in penult. col- lum. & in §. actio in materia pigno- ratitiae. ¶ Et non obstat tex. in d. c. cum contra. de pigno. vbi est text. qd haeredes creditoris obligauerant alteri corū creditori bona quae eorum author pignori acceperat ab ei⁹ debitorē: & dicitur ibi quod haeredes debitoris possunt agere contra illum creditore cui haeredes cre- ditoris obligauerunt bona ipsius debi- toris & petere qd fructus per eum per- cepti computentur in sorte & bona obli- gata eis restituantur: etiam quod, nec debitor, nec haeredes debitoris cum di- cto creditore cōtraxerunt. ¶ Super quo text. canonistae valde dubitauerunt qua actione agere possunt dicti haeredes de- bitoris contra dictum secundum credi- torem: & alij dixerunt qd rei vendicatio- ne, alij qd officio iudicis, & alij pignora- titia in rem scripta de aequitate canoni- ca. ¶ Nam pro intelligentia dicti tex- est aduertendum: qd quando primus cre- ditor dat pignus pignori secundo cre- ditori potest debitor dicto secundo cre- ditori: soluere vel compensare ad resolu- endum obligationem pignoris: vt est tex. & ibi no. Bart. in l. grege. §. cum pignori. ff. de pign. & habetur in l. nomē. C. quae res pigno. oblig. pol. ¶ Et ratio est: quia ille secundus creditor cui pri- mus dat pignus pignori: non censetur in dicto pignore tertius possessor: sed cō- fertur quasi idem creditor & eadem per- sona cum primo. & idem pignus: & ea- dem hypotheca quae erat apud primum creditorem est etiā apud secundum: quā- cū sit ius reale potest in aliu transferri vt habet per Bar. in l. Aristo. in vlt. col- l. ff. quae res pigno. oblig. pol. & per Sal. in l. j.

l. j. C. de his qui in prio. cre. lo. fac. & se- cundus creditor cui primus fuo pignus concessit subrogatur loco primi: & ideo retinet naturam primi in cuius locum subrogatur: arg. l. i. §. qui in iuriarum. ff. si quis cau. & hinc etiā qd secun- dus creditor cui primus pignus pigno- ri dedit habet vtilem hypothecariā con- tra debitorem, quae directo competebat primo creditori vt. d. l. grege. §. cum pignori. & d. l. nomē. & l. j. & l. j. C. si pi- gna. d. sit. ¶ Et hinc etiā est, qd siue de- bitor soluat vel satisfaciat primo credi- tori, siue secūdo cui primus pignus suū celsit resolutū vtraq; hypotheca: vt est tex. in l. debitor. §. h. & ibi Bar. ff. de pi. actio. ¶ Cōsideratis ergo praemis, non est mirum si contra creditorem secundum cui primus pignus pignori dedit soluto debito competat actio pignora- titia: quae eadem hypotheca & idē pignus quod fuit apud primū, est etiam apud secundū & reputatur idem creditor: & vtraq; potest solui: & directā hypotheca- ria quae dat primo dat vtiliter secundo. ¶ Et hoc modo loquitur & pcedit text. in d. c. cōtra. videlicet qd haeredes de- bitoris possunt agere cōtra secundū cre- ditorē, cui haeredes primi creditoris pignus pignori dederūt: vt fructus per eum percepti compensentur in sortem: nam indubitanter vt dictum est eis cō- petit ad hoc actio pignoratitia directā: sicut competet contra primum credi- torē, vel eius haeredes: & probatur ista cōclusio per tex. & ibi no. per glos. Bar. Salic. & Paul. de cast. in l. petenti. ff. de pigno. actio. iuncta l. debitor. §. si. eodē ti. vbi habetur qd si creditor primus de- dit pignus pignori: secundo si fiat solutio primo creditori resolutur etiam pi- gnus secundi: & debet pignus restituī ipsi debitori absq; eo quod soluat al-

quid secundo creditori. ¶ Sed licet ita sit in secundo creditori: tamē secus est in alio singulari successore: quia contra eum non datur pignoratitia debitoris: & ideo si fideiusor debitoris soluat credi- tori & ab eo recipiat pign⁹ quod ei a de- bitorē datum fuerat: non poterit debi- tor soluendo agere contra fideiusorem pignoratitia directā ad recuperandum suum pignus: sed contra eū dabitur debitori actio mandati, vt est tex. in l. j. ff. de pigno. & ibi optimē de. larat glo. di- cenda ideo non datur pignoratitia: quia illa oritur ex contractu: & inter fideiusor- em & debitorem non intercessit con- tractus pignoris, sed mandati: & sequū- tur ibi Bar. & Salic. & hoc modo debet etiam intelligi text. in l. si fideiusor. in prin. ff. de pign. dum ibi dicitur, qd fidei- ussor qd reluit pignora a debitore sub- missione de soluendo, & postea non soluit: quod debitore soluente creditori cogendus est restituere pignora debitori: nam debet intelligi per actionē man- dati vt dicitur in d. l. i. §. eodē ti. ¶ Et quod dicitur in fideiusore: fortius dicendum est in alio tertio possessore, seu singula- ri successore creditoris, qd scilicet cōtra eū non cōpetat debitori pignoratitia di- rectā: vt probat vltra praedicta per text. in l. si cū venderet. in prin. ff. de pigno. actio. vbi est text. quod si creditor vendi- dit pignus & cōuenit cum emptore: vt li- ceret debitori ei soluere pretium, & re- cuperare rem venditā dicitur ibi quod pignoratitia cōpetit debitori cōtra cre- ditorē vt ei cadat actionem ex vedito contra emptore: sed quod ipse debitor non pōt agere cōtra emptorem pignora- titia, sed rei vendicatione, vel in factū: & sic probatur ibi quod contra tertium possessorem, & singularem successorem nō datur debitori pignoratitia quae ei

competit cōtra creditorem: in secūdo creditore (vt dixi) est fecus: quia pignus & hypotheca quod secundus creditor habet a primo resoluitur eo ipso quod debitor soluit primo creditori: vt dicitur de re iud. §. si de pigno. ac sed non resoluitur, quādo creditor vendidit pignus ipso emptore. vt. l. iij. ff. de p. gno. actio. & ibi not. & l. j. §. C. si anti. cre di. pignus vendi. & sic apparet de diuer sione rationis inter creditore primi cre ditoris recipientem in pignus pignori, & aliu singulare fecessorem dicti primi creditoris ex titulo emptiois, vel alio habili ad translatione domini: quia se fecūdo creditore resoluitur per solutio nem factā primo, sed ius emptiois non: & ideo cōtra creditore pōt intentari pignorantia: sed contra emptore non. & q̄ contra emptore non cōpetat pignora tia etiā in casu in quo debitor p̄tēderet inter esse: puta ex venditione dolo facta: sed cōtra creditore qui vendidit: est tex. in l. j. C. si vendi. pig. aga. i. in cōs glo. & maximē glo. magna: & not. Bar. Bal. Sal. & alij ibidē. ¶ Et ita distinguen dum putō: cet non inueniam per doct. ex. in ac. ¶ Et ex his habes quintam differentia inter pignoratia & hypothecariam, videlicet q̄ pignoratia est actio personalis, & non sequitur nec singulariter successore creditoris: nisi solū creditorem creditoris habentē ideam pignus a creditore primo: hypothecaria autē est actio realis: vt. l. pignoris. C. de pig. cum concordantijs: & hanc quinta differentia adiungit alijs quatuor positis in p̄cedenti membro & c. ¶ Secūdo quæro, an ista actio pignoratia direc ta que datur debitori nascatur tem pore contractus pignoris, an verō nascatur ex ipsa satisfactione quam debitor facit creditori: & breuiter in hoc dicen

dum est quod ius cōtractus pignoris cōtrahitur: vt insitu. quib. mo. re con trah. ibi. obli. §. si. & ideo necesse est dicere q̄ ista actio nascatur ex ipso contractu: sed tamē eius ortus fit tempore solutionis vel satisfactiois & nō ante: nascitur er go talis actio hodie id est tempore satis factiois: sed ex materia antiqua: vt est text. in l. i. rem alienam. §. omnis. ff. de pign. actio. & ibi est gl. no. quæ hoc opti mē declarat & ponit aliqua familia ex pl. seu casus similes, videlicet de mu tuo reconciliato cōsumptione. nā actio oritur ex mutuo, sequuta tamē cōsum ptione: vt. l. i. si quis pro eo. §. si. in cōm. ff. de fideiul. ¶ Similiter in actione tute le que demū finita tutela & administra tione nascitur: sed ex gestioe p̄cedēti: vt l. si tutor in fi. cu. l. seq. ff. de tute. & ra. didicam & in delegatioe iurisdictionis facta per proconsulem suo legato ante quam ipse proconsul ingrediatur provin ciam: quia talis iurisdictionis nō competit legato, nisi demum postquam processit in gressus fuerit provinciam: & sic oritur ex mādato p̄cedēti, sequuto tamē ingressu: vt. l. obseruare. §. si. ff. de off. procō. & legati. & similiter euenit in actione ex stipulato pro dote, quæ nascitur demum soluto matrimonio & tamē oritur ex contractu p̄cedenti: vt. l. j. C. de repu. & l. si constante. §. j. ff. de soluto matrimonio. & ibi latet per Alexā. post alios: nisi in casu vergentis mariti ad inopiam: quia tunc nascitur constante matrimonio: vt. l. hæc actio. ff. de solut. ma trimonio. & l. si constante. in principio. eodem titulo: & l. vbi adhuc. C. de iure dotium. & dictam glō. in d. §. omnis ff. quuntur. ibi Bart. & Salice. ¶ Et ex p̄cedictis colliguntur in materia dua regu lar, vna negatiua & altera affirmatiua: ¶ Negatiua est quod actio pignoratia que

quæ competit debitori, & sic directa nō nascitur, nisi prius soluto debito credi tori. ¶ Affirmatiua est quod soluto vel satisfacto debito dicta actio nascitur, & vtraque regulam examinabimus de per se. ¶ Primo igitur capio primam negati uam, quæ est, q̄ actio pignoratia direc ta non nascitur nisi prius soluto debi to: vt lege si rem. la prima. §. omnis. ff. de pign. act. Ista autem regula pro eius declaratione recipit quatuor fallētias. ¶ Fallit ergo primo, quando pignus datum fuit creditori sub spe futuri nume rationis pecunie: quam postea creditor noluit soluere, & sic obligatio pignoris nō fuit completa: nam isto casu potest debitor agere pignoratitia contra cre ditorem ad repetendum suum pignus abiq; alia solutione vel satisfactioe vt est tex. in l. solutum. §. j. ff. de pig. actio. & ibi not. Bar. Salice. & Pau. de cast. & hanc iurem. etiam ponit gl. in d. l. si rem. §. omnis. in verbo. actio. ¶ Et ex dicta. l. solutum. §. j. not. ibi glo. Barto. & Pau. de cast. quod ad producēdam actionem pignoratitiam sufficit quod res sit data ob causam pignoris, licet causa principa lis ob quam datum fuit pignus non per ficiatur: quod est notādum. ¶ Secūdo, fallit quando pignus datū fuit sub con ditione, & illa defecit: quia etiam tunc competit directa pignoratitia ad repe tēdum pignus abiq; solutione: & idem si creditor fecit debitori pactū de non petendo pecuniam vel ipsum liberavit per acceptationem: vt de omnibus est text. in d. l. solutum. §. j. ¶ Tertio, fallit quando creditor res pignoras iniuste, seu inhonestē malē tractaret: nam si il las malē tractet abiq; inhonestate pōt debitor agere contra eum pignoratitia ad eius interesse. ¶ Si autem malē tra ctet cum inhonestate, puta prostituē

do ancillam pignoratam, potest agere pignoratitia repetendo illam: illo enim secundo casu soluitur ius pignoris, primō autem non: & p̄dicta abiq; alia solutioe vel satisfactioe tex. est in l. ele ganter. §. hinc. ff. de pignora. actio. & ibi no. Bart. & Pau. de cast. ¶ Quarto fallit quādo debitor agere vellet cōtra cre ditorem pignoratitia pro damnis & inter esse patris per debitorem, ob dolum vel culpam creditoris: quia d. ius potest agere etiam ante solutionem, vel satis factioem debiti. tex. in l. si in princ. se cundo respo. ff. de pig. actio. & ibi per Bar. & Pau. de ca. regula ergo habet locum quando agitur ad restitutione rei pignorate: & illa sufficiunt quoad prima regulā negatiua. ¶ Secūda autē regula affirmatiua est: quod soluto debi to oritur actio pignoratia directa de bitori ad repetendum pignus: & ista regula pro clariori intelligentia expeditur per ampliationes & limitationes. Primo ergo ponam ad dictam regulam xv. ampliationes, seu exceptiones: & post ea subiungam octo fallētias. ¶ Primō ergo dicta regula exditur & ampliatur vt nō solum procedat soluto debito in pecunia, sed etiam alter satisfacto de voluntate tamen creditoris: puta si den tur alia pignora creditori pro liberatio ne primoru: vel si sit data cautio etiam nuda vel fideiusio de soluendo pro ob tinenda liberatione à pignoribus: vel si alter creditor à primis pignorib; recesserit etiā quod fuit facilitate creditor in aliquo fuerit solutus: nam priora pignora erunt liberata, & agi poterit ad illorum restitutione directa pignoratitia: text. est in d. l. solutum. §. ois. ver. satisfactū. ff. de pig. act. & ibi gl. Bar. Bal. Sal. & Pau. de cast. ¶ Et idē est si per nouationē volūtaria recessum sit à primis pignorib;

vt est tex. in d. l. solutū. in prin. ¶ Secun
dō, amplia regulam quę est quod ex sol
utione debiti nascatur pignoratitia: vt
non solum procedat in debitorē soluen
te pro re sua data pignori, sed etiā si de
disset pignori rem alienā: quā soluēdo po
test agere ad eā pignoratitia vt est text.
in. l. h. rem alienā. §. is quoq; ff. de p. g.
actio. ¶ Tertio, amplia vt dicta regula
procedat etiā in prädone: quia. si. p. do
rem pignori suo creditori dedit: quāvis
ipse prædo in dicta re nō faciā fructus
suos: tamen ex quo creditor ea in bona
fide possidet: poterit ille predo debitor:
solutio debito agere contra creditorem
non solum ad restitutionem pignoris, sed
etiā ad cōpensationē fructuū percepto
rū et prædationē: iste est tex. in. l. i. pigno
ris. §. si prædo. ff. de pigno. actio. ¶ Quar
tō, amplia regulā, vt procedat etiā quā
do debitor egisset pignoratitia ante sol
utū debitū: nā satis est si pendente iu
dicio soluat ad obtinendū in pignorati
tia: vt est textus in lege si re alienā. §.
h. de pignora. acti. & ex hoc ibi Barr. &
alii inferunt ad nā theorica generale,
videlicet q̄ ius superueniens actori pen
dente iudicio ex causa de preritio ded
ucta, tñ in iudicio p̄dest actori ad ob
tinendū cōdenatoriā cōtra cōuentum.
¶ Intellige tñ tu dummodo solutio vel
illud ius superueniat ante conclusum
in causa: nam si superueniret post con
clusum in causa, videretur superuenire
post sententiā, & nō prodesset: ita decla
rat & limitat Bar. in. l. si mater. §. eandem
in fine. ff. de excep. re iudi. & non.
Pau. de cast. in. d. l. i. rem. §. h. & etiam
dicta theorica limitatur pluribus alijs
modis: vt per Alexan. in consi. cl. in pe
nul. col. in. v. vol. vbi vide. ¶ Quinto,
amplia regulam vt non solum ex sol
utione facta per debitorem creditor oria

tur pignoratitia, sed etiā si sit solum
alteri de voluntate ipsius creditoris: vel
etiam si esset solutio: et cum postea cre
ditor hæres extitit: vel etiā si esset sol
utio creditori creditoris mei qui habe
bat meum nomen, vel mea bona obliga
ta & isto casu etiam inuito creditore
meo: sed si non haberet meum nomen,
vel mea bona obligata, sed esset simplex
creditor creditoris mei: si ei solum de
voluntate creditoris mei, vel si solum
procuratori mei creditoris, vel alteri le
gitimē recipienti pro eo: nam in omni
bus istis casibus ex dictis solutionibus
oritur in debitori soluenti pignoratitia
actio ad repetendū pignus datum credi
tori: tex. est & ibi no. Bar. post gl. & Sal.
& Pau. de ca. in. l. solutū. §. solutū. ff. de
pigno. acti. ¶ Sexto, amplia q̄ ista actio
pignoratitia directā non solum compe
tat debitori soluenti, sed etiam cōpetat
tutori: curatori & procuratori, qui, me
diante legitimo mandato tutela, vel cura
& cū debitis sollicitudinibus pignoraue
rūt rem domini: sicut enim tales potue
rūt pignora: reita & possunt luere & re
petere pignora directā pignoratitia: tex
tus est in. l. solutū. §. h. cum. l. seq. & ibi
no. Bar. ff. de pigno. actio. & vt declarat
ibi Pau. de cast. talibus administratori
bus pignoranantibus, & soluentibus que
ritur directā pignoratitia: eorū autem
principalibus que ritur vtilis: & quomo
do dicta directā possit per dictos admi
nistratores intentari: vide ibi per Pau.
de cast. ¶ Septimo, amplia vt regula
procedat: non solum facta solutione: sed
etiā si in iudicio debitor actualiter of
ferat soluere, & creditor recuset offer
re: vel si extra iudiciū debitor offerat,
deponat, & consignet, & creditor nō
recipere: quia per dictas oblationes debi
tur directā pignoratitia debitori. p̄inde
ac si

ac si soluisset cū stet per creditorem q̄
non soluat. tex. est in. l. aliena. §. j. ver
si per creditore iuncta gloss. ibi in versi.
13 agit. ff. de pigno. actio. ¶ Oportet, am
plia vt regula procedat, nō solum quā
do debitor dedit rem creditori vt esset
ei pignorata, sed etiam si ei dedit rem
vt alteri posset pignorare: nam isto
casu non solum debito ipsi creditori po
terit debitor agere contra creditorem,
vt restituat rem, si creditor eam iam re
luit ab eo cui pignoraui: si autem non
dum reluit poterit agere vt illā reluat,
& restituat: vt est tex. in. l. petenti. ff. de
pigno. actio. quā autem actioe ad hoc
possit agere debitor declarabitur infra
proximē ¶ Et sic regula p̄cedit, q̄ res
fuit data pignori ipsi creditori. Amplia
tio vero loquitur, quando non fuit da
ta pignori creditori, sed fuit data credi
tori ad hoc vt eā pignori poneret apud
alium. ¶ Et inter regulam & ampliatio
nem est differentia iū quatuor. Et primo,
quia in regula quando, scilicet res
data pignori creditori: creditor acqui
rit ius in illa re: in ampliatioe autem
quando, scilicet datur res creditori, vt
eā pignoret alteri creditori in ea nō acq
rit ius. ¶ Secūda est differentia: quia in
regula quando creditor dictam rem p
gnorat alteri iuxta. l. grege. §. j. ff. de p
igno. cōfetur pignora reus quod habet
in re: & sic suo nomine ex quo sequit
ur solutio ei debito cum ius sup pignoris
extingatur. d. l. i. rem. §. omnis. ff. de
pigno. actio. extinguitur etiam ius se
cundi creditoris & res desinit esse obli
gata ambobus. l. debitor. §. h. ea. eod. ti
tu. In ampliatioe autem non cōfetur
ipse creditor obligasse ius suum quod
non habet in re: sed cōfetur obligasse
ipsam rem de voluntate debitoris, & ideo
licet sibi soluat̄ à suo debitore: bñ

propterea liberat pignus à secundo cre
ditore. ¶ Tertia est differentia: quia in
regula solutio debito competit debitori
soluti pignoratitia directā: in ampli
atioe autem competit actio p̄scriptis
verbis, vel ad exhibendum. ¶ Quarta
differentia est: quia in regula non po
test debitor agere pignoratitia, nisi pri
mo soluto debito. d. l. si re. §. omnis in am
pliatione autem sic ita declarat Pau.
de cast. in. d. l. petenti. post glo. fin. ibi. ¶ Ex
quibus apparet quod in ampliatioe cō
petit debitori: vt dictum est actio p̄
scriptis. ver. & ad exhibendum: & etiā po
test eidem competere actio commodati
ria: quā licet esset debitor sui creditoris:
tamen per hoc nō tenebatur ei rem suā
cōmodare: & cū ex hoc nullam merce
dem receperit ideo ei potest competere
actio cōmodati vt declarat gloss. in. d. l.
petenti: quā sequuntur ibi Bar. Pau.
& alij. ¶ Nono, amplia q̄ ista actio nō
solum datur contra creditorem cui est
solutum per debitorem: sed etiam da
tur contra alium cui primus creditor
suum pignus pignori dedit & sic per
vnam solutionem liberatur pignus tam
à primo quā à posteriori creditore cui
primus suū pignus pignoraui: & nō est
necessē q̄ debitor soluat secundo credi
tori text. est in. l. debitor. §. fin. ff. de p
ignora. actio. Nec dictus secūdus credi
tor potest se tueri per retentionem con
tra debitorem agentem pignoratitia,
q̄n ipse debitor soluit primo creditori:
vt est ibi text. & declarat gl. Bar. & Pau.
ibi. ¶ Decimō, ap̄ha q̄ dicta actio pigno
ratitia facta solutione: nō solum datur
contra creditore primū & secūdū vt dictū est:
sed etiā datur cōtra fideiussore q̄ fidei
iussit p̄ debito debitoris: & datur etiam
dicto creditori ip̄eritaur à iudice vt pign
sibi daretur. Nā si postea non soluit, vt
promisit:

promisit: poterit debitor facta solutione agere pignoratitia contra fideiussorem ad restitutionem principis: vt est text. in l. fideiussor. in princip. & ibi not. glo. ff. de pig. ¶ Undecimò, amplia etiam si esset data facultas per pactum creditori vendendi pignus si nō soluatur intra certum tempus: quia siue debitor soluat intra tempus predictum, siue etiā postea dummodo nodū sit facta venditio per creditorem: datur pignoratitia debitori ad repetendum pignus text. & ibi gl. & doct. in l. iij. C. de pig. & dixi supra in sexta, parte primi membri. ¶ Duodecimò, amplia vt regula procedat, etiā si debitor non soluat, sed petat per creditorem cōpensari fructus perceptos & si quid restat ei soluat: nā cū ipso casu competit pignoratitia debitori perinde ac si soluisset totum: vt. l. j. & ij. C. de pign. acti. iuncta. l. ij. C. de pact. pig. ¶ Tertio decimò, amplia vt regula procedat etiam si debitor peteret per creditorem cōpensari illud quod creditor cōsequutus fuit à iure extraneo qui pignus furatus fuit: siue id creditor cōsequutus fuit per actionē furti siue per condi. incerti: siue sit simpliciter siue dupliciter: omne id debet cōpensari cū credito: & creditore hoc modo satisfacto debitor pōt agere pignoratitia ad pignus: vt. l. i. si pignore. in princip. & ibi per gl. & doct. ff. de pig. actio. & ratio est: quia creditor ex pignore nō debet aliqd lucrari: sed omne lucrū ex eo pueniens debet in sortem imputari vt ibi declarat glo. Bart. & Paulus. de cast. Istud tamen restringitur, nisi furtū pignoris esset factum per ipsum debitorem: quia illud quod creditor consequutus fuit actione furti ab ipso debitore, & sic ipsam pecuniam furti non tenetur in sortem imputare: quia hoc modo, furtum remaneret impunitū & esset contra re-

gulam. l. quod à quoquam. ff. de regulis iuris vbi dicitur text. quod à quoquam penone nomine exactum est eidem restitueretur. nemo cogitur & ibi per Decum: & idem dicendum est quādo creditor pro futuro egisset contra debitorem conditione incerti. & ex hoc cōsequutus fuisset alienatione rei: quia ad cā non cōpeteret debitori pignoratitia, nec illa cōpensanda esset in credito: sed si creditor ex conditione consequutus fuisset rem ipsam pignoratitā: tunc bene soluto debito ad eā cōpeteret debitori pignoratitia. ¶ Et ideo isto casu vtilius esset debitori tradere ipsam rem quā illius alienationem: ita declarat Bart. & Paulus. cast. post glo. in dic. l. si pignore. in princip. ¶ Decim tertio, amplia etiā si debitor à creditore pignus emeret & pretiū valueret creditor: nā talis emptio nō valet tanquā facta de re sua: sed pretiū debet in sortē imputari: & si illud esset minus debito teneretur debitor residuū sup. plere ipsi creditor: quo facto agere possit pignoratitā: nō autē agere possit ex empto: vt. l. debitor. in princip. ff. de pig. actio. & ibi declarat Paul. de cast. ¶ Quindecimò, amplia etiam si debitor fuisset cōueniatus creditore ob nō restitutionem pignoris in plus quā esset debitum cum vsuris: praestito creditore iuramento in litem contra ipsum debitorem: quia non obitante dicto iuramento & condemnatione in plus facta: poterit adhuc debitor soluere debitum cū vsuris: & eo soluto ex equitate inuenitur liberatus: & poterit agere pignoratitia ad pignus, text. & ibi gloss. Bart. & alij. in l. si fundus. §. si pluris. ff. de pig. actio. ¶ Fallit modo dicta regula, & primo quādo esset soluta fors, seu debitor principalem: nam non fuisset hoc ad agenda. pignoratitia: nisi etiam esset solu-

lute vsuræ debitæ dicta de causa: quando. scetia pro illis pignus erat obligatū: vt. l. solutu. §. si sortem. ff. de pig. act. ¶ Et intelligitur pignus esse obligatū, etiam pro vsuris: quando hoc expresse actum fuit: vt ibi est textus. Item quando simpliciter esset obligatū pignus & vsuræ deberatur naturaliter & ciuilitur: secus autē si essent debitæ naturaliter tantum: quia tūc pignus simpliciter datū nō intelligeret datū p illis vt est textus in d. §. si in sortē in versu. siue autē & in l. per retentionē. C. de vsur. Secus autem si pignus esset datum pro sorte tantum: nā tunc indistinctū nō censeretur obligatū pro vsuris: vt declarat Bart. in d. §. si in sortem. & Pau. ibi in dicto versus. siue autē, quæ vidē: & in hoc adde quæ latē dixi supra in quinta parte primi membri. ¶ Secundo fallit regula quando esset soluta integraliter portio debita vni ex hæredibus creditoris: quia ex hoc non datur debitori pignoratitia: nisi etiā soluatur altera portio debita alteri cohæredis: vt. d. l. solutu. §. si creditor: & ibi not. ff. de pig. actio. ¶ Tertio fallit regula quando post solutum debitum creditor: ipse creditor emeret pignus à debitore: quia tunc nō dabitur vterius actio pignoratitia debitori: sed ipsi agenti obstat exceptio domini superueniens ipsi creditor: vt est text. in l. aliena. §. si ff. de pig. actio. & sic isto casu ex solutione non competit actio pignoratitia. ¶ Quarto fallit regula: quando solutio esset facta de pecunia reprobata: quia talis solutio non liberat neque pignus neque soluentem: & ideo soluenti nō datur illa actio pignoratitia. l. elegat. §. qui reprobos. ff. de pig. actio. & hoc procedit etiam si dicta pecunia reprobata, fuisset postea approbata à campfore ad instantiā creditoris:

quia omnino nō liberatur debitor: nisi quando creditor scienter illam accepisset: ita declarat ibi Bart. Item istud procedit etiam si creditor, qui dictam monetam reprobata ignoranter accepit postea illā expedit pro bona: vt etiam ibi declarat glo. & Bart. assignantes rationem super hoc. ¶ Potest tamen dicitur debitor qui soluit dictam pecuniam reprobata creditore: illam ab eo recuperare tam expiendū quā etiā agendo conditione sine causa: vt ibidem optime declarat Paul. de cast. quāuis gloss. ibi voluerit quòd hoc possit fieri solui ex capiendo & male secundum Pau. ibi.

¶ Quinto, fallit quando pignus esset datum pupillo sine autoritate tutoris: quia etiā quod ei soluatur debitum, tamen contra ipsum non oritur pignoratitia actio: nā sicut pupillus non potest dare pignus sine tutoris autoritate: vt. l. in princip. ff. quæ res pig. oblig. poss. ita nec potest recipere: vt ex eo obligetur pignoratitia actio: text. est & ibi gloss. qua alij transunt in l. pupillo. ff. de pig. acti. ¶ Intellige tamen, vt ibi declarat gl. nisi pupillus ex receptione pignoris effectus esset locupletior: quia tunc etiā quod pignus ei datū fuisset sine tutoris effectus obligatus, & conueniri possit pignoratitia actio, iuxta tamen latē no. per Ange. de are. in situ. de auto. tuto. in princip. ¶ Sexto fallit regula, siue potius declaratur: si creditor amittit possessionem pignoris: & pro illa egit quasi Seruiana cōtra tertium possessorem, & ab eo consequutus fuit lites æstimatione: quia tali casu nō potest debitor repetere ab illo tertio possessore suā rem: quāuis creditor per solutionē sibi factā ab illo tertio possessore sit liberatus, nisi ipse debitor restituit, vel offerat ipsi tertio possessori quod pro eo soluit: text. est iū. l. si credito.

creditor. in principio. ff. de pign. actio.
 ¶ Aduerte tamen qd in casu. d. l. i. creditor : non datur debitori contra illi tertium possessorem pignoratitia, sed oportet agere rei vadicacione: quia (vt dictu fuit supra) in isto. ij. membro no. 7. & sequentibus, actio pignoratitia est perfonalis, & non sequitur tertium possessorem: & ita etiam tacite not. glo. in. d. l. i. creditor. in principi. ubi. offerat ubi ad hoc allegat plures concordantes, & de hoc est tex. in terminis in. l. ij. ff. quibus mod. pig. vel hy. fol. & sic fita no est p. prietate fallentia a regula sed potius declaratio. ¶ Septimo, fallit regula, quando est soluta pars tantu debiti: quia non per hoc potest debitor agere pignoratitia ad partē rei pignorate: sed omnino requiritur integra solutio debiti. l. quā diu. C. de distrac. pigno. & facit. l. si necessarias. §. si vn. ff. de pigno act. & istud procedit non solum quando vna res est data pignori, sed etiam si plures essent datae: quia non cogitur creditor, vnā ex illis liberare, nisi solum integro debito. ¶ Octauo, fallit dicta regula quando etiam esset solutum integrum debitum vna cum vsurus iuxta. l. solutum. §. si in sortem. ff. de pigno. actio. & creditor vendidisset aliquam ex rebus pignoratitas: & pro ea obligasset se de euicōne in casibus permissis: nam donec debitor caueat ipsi creditori: de indenitate super dicta euicōne promissa: non dabitur ei pignoratitia ad repetendum alia pignora: vt est tex. & ibi not. in. d. l. i. necessarias. §. j. ff. de pigno. actio.

✻ Summarium. ✻

- 1. In pignoratitia actione, qua veniant.
- 2. Vnde, an debitori debeatur de illo pluri quo

- 3. Pignus veniunt esse per creditorem.
- 4. Interesse quod debitor passus est ex eo qd creditor resquid restituit pignus an veniat in pignoratitia.
- 5. Pignoratitia directa datur ob dolum creditoris, similiter ob lacam & leuem culpam. Creditor, an teneatur de casu fortuito rei pignorate.
- 6. Creditor restituit pignus debitori solutus debito, teneatur repromittere debitori de dolo & culpa.
- 7. Creditor tenetur & cogi potest actione pignoratitia compensare fructus perceptos in rei pignorate.
- 8. Pignoratitia directa competens debitori ob dacionem res ad creditore factam, an dacione pignoris in solutum creditoris censetur remitti.
- 9. Pignoratitia directa datur contra dominum pro pignore dato eius seruo pecuniari nomine. Creditor non cogitur agere contra debitorem, nec constituitur in mora non agendo.
- 10. Pignoratitia directa competit tam pro pignore pretorio quam conuentionali.
- 11. Pignoratitia directa, an & quando rejiciatur per exceptionem dominij.
- 12. Pignoratitia contraria potest creditori competere contra directam.
- 13. Pignoratitia contraria competit creditori pro expensis necessarijs & aliquando pro voluntarijs factis in pignore.
- 14. Expensis necessarijs que dicantur, in pignore in repetitione expensarum in repignorate factarum praefertur ceteris creditoribus.
- 15. Creditor, an teneatur probare expensas in rei pignorate factas: & si praesumantur.
- 16. Creditor quando dicatur aliquod fuisse in rei pignorate tacito consensu debitoris.
- 17. Pignoratitia, contraria competiti pro re aliena, vel alteri obligata data pignori creditoris ignorans.
- 18. Creditor agens pignoratitia contraria con-

- 19. Pignoratitia contraria, an competat creditori decepto in pignore contra fideiusso-
- 20. rem sibi cum pignore datum.
- 21. Creditor multis casibus competit pignoratitia contraria contra debitorem.
- 22. Debitor decipiens debitorem in rei pignorate tenetur actione pignoratitia contraria, submittens autem aliam pro iam tractata tenetur actione furti.
- 23. Debitor pignorans rem alienam tenetur pignoratitia contraria.
- 24. Libellus in pignoratitia directa qualiter sit formandus.
- 25. Libellus in pignoratitia directa, an debeat continere probationem dominij.
- 26. Libellus qualiter sit in pignoratitia contraria concipiendus.

¶ Tertium membrum. vij. partis principalis.

Equitur modo

tertium membrum huius. vij. partis: in quo videbimus quod veniat in actione pignoratitia & pro quibus cōpetat tam directa quā cōtraria: sed primo de directa, postea de contraria. ¶ Capiēdo itaq; primō directā pignoratitā: ponā in ea pro faciliōri & clariōri intelligentia lex cōclūsiōnis cōplectētēs totā materiā, & postea duas. q. q. ¶ Prima igit cōclūsiō sit, qn in pignoratitia directā venit nō sōlū res pignorate: qn nō est vedita p creditorem: sed etiā si creditor veditit pignus plus suo credito venit illud plus cū interesse vel vsurus: si illud plus creditor nō obtulit & deposuit (debitore recusante recipere) quā cū ista sit actio bonā fidei veniūt in ea vsurq; ad die more. tex. est & ibi

declarat Bar. & Pau. de ca. in. l. quāuis. §. si. cū. l. eq. ff. de p. actio. & in. l. creditor. la. ij. co. ti. ¶ Et dū Pau. de ca. in. d. l. quāuis. §. si. dicit, qd quāuis ista actio fuerit inuēta principaliter ad recuperationē pignori, tamen cū sit bonā fidei dāf etiā ad restitutionē pretij super existētis ex pignore vendito: qd creditori traditum non fuit quasi illud succedat loco rei traditae: intellige tu iuxta not. per Bart. in. l. i. ff. de distrac. pigno. declarando, qd dictum residuū pretij reperitur apud creditore ex causa lucratiua & ipse debitor cogitur habere ratam, venditiōne pignoris factam per creditore: iuxta no. in. l. elegantior. §. si vendiderit. ff. de p. actio. istis ergo concurrentibus dicitur dictum pretium succedere loco rei: vt habetur in. d. l. j. & dixi latē. §. in quinta parte principali in primo membro. ¶ Et puto istas vsuras debitas ipsi debitori a creditore in illo pluri quo vendita fuit res pignorate iuxta. d. l. quāuis §. fina. deberi etiam de iure canonico: prout debetur venditori re tradita emptori: si emptor fuerit in mora solvendi pretium. iuxta. l. fecudam. & ibi no. per glof. C. de vsur. & l. curabit. C. de actio. emp. quāsi creditor vendiderit de consensu ipsius debitoris ex quo ita semel voluit: vt probatur in istis. quibus alie. li. §. j. ibi voluntate debitoris intelligitur pignus alienare & habetur per Bald. in l. j. C. si fer. extero in. q. de pelipario creatori veniente. ¶ Adde etiā quod in ista actione venit interesse, quod debitor passus est: ex eo quod creditor recusat restituerē instrumēta rei pignorate iuxta tex. in. l. si. in prin. ff. de pigno. actio. ¶ Secunda cōclūsiō est, qd in pignoratitia directā venit dolus, & lata culpa etiam leuis: nō autem leuissima: nec casus fortuitus. tex. & ibi notat Bar. & Pau.

& Pau. de cast. in. l. si cum venderet. §. si de p. actio. & in. l. si. §. si. et. & in. l. si creditor. & in. l. si nulla. cu. l. seq. C. eo. & de casu fortuito est text. clarus in. l. quae fortuitus. eo. tit. & ibi etiā gl. in ver. p. stantur. quae allegat cōcordātes. & optimus text. in. l. ea. i. g. tit. ff. de pigno. act. qui dicit q. creditor tenetur in pignore ad ea quae diligens paterfamilias in suis rebus praestare solet. ¶ Adde tu q. in tātum creditor tenet in re pignoratā de culpa & dolo. q. si res indiget aliqua expensa necessaria. creditor debet illā facere. alias si res pereat, vel efficiat deterior tenet de culpa: vt. l. si seruus. ff. de pign. act. declarando tamen hoc secundum Paulus. de Cast. ibi quando creditor talē expensam commodē facere potuit. nam non per hoc tenetur se & suas res incommođare, vel distrahere sua bona, vel pecunias ad vsuā recipere: sed tali casu quando ipse non potest commodē expensam facere debet solum denuntiare & significare debitori. q. si etiā nō posset ex aliquo iusto impedimento denuntiare excusaretur. arg. l. item quæritur. §. exercitio. ff. locati. Ita declarat ibi Pau. quæ not. quia possunt contingere.

¶ Illud autē q. dictū est de casu fortuito, ¶ Illud autē q. nisi fortē creditor rē sibi obligatā propria autoritate sine aliqua licentiā debitoris occupauerit. tūc enim creditor teneretur de casu postea cōtingente in illa re. tex. no. & ibi Bar. Saly. ac. Pau. de casu. l. qui ratio. ff. de pign. actio. Et subdit ibi Pau. de ca. q. ex quo sumus in culpa in cōmittendo q. creditor tenetur de casu qui etiā euenisset si creditor non occupasset. iuxta no. in. l. si vt certo. §. interdū. ff. cōmod. & in. l. si vehēda. §. adē iuris. ff. ad. l. rhodi. de iac. ¶ Intellige tamen, & declara praedicta q. non obstat casu fortuito cōtingente

in pignore quando creditor nō occupauit propria autoritate poterit creditor agere ad debitū. l. si creditor. & ibi per doct. C. de pign. acti. & hoc nisi creditor fuerit in culpa: puta q. potuit euadere pignus ad casu fortuito & non euasit. vt. l. licet. & ibi no. Bald. C. de pigno. tunc enim quando creditor fuit in culpa si ageret & non offerret pignus q. percipisset sua culpa repelleret doli exceptione vt. l. apud Celsum. §. itē quæritur si vniōnes. & ibi gloss. ff. de dol. exceptio. ¶ Tertia cōclusio est, q. quādo creditor restituit debitori pignus tanquā ab eo satisfactus, tenetur repromittere debito & de dolo & culpa sua etiā in negligendo cōmissa. ita q. si res immobilis pignoratā habuisset seruitutem de qua ipse creditor habuisset notitiam & negligendo ea vti illam amississet tenetur etiā de hoc vt est text. not. in. l. creditor. la. prima. ff. de pigno. act. & ista re promissio debet fieri cum fideiusore vt. vult glo. in. l. debitor. §. si. cod. titu. in gl. in ver. nec quicquā. Sed Saly. ibi tenet contrarium ex eo quia ad. l. debitor. loquitur per verbum repromitto. nec ei adiungitur aliquod verbum per q. cogamur intelligere de fideiusore adhibendo in dicta re promissione iuxta no. in. l. j. ff. q. fati. cog. & in. l. sancimus. C. de verb. significā. & puto Salye. rectē sentire. ¶ Quarta cōclusio est quod in dicta actione pignoratitia venit q. creditor cogatur cōpensare fructus perceptos ex re pignoratā cum suo credito. iuxta. l. j. & ij. C. de pigno. act. itē venit q. creditor tenetur de deterioratione rei pignoratē facta, dolo, vel culpa sua & aestimationē dictę deteriorationis tenet restituere vel compensare cum credito suo: vt est tex. & ibi gl. & doct. in. d. l. j. in secundo rñ. ¶ Et proterea, vt dicit Bald.

Bald. in. d. l. creditor. la. secunda cod. tit. per illum tex. creditor satisfactus tenet reddere pignus debitori in eadem qua litate in qua illud recepit. Et istud notandū est secundū eū pro formatione libelli in pignoratitia directā q. debet peti reddi rē in eo statu intrinseco in quo erat tempore pignorationis: ita q. creditor tenetur de incisione arborū fructu ferarū, sed non de incisione silicę cedue quæ est in fructu secūdum Bal. ibi per illū tex. ¶ Et in tantū tenetur creditor de deterioratione rei per suam culpam facta: quod licet postea illam recipiat simpliciter in solutum ad debitore. tamē adhuc remanebit obligatus debitori p. dicta deterioratione & dāno. vt est glo. solennis in. l. eleganter. in principio in glo. sua. in vers. fortē quæ est parula. ff. de pigno. actio. & illam sequitur ibi Barr. & magnificat Paulus de castro, dicens quod est perpetuo tenenda menti, & quod super illa est facienda vna magna manus: & quod alibi nō deperitur, & approbat ibi etiam Alex. allegando pro ea tex. in. l. si. ff. arb. vor. c. q. si factis bene probat. ¶ Adde etiā quod dicta actio pignoratitia debitori datur cōtra dominū pro pignore dato eius seruari peculiari nomine & datur peculiari: vt est tex. in. l. si creditor. §. si. ff. de pign. ac. & ibi gl. & doc. ¶ Quinta conclusio est q. creditor possidens pignus tenetur ex fructibus quos percipit soluere collectas & tributa: vt. l. in summa. & ibi gl. & Bal. C. de pi. & l. inter creditorem. ff. de pac. Et ratio est q. collecta debet solui per possessorem percipientem fructus vt habetur in dictis locis in tantum q. pactum factū in cōtrariū vt. l. soluarur per debitorem qui non possidet, non valet in prejudicium fisci. vt est tex. in. d. l. inter creditorem. Si tamē creditor sol-

ueret de suo collectas vel alia onera publica. puta expensas impositas pro munitione viarū: q. si actus nō essent p. eum percepti vel nō sufficerent postea habere regressum cōtra debitore: vt habet in. d. l. in summa. Nō tamē tenetur creditor rem sibi pignoratā ponere in suo credito secundū Bal. in. l. au. notissim. in. ij. co. C. de psci. xxx. an. & habetur p. Alex. post Bar. in. l. Titio. in prin. ff. ad muni. de quo tamē vide. ā. in. ij. parte. i primo membro. no. 4. §. vbi pleni de hoc ¶ Sexta cōclusio est q. licet creditor habēs pignus possit etiam si vult agere cōtra debitore vt sibi soluat. tamen inuitus ad hoc cogi non pot. sed ipse debitor si vult sibi pignus restitui tenetur offerre & deponere ipsi creditori. tex. est & ibi no. Bal. in. l. creditor. C. de pig. Et facit pro hoc titu. & maxime. l. j. C. vt nemo iniuge. vel accu. cog. Sed bene est verū q. si creditor vellet agere ad debitum tenebitur offerre pignus: alia repelletur exceptio ne doli. apud Celsum. §. item quæritur si vniōnes. ff. de excep. do. & no. Bald. in. c. j. in fin. titu. de conten. inter dom. & si. de inu. l. i. seu. ¶ Quæritur modoin materia, an fidei actio pignoratitia directā cōpetit debitori pro pignore cōventionali: vt. pbatū est. ita etiā cōpetat pro pignore priorio: puta si creditor fuit immixtus in possessionem bonorū debitoris ex primo decreto. & per cōsequēs cōstitutū pignus priorū. iuxta. l. non est mirū §. j. ff. de pig. act. Et debitor soluit, vel obtulit & deposuit suū creditū creditor, an possit agere contra cū pignoratitia ad repetendū bona in quibus facta fuit immixtio? & breuiter dicendum est q. sic. casus est & ibi not. in. l. inquilin. cum. l. seq. ff. de dam. infec. & in. l. is cui. §. quærit poterit. & ibi Barr. ff. vt in possessione. ¶ Dicit tamen ibi Barto. q. in

ista pignoratitia venit dolus & lata culpa. & nō levis per allegata ibi per eum. in cōventionali autem venit etiā levis culpa. vt notauit. s. in secundo p̄tor. j. p̄ gnōris in alij. parte in mebro. & plenius in v. parte principali in v. mebro. nu. 106. & 107. Et q̄ etiam in pignore p̄torio dicitur pignoratitia. est tex. & ibi Bar. in l. si pecuniam. ff. de p̄gnō. act. & ibi etiam per Pau. de cast. & per Bal. in rubri. C. e. titu. & p̄ Ang. de arc. in l. de ac. §. actiōnū. col. xxij. in 12. ver. quæro an pignoratitia. ¶ ¶ Vterius quæritur an si debitor agat cōtra creditorem directā pignoratitia ad restitutionem pignoris possit creditor excipere de dominio cōtra debitorem quo cau sam habet? Et in hac. q̄ pro intelligentia præmittendum est q̄ debitor soluto debitor potest agere cōtra creditore ad restitutionem pignoris duplici actiōne, videlicet rei v̄dicatione, & actiōne pignoratitia. & sic actiōne reali: & actiōne p̄sonali ex cōtractu: vt. l. nec creditores. & ibi gl. & Bal. C. de p̄gnō. actiō. an ergo creditor possit excipere de dominio contra debitorem agente? Bald. in d. l. nec creditores. ponit quādā distinctionem. & ibidem Salyc. ponit aliam distinctionem magis plenam. Sed Bar. in l. si alienā. ff. solu. mat. magis late & magistraliter distinguit, & eius distinctionem quatenus pertinet ad terminos nostros. ponit tres conclusiones. ¶ Prima cōclusio est q̄ q̄n agi actiōne p̄sonali ad id q̄ directo descendit ad cōtractu: de cuius substantia est q̄ agens sit dñs potest contra agentem opponi illi exceptione non est dñs: sed onus probandi inc̄dit excipienti. s. q̄ agens nō sit dñs. & cū hac cōclusiōne Bart. transeunt communiter doc. vt late per Alex. in d. l. si alienam. Et ab hac cōclusiōne Bar. ibi ex-

cipit. d. l. nec creditores. C. de p̄gnō. ac. q̄a secūdū eū ad producēdum pignoratitiam nō requiritur q̄ debitor qui dat rem p̄ gnōri sit dominus illius rei. licet quandoq̄ ad cōstitutum eum in re. puta hypothecam sic. & sic vult Bar. q̄ pignoratitia non requirat dominium ad sui substantiam in debitore. q̄i dedit pignus. & de hoc est tex. in l. si rei alioā. §. is quoq̄. ff. de p̄gn. actiō. & dicam. j. in libello pignoratitiæ. Et propterea cōcluditur. q̄ sub ista prima cōclusiōne non cadit quæstio nostra. sed cadit sub sequenti cōclusiōne. ¶ Secunda igitur cōclusiō est. q̄ quando ad substantiam cōtractus non est necesse q̄ agens fuerit dominus: nō potest per eum cōueniri habentem causam ab agente opponi exceptio dominij, videlicet q̄ agens non sit dominus nisi in vno casu, scilicet q̄n res in qua debet fieri executio nō extaret: q̄a tūc possit opponi exceptio dominij ad effectum: vt per hoc cōuenus teneatur solum ad æstimatum nem possessionis, nō autē ad æstimatum nem proprietatis rei p̄ l. si mulier. §. qui possessionem. ff. q̄ me. cau. ¶ Nisi forte res conueniatur ratione doli vel rei delicti: q̄a tūc agens nō obstantē exceptione consequetur etiam æstimatum nem proprietatis. vt vult Bar. in l. cōmodatæ. ff. cōmoda. per l. cōductores. C. loca. & l. nō ab re. C. vnde vi. Sed ista restrictiōne Bar. in d. l. cōmodatæ. reprehendit Alex. in d. l. si alienā. & sequitur sim pliciter opinionem Bar. ibi quam. s. rem. lti. Et (vt. s. dixi) sub ista cōclusiōne cadit actio pignoratitia & q̄ nostra: q̄a ad substantiam actiōnis pignoratitiam non est necesse q̄ debitor qui dedit pignus fuerit. vel sit dñs rei pignori data: licet ad cōstitutendū hypothecā & hypothecariā actiōne requiratur bene q̄ debitor pignoras

gnoras sit dñs: vt. l. aliena. in princip. & ibi per gl. & doc. ff. de p̄gn. actiō. ¶ Vnde cōcluditur quōd creditor cōuenus ex cōtractu actiōne pignoratitia ad debitorem nō potest excipere q̄ agens nō sit dominus: nisi in casu notato per Bart. in d. l. si alienā. s. relato. ¶ Tertiā cōclusiōne est. q̄ contra agentē ex cōtractu potest conuenus etiam habens causam ab eo excipere de dominio ipsius excipientis. per l. qui rem. ff. de p̄gn. & l. bona fides. eo. tit. & ita tenet Alex. in d. l. si alienam. late defendendo opin. Bart. per multa. quæ obmittit. ¶ Concluditur ergo in terminis nostris: si cōtra debitorem agentem pignoratitia creditor excipiat de suo dominio. debet talis exceptio admitti. si autem excipiat q̄ de-

habetur late per Bartol. in l. curatoris C. de nego. gest. & Cum Bar. transeunt communiter alij. vt ibi per Alexand. Competit autem ista actiō cōtraria pignoratitia creditorī contra debitorem in pluribus casibus. ¶ Et primo competit pro expensis necessarijs factis per creditorem in re pignoratita. puta in sulciendo vel reficiendo domum pignoratita, vel in seruis pignoratiti infirmis medicandis, vel in illis cibandis: vel in alijs expensis necessarijs vt est tex. & ibi gl. & doc. in l. si necessarias in princ. ff. de p̄gn. act. ¶ Et expensæ necessariae dicuntur quibus nō factis res erat peritura, vel deterior futura: vt l. impenas. ff. de ver. signi. & no. gl. j. in d. l. si necessarias. ¶ Et per prædicta dixit Bar. in l. interdum cū l. sequē. ff. qui po. in p̄gnō. habean. q̄ creditor non solum potest repetere expensas factas in equo sub pignoratito. puta in alimentis ipsius & in famulo, seu ragatio eum custodiēte & in pensione stabuli. sed quod etiam in illis præferri debet omnibus alijs creditoribus anterioribus: cū tales expensæ sint factæ ad cōseruationē rei. per tex. in d. l. interdum. & faciunt no. per Bal. in l. in restituēdo. C. de peri. hare. & vi de que circa hoc late scripsi. s. in v. par. te. in secundo mebro. nu. xxij. & xxv. ¶ Et pro declaratione prædictorū addē quōd quando creditor repetit tales expensas: abq̄ alia probatione in dubio præsumuntur tales expensæ factæ, & p̄ eum factæ: vt no. Bar. in l. cū seruus in ver. eadem ratione dico & c. ff. de ver. bo. obliga. declarand. tamen decisio Bart. vt ibi p̄ Alexand. post Imo. ¶ Adde etiam q̄ creditor equū pignoratitum dedit ad vecturam tenet illum vecturam computare cum expensis factis p̄ dicto equo. & etiam si quid sustulit. Auto. de fa. de pi. & hyp. A perest

perest in sortem: vt no. Bal. in. l. ij. C. de par. pigno. & refert. & sequitur Alexan. in. l. si seruos. ff. de pigno. act. Item adde qd si res pignoriata est penes ipsum creditorem pro praedictis expensis dat ipsi creditori retentio: sed si res sit apud alium: vel sit aliquo casu perempta: tunc datur ei actio pignoratitia contraria vt est tex. in. d. l. si necessarias. Et praedieta procedunt in expensis necessarijs.

18 ¶ Sed si creditor fecisset expensas vitales tantum: tunc ita demum illas repetere poterit. si illas fecisset de voluntate expressa, vel tacita ipsius debitoris: & tacita voluntate dicitur fieri, quando creditor prosequutus fuit expensam quam facere inceperat debitor: dummodo talis expensa non sit nimis onerosa debitori: quod relinquit arbitrio iudicis. vt est pulcher tex. in. l. si seruos. ff. de pigno. actio. & ibi clarè per Pau. de cast. Item intellige dummodo post impensam inceptam p debitorem ipse debitor non sit lapsus facultatibus. ita quod non fit verisimile, tunc debitor voluit se continuare dictam expensam: nisi tali casu creditor non posset repetere expensam voluntariam. Ita declarat. Paul. de ca. in. d. l. si seruos. & bene iudicio meo.

19 ¶ Secundo competit etiã dicta actio pignoratitia contraria creditori, quando ei fuit data pignori res aliena eo ignorante, vel aliter debitor maliciosè se gessit in constituendo pignore: vt est tex. in. l. si rem alienã. la prima. in prin. ff. de pigno. acti. & glo. ibi explicatissimè illud verbum maliciosè, quando debitor daret pignori rem quam sciebat se obligare non posse: puta quia obligatio erat prohibita à testatore: vt l. pater. §. fundum à filio. ff. de lega. iij. vel quia sciebat obligari seruum furem. l. si seruos. ff. de pigno. acti. In tantum quod si do-

minus rei quam debitor obligauit succedat ipsi debitori non reconualesceret pignus, nec creditori competeret directio vel vitis hypothecaria ad dictam rem: vt l. rem alienam. ff. de pigno. actio. sed solum competeret ei contra illam hanc redem debitoris vitis pignoratitia contraria prodamnis & interesse suis ob re alienam sibi obligatã à debitore: vt est tex. & ibi no. Bar. in. l. si titio. ff. de pigno. glo. ibi. & latius declarat ibi Salyce. quem vide omnino. Ad idè tex. in. l. tutor. §. contrariam. ff. de pigno. acti. vbi habetur quod si debitor rem alienam, vel rem suam alteri hypothecata pignori det secundo creditori. si res illa non sufficiat vtrique creditori, dabitur secundo creditori contra debitorem pignoratitia contraria. & idem ij debitor det pignori rem in publicum obligatã: vt est tex. in. d. §. contrariam. ¶ Et praedicta militat etiã si debitor ingnoratè praedicta bona obligasset: quia non obstantè eius ignorantia omnino tenebit contrariam pignoratitia: quod si scieret obligasset ultra pignoratitiam tenebit etiã crimine stellionatus: vt est tex. in. d. §. contraria. & ibi declarat Bar. Salyce. & Pau. de ca. Si autem creditor reciperet scienter pignori rem alienatã, vel alteri obligatã, vel morbosam: quia de illis contentus fuit non haberet contrariam pignoratitia: vt est tex. in. d. §. contrariam. in fin. & ibi optimè declarat gloss. ¶ Sed dubitatur in praedictis quantum creditor agit contrariam pignoratitia contra debitore, ex eo quod res aliena fuit sibi pignori data ad quid agere debeat? Et gloss. no. in. l. cum debito. ff. de pigno. act. dicit quod agi debet ad iustè esse. & istud in interesse secundũ gl. ibi potè cõsiderari varijs respectibus. & primo si creditor erat creditor alicuius alterius debiti

debiti chyrographarij. Nam tunc si creditor habuisset hypothecam, potuisset illam retinere pro credito chyrographario contra debitore. iuxta. l. vni. C. etiã ob chiro. pec. secundo si erat naturale debitum tantũ pro quo res pignori data fuit. nam tunc cum non haberet actio nem de iure ciuili iuxta. l. legem. C. de pac. potuisset sibi per retentionem prouiderè. l. per retentionem. C. de vsu. tertio quã si habuisset pignus non fuisset litigaturus: prout est facturus cum sola actioe personalis: & supportoratus expensis litigãdo. ¶ Subdit gloss. quod alij dixerunt quod istis casibus non possit creditor agere ad interesse: sed vt aliud agat bonũ pignus sibi detur. Sed Bar. & Saly. in. d. l. cum debitore. in hoc vltimo tenent contra gl. quia licet debitor isto casu possit liberare dando creditori aliud pignus aequè bonum. argumè. l. si quis domũ. C. loca. Tñ istud qd debitor teneat dare aliud pignus nõ est in obligatione, & ideo creditor nõ potè ad hoc agere. & ita firman ibi Bar. & Saly. sequentes gl. in alijs. & subdũt qd. d. l. cum debitore. c.ũ gl. est tenenda metũ p formatiõẽ libelli in ista actioe pignoratitia contraria. Intellige tu in casib' ibi notatis, videlicet quõ res aliena, vel alteri obligata fuit data pignori. nõ secũdũm Bar. ibi æstimabit istud interesse tanti quãtũ in ualeat illud nomen propter defectũ dictæ rei pignoratæ. p. l. j. §. si hares. ff. ad trebel. Et ad istud interesse agat creditor. In alijs aut casibus, in quibus vt dictũ est. ã. in primo casu. & dicitur. In casibus sequentibus libellus erit formãdus secũdũ terminos illius casus in quo pignoratitia contraria poterit competere. Et adde praedictis not. qd. Bal. in. l. creditor qui fraudes. C. de pigno. act. ¶ Vnum tamẽ in praedictis est no-

tandum, quòd quando creditor habet pignoratitiam contrariã ex eo quã fuit deceptus in pignore. iuxta. d. l. c.ũ debitor. qd si tali casu ultra pignus fuit etiã datus fideiussor creditori quò cõtra talẽ fideiussorem nõ dabit creditori actio pignoratitia cõtraria ad interesse praedicti: sed solũ ad pecuniam debitã: vt est tex. no. & ibi etiã no. Barto. in. l. si in pignore. ff. de fideiussor. qd reddit rationẽ, videlicet qd fideiussor non se obligauit p qualitate pignoris dati, sed pro pecunia soluẽda. ¶ Tertio, cõpetit dicta actio pignoratitia cõtraria creditori quando debitor conduxit pignus à creditore. & postea detractat illud restituerè. nõ dabitur creditori contraria pignoratitia ad interesse. non autem ad pignus restituendũ: quã ad hoc habet creditor interdictum de precario vel hypothecaria: vt est tex. in. d. glo. in. l. si pignore. §. si post distractum. ff. de pigno. act. & ibi Bar. Pau. de cast. & Saly. Et isto casu cum agatur de fide rupta: quã si debitor conduens pignus, & promittens restituerè modo recusat. & sic fidem rumpit ob fidem ruptam deferetur creditori iuramentum in litem: vt est tex. in. l. ei apud quem à contrario sensu. ff. de pos. & not. gl. in. d. l. si pignore. in. §. si post in ver. tenetur. & ibi sequunt Bar. Pau. de castro & Salyce. quod est speciale: vt. in actione contraria deferatur iuramentũ in litem ob fidem ruptam: aliã autem regulariter in actionibus cõtrarijs non datur iuramentum in litem. sed in directis bonẽ fidei sic. vt no. gl. in. l. in actionibus. in glo. in ver. bonẽ fidei. ff. de in litem iur. & gl. in. l. j. §. in depositi. & in d. l. ei apud quẽ ff. de positi. & habet per Alex. in cõsil. c. xxiij. quando dolus. vij. volu. ¶ Quarto competit creditori pignoratitia contraria: si debitor pigno-

rauit seruum furem eidē creditorī, cui postea seruus furtum fecit. Nam isto ca- su pro dabitur creditorī pignoratitia cōtra- ria pro interesse furti sibi facti cōtra ip- sum debitore: & hoc si debitor scienter seruū fure pignorauit, videlicet sciens illum esse furem. Nam si ignorauerit de- dit: excusaretur dominus dando illū noxā: vt est text. in l. si seruus. ff. de pig- actio. & ibi glo. Bart. Pau. de ca. & Sal.

33 ¶ Quinto, competit etiam contraria pignoratitia creditorī: quando debitor conuenit dare vnā rem pignori: & lo- co illius dedit aliam: puta quia pro au- ro dedit aēs. Isto enim casu datur contra- ria pignoratitia pro interesse. & etiam actio ex crimine stellationis tex. & ibi no. doc. in l. si qs in pignore. ff. de pign- ac. Sed si debitor iam tradidisset aurum pignori. & postea loco auri submitteret aēs: teneatur debitor furti: vt etiam de hoc est ibi casus. ¶ Similiter teneatur furti debitor: si nōdum tradidisset rem obligatam creditorī: sed illam recogno- uisset tenere pro eo: & postea illam con- tractaret. nam cōtractando debitor cō- mitteret furtum, & teneatur furti: vt no. Bart. in l. c. sed nec. in. ff. de condi. furti. per allegata ibi per eum.

34 ¶ Sexto, datur etiam cōtraria pignora- titia creditorī, quando debitor ei pi- gnorauit rem alienā: puta Titij. Et post- ea Titij dominus illius rei successit pi- gnori. nam per hoc nō reconualefcit pi- gnus. sed bene contra Titij, vt hāc edē debitoris dabitur creditorī p suo inter- esse vt illis pignoratitia contraria: vt l. si Titio. & ibi gl. Bar. & Saly. ff. de pig. & dixi. in secūdo casu. & sic remanet ex- pedita materia pignoratitiae. ¶ Refert solum ponere aliquā circa formā libel- li: tam in directā q̄ in contraria pignora- titia. ¶ In quo licet Ange. de are. in-

stit. de actio. in. §. actionum. in mate- ria pignoratitiae vtrāq; formā libelli po- nat, videlicet tam in contraria q̄ dire- cta. Tamen ipse ponit formam libelli in vno casu tantum, videlicet in directā pi- gnoratitia q̄n debitor agit ad restitutio- nem rei pignoratāe. ¶ Et nihilominus vt constat ex relatis. §. in pignoratitia di- recta. in pluribus alijs casibus potest cō- petere. Et primō, q̄n pignus venditum fuit per creditorem pluris q̄ sit debita- nam cōpetit directā pignoratitia ad il- lud vt dictū fuit. §. in hoc. iij. memb. nu- mero. 1. Secūdo cōpetit etiā pro damno quod debitor praefereret in pignore ex dolo, vel culpa lata, vel leui creditoris: vt dixi. §. in hoc. iij. memb. nu. 4. tertio cō- petit etiam quando debitor praeferat damnum ex negligentia creditoris: vt dixi. §. in hoc. iij. memb. nu. 6. quarto cō- petit etiam vt fructus per creditore cō- pntentur in fortē. & similiter aestimatio deteriorationis: vt in hoc. iij. memb. nu. 7. & 8. quinto competit etiam p pigno- re pretorio: vt supra in hoc membro nu- mero. 12. & etiā in alijs casibus qui pos- sunt colligi ex discussis in materia. ¶ Erit ergo formandus libellus in ista a- ctione pignoratitia directā secundum occurrens casus ex quo agendū erit. & sic non semper eodem modo, vt vide- tur velle Ange. de are. in. d. §. actionum.

26 ¶ Insuper in vno est aduertendū circa formam dicti libelli directē pignora- titiae. q̄ Ange. de are. in. d. §. actionū in libello pignoratitiae directae praesupponi- bilis esse necesse in hoc libello deducere quod res pignoratā ad cuius restitutionem agitur sit ipsius debitoris, dum di- cit: ideo se dixisse in libello meum libru- ga licet quis rem alienā possit vendere, & teneat venditio in p̄iudicium ven- ditoris. l. rem alienam. ff. de contrahen-

emp.

emp. nō tamen potest quis rem alienam obligare: nisi dñs consentiat, vel fraudu- lenter dissimulet: vt l. iij. C. si alie. res pig. da. sit. Et sic vult ipse q̄ ex quo res aliena non potest pignori dari: ideo pro ea non competat pignoratitia directā. & per consequens q̄ in hoc libello de- beat deduci dominium debitoris pigno- rātis. ¶ Sed errat manfessē Ange. de are. quia licet verum sit q̄ res aliena nō pos- sit pignori dari: vt l. alie. l. prin. & ibi no- tar. glo. ff. de pig. act. & d. l. iij. C. si alie. res pig. da. sit. Et si detur in ea non cōsi- stat hypotheca, vt dictis iuribus. Tamē hoc non obstat debitor qui dictā rem pignori dedit soluto debito, potest ad dictam rem alienā sibi restituendam age- re directā pignoratitia: vt est text. in l. rē alienam. §. is quoq; ff. de pigno. actio.

¶ Quinimo etiam praedo qui rem pi- gnori dedit: soluto debito habet directā pignoratitiam ad rem alienam pignori datam. & etiam ad fructus vt in fortem computentur: vt est text. & ibi no. Bart. in l. si pignore. §. si praedo. ff. de pigno. acti. & nō obstat q̄ in re aliena non pos- sit constitui pignus & hypotheca, vt di- ctum est: q̄a respondetur q̄ ad produ- cendum pignoratitiam actionem direc- tam sufficit rem esse traditā ex causa pignoris: sed ipsum pignus nō fortitur effectū: vt est text. & ibi glo. Bar. & Pau. de cast. in l. solutū. §. omnis. ff. de pigno. act. quod no. q̄a Aret. nō bene aduertit.

27 ¶ Libellus etiam in pignoratitia contra- ria quae datur creditorī ponitur etiā per Arc. in. d. §. actionum. Sed ponitur solum quando creditor agit dictā ratione ad expensas per eum factas in re pigno- rata. ¶ Tu autē aduertas q̄ potest for- mari in sex casibus notatis supra in hoc iij. membro & nu. 19. vsq; ad nume. 33. In quibus contraria pignoratitia cōpetere

potest & ideo secundū contentiam considerabis dictos casus. & libellū tuū formabis apud secundū occurrentem ca- sum. & hoc seruando errare non poteris. Et per hāc sit expedita tota mate- ria pignoratitiae: & tertium membrum istius. vij. partis principalis.

¶ Octaua pars principalis.

Equitur modō

vij. pars principalis, & vltima istius nostri tractatus: in qua ponitur materia a- ctionis hypothecariae. Et diuiditur in tres partes. In prima parte tractabitur de natura istius actionis hypothecariae, & quae requirantur vt illa competat. In secunda videbimus, quibus personis, & contra quas personas, & pro quibus rebus cōpetat. In tertia vero parte discutiemus quādo ista actio oriatur, & quae sint probanda ad obtinendum iu ea. & de modo libellandi & c.

✽ Summariū. ✽

- 1 ¶ Actio hypothecaria differt ab intereste Saluiano in pluribus.
- 2 Appellari potest a sententia lata super hypo- thecaria.
- 3 Appellari, an possit a sententia lata intereste Saluiano.
- 4 Interdictum Saluianum in cuius fauorem fuit introductum, & in quem finem.
- 5 Actio directā oriatur, vbi quis in aliqua dispo- sitione suris conuertunt verba & mens legis latoris.
- 6 Interdictum Saluianū dicitur possessorium: & datur solum respectu possessionis.
- 7 Interdictum Saluianum a quo datur. Actio hypothecaria, & quasi seruiana in ni

- hil differunt.
- 9 Actio personalis & hypothecaria, an in eodē libello cumulari possint.
- 10 Agitur potest contra tertium possessore hy-
pothecaria, nisi prius actum sit personali con-
tra principalem debitorem, vel eius heredes.
- 11 Actio hypothecaria non procedit contra ter-
tium possessore, nisi prius discussus bonus prin-
cipalis debitoris & fideiussorum.
- 12 Excusio bonorum alicuius præsupponit ci-
tationem possidentium & fideiussorum.
- 13 Citatio in causa excusionis bonorum alicuius
debet esse specialis.
- 14 Notorium velens ab onere probandi.
- 15 Notorium non soluendo quem esse qualiter in-
telligitur.
- 16 Excusio multis casibus in actione hypothe-
caria non requiritur.
- 17 Casu quo debitor lite pendente alienavit rem
hypothecatam potest possessor absq; debiti
principalis excusione conveniri hypotheca-
ria.
- 18 Creditor cui actualiter traditum est pignus
si cadat ab eius possessione potest dimisso prin-
cipali illud hypothecaria recuperare.
- 19 Nomine debitoris obligato creditori potest ip-
se creditor ad illud agere vtili hypothecaria
absq; excusione debitoris principalis.
- 20 Creditor habes generale & specialem hypo-
thecam, an possit cumulatiè agere pro vtraq;
- 21 Excusio non est necessaria in hypotheca le-
gali.
- 22 Excusio quo iure fuerit introducta.
- 23 Excusio non requiritur in repetitione dotis.
- 24 Lex promittit, ff. de iure dot. quo casu pro-
cedat.
- 25 Lex potest feri de casu dubitabili.
- 26 Statutum generale quod nulla mulier pos-
sit contrahere sine certa forma, an comprehen-
dat causam dotis.
- 27 Excusio, an procedat in causa dotis.
- 28 Iuris apex non consideratur, vbi procedendū
est sola facti veritate inspecta.
- 29 Exceptio excusionis non competit mercato-
ribus, campforibus, marmularis, & similibus
personis.
- 30 Exceptio excusionis, an admitti possit cotam
arbitro & arbitratore.
- 31 Exceptio excusionis potest dupliciter conside-
rari.
- 32 Excusio non procedit vbi agitur rigore in-
strumenti quarensignati, vel habentis excu-
sionem paratam.
- 33 Prescriptio impedit excusionem.
- 34 Exceptio excusionis quando sit in iudicio op-
ponenda.
- 35 Exceptio excusionis opponenda est clare &
specificè.
- 36 Exceptio excusionis omissa in prima instan-
tia non potest amplius opponi.
- 37 Excusio exceptione pendente iudicio hy-
pothecario opposita duobus remedijs provide-
tur actori.
- 38 Excusio facta ad instanciam vnius creditoris,
an prosit alijs creditoribus in alijs causis.
- 39 Excusio sententia, an transeat in rem in-
dicatam, ita quod ab illa appellari nō possit.
- 40 Excusio faciendā contra hereditatem in-
teruentum requiritur curatoris dationem alius
est inualida.
- 41 Excusio facta contra debitorem, & lite
contestata contra tertium possessorem; si post
ea superueniant bona debitoris, potest tertius
possessor etiam post litem contestationem de il-
lu excipere.
- 42 Excusio, an sit faciendā de bonis extra ter-
ritorium iudicantis existentibus.
- 43 Res inutiles pro nilulo in excusionibus ha-
bentur.
- 44 Excusionis forma quæ sit remissiuè.
- 45 Excusio fit de illis bonis tantis quæ sine con-
trouersia possideri possunt.
- 46 Sententia hypothecaria non transferit domi-
nium in creditorem, & sententia lata in ea
contra vnum non potest excipi contra alium.
- 46 Hypothecaria obtenta pro aliqua re quæ

- non sufficit pro toto debito, non tollit verae-
nalem in resalua.
- 47 Hypothecaria non oritur ex obligatione
contractu in diem reclam penentie die, nisi
debitor sit suspectus de fuga.
- 48 Hypothecaria datur in solidum contra vnu
ex possessoribus bonorum obligatorum.
- 49 Dicitio omnis in singulari numero est distri-
butiva & attribuit actum cuiuslibet in solidū.
- 50 Hypothecaria ideo competit in solidum: quia
est accessoria, sicut dicitur in pluribus fide-
iussoribus.
- 51 Hypothecaria quæ datur pro legatis contra
heredes datur ad instar personalis: nec datur
in solidum, sed pro heredaris portionibus.
- 52 Hypotheca quæ datur pro grano, vino, &
oleo extenditur ad incrementum seu estimati-
onem.
- 53 Creditor, an possit propria auctoritate occu-
pare hypothecam.
- ¶ Octavae partis primum
membrum.

Capiendo itaq;

- primum membrū huius octa-
væ partis in qua videndū
est de natura istius actio-
nis hypothecariæ. ¶ Et pro intelligētia,
primo præmittendū est quod ista actio hypo-
thecaria differt ab actione pignoratitia
in quinq; vt latè dictū fuit. a. in. vij. par-
te. in. j. membro. nu. i. cum pluribus se-
quentibus, vbi absq; repetitione vide-
re poteris. ¶ Quo premisso pro facilio-
ri intelligētia ponā in materia ista no-
uam conclusionem: in quibus omnē natu-
ræ istius actionis complectemur.
- ¶ Prima igitur conclusio fit, quod ista ac-
tio hypothecaria differt ab interdicto
Saluiano in pluribus. Et primo differt
quia actio hypothecaria de sui natura
- auocat solā possessionem ratione iuris
hypothecæ: vt. l. si cū venditor. in prin-
fi. de euc. Et ideo iudiciorū. l. pignoris.
ff. de pig. ficut etiā dicitur in rei vendi.
quæ aliquid auocat possessionē tantū, ali-
quando nudā detentationē ratione do-
minij: vt. l. officij. ff. de rei vend. ¶ Ex
quo inferitur quod a sententiā lata super hy-
pothecaria de iure potest appellari: quia non
est causa momentanea possessionis, sed fa-
pita naturā petitorij: vt singulariter vol-
luit Bar. t. l. j. C. de sal. interd. & ibi Sal-
& Flori. & etiā Bar. in. l. j. ff. eo. ti. & fir-
mat Sal. in. l. vni. col. fi. vj. q. C. fi. de mo-
pos. fue. ap. In interdico autē Saluiano
est secus: quia illud est possessoriū. Et in eo
de sola possessione cōtendit: & ideo a sen-
tentiā lata super eo, nō licet appellare de
iure ciuili: vt in. d. l. vni. Ita hinc Bar.
in. d. l. j. ff. & C. de Salu. inter. & Ange-
de are. in situ. de actio. §. itē Seruiana.
in. v. col. & Cor. in cōsi. cxc. j. v. l. in li-
tera. c. & f. ¶ Et dū dicitur in non posse
appellari de iure ciuili, intelligēte regula
riter. Fallit autē in pluribus casibus not.
per Iafo. in. l. j. C. de bo. pos. secūdu tabi.
Et hoc nisi per statuto esset dispositum
simpliciter, quod in causa possessorij nō pos-
sit appellari: quia tūc cō statuto cōtineat
iuris iam concūc extentionē, intelligēte
retur precisè phibere appellationē etiā
in casibus de iure permissis. ne alias red-
datur superfluum. Ita no. Bald. in. l. j. C.
de appel. Sequitur Areti. in cons. cv. in
prænti dubitationē in fi. quod facit ad
constitutionem Marchiæ anchonitanæ
per quam prohibet appellatio in causa
possessorij. ¶ Et prædicta procedunt de
iure ciuili: sed de iure canonico regula-
riter appellari potest, etiam à lata sen-
tentiā super mero possessorio secūdu cō-
munem opi. vt inquit Salic. in. d. l. vni.

Casi de mo. pos. col. de Spec. de appel. §. j. ver. vj. to. an. & Abb. post alios in c. cū ad sedem. de restitu. spo. Aug. de are. in l. ii. §. i. iustus. col. pe. de Appel. Decius in cōs. xxviii. in. iiii. col. Et in hoc cōsistit prima differentia inter hypothecariā & Saluianū interdictū. ¶ Secunda differentia est: quia interdictū Saluianū principaliter fuit introductū in fauorem locatoris contra conductore prædij rustici pro adipiscēda. s. possessione rerū tacite obligatorū, pro pensione, seu assitū & inducturū in prædiū de scientia domini. Et ideo directum cōpetit soli locatori cōtra conductore prædij rustici: quia verba interdicti loquunt de tali locatore & cōductore: vt. l. j. in prin. ff. de Sal. inter. ¶ Et quando in aliqua dispositione iuris cōcurrūt verba & mens legislatoris, tunc habet locū & orit actio directā: vt no. gl. Bar. Alexā. & alij in l. curatoris. C. de neg. gest. ¶ Sed quia ex mente legis & dicti interdicti colligitur quod istud interdictū venit etiā dandū locatori prædij vrbani contra inquilinū, & etiā cūlibet creditoris contra debitore: vt declarat Barto. in. d. l. j. in princip. Ideo ex mente legis datur etiam illis istud interdictū: sed quia hoc nō pcedit ex verbis legis, sed ex mente tantū ideo nō datur istis directū: sed vile interdictū: vt ibi declarat Bar. quia quā habet locū mēs & nō verba, oritur solū vtilis, & nō directā actio: vt per glo. & Bart. in. d. l. curatoris. vnde quādo istud interdictum Saluianū datur pro adipiscēda possessione bonorū debitoris obligatorū creditor existentiū apud tertium possessore: vel etiā apud debitore cum tunc datur ex mente legis: & verba deficiant datur vile & nō directū: vt est text. & ibi declarant gl. Bar. & alij in. d. l. j. in prin. & §. j. ff. de Sal. inter. & gl. Bar. & Sal. in. l.

j. C. e. t. ¶ Et ex hoc resultat secūda differentia inter Saluianū interdictū & hypothecariā: quia quā Saluianū interdictū datur cōtra tertium possessorem bonorū debitoris est vile. Sed hypothecaria est directā: vt declarat Bart. in. l. ii. ff. de salui. inter. ¶ Tertia differentia resultat inter hypothecariam, & Saluianum interdictum: quia istud interdictū (vt dictū est) est possessoriū. nā datur solum respectu possessionis coloni vel inglini vel debitoris: nec præsupponit pignus, vel hypothecā cōpetere super re: quā nō fundatur in ppietate, vel dominio: sed præsupponit quasi pignus, vel quasi hypothecā in sola possessione pignoratī, vel hypothecantis, prout in simili dicimus, in eo qui habuit titulum a possessore bo. si. quō nō est dñs. nā ille nō fundat suā intentionem in dominio: sed in quasi dominio: sed in quasi dominio, ex quo causatur publiciana: vt in c. abbate sanē. de re iudi. lib. vj. & no. per gl. & docto. in. l. j. ff. de publi. & instit. de acti. §. alie. & declarat solenniter Cor. in cōs. cxc. in litera b. primo vol. Et ppter ea in hoc interdictū Saluiano sufficit ppare, quod colonus, vel inglinus, vel debitor possidebat tēpore cōtracte obligationis, & sic solā possessionē debitoris. ¶ Sed in hypothecaria requirit alia pbatio. vt. i. suo loco dicitur Ita no. gl. & sequit Bar. re spectu pbatiosis regit̄ in isto interdicto in. d. l. j. C. de Sal. inter. & in. d. l. j. in prin. ff. eo. & sic habes tertiā differentia. ¶ Et istas differentias ponit Bart. in. d. l. j. C. de Sal. inter. post glo. ibi. & in. d. l. j. in princ. & §. j. & in. l. ii. ff. eo. & Ange. de are. insti. de acti. §. itē Seruiana. col. v. vbi dat cautelā quod semper intenter interdictū obmissā hypothecaria propter faciliorem probationē, & alias vtilitates, de quibus supra: & dicitur in. d. l.

infrā, in. iij. parte huius. viij. partis. in vj. conclusione. ¶ Et adde p̄dictis, quod Saluianū interdictū dicitur a Saluio a tore: vt vult Saly. in rubr. C. de salui. inter. ¶ Secūda cōclusio est circa naturā hypothecariā, quod actio hypothecaria & quasi Seruiana idem sunt: & in nihilo differūt: vt est text. in. d. acti. §. itē Seruiana. in prin. & declarat Bart. in. l. ii. ff. de Sal. inter. dicens ibi gl. esse corruptam: in quātū dicit, quod aliud est in hypothecaria, & aliud in quasi Seruiana. non enim debet dicere in quasi Seruiana: sed in Seruiana. Nā Seruiana actio datur pro rebus coloni, vel inquilini, tacite obligatis: & tunc dicitur proprie Seruiana. Sed quando agitur pro rebus aliter obligatis: tūc dicitur quasi Seruiana, quāz est idē cū ipsa hypothecaria: vt est text. in. d. §. item. Seruiana. in d. §. itē gl. & not. per Bar. in. d. l. j. ff. de Salui. inter. ¶ Et sic ista actio Seruiana vel quasi ad idē cōpetit ad quod cōpetit interdictū Saluianū, videlicet ad perfectu quodammodo colonorū, & inquilinorū, & etiā aliter obligatorū, & quando datur ad res colonorū vel inquilinorū dicitur Seruiana. quā autē competit ad alias res aliter obligatas dicitur quasi Seruiana, veluti improprie a sui natura quā datur cōtra alias res quā coloni: vel inglini: vt est text. in. d. §. itē Seruiana. ¶ Seruiana tū, vel quasi differt ab interdictū Saluiano in duobus. Primū, quia siue Seruiana datur ad res coloni vel inquilinorū, siue quasi Seruiana ad res aliorū debitorū semper datur directā: sed quā Saluianū interdictum datur ad res inquilinij, vel aliorū debitorū datur vile: nā directū solū cōpetit cōtra res coloni: vt no. Bar. in. d. l. ii. ff. de Sal. inter. iudicisno. per eū in. l. j. in prin. & §. j. eo. tū. Secūdo differunt: quia Seruiana, vel quasi respicit p-

rietary: interdictū autē Saluiano respicit possessionē tantū: vnde in Seruiana, vel quasi oportet probare res fuisse colonorū vel inquilinorū vel aliorū debitorū. In interdicto autē Saluiano sufficit probare res per eos fuisse possessas: tēpore contracte obligationis, vel post quādo sumus in generali obligatio: & hypotheca. Ita declarat gloss. in. d. §. itē Seruiana. in gl. in ver. quasi. & not. Bar. in. d. l. j. in prin. ff. de Salui. inter. ¶ Adde etiam quod istae actiones, scilicet Seruiana, vel quasi dicuntur a seruādo forē hoc modo dictā: quia omne ius aut in acquirendo, aut in seruando, aut in amittēdo cōsistit: vt l. si. ff. de legi. ita tenet gloss. in. d. §. item Seruiana. in. d. ver. quasi. & sunt itae actiōes priorē: vt est text. in. d. §. itē Seruiana. Intellige tu respectu approbationis: quā l. j. et pretoribus approbat sunt: vt l. ius ciuile. ff. de iusti. & iure. & l. j. ff. cōmo. licet inuenta sint de iure ciuili. d. l. ius ciuile. Ita declarat Ariet. in. d. §. itē Seruiana. in col. si. ¶ Tertia cōclusio est quod quādo agitur cōtra debitore pōt in codē libello cumulari personalis & hypothecaria: vt in auf. de fidelit. §. sed neq. Sed ista cumulatio fieri non pōt agendo in simul cōtra debitore & tertij possessore: quia inter eos debet seruari ordo vt prius agatur cōtra debitore, & postea contra tertij possessorem: vt in auf. fed. hodie. C. de actio. & obli. Ita notat Bal. & Sal. l. i. ff. eo. titu. ¶ Et ideo nō pōt agi contra tertium possessore hypothecaria, nisi prius actū sit personalē cōtra principalem debitore, vel eius heredēs, vel hereditatem iacentem, vel fideiussores si extant: & nisi prius obrenata sententia contra eos, vt firmant Cyn. Bart. in l. persequutione. C. de pig. argu. l. ignoti. ff. de his que in frau. credit. Et ita etiam tenet Bal. & Saly. in

ly. in autē. hoc si debitor. C. de pign. & plene per Alexand. in consi. l. j. pro decisione. pen. col. v. vol. & in consi. c. discuffis & c. pen. col. e. vol. ¶ Et hoc nisi in casu notabili: quē ponit Bar. in d. l. persecutione. in versic. qd dicemus. videlicet qn lite iam incepta contra debitorē ipse debitor alienauit bona hypothecata. nā licet isto casu nō cōtrahatur vitiū litigiosi: quoad alia: tamē cōtrahit quo ad hoc vt possessor habens causam a debitore possit conueniri ante ipsum debitorem. ita no. ibi Bar. & sequuntur Bald. & Saly. in d. aut. hoc si debitor. & no. Alex. post Bar. in l. d. psecutione. qd est perpetuo notandum. ¶ Et adde p̄dictis q̄ multo fortius requirit. q̄ ante quam agatur hypothecaria contra tertios possessores, debitor principalis sit in mora soluendi: & ita probetur: vt no. Bar. in l. rem alienam. in vlt. col. in ver. vnum tamē nolo obmittere. ff. de pign. ac. p. l. debitores. C. de pig. vbi etiā hoc vult gl. mag. in fi. & ibi Bar. & Saly. & Saly. in l. cū res. C. si alie. res pig. da. sit & Ang. de are. in st. de ac. §. itē Seruiana. in. iij. colū. in versic. vniū addas. quod est etiā valde notandum: q̄a vidi aliquādo expertos caudicos in hoc errare.

11. ¶ **Q**uarta conclusio est q̄ etiā antequā deueniat cōtra tertiu possessorem per hypothecariā, est necessaria discussio bonorū principalis debitoris & fideiussorū: vt in d. aut. hoc si debitor. C. de pig. & ibi gl. Bar. Bal. Saly. & alij. & in aut. de fideiuss. §. sed neq. ad res. colla. j. & in aut. sed hodie. & ibi per doctō. C. de act. & ob. & habetur p̄ Bar. post Dy. in l. inter eos. §. creditor. ff. de fideiuss. Et obmissa excusioe quoad fideiussores: sed insistentō solū in excusioe q̄ requirit antequā intēretur hypothecaria contra tertios possessores: quaz pertinet

ad tractatum nostrum. vt ista materia ordinate expeditur. primo ponam regulam, postea ampliationem ad illam: & demum subnectam fallentias. Regula ergo sit iam dicta, scilicet q̄ antequā agat hypothecaria cōtra tertiu possessorem debet precedere excusio bonorū principalis debitoris p̄ iura. & c. proxime allegata. ¶ Ista autē regula ampliatur, vt non solū debeat precedere excusio, sed etiā pronuntiatio iudicis, q̄ ipsa excusio sit legitimē facta. ita firmat Bar. in l. p̄tor. §. hoc interdictum. ff. de no. oper. nuntia. & ibi latē Alexan. qui defendit & comprobat opin. Bart. & Alexan. in l. fi. in prin. ff. si cer. pet. & latius idem firmat Iaso. in l. stipulatio. §. habet autem. ff. de no. oper. nū. vbi dicit opinionem Barto. esse magis veram & cōmueniē: idē latissime cōprobat Ang. de are. in st. de act. §. itē si q̄s in fraudē. col. v. ¶ **I**tem amplia, & declara regu. p̄dictā secūdo modo, videlicet q̄ in tali pronūtia faciēda super excusioe requiritur citatio fideiussorū & possessorum: vt cōcludit Bar. post lac. de are. in l. de cē. ff. de ver. ob. & opinōe Bar. ibi late defendit cōprobat, & cōmūnē esse dicit Ias. in x. colū. in versic. successiue dicit Bar. & c. Ita etiā tenet Ang. de are. in d. §. itē si q̄s in fraudē. in. iij. col. ¶ **T**ertio, amplia & declara regulā q̄ talis citatio nō debet esse ḡnalis, sed requir̄ q̄ sit (specialis de fideiussoribus & possessoribus, qn̄ sunt certi: vt per Alex. in consi. cvj. visis & c. pe. col. v. vol. Istud tñ de speciali citatioe intelligi debet in ipsa petitione p̄nūtiāe sup excusioe: secus autē añ talē petitionem in processu p̄cedētī cōtra principalē debitore: nā tūc sufficit ḡnalis citatio secūdo lo. de imo Arc. tit. & Alex. in d. de cē. sed ibi Ias. in. xij. col. in ver. iij. principaliter & c. tenet indistincte

distinctē q̄ tam in primordio processus quā in ipsa petitione p̄nūtiāe requiraf specialis citatio, & nō sufficiat ḡnalis p̄ fundamētā de q̄bus ibi per cū. Et hoc secūdu eū. p̄terquā in vno casu singulari, videlicet qn̄ esset citada multitudo personarū: q̄a tūc etiā quā p̄sonaz essent certaz: t̄ p̄pter multitudinē admittitur citatio p̄ p̄sonē publicū in ḡnē. ita dicit sentire Bar. in extrauag. ad reprimēndū in ver. citatū, & expellē notari p̄ d. lo. bap. caialupū in repe. l. cūctos p̄ quolos in coll. C. de sum. tri. & fi. catho. à quo Iaso. dicit se didicisse hoc, & esse paucis notū & perpetuo tenendū mēti.

14. ¶ **I**ta autem reg. recipit. xij. fallentias. 1. Et primo, fallit: qn̄ notorie cōstaret principale debitore nō esse soluēdo: tūc eū nō requirit excusio: vt habet p̄ gl. Bar. Alex. Ias. & alios in l. fi. in prin. ff. si cer. pet. & facit: q̄a notorium releuat ab onere p̄badi vt in cle. appellati. de app. & habet p̄ legis. in l. fi. vero. §. q̄ pro rei. ff. q̄ sit. cog. debet tñ allegari glo. sing. in d. cle. appellati. Barto. in l. j. ff. de excep. Inn. Imo. & Abb. in c. p̄teza. de di. la. Imo. & Philip. in c. ex parte. de app. vñ si q̄s vellet obtinere agēdo hypothecaria cōtra tertiu possessore: nō p̄cedēte excusioe deberet p̄ponere, & allegare q̄ debitor principalis notorie non sit soluēdo. ¶ **S**ed dubitat qn̄ & q̄bus modis dicat q̄s notorie non soluēdo: & respōdetur q̄ istud inter alios modos potest probari per librū estimati: vt habet per Ang. de are. in st. de ac. §. itē si quis in fraudē col. iij. & iij. p̄ Alex. in d. l. fi. in prin. in l. j. col. ff. si cer. pet. latissimē p̄ Iaso. in l. de cē. in. vij. colū. in ver. iuxta istā gl. quærit Bar. ff. de ver. obl. ¶ **I**tem istud p̄bat quādo debitor cessit bonis, vel i vadit hostitiam mendicando: vt p̄ Ias. in d. l. de cē. in x. colū. & per Angel.

de are. in d. §. si itē q̄s in fraudē. in. iij. col. idē est si debitor erat cōdēnatus p̄ delictō: & eius bona essent s̄fco publica: vt tenet Bar. in d. l. fi. in prin. p̄ gl. ibi: & ibidē Alexā. in. j. col. ¶ **Q**ui tamen istud restringit procedere quo ad bona debitoris: nā stante publicatione eorum excusio non requiritur, sed cōtra f̄sū bene requiritur, ex quo f̄sicus debet solvere debita illius, cuius bona sunt confiscata: & ita etiā tenet ibi Iaso. in pen. col. dicens modernos in hoc communiter tenere contra Barto. quāuis Abb. in consi. xxix. in. vij. vol. in presenti. q. & c. pen. col. teneat decisione Bar. & respondeat argumentis contrarijs. ¶ **S**ecundō fallit regula: quādo ille qui possidet esset vnus de debitoribus, puta vnus ex heredibus debitoris: quia licet quando est vnus debitor & ille possidet: rē hypothecatam potest simul & semel conueniri actione personali & hypothecaria vt in autērico de fideiuss. §. sed neq. & dixi. §. in. iij. cōclusionē. ita & quādo sunt plures debitores, puta plures heredes debitoris: nam licet quilibet ex actione personali teneatur pro portione hereditaria: vt l. j. C. de hære. acti. Tamen ex hypothecaria potest vnus ex eis in solidū cōueniri: etiā antequā ceteri discutiantur: ita not. gl. in l. mulier. ff. qui po. in p. hab. & sequitur ibi Bar. dicens esse notandum. hoc etiam sequitur ibi Saly. dicens esse tenendū cordi: ad idem facit q̄ no. Bar. in l. si creditor. §. sequitur. in fi. ff. de distrac. pig. & habetur in l. j. & per totum. C. si vnus ex plu. hæredi. credit. vel debi. ¶ **T**ertio fallit reg. quando debitor alienauit rem hypothecatam lite pendente: nam isto casu emptor, seu possessor poterit dimisso debitorē principali & ante illius excusationem conueniri hypothecaria gl. Ang.

Ang. & alij in d. autē. hoc fi debitor. C. de pigno. & facit. l. j. ij. & fi. cū autē. ibi posita. C. de litigi. & firmat Ang. de are. in. d. s. itē. si q. in fraudē. in fin. quartē col. in ver. vñū tamē tene mēti. ¶ Quar to fallit regula quādo debitor principalis cōstituit se simpliciter, vel etiā prece riona hypothecata tenere p suo cre ditorē iuxta. l. q. meo. in prin. ff. de acq. pos. & l. interdū. e. tit. Nā tūc si debitor alienet dicta bona, quē tēpore cōstituti, vel precarij per eū detinebātur: poterit creditor cōuenire possessōrē in quē fa cta sit alienatio: tanquā sua possessioe priuatus conditio. l. i. fi. C. de acq. poss. per tex. ibi in ver. quispiā. Ita eleganter dixit Alex. but. in. d. aut. hoc fi debitor. in fi. & sequitur lmo. Roma. & Alex. in. l. exitus. ff. de acqui. poss. nec isto casu re quiritur excusio bonorum principalis debitoris: vt etiā firmat Alex. vltra pē dicitā in cōsil. lxxxij. viso processu & n. z. vj. volumi. ¶ Intellige tu duobus concurrentibus. Primō, q̄ probetur q̄ ista bona possessa fuerint per debitorē tempore cōstituti vel precarij, iuxta. d. l. q. meo. in prin. ff. de acqui. pos. secūdo q̄ intentetur conditio. d. l. fi. C. de acq. poss. non autem hypothecaria: vt not. Bal. in. l. j. C. de reuo. his q̄ in frau. cred. & latē Alex. in. d. l. exitus. in fi. & Areti. in cōsil. cxxvj. in causa. do. Antoniañ in vlti. col. & adde hic quē scripsi. s. in. j. 18 parte in. j. membro. ¶ ¶ Quinto, fallit reg. quando pignus fuisse per debito rem actualiter traditum ipsi creditor: nam tūc, si creditor cecidit ab eius pos sessione etiā sua culpa: possiet illam per hypothecariam recuperare a possessore: abiq; eo q̄ prius habeat excutere princi palem debitorem: & ratio est quia: si creditor tenebatur isto casu, prius ex cutere principalē: agendo contra ipsum

debitorē tenebatur prius restituere il lud pignus debitori directā exceptione pignoratitia cū illud sua culpa amiserit, vel exceptione dol. l. apud Celsum. §. idē quæratur. ff. de excepti. doli. regu. l. ergo procedit, quādo hypotheca fuit contracta per solam conuentionē abiq; cōditione: tunc enim nō pōt agi contra tertium possessōrē, nisi excusio princi pali debitorē: vt in iuribus allegatis in regula. Secus autem est quando pignus traditum fuit creditorī & creditor cecidit ab illius possessione sua culpa: & istā limitationē ad dictam regulā ponit Alex. post Rapha. in repe. l. i. p. ff. de re iudi. col. xxx. ver. secundario dicitur quom dicit esse valde notandam: & pro ipsa dicit Alexan. facere ea quę allega. sunt. s. in. iij. fallen. de clausula conli tuti vel precarij. ¶ Et pro ea etiam facit optimē tex. in. l. fi. C. de p̄to. pi. vbi est tex. q̄ si creditor cadat a possessione pignoris cōditionalis, vel p̄torij, vel casu fortuito, vel etiam sua culpa potest agere ad illius recuperationem contra possessōrem: & vt dicitur ibi Bald. & Alexan. post eum illo casu non requiritur excusio debitoris principalis per not. per Bald. in. l. j. C. de reuo. his quę in frau. cred. ¶ ¶ Sexto fallit reg. in nomine debitoris obligato creditor: quia ad illud creditor agere potest vtili hypo thecaria abiq; excusioe debitoris princi palis ita tenent Iaco. de are. & Iac. de belui. Rayn. Cyn. Bartol. & Ange. in. l. nomen. C. quę res pig. obli. pos. & dicit ibi Ray. quōd ita tenet totus mundus: & ratio est secundū predictos doc. quia ius nominis debitoris dicitur resistere penes ipsum principalem debitorem: & quando debitor principalis habet pe nes se rem hypothecaram nō est neces saria excusio vt habetur in. d. autenti.

hoc fi

hoc si debitor. idem tenet Bar. in. l. grege. §. cū pignori. in fi. ff. de pignor. ¶ Ad idem Bar. in. l. fi. cōuenit. l. secūda in princip. ff. de pi. actio. vbi refert ita tenere Iac. Bald. Odrose. Alber. papien. & Nic. de matta. & cū Bar. transit ibi Ra pha. Fulgo. idem tenet Imol. in. l. Iulianus. ff. de ver. obli. ita etiā tenet Spec. & Io. an. in tit. de pcura. s. j. ver. ff. sed qd si mihi obligasti nomen & c. ¶ Contra riam veram opinionē tenet Saly. in. d. l. nomē. q̄ text. in. d. aut. de hie. §. sed neq; vbi videt ponit ordo: vt semper prius excutatur principalis debitor in suis rebus secundo in iuribus: siue nominibus debitorū: & demū deueniat ad pignorum possessores: & pro hoc secū dum cum facit etiam id q̄ ibi not. glo. magna. facit etiam ibi text. in ver. idem dicere. ¶ Nec obstat q̄ creditor ad nomen obligatū habeat vtilē actionē suo nomine. d. l. nomen. q̄ illud folū est ad securitate sui crediti. ¶ Nō obstat q̄ actio sit semper penes debitorē: q̄ hoc nō est curādū sed atēdi debet penes quōd sint res quas consequi volumus vt patet in hypothecaria quā intrare nō possumus cōtra extraneos possessores nō facta excusioe principalis debitoris: ergo fortius dicēdū est in alia quē nobis cōpetit ppter ipsam hypothecam & ita refert Saly. in. d. l. nomē. idē tenet Saly. in. d. l. grege. §. cū pignori. in fi. ¶ Ang. de are. in. l. de actio. §. itē Seruiana. dicit opinio nē Bar. & sequaciū esse magis cōmū nēdā nō respōdet argumētis Saly. quōd etiā ipse refert eandē opinionē ante Sa ly. q̄ etiā in nomine debitoris requirit excusio tenuit Bald. in. l. j. C. quando fit vel priua. & in. d. l. nomē & in. l. here. de. C. de here. actio. p. l. j. C. de cōu. ff. debi. lib. x. secū dū vñā lecturā. ¶ Tamen istis nō obstatibus indubitātē tenenda

est opinio cōmunis q̄. c. isto casu nō re quirat excusio: put vltra. s. allegata tenet Alex. in cōsil. xvi. viso & cōsiderato themate. vj. vol. vlti. colū. vbi respondet argu. Saly. iunctis responsionibus Spe. in loco. s. allegato & Cy. in. d. l. nomen. ¶ ¶ Septimō, fallit reg. quādo creditor habet specialē & generalē obligationē in quibus debet agere secundum ordi nem. l. ij. C. de pigno. ¶ Nam licet talis creditor donec potest sibi satisfacere in speciali hypotheca nō possit vt genera lē in p̄iudiciū posterioris creditoris vt. d. l. ij. ¶ Tamen illa lex non videtur habere locū quādo agitur cōtra tertiu possessorem extraneum non habentem ius hypothecę in re: sed solum videtur habere locum, quādo adesset secundus creditor q̄ haberet ius hypothecę in dicta re specialiter vel generaliter in omnibus bonis: & propterea nō videtur, q̄ q̄ primus creditor agit hypothecaria cōtra tertiu possessōrē etiā q̄ habeat spe cialē & generalē hypothecā, teneatur excutere pri⁹ de speciali hypotheca ante quā deueniat ad generalē iuxta ter minos. d. l. ij. sed quōd tūc suo arbitrio possit agere contra tertium possessorem iuxta. l. creditoris. ff. de distrac. pi. & l. j. q̄ generaliter in prin. ff. qui po. in pi. hab. quę leges corriguntur. per. d. l. ij. vt ibi per gl. & doc. ¶ Et ita tenet Soci. in cōsi. cxvij. primo aspectu. ij. volu. in fin. du plicato in cōsil. lxxv. in. iij. volu. Dicens non reperiri iure cautū q̄ qui habeat bona specialiter & generaliter obligata nō possit agere cōtra tertium pos sessōrē, qui non sit creditor antequam excutatur bona sibi generaliter obligata, & ita etiam retuli. s. in. ij. membro quin te partis. Nunc autem scibtilibus confi derans inuenio quod glo. in. d. l. ij. in gl. fin. tenet quōd d. l. ij. habeat locū, etiam quan-

quando extranea persona possideret bona obligata creditoribus: & dictam glo. confirmat ibi Bart. dicens, quod eadem est ratio siue bona possideantur per debitorem siue per primum creditorem: siue per extraneum possessorem: nisi semper requiratur quod primus creditor sibi satisfaciatur in bonis sibi specialiter obligatis: antequam agat ad bona generaliter obligata: & dicta gl. sequuntur etiam ibi Bal. & Saly. & propterea videtur reddi dubitabilis decisio Socini. in d. consilio. cxviiij. ¶ Nisi dicamus quod intentio dicitur gl. & doc. s. allegatorum sit. quomodo extat primus & secundus creditor: & primus habet speciale & generale hypothecam iuxta terminos. d. l. ij. tunc siue bona possideantur per ipsum debitorem, siue per ipsum creditorem primum, siue etiam per alium extraneum possessorem, non possit primus creditor in prejudicium secundi creditoris descendere ad generale hypothecam, donec ei potest satisfieri in speciali hypotheca, non autem loquatur gl. quando nullus extat secundus creditor, sed solum primus agit contra tertium possessorem & nullus alius occurrit creditor. Nam tunc talis tertius possessor non potest excipere contra creditorem agentem: quod non possit vti generali hypotheca: antequam sibi satisfaciatur in speciali: quo casu loquutus fuit Socius. in d. consilio. cxviiij. ¶ Et propterea puto Socium rationabiliter loquutum, tenendo etiam quod creditor habet speciale & generale hypothecam: tamen possit experiri contra tertium possessorem generali hypotheca: non facta excusio speciali: quoniam non occurrit alius secundus creditor: & sic quod. d. l. ij. habeat locum solum quando extat secundus creditor: nisi in illius prejudicium non potest obmissa speciali deueniri ad generale hypothecam: non autem quando nullus alius extat creditor, & agitur

contra tertium possessorem. ¶ Temperando tamen predicta, nisi ille tertius possessor emisisset, vel alio tunc acquisiuisset illa bona a debitoribus: & per obseruantiam. ut communitur solet fieri in instrumentis fuissent sibi obligata bona debitoris: quia tunc cum respectu obligationis predictae praetendat hypothecam: possit excipere de obseruantia. d. l. ij. contra creditorem agentem: & de intellectu. d. l. ij. vide late supra in secundo membro quatuor partis. ¶ Octauo, fallit regula secundo aliquis in hypotheca legali: quia in illa non videtur necessaria excusio argu. l. h. C. commu. delega. & istud etiam videtur ratione ostendi posse. Nam aut agitur pro legato in specie, aut pro legato in genere: si in specie non est opus excusio: quia ipsa spectat ad legatarium ut dicit Bal. in rub. C. de his que in frau. credi. circa prin. si in genere bona heredis non sunt obligata per legatum: etiam si non fecit inventarium: quia licet tunc teneat in solidum ad legata. ut in aucto. de haere. & falc. §. si vero non fecerit: tamen non reperitur iure cautum quod isto casu bona heredis sint obligata: ut est casus not. in. l. j. in fi. ¶ Quo autem ad bona testatoris quae sunt obligata pro legato non est opus excusio: dicendo alia bona testatoris extant: quia quauis extet alia bona: tamen est in electione: creditoris quando sunt plura bona obligata persequi in solidum contra vnum possessorem quem vult. d. l. creditoris. ff. de distrac. pi. & ita firmat Ange. de ar. in. l. i. de actio. §. item seruiana. in pen. col. in ver. & quod dixi. §. de excusio. ¶ Tamen puto aduertendum ad hanc fallentiam: quia non credo illic de iure procedere: quia aut quærimus, an legatarius possit agere pro legato consequendis contra tertium possidentem bona testatoris: & tunc non est dicendum quod hoc possit

possit facere, nisi prius facta excusio de bonis testatoris existentibus penes heredem vel hereditate iacentem: & in hoc non obstat. d. l. creditoris. quia siue creditor, vel legatarius velit agere contra vnum tantum possessorem siue contra plures videtur disponitur in d. l. creditoris. omnino debet procedere discussio bonorum debitoris, & sic testatoris. d. auct. hoc si debitor. C. de pigno. ¶ Aut quærimus, an legatarius possit agere hypothecaria contra vnum heredem obmissio aliorum: & etiam in hoc dicendum est quod non: quia licet in hypotheca conuentionali possit creditor conuenire in solidum vnum ex obligatis siue ex possessoribus bonorum hypothecatorum. p. d. l. creditoris. tamen in tacita hypotheca introducta pro legato aliud est: quia illa non datur contra heredes in solidum: sed datur pro rata tantum ad similitudinem personalium actionum: ut est text. in d. l. j. in fi. C. commu. deleg. & ibi no. gl. & Bar. ¶ Et ideo puto concludendum quod tam in expressa quam in tacita hypotheca antequam agatur contra tertios possessores: regulariter requiritur excusio: ut no. p. gl. & do. in. d. auct. hoc si debitor. cum gl. opponit de auct. hoc ita. eo. ti. & datur vna solutio inter alias quod illa loquitur in expressa: & auct. hoc si debitor. in tacita hypo. & tamen illa solutio reprobat ibi p. gl. & communiter doc. & firmatur communiter quod idem sit in tacita quod est in expressa: & ita etiam tenet Bar. in. l. i. constare. in prin. in. ij. q. tertie. q. prin. ff. sol. ma. per allegata ibi per eum & Alex. in apostil. ad Bald. in. l. j. in prin. in. ij. col. C. commu. deleg. licet aliqui teneant contrarium & male vt ibi p. eum: & ita etiam tenet Cor. in consilio. cxlvij. quomodo quomodo in si. pri. vol. ¶ ¶ Quinimo fortius videtur dicendum quod in tacita hypotheca requiritur excusio quomodo in expressa: quia de iure. C. in expressa non erat inducta

excusio: fuit inducta de iure auctoritatorum per dicta autentica hoc si debitor. et in corpore vnde fumitur: sed in tacita hypo. inducta erat excusio de iure. C. & digestorum per. l. moschis. & ibi glo. & Bar. ff. de iure hif. & no. gl. in d. auct. hoc si debitor. & in corpore vnde fumitur. & in. l. iij. §. fin. ff. de administrat. tuto. vnde non potest esse tenenda hanc fallentiam: sed veriorum esse opi. quod tam in tacita quod in expressa hypotheca. requiritur excusio antequam agatur contra tertios possessores arg. l. cum quod. ff. si cer. petatur. ¶ ¶ Nono fallit regula secundo aliquos in dote, videlicet quod pro eius restitutione possit agi hypothecaria contra tertios possessores bonorum mariti vel alterius obligati aliter non excusis bonis principalis debitoris: & istam opinionem tenet Roma. in. l. si constante. in princ. ff. sol. ma. dicens se ita consuluisset per gl. reputatam singulariter in. l. si post mancipium. §. j. ff. de cuiusio. quod vult quod exceptio propter stationis vnus actio videtur ad aliam est de apicibus iuris & idem vt in exceptione excusio vt. f. censetur de apicibus iuris cum non concernat facti veritate: putet tenet Bar. in. l. j. ad si. ff. de codi. inde. & in. l. q. ad si. C. de iur. & fac. signo. & ideo non videtur attendenda vbi agitur de bono & equo putat in casu dotis in qua agitur de publica utilitate: vt. l. j. ff. so. ma. & l. affidius. C. q. po. in pi. hab. ga. eaque sunt de apicibus iuris non debet attendi in casu qua agitur de bono publico. l. ita vult neratus. ad si. ff. ad. l. agl. & ista opinio. Romani tenet Bal. in. in tract. dotis. in viij. parte in prius. 37. ¶ ¶ Tertia contraria opinio videlicet quod etiam casus requirit excusio, vt magis vera & cois. & illa tenet Barr. in. d. l. si constare. f. d. ij. q. tertie. q. princialis & gl. in. l. vbi adhuc. in ver. q. porio iura. C. de iure. do. & ibi Cy. in. xij. q. & etiam

ad velle. vbi mater promiserat dotē genero pro filia: & putabat se tutam velle iano: & ibi imperator respondet quod ista exiftimatio est falsa: quia hanc causam dicit ad dicto beneficio velleiani esse remouendam prudētē viri putauerunt: & sic est ibi textus. quod iurisconsulti etiā aote. l. l. editas ab imperatoribus tenuerūt causam dotis nō fuisse cōprehensam in velleiano: & hoc potest probari p. d. l. promittendo se eundem gl. ibi. ¶ Concluditur ergo quod etiā de iure. ff. c. ius dotis non erat cōprehensa in velleiano quāuis generaliter disponeret de omni intercessione facta p. mulieres: & hoc fauore dotis. d. l. promittendo. & d. l. si. C. ad velle. voluit hoc in specie decidere: quod prius sub generalitate erat decidit. p. d. l. promittendo. & hoc ad tollendū omnem dubietatem vt clarē probatur ex. d. l. si dubit. iuncta gl. ibi: & sic patet etiā in puncto iuris posse defendi cōmūnem opinionē

26 contra Decium. ¶ Insuper si effemus in terminis in quibus loquitur Decius in d. consilij, videlicet quod statutum disponeret quod nulla mulier possit contrahere sine certa forma res viderēt magis clara quod talis dispositio non cōprehenderet mulierē etiam minorem. xxv. annis puberem. in p. mittentem dotē pro se: quia mulier etiā minor: vt dixi potest se dotare absque curatore, moderate tamen. & hoc fauore dotis. vt. l. i. C. si aduer. dotem. & ibi bona gl. quam doc. sequuntur: & hoc dūmodo nō det in dotem illa bona quæ aliis sine decreto iudicis alienari non possunt vt no. p. gl. ibi: & est textus in l. lex quæ tutores. C. de admitturo. cum ergo dos in hoc inueniat specialiter privilegiata vt. l. etiam p. mulierem minorem constituit possit: ergo statutum generale quod nulla mulier possit contrahere sine certa forma nō cōprehē-

deret causam dotis: etiā secundū restrictionē datā p. Decium ad dictū Saly. in. d. l. si. & ita in isto casu. s. tante dicto statuto prohibente mulierem contrahere, tenet Bal. no. in. d. tracta. dotis in. d. vj. parte in speciali. 4. 8. & expresse Socij. in consilij. lxxx. præfens cōsultatio. iij. volu. vbi ad p. bandum quod mulier prohibita cōtra here ex forma statuti sine Mundualdo, possit se dotare: adducit tres rationes: & inter alias rationes fundat se quod statuta licitorum sicut nō possunt disponere circa matrimonium, ita nō possunt disponere circa dotes: quæ accessorie & consequuntur: idē veniunt ad ipsa matrimonium: vt ibi latē p. cum. vnde redeundo ad salientiam nostrā, videt quod iura authenticoliquentia de excusatione. pnt facit autem hoc si debitor. non cōprehēdat causam dotis prout vult Iason in locis. allegatis, non obstantē impugnatione Decij.

27 ¶ Tamen hoc nō obstantē idem Ias. in. d. l. si cōstante. in princ. in. xj. char. in princ. col. tenet opinionem cōmūnem, quod etiā in dote requiritur excusio. & non obstat illa decisio fundata in dicto Salye. io. d. l. fin. C. de iure do. videlicet quod lex generaliter loquens nō comprehendat causam dotis: quia ante ius authenticoliquentia excusio in tacita & legali hypotheca etiā de iure forum. vt habet p. gl. Bart. in. d. l. Moschis. ff. de iure ff. & ideo etiā in dote in hypotheca tacita introducta per. l. vni. §. vt plenius. C. de rei vx. actio. de iure forum. & codicis requirebatur excusio vt probatur in l. vbi adhuc. C. de iure do. dum dicitur in text. verbum distinctionem legum: quæ verba secundum gl. ibi in ver. qui nō potiora debent intelligi facta discussione bonorum mariti autem quāquam agatur contra extraneos possessores pro dote: & sic ibi est casus quod

in

in dote ante. d. aut. hoc si debitor. requirebat excusio: & p. cōsequēs cessat illa argumentatio quod. d. aut. etiā quod generaliter loquatur nō comprehendat causam dotis: ex quo de illa nō exprimit p. no. p. Salye. in. d. l. si. quod vt dictū est in dispositionem authenticoliquentia in dote ar. inducta excusio: vt p. parat. in. d. l. vbi adhuc. vnde remanet cōclusio quod etiā in dote requiritur excusio: & sic quod ista. ix. fillen. non sit

28 vera. ¶ Decimo, fallit reg. quando in cā ex forma statuti, vel rescripti esset pcedendū sola facti veritate inspecta: quia in huiusmodi casibus nō attenduntur ea quæ sunt de apicibus iuris: vt inquit Bal. in. l. clarū. in. j. colū. C. de aut. prælat. p. l. si fideiusor. §. quædā. & quod ibi no. ff. m. d. a. & excep. excusationis cum respicit ordinē & præposterioritē, dicit de apicibus iuris vt colligitur ex no. p. gl. notabilē in. l. si mancipiū. §. j. in ver. actū esset. ff. de eui. & ibi no. Bal. in suis antiquis additionibus dicit quod quilibet excep. respiciēs ordinē pcedendi dicit

29 ¶ & ex his etiam inferunt doc. quod exceptio excusationis nō competat mercatoribus: cāpioribus, numularijs, & similibus ppter utilitatem publicā: vt est gl. singularis in aut. de fideiusor. in. §. argētariorum qui est. §. penul. & sequuntur Bal. & Saly. in. l. frustra. C. de oō. nu. pecu. & Bal. in. l. si. ad fin. C. de fal. & firmat Ang. de are. in. d. §. item si quis in fraudem in. vj. col. dicens istud nunquā exeat mentem tuam: pro quo etiā facta id quod no. Bar. in. d. l. si fideiusor. §. quædā. & in. l. quintus eo. tit. videlicet quod in curia mercatorū pceditur de bono & æquo: nō artēris apicibus iuris quæ respiciat ordinē vt. f. prius conueniat debitor quā tertius possessor per. d. aut. then. hoc si debitor. & ideo quod in casibus in quibus proceditur sola facti veritate inspecta nō admittat exceptio ex-

cusationis & sic glo. bene probat. ¶ Ipse tñ Ang. de are. p. alia fundamenta sequit opinionem doc. quod in huiusmodi casibus non admittatur excep. excusationis. ¶ Et ex prædictis idē videt posse inferri quod ex forma statuti, vel rescripti in cā debet pcedi summarie de plano & sine strepitu & figura iudicij vt. l. etiā hoc casu non sit necessaria excusio vt firmat Marianus Socij. in cōsi. xxiiij. pri. vol. in vl. col. ¶ Similiter idē videtur dicendum: si sit talis iudex qui debeat procedere secundū æquitatem, vel de bono & æquo: vt per Bal. in. d. l. si mancipium ad idē text. in. l. si fideiusor. §. quædā. ff. m. d. a. iuncta gl. ibi in ver. de apicibus. vbi dum text. dicit quod quando agitur de bona fide non congruit de apicibus iuris disputare glo. supplet quod sola bona fides & veritas est inspicienda. ¶ Et ita in proprijs terminis tenet Aret. in consilij. cxx. vj. in causa dne Antonie. in vltima col. in versi. præterea additio

30 ¶ & ex his etiam inferunt doc. quod exceptio excusationis nō competat mercatoribus: cāpioribus, numularijs, & similibus ppter utilitatem publicā: vt est gl. singularis in aut. de fideiusor. in. §. argētariorum qui est. §. penul. & sequuntur Bal. & Saly. in. l. frustra. C. de oō. nu. pecu. & Bal. in. l. si. ad fin. C. de fal. & firmat Ang. de are. in. d. §. item si quis in fraudem in. vj. col. dicens istud nunquā exeat mentem tuam: pro quo etiā facta id quod no. Bar. in. d. l. si fideiusor. §. quædā. & in. l. quintus eo. tit. videlicet quod in curia mercatorū pceditur de bono & æquo: nō artēris apicibus iuris quæ respiciat ordinē vt. f. prius conueniat debitor quā tertius possessor per. d. aut. then. hoc si debitor. & ideo quod in casibus in quibus proceditur sola facti veritate inspecta nō admittat exceptio ex-

ptio excusio nis possit opponi & admit ti debeat coram arbitro & arbitrator? & Bal.in additionibus Specul.in tit.de arbitro ver.pen.tenet q non:qa coram arbitro non debet seruari ordo iudicij: & exceptio excusio nis est exceptio ordinis:vt dictum est.ā. ¶ Et dictam opinionē Bal.refert Areti.in.d.cōsi.cxxvj.colū.vlti.& Soci.in consi.xxiiij. ad fi.j.vol.in contrarium autē tenet Bald.in l. fi. §. fed & si quis.in.j.colū.in versi. fuit ad me quęsitum.C.commu.delega.& ad illud quod dicebatur q arbitri pōt procedere sine ordine:respondet ipse q illud intelligitur sine ordine arbitratoris sed q ordo excusio nis est ordo partiū, allegat.l.j.C.de appella.& ppter ea vult ipse q si laudū sit latum cōtra tertium possessorem in hypothecaria non facta excusio:ex hoc solo possit peti reditio.¶ Et istud dictum pro singulari refert Alex.dicens alibi non legisse in.d.l. si constante.in prin.in.ij.q. tertie partis principalis:& assignat rationem,videlicet q talis exceptio excusio nis non solū concernit ordinē iuris:fed etiā par tis & illud dictū refert etiā Fely.in.c.ca nonū statuta.vlti.char.super alia clausu la reiecta iuris subtilitate.& Iaso.in re pe.d.l.si constante.in.ij.q. tertie partis principalis refert dictas opi.& non deci dit que sit verior & tenēda.¶ T Ego pu tarē omnibus supradictis casibus nota tis in hac.x.fallētia,& etiam in hoc arti culo de arbitro:esse aduertēdum q ista exceptio excusio nis pōt dupliciter cō siderari:vno modo respectu ordinis iudiciarij vt.f.de ordine iudicij si p̄prius excutiant bona principalis debitoris q̄ possit agi hypothecharia contra tertium possessore:& si iste ordo p̄pōsteretur potest excipi de nullitate processus con tra creditorem agentem per.d.auf.hoc

si debitor:vel quod agēs nō sit audien dus obmissa excusio ne principalis de bitoris.¶ Secūdo modo potest conside rari dicta excusio non habito respectu ad dictū ordinē,& p̄pōsterationem iu dicij sed cōsiderato solo interesse tertij possessoris:quod consistit in hoc vt si de bitor principalis sit soluēdo ipse exigat anteq̄ molestat tertius possessor:& q̄ in hoc possit tertius possessor fe tueri ex ceptione:nō quidem excipiedo de ordine iudicij nō seruato, sed p̄pōsterato:fed solum de suo interesse & in eo fundādo suam exceptionem iuxta l.persequatio ne.C.de pigno.& ibi no.per Bar.& do. & istud est quod voluit Bal.in.d.l.fi. §. fed & si quis.& Alex.in.d.l. si costante.in.d.ij.q. secūde partis.dū dicit q̄ ex ceptio excusio nis nō solū concernit or dinem iudicij, sed etiā ordinem & inter esse partis.¶ Et ideo per p̄dicta. Cor ingeniosē & subtiliter in consi.lv.in.ij. volumi. in litera.s. concludit quōd in causa in qua debet p̄cedi sola facti veri tate inspecta:non potest opponi excep. excusio nis respectu ordinis & p̄pōste rationis iudicij:fed ea nō obstatē poter in simul,& cumulatim agi contra de bitorem & tertij possessore:& in eodē iudicio discuti de bonis vtriusq̄ insi mul: nec obstatit exceptio p̄pōstera tionis & ordinis obmissi,& q̄ ita pro ce dit id quod no.gl.& Bal.in.d.l. si mci piū. §. j. fi. de euictio. q̄ loquunt respec tu excusio nis cōcernētis ordinē que est de apicibus iuris:fed respectu inter esse partis,videlicet q̄ donec debitor sol uēdo non molestat tertius possessor non concernit apices iuris & ordinem: sed æquitatē:& ideo licet respectu ordinis p̄pōstera ti tertius possessor non possit fe tueri:sed creditor possit in eodē pro cessu in simul vtrūq̄. f. debitorē, & tertium

tū possessore conuenire & discutere vel uendo sibi prius de bonis debitoris:ta men quando creditor obmissio penitus debitor vellet solū agere contra tertij possessore:possit tertius possessor se tueri exceptione:q̄ non est æquum:vt do nec debitor sit soluēdo ipse. possit con ueniri:& sic vis est in modo excipiedi. ¶ Nam exceptio quæ respicit ordinem iudicij non debet admitti in casibus.¶ notatis:fed exce. q̄ respicit interesse par tis & æquitatem quæ est vt donec debi tor est soluēdo tertius possessor non molestat,debeat admitti: & ita puto non tenetur:quæ nota in practica & bene

33 considera. ¶ T Vndecimō,fallit d. reg. se cundū aliquos:q̄n agit vt vigore instru menti guarētiati vel alterus instrumē ti publici habenti executionē paratam: quia cū per illud videatur cōstitutū pi gnis p̄terioriū:sicut per sententiā: non videt q̄ debitor poterit postea p̄iugred iare creditor alienadū bona in tertij possessorem per not. in.l. ad diuo Pio. §. j. ff. de re iudi.& per Bar.in eadē.l. §. in venditione.in ver. iure enim guarētię habet per condonato:ideo tunc nō vide tur necessaria excusio secundū Soci.in consi.xxiiij.in fi. pri. vlti. & facit q̄ in pi gnore p̄teriori nō requiritur excusio vt singulariter per Bal.in.l.ij.in.ij.colū. C.de his quæ in frau.credi.& dixi. ā. in. ij. parte. ij. membri. ¶ Ego autem puto hanc fallentiam ita demum procedere: quando in obligatione bonorū facta in huiusmodi instrumento interuenisset traditio rei hypothecata vera, vel ficta: puta per constitutum, vel precarium a lias non puto posse dici fuisse constitu tum pignus p̄teriorium:cū illud de iure non constituitur nisi facta immissione vt. l. non est mirum. §. j. ff. de pigno. act. Alias sine traditione vera vel ficta: non

credere fallentiam posse procedere. ¶ T Duodecima fallentia ad dictam re gulam potest dari vt. f. illa nō procedat, q̄n excusio est impossibilis: puta qa sit p̄scriptū actioni personali:& super sit sola hypothecaria iuxta not. per gl. Bal. & Sal.in.l.ij. C. de iurico.pig. & notata. ā. in. vj. parte. ij. memb. tunc enim cū sit impossibilis excusio sup personali actione cōtra debitorem:ideo ea obmis sa:poterit agi hypothecaria contra tertium possessore:& etiā debitorē, si possi deat bona hypothecata ita colligitur ex not. per Bar. post Dy.in.l. Marcellus.in vlt.col. ff. de hieuf. dū dicit q̄ dispositio aut. p̄sente. C. de hieuf. debet intelli gi nō discusio potest fieri de iure, vel de facto:secus aut si fieri non potest idem tenet Bar.in.l. cūm quis. §. si quis pro reo.vlti.col. ff. de sol. vbi dicit quod d. aut. p̄sente. nō habet locum quādo principalis conueniri nō pōt: idē expref sus vult Bald.in aut. sed hōste.in vlti ma. q. C. de actio. & obl. & ex hoc inferit idem esse q̄ obligatio pignoris esset facta pro naturali obligatione tm:qa tunc discusio personalis obligationis principalis, est impossibilis de iure & ibi idē tenet Salyc.in fi. ¶ Possem etiam plures alias fallentias adducere in quib⁹ non est necessaria excusio: sed qa illę nō spe ctāt ad materiam hypothecariæ: sed ad materiam hieufiorū, de qua in.d. aut. p̄sente. que est diuersa ā terminis non stri tractatus:ideo illas obmitto: subdā tū in materia excusio nis cōmunicabi li etiam hypothecariæ aliquas q̄nes. ¶ T Et primō, quærit q̄n sit opponenda in iudicio ista exceptio excusio nis:& respondet q̄ debet opponi ante litē cō testatā: alias ea nō opposita iudiciū va let & postea opponi non pōt: vt no. Cy. & Bal.in.l. exceptionē. C. de p̄batio. &

ratio est: quia exceptio excusationis est exceptio dilatoria: ut firmat Bart. in l. iij. in ver. quæro quid de exceptione ordinis. ff. de excepti. & exceptio dilatoria de iure debet opponi ante litem contestatam: ut l. ita demum. C. de procura. ¶ Et istam opinionem tenet Barto. in l. prolatam. in prin. C. de fen. & Barto. in d. aut. hoc si debitor. C. de pig. & in l. iij. C. commu. diui. & in d. l. si nācipium. §. j. ff. de euc. & Bal. in l. conuentualia. in. iij. col. C. de epis. & cle. & ita etiā tenet Alex. in consi. lxxiij. in causa appellatoris & c. in. vj. volu. in. j. colu. nu. 1. ¶ ¶ Et adde prædictis. q. q. nō opponitur ista exceptio debet opponi specificè & clarè. l. i. no. Alex. in cōsi. xxix. clarissimè. hoc. & c. nu. 28. vj. vol. ¶ Et ex prædictis etiā notabiliter infert q. talis exceptio excusationis cū sit dilatoria (ut dictum est) si nō fuit opposita in prima instantia non poterit amplius opponi in causa appellatiōis. p. tex. in l. ita demu. C. de procur. q. secundū Bal. & Pau. de ca. ibi est singularis ad hoc, videlicet q. dilatoria q. nō fuit opposita in causa principali ante litē contestatā nō possit amplius opponi in causa appellatiōis dato etiā quod in causa appellatiōis nouū esset lis cōtestata secundū Bal. & Pau. ibi. Et idē no. ibi. Iaf. post Alex. l. iij. notabili. Et ita in specie per dictū fundamentū tenet. Cy. in l. per hanc. ij. q. C. de tempo. ap. & expressè ibi Bal. in. iij. colu. in ver. vel pone exemplū in exceptiōe præposteratiōis & c. clarè Alex. in consi. xxxiij. cōsultus & c. in ver. ij. & c. in. iij. vol. & in cōsi. lxxiij. vj. volu. in. j. colu. & Iaf. in d. l. ita demum. in pen. col. in ver. iij. per istum tex. & c. de materia habetur remissiuè p. Alex. in l. si. in fine

in quibus regulariter requiritur excusio: si de ea excipiat sit dare remediū mota iam lite contra tertiu possessorem pro validitate iudicij? Nam si de ea non exciperetur iudicium valeret: ut s. proxime dictum fuit: & respondet quod dupli remedio potest succurri creditori agenti p. validitate iudicij moti. ¶ Primū est q. p. pendente lite mota contra tertium possessore pariter, & in simul fiat excusio contra principalem debitore: vt per Bal. in l. cū testamento. C. de testame. ma. vbi dicit q. excusio facta p. pendente hypothecaria hōgit actum factum cum ordine: q. declarat retro ante litē cōtestatam, bona debitoris non fuisset solūe doicidē tenet Bal. in l. iij. C. cōmu. diui. & in aut. cōtra rogatus. in fi. C. ad treb. & in l. j. C. si in frau. patro. & in l. j. C. de reo. his que in frau. credi. & Ange. in l. decē. ff. de ver. obli. & in authen. de fideiuf. §. sed neg. & etiā tenet Bart. & alij. in d. aut. hoc si debitor. C. de pign. ¶ Et ratio istius decisionis est: quia ius iu perueniens actori pendente iudicio excusatio de præterito validat iudicium. l. si rē. §. si. & ibi Bar. ff. de pig. actio. & il lum text. ad hoc in specie not. ibi Bald. ¶ Et ita etiam tenet Ange. de are. in l. de actio. §. item si quis in fraudē in. iij. colum. in versi. quois reuoicatoria. idem etiā tenet Alex. in consi. cxliij. vj. fo. p. celsu in fi. vj. vol. & subdit ibi quod si actor esset minor, posset restituī in integrum aduersus non factam excusationem p. l. minor. xxv. annis. ff. de minor. sed quod hoc non est necessarium: idem etiā tenet Arc. in d. cōsi. cxxvj. in causa d. Antoniz. in vlt. colu. ¶ Secundum remediū est: quando debitor in veritate nō esset soluendo: q. si tunc possessor excipiat de excusatione nō facta ante h. cō te. quod agens replicet, tua nō interest:

acc

acc es audiendus in hoc: quia alia bona debitoris non extant & ita offero me in continenter probare. ¶ Ista practica colligitur ex gloss. singulari in l. nisi. ff. de pac. in secunda solutione quæ solutio licet ad illum tex. reprobat. ibi p. Bart. alios tamē Bald. ibi & Ange. & Imol. in l. exitus. ff. acqui. pos. notant illā ad hoc, q. quando re vera non interest excipiētis nō pot. opponi exceptio excusationis & ita refert & sequitur Iaso. in d. l. nisi. quā legit in l. si tibi. §. in his. in fi. eo. rit. ita etiā tenet Ange. de are. in d. §. item si quis in fraudem. in. iij. col. in ver. aduertat tamen & c. dicēs hoc esse perpetuo tenendum mēti. ¶ Tertiū, quæro in materia excusationis, an ad instantiam vnus creditoris & cōtra vnū possessorem sit facta excusio de bonis debitoris, & super ea pronūtiatum per iudicem istud p. sit, vel noceat alij creditoribus, vel possessoribus: & in hoc lac. de are. & Ange. in d. aut. hoc si debitor. C. de pigno. dicunt q. sic. quā cū semel f. ēta sit excusio licet sit vnū factū & vnū iudiciū tamē per dictā sententiā inducitur notoriū quod debitor nō sit soluēdo: vt l. emptorem. ff. de actio. emp. ¶ Cū ergo notū sit debitorē non esse soluēdo: nō est necessaria alia excusio iuxta gloss. & ibi no. in l. decē. ff. de ver. obli. & dixi §. in prima salēria in hac materia excusationis & hāc cōclusionē refert & sequit Ange. de are. in §. itē si quis in fraudē. in fine. iij. col. in versi. quæro, an excusatione facta & c. ¶ Et quāuis Alex. in ap. ad Bal. in d. l. j. C. de his que in frau. credi. referens dictum lac. de are. & Ange. relinquit super hoc cogitandum: eo quod acta facta in vno iudi. non faciant fidem in alio inter alias personas: vt l. cum lite. fi. iud. sol. tamen indubitatē teneanda est decisio lac. de are. & Ange.

¶ Quia quo ad ea, quæ tenent ad præparandum viam alteri ad agendum sententia lata inter alios prædict. etiam alteri, & hīc facit: vt l. j. C. vbr. act. hī. & ibi hoc notat Bal. ad h. & Bal. in l. si qs homicidij. C. de accusa. & in l. j. in fi. C. de adu. diuer. iud. & late vo. Alex. in l. saxe. in. xj. col. in ver. vel dic. & notabitur quando re vera non interest excipiētis in materia excusationis, nō sententia lata super excusatione possit appellari: & Bal. in l. ij. colu. si. ver. si. quid ergo si veniat & c. C. quādo sit. vel prima. post Ni co. de matta. tenet quod a tali sententia non possit appellari: quia cūm posita in frangi probando contrarium nō debet posse appellari p. l. ante. C. quo. app. non reci. quod dicit esse notabile: illud dicitū refert Alex. in d. l. in ap. ad Bart. ff. de appel. recu. ¶ Subdit tamen quod Barto. in l. i. ad diu. Pio. §. in venditione, videtur tenere contrarium & remittit de ad dicta ibi per eū. ¶ Sed ibi Alex. nihil dicit in proprijs terminis. Excusationis de qua nos loquimur: sed tam Bar. quā Alex. ubi disputant, an obmissio ordinis de quo in d. §. in venditione. quia scilicet nō fuit incepta executio a mobitibus: vt ibi disputatur vnter executionē: ibi Bar. dicit quod executio nō erit nulla: sed si pars grauet in hoc potest appellare. ¶ Alex. autē ibi post Imo. & etiā Iaf. tenent contra Bar. videlicet quod executio licet nulla ex obmissiōe ordinis de quo in d. §. in venditione per fundamenta, de quibus ibi per eos. ¶ Tamen præfati doc. nō decidit ibi, an possit appellari vel non: quādo executio non esset ipso iure nulla. ¶ Bal. verō in l. j. in vlt. col. in ver. modo ego q. & c. C. de app. determinat q. si fuit opposita exceptio præposteratiōis & iudex p. nūtiat super ea assumpta causa iuris: puta quia dixit

B iij exce-

ne bonorum adiecta in huiusmodi instrumentis: & hoc si agatur contra debitorem obligatum in dicto instrumento: si secus auté si ageretur cōtra tertium possessorem: ita tenet Bal.in.l.j. .c.com mu. deleg. in .j. col. in vers. & facit ad q. & faciunt quæ late scripti. s. in .iiii. mē. 4.8 bro secundæ partis principalis. ¶ No na in conclu. est q̄ hypothecaria de sui natura datur insoludū contra vnū ex possessoribus bonorum obligatorū: vt. l. res quam ille possidet auocetur ab eo in totum, nisi soluat integrū debitū: quæ quilibet res est insoludū obligata creditorū. l. j. C. si vnus ex plu. hære. cre. vel debi. & nisi totū debitū soluat nulla res obligata liberatur: sed etiā si pars debiti sit soluta: remanet quælibet res insoludū obligata pro residuo. l. quādiu. C. de distrac. pigno. & l. si rem. §. omnis. ff. de pig. acti. & ideo est in electione creditoris habentis plures res obligatas, vnā solā pro vniuerso debito vendere. l. creditoris. ff. de distrac. pig. Intelligi sōtō: vt dixi supra in primo membro sextæ partis & prædicta procedunt nō solū aduersus ipsos debitores & eorū hæredes: sed etiam aduersus tertios 4.9 possessores. ¶ vt est tex. in .l. moschis. in prin. ff. de iure h. & ibi no. gl. & Bar. pōderādo tex. dū dicit possessorē: cōm: nā dictio omnis in singulari numero est distributiuā & attribuit actum cuiuslibet insoludū vt declarat ibi Bar. & Bart. & Imo. in .l. hoc articulo. ff. de hære. insti. & Bar. in .l. h. C. de debi. ciu. lib. xi. 50 ¶ Et ratio istius decisionis est q̄ licet in principali obligatione indefinita tam reali quā personali inducatur obligatio rata. l. reos. §. cum in tabulis. ff. de duo. reis. tñ fecus est in obligatiōe accessoria quia. c. si plures obligati accessorie inde finitū vel collectiue: glibet mero iure

obligatur insoludū: vt in pluribus fideiussoribus: vt. l. inter fideiussores. & l. si cōtendat. & in .l. inter eos. ff. de fideiuss. & cū hypotheca bonorū veniat accessorie ad obligatiōē principalē: vt p̄ Bar. in .l. solutu. §. per liberā. ff. de pig. actio. sequitur q̄ etiā illa cōpetat in insoludū in quibuscūq; bonis obligatis: & ratio ratioq; assignari pōt, videlicet q̄ si in obligatiōe bonorū in qua veniūt præsentia & futura: vt. l. si. C. q̄ res obli. poss. diceamus q̄ quilibet res est obligata p̄ rata: resulfaret icōueniens: q̄ si essent mille res in qualibet res creditor haberet p̄ seq̄ millēsimā partē, q̄ esset absurdū: & ga si essent mille res de p̄sentia: possent de futuro supuenire aliæ mille & sic dimi nueretur hypotheca primarū rerum & creditor esset in incerto: merito ergo ad euitādū talia inconuenientia fuit decisum, q̄ quilibet res hypothecata sit insoludū obligata: & ita declarat & firmat Cor. in consil. cxxxv. supra scripti & c. in si. j. vol. ¶ Prædicta tamē fallunt in hypotheca q̄ cōpetit pro legatis: quia illa cōtra hæredes testatoris non datur insoludū, sed solū pro portionibus hereditarijs ad instar personalis actionis: vt. l. j. in si. & ibi no. Bart. C. cōmu. delega. & Bart. in .l. legatorū in prin. ff. de lega. ij. licet alias cōtra hæredes debitoris hypotheca in bonis defuncti cōpetat insoludū: vt. l. j. & ibi Bar. C. de hære. actio. & l. j. & ibi p̄ doct. C. si vnus ex plu. hære. credi. vel debi. ¶ Decima cōclusio est, q̄ hypotheca cōstituta pro grano, vino, & oleo simpliciter extēdit ad incrementum, seu estimationē, quæ creuit a tempore more: iuxta .l. vinū. ff. si cert. peta. Nā illud incrementū, seu interesse venit pro officii iudicis à tempore more: vt. l. si seruum. §. si. ff. de ver. ob. & no. Bart. in .d. l. vinū. in vlti. colū. in vers. veniamus ad

ad vltimam partem & c. & sicut tale interere q̄ venit officio iudicis ratione rei promissæ propter moram auget obligationem fideiussoris qui simpliciter intercesit: vt no. Barto. in .l. si in vlti. col. in vers. pro declaratione & c. ff. de eo q̄ cer. loco in sua distinctione, in tertio casu: ita & accēda est de hypotheca simpliciter accēda. ga id quod dicitur isto casu in fideiussore, est etiam dicendū in pignore & hypotheca: vt not. Bart. in .l. solutum. §. si in form. ff. de pig. actio. & de materia estimationis quæ creuit propter morā, iuxta terminos .d. l. vnū. vide pulchrū cōsi. Alex. in cōsi. cccx. p̄ 8 deratis his. vj. vol. c. l. sec. autē esset de eo quod creveret ex cōtumacia debitoris, iuxta .l. j. ff. de in litem iur. vbi vide & c. ¶ Aliud autē esset dicendū, si hypotheca taxatiue fuisset cōstituta p̄ grano tantum: quia tūc nō teneretur pro augmento: & hoc modo potō procedere id quod vult Roma. in consil. xvij. in casu propositō: & c. quod prima facie videbatur cōtrariari præmissis: p̄ qua concordia faciūt etiā notata. s. in v. parte pri. mem. num. 13. vbi vide. ¶ ¶ Vndecima conclusio fit q̄ creditor non potest propria autoritate occupare hypothecam sed debet procedere decretum, vel autoritas iudicis, nisi forte immineret suspitio fuge debitoris: vel super hoc esset factū pactū: alias incideret creditor in pœnam: vt est tex. & ibi glo. Bal. & Sain. in .l. pignoris. C. de pignora. actio. & ibi est glo. plenissima de hoc.

¶ Summarium.

1. ¶ Hypothecaria quibus personis cōpetat. & contra quas. & pro quibus rebus.
2. Iuramentū qualiter deferatur in hypothecaria. & creditore in litem iurātē cōdenabitur

debitor, & in quantum. Iuramentum in litem in materia hypothecaria diuersimode consideratur. 4. Agens hypothecaria ex obligatione generali contra tertium possessorem potest vnā rem insoludū eligere. Emens v̄ a debitore vt satisfacciat creditorū si nō satisfacciat tenetur hypothecaria. 6. Hypothecaria cōtra debitorem potest cumulari cū personali, & potest predictum libellū in personali tantum. 7. Hypothecaria datur cōtra tertium possessorem in subsidij ad pretiū vt scripta, vel perempta, q̄n ille possidet ex casu lueratima. Actio hypothecaria datur ad bona sita, extra territorium contractus.

¶ Secundum membrū. viij. partis principalis.

Equitur modō

secundum membrū istius octauæ partis principalis. In qua videndum venit quibus personis, & contra quas psonas, & pro quibus rebus cōpetat actio hypothecaria. ¶ Et primo clarū est q̄ cōpetit t̄ creditorū cui bona sunt hypothecata: vt in .l. de acti. §. itē Seruana. vers. quasi Seruana. itē competit hæredibus creditoris: vt. l. j. C. si vn⁹ ex plu. hære. cred. vel debi. & istis cōpetit hypotheca ria directā. Itē competit celsionario, vel emptori pignoris & hypothecæ iuxta totū titulū. ff. & C. de hæredi. vel acti. v. di. faciūt not. per gl. & Bart. in .l. si pig. ff. fa. cre. p̄ Bar. & Pau. de ca. in .l. i. hæres pecuniam. ff. ad treb. & in .l. Aristo. ff. quæ res pigno. oblig. p̄. Item cōpetit alteri creditorū cui primus creditor obligauit suū nomen debitoris. iuxta .l. i. nomē. C. quæ res pigno. obliga. poss. vel cui pignus pignori dedit iuxta .l. grege. §. cum

§.cū pignori. ff. de pignori. & totū titulum. C. si pign. pign. datū sit. & istis casibus ista hypothecaria est vtilis quæ directo cōpetebat principali; creditor: vt habetur in dictis locis: competit autem ista actio contra principale debitorem: vt. l. persequutiōe. & aurtica hoc si debitor. C. de pignori. Item cōpēt cōtra hāredes debitoris: vt. l. j. & iij. C. si vnus ex pluri. hāre. credi. & debi. item cōtra tertium possessore: q̄a est realis & sequitur fundum vt. l. pignoris. ff. de pigno. & ibi Barto. & l. pignoris. C. eod. tit. & ibi Barto. & Bal. ite contra nomē debitoris obligatū. d. l. nōmē. & ibi Bar. & alij datur autē ad rē pignori datam: & ad omnia quæ comprehenduntur in expressa, seu tacita obligatione: vt apparet ex his quæ dicta sunt. §. in secūda parte principali in. iij. membro vbi posui ea quæ possunt in specie obligari: & in d. ij. parte in. iij. membro vbi posui casus in quibus à lege inducitur tacita hypo. & ex his quæ posui. §. in d. secūda parte in secūdo mēbro vbi posui ea quæ veniant in generali obligatione: in omnibus eorū casibus notatis in dictis locis, & prorebus in illis expressis cōpēt hypothecaria datur etiā ad recuperandā possessionē: à qua cecidit creditor tū in pignore conuēntiali quā pratorio vt. l. iij. C. de prae. pigno. Itē datur etiā pro legatis iuxta. l. j. C. cōmū. deleg. Itē datur etiā si pign², vel hypothecaria esset data ob aliquā turpē causam: q̄a hypothecaria nō fundatur in cōtractū: sed datur ad rem vt tenet gl. in. l. ij. C. de cōd. ob tur. cau. & habetur p Bar. & alios in. l. j. ff. eod. tit. & in. l. i. iur. gentiū. §. si ob maleficiū. ff. de pact. Alios casus ponō infra. ¶ Secūdo in materia dabitur, an si conuentus hypothecaria dolo desit posse restituere rē, an isto casu creditor pos-

sit iurare in litē & cōuentus debeat cōdemnari quātū creditor iurauit: & breuiter respōdetur q̄ sic: vt est text. in. l. si fundus. §. in vndicatione. ff. de pigno. & ibi gl. & Bart. & hoc est verum etiam si creditor in libello petijisset possessore condemnari alternativē vel ad restituēdū dolo vel absoluendū debitum. Nā licet videretur dicendū nō esse locū tū iuramento in litē ex quo petitū est cōdemnari ad soluendū debitum cū tale iuramentū præstet solū, quādo possessor desijt posse restituere rem dolo. vt. l. in actionibus. ff. de in lit. iur. Thē solutio debiti veniat in actionē hypothecaria ex natura obligationis, cū possessor volēs, possit illud soluere. l. mulier. ff. qui pot. in pig. hab. & l. Paulus. §. si. ff. quib. mo. pī. vel hy. sol. l. deo si conuentus non restituitur rem, neq; soluat debitū & deficiat posse restituere ex dolo: poterit creditor ob restitutionē nō factā iurare in litē quātū sua interfit ob rē nō restitūā ita declarat Bar. in. d. §. in vndicatione. & sequitur Saly. dicēs in actione hypothecaria non esse in obligatiōe soluere debitū, sed esse in facultate soluendi: q̄a possessor pōt, si vult illud soluere: sed in obligatiōe esse restitutionē rei hypothecarē. ex prædictis ergo cōcluditur q̄ q̄n res cōuentus hypothecaria dolo desijt posse restituere rē creditor iurat contra eū in litē quanti sua interfit & prædicta militat, q̄n agit contra tertium possessorem. ¶ Sed si agatur hypothecaria cōtra debitore, & ipse dolo desierit posse restituere creditor nō poterit iurare in litē cōtra eū quātū sua interfit: sed solū quātū est creditū suū cū vltimis sibi debitis vt est text. & ibi declarat Bar. in. d. l. si fundus. §. si pluri. ff. de pig. & optimus text. in. l. si inter. §. si. e. vbi ponit ista differentia inter iuramentū in litem

q̄ de-

q̄ desertur creditori cōtra tertium possessore dolo desinētē posse restituere: & illud q̄ desit cōtra debitore: vt scilicet cōtra tertium possessore iuretur quātū interest creditoris: cōtra verò debitore nō iuretur vltra debitum. ¶ Et ratio differentie est: q̄ illud q̄ creditor cōsequitur à tertio possessore vltra suum debitum: tenetur posse restituere debitori per directā pignoratiū: sed istud in debitore cōuento cessat: ideo cōtra eum non debet exigi, nisi quod est debitū. d. l. si inter. §. si. & declarat Barto. in. d. l. si fundus. §. si pluri. & ibi sequitur Salic. & Alex. ¶ In vno tamē casu etiā quādo agit cōtra debitore poterit creditor iurare in litē vltra debitū hypothecariū. videlicet quādo creditor esset etiā creditor chirographarius: nam si creditor cecidit à possessione pignoris, & illa reuerfa sit ad debitore interisset dicti creditoris vltra debitū hypothecarium pignus sibi restituit vt possit illud retinere p credito chirographario iuxta. l. vni. C. si ob chirogra. pecu. & ideo isto casu cōtra debitore quī dolo desijt posse restituere: possit creditor iurare in litem quātū sua interest, respectu debiti chirographarij & sic vltra debitū hypothecariū ita declarat Bart. in. d. l. si inter. §. si. & ibi etiā Saly. ¶ Tertiū in materia est etiā notādū, q̄ creditor habēs generalē hypothecā in omnibus bonis debitoris: pōt eligere vnā rē ex pluribus agendo hypothecaria cōtra tertium possessore cū omnia bona sint in solidū obligata: vt sæpius dictū est. §. & habetur p Bart. in. l. moschis. ff. de iure hf. cū cōcordātijs de §. quib² ibi p Alex. ¶ Quartū notādū est quōd dicta actio hypothecaria com- petit etiam contra emptorem qui rem hypothecam emit à debitore, vt satisfaceret de pretio creditori: nam si

postea non satisfaciatur conueniri potest hypothecaria à creditore: vt est text. in. l. distra ctis. iuncta autē. sequenti. C. de pig. & ibi hoc nor. Bald. ¶ Quintū, adde in materia q̄ creditor agens contra debitorem potest cumulare actionē personalem & hypothecariā quādo debitor possidet. l. persequutiōe. & ibi Bar. & doc. C. de pig. & eodem modo quando ageret cōtra fideiussores possidentem pignus: vt per gl. in autē. hoc si debitor. C. de pi. & ibi Bar. quā legit cum l. persequutiōe præcedenti. in. ij. colū. in versu. vltimus quero. ¶ Et prædicta procedunt, etiam si libellus esset productus in personali actione duotaxat: nam opposita exceptione præscriptionis. xxx. annorū creditor poterit cumulare hypothecariam: quia ex ista cumulatione nō læditur reus debitor: & ideo cumulari potest: vt colligitur ex gl. in. l. nemo ex his. ff. de re. iur. arg. l. p. ff. quæ res pig. obli. pos. & quia ibi duo ppter vnū ibi vnū tātū. l. qui libertatis causam. §. seruus. ff. de cunctio. merito hic fingitur vna petitio & nō plures ita not. Bald. in rep. l. ædita in materia cumulationis in v. q. & adde Bal. in aut. cōtra rogatus. C. ad treb. & q̄ cumulari possint personalis & hypothecaria cōtra debitore. ¶ Est text. in aut. de fideiul. §. sed neq; colla. pri. & no. gl. in. d. l. nemo ex his. ad ff. ¶ Sexto, dicta actio hypothecaria dā cōtra veditore rei hypothecarē præcedentē causam lucretiā in subsidiū quā res hypothecata esset præscripta, vel pempta ad pretiū illius vt p gl. Bar. Saly. & alios in. l. j. ff. de dist. pig. & latē dixi. §. in v. parte pri. memb. & in. iij. memb. secundæ parit. ¶ Septimo, dicta actio hypothecaria dā etiā ad bona sita extra locū cōtractus vt est gl. no. in aut. vt omnes obedi. in prouia. §. hæc confide-

rantes

- rantes in glo.in ver.hypotheca.colla.vj. 12 Actio realis vel personalis in rem scripta cō-
satis et sic debitor fortitur forū in loco con-
tractus, etiā quoad bona existētia extra
illū locū: quādo agitur hypothecaria ita
dicit ibi gl. & illam valde notat. & dicit
tenendā mētī Bald.in. l.ij. in fi. C. manda.
¶ Plures alij casus in hac parte pos-
sent cumulari contra personas & res, in
quibus datur hypothecaria: sed omnes
sunt relati. s̄. in illis locis: ne igitur idē
s̄. apus repetatur his paucis ero con-
tentus.

✻ Summarium. ✻

- 1 Actio dotis non oritur constante ma-
trimonio, nisi in casu emergentis inopia ma-
riti.
2 Actio hypothecaria in cō. actū emptionis pro
evictione non oritur, nisi secus: evictione.
3 Hypothecaria in legato conditionali, vel in
diem non oritur, nisi purificata conditione.
Idem in quacūq; obligatione.
4 Hypothecaria in fideicommissō r̄. universali
facta restitutione verbali adhuc competit: fa-
cta autem restitutione reali non.
5 Hypothecaria in contractibus puris oritur à
die obligationis contracte.
6 Probanda quando agitur hypothecaria con-
tra debitorem.
7 Agens hypothecaria contra heredem debito-
rius cuius bona defunctus obligavit, quid pro-
bare debeat.
8 Agens hypothecaria contra tertium possessō
rem que probare debeat.
9 Dispositio. l. apud C. esum. §. de auctoris. §. de
doli exceptione, quo casu procedat.
10 Emens non dicitur hypothecariam rem quam emit
esse venditoris: nec hoc tenetur confiteri si con-
venitur.
11 Creditor agens hypothecaria contra tertium
possessorem nō habentem causam à debitore,
quid probare debeat.

Sequitur tertium membrū istius octavae partis principalis: in qua vidēdū est primò quōriatur actio hypothecaria. Secūdo quō sint probāda ad obtinēdū in ea. Tertio de mō libellā dicitur illā & circa Salavianū interdi-
ctū & c. ¶ Primò itaq; notāndū est, quod actio de dote cōpetēs ad omnes restitutionō: nō orit̄ cōstante matrimonio. sed demū eo soluto: nisi in casu inopiae mariti, vel alterius obligati ad restitutionem dotis ita latē disputādo concludit Alex. dicens hanc esse cōmūne opi. in. l. si consistat. §. j. in duabus vltimis cō. ff. fo. ma. & ratio est: quia mulier dicit creditrix pro dote cōditionaliter, videlicet si matrimonio solvatur morte mariti: ut ibi habetur: & ideo p̄dente conditione nō orit̄ actio. l. cedere diē. ff. de ver. sign. ¶ Ita et̄ firmat Alex. in consi. cvj. vij. & opportune. in prim. co. in. v. vol. Oriē ergo actio de dote ipsi vxori statim fo. ma. morte viri: nō expectato lapsu anni: quod indulget̄ marito & eius heredibus ad restitutionem dote; miserationis causa: iuxta. l. vni. §. exctio. C. de rei vxor. acti. q̄. iste annus nō inest actioni, vel obligationi: sed datur miserationis causa: ideo nō impedit̄ nativitate actionis. ¶ Et probatur istud: quia solu. matrim. statim incipit currere p̄ scriptio contra actionem de dote: ut. l. in rebus. §. fi. C. de iure do. q̄. utiq; nō esset si tūc actio orta non esset. l. cum notisimi. C. de p̄scr. xxx. an. q̄. nō valenti agere non dicit̄ p̄ scrip. l. j. in fi. C. de anna. exce. ¶ Et sic actio de dote non oritur nisi demum fo. matr. ut dictum est: ita & dicendum est in actione hypothecaria quae oritur ex expressa, vel tacita hypotheca pro dote: quae actio hypothecaria à principio non nascitur: nisi prius nata

participali obligatione personalis cui ipsa accedit ut per Bar. in. l. fideiusor obligari. in prin. ff. de fideius. & istud firmat Bal. nouel. in tractatu dotis in. x. parte principali. in. xvj. & vl. limi. ¶ Vbi tamē declarando dicit, quod licet hypothecaria pro dote nō oriatur cū actione persona li, nisi demū sol. mat. Tamen q̄ ex tunc retrotrahitur ad tempus contracti matrimonij: quia dicta obligatio dotis restituendae cōtrahitur sub quadā cōditione, videlicet si matrimoniu solvatur: quod cōditio cū sit casualis retrotrahi debet, p̄ ut est regulare in contractibus, quod cōditio purificata retrotrahatur ad diē contractus: ut. l. potior. & l. qui balneū. ff. q̄. po. in pi. hab. vt ibi per eū, & s̄. p̄cipue dictū fuit. s̄. ¶ Similiter dicendum est in actione evictionis: quia etiā illa nō nascitur ante sequutum evictionem. l. habere licere. ff. de evictio. & l. qui rem. C. eo. ti. & similiter hypothecaria pro evictione tunc demum nascitur per rationem. s̄. adductam in proximo p̄cedenti articulo: & ita no. Alex. in. d. consil. cvj. in pri. col. v. vo. ¶ Idem etiam dicendum est in legato cōditionali, vel in diē: q̄ ante purificatā conditionem vel diem non oritur actio in rem, nec hypothecaria pro dicto legato. ita not. Bal. in. l. in. ij. co. in ver. q̄. rō nūquid ante diē certam & c. C. cōmū. deleg. ¶ Et idē dicendum est in quacūque alia obligatione non conditionali, vel in diem vt. l. fi. non oriatur hypothecaria, nisi demum purificata cōditione, vel diē vt est tex. & ibi gl. Bar. & alij in. l. grege. §. pen. ff. de pigno. Si tamen egisset creditor pendente conditione, & propterea succubisset: si postea purificetur cōditio iterū agere poterit nec ei obstat exceptio rei iudicatæ: vt ibidem est tex. & vult glo. ibi in verō agere. ¶ Sed dabitur, au in fi-
dicō

¶ Tertium membrum. vij. partis principalis.

Sequi

poterit reficere quaestione domini: sicut nō possit ipse debitor defunctus: quasi modo detegeretur medicū defuncti. & ideo isto casu sufficit probare possessionem defuncti tempore contracte obligationis, & de praesenti possessionem haeredis deducendo & allegando etiam eius dominium: vt. s. in praecedenti conclusione dictum est in principali debitore, vt de hoc est text. in d. l. rem alienam. in fin. & ibi per doct. ff. de pigno. actio. ¶ Similiter idem dictum esset, si defunctus fecisset dictam obligationem & contractum nomine haeredis & promississet de rato p̄ eo: tūc esum teneretur haeres habere ratum dictum contractum & sufficeret eadem probatio de qua. s. Ita no. Pau. de ca. in l. solutu. §. solutu. in prin. & in d. l. rem alienam. in ij. col. in versic. ex secūda pte. ff. de pigno. act. ¶ Sed si extra istos duos casus defunctus obligasset rē quae non erat sua: sed erat illius qui postea fuit suus haeres, an tūc recōualect pignus vt competat hypothecaria. habetur per glo. in d. l. rem alienam. & ibi Saly. ponentem plenam distinctionem in ij. col. & late posuit. s. in ij. parte principalis in ij. memb. no. 55. vbi vide. ¶ Tertio cōclusio est, qd̄ quando agitur hypothecaria contra tertium possessorem seu aliū singularem successorem habentem causam in pignore seu hypotheca in principali debitore, q̄ secūdu magis verā opi. tenetur creditor pbare de dominio directo vtili vel quasi debitoris. Et hoc si velle successor praetēdat causam lucrativam sine onerosam: sine nullam causam. Itam opi. tenet Barto. in d. l. rem alienam in ij. col. ff. de pig. ac. ¶ Reprobata opi. Cy. in l. cum res. C. si alien. res pigno. da. sit. quam ibi Barto. sequitur fuit: secūdu quā opi. distinguebat inter

causam lucrativā, & causam onerosam. Nā in lucrativa dicebat sufficere probationem quae sufficit contra debitore principale: vt dictū fuit. s. in ij. conclusione. in onerosa autem dicebat requiri probationem domini vel quasi. arg. l. apud celsum. §. de auctoris. ff. de doli except. vbi habetur qd̄ dolus auctoris obstat singulari successori quī vult vit accessione sui auctoris. ¶ Ad quod respōdet Bar. in d. l. rem alienā. q̄ dīpo fito. d. §. de auctoris. habet locum quādo successor singularis agit: tunc enim dolus auctoris obstat singulari successori: & habet locū d. §. de auctoris. Nō aut̄ habet locū qn̄ successor possidet & cōvenit in iudicio: quia tunc ei indistinctū non nocet dolus auctoris vt. l. an vitii. ff. de diner. & tēp. praerip. & no. in l. ij. §. ij. ff. de doli except. vñ cū in terminis nostris tertius possessor possidet & conveniatur hypothecaria: non autem agat: nō debet ei nocere dolus auctoris. ita not. Bar. in d. l. rem alienā. ¶ Salye, verū in d. l. cū res. & in d. l. rem alienā op̄ probat opi. Bar. inquantū Bart. reprobat distinctionem Cy. inter causam lucrativam & causam onerosam. ¶ Sed inquantū Bar. conclusit qd̄ in distindū creditor agens hypothecaria contra tertium possessore habentē vel non habentem cām a debitore tenetur pbare de dño debitoris: ipse Saly. tenet contrarium, & in hoc ipse dicit qd̄ sufficit probare cōtra tertium possessore non habentē causam a debitore: q̄ debitor bona fide possederit: abq̄: eo qd̄ de alio illius titulo p̄betur: & movetur Salye. quia ex quo cōstat iudici q̄ tertius possessor directam rem accepit a debitore vt propriam debitoris: sicut debitor excipiendo quod res non fuit sua, repellit replicatione doli p̄pter mendaciū. d. l. si inter.

ter. §. ij. ita debet repelli tert? possessor qui dictā rem accepit vt propria debitoris: & istud corroborat Salye. pluribus aliis rationibus p̄suasivis cōcludēdo qd̄ possessor habēs titulu a debitore videt̄ lateri debitorem esse dominum. ¶ Sed istis nō obstantibus opinionem Bar. in d. l. rem alienā. tenet Ang. de are. insti. de actio. in §. itē seruiana. & dicit illam in practica observari praeterquā in casu quī apparetur debitore alienasse in tertiu possessore cū precipitatio fraudis in dāno creditoris secūdam Bal. in rub. C. quae in fraud. credi. Et movet Areti. ad hoc tenēdu: quia creditor praetendit ratū modo ius in re, videlicet hypothecam quae nō tribuit titulu habile ad acquisitionē domini vel ad vocationē: sed ex ea pōt solū consequi possessionē vt. l. si cū vēditor. in prin. ff. de evictio. ¶ Tertius aut̄ possessor q̄ emit bona fide habet titulu & possessionē de presentie: ergo tāquā habēs pinguiora iura debet obtinere sicut in simili dicit in petitione hereditatis quae nō dat cōtra titulu possidētē. vt. l. ij. & ij. C. de peti. haeredit. & facit illud q̄ habet in l. siue aut. §. si duob. ff. de publicia. Nec obstat secūdo Aret. q̄ praesens possessor q̄ habet cām a debitore nō possit dicere rē non fuisse debitoris: quia rīdet q̄ possessor cōventus istud nō negat nec affirmat sed simpliciter dicit habere titulu a debitore vt in simili no. Bar. in publiciana in l. p̄ponius. ¶ §. si iustus. ff. de acqui. in p. ¶ Dictam etiam opi. Bart. in d. l. rem alienā. tenet Ange. in l. ij. ff. de publicia. super glo. in ver. a non domino. vbi ex no. ibi per glo. colligit quod emptor nō censetur cōfiteri rem esse venditoris: & ideo subdit quod res est emptor conveniatur hypothecaria super re emptā a creditore venditoris poterit negare rem fuisse illius vē

ditoris nō obstante quod ab eo habeat causam, & dicit se hoc de facto pluries practicasse: & istam opi. ex fundamento Ang. tenet etiā Alex. in consi. cxv. vīso processu in vj. vol. in fi. vbi etiā dicit qd̄ Salye. qui tenuit in d. l. cum res. qd̄ habens titulu vel causam ab aliquo censetur lateri illū esse dñm fuit decept? quia eius fundamentū non probat iure: sed imo cōtrarium est de iure per. d. gl. in d. l. i. & ibi per Ang. ¶ Idem etiā firmat Alex. in consi. xliij. vīsis & ponderata in ij. col. in versic. praeterea ad pbādū locationē & c. iij. vol. & in consi. clxxxv. in causa appellationis & c. ij. col. versic. nec etiā dictus. v. vol. vera ergo videtur conclusio, qd̄ licet qs̄ habeat causam ab aliquo: si cōveniat actione reali: possit negare illum a quo causam habuit nō fuisse dñm: sed in casu cōtrario vide licet an ille a quo ego cām habeo, possit negare cōtra me fuisse dñm: dicendum est. q̄ nō vt tenent Bar. Bal. & alij in d. l. cum res. C. de probat. & Alex. in l. cōmodare. in fi. apostille magnae. ff. cōmo. & in l. si alienā. post Bar. ibi & alios. ff. sol. ma. in pri. col. ¶ Ratio autem differētiae inter primū & secūdu casum est: quia in primo casu quī ille qui habet cām ab alio, negat eum a quo causam habet fuisse dñm, nō allegat suam turpitudinem, nec de mādacio cōvincitur. In secundo autem casu quando ille a quo ego habeo causam, negat se fuisse dñm, debet suam turpitudinē & mendaciū. ita dicit Alex. in d. l. si alienā. ¶ Et istā puto esse veram cōclusionem in hoc articulo & tenēdam: & p̄ eam apparet qd̄ quaedam distinctio quam ponit Pau. de cast. in d. l. cum res. in vlt. col. in ver. no. istā glo. C. de probat. inquantū dicit qd̄ si tertius possessor habēs causam ab alio cōveniat ab alio aut ipse agat con-

era aliū non prohibet negare illū à quo
causam habet fuisse dñm & hoc modo
procedat no. per glo. in. d. l. cū res. sed si
ille q. habet causam ab vno agat contra
illū, vel ab eo conueniat: tūc adiuuicem
non possunt referre quæstionē dñij: nō
est vera: q. a vt dictū est, faciēda est dis-
cretia, an ille à quo q. habet causam, ne-
get se esse dñm & nō possit, q. allegaret
suā turpitudine: an vero ille q. cām ha-
bet, ab alio neget illū fuisse dñm: & pos-
sit: q. ex hoc nullā turpitudine allegat:
& hoc siue iniucē agant vel cōueniant:
siue cōtra alios agant vel conueniant ab
alijsnā semper eadē ratio militat & ita
si rē aduerfat, tenet gl. in. d. l. cū res.
in. gl. in. versū in vacua. ¶ Similiter p. ista
tollitur quædā modificatio quam idem
Paul. de cast. in. d. l. rem alienā, dabat
ad dēcisionē Bar. ibi videlicet q. decisio
Bar. pcedat qñ tertius possessor nō alle-
garet se habere cām à debitore: quia ex
quo ipse hoc non allegat, non pōt etiam
allegari per creditore: sed si tertius pos-
sessor allegaret se habere titulū à debi-
tore: tunc nō procedat opi. Bar. quasi vi
deatur tūc fatari rem fuisse in bonis de-
bitoris: quia ista modificatio Paul. est
verbalis potius q̄ realis: quia eadē ratio
est, siue titulus habit⁹ à debitore pro-
betur per creditore siue alleget per ip-
sum possessore. ¶ Et propterea tenenda
est conclusio illa supra firmata tanq̄ ve-
rior & cōmuni⁹ q. possessor cōuenit
hypothecaria à creditore: etiā quod ha-
beat titulū vel causam à debitore possit
negare debitore fuisse dominū: q. a ne-
gando hoc non allegat suā turpitudine: &
ideo creditor agens debet docere de
dñio vel quasi sui debitoris: aliā obtri-
nere non pōt: sed si causa agerēt cō-
debitore qui causam & titulū alteri cōfec-
sit: siue debitor agat siue cōueniatur, &

siue iudiciū sit inter ipm & illū cui ca-
sam dedit siue sit inter alios: non pote-
rit ille qui causam vel titulū dedit, alie-
ri negare se fuisse dñm illius rei: q. hoc
negatio allegaret suā turpitudine iux-
ta conclusionē Alex. in. d. l. si alienā, &
alia supra allegata. ¶ Quarta conclusio
est quæ rē dñij clara ex dictis in pze-
cedenti conclusionē: quod creditor hypo-
thecaria agens contra tertium posses-
sorem nō habentē causam à debitore
debet probare de dñio directo vtili vel
quasi sui debitoris in re ad quā agit: &
in hoc cōcordant Cy. Bart. & Sal. cōiter
alij in. d. l. cū res. C. si alie. res. p. di. sit.
& in. d. l. rem alienā. C. de pig. act. & ratio
istius conclusionis est: q. hypotheca-
ria non confert titulū habile ad domini-
ij acquisitionē nec ad vīca. sed solū ad
obtinēdā possessionē: vt l. si cū veditor.
in. prin. ff. de euc. & ideo agēs hypothe-
caria de bet fundare suā intētionē in ti-
tulo & iure sui debitoris: & illud pbare
quod ipse debitor teneret pbare, si vel-
let obtinere cōtra talē possessore, vt est
tex. & ibi no. per gl. & doc. in. l. si ab eo.
ff. de pigno. & ita etiā firmat Ange. de
are. in. d. §. itē seruiana. i. iij. col. in. ver.
quarto casu principali & c. ¶ Sed circa
duas præcedentes conclusiones potest
dubitari: quid si ex aliqua legerēt quod
in hypothecaria sufficeret pbare quod
possessor haberet titulū seu causam à
debitore (vt est Florentiæ vbi statutum
ita disponit) an in tali statuto cōprehē-
datur nō solū ille q. habet titulū p̄rie
ab ipso debitore: sed etiā ille qui impro-
prie & fidei ab eo titulū seu causam ha-
beret: vt i eo q. nullus est in tenentā aucto-
re p̄greore in bonis dicti debitoris, vel q.
ex secūdo decreto iudicis illa bona in so-
lutum habuit iuxta l. nō est mirū. ff. de
pig. act. vbi habetur de tenentario ex pri-
mo

mo decreto & l. j. C. si i causam iudi. pi.
cap. sic. & l. si ob causam. C. de euc. vbi
habetur de secūdo decreto: & in dictis
locis dicit quod factū iudicis reputatur
factū partis. ¶ Et breuiter dicendum est
quod nō: q. adeptus possessionē ex pri-
mo vel secūdo decreto iudicis, fidei &
improprie dicit habere causam à debito-
re: vt habet in dictis iuribus: no. Bar.
in. l. elegate. in. prin. in ver. ad tertio op-
pono & c. ff. de pigno. ac. vnde cū statutū
loquat de habēte causam vel titulū à
debitore & loquat p̄ter ius cōe. debet
intelligi de eo q. p̄rie & verē habet cau-
sam à debitore: non aut de eo q. fidei &
improprie per tex. iuncta glo. in. l. iij. §.
hæc verba. & ibi no. Bar. & Pan. de cas.
ff. de ne. ge. & tātō magis cū aduerfa sit
ratio qñ quis acquirit titulū vel causam
ab ipso debitore q̄ quādo acquirit me-
diante iudice & eius decreto p̄ not. in. l.
iuste possidet. ff. de acquir. pos. ¶ Vnde
statū dicitur de rebus statutū loquēs
in casu vero nō debet trahi ad causam si-
cut iuxta no. in. l. gall. §. & quid si tan-
tū ff. de libe. & pos. & ita vidi obseruari
in practica, & puto tenēdū. ¶ P̄t etiā
dubitari in dicto statuto, an locū qñ pos-
sessor q. cōuenitur hypothecaria nō ha-
bet cām à debitore immediatē, sed me-
diatē: q. a. f. emit ab alio qui emit ab ipso
debitore: & puto dicendū q. sic: q. a. pro-
bationes quæ sufficere cōtra primū
emptore vident etiā sufficere cōtra se-
cūdū iuxta no. per Bar. in. l. si superat.
in. ff. de pigno. & in. l. sepe. in. ff. de
rei iud. & in. l. si mater. §. ff. de excep.
rei iud. & in omnib⁹ dictis locis p. Alex.
& no. quasi in proprijs terminis Sozi. in
cons. lxxxix. in causa agita pri. volu in
ver. si ergo satis est & c. ¶ Probatur etiā
quia quando sumus in actione reali vel
personali in rem scripta us agēdi quod

competebat contra auctorem competit⁹
etiam contra ius singulare successo-
rem, vt tenet Bar. in. l. si tertio. §. si quis
prius in ver. secūdo quæro vtrum ius
agēdi. ff. de aqua plu. arcē. ¶ Vnde illud
ius quod competit creditorī contra
primū emptorem competere etiā debet
contra cū qui emit ab illo: & ita puto te-
nendū & obseruari vidi in practica & c.
& ita expressē loquitur dictum statutū
Florentinū, videlicet de habēte causam
à debitore vgl. eius successore vntersali
vel singulari vnde cessat omnis disputa-
tio & c. ¶ Quinta conclusio est, q. qñ
debitor à principio obligatur simpliciter
rem quæ non erat sua: sed erat alte-
rius cuius postea ipse debitor fuit effe-
ctus hæres illa obligatio & hypotheca
ex hoc quod debitor effectus fuit hères
domini illius rei recoualuit: & hoc casus
dabitur creditorī vtilis hypothecaria,
non directā: q. a directā competit quādo
à principio pigno. potuit cōstitui & va-
luit: vtilis autē competit quādo à prin-
cipio hypotheca non valuit: q. a data in
re alienā, sed ex superuenienti dominij
ipsi debitori fuit cōfirmata: licet tūc
verba non seruantiūt: ex mēte legis da-
tur: & de his habetur in tex. iunctis gl.
in. d. l. rem alienā. ff. de pigno. actione.
¶ Et prædicta procedunt quando sim-
pliciter superuenit dominij ipsi debito-
ri: sed si debitor post superuenientiam
dominij declarat expressē q. hypothe-
ca ex nunc valeret vel illam expressē ra-
tificaret tunc competeret directā p̄ter
expressione verborū ita declarat Paul.
de ca. in. d. l. rem alienā in. ij. col. in. ver.
& c. sequēdo igitur ordinē glo. ¶ Item in-
tellige istam conclusionem, qñ tempore
hypothecæ constitutæ nullum ius cōpe-
tebat debitori in d. re. specialiter obliga-
ta. Nam si à principio debitori in dicta

re vel ad dictā rem cōpetisset aliquid ius: puta quia emerat illam: sed nōdum fuerat sibi tradita: tunc obligādo illam cēseretur obligasse actionē personale sibi contra venditorē cōpetentē: & obligatio dictāe actionis valeret à principio & si postea virtute dictāe actionis sibi tradat res extinguet obligatio dictāe actionis personalis, sicut extinguitur ipsa actio per traditionē: & ipsum dominium superueniens ipsi debitori ex causa de preterito, orta etiā ante pignorationem confirmabit hypothecā etiā quoad directā hypothecariā. *tex. est. & ibi not. in l. j. in prin. ff. de pigno. & in l. iij. §. cū ex causi. ff. q. po. in pig. hab. & optimē declarat Pau. de cast. in d. l. rem alienā. in ij. col. in ver. nunc circa istum passum.*

¶ Et idē dicendū est si tēpore obligationis debitor nullū ius habuisset in dicta re nec ad rem: sed obligauit eā non purē: sed sub cōditione, si sua vel cū sua erit. Nā licet à principio obligatio non valuerit sed fuerit in suspensio: tamē purificata postea cōditione: quā res effecta sit debitoris: valet obligatio vsq; à principio etiā quoad directā hypothecariā: nā debitor verbis expressis voluit obligare adueniente cōditione, vt est *tex. in l. si fund. §. aliena res. ff. de pig. Secus autē si obligasset purē re: quæ erat aliena: nā tunc voluit obligationē valere à principio: & quā tūc valere non potuit etiā quod postea superuenit dominii de rigore ipsā hypotheca reconuale scere non pōt obstante regula canoniana. vt. l. cetera. §. j. ff. de le. j. sed de equitate dat vtilis. d. l. rem alienā. in cōditione illi autē obligatiōe. videlicet si sua erit cessante impedimēto, valet quōd res, effecta sua valet etiā de rigore vt. l. pe. & si. ff. de reg. canonica. ideo datur directā.*

¶ Similiter idē dicendū est in obli-

gatione generali omnium bonorum: quā si debitor post talem obligationē acquirat bonū in illis etiam valet hypotheca quoad directam hypothecariā: quia in illis censetur contracta obligatio sub eadē cōditione, videlicet si sua erit ita in telligitur. d. l. j. in prin. ff. de pigno. & ita optimē declarat Pau. de cast. in d. l. rem alienam. in ij. col. in versic. idem si non habeo ius in re nec ad rem &c. ¶ Habet ergo ex premissis, quā in terminis. d. l. re alienam. creditor directā hypothecariā competat, & quando vtilis. Cuius autē effectus sit ista discussio, videlicet an cōpetat directā vel vtilis videbis infra dū tractabit de libello hypothecarij. ¶ Se xta cōclusio est quod si debitor tēpore obligationis nullum aliud ius habebat in re hypothecata: nisi solam possessionem: non possit creditor per hypothecariam auocare possessionem sibi per debitorem obligatam à tertio possessore ad quē dicta res deuenit post obligationē cōtractā, & ratio est: quia hypotheca extinguitur preemptione rei hypothecate: puta si seruus obligatus moriatur: sed dicta possessio quæ erat penes debitorem tempore obligationis: statim cum per eum fuit amissa & per alium occupata extincta fuit: & nouus possessor nō dicitur habere illam possessionē quā prius habuit debitor, sed nouam & diuersam ab illa: licet fecus sit in dominio, vt latē per laf. in l. j. §. per procuratorem. ff. de acquir. posses. Imo si debitor de nouo inciperet possidere etiā in eo noua possessio diceretur: vt. l. si is qui pro emptore. §. pe. ff. de vf. cap. merito nouus possessor non potest conueniri hypothecaria pro possessione seu iure possideat: quod debitor obligauit. ita solemniter determinat Bar. in d. l. rem alienam. in ij. col. in ver. sed cōtra hoc oppono &c.

Et cum

Et cum eo transit ibi Salyc. in v. q. & idem Salyc. in d. l. cū res. in fi. C. si alie. res pigno. da. fit. & ita etiam ante eos tenuit Cy. vt ipsi referunt. & firmat & cōprobant Ang. de areti. in l. ita. de act. in. §. item seruana. in penul. colum. in glo. in ver. appellatione &c. ¶ Prædicta tamen intellige: nisi res in qua possessio fuit obligata creditorī translata fuisset inter eum per debitorem ex contractu commodati, locati, vel simili: quia ex huiusmodi contractibus transferuntur in recipientes quæ possessione detentatio: & dicuntur potius esse in possessione quā possident: vt. l. iij. in fi. ff. de acquir. poss. & contra eos agi potest per dominum actione in rem: vt. l. officium. ff. de rei ven. & l. si ven. tri. §. pen. ff. de priui. credi. Sicut ergo possunt conueniri actione in rem ita dicendum est eos posse cōueniri hypothecaria pro illo iure possessionis ad similitudinem actionis in rem. Et tales detentatores transferent in creditorem agentem hypothecaria quātū in eis est. illā detentationem sicut dicimus in rei vendicatione. d. l. officium. cum enim tales potuerint per debitorem cōueniri actione in rem ad dictam detentationem. d. l. officium. illa actio de futuro cōpetit debitor fuit obligata per ipsum in generali obligatione bonorū. & ideo illa potest intentari vtiliter per creditore. iuxta l. nomen. C. quæ res pig. obli. pos. ita declarant Bart. & Sa. in d. l. rem alienā. in vers. §. allegatis. & sequitur etiā Sal. in d. l. nomen. Et faciūt notata per eundem Saly. in d. l. nomen. in vlti. q. Et ita firmat Alex. in cons. cxij. vifo quodam

8 &c. vj. vlt. num. §. ¶ Et licet vt dictum est, quando fuit obligata sola possessio, & illa fuit amissa per debitorem non possit agi hypothecaria contra tertium possessorem extra casus proximē nota-

tos: tamen bene poterit auocari per creditorem vtili interdicto quod directo competit debitori. iuxta d. l. nomen. Nā cum debitor priuatus fuit à tertio sua possessione, incipit cōpetere interdictionem possessorem directū. & illud tempore obligationis fuit obligatum in generali obligatione bonorū: merito creditori illud vtiliter intendere poterit. d. l. nomen. sed non hypothecariam. ita sub iūgit Bar. in d. l. rem alienam. in ij. col. in ver. itē oppono contra prædicta. quæ omnia bene nota vt effugias. ¶ Quia uocatio potius est & scias bene per fructicare. ¶ 7 Septima cōclusio est, quod dicta. §. in præcedentibus cōclusionibus procedunt quoad actionem hypothecariā, sed in vtili saluiano interdicto quod est possessoriū & cōpetit cuiuslibet creditorī hypothecario: vt declarat Bar. in l. j. ff. & C. de fal. interd. & competit. etiam contra extraneos possessores: vt. d. l. j. §. j. ibi extraneos possessores. ff. de fal. inter. vt dixi. §. in ista. viij. parte nn. §. & c. sufficit agēti ex eo ad obtinendum victoriam probare possessionē debitoris de preterito vide licet tēpore obligatiōis vel postea & possessionem cōueniēti de præsentī nā sicut si debitor amississet suā possessionē potuisset eam auocare à tertio possessore aliquo directo interdicto: sic etiā creditor illius quod habet obligata omnia bona & iura debitoris poterit dictā possessionem vtili interdicto saluiano auocare à tertio possessore. Et sicut debitor in directo interdicto obtinuisse victoriam probando de sua antiquiori possessione: illa debet obtinere eius creditor in vtili saluiano interdicto. ita declarat. Bar. in d. l. rem alienam. l. ij. colum. in versic. itē oppono contra prædicta. Et cum Bart. fructū ibi Paul. de cast. & Salyc. & Sal. in l. cū res. in vlt. col. in versic. quæro nūc

C iij tertio

tertio &c. C. si alie. res pig. da. sit. & Ange. de aret. in d. §. ite seruiana. in versic. & aduersa secundū Bar. in d. l. rem alienam &c. Admonēs ibi aduocātū actoris vt omīssa hypothecaria semper intentet saluatiō interdīctū in quo sufficit p̄phatio possessiōis debitoris absq; p̄batione domini. & habet p̄ Alex. in cō. clxxxv. in causa &c. no. 4. vj. vol. ¶ Et si quispiā diceret, factus erit q̄libet qui de cetero intentatū hypothecariā si semper potest intētare saluatiō interdīctū: & sic sup̄flua videtur hypothecaria. ¶ Rūdeo q̄ pōt dari casus in quo actor cogetur intētare hypothecariam: puta q̄ debitor hypothecasset res: q̄ erat in bōis suis tpe obligatiōis: sed eā nō possidebat. nō potuit debitor obligare re sua: licet alius possideret illā. & isto casu cū fuerit obligatū ius p̄prietatis & nō ius possessionis: q̄ non habebat debitor non poterit intentari saluatiō interdīctū, quod est possessoriū: sed erit necesse intētare hypothecariā. Et ita declarat Pau. de cast. in d. l. rem alienā. in vlti. col. dices ex p̄dictis ista duo remedia nō esse superflua. ¶ Intellige tamen quod dictū est quādo tempore obligatiōis non competeat aliquod interdīctum possessoriū debitori pro sua possessione: puta quia culpa sua ceciderat vel alia ex causam sua cōpetiisset aliquod interdīctū: tunc creditor habens illud obligatum possit vtili ter illud intētare: vt d. l. nomen. & dictum fuit. ā. vel intellige quando debitor obligasset bona mobilia & immobilia. nam tūc cum in tali obligatiōe nō venissent iura & actiōes: vt. l. a diuo pio. §. in vend. tōde. ff. de re iudi. & l. quam tuberōnis. §. pe. ff. de pecu. lega. & dixi late. ā. in. ij. membro secūdo partis. nu. 9. non possit creditor intētare vtiliter interdīctum quod directo pro auoca-

tione possessionis competeret debitori: sed opus esset intētare hypothecariam & multi alij casus possent cōsiderari in quibus non seruiret saluatiōm interdīctum: sed necesse esset intētare hypothecariam: quos omīto tanquam minus necessarijs. Et adde premīssis que subd. 7. in materia libelli. ¶ Vltimo loco in hac. iij. parte istius. viij. partis princi. videnda sunt ea que pertinent ad libellum hypothecarię actiōis & saluatiō interdīcti vtis. Et primō ponā q̄ sunt narranda & deducenda in libello actiōnis hypothecarię tam directę quam vtis: secundo subdā de libello vtis saluatiō interdīcti. ¶ Capiendo itaq; libellum hypothecarię actiōis. Notādū est quod prout actiō hypothecaria aliquādo datur directā, & aliquando vtis, & aliquando contra debitorem principalem vel eius heredem & aliquando contra tertios possessores: & in dictis casibus posite sunt diuersę cōclusiones habentes diuersas cōsiderationes: vt. ā. in p̄teritō p̄cedentiōnis cōclusionibus est demonstratū: ita diuersę formę libelli seruandę sunt: & ideo ne fiat inculcatio: & incurrat æquiuocatio de vna o quo: videndū est. ¶ Primō itaq; circa directā hypothecariam narrandum est in libello q̄ res ad quā agitur fuit in bonis debitoris tēpore obligatiōis contractę & alia ex quibus deprehendā q̄ directā hypothecaria intētarur: iuxta ea que dixi. ā. in hac. viij. parte. in. v. cōclu. numc. 38. cō. seq. ¶ In vtili autē hypothecaria narrari debet quod illa res superuenit & effecta fuit de bonis debitoris post obligatiōem contractam: & alia ex quibus datur vtis hypothecarię: vt habetur in d. v. cōclu. & ea que narrantur sunt etiam probandā: ita q̄ si narretur forma directę, videlicet q̄

res fuit in bonis debitoris tēpore obligatiōis contractę, & probetur q̄ illa res superuenit in bonis debitoris post obligatiōem contractam agens succubere: & similiter eōuerſo: q̄a hoc modo intētarat vtam actiōis & probasset in alio quā non esset intētarata: & in qua nō esset lis cōtestata: & sic nō posset obtinere. l. non pōt videri. ff. de iudi. & l. habebat. ff. de inflit. ita magistrat. l. non. Pau. de ca. in d. l. rem alienam. in. iij. colū. in. vers. sed iste text. ¶ Et ad vnā. q. ¶ Et subdit ibi q̄ si agēs deduceret alternativē vtanq; formā actiōis directę & vtis. Narrando quod dicta res erat in bonis debitoris tēpore obligatiōis contractę: vel q̄ postea effecta fuit de bonis debitoris: posset reus excipere q̄ actor declarat super qua actiōe vel in insistere: quia actor hoc modo videtur intētasse duas actiōes incompatibiles contra non. in. l. j. C. de sur. & hoc nisi fortē talis incertitudo puenisset ex facto rei: iuxta not. in. l. j. §. q. ait. ff. quo leg. sed si reus nō exciperet p̄cederet libellus & in quacunq; dictarū actiōnū actor probaret obtinere: iuxta not. in. l. j. C. de anna. exc. Ita dicit Pau. in d. l. rem alienam. & hoc modo sunt intelligenda & ducenda ad practicam

2. notata. ā. in d. v. cōclusionē. ¶ Secūdo quando agitur hypothecaria contra ipsum debitorem principalem: tunc si sumus in speciali obligatiōe alicuius tertie rei: debet narrari in libello & post ea probari quod debitor illam possidet tempore obligatiōis contractę. Si autem sumus in generali obligatiōe omnium bonorū, sufficit narrare in libello & probare quod debitor post contractam obligatiōem aliquando dictam res possidet: vtroq; tamē casu ultra possessionē narrandā & probandam cum bo-

na fide debet allegari & poni seu articuli: q̄ dominiū directū vile vel quā spectat ad debitore hoc tamē non est probandum de necessitate: sed ponendū tātum, vt latius deductū & probatū fuit, ā. in prima cōclusionē. Similiter quādo agitur hypothecaria ad bona heredis que fuerūt obligata per defunctum debitore in casibus in quibus obligatio valuit, iuxta notata. ā. in. ij. cōclusionē narranda & probāda & possessio debitoris cū bona fide, & allegandū dominiū vt supra in d. j. & ij. cōclusionē deductū fuit. & etiā est narranda & probanda possessio de præsenti illius cōtra que agitur: vt in d. j. cōclusionē fuit dictū. ¶ Tertio quādo agitur cōtra tertium possessorem hypothecaria est narrandū in libello, & postea probandū dominiū directū debitoris vel vile vel quasi: vt de directo habet in. l. ij. & in. l. aliena. & in. l. tutor. in prin. ff. de pigno. actio. De vtili autē habet in. l. tutor. §. si. & in. l. lex vtgilis. ff. de pign. De quasi vero dominio habet in. l. si re alienā. la. ij. ff. de pig. actio. declarando vt ibi per Bart. & Saly. & ita firmat Bar. in d. l. rem alienam. in. j. col. in. vers. tu dicitur &c. Et ibidē Saly. in. iij. col. in. vers. nūc venio ad. q. & not. Bar. in. l. si ab eo. ff. de pign. ¶ Et quāvis vnum de tribus prædictis sufficiat ad obtinendū in hypothecaria: & per consequens sufficiat vnū narrare in libello & probare. Tamē omnia tria possunt simul in libello cumulari dicto dictā res spectasse & p̄tinuisse, & spectare & p̄tinere ad debitore iure directi dominiū vtis vel quasi, prout in simili dicit in libello rei vendicatiōis. vt no. gl. & Aretinus in sit. de actiōibus. §. alie. & habetur in ca. abbate sanē. de re iudic. ca. lib. vj. q̄a non pōt assignari ratio diuersitatis inter rei vendicatiōē & hypo-

pothecariam. ¶ Et sicut si ipse debitor ageret rei vocatione ad dictā rem non teneret exprimerē causam dominij dire ctij vtilis vel quasi. vt. l. & an eadem. §. actiones. & ibi no. ff. de exceptio. rei iud. Ita & creditor agēs hypothecaria cō tra tertij possessore nō tenetur causam dñij dicere, vt vult Bar. in. d. l. rē alienā. in penul. colum. in vers. ex prædictis liquet & c. Et ibidē Saly. in. ij. col. in ver. quæ ergo sunt illa & c. & in vers. que. rō secundō & c. & idem Salye. in. l. cum res. in. tertia. q. C. si alie. res. pign. da. sit. ¶ Item adde, q̄ etiā si nullū dictorum trium narretur in libello sed simpliciter dicatur q̄ tempore obligationis contractæ res fuit in bonis debitoris, pcederet libellus in hypothecaria per. l. & quæ nodū. §. q̄ dicitur. ff. de pig. ita ibi vult Bar. & tenet Saly. in. d. l. rē alienā. in. ij. col. in vers. sed adde q̄ licet exp. 23 sim & c. ¶ Et ratio est: q̄ res dicit esse in bonis: q̄ nō possidēs haberet actionem ad illā: & q̄ nō possidēs habet p̄ illa exceptionē: vt. l. rē in bonis. ff. de acqui. r. domi. & no. Bar. in. d. l. rē alienam. in. ij. colū. in vers. & sic ex prædictis patet. Itē dicitur esse in bonis illa res quā quis bona fide possidet vt f. l. i. l. i. r. u. s. in. princ. ff. de lega. ij. & l. bonorum. §. in bonis. ff. de verb. signifi. & sic ista p. positio res est in bonis potest comprehendere quodcumq̄: ex prædictis: videlicet dominium directū vtile vel quasi & etiā solā possessionē bona fide, vt etiā declarat Salye. in. d. l. rē alienā. in. ij. col. & habetur per Alex. in. cōf. cxij. viso. quodam & c. nu. 7. vj. vol. vnde libellus conceptus dicto modo, videlicet q̄ res fuit in hōis debitoris potest adaptari ad quālibet formam supradictam: & super eo possunt postea adaptari probationes necessariæ: videlicet cōtra debi-

torē & etiā eius heredē & tertios possesores: & libell' saluabitur & pcedet. ¶ Quarto regitur in libello hypothecario q̄ narretur debitū, videlicet pro quo & quāto debito res sit obligata. nā cum res possit esse obligata ex diuersis debitis: debet narrari p̄ quo debito sit obligata: licet dominium nō possit esse nisi vnum. & ideo eius causa nō est exprimenda de necessitate. vt. l. & an eadem. §. actōes. & ibi gl. parua. ff. de exceptione rei iudica. Ita not. Bar. in. dicta. l. rem alienam. in. tertia. colū. in vers. sibi item habet narrare & c. & sequitur ibi Saly. in. tertia. q. & in dicta. l. cū res. in. ij. q. ¶ Quinto regitur q̄ in libello narretur q̄ debitor fuit in mora solvendi & non soluit: & si agatur contra tertij possessore debet etiā narrari exclusionem esse legitime factā, vel aliqd quod idē importet, vt in aut. hoc si debitor. C. de pign. & not. Salye. in. d. l. nō alienam. in. ij. q. uelz. & in. d. l. cū rē in. 24 v. q. ¶ Sexto videndū est quomodo debeat cōcludi in libello hypothecasio: & in hoc Bar. in. d. l. rē alienā. in. ij. col. in vers. quæro qualiter concludatur. dicit quod aliqui doct. voluerunt quod sicut in rei vocatione actor cōcludēdo petere debet declarari rē ad se perti nere iure dominij vel quasi, ita in hypo thecaria creditor debeat concludendo petere declarari rem sibi obligatā esse, & conuentum cogi ad restituendum: & hoc dicit satis sibi placere. ¶ Tñ subdit quod communis consuetudo ē habet quod concludatur. Quare peto dictum reum conuentum cogi ad tradēdū possessionem dictæ rei detinendam in causam pignoris vel dic tu loco pignoris & hypothecæ pro quantitate debita: adde tu & pro expensis donec de prædictis fuerit satisfactum. & hunc libellum dicit

dicit Bar. ibi optime procedere per. l. si cū veditor. in. princ. ff. de evictio. & ibi sequit Saly. in. v. q. & in. d. l. cū res. in. vj. q. & Ang. de are. in. d. §. itē seruiana. in. fine: ponit etiam Barto. in. d. l. rem alienam. in. d. vers. alios modos concludendi: quos refert Aret. in. d. §. item seruiana. in. fine. sed vt dicit Bar. optimus modus est ille qui fuit supra relatus quem seruat consuetudo, & illum seruabis & c. ¶ Septimō dubitari posset, quando esset probandum dominium quomodo illud probari possit? & Bart. in. d. l. rem alienam. in. ij. col. in vers. ad probandū autē dominiū. dat modū probandi per præscriptioē vel vsucapioē, videlicet probando possessionē. xxx. annorū vel xl. vel lōgi tēporiscū tñ in rebus immobilibus: in rebus autē mobilibus probādo possessionē triennalē cū titulo: verū quia talis p̄batio est difficilis. ideo dat aliū modū, videlicet q̄ ponatur & p̄bet q̄ debitor possidet rē aliquo modo tēpore obligationis cōtractæ, & postea ponere q̄ illa res eō tēpore quo possessor, scilicet debitor incepit eam possidere, erat in nullis bonis, vt ibi per Barto. ¶ Sed Saly. in hoc ibi & in. d. l. cū res. ad si. tenet cōtra Bar. per rationes quas ibi adducit & istū articulū late reassumit Alex. in. l. rē quā nobis. in. penul. vlt. col. ff. de acqui. poss. ¶ Et tandē cōcludit q̄ opti. Bar. nō pcedat nisi mittantur nūcij & exploratores per iudicē, qui inquirāt & referāt an ante tempus quo talis incepit possidere, alius fuerit domin' illius rei: quia si tales nūcij referāt nullū aliū fuisse ante dominū: tunc pcedet doctri na Bar. in. d. l. rē alienā. & non aliter: & hoc per no. & p̄ eundē Bart. in. l. in illa stipulatione si calēdis. ff. de ver. obli. ita rēdit ibi Alexan. vbi remissive ponit etiā alios modos p̄bādi dominiū: & quā

esset necessariū in iudicio hypothecario p̄bare dominium secundum conclusiones supra relatas recurrere ad eum in. d. l. rem quā nobis. ¶ Restat modo ali quid ponere super libello vtilis saluani interdicti q̄ hodie in palatijs magis frequenter quam actio hypothecaria. ¶ Aduertere igitur debes ad cognoscendum in quibus differat forma libelli in hypothecaria à forma libelli in falsiatio interdicto. Nam si in libello narretur quod res ad quam agitur, tempore obligationis erat in bonis debitoris: & non dicitur aliter quod debitor eā possederit: tunc censetur intentata sola hypothecaria: autē narretur & dicatur, quod debitor tempore contractæ obligationis possidebat: & nō dicitur q̄ esset in bonis illius: tunc censetur intentatum solū saluani interdictū: q̄ est adipiscēdæ possessionis & in quo sufficit probare solā possessionē, vt dictum fuit. s̄ in vij. conclusionē. si autem in libello narretur vtrūq̄, videlicet q̄ dicta res erat in hōis debitoris & per eū detinebatur tēpore obligationis cōtractæ: tāquā res sua: tūc videbitur intētātū vtrūq̄: remediū. s̄ hypothecaria & saluani interdictū: & talis libellus pcedat: quā ista remedia nō sunt cōtraria: nā petitorū pōt cumulari vna cū possessione ad piscēdā vt in c. pastoralis: de causa. pos. & pprie. & l. cū fundū. §. si. ff. de vi & vi arma. & ex his inferi q̄ licet creditor libellās vt supra nō p̄bare rē fuisse in bonis debitoris vel directū vtile vel quasi dñij, put regriat ad obtinendum in hypothecaria q̄n agitur cōtra tertij possessore: tamen si probet debitor tēpore obligationis cōtractæ bona fide & vt suā possidēdit, obtinebit in saluano interdicto: ita solenniter firmat Pau. de cast. in. d. l. rem alienā. in vlt. col. Dicoes ita semel con-

fuluisse in ciuitate Pistorij, licet tunc cõmuniter procuratores & aduocati sentirent contrariũ non bene aduertentes: & dicit hoc esse tenendũ mēti: quia est de pane lucrando: & q̄ ex hoc multi processus possunt subtrahi: & q̄ ista sunt verissima, & q̄ passus est quotidianus, addens ibi q̄ verba libelli semper sunt consideranda. Nam licet dicitur in eo rem esse obligatã & rem fuisse in bonis debitoris tẽpore obligationis: nõ tamen per hoc dicendũ est nõ fuisse intentatũ saluatiũ interdictũ: quia etiã ille q̄ agit tali interdictõ dicit & præsupponit rem fidei obligatã vt ibi per eũ: & adde eundẽ in cõsi. vj. in causa quẽ vertitur. & c. ¶ Et de materia hypothecaria & saluatiũ interdictũ, & quomodo cognoscatur quod eorum sit intentatum, vide etiã Pau. de ca. in consi. cclxxvij. viso puncto supra scripto & omnibus alijs & c. & Alexã. in cõsi. cvij. v. volu. & Soci. in consi. ccxij. iij. vo. & Cor. in cõsi. lv. iij. volu. & Firmianum in ver. libellorũ formz variz. ¶ 7 ver. j. ¶ Et ex prædictis etiam colligi pot̄ qualis debeat esse forma sententiã in iudicio hypothecario: quia eũ sententiã debeat esse conformis libello. l. vt fundus. ff. cõmu. diui. & c. licet helv. de simo. debet condẽnari cõuentus ad restituendum rẽ creditori per eum retinendam in causam pignoris donec ei fuerit satisfactum, vt not. Bart. in l. si fundus. §. in vindicatione. ff. de pignor. potest etiam sententiari rem petitam esse obligatam creditori, & ei possessionem esse restituendam vt no. Bart. in l. creditor. in prin. ff. q̄ pot. in pi. hab. & bonus tex. in l. si cũ venditor. in prin. ff. de euictho. ¶ Postremõ in materia addendum est vnũ, videlicet q̄ si creditor habeat hypo cam ex instrumento publico cuius vigore ex forma statutorum loci potest

executiũ tam contra bona quam contra personam debitoris: quod licet ille eligat viã realem, & immisus sit in tenutam vigore sue hypothecæ non tamen prohibetur facere etiam executionem personalem contra debitorem & illum capi facere: quia quãdo quis habet plura remedia, electio vnus non præcludit viam ad aliud. l. j. §. quid ergo. ff. de vẽ. inspi. ita tenet Bar. in l. conleotaneum. in vl. col. in versi. quæro secũdõ. C. quod & quãdo iud. Allegat Archi. in c. si. lib. vj. de eo q̄ mit. in pos. causa rei ser. Sequitur Pau. de ca. in l. si stichũ. §. idẽ Celsus. ff. de noua. & in l. iij. §. ait prator. ver. quid ergo si elegit vnã viã & c. ff. de re iudi. & Pau. de cast. in l. qui legari. C. vt in pos. lega. & multa ad hoc allegantur per Alex. in l. hæres à debitorẽ. §. q̄ si stipulor. ff. de fideius. & plenus per eundẽ in l. iij. §. ex cõuentione. in j. col. ff. de re iudi. ¶ Nec habet obstare illud q̄ vult Bald. & ibi sequitur Alex. & las. in l. creditor. la. ij. ff. si cert. per. dum cõcludunt q̄ creditor habens pignus nõ potest iurare debitorem suspectum de fuga: nisi secundum Alexã. ibi probetur quod pignus non sit sufficiens: quia tunc ratio Bal. non concluderet: quia termini in quibus docto. loquuntur. in d. l. creditor. la. secũda. sunt diuersi à conclusione præcedenti: quia in illa licet intentare diuersa remedia donec sit satisfactum creditori. ¶ Sed in terminis notatis in d. l. creditor. la. secũda. per dationem pignoris cessat suspitio debitoris, sicut enim suspitio cessat per dationem fideiusloris. vt l. quoties. §. si satisfactum. ff. qui satisd. cogan. & l. iij. §. si debitorẽ. ff. de his quz in fau. cred. Ita & cessat per dationẽ pignorũ: quia qui tenetur satisfacere liberatur dãdo pignora gl. & Bar. in l. prætoris. ff. de prætor. fi

to. stipu. glo. Bar. & cõmuniter docto. in l. j. ff. qui satisd. cogan. Imo securus est bit: Inuide quẽ m̄ sunt carpas impune. Jace. Dũmodo laudẽ pars bona & ipse Deus. cautiois. ff. de regu. iur. & latẽ dixi. ß. in. v. parte principali in primo membro numero. i. cum pluribus sequentibus. ¶ Cũ ergo cesset suspitio debitoris non potest debitor iurari vel capi tanquam suspectus: quia cessante causa cessat effectus. l. adgere. §. quamuis. ff. de iure patro. & c. cum cessante. de appella.

Regestum.

aa bb cc a b c d e f g h i k l m n o
p q r s t u x y z A B C.

Omnes quidem quaterni sunt.

¶ Excudebat Lugduni suis typis
Iacobus Berionus, sumptus
bus verõ & impensis
hæredum Iacobi
Giunzæ.

¶ Epigramma authoris in detractorem.

Error inest operi si quis, mea culpa notanda est.

Que bona sunt: per me ptulit illa Deus.

